

Bodleian Libraries

UNIVERSITY OF OXFORD

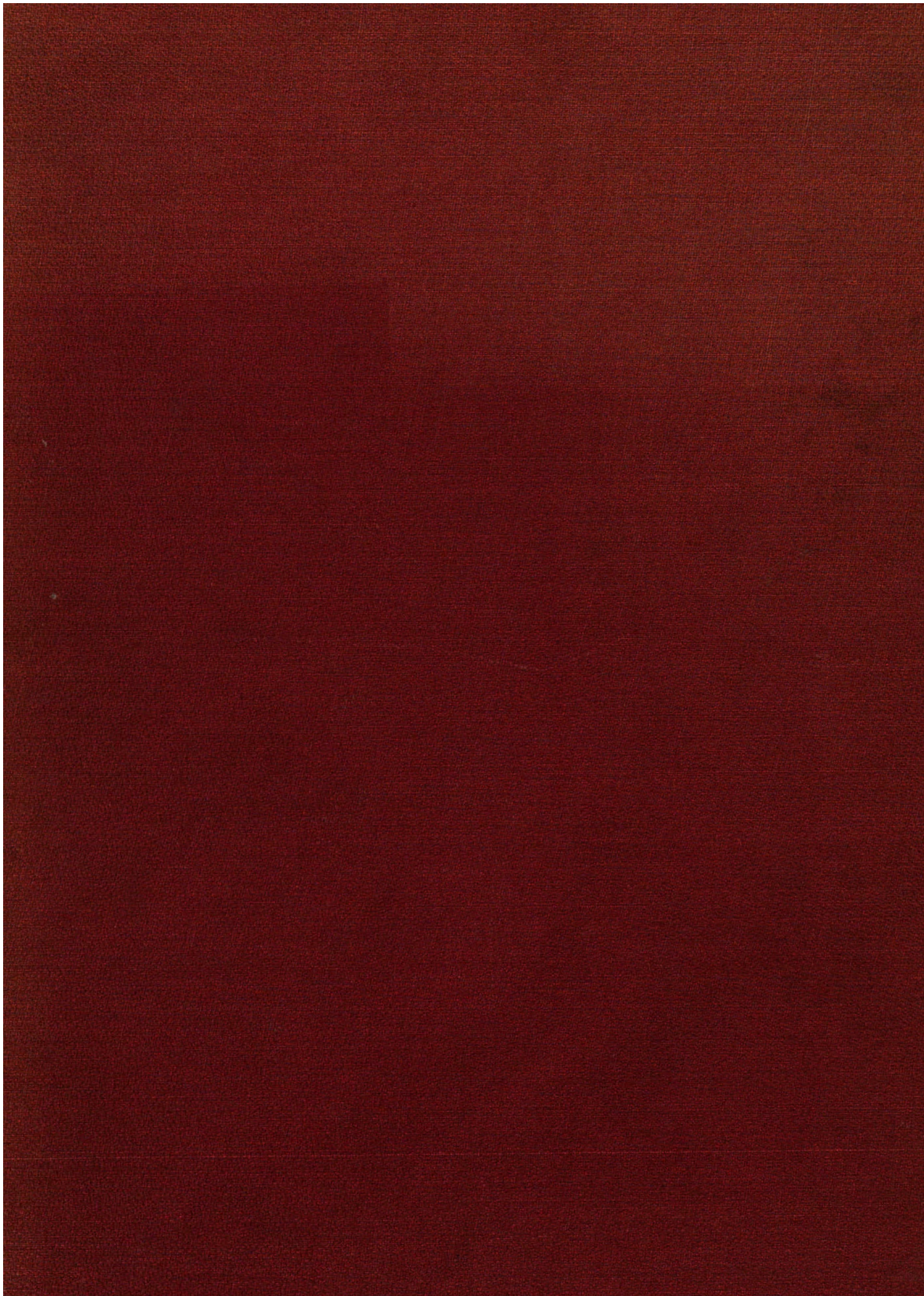
This book is part of the collection held by the Bodleian Libraries and scanned by Google, Inc. for the Google Books Library Project.

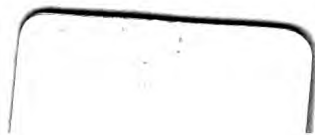
For more information see:

<http://www.bodleian.ox.ac.uk/dbooks>

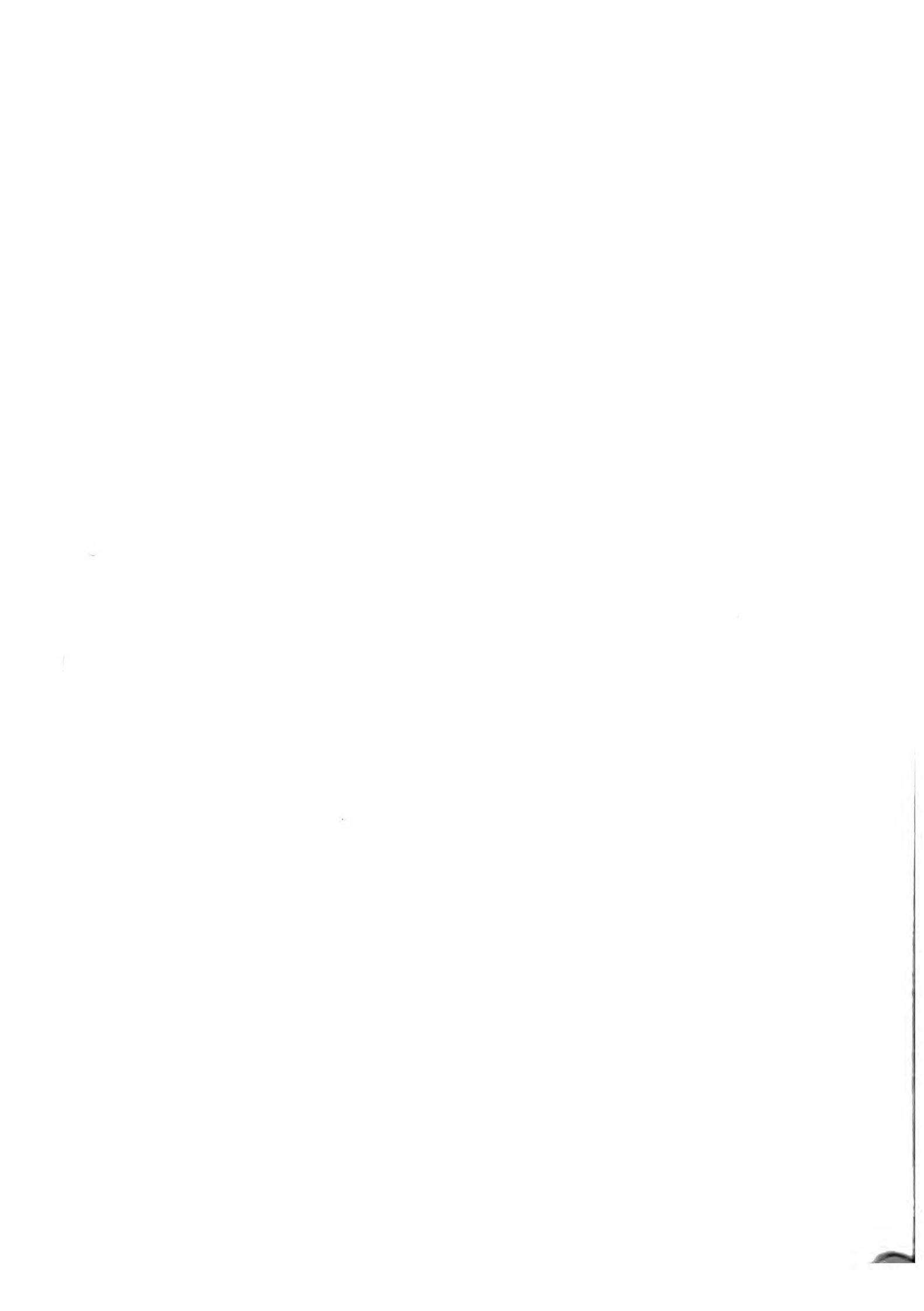
This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 2.0 UK: England & Wales (CC BY-NC-SA 2.0) licence.

207-

B

Vol. 1. Linn. 1. 1922

1812

سارماتر هطبة على
وهم حيا منب الفهم
ملافا

SANCTI EPHRAEM SYRI
HYMNI ET SERMONES

20

QUOS E CODICIBUS LONDINENSIBUS,
PARISIENSIBUS ET OXONIENSIBUS DESCRIPTOS, EDIDIT,
LATINITATE DONAVIT, VARIIS LECTIIONIBUS INSTRUXIT, NOTIS ET PROLEGOMENIS ILLUSTRAVIT

THOMAS JOSEPHUS LAMY

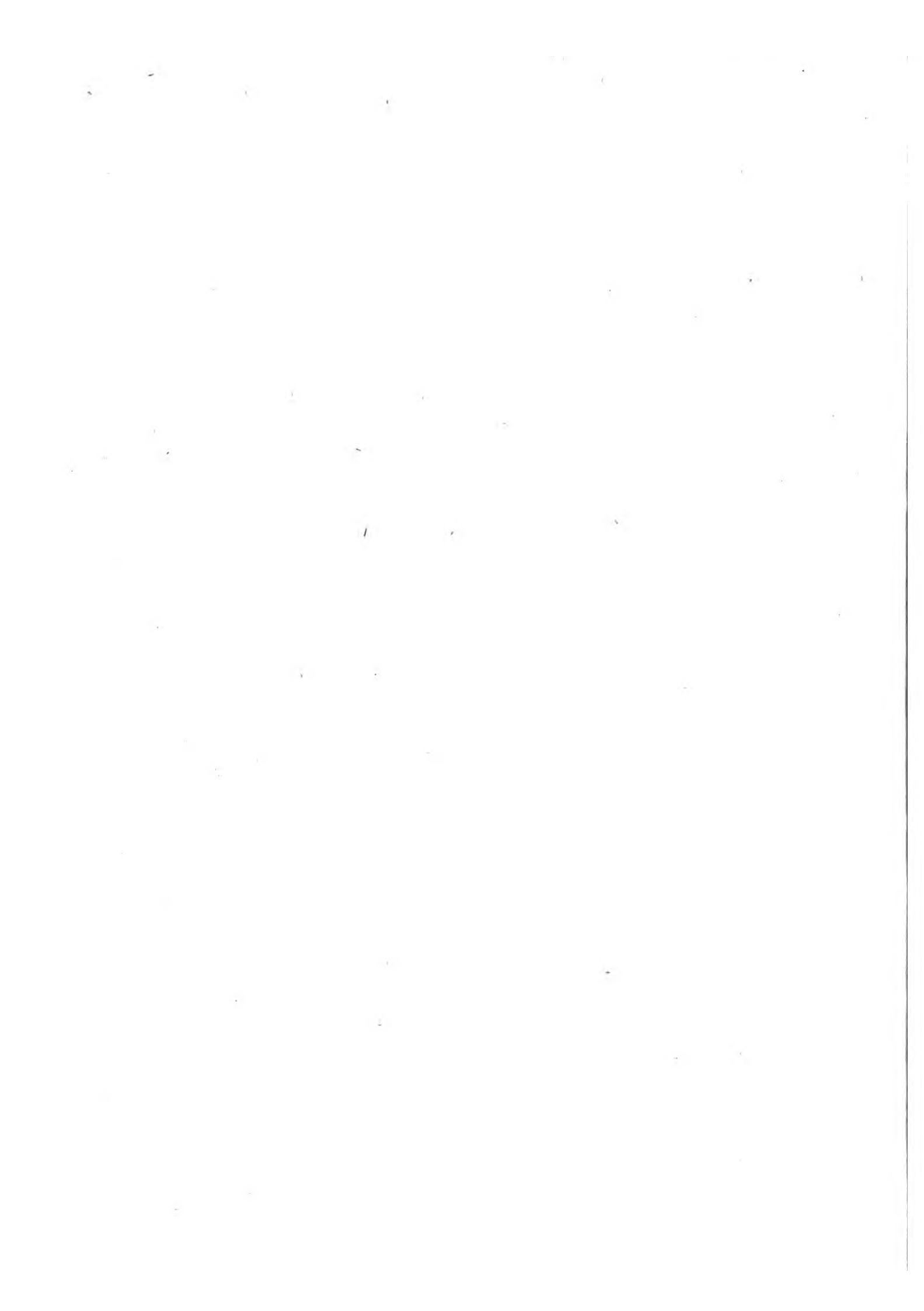
SS. D. N. PRÆLATUS DOMESTICUS, ECCL. CATH. NAMURC. CAN. HON., S. THEOL. DOCT.,
ORD. LEOP. EQUES, ACADEM. REGIÆ BRUX. ET RELIG. CATH. ROM. SOCIUS, S. SCRIPT.
ET LINGG. SEMITT. IN UNIVERSIT. CATH. LOVAN. PROF. ORD., ET COLL. MAR. THER.
PRÆSES.

TOMUS II.

MECHLINIÆ,
H. DESSAIN, SUMMI PONTIFICIS, S. CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE
ET ARCHIEPISCOPATUS MECHLINIENSIS TYPOGRAPHUS.

M. D. CCC. LXXXVI.
TOUS DROITS RÉSERVÉS.

SANCTI EPHRAEM SYRI

HYMNI ET SERMONES.

مارميتا ه مطبعت
موسسة مطبعت
ملاطرا

SANCTI EPIHRAEM SYRI
HYMNI ET SERMONES

QUOS E CODICIBUS LONDINENSIBUS,
PARISIENSIBUS ET OXONIENSIBUS DESCRIPTOS, EDIDIT,
LATINITATE DONAVIT, VARIIS LECTIIONIBUS INSTRUXIT, NOTIS ET PROLEGOMENIS ILLUSTRAVIT

THOMAS JOSEPHUS LAMY

SS. D. N. PRÆLATUS DOMESTICUS, ECCL. CATH. NAMURC. CAN. HON., S. THEOL. DOCT.,
ORD. LEOP. EQUES, ACADEM. REGIÆ BRUX. ET RELIG. CATH. ROM. SOCIUS, S. SCRIPT.
ET LINGG. SEMITT. IN UNIVERSIT. CATH. LOVAN. PROF. ORD., ET COLL. MAR. THER.
PRÆSES.

TOMUS II.

MECHLINIÆ,

H. DESSAIN, SUMMI PONTIFICIS, S. CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE
ET ARCHIEPISCOPATUS MECHLINIENSIS TYPOGRAPHUS.

M. D. CCC. LXXXVI.

TOUS DROITS RÉSERVÉS.

IMPRIMATUR.

Opus quod inscribitur : *Sancti Ephraem Syri Hymni et Sermones quos e codicibus Londinensibus, Parisiensibus et Oxoniensibus descriptos, edidit, latinitate donavit, variis lectionibus instruxit, notis et prolegomenis illustravit* THOMAS JOSEPHUS LAMY, SS. D. N. *prælatus domesticus, Eccl. cath. Namurc. Can. hon., S. Theol. Doct., Ord. Leop. Eques, Academ. Reg. Brux. et relig. cath. rom. Socius, S. Script. et Lingg. Semitt. in Universit. cath. Lovan. Prof. Ord., et Coll. Mar. Ther. Præses,* ex auctoritate Illustrissimi ac Reverendissimi Archiepiscopi Mechliniensis et legum Academicarum præscripto recognitum, quum fidei aut bonis moribus contrarium nihil continere visum fuerit, imprimi potest.

Datum Lovanii, die 1 Octobris 1886.

C. PIERAERTS, RECT. UNIV.

ILLUSTRISSIMO · AC · REVERENDISSIMO

DOMINO

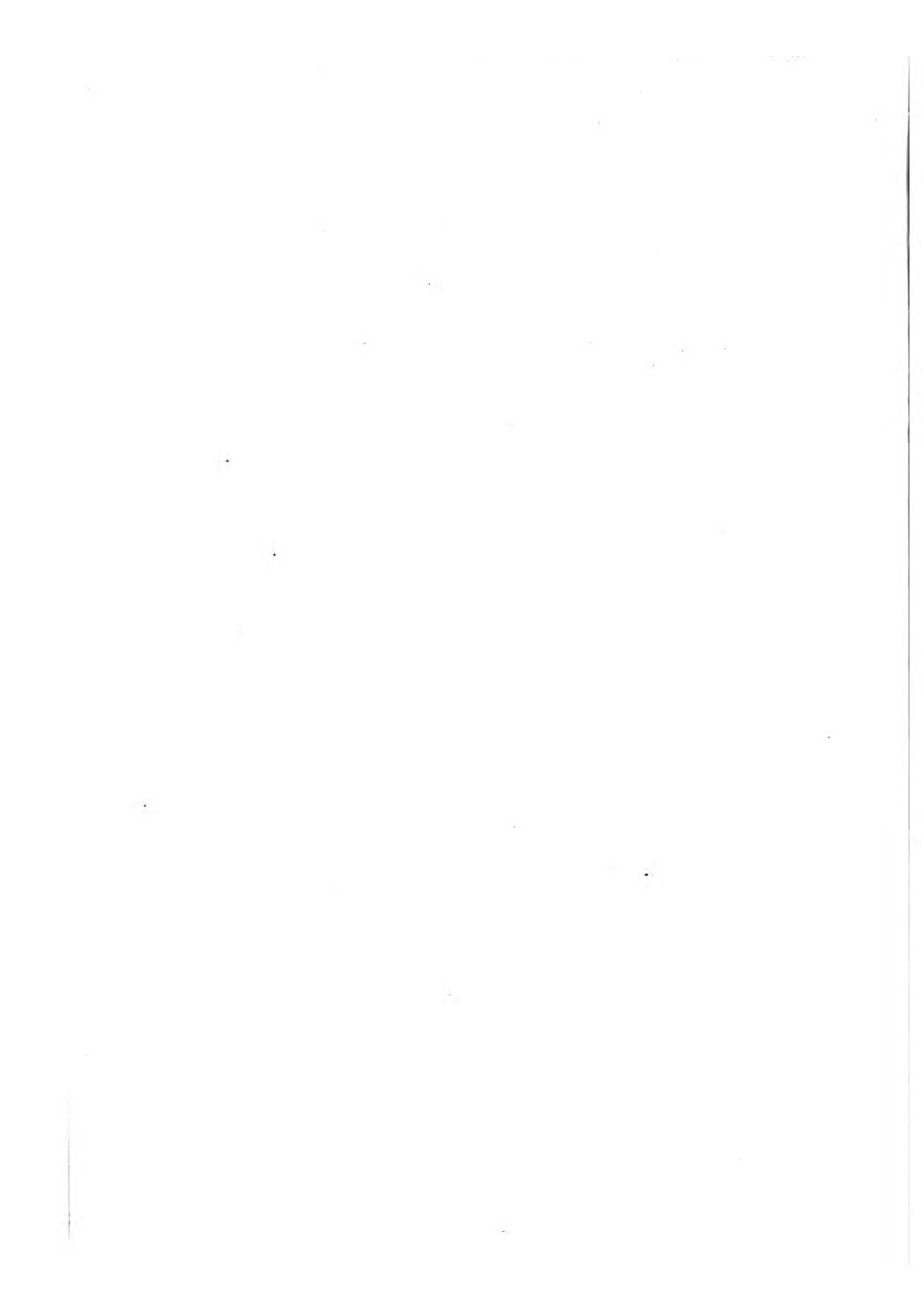
EDUARDO · JOSEPHO · BELIN

EPISCOPO · NAMURCENSI

PRÆSULI · VIGILANTISSIMO · MERITISSIMO

IN · GRATI · ANIMI

AC · FILIALIS · AMORIS · TESTIMONIUM.

PRÆFATIO.

Quatuor abhinc annis primum edidi tomum *Hymnorum ac Sermonum S. Ephræm Syri*, nunc secundus prodit tomus, serius quam speraveram ; cujus dilationis causa fuit tum difficultas suscepti operis laborque in eo exequendo et in codicibus describendis subeundus, tum variæ et multiplices occupationes, quibus in fungendo munere professoris ac præsidis collegii Mariæ Theresiæ in hac nostra Universitate detentus fui. Spero, Deo juvante, tertium et ultimum tomum, cui adjungentur index rerum et dissertatio de re Ephræmi metrica, citius esse proditurum, quum magna ejus pars jam sit prelo parata. Restat ut pro absoluto hoc tomo Deo optimo maximo gratias agam et simul gratos meos sensus exprimam doctissimis viris qui huic meo operi sua benevolentia et adjumento favere dignati sunt, in primis autem venerabilibus viris Musæo Britannico præpositis qui maxima benevolentia pretiosissimos hujus Bibliothecæ codices syriacos mihi, dum Londini degerem, communicarunt, Cl. viro P. Martin in Instituto catholico parisiensi professori, qui e Bibliotheca nationali Acta S. Ephræmi deprompsit et ad me misit, claris etiam viris D. Sachau, in Universitate Berolinensi professori qui nonnulla S. Ephræmi excerpta e codicibus a se ex Oriente allatis ad me direxit, et D. Rahmani, presbytero Mossulensi, qui e codicibus mossulensibus aliquot hymnos in nativitatem Domini mihi transcripsit. Peculiare etiam referendæ sunt gratiæ Ill. D. Clementi David, Syrorum in urbe Damascena antistiti et R. D. L. Kayser sermonum S. Ephræmi de Passione in linguam germanicam translator, qui ad me magnam partem errorum et corrigendorum infra appositorum miserunt, et meo collegæ, olim discipulo, Ex. D. Forget, linguæ arabicæ in hac nostra Universitate professori, qui partem posteriorem hujus tomi antequam prelo exiret correxit, Excellentissimo etiam viro scientiarum ac litterarum et artium in Belgio administro qui mea studia subsidiis promovit, denique peritissimo typographo H. Dessain, alteri Plantino, senectute et virtutibus venerabili, qui, ut est in litteras propensioris animi, suis expensis et sumptibus non solum typos syriacos ad opus cudendum emit, sed totum opus eleganter optimaque charta impressit.

Scribebam Lovanii, die festo S. Augustini, 28 Aug. 1886.

AUCTOR.

PROLEGOMENA.

Acta
Ephræmi.

I. Exorditur tomus hic secundus ab *Actis S. Ephræmi* a cl. D. Martin e codice syriaco parisino 235 descriptis. Codex quidem ad sæculum XIII merito referri videtur; quo autem tempore vel loco vixerit auctor anonymus qui hanc Ephræmi historiam conscripsit, quosnam fontes adierit, non constat, sed vel ejus textus quasdam interpolationes passus est, vel ipse, medio ævo scribens, nonnullis rebus fictitiis, ut sæpe tunc fiebat, S. Ephræmi historiam exornare voluerit. Certe ad manus pleraque Ephræmi scripta eaque quæ nos latent habuerit; plura etiam hausserit e fontibus syriacis. Testatur quippe Sozomenus plura de Ephræmo apud syros notissima fuisse quæ apud Græcos inaudita erant: « Indigenæ, inquit, plura de illo norunt et commemorant¹. » Conveniunt porro in multis Acta parisina cum Actis, quæ e codice syriaco vaticano XI sæculi edita sunt in tomo III *Opp. Syr.-lat.* S. Ephræmi, quæque maximam jam partem edita fuerant a J. S. Assemano in tomo I suæ *Bibliothecæ orientalis*. Discrepant autem Acta parisina a Romanis in duobus pun-

¹ *Hist. Eccl.* III, 16.

² *Das Leben des H. Ephræm des Syrers, nebst einer Abhandlung « Untersuchungen über die chrono-*

ctis maximi momenti ad definiendam *Vitæ* Ephræmi chronologiam quæ hucusque a nemine recte determinata fuit. Rem quidem aggressus est peculiari opere² J. Alsleben, sed veritatem non est assecutus. Eum presso pede secutus est Røediger³, nec ipse magis profecit. Cl. D. Bickell annum quidem mortis diaconi Edesseni post J. S. Assemanum in an. 373 recte reposuit, sed Nisibis obsidiones perturbavit. Quare tota series vitæ S. Ephræmi novo examini subjicienda fuit. Nec frustra: etenim in nostro opere anni nativitatæ ac baptismi S. Ephræmi extra controversiam positi sunt, tempus etiam quo Edessam migravit, quo Valentis persecutioni obstetit; annus denique quo mortuus est exacte et certe determinatus est.

Juxta Acta parisina, Ephræmus natus est anno 306, sub Constantino magno. E domo paterna expulsus, baptismum suscepit anno ætatis 18°, Christi 324. Anno sequenti ivit ad concilium Nicænum. Acta romana hic chronologiam perturbant, quum differunt ejus baptismum in annum ejus 28^m, Christi 334. Anno 338 quo mortuus est S. Jacobus

logie Ephræm's » Berlin, 1853.

³ *Encyclopedia von Ersch und Grueber, ad vocem « Ephræm. »*

nisibenus, cum sancto illo præsule suis utriusque precibus coegit Saporem, Persarum regem, obsidium urbis Nisibis derelinquere. Ephræmus cum Vologese, Nisibin episcopo, obsidioni anni 350 adfuit. In urbe permansit usque dum Persisa Joviano traderetur anno 364.

Tunc ex urbe discedere coactus, se recepit in Beth-Garbaia, unde mox per persecutionem expulsus Amidam profectus est. Nec diu ibi commoratus est, anno enim sequenti Edessam se contulit. Edessam igitur advenit anno 365, ibique vel in monte adjacente reliquos vitæ dies transegit et placida morte obdormivit die 9^a, 15^a, 18^a vel 19^a junii anni 373. Acta parisina et romana tradunt Ephræmum, ex Edessa profectum ut iret in Capadociam ad Basilium, primo perrexisse in Ægyptum ad monachos deserti ibique per octo annos degisse. Hoc autem admitti nequit. Cum enim Edessam advenerit anno 365 et ibi per aliquod tempus monachus egerit antequam ad Basilium se conferret, cum aliunde constet ejus obitum in annum 373 reponendum esse, impossibile est ut octo annos in Ægypto fuerit, eo vel magis quod eadem Acta tradunt legatos a Basilio ad Ephræmum missos fuisse quatuor post annos a quo Ephræmus Basilium inviserat. Vel igitur quæ narrantur de Ephræmi itinere in Ægyptum interpolata et fictitia sunt, vel exiguo tempore ibi fuerit. Acta non tradunt quonam anno Ephræ-

mus ad Basilium iverit et ab eo diaconus ordinatus fuerit, nec alii scriptores, ut Gregorius Nyssenus, Sozomenus, Metaphrastes, qui illud Ephræmi ad Basilium iter memorant, aliquo modo annum significant. Potest tamen aliunde aliqua lux infundi. Scilicet Basilius anno 370 Cæsareæ episcopus ordinatus fuit¹. Igitur non ante hunc annum Ephræmus Cæsaream venerit. Ephræmus autem jam ab aliquo tempore Edessam redierat, quum Valens, anno 372, contra Edessenos persecutionem movit. Intra illud igitur temporis spatium iter ad Basilium reponendum est, nempe Ephræmus Cæsaream advenerit ad festum Epiphaniæ anni 371. Jam diximus Acta romana duplici vitio laborare et in hac parte ab Actis parisinis feliciter corrigi. Primum vitium est circa baptismum ejus, alterum est circa persecutionem quæ Ephræmi tempore ab imperatore romano contra Edessam mota est. Acta romana referunt hanc persecutionem ab imperatore Juliano contra Edessam motam fuisse, Ephræmum Juliano restitisse et contra eum scripsisse. Unde consequitur Ephræmum jam ante annum 363, quo Julianus defunctus est, Edessæ domicilium habuisse. Sic tota perturbatur chronologia. At Acta parisina hoc vitium corrigunt. Narrant quippe Valentem imperatorem, non Julianum, Edessam venisse et contra Edessenos persecutionem movisse, de qua scripsit Ephræmus. Hæc autem

¹ Vid. *Prolegomena* in *Opp. S. Basilii* ap. Migne,

Patrol. gr. XXIX, col. LVII.

Gabriel Cardahi¹ Ephræmum facit filium Josephi Syri, quod ex aliquo codice vaticano desumpsit. Si autem Ephræmus patrem habuerit Josephum quempiam, hoc nomen indicare videtur virum christianum, non ethnicum, ut Acta vaticana et parisiensia tradunt. Idem auctor addit : « Non conveniunt auctores quonam gradu ecclesiastico insignitus fuerit Ephræmus, aliis eum fuisse diaconum, presbyterum aliis contendentibus. Secundam sententiam veram esse colligitur e duobus hisce versibus : **ܕܕܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ** Talentum dedit mihi sacerdotii et per meam negligentiam in terra illud abscondi. » Non indicat doctus vir undenam isti versus desumpti sint. Anceps præterea hæreo an **ܕܥܘܢܐ** dicatur tantummodo de presbyteratu, et non potius de sacramento ordinis generatim quatenus complectitur ordines sacros : episcopatum scilicet, presbyteratum et diaconatum². Quare donec huic quæstioni nova lux affulgeat, non est cur recedamus a communi sententia, actis confirmata, Ephræmum diaconum fuisse.

II. Commentaria S. Ephræmi in hoc volumine contenta desumpta

ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ
ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ
ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ
ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ
ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ
 ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ
 ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ
 ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ
 ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ

¹ Lib. cit. p. 9.

² Certe apud Assemanum, *Bibl. Orient.* III, part. I,

sunt ex eadem catena, e qua editores romani commentaria S. Doctoris eruerunt³, nempe e *Catena Patrum in Scripturam* a Severo monacho edesseno, anno Christi 861, elaborata.

S. Ephræmus plerosque, si non omnes, libros veteris Testamenti qui in textu hebræo et in versione simplici inde derivata continentur, commentariis elucidavit. Recitavimus præclarum de hac re testimonium Ebed-Jesu Sobensis in suo Catalogo scriptorum syrorum⁴. Ephræmi commentaria prima vice edita fuerunt in magna editione syro-latina operum S. Doctoris. Desunt tamen in hac editione Libri Ruth, Paralipomenon, Esdras, Nehemias, Esther, Psalmi, Proverbia, Ecclesiastes, Canticum Canticorum, ultima pars vaticiniorum Isaïæ, Jonas, Nahum, Sophonias, Habacuc et Aggæus, præter omnes Libros Deuterocanonicos, quos Ephræmus explanavisse non videtur. Præterea nonnisi fragmenta habemus commentariorum in libros Numerorum et Deuteronomii. E testimonio Ebed-Jesu Sobensis certum est Librum Psalmorum ab Ephræmo explanatum fuisse. Invenimus etiam aliqua citata e commentario in Proverbia ; an autem S. Doctor com-

Commentaria.

239, sub nomine **ܕܥܘܢܐ** comprehenduntur **ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ** presbyteri et diaconi ; **ܕܥܘܢܐ ܕܥܘܢܐ** ordo sacerdotii in syn. Ephes. II valet *επισκοποι* ܕܥܘܢܐ.

³ Commentaria S. Ephræmi in Pentateuchum, Josue, Judices, Libros Regum, Jobum, Isaïam, Jeremiam, Ezechielem, Danielem, Oseam, Joëlem, Amosum, Abdiam, Michæam, Zachariam et Malachiam edita sunt in *Opp. Syr-lat.* t. I-II.

⁴ Vide t. I, proleg. p. XXXI.

mentariis illustraverit alios libros supra indicatos, non ita certo affirmari potest, quamvis S. Gregorius Nyssenus in suo Ephræmi encomio, Dionysius Barsalibæus et Gregorius Barhebræus (ap. Asseman. B. O. I. 57, 63) testentur Ephræmum explanavisse omnes Veteris et Novi Testamenti libros. De prophetis autem Ebed-Jesu affirmat a S. Doctore explanatos esse quatuor prophetas majores et duodecim minores. J. S. Assemanus¹ etiam indicat se commentaria Ephræmi in Jonam, Nahum, Habacuc Sophoniam et Aggæum legisse in Catena Severi monachi, quæ tamen ommissa fuere ab editoribus romanis, forsitan quia codex nimium detritus fuerit. Quidquid sit, commentaria in hos quinque prophetas et in posteriorem Isaïæ partem ac in Lamentationes Jeremiæ feliciter nacti sumus in Musæi Britannici codice additio 12,144 eaque in hoc volumine inseruimus post Acta S. Ephræmi. Notandum est commentaria S. Doctoris integra ad nos non pervenisse, sed per fragmenta et veluti *scholia* digesta esse. Solent quippe Catena-rium auctores fideliter quidem Patres exscribere, sed ea quæ fusius dicta sunt, servatis auctorum verbis, abbreviare et præcipuas tantum explicationes transcribere. At, quamvis commentaria vel potius scholia S. Ephræmi in libros veteris Testamenti ad nos non nisi per medium alicujus Catenæ pervenerint, tamen præcipuum quemdam locum tenent

inter hujus generis opera, quæ quatuor prioribus Ecclesiæ sæculis a Patribus conscripta sunt. Sufficiat in hanc rem adducere testimonium Cæsaris Lengerke qui doctis operibus et singulari studio commentaria S. Ephræmi ad trutinam criticam revocavit.

Is igitur auctor ita scribit: « Hoc unum tantum hic monuerim, primum omnium quicumque SS. interpretationes scripserunt, fuisse nostrum, qui inter allegoricam et inter verbalem interpretandi consuetudinem, mediam quandam viam incederet constanterque persequeretur, atque eum, qui interpretes inter Græcos antecessissent, quod ad historiam et grammaticam interpretandi rationem, longissime antecelluisse omnes². »

Quamvis autem S. Ephræmus libros V. T. deuterocanonicos non explanaverit, eos tamen pari veneratione ac ceteros libros sacros suscipiebat. Nam frequenter in suis hymnis et sermonibus provocat ad facta in illis narrata aut eorum verba recitat. Sic provocat ad *additamenta Dan. Opp. Syr.-lat.* III, 47; ad *Machabæos*, ibid. II, 218, 231; ad *Judith*, ibid. II, 293; ad *Baruch*, ibid. II, 212-213; ad *Machabæos* in *Carminibus nisib.* p. 198, 219, 221; rursus ad *additamenta Danielis* in nostro opere t. I, 530; II, 662, 668, 670; ad *Tobiam*, ibid. I, 300; ad *Ecclesiasticum*, ibid. I, 302; ad *Machabæos*, ibid. I, 78. In tertio vo-

¹ *Bibl. Orient.* I, 70-71.

² C. Lengerke. *De Ephræmi Syri arte hermeneutica.* Regiomontii Prussorum, 1831, p. VII-VIII.

lumine edituri sumus hymnos in Machabæos. In operibus græcis frequenter citantur *Sapientia* et *Ecclesiasticus*. Utitur pariter S. Doctor omnibus N. T. libris, nulla distinctione facta inter libros proto et deuterocanonicos.

Textus syriacus cui annexa sunt Ephræmi scholia a monacho Severo nobis transmissa textus est versionis simplicis; differt tamen multis in locis a textu impresso hujus versionis et nunc quidem accedit propius ad hebræum, nunc vero declinat ad versionem septuagintaviralem. An autem illæ discrepantiæ codici quo usus est Ephræmus, an vero codici cui postea Severus monachus scholia Ephræmi adjunxit, tribuendæ sint, non ita certo affirmari potest, quum e scholiis appositis res definiri nequeat. In uno quidem aut altero loco, ut v. g. ad Is. LIX, 20, e scholiis constat Ephræmum aliter legisse quam habet Catenæ textus adeoque discrepantiam post Ephræmum esse invectam; sed rariora sunt illa loca ut conclusio generalis exinde deduci possit¹. Utique omnibus constat Ephræmum, ubi in suis sermonibus aliqua Scripturæ verba adducit, ea juxta versionem simplicem constanter recitare, etiam in locis ubi illa versio differt ab hebræo et a versione LXX. Ejus scholia etiam ita

sunt digesta ut versionem simplicem continuo exponant, non autem nisi raro textum hebræum vel græcum ubi scilicet hi textus a versione simplici discrepant. Quum Ephræmus per totam fere vitam commoratus sit Nisibi et Edessæ, in quibus civitatibus erant scholæ famosæ multique Judæi; quum præterea lingua hebræa magnam habeat cum syriaca affinitatem, suspicari quis possit cum J. Assemano et P. Benedicto² Ephræmum linguæ hebraicæ non fuisse ignarum, eo vel magis quod nonnullas Judæorum traditiones ex eorum consortio aut ex eorum libris vel magistris acceptas interdum in suis commentariis referat et sæpe Judæos in suis sermonibus et hymnis impugnet. Hæc autem suspicio omnino firmari primo intuitu videtur e ratione loquendi S. Doctoris in suis scholiis. Etenim non raro in commentariis, quæ in editione romana habentur, non in nostra editione in qua nulla hujusmodi locutio obvia est, locutiones occurrunt quales sunt istæ: Ubi enim dicit, « oravi » in *textu hebræo* scribitur « jejunavi³; » intravit, juxta *hebræum*, ut « tegetet pedes suos, » pro quo versio nostra dicit « et ibi dormivit⁴. » Vox *שׁוּן* (sen'or) *hebraica* est et rupem significat⁵; » « Vox *נוֹדוֹ* (noqdo) quam hic ex-

¹ Aliqua exempla adducit C. Lengerke, *Comment. critica de Ephræmo Syro SS. interprete*. Halis saxon. 1828, p. 15.

² Ephræmum linguam hebraicam cognovisse et fonte hebraico usum esse contenderunt J. S. Assemanus *Bibl. Or.* I, 71; Petrus Benedictus *Opp. Syr.-lat.* I, præf. ad lect. p. 22; Spohn, Wohl,

Eichhorn apud Lengerke, *Comment. critica*, p. 22, sqq. Lengerke autem in illa commentatione totus est ut demonstret Ephræmum linguam hebræam non calluisse.

³ *Comment. in Deut.* IX, 9.

⁴ *I Samuel*, XXIV, 4.

⁵ *I Sam.* XXIII, 28.

primit Scriptura, nomen est quod ex *hebræo* derivat, significatque gregum dominum, qui nimirum plurima pecora alat¹. » Et mox adhuc : « **نُوقِسُو** (noquiso) quam dicit mater est chordarum aut Kinnara secundum *hebræum*². » Ex his similibusque locutionibus in scholiis Ephræmi sæpe obviis concluderunt Spohn et alii Ephræmum hebraice doctum fuisse. At observandum est S. Doctorem eodem modo loqui de versione græca, quamvis linguam græcam ignoraret, ut alibi probavimus³. Sic ad *Zach. XI, 5*, adnotat : « Pastor stolidus. » *Græcus* autem « pastorem imperitum dicit. » Imo de Nemrodo ait : « Ipse fuit vir **نَاسِرْتُونُو** (nahsirtono) coram Domino. » Nahsirtono enim venatorem Persæ appellant⁴. Exinde tamen nemo recte dixerit Ephræmum linguæ persicæ fuisse peritum. Quare, etsi non diffiteor Ephræmum propter linguarum hebraicæ et syriacæ affinitatem quædam verba hebraica intellexisse, ut galli verba italica, tamen e locis allatis satis firmum duci nequit argumentum. Fieri enim potest ut Ephræmus ad marginem sui codicis quasdam notulas habuerit ex *hebræo* vel *græco* adjectas. Satis probabile est Hexapla Origenis non fuisse ignota in urbe Edessa Romanis subjecta. Quum jam tunc temporis scripta Græcorum syriacæ

redderentur, forsitan plura ex Hexaplis syriacæ versa fuerunt, quibus Ephræmus uti potuerit. Nulla quippe probabili ratione conficitur Ephræmum hebraicæ linguæ peritum fuisse. Etenim si *hebræam* linguam S. Doctor calluisset, sæpius ad textum *hebræum* recurrisset, maxime ubi versio simplex obscura est aut a vero sensu recedit ; attamen Ephræmus etiam in iis locis Versionem Simplicem sequitur et explanat⁵.

Quum autem Versio Simplex immediate ex *hebræo* derivata sit et textui primigenio propter utriusque linguæ affinitatem presse inhæreat, commentaria S. Ephræmi plurimum utilitatis afferunt ad textum primigenium elucidandum. Nam S. Ephræmus omne studium adhibet ut sensum litteralem textus assequatur et exponat et ad hunc finem non solum quid verba sonent, quid metaphoræ significant, sed quid contexta oratio, quid loca parallela, quid Ecclesiæ sensus habeant, inquirat. Ita tamen sensum, litteralem exponit ut non negligat sensum typicum et spirituales. Utique non studet constanter sensui allegorico, ut Origenes, sed illum non negligit, ubi ad informandos mores utilis videtur. Elucidat locutiones metaphoricæ et symbolicas in prophetis frequenter obvias⁶, ostendens quo sensu ad Babylonios, ad Judæos aut ad Christum refe-

¹ *II Reg. III, 9.*

² *II Reg. III, 15.*

³ *T. I, XXXII. Cfr. infra col. 56.*

⁴ *Vid. Opp. Syr.-lat. I, 153.*

⁵ *Card. Wiseman in Horis syriacis Romæ, 1828,*

p. 112, sqq. fuse demonstravit Ephræmum versione simplici in suis commentariis usum esse.

⁶ *Sic ad Is. LXIV, 1 : « A conspectu tuo liquefacti sunt montes. Egyptios, inquit, Amorrhæos et Amalecitas montes vocat propter eorum elationem. »*

rantur. Ad Christum autem referri et quidem sensu litterali vaticinia Isaiaë de « servo Dei » illumque servum esse Christum, qui ita appellatus est « quia accepit formam servi et quia missus est a Patre ad salutem mundi¹, » ita dilucide explicat ut videatur os occlusisse rationalistis diu antequam nascerentur.

Omnia prophetarum oracula dicta non sunt de Christo in sensu litterali, non pauca agunt de Messia solum in sensu typico. Voluit enim Deus veterem Legem Legis novæ figuram esse. Hoc Ephræmum non fugit. Sic in sensu typico explicat verba *Is.* LIX, 20 : « *Sioni veniet salvator*, id est, inquit, Zorobabel. Sion autem spiritualis et collis visionum seu revelationum Ecclesia est. Salvator autem qui ad eam venit est Christus, Zorobabel ille magnus. » Eodem modo explicat verba Jeremiæ Thren. V, 20 : « *Spiritus narium nostrarum Unctus Domini capietur in fovea*. His spiritualiter significatur Filius, Unctus Patris, qui est vera nostra vita, qui in peccatis nostris irretitus fuit; realiter autem hæc acciderunt Sedeciæ qui vocatus est Unctus Domini propter regnum. » Historiam Jonæ etiam explicat in sensu litterali et typico. Sic ad *Jon.* II. ait : « Piscis magnus qui deglutivit Jonam figura est mortis quæ absorbit Dominum nostrum. Fuit Jonas in visceribus piscis tribus diebus; hac re significatur Dominum nostrum tribus diebus et tribus noctibus fuisse in inferioribus

partibus terræ. Vivus perstitit Jonas in visceribus piscis et vivus permansit Dominus noster postquam in sancto sepulchro conditus fuit. »

Exponit autem S. Doctor sensum litteralem sæpius per meram paraphrasin. Sic ad *Sophon.* II, 2 : « *Antequam sitis sicut gluma quæ a vento effertur*, i. e. antequam a populo Babylonis castigemini et dispergamini. » Et ibid. 4 : « *Quia Gaza derelicta erit, et Ascalon in ruinam* : Gaza scilicet et Ascalon Philisthæorum. » Ubi autem res postulat, explicationem addit. Sic ad *Aggæum* II, 10 : « *Et magna erit gloria domus hujus novissimæ plus quam primæ*. Hisce duo intenduntur : unum vult eos docere domum hanc esse novissimam nec fore aliam posteriorem, alterum vult ostendere domum a Zorobabele ornatam præstantiorem esse illa a Salomone ornata et pretiosiores esse thesauros novissimæ thesauris quæ David paravit et reposuit priori. Spiritualiter autem istud : *Erit gloria domus hujus*, etc. significat quam excelsa sit renovatio Adami per Christum effecta, etc. »

Editores romani commentaria S. Ephræmi quandoque liberius et per paraphrasin latine reddiderunt, ego conatus sum pressius litteræ adhærere et verbum verbo, quantum sinit differentia linguarum, reddere.

III. Commentaria excipiunt quatuor sermones e codicibus perantiquis, sæculi nempe V, VI et VII exscriptos. Sermo de *Admonitione* ex-

Sermones de admonitione, de reprehensione, et de magis, in-

¹ In *Is.* XLIX, 3-6.

cantatori-
bus ac con-
summatio-
ne.

stat in cod. add. 14,605 sæc. VII; in cod. Rich. 7,190 sæc. XIII, in cod. vat. syr. V¹ et in Musæi Britannici cod. add. 12,166 sæc. VI, fol. 99-103. In primo codice adscribitur Ephræmo, in tribus aliis S. Isaaco Antiocheno. Stylo quidem et eloquentia aliis Ephræmi sermonibus metricis prorsus similis est; at auctoritas trium codicum, inter quos unus est sæculi VI, Isaaco potius quam Ephræmo hunc sermonem vindicat. Quare anceps hæreo quisnam: an Ephræmus vel Isaacus revera illius sit auctor. Quum tres posteriores codices mihi non innotuerint nisi postquam sermo typis mandatus fuerat, impossibile fuit varias lectiones apponere. Totus est auctor in hoc sermone ut ex verbis Isaiaë « *omnis caro fœnum* » ostendat omnia in mundo fluxa, transeuntia et vana esse morteque finiri; herbæ similem esse hominem qui exoritur, exornatur, floret, deinde marcescit, decidit et perit. Hæc autem mirabili eloquentia evoluit.

Secundo loco posui sermonem de *Reprehensione* e codice membranaceo perantiquo sæculi VI. Is codex duos Ephræmi sermones continet de *Reprehensione*; secundus editus est inter *Opp. Syr.-lat.* III, 654, sqq. Idcirco illum omisi. Et primum tantum exscripsi. Versibus septem syllabis constat, sicut tres alii sermones qui ei hic junguntur. In hoc ser-

mone S. Doctor, accepta occasione a ruina Nisibis, docet vitia esse fugienda; invehitur autem præsertim in mulieres et puellas libidinosas, quæ calceis nimium exornatis et saltatione ut Herodias, et filiaë Israel ad vitium pertrahunt. Hæc sunt vitia quæ ruinæ urbis causa fuerunt; fugienda igitur sunt, sectanda autem virtus cujus pulchritudo nunquam marcescit. Hic sermo exaratus fuerit post Nisibin a Persis captam. Tertio loco alium vulgavimus sermonem de *Reprehensione*, e cod. add. 12,176 decerptum. Hic codex antiquissimus est, utpote ad sæculum V vel VI referendus; nihil continet nisi Ephræmi opera. Invehitur rursus S. Doctor in vitia; ducunt quippe homines in damnationem; describit porro Ephræmus damnatorum pœnas, maxime pœnam ignis, quod et fecit eodem modo in sermone de *Timore Dei et consummatione sæculi*². Statui damnatorum opponit felicitatem justorum in paradiso. Ignis inferni imaginem præbet incendium Sodomorum. Sermone claudit adducendo e veteri Testamento multa ultionis divinæ exempla. Quarto loco venit Sermo *De magis, incantatoribus et divinis et de fine et consummatione*, quem in duobus Musæi Britannici codicibus et in uno Oxoniensi invenimus³. E lectione Scripturarum patet adesse finem temporum et tamen

¹ Vid. J. S. Assemanus, *Bibl. Or.* I, 222, n. 19.

² *Opp. Syr.-lat.* III, 637-638.

³ Cfr. quæ diximus infra col. 312 in Monito prævio et col. 393 in nota. In hac nota delenda sunt verba:

« Denique reperitur in cod. syr. vat. V falso sub nomine Isaaci Antiocheni. Vid. J. S. Assemanus, *Bibl. Or.* I, 222, n. 19. » Ista verba erronee ibi sunt apposita.

homines suam salutem negligunt, euntes ad veneficos, satanæ ministros, qui rerum sacrarum abusu nec proles eis præbere, nec mala ab eis avertere possunt. Ostendit hisce veneficis et his qui ad eos recurrunt diem Domini repente adventurum; vivida oratione depingit terribilia quæ inopinata fient quando Salvator angelis stipatus ad judicandum veniet; stabunt coram iudice cœlestem Jerusalem respicientes omnes justi veteris et novi Testamenti quos longo agmine describit; stabunt ex altera parte cum mœrore Arius cum suis asseclis et magi ac venefici, omnes autem mercedem juxta opera accipient. Sæpius egit S. Ephræmus de adventu Christi in fine temporum, de iudicio ultimo, de consummatione mundi et resurrectione et quidem tanta compunctione, tam vivida oratione, tam vehementi et copiosa eloquentia ut vix alius inter Patres ipsi æquipari valeat. Hic autem sermo non infimum tenet locum inter alias S. Doctoris de hac re orationes. Agit porro Ecclesiæ syriacæ lumen de iudicio ultimo et fine mundi in sermone *De secundo Christi adventu*. *Opp. græc.* II, 192-209; et rursus in sermone *In resurrectionem, pœnitentiam, charitatem, et secundum Christi adventum*, *ibid.* II, 219-222; in sermone *De consummatione sæculi et adventu Antichristi*, *ibid.* II, 222-230; in sermone *In pretiosam ac vivificam crucem et in secundum Christi adventum*, *ibid.* 247-258; in sermone: *De patientia et consum-*

matione sæculi et secundo Christi adventu, et in altero *De secundo Christi adventu et patientia*, *ibid.* III, 93-104; 152-159; in sermone: *Deiis qui in Christo obdormierunt*, *ibid.* 260-273; denique in sermone syriaco 13 inter diversos, et in canone funebri 12, *Opp. Syr.* III, 242-246; 629-638.

IV. S. Ephræmus piis ac suavis hymnis celebravit festa Domini, Beatæ ejus Matris et Sanctorum. In primo tomo jam vulgavimus hymnos de Epiphania, de azymis et de crucifixione, in hoc volumine veniunt hymni de nativitate Christi, de Beata Maria Virgine, de jejuniis quadragesimali et de diversis ad vitam Christi pertinentibus.

Hymni
de Nativitate
Christi.

Editores romani jam e codicibus nitriensibus vulgaverunt quatuordecim *مَدْرَسَة* *Madrase* in Nativitatem Domini quos minus recte sermones appellaverunt. Sermones enim *مِمْرَة* *Mimre* appellantur et soluta oratione vel versibus septem syllabarum conscripti sunt; *Madrase* autem strophis et versibus constant ut odæ, hymni et cantica Latinorum. Sed multo plures hymnos S. Doctor composuerat. Hymnus enim quem primo loco posuimus, 25us erat in codice quo utebatur Jacobus Edessenus, ut diximus in nota ad stropham quintam hujus hymni. Differt ordo hymnorum in codicibus antiquissimis; sic in Musæi Britannici cod. add. 14,571 anni 518, hymnorum ordo diversus est ab illo quem secuti sunt editores romani.

Quum igitur attente investigaremus codices syriacos Musæi Britannici feliciter nacti sumus octo hymnos nondum luce donatos, sex in cod. add. 14,506, fol. 140-152 unde alia multa deprompsimus et duos in cod. add. 14,571 sæculi VI. Hi iidem hymni separatim in aliis plurimis codicibus liturgicis inveniuntur, quandoque sine nomine auctoris, vel per fragmenta; inveniuntur etiam in codd. Mossulensibus quos cl. D. Rahmani presbyter Mossulensis benevole nobis communicavit. Quum autem in suis hymnis divus Syrorum vates agat non solum de Christi nativitate in carne verum etiam de partu Beatæ Virginis et de aliis quæ post partum evenerunt, ut adoratio Magorum, hinc codices liturgici inter hymnos de beata Dei Genitrice et de Epiphania nonnullos hymnos reponunt quos alii codices ad Christi nativitatem referunt. Sic hymnus X de B. M. V. in aliis codicibus ad nativitatem Christi, de qua revera agit, refertur.

In hymno primo hortatur poeta ad celebrandam cum angelis Christi nativitatem. « Sol, inquit, ingressus est uterum dum radii ejus in supernis et infimis diffundebantur. » Docet illum quem mundus comprehendere non potest habitasse in sinu Mariæ, quæ, illæso virginitatis signaculo, eum peperit. « Unigenitus, inquit, ingressus est uterum et nihil passa est casta virgo. Illapsus est in uterum et exivit in puerperio; sensit natum pulcherrima virgo. Invisibili gloria circumdatus

occultus fuit in ingressu, vilis vero et visibilis in egressu, quia Deus erat in ingressu et homo in egressu. Res auditu mira et intellectu impervia; ignis ingressus est uterum, corpus induit et exivit. » Pergit ostendens Christi nativitatem inscrutabilem esse.

In secundo hymno gratias agit ob misericordiam mundo exhibitam salutemque allatam per Christi nativitatem. Hac nativitate idola e mundo fugata sunt: « Loco ignis irrationalis qui per se materiam consumebat, magi adorarunt Ignem qui dedit corpus se comedentibus. Conquestæ sunt creaturæ quod adorarentur. Omnium liberator eas exaudivit; nihil passus induit formam servi in utero, exivit et assumpta servi forma creaturam liberavit. Benedicta sit ejus nativitas. »

In hymno tertio sacer vates miratur cum gratiarum actione incomprehensibilem Christi nativitatem. « Amore suo Unigenitus Deitatis factus est Mariæ Unigenitus; mundus angustior erat ut involveret ejus amplitudinem et sinus Mariæ eum complexus est. Gloria illi ab omnibus. »

Hymnus quartus notissimus est in liturgicis officiis, celebrat necem infantium. « Messuerunt satellites in Bethleem flores teneros, ut cum eis simul periret semen recens in quo latebat panis vitæ. At fugerat spica vitæ ut fieret manipulus tempore messis. Iverunt satellites in paradysum floribus præcocibus plenum; excusserunt flores e ramis, flores et gemmas destruxerunt; vic-

timas innocentes, se inscio, perturbator obtulit. Væ ei beatæ illæ. »

Hymnus quintus et ipse notissimus beatam prædicat Ecclesiam ob præclarum festum, ob Christum natum ab angelis annunciatum, a magis adoratum, ab infantibus confessum, ab Isaia, Michæa, Daniele et Davide prænuntiatum; beatam prædicat Bethleem « quia in ea initium sumpsit Filius qui ab æterno est in Patre, et temporibus se subjecit qui ante omne tempus existit. »

In hymno sexto annus primus et secundus nativitatis Salvatoris et octo dies a Nativitate ad circumcisionem, sua quisque strophæ, laudes offerunt Christo, quod et faciunt dies decimus et dies purificationis Mariæ. Notandum est Magos, juxta Ephræmum, anno secundo advenisse, quæ est nonnullorum veterum sententia.

Hymnus septimus sistit Mariam gratias Filio agentem quod miserit Magos, coronaverit infantes, honoraverit speluncam. Beata virgo exclamat: « O puer virgo qui virginalia matris tuæ induisti, et ipsis integris exivisti, tu mihi es infans et sponsus et filius et Deus. »

Nonnisi quinque strophæ remanent hymni octavi; fragmenta autem, e sermone super initium Evangelii S. Joannis servata, quædam doctrinalia de incarnatione continent, ut hoc: « Filius induit corpus destructibile ut sui corporis destructione renovaret creaturas exitium passas, » et illud: « Per aurem Maria vidit absconditum qui in voce venit. »

V. Hymni de beata Dei genitrice Maria desumpti sunt e sex Musæi Britannici codicibus liturgicis, cum quibus contulimus *scalas* in codice parisiensi contentas. Illud igitur hic in memoriam revocandum est quod tomo I, col. 3 monuimus, in codicibus liturgicis nec ordinem hymnorum servari, nec omnes hymnos referri, nec omnes unius ejusdemque hymni strophas quandoque saltem recitari. Totus autem est Vates Syrorum in hisce hymnis ut prædicet Mariam esse vere Deigenitricem, virginemque fuisse purissimam ante partum, in partu et post partum.

In hymno primo miratur Mariam « quæ sancte peperit filium et lac dedit nationum alitori atque in virgineis genibus sustentavit eum qui omnia sustinet. Virgo est et mater et quidnam non est. » Invitat deinde ordines virginum, Patrum et prophetarum ad gaudendum cum Maria. Secundus hymnus est veluti continuatio præcedentis; insistit autem maxime in hoc quod Maria, virgo permanens peperit. Tertii hymni quatuor tantum strophas habemus.

Hymnus quartus invitat puellas ad admirandam Mariam quæ « humani generis factorem peperit et omnium alitori lac dedit. » In hymno quinto poeta docet: « Maria virgo concepit et virgo peperit. Infans editus est per viam natorum. Mater ejus virgo fuit; prodigio induta, fructum portavit; simul autem venter ejus sigillo munitus clausus permansit. » In hymnis

Hymni
de Beata
Maria
Virgine.

sexto et septimo, octavo et nono rursus invitat virgines et sapientes ad laudes virginis quam Isaias prædixit; beatam eam prædicat quia « dolores matrum haud experta exultavit in fructu matrum. » Signacula enim habuit intemeratæ castitatis et prolem habuit partus dolores removens. Ubi vides S. Ephræmum disertis verbis a partu illo virginali omnem dolorem remove. Continuo in aliis hymnis repetit virginalia in Maria integra remansisse, Mariam portam esse clausam, congressum maritalem nullam in conceptione Unigeniti partem habuisse « Quando, inquit hymn. 12, sponsus gloriosus exire voluit, virginalia somno oppressa reliquit, ita ut non sentirent ejus egressum. » Et in hymno XI : « Ingressus est per aurem et secreto uterum inhabitavit, e ventre porro exiens, non solvit virginalia, sicut nec solvit exeundo sigilla sepulchri. » « Maria gestavit eum in utero novem mensibus. » « Similis erat Mariæ sinus illi maritarum et matrum et prolem gestabat, nullo habito congressu. » Nec ulla difficultas exinde ingeri potest quod loquendo de partu Virginis semel et iterum Ephræmus adhibeat vocabulum *مخاض* quod proprie dolores partus significat, quia istud vocabulum sæpe adhibetur ad designandam parturitionem nullo habito respectu ad dolores e maledictione Evæ partum comitantes. Etenim Mariam a maledictione Evæ immunem fuisse perspicue docet.

Hymnus decimus potius ad Chri-

sti nativitatem quam ad beatam Mariam virginem refertur. « Sine me, inquit sacer vates, fide dicere generationem tuam. Ecce in Patre tuo es, et in Maria, in curru cherubim, et in præsepio et in omni loco. In Patre es verissime et in Matre certissime. Tu es ille qui ex Patre est, et tu es ille qui ex matre est, tu es ille qui unus est, tu es ille qui venit et venturus est. Filius Patris, filius es Mariæ, et unum es Verbum Dei, supernaturaliter e matre, naturaliter e Patre, extraordinarie e Jordane natum; e flumine, e matre et e Patre unus idemque es Puer-Deus. » Non potest expressius declarari Mariam Dei genitricem esse. Mox repetit : « Similis es Patri in virtute, in essentia, in natura, in potestate; similis es Mariæ tuæ parenti, ex qua formam humanam assumpsisti. » Et adhuc : « Igneus es, spiritalis es, Entis summi filius es, incarnatus e filia Davidis e genere servorum es; etiam carnem et ossa habes, o incorporee, qui corpus assumpsisti. » « In nativitate tua ex Patre non te formasti, quia non habes principium. In Maria autem formasti te quia voluisti. Stat Maria, mater tua, soror tua, sponsa tua, ancilla tua; ipsa quippe peperit te, te amore fovit, amplexa est, osculata est, laudavit, oravit, gratias egit, lac dedit. Ecce tenet te, blanditur tibi, ridet pueritiæ tuæ, tu vero lac suges hilaris et exultans. » In ceteris hymnis totus est Ephræmus ut inculcet vel prædicet præcipuam illam maternitatis divinæ præro-

gativam. Hymnus undecimus varias celebrat prærogativas beatæ et intemeratæ virginis, quod et fit in hymnis XII-XVI, quos putem non esse integros.

Hymnus decimus septimus alphabeticus est. Post invocationem ad Deum poeta inducit angelum colloquentem cum Maria. Angelus salutat Mariam: « Pax tecum, Mater Domini, benedicta tu, o puella, et benedictus fructus ventris tui. » Maria attonita inquirat de mysterio et post suavissimum colloquium cum angelo tandem consentit et eodem momento concipit.

Hymnus decimus octavus etiam alphabeticus est et rursus de annunciatione angeli ac de incarnatione Verbi Mariæque prærogativis agit. Sic eam rursus Matrem Dei prædicat: « Virgo quæ Unigenitum peperit, Deum et hominem enutrivit (in sinu suo) et mater facta est pueruli absconditi, qui ex Patre natus est perfectus et infans factus est in utero ejus. » « Maria Ignem in manibus portabat et flammam brachiis amplexabatur; flammæ ubera sugenda præbebat et omnium alitori lac dabat. » « Maria fons est purissimus, cui nihil immixtum est fluxus conjugii, ipsa in sinu suo recepit flumen vitæ. » « Maria peperit Deum qui mundum replet benedictione. »

Hymnus decimus nonus suavis ac gratissima cantilena est Beatæ Virginis blandientis suo nato Deo. « Portabat, inquit, puerulum, blandiebatur, amplexabatur, blandis

vocibus gratulabatur adorabatque dicens: « Jube mihi, Domine mi, amplexer te. Filius meus es, meis cantilenis blandiar tibi. »

Hymnus vigesimus est de Simone sene et Maria agitque de oblatione Christi in templo, et de cantico Simeonis. Hi quatuor ultimi hymni ad illud genus pertinent quod Syri « Sugita » appellant.

VI. Hymni de jejuniis magno, id est de jejuniis quadragesimali, desumpti sunt e sex Musæi Britannici codicibus, quorum unus, e quo jam hymnos de azymis et crucifixione desumpsimus, anno Christi 519 scriptus fuit, tres alii ad sæculum sextum vel septimum pertinent, duo alii liturgici sunt et sæculi sunt decimi: Hymni dumtaxat sunt undecim; nam duodecimus non hymnus sed sermo est et quidem mancus. In hisce hymnis hortatur ad jejunium, cujus necessitatem, dotes, conditiones et fructus egregie evoluit. Hymnus primus docet jejunium dissolvi obcæcationem ab Adamo nobis transmissam; secundus, tertius et quartus proponunt exemplum Danielis a feris non læsi et trium puerorum, qui in fornacem conjecti ab igne nihil passi sunt, dum Babylonii flammis combusti fuere. Jejunium corpus et animam Danielis triumque puerorum exornavit. In hymno quinto celebratur jejunium Moysi in mense Nisan.

Hymnus sextus, qui videtur primo loco ponendus fuisse, in exemplum adducit jejunium quadragesimale Christi: « Hoc est jejunium Unigeniti et principium ejus

Hymni
de jejuniis
quadragesimali.

triumphorum ; gaudeamus de ejus adventu. Per jejunium Unigenitus triumphavit. Jejunio homo vincit Heluonem qui per fructum vicit Adamum. » Describit salutare jejunii effectus : jejunium animam purificat et refrænât gulam, sed jejunium sit oportet non solum oris sed et cordis. Hymnus septimus continuat præcedentem et in exemplum adducit Estherem et Jonam. In hymnis octavo et nono ostendit jejunio vinci diabolum ; hymnus vero decimus docet abstinentiæ alias virtutes esse adjungendas ; non autem ore tantum sed corde maxime jejunandum esse jubet hymnus undecimus. Seriem claudit sermo incompletus in quo S. Doctor de jejunio generatim agit.

Hymni
diversi.

VII. Tres hymni qui sequuntur ad illam collectionem pertinent, quæ in antiquissimo codice vaticano appellatur de *Ecclesia* et agunt de miraculis a Christo patratis, de triumphali ejus ingressu in Jerusalem et de portentis in ejus morte visis. Assemanus¹ quinque hymnos in codice vaticano legit quorum tres tantum, quia codex initio mutilus est, habemus. Hymni decimus sextus et decimus septimus agunt de tabulis legis et pertinent ad eandem collectionem. Quatuor qui sequuntur hymni tum doctrina tum poesi pulcherrimi agunt de descensu Christi ad inferos deque ejus

resurrectione ac festo paschatis. Desumpti sunt e codice sæc. VI vel VII. Ultimo loco veniunt tredecim hymni ex illa collectione desumpti quæ titulum habet de *Ecclesia et virginitate*. Cod. add. 17,141 sæc. VIII-IX subministravit novem hymnos priores eodem ordine quo veniunt in codice vaticano anni 523². Tres priores hymni de castitate et virginitate agunt. Porro, etsi S. Doctor virginitatem matrimonio præstare doceat, non parvipendet nuptias quæ ad propagationem generis humani sunt institutæ. In omnibus autem homo veterem hominem exuere debet carnemque ac concupiscentias domare. Hymni quatuor qui sequuntur, agunt de variis symbolis quæ oleum et oliva nobis subministrant in re doctrinæ christianæ et pietatis ; et sic divus vates per contemplationem rerum naturalium animam elevat ad res spirituales considerandas pietatemque mire promovet. Sequuntur tres hymni de divina Christi œconomia, qui mira arte confecti de rebus evangelicis agunt deque redemptionis effectibus. Denique tres reliqui hymni agunt de Christo tentato, de urbe Sichem et de Cana in qua Christus primum suum fecit miraculum. Veniunt isti hymni, quos reperimus in cod. add. 14,506, in codice vaticano sub numeris 14, 17 et 33³.

¹ *Bibl. Or.* I, 90, n. 38.

² Vid. J. S. Assemanus, *Bibl. Orient* I, 92-94.

³ Cfr. Assemanus *Bibl. Or.* I, 95-96.

NOTA.

Quum in recenti meo itinere in urbem Londinensem observavissem in catalogo codicum syriacorum Musei Britannici a cl. G. Wright edito¹ indicari fragmenta sermonis S. Ephraemi de Simone pharisæo et muliere peccatrice et alterius sermonis de Simeone sene et Christi in templo oblatione, tanquam contenta in codice antiquissimo sæc. V vel VI, (add. man. 14,654, fol. 34-43), mens fuit ea exscribere. Vix autem inceperam quum animadverti hisce foliis nihil aliud contineri quam fragmentum satis amplum sermonis *de Domino nostro* in tomo primo col. 145-274 a me editi. Continet nimirum istud fragmentum ea quæ habentur in sermone de Domino a n. 21 ad 53 cum nonnullis lacunis. In codice autem ordo foliorum turbatus est; folia enim 38-42 reponenda sunt ante

folium 31. Porro in hisce foliis, quibus nomen Ephraemi minio appositum est, feliciter nactus sum folium quod in cod. add. 14,570 desiderabatur. Quare exinde hic supplevi lacunam toni I, col. 248 ad finem. Præterea varias lectiones cod. 14,654 sub littera B collegi et infra indicavi. Porro uterque codex mire consentit. Sunt tamen quædam orthographiæ differentiæ quas hic semel indicavisse sufficiat: pro *ܘܘܒܘܢܐ* codex B fere constanter habet *ܘܘܒܘܢܐ*, pro *ܘܘܒܘܢܐ* habet *ܘܘܒܘܢܐ*, pro *ܘܘܒܘܢܐ* habet *ܘܘܒܘܢܐ*, pro *ܘܘܒܘܢܐ* habet *ܘܘܒܘܢܐ*, pro *ܘܘܒܘܢܐ* habet *ܘܘܒܘܢܐ*, pro *ܘܘܒܘܢܐ* habet *ܘܘܒܘܢܐ*.

Sic igitur in cod. 14,654, f. 35 verso continuatur sermo *de Domino nostro* n. 43: *ܘܘܒܘܢܐ*.

ܘܘܒܘܢܐ . ܘܘܒܘܢܐ . ܘܘܒܘܢܐ . ܘܘܒܘܢܐ .
ܘܘܒܘܢܐ . ܘܘܒܘܢܐ . ܘܘܒܘܢܐ . ܘܘܒܘܢܐ .
ܘܘܒܘܢܐ . ܘܘܒܘܢܐ . ܘܘܒܘܢܐ . ܘܘܒܘܢܐ .
ܘܘܒܘܢܐ . ܘܘܒܘܢܐ . ܘܘܒܘܢܐ . ܘܘܒܘܢܐ .
ܘܘܒܘܢܐ . ܘܘܒܘܢܐ . ܘܘܒܘܢܐ . ܘܘܒܘܢܐ .
ܘܘܒܘܢܐ . ܘܘܒܘܢܐ . ܘܘܒܘܢܐ . ܘܘܒܘܢܐ .
ܘܘܒܘܢܐ . ܘܘܒܘܢܐ . ܘܘܒܘܢܐ . ܘܘܒܘܢܐ .
ܘܘܒܘܢܐ . ܘܘܒܘܢܐ . ܘܘܒܘܢܐ . ܘܘܒܘܢܐ .
ܘܘܒܘܢܐ . ܘܘܒܘܢܐ . ܘܘܒܘܢܐ . ܘܘܒܘܢܐ .
ܘܘܒܘܢܐ . ܘܘܒܘܢܐ . ܘܘܒܘܢܐ . ܘܘܒܘܢܐ .
ܘܘܒܘܢܐ . ܘܘܒܘܢܐ . ܘܘܒܘܢܐ . ܘܘܒܘܢܐ .
ܘܘܒܘܢܐ . ܘܘܒܘܢܐ . ܘܘܒܘܢܐ . ܘܘܒܘܢܐ .
ܘܘܒܘܢܐ . ܘܘܒܘܢܐ . ܘܘܒܘܢܐ . ܘܘܒܘܢܐ .

« Quia igitur peccatrix fuit, opera ejus libidiosa fuerunt, et hæc quidem peragenda habuit; si autem a lascivia peccatorum nunc munda est, agnosce, o pharisæe, illum quem prophetam esse negasti ipsum esse qui ex impudicis honestos facit. Ex hoc enim quod scis eam peccatricem et quod cernis eam pœnitentem, inquirendum tibi est quænam virtus eam immutavit. Oportebat igitur ut pharisæus prosterneret se ad adorandum eum qui etiam tacens suo silentio castos reddit quos prophetæ vehementibus suis sermonibus ad castitatem adducere nequiverunt. Cernere erat in domo istius pharisæi rem miram ac stupendam, mulierem scilicet peccatricem quæ flens consistebat nec cur fleret dicebat, dum ille ad cujus pedes sedebat eam non interrogabat cur fleret. Porro non indigebat peccatrix ut labiis rogaret Dominum, quia credebat ipsum utpote Deum nosse petitiones in lacrymis suis absconditas; Dominus

¹ Vide W. Wright, *Catalogue of the syriac manuscripts in the British Museum*, p. 4082.

1000 וְתַלְמִידָא שֶׁעָלָה לְהַלְלֵהּ וְהָיָה
 שֶׁעָלָה לְהַלְלֵהּ . לֹא לְהַלְלֵהּ חַבְדָּא וְהָיָה
 חַבְדָּא וְהָיָה וְהָיָה . וְהָיָה לְהַלְלֵהּ
 חַבְדָּא וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה
 חַבְדָּא וְהָיָה . חַבְדָּא חַבְדָּא חַבְדָּא
 חַבְדָּא וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה וְהָיָה .
 לְהַלְלֵהּ חַבְדָּא חַבְדָּא חַבְדָּא חַבְדָּא .
 חַבְדָּא חַבְדָּא חַבְדָּא חַבְדָּא חַבְדָּא .
 חַבְדָּא חַבְדָּא חַבְדָּא חַבְדָּא חַבְדָּא .
 חַבְדָּא חַבְדָּא חַבְדָּא חַבְדָּא חַבְדָּא .
 חַבְדָּא חַבְדָּא חַבְדָּא חַבְדָּא חַבְדָּא .
 חַבְדָּא חַבְדָּא חַבְדָּא חַבְדָּא חַבְדָּא .
 חַבְדָּא חַבְדָּא חַבְדָּא חַבְדָּא חַבְדָּא .

*unus debebat denarios quingentos, et alius denarios quinquaginta*¹. Tædium tibi, o auditor, non ingerat iteratus de indulgentia sermo, ne contradictor fias illius qui in parabola indulgens fuit ut sic auxilium præberet. « Tandem, quum nemo e duobus haberet unde redderet dimisit utrique. Quemnam in mente tua ponis fœneratori plus debuisse? Dixit ei Simon: æstimo illum esse cui plus dimissum est. Dixit ei Dominus: Recte iudicasti². » Dominus pro sua æquitate laudavit perversum pharisæum de recto iudicio quod pronuntiaverat. Ille autem pro sua malitia responderat Bono de misericordia ab ipso peracta. Multa latent sub hac parabola, quæ veluti thesaurus est multis auxiliis repletus. Quid opus erat³, etc.

¹ Luc. VII, 41.
² Ibid. 42-43.
³ Juvat hic apponere varias lectiones codicis 14,654 seu B ad sermonem de Domino nostro t. I, col. 189, sqq. col. 189, l. ult. וְהָיָה וְהָיָה; col. 191, l. 7 חַבְדָּא חַבְדָּא B חַבְדָּא חַבְדָּא; l. pen. חַבְדָּא חַבְדָּא; col. 193, l. 2 חַבְדָּא חַבְדָּא B חַבְדָּא חַבְדָּא; חַבְדָּא חַבְדָּא B om. חַבְדָּא חַבְדָּא; l. 23 חַבְדָּא חַבְדָּא; l. 195, l. 9 חַבְדָּא חַבְדָּא B חַבְדָּא חַבְדָּא; l. 15 חַבְדָּא חַבְדָּא; l. ult. חַבְדָּא חַבְדָּא B חַבְדָּא חַבְדָּא; l. 3 חַבְדָּא חַבְדָּא; l. ult. חַבְדָּא חַבְדָּא B חַבְדָּא חַבְדָּא; l. 5 post חַבְדָּא חַבְדָּא B חַבְדָּא חַבְדָּא; חַבְדָּא חַבְדָּא B חַבְדָּא חַבְדָּא; l. 14 חַבְדָּא חַבְדָּא; l. ult. חַבְדָּא חַבְדָּא B חַבְדָּא חַבְדָּא; col. 199, l. 18 חַבְדָּא חַבְדָּא B חַבְדָּא חַבְדָּא; l. 23 חַבְדָּא חַבְדָּא; l. pen. חַבְדָּא חַבְדָּא B חַבְדָּא חַבְדָּא; l. 4 חַבְדָּא חַבְדָּא; col. 201, l. 4 חַבְדָּא חַבְדָּא; l. 8 חַבְדָּא חַבְדָּא; col. 241, l. 8 חַבְדָּא חַבְדָּא; l. 17 חַבְדָּא חַבְדָּא B חַבְדָּא חַבְדָּא; l. 12 חַבְדָּא חַבְדָּא B חַבְדָּא חַבְדָּא; l. 20 חַבְדָּא חַבְדָּא; col. 243, l. 9 חַבְדָּא חַבְדָּא; l. 5 חַבְדָּא חַבְדָּא B חַבְדָּא חַבְדָּא; l. 3 חַבְדָּא חַבְדָּא; l. 19 חַבְדָּא חַבְדָּא B חַבְדָּא חַבְדָּא; l. 24 B om.

243, l. 5 post חַבְדָּא חַבְדָּא B add. חַבְדָּא חַבְדָּא; l. 7 חַבְדָּא חַבְדָּא B חַבְדָּא חַבְדָּא; l. 14 חַבְדָּא חַבְדָּא B חַבְדָּא חַבְדָּא; l. 16 B om. חַבְדָּא חַבְדָּא; l. 17 חַבְדָּא חַבְדָּא B חַבְדָּא חַבְדָּא; l. 18-19 textus e B ita restituendus חַבְדָּא חַבְדָּא; חַבְדָּא חַבְדָּא; col. 247 l. 6 חַבְדָּא חַבְדָּא; l. 8 חַבְדָּא חַבְדָּא B חַבְדָּא חַבְדָּא; l. 11 חַבְדָּא חַבְדָּא; l. 14 חַבְדָּא חַבְדָּא B חַבְדָּא חַבְדָּא; col. 249, l. 9 חַבְדָּא חַבְדָּא; l. 26 חַבְדָּא חַבְדָּא; col. 251, l. 26 B om. חַבְדָּא חַבְדָּא; 253, l. 26 חַבְדָּא חַבְדָּא B חַבְדָּא חַבְדָּא; l. pen. חַבְדָּא חַבְדָּא; l. 14 חַבְדָּא חַבְדָּא; col. 255 l. 14 חַבְדָּא חַבְדָּא; l. 19 חַבְדָּא חַבְדָּא; l. 1 ante חַבְדָּא חַבְדָּא B חַבְדָּא חַבְדָּא; l. 8 חַבְדָּא חַבְדָּא B add. חַבְדָּא חַבְדָּא; l. 8 חַבְדָּא חַבְדָּא; col. 259, l. 3 חַבְדָּא חַבְדָּא; l. 9 חַבְדָּא חַבְדָּא; col. 261, l. 2 חַבְדָּא חַבְדָּא; col. 267, l. 6 חַבְדָּא חַבְדָּא; l. 14 חַבְדָּא חַבְדָּא; l. 9 חַבְדָּא חַבְדָּא; l. 21 B om. חַבְדָּא חַבְדָּא

MONITUM

IN ACTA S. EPHRÆMI.

Quæ sequuntur S. Ephræmi Acta e cod. syriaco parisiensi 235 fol. 125-142 descripta fuerunt a cl. D. MARTIN., S. Scripturæ in Instituto catholico parisiensi professore, qui apographum suum benevole mihi communicavit. Codex est chartaceus ad sæculum XIII pertinens¹. Vita autem, quam continet, S. Ephræmi convenit quidem in multis cum *Actis* S. Doctoris, quæ

descripta sunt e codice vaticano sæculi XI et edita in tomo tertio *Opp. Syr. lat. S. Ephræmi*², et maxima ex parte jam a J. S. Assemano in sua *Bibliotheca Orientali*³ qui et Acta breviora ex alio ejusdem ætatis codice simul edidit. In nonnullis tamen magni momenti rebus prorsus differt, quod perspicuus cl. D. Bikell quædam e cod. paris. protulit latine primum, deinde syriace⁴.

¹ Cfr. Zotenberg, *Catal. des manuscrits syriaques de la Bibliothèque nationale* N° 235.

² Cfr. *S. Ephræm Syri Opp. Syr. lat.* Romæ 1743, t. III, p. XXIII-LXIII.

³ Cfr. J. S. Assemanus, *Bibl. Orient.* I, 26-55.

⁴ Latine in libro : *Conspectus rei Syrorum literariæ.* Monasterii, 1874, p. 26, sqq. ; Syriace in *Zeitschrift des D. M. G.* 1873, p. 600-603.

وذلک ما من . سحره وین وکذا . و
 لم یکن یقول ان الله خلق کل شیء من
 غیره . وذلک ما من . وذلک ما من
 وذلک ما من . وذلک ما من . وذلک ما من
 وذلک ما من . وذلک ما من . وذلک ما من
 وذلک ما من . وذلک ما من . وذلک ما من
 وذلک ما من . وذلک ما من . وذلک ما من

حساب وین وین وین وین . و
 وذلک ما من . وذلک ما من . وذلک ما من .
 وذلک ما من . وذلک ما من . وذلک ما من .
 وذلک ما من . وذلک ما من . وذلک ما من .
 وذلک ما من . وذلک ما من . وذلک ما من .
 وذلک ما من . وذلک ما من . وذلک ما من .
 وذلک ما من . وذلک ما من . وذلک ما من .
 وذلک ما من . وذلک ما من . وذلک ما من .
 وذلک ما من . وذلک ما من . وذلک ما من .
 وذلک ما من . وذلک ما من . وذلک ما من .
 وذلک ما من . وذلک ما من . وذلک ما من .
 وذلک ما من . وذلک ما من . وذلک ما من .
 وذلک ما من . وذلک ما من . وذلک ما من .
 وذلک ما من . وذلک ما من . وذلک ما من .
 وذلک ما من . وذلک ما من . وذلک ما من .
 وذلک ما من . وذلک ما من . وذلک ما من .

¹ Act. IX, 45.

idolorum patris sui. Itaque rebus
 ipsis manifestum dæmonibus fiebat,
 quum non potuissent puerum,
 dum adolescebat, in errorem patris
 pertrahere, eos impotentes fore ut
 eum suæ voluntati in posterum sub-
 jicerent, obstante scilicet gratia
 divina, quæ eum, ut diximus, ser-
 vabat. De eo quippe revera adim-
 pletum est illud quod Ananiæ de
 Paulo a Domino dictum fuit : « Vas
 electionis est mihi ! . »

2. Quadam autem die, quum ^{Domo} vidisset eum pater ejus cum christi- ^{expellitur.}
 anis in urbe confabulantem, ira
 adeo exarsit ut vellet eum de medio
 tollere; postquam igitur eum absque
 misericordia castigasset, dixit ei :
 « En ego vado sacrificia diis oblatu-
 rus pro te ut placatos eos tibi red-
 dam. » Quum igitur fanum ingressus
 sacrificia pro more idolis suis pere-
 gisset, cœpit dæmon ille immundus
 sacerdotem alloqui : « A multis
 annis novi te eximiumque tuum in
 templum hoc studium, at tuam pro
 filio deprecationem suscipere ne-
 queo, quia sicut cælum terra fieri
 nequit, sic mihi nec pars nec oblec-
 tatio cum eo esse potest; sed si vis
 mihi oblectamentum præstare, eum
 e domo tua ejice atque a meo vicinio
 expelle; novi quippe hunc tuum
 filium Deorum persecutorem fore. »
 Egressus illico pater dixit filio :
 « Surge, vade quo vis, nec unquam

ⲛⲁⲛⲉⲛⲛⲁⲓ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ
ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ
ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ
ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ

Venit ad S. Jacobum.
ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ
ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ
ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ
ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ
ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ
ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ
ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ
ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ
ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ
ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ
ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ ⲛⲓⲃⲓⲃⲱ

¹ Juxta Eliam, Nisibis seculo XII episcopum, qui seriem episcoporum Nisibis ex archivis hujus ecclesie eruit, primus Nisibis episcopus fuit Babu (an. 300-309), cujus tamen nomen in diptychis post illud S. Jacobi recitatur quia metropolitæ dignitatem nondum habebat; secundus fuit S. Jacobus (an. 309-338); tertius Vologes (an. 338 vel 343-361); quartus Abraham (an. 361). Vid. Gregorii Barhebræi *Chronicon eccles.* II, 32, not. At ex Hymnis quos S. Ephræmus in S. Jacobum ejusque successores composuit colligitur primum Nisibis episcopum fuisse S. Jacobum qui a prima obsidione Nisibin liberavit, secundum fuisse Babu qui secundæ obsidioni aderat; sederit forsan ab an. 338 ad 343, tertium fuisse Volo-

in domo mea appareas, quia inimicus es deorum meorum. » Quæ res diu ab ipso expectata gaudio magno affectit puerum. Exiit igitur et migravit e domo patris sui nihil omnino secum ferens et quo iret nesciens.

3. Gratia autem divina quæ eum conservabat duxit eum ad ecclesiam christianorum atque obtulit beato Jacobo¹, sanctæ Nisibis ecclesiæ episcopo, viro pietate perfecto, per quem divina bonitas virtutes et signa magna operabatur, cui etiam Spiritus futura revelabat. Accedens itaque ad eum beatus Ephræm totam rei gestæ seriem exposuit. Jacobus autem gaudio magno affectus eum amanter suscepit et in ordine *Audientium* constituit². Puer autem quotidie coram ipso comparabat, jejunio et orationi assidue vacans et continuo cum Audientibus accedens ad audiendas sacras Scripturas. Versabatur autem in episcopio cum divo antistite ejusque mores imitabatur. Sanctus autem antistes Jacobus, puero attente considerato et perscrutatis ejus moribus, summo gaudio repletus fuit; mentem igitur pueri confortabat vivis

gesem qui tertiæ obsidioni interfuit, quartum Abraham, qui separatim laudatur. Quum Sapor constanter cum Romanis bellum gesserit ab an. 337 usque ad Jovianum, an. 364, Nisibin sæpe obsessa fuit. Quatuor illius obsidiones memorat S. Ephræmus. Vid. *Carmina Nisibina* p. 49-22; *Conspectus rei Syror. litter.* p. 29.

² Acta vaticana: « Docuit eum sacras doctrinas et constituit in ordine catechumenorum. » Primus autem catechumenatus gradus ordo erat Audientium, qui sic appellabantur eo quod sermones et sacras Scripturas audiebant. Ephræmus nonnisi postea annos 18 natus baptismum suscepit, non quidem a S. Jacobo, sed ab alio, in Beth-Garbaia, ut infra n. 9 dicitur.

ܡܫܝܚܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ . ܚܘܠܐ ܨܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ
 ܕܥܝܘܢܐ . ܟܠܐ ܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ .
 ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ .
 ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ .
 ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ .
 ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ .
 ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ .
 ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ .
 ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ .

ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ .
 ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ .
 ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ .
 ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ .
 ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ .
 ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ .
 ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ .
 ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ .
 ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ .
 ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ .
 ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ .
 ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ ܕܥܝܘܢܐ .

¹ Interea temporis iverit in Beth-Garbaia et, baptismo suscepto, redierit Nisibin ad S. Jacobum. Quod

Scripturarum verbis. Nec tantum sancto præsuli carus erat sed toti ecclesiæ.

4. Quum multum temporis degisset apud S. Jacobum in omni pietate¹, Satanas, qui eum e domo parentum expulerat, pudore suffusus studium omne impendit ut populus et etiam S. Jacobus in eo scandalizarentur. Sed retribus quibus eum irritere voluit magis manifestata fuit sancta Ephræmi in Deo vita, crevitque amor populi et S. Jacobi in eum.

Erat autem vir quidam ædituus ecclesiæ Nisibis, qui et ipse Ephræm appellabatur. Is, quum vidisset quantum sanctus adolescens ab episcopo et a populo diligeretur, invidia exarsit in eum. Quadam porro die constupravit virginem viri nobilis filiam. Præcepit igitur puellæ dicens: « Ubi rem adverterit pater tuus et te reprehenderit, dices ad eum: « iste Ephræm, quem ut justum habetis, ingressus est ad me meque constupravit. » Stuprum igitur cum advertisset pater puellæ et ipsa ei asseverasset Ephræmum illius auctorem esse, illico pater, mæsto vultu, cucurrit ad episcopum totamque rem ei exposuit. Hisce auditis, episcopus stupore correptus fuit; quamvis autem visiones divinæ constanter ipsi revelarentur, tamen res illa ei occultata fuit. Postea stuprum omni populo innotuit et scandalizati sunt multi. Vocavit itaque episcopus beatum Ephræm

Stuprum Ephræmo imputatur.

enim hic narratur evenit cum jam baptizatus fuerat.

١٧٥٠٠ . ١٧٥٠٠ . ١٧٥٠٠
 ١٧٥٠٠ . ١٧٥٠٠ . ١٧٥٠٠
 ١٧٥٠٠ . ١٧٥٠٠ . ١٧٥٠٠
 ١٧٥٠٠ . ١٧٥٠٠ . ١٧٥٠٠
 ١٧٥٠٠ . ١٧٥٠٠ . ١٧٥٠٠

obstruebatur cursus fluminis Mygdonii qui fluit per
 mediam urbem eam in duas partes dividens. Exun-
 dantibus autem aquis supra murum, quum murus
 earum impetum sustinere non posset dirutus corrui-
 t. Putabat igitur Sapor praesertim labore se illam capturum,
 at vidit alium murum intus extractum. Beatus autem
 Ephraem supur murum ascendit ut malediceret
 Barbaris, et, exorato Deo, adduxit contra eos scyni-
 phes et culices qui praesertim vexaverunt elephantes
 quia cutis eorum glabra est; ingressi sunt etiam in
 naribus et auribus equorum. Haec igitur animalia
 frangerunt frena, et, disiectis equibus, fugerunt.
 Et reversus est Sapor pudore suffusus. » Mox dixerat
 Nisibin precibus S. Jacobi et S. Ephraemi liberatam.
 Hanc liberationem memorat etiam *Liber chalfarum*
 (ap. Land, *Anecdota Syriaca* p. 2 text. syr.) « Sapor,
 rex Persarum, inquit, venit in Mesopotamiam ut
 Nisibin subjugaret; obsedit eam sexaginta sex diebus.
 Jacobus autem Nisibis episcopus per orationem suam
 expulit exercitum ejus exinde. »

Concinnant scriptores graeci, imprimis Theodoretus
 in *Hist. eccles.* II, 26 vel 30 juxto alios (*Patrol. gr.*
 LXXXII, 4077-79,) his verbis: « Saporem autem Per-
 sarum rege bellum Romanis inferente, Constantius
 collecto exercitu Antiochiam profectus est. Hostes
 vero profligavit non Romanorum exercitus, sed
 piorum inter Romanos Deus. Victoriae vero modum
 qualis fuerit exponam. Nisibis, quam nonnulli Antio-
 chiam Mygdoniae nominant, in Persici et Romani impe-
 rii finibus sita est. Ejus episcopus urbisque custos erat
 Jacobus... Urbem cui praerant, Romanis subditam,
 Persicus exercitus obsidebat. Qui ad septuaginta dies
 obsidione perducta, helepoles multas moenibus admo-
 vens, multisque aliis machinis, vallisque et fossis
 urbem circumcingens capere eam non potuit. Tandem
 alveo fluvii, cui Mygdonii nomen est, qui mediam
 intersecat urbem, procul obstructo, et ripis utrinque
 altius exaggeratis, ut fluentem aquam coercerent, ubi
 tantam aquae copiam vidit ut aggerem inundaret,
 subito eam veluti machinam in murum immisit: qui
 vim illius vehementissimam non sustinens convulsus
 disiectusque est. Hoc ipsum passa et altera murorum
 pars, per quam Mygdonius erumpebat, concidit, vim
 aquae non sustinens. Quod cernens Sapor in spem
 venit nullo se negotio urbe potiturum. Et eo quidem
 die quievit, ut limus aresceret, vadoque fluvius trans-
 iri posset. Postridie admotis copiis, cum per disiectas
 muri partes aditum in urbem speraret, murum utraque
 ex parte instauratum laboremque a se frustra suscep-

7. Paulo post vitam finivit et ad
 Dominum migravit divus praesul
 Jacobus, Nisibis episcopus, praeclearis
 gestis et omnis generis virtutibus
 perfectus. Beatus autem Ephraem
 tristitia valde affectus maximo cum
 honore ejus funera prosecutus est¹.

S. Jaco-
 bi obitus.

tum videt. Divinus enim ille vir precibus suis et
 militum reliquorumque incolarum animos confirmavit,
 et murum extruxit, et irruentes oppositis machinis
 repulit. Atque haec perfecti, non ad murum accurrens,
 sed intus in divino templo omnium Dominum invo-
 cans. Saporem autem non solum obstupescit exstruk-
 tionis celeritas, sed aliud quoque spectaculum
 exterruit. Vidit enim stantem in muro quemdam or-
 natu imperatorio, et radiantem ejus purpure ac
 diadematis fulgorem. Quem Romanorum imperatorem
 esse ratus, mortem iis intentabat qui eum non adesse
 nuntiarant. Sed confirmantibus illis vera esse quae
 dixerant et Antiochiae prorsus morari Constantium
 asserentibus, visum hoc quid significaret intellexit,
 Deumque pro Romanis pugnare dixit. Et indignatione
 percitus miser saggittam in aerem misit, non ignorans
 configi eum non posse qui corporis experts sit, sed
 furoris impetum non ferens. Tum vero admirandus
 Ephraem, scriptor inter Syros praestantissimus, Jacobum
 oravit, ut sibi liceret moenia conscendere
 (Ὁσὸν ἄνθρωπος ἐπιβήσας ἐπὶ τῆς τείχεως) Quum annis-
 set (ὡς δὲ ἄνθρωπος) vir divinus, turrim quandam conscendit,
 et innumerabilem cernens multitudinem execratione alia non est usus sed scyniphes et culices
 in eos immitti postulavit. » Reliqua refert Theodoretus,
 ut supra Greg. Barhebraeus. Idem factum rursus
 narrat in *Historia religiosa* I, ubi Ephraemi mentio non
 fit.

Cl. D. Bickell (*Carmina Nisib.* p. 43-44) immerito
 verba Theodoretus refert ad obsidionem anni 350, de
 qua agit Julianus apostata, *serm.* 4 et 2. Obsidio enim
 anni 350 sub Vologese contigit et duravit centum dies
 vel plus quam tres menses, obsidio autem anni 338
 contigit sub S. Jacobo et duravit dies 70, vel 66 juxta
 librum Chalipharum. Chronicon Alexandrinum (*Patrol.*
gr. XCII, 718, 723) memorat duas Nisibis obsidiones:
 primam ad an. 337, quae duravit dies 63; alteram
 sub an. 350 quae duravit centum dies quamque e
 Vologesis epistola describit. Theophanes etiam duas
 obsidiones memorat: primam ad an. 4 Constantii
 precibus S. Jacobi post dies 63 solutam; alteram 42
 annos postea. Nicephorus *Hist. Eccl.* IX, 28 Theodo-
 retum presse sequitur. Georgius, Arabum episcopus,
 in *Epist. ad Josue* (ap. Forget *de Vita et Scriptis*
Aphraatis p. 23) sequitur etiam Theodoretum.

¹ Obijt S. Jacobus anno Aerae vulgaris 338. Hoc
 testantur *Chronicon Edessenum* et Dionysius patriarcha
 ap. Asseman. *Bibl. or.* I, 48, 395. Hoc idem
 testatur Elias Nisebenus. Vid. Greg. Barhebraei *Chro-
 nicon eccl.* II, 32, not.

8. Post certum tempus obiit Constantius, cui successit Constis¹. Ejus diebus inclaruit impius Julianus; hoc etiam tempore exorta sunt bella ac seditiones in omnibus urbibus. Post mortem autem Constantis (Constantii) regnavit iste Impius, cujus dura et tyrannica persecutione durante, christiani in angustiis magnis versati sunt. Quum autem in terras Persarum descendisset, dignam suam impietate pœnam accepit in regione inimicorum suorum². Regnavit post eum Jovinianus (Jovianus), qui impii imperatoris funera curavit juxta ritum regum et cadaver secum tulit ac in Nisibin sepelivit. Jussit deinde ut Nisibeni urbe exirent, quibus egressis, urbem Persis tradidit juxta conventionem factam.

9. Interea surgens beatus Ephræmus verba habuit in impium (Julianum) et in persecutionem ejus diebus exortam³. Remansit autem Nisibi donec urbs Persis tradita fuisset; tunc urbe egressus secessit in locum Beth-Garbaia appellatum, ubi suscepit baptismum quum esset annos octodecim natus, ubi et psalmos didicerat ac lectioni Scripturarum initiatus fuerat ab eo qui eum baptizaverat⁴.

Ephræmus e Nisibi transit in Beth-Garbaia.

8. Post certum tempus obiit Constantius, cui successit Constis. Ejus diebus inclaruit impius Julianus; hoc etiam tempore exorta sunt bella ac seditiones in omnibus urbibus. Post mortem autem Constantis (Constantii) regnavit iste Impius, cujus dura et tyrannica persecutione durante, christiani in angustiis magnis versati sunt. Quum autem in terras Persarum descendisset, dignam suam impietate pœnam accepit in regione inimicorum suorum. Regnavit post eum Jovinianus (Jovianus), qui impii imperatoris funera curavit juxta ritum regum et cadaver secum tulit ac in Nisibin sepelivit. Jussit deinde ut Nisibeni urbe exirent, quibus egressis, urbem Persis tradidit juxta conventionem factam.

¹ Auctor confundit successionem filiorum Constantini. Constans quippe ante Constantium obiit. Hujus mors evenit an. 361. Ei successit Julianus apostata.

² Decessit 26 julii 363.

³ Codex add. 14.571 Musæi Brit. anni 519 quatuor continet hymnos ab Ephræmo conscriptos contra Julianum apostatam quos edidit Overbeck, *S. Ephræmi aliorumque opera selecta*. Oxonii, 1865.

⁴ Cl. D. Bickell. *Conspect. rei Syr. litter.* p. 27, voces *ܡܫܢܐ ܕܡܫܢܐ* minus recte reddit:

« baptismum suscepit » quasi Ephræmus qui. juxta Acta, Concilio Niceno interfuerat adeoque annum quinquagesimum prætergressus erat quum venit in Beth-Garbaia, tunc tantum baptismum suscepisset Eodem errore laborant Acta vaticana quæ pro *ܡܫܢܐ* habent *ܡܫܢܐ* « suscepit, » et insuper tradunt Ephræmum annos 28 natum fuisse quum baptismum suscepit. Omnes difficultates quas Acta vaticana pepererant circa baptismum S. Ephræmi nostro textu diluuntur. Copti in Synaxario, juxta J. S. Assemanum, *Bibl. Or.* I, 31, not., Ephræmum Nisibi a S. Jacobo baptizatum

Balnea-
tori ope-
ram locat.
 27
 12. Urbem ingressus, quum nullam artem didicisset consilium iniiit pro mercede operam suam locare ut sibi panem procuraret. Adiiit itaque quemdam balneatorem et cum eo laboravit. Ea tempestate magna Edessæ pars ethnica erat; Ephræmus ethnicos edocebat et cum eis e Scripturis disputabat quoties facultas ipsi dabatur.

Monachi
suasu in
montem
secedit.
 28
 13. Quadam autem die occurrit ei in platea venerabilis monachus qui interrogavit eum: « Unde es-tu, puer? » Cui ille totam vitæ suæ rationem aperuit. Adjecit monachus: « Quo modo, christianus cum sis, cum gentibus conversaris? Num in mundo vis remanere? » Respondit ei Ephræmus: « Nequaquam, Domine. » Reposuit monachus: « Igitur, frater mi, consilium tibi do ut pergas ad quemdam e solitariis hujus loci vivasque cum eo, et ille animæ tuæ curam habebit. » Hisce auditis, monacho se adjunxit et e civitate exivit in montem ad latus occidentale Edessæ situm ubi multi monachi degebant². Commorabatur ibi sanctus Ephræmus jejunia ac orationes protrahens et assidue Scripturas perscrutans.

oportere, « Non alio, inquit loco tecum congregiar, nisi in medio civitatis. » « Sed non, inquit illa, pudore atque rubore aperte afficiemur a videntibus hominibus, si sic nos ibi jaceamus in medio. » Capta autem est mulier, quæ voluit capere impatientem et inexpugnabilem animam. Cum vero statim veluti ansam verbum apprehendisset vir præclarus, contra intulit: « Si ergo hominum judicasti oculos satis esse ad pudore afficiendam animam, et a mala actione abducendam: Dei oculos qui omnia intuentur, tam quæ clam quam quæ aperte fiunt, nonne multo magis verebimus, et extimescemus, et a re mala abstinemus: qui semper nobiscum habitantem in nobis excitat conscientiam, et ex ea nobis reservat tormenta quæ finem non accipiunt? » Hæc suffecerunt non solum ad

meretrici persuadendum, ut abstineret ab improba in eum libidine, sed ut priorum etiam eam malorum poeniteret. » Ita Metaphrastes.
¹ Ephræmus tunc ætatem quinquaginta annorum prætergressus dictamine familiari puer appellatur.
² Mons ille appellabatur *mons Edessæ*. Eum accurate descripsit Sachau in *Zeitschrift der Deut. Morg. Gesellschaft*, 1882 p. 142. Nomen hodie habet *Nimroud-Dagh*; exurgit supra arcem urbis in altitudinem centum metrorum. Hodie desertus olim domicilium præbuit vivis et defunctis. In ejus latere innumeræ cernuntur speluncæ olim a solitariis inhabitatæ, vel sepeliendis mortuis destinatæ. Ostenditur sepulchrum S. Ephræmi in monasterio S. Sergii.

حسب من حنگهال حب مدینه هجلا
 بهال ربه سبها . هجمه بهال همدله به
 هجف حب . بهرا هلالا ولالا ونبه
 من همدل حقله ولالا . هطبه به
 سه فط همدت بهال من لاهه ههغه به .
 هجلا هجبه لاله /؟ بهه ههه له له .
 لافه لاله به لاهه له هه ههه به
 ولب . هه به هجبه له . له به
 لاله به سبها وجمبه وهدف . هجبه
 له هلالا . لا لاهه . له هه هجبه .
 من له وهه له . هجبه له . له به
 سبها . هجبه هلالا به هجبه : له
 ههه من حنگهاله وهه له . الا لاهه
 ههه وجمبه وهدف . هجبه به
 بهرا به سبها ههه . هه به
 وههاله هجبه لاله بهال ربه به
 وهه به هه ههه

ههاله وهه وههاله ههه افبه
 لهه . وهه به لهه رهه . بهرا
 لهه بهاله بهاله لهه لاله له
 ههه بهاله وهه . وهه هههاله
 لههه : وهه ههه ههه لهه لهه
 ههه . لهه هههاله لهه لهه . لهه
 لهه هههاله وههاله لهه لهه لهه
 لهه هههاله

¹ Acta vaticana habent *Origenes*.
² Refertur ista visio in Actis Syriacis brevioribus, a S. Gregorio Nysseno, a Metaphraste et ab anonymo graeco apud Vossium, et in *Apophtegmatibus Patrum* ap. Migne *Patrol. gr.* LXV, c. 167.
³ In Actis vaticanis eadem visio paulo aliter : « Quum Ephræm puer in sinu matris jaceret, visus est annasci ejus linguae palmes, qui cum illico ad caelum usque increvissset botrorum myriadas, acinorum autem myriadas myriadum protulit: Botri nempe sermones (هههاله), acini vero hymnos (لههاله) significabant. » Sed audiatur S. Doctor in Testamento suo: « Quum adhuc parvulus essem et me in sinu suo gesta-

14. Quadam nocte cum psalmis et orationi ille monachus instaret, extra cellam egressus vidit, media nocte, angelum Dei e caelo descendentem et in manu ejus magnum volumen ex utraque parte scriptum. Dixit autem angelus ad eos qui cum monacho adstabant : « Cuinam dabo volumen quod manibus teneo ? » Qui responderunt : « Eugeni (?) deserti Aegyptiaci solitario¹. » Reposuit angelus : « Mandatum non accepi. » Et rursus : « Quis illo dignus est ? » Responderunt : « Julianus monachus. » Reposuit Angelus : « Nullus hominum hodie illo dignus est, praeter Ephræm Syrum in monte Edessæ. » Quibus visis et auditis, monachus putavit hanc visionem phantasma quoddam esse et rem neglexit².

15. Refertur autem de Sancto Ephræm hæc narratiuncula. Cum puer esset vidit in somno seu visione, ut quidam narrant et ipse scripsit in Testamento suo, crescere palmitem in lingua sua, qui, cum crevisset et omnia sub caelo implevisset protulit botros in abundantia et eo magis botri multiplicabantur quod aves caeli eos manducatum venirent³.

Visio
 palmitis in
 lingua
 Ephræmi.

ret mater vidi quasi per somnium quod revera evenit. Vitis ex ore meo repente progerminavit, quæ crevit ad caelum usque et botros innumeros innumeraque folia produxit. Expandebatur enim, augebatur, protendebaturque, dilatabatur circumferabatur et amplificabatur. Colligebantur ex ea botri nec deficiebant. Et quo magis colligebantur botri, eo magis multiplicabantur. Botri sermones, folia hymnos significabant. » Refertur hanc visionem S. Gregorius Nyssenus, Metaphrastes, auctor graecus anonymus, Menologium Basilii et Menologium armenum. Memoratur etiam in *Apophtegmatibus Patrum*, ap. Migne, *Patrol. gr.* t. LXV, col. 167.

Scribit commentaria in pen- tateu- chum.

... Scribit commentaria in pen- tateu- chum. ...

Aufugit sed ab angelo corripitur.

... Aufugit sed ab angelo corripitur. ...

1 Antequam hoc commentarium scriberet S. Ephraemus jam hymnos et sermones vulgaverat. Refert enim Gregorius Barhebraeus in Ethicis (Assem. Bibl. Or. I, 466) : « ... A tempore sancti concilii in Nicæa congregati cepit sanctus Ephraem noster cantica et

16. Quadam autem die ille idem monachus quum mane exivisset ad beatum Ephraemum foris ubi inclusus vivebat, invenit eum sedentem et scribentem commentarium in librum primum Moysi et miratus est quantum sapientiæ et intelligentiæ donum viro minime exculto datum a Deo fuerat'. Quum autem primo absoluto secundum Ephraemum inchoasset, intellexit monachus veritatem visionis quam de eo viderat. Dilexit itaque eum valde, et assumptum librum attulit in civitatem detulitque in scholam quæ in civitate erat atque ostendit doctoribus, sacerdotibus et primoribus civitatis. Quo lecto, mirati sunt, putantesque librum a solitario scriptum esse manibus eum apprehenderunt. At ille voce magna clamavit : « Non scripsi ego librum, sed Ephraem Nisibenus » Narravit deinde eis visionem quam viderat et crediderunt. Christus autem qui dixit : « Non potest abscondi civitas supra montem edificata », incitavit corda fidelium civitatis ut ascenderent quo manebat, quod animadvertens Ephraemus aufugit ab eis et ab eorum oculis se subduxit.

17. Quum porro in vallem quamdam descendisset apparuit ei angelus Domini dicens : « Ephraem, quo fugis ? » Qui respondit : « Domine,

hymnos adversus sui temporis hæreses conscribere. » Et revera hymni in Nisibin et tres ejus episcopos S. Jacobum, Babu et Vologesem scripti fuerunt, antequam Vologeses e vivis migraret. Hymni qui sequuntur in Abraham etiam conscripti fuere circa an. 363 antequam S. Ephraem e Nisibi migraret. Ejusdem ætatis sunt hymni in Julianum apostatam Vid. Carmina Nisib. 11-22.

2 Matth. V. 14.

20. Intra hoc tempus mira per-
 crebuit fama Sancti Basilii, Cæsa-
 reæ in Cappadocia episcopi. Inde
 vehemens desiderium Ephræmum
 subiit tantum virum invisendi.
 Operam igitur navavit ut divina
 Spiritus sancti illuminatione cer-
 tior redderetur de rebus Basilii.
 Idcirco supplex Deum deprecabatur
 ut ipsi revelaret qualis esset magnus
 Basilius. Quadam autem die extasi
 raptus vidit stantem ante mensam
 sanctam columnam ignis, cujus
 vertex ad cælum usque porrigeba-
 tur. Vox autem de cælo clamabat :
 « Ephræm, Ephræm, qualem vi-
 disti hanc columnam ignis, talis est
 magnus Basilius¹.

21. Illico, assumpto secum inter-
 prete, quia græce loqui nesciebat,
 sanctus Ephræmus profectus est.
 Quum ad mare pervenisset vidit

Deside-
 rat videre
 S. Basi-
 lium.

Navigat
 in Ægyp-
 tum tem-
 pestatem
 sedat et
 monstrum
 occidit.

duo: Paulina, vel Paulona (همملتا vel همملتا) et
 Aurit, seu Arnat vel Arvad (أرنات أو أرناد).
 Sozomenus, *Hist. Eccl.* III, 46, eosdem memorat his
 verbis: « Dicitur (Ephræm) circiter tricies centena
 versuum millia in universum scripsisse; multosque
 habuisse discipulos, qui doctrinam ejus studiose
 æmulati sunt. Inter quos nobilissimi fuerunt Abba,
 Zenobius, Abrabam, Mara, et Simeon: quibus Syri,
 et quicumque apud Syros sunt exquisitoris doctrinæ,
 magnopere gloriantur. Nec secus Paulonam et Ara-
 nad eloquentiæ causa celebrant: eos tamen a vera
 fidei doctrina aberrasse dicunt. » Horum Ephræmi
 discipulorum scripta nulla hucusque prodierunt.
 Antonius Rhetor Tagritensis aliqua Abbæ verba
 adducit in suo tractatu de S. Chrismate ap. Wright,
Catal. of Syriac manuscripts in the British Museum,
 p. 831; quædam excerpta ex ejus Commentariis in
 psalm. et Evangel. et ex sermone in Job leguntur in
 cod. add. Musæi Britannici 17,194 foll. 34, 44, 48,
 59, 62, 74 ap. eumdem Wright. *Lib. cit.* p. 402. Mar
 Isaac hic indicatus alius est ab Isaaco Antiocheno,
 cujus scripta colligere et vulgare incæpit Bickell.
 Isaac, Ephræmi discipulus, Romam se contulit sub
 Arcadio imperatore ut capitulum videret. Quum inde
 reverteretur, dum transiret per Constantinopolin in
 carcerem conjectus fuit. Tandem in urbe Amida

presbyteri munere functus est, ut narrat Jacobus
 Edessenus in *Epist. ad Josue Stylitam* ap. Wright,
Lib. cit. p. 603. Abraham autem, qui inter Ephræmi
 discipulos recensetur, alius est ab Abraham Qidunaia
 in quem S. Ephræmus hymnos conscripsit, quos e
 codicibus Musæi Britannici infra dabimus. Fusius
 autem de Abrahamo Qidunaia sermo erit ubi
 de hymnis in eum agemus.

Julianus non memoratur alibi quam in nostris
 Actis. Forsan Actorum auctor per Julianum erronee
 intellexit Julianum Sabam, quem hymnis celebravit
 S. Ephræmus.

Zenobius, teste Barsusan Jacobitarum patriarcha
 (*Assem. Bibl. Or.* I, 469), magister fuit Isaaci
 doctoris. Ejus scripta hæc enumerat Hebedjesu in
Catalogo: « Zenobius, inquit, scripsit contra Marcio-
 nem, et contra Pamphylium. Item epistolam ad
 Isidorum, et Lucillum, et Abraham et Job. »

¹ Hæc eadem visio narratur in Actis vaticanis.
 Habetur etiam in antiqua Ephræmi *Vita* quæ Amphi-
 lochio in multis codicibus adscribitur sed anonymi
 est auctoris, ut constat e pervetusto codice Vallicel-
 liano ap. J. S. Asseman. *S. Ephræmi Opp. Græco-lat.*
 t. III, p. XXXI. At in hac vita Ephræmus statim
 post hanc visionem Cæsaream cum interprete profi-
 ciscitur, dum in Actis syriacis pergit in Ægyptum.

دحلأ . سارا الاط وذا الاط خنرف . سلا
 حرة سوزا خنرف ححلأ . سوزا ححلأ موم
 سوزا خنرف سارموم سوستمولا معلا ;
 اس وحنرف مولا سارموم الاط : اصلا
 وحنرف وحره بعرف ححلأ . حب ورف صح
 تلا وستلا وبعلا معلا سارا 1001 . اس وحنرف
 ورف . وحنرف لوملا سارموم الاط 1001 .
 معلا ورف ورف وبيلا سوزا 1001 .
 سوزا ححلأ مع الاط . ورف ورف موملا
 احنرف وحنرف لوم . حقا است لا وبعلا .
 الاط ورف وحنرف لوملا سارا
 وحنرف مع سوزا وبعلا ورف معلا ح
 مع سوزا سارا . ورف ورف موملا 1001
 الاط : مولا وبعلا سوزا 1001 ح .
 موم الاط سوزا ح خط : سوزا
 ححلأ ححلأ وحنرف سوزا . ححلأ وحنرف
 مع موملا . ورف وحنرف ححلأ
 وحنرف موملا مع الاط سوزا . ححلأ
 موملا موم الاط . موملا ححلأ سوزا .
 ححلأ موم الاط . موملا وحنرف سوزا .
 ححلأ موم الاط . موملا وحنرف سوزا .
 ححلأ موم الاط . موملا وحنرف سوزا .
 ححلأ موم الاط . موملا وحنرف سوزا .
 ححلأ موم الاط . موملا وحنرف سوزا .
 ححلأ موم الاط . موملا وحنرف سوزا .
 ححلأ موم الاط . موملا وحنرف سوزا .

navim euntem in Ægyptum et
 ascendit eam ; dum autem in altum
 ferrentur, repente exorta est tempe-
 tas et fluctus ita sævierunt ut navis
 pene subverteretur, et omne illius
 onus nautæ in mare projicerent.
 Porro navis terribilibus exagitaba-
 tur fluctibus, qui, ut ait David,
*ascendebant usque in cælum et
 descendebant usque in abyssum*¹;
 nautæ autem gravi metu correpti e
 navi fugere volebant ; tunc Sanctus
 Ephræm dixit eis : « Viri fratres,
 ne timeatis. Deus enim qui liberavit
 Paulum ejusque comites a fluctibus
 maris ipse liberabit nos ab hac
 tempestate. » At illi verba ejus ut
 insanientis spernebant. Ille vero
 inclinatus oravit cum fletu signa-
 vitque mare signo crucis dicens :
 « In nomine Domini nostri Jesu-
 Christi, qui, incarnationis suæ
 tempore, te a submergendis ejus
 discipulis compescuit, in sancto ejus
 nomine tibi præcipio, illico quie-
 scere. » Hisce dictis, facta est tran-
 quillitas magna, omnesque nautæ
 ac ceteri qui in navi erant ceci-
 derunt ad pedes ejus, ei, veluti ac si
 Deus ipse fuisset, obsequium præ-
 stantes. Quum autem paululum in
 mare progressi essent, immane
 monstrum e sinu maris irrupit in
 eos, omnes autem dolore ac timore
 correpti exclamarunt : « A mari
 liberati sumus, sed bellua non
 sinit nos vivere. » Sanctus autem
 Ephræm signavit eos cruce et occi-
 dit belluam. Audita quippe ejus
 voce, illico mortua est et super aquis

¹ Ps. CVI, 26.

حالا حنلا . هج بقمه لجعلا فقمه
 هجه حنملا اذلا ❖

حالا هجا لخرق لخرقلا وخرقلا
 لخرقلا . هجلا لخرق لخرق لخرق
 لخرقلا لخرقلا . هجلا لخرقلا
 لخرقلا لخرقلا . هجلا لخرقلا
 حالا لخرق لخرق لخرق لخرق
 حالا . هجلا لخرقلا ❖

هجه هج لخرقلا لخرقلا : هج هج
 هجلا لخرقلا لخرقلا . هجلا
 لا لخرقلا لخرقلا . هجلا
 لخرقلا لخرقلا . هجلا
 حنلا . هجلا لخرقلا
 لخرقلا لخرقلا . هجلا
 لخرقلا لخرقلا . هجلا
 لخرقلا لخرقلا . هجلا
 لخرقلا لخرقلا . هجلا

¹ Antinu appellatur in Actis vaticanis.

² Octo annis ut infra habetur. Iter Ephræmi in Ægyptum asseritur etiam in Actis vaticanis tum brevioribus tum prolixioribus et in his quidem describuntur tempestas ab Ephræmo sedata belluæque marina ab eo occisa ac deinde S. Doctoris commoratio in deserto inter monachos per octo annos ejusque cum Arianis disputationes et daemioniaci miracula ab eo effecta. Quæ omnia eodem fere modo hic narrantur. Observantur tamen inter utramque narrationem notabiles quædam differentię. Miraculum de occisione belluæ marinæ aliter narratur in Actis vaticanis. Nostra Acta silent de conversatione Ephræmi cum S. Pisa quam narrant Acta vaticana. In utroque documento notatur Ephræmum, linguæ græcæ ignarum secum assumpsisse interpretem, cœlitus autem accepisse donum loquendi ægyptiæ. Sed in Actis vaticanis adjicitur Ephræmum Ægyptiæ scripsisse sermones et homilias. Hoc autem valde dubium nobis videtur, quum omnes scriptores Syri et græci, præter Acta, de hac re altum teneant silentium. Exstant quidem coptice nonnulli Ephræmi sermones, sed putaverim meras esse versiones e græco aut syriaco, sicut arabice habentur sermones e græco

fluitabat. Cum igitur ad terram appulissent, magna cum tristitia se ab eo separarunt.

22. Ipse vero perrexit in Ægyptum in urbem Antiqu¹ appellatam et ibi inquisivit quo modo exire posset in desertum ad monachos Scetenses. Quo cum pervenisset invenit specum quoddam et cellam vacuum in quam cum interprete socio ingressus est, permanseruntque ibi multis diebus².

23. Sanctus autem Ephræmus, a quo tempore vitam monachalem Ephræmi mores. incepit usque ad finem vitæ, non comedit nisi panem hordeaceum et interdum legumina arida et olera. Potus ejus aqua erat. Carnes ejus super ossibus desiccatae erant sicut testa figuli. Vestes ejus e pannis detritis confectæ squallebant. Statura parvus, vultu perpe-

translati. Nemo nescit multos Ephræmi sermones in plures linguas, nominatim in græcam, latinam, slavicam, armenam, arabicam, copticam et æthiopicam fuisse translatos. Putaverim etiam miracula in mare patrata, quorum nemo, præter Acta, mentionem fecit, factum esse ingenii jacobitici qui Ephræmo tribuere voluerit aliquam cum Paulo naufrago similitudinem. De Ephræmi autem in Ægypto itinere, præter Acta vaticana et parisiensia, silent omnes antiqui tum Syri, tum Græci. Imo antiqua Ephræmi *Vita*, Amphilochio olim adscripta, illud excludit. Refert enim Ephræmum postquam habuisset visionem, supra n. 20 relatam, « Statim sine mora adhibito interprete, eo quod ipse linguæ græcæ rudis et ignarus esset, venisse ad magnam ecclesiam celeberrimæ urbis Cæsareæ: ad quam ipso vespere sanctæ solemnitatis sanctorum Theophaniorum pervenit. » (*S. Ephræmi Opp. gr. lat.* III, p. XXXI). Utique nihil impossibile aut inverisimile habet quod Ephræmus, ut alii monachi Syri in Ægyptum ad invisendos S. Antonii discipulos se contulerit. Quod autem ibi per octo annos degerit, ut asseritur in Actis, hoc cum tota serie gestorum Ephræmi et anno mortis ejus conciliari nequit.

עבד מלכא . חבב גלא ללחם : גלא
 מלכא דארמיללמו ס'ל'ח' ס'ל'ח' ס'ל'ח' :
 ס'ל'ח' ס'ל'ח' ס'ל'ח' . ס'ל'ח' ס'ל'ח' ס'ל'ח'
 וס'ל'ח' ס'ל'ח' ס'ל'ח' ס'ל'ח' . ס'ל'ח' ס'ל'ח'
 ס'ל'ח' ס'ל'ח' ס'ל'ח' ס'ל'ח' . ס'ל'ח' ס'ל'ח'
 וס'ל'ח' ס'ל'ח' ס'ל'ח' ס'ל'ח' : ס'ל'ח' ס'ל'ח'
 ס'ל'ח' ס'ל'ח' ס'ל'ח' ס'ל'ח' . ס'ל'ח' ס'ל'ח'
 ס'ל'ח' ס'ל'ח' ס'ל'ח' ס'ל'ח' . ס'ל'ח' ס'ל'ח'
 וס'ל'ח' ס'ל'ח' ס'ל'ח' ס'ל'ח' . ס'ל'ח' ס'ל'ח'
 ס'ל'ח' ס'ל'ח' ס'ל'ח' ס'ל'ח' . ס'ל'ח' ס'ל'ח'
 ס'ל'ח' ס'ל'ח' ס'ל'ח' ס'ל'ח' . ס'ל'ח' ס'ל'ח'
 ס'ל'ח' ס'ל'ח' ס'ל'ח' ס'ל'ח' . ס'ל'ח' ס'ל'ח'
 ס'ל'ח' ס'ל'ח' ס'ל'ח' ס'ל'ח' . ס'ל'ח' ס'ל'ח'
 ס'ל'ח' ס'ל'ח' ס'ל'ח' ס'ל'ח' . ס'ל'ח' ס'ל'ח'
 ס'ל'ח' ס'ל'ח' ס'ל'ח' ס'ל'ח' . ס'ל'ח' ס'ל'ח'
 ס'ל'ח' ס'ל'ח' ס'ל'ח' ס'ל'ח' . ס'ל'ח' ס'ל'ח'
 ס'ל'ח' ס'ל'ח' ס'ל'ח' ס'ל'ח' . ס'ל'ח' ס'ל'ח'
 ס'ל'ח' ס'ל'ח' ס'ל'ח' ס'ל'ח' . ס'ל'ח' ס'ל'ח'
 ס'ל'ח' ס'ל'ח' ס'ל'ח' ס'ל'ח' . ס'ל'ח' ס'ל'ח'

moratio fiebat sancti Mamæ. Quum
 illuc advenisset inquisivit de sancto
 Basilio ¹. Dictum illi fuit : « Cras vi-
 debis eum in ecclesia. » Stetit itaque
 cum socio in quadam civitatis platea.
 Mane ecclesiam occulte ingressus
 vidit ibi Sanctum Basilium, et dixit
 interpreti qui eum comitabatur :
 « Puto, frater, nos in vanum labo-
 rasse ut huc veniremus ; impossibile
 est enim ut qui in tam magnifico
 gradu positus est sit qualem vidi.
 Hic quippe stola candida et tunica
 fulgida indutus circumdatur cœtu
 clericorum magnificis vestibus orna-
 torum, qui eum cum tremore et
 pompa deducunt. » Valde igitur per-
 plexus stabat clam et timide in loco
 suo. Quum igitur rem non intellige-
 ret dixit interpreti : « O frater, nos
 qui portavimus pondus diei et æstus
 nihil profuerit huc venisse. Quomo-
 do enim hic vir tanto decore et pom-
 pa circumdatus potest esse illa ignis
 columna quam vidi ? » Dum atto-
 nitus hæc intra se revolveret, ecce
 divus præsul Basilius bema ascendit
 ut populo libros sacros exponeret.
 Vidit autem beatus Ephræm Spiritum
 sanctum per os ejus loquentem
 et obstupuit ². Post singula, dum
 tacebat Basilius, populus plaudebat
 sed semel tantum. Beatus autem
 Ephræm bis exclamavit : « Euge,
 euge. » Conversus autem S. Basilius

¹ Iter S. Ephræmi Cæsaream ad S. Basilium memoratur in Actis vaticanis tum brevioribus tum proluxioribus, a S. Gregorio Nysseno, a Sozomeno, a Metaphraste, ab anonymo græco et in narratione Amphylochio adscripta. Merito P. Maranus illud etiam memorat in *Vita S. Basili* n. 445. ap. Migne *Patrol. gr.* t. XXIX. Quum Basilius episcopus ordinatus fuerit anno 370 sequitur iter Ephræmi in Cæsaream hoc anno non esse anteriorem.

² Vidit Spiritum sanctum scilicet sub specie columbæ, ut habent Acta Vaticana, Gregorius Nyssenus, Anonymus Græcus, et Metaphrastes qui sic scribit : « Perspicaci oculo videbat quamdam columbam (erat autem illius forma radiis solis similitis) præclaram ejus humero insidentem, et in aurem cum Basilio loquentem, et illum rursus ea quæ ab illa dictabantur referre populo.

. סעקמו ביה סעקמו ביה סעקמו ביה סעקמו ביה .
 סעקמו ביה סעקמו ביה סעקמו ביה . סעקמו ביה סעקמו ביה .
 סעקמו ביה סעקמו ביה סעקמו ביה . סעקמו ביה סעקמו ביה .
 סעקמו ביה סעקמו ביה סעקמו ביה . סעקמו ביה סעקמו ביה .
 סעקמו ביה סעקמו ביה סעקמו ביה . סעקמו ביה סעקמו ביה .
 סעקמו ביה סעקמו ביה סעקמו ביה . סעקמו ביה סעקמו ביה .
 סעקמו ביה סעקמו ביה סעקמו ביה . סעקמו ביה סעקמו ביה .
 סעקמו ביה סעקמו ביה סעקמו ביה . סעקמו ביה סעקמו ביה .
 סעקמו ביה סעקמו ביה סעקמו ביה . סעקמו ביה סעקמו ביה .
 סעקמו ביה סעקמו ביה סעקמו ביה . סעקמו ביה סעקמו ביה .
 סעקמו ביה סעקמו ביה סעקמו ביה . סעקמו ביה סעקמו ביה .
 סעקמו ביה סעקמו ביה סעקמו ביה . סעקמו ביה סעקמו ביה .
 סעקמו ביה סעקמו ביה סעקמו ביה . סעקמו ביה סעקמו ביה .
 סעקמו ביה סעקמו ביה סעקמו ביה . סעקמו ביה סעקמו ביה .
 סעקמו ביה סעקמו ביה סעקמו ביה . סעקמו ביה סעקמו ביה .
 סעקמו ביה סעקמו ביה סעקמו ביה . סעקמו ביה סעקמו ביה .
 סעקמו ביה סעקמו ביה סעקמו ביה . סעקמו ביה סעקמו ביה .
 סעקמו ביה סעקמו ביה סעקמו ביה . סעקמו ביה סעקמו ביה .
 סעקמו ביה סעקמו ביה סעקמו ביה . סעקמו ביה סעקמו ביה .
 סעקמו ביה סעקמו ביה סעקמו ביה . סעקמו ביה סעקמו ביה .
 סעקמו ביה סעקמו ביה סעקמו ביה . סעקמו ביה סעקמו ביה .

eumque intuitus misit ad eum
 archidiaconum suum dicens: « Vade
 ad hunc locum' et invenies mona-
 chum capite cucullo opertum pan-
 nisque vestitum cum viro socio, ei
 dicitur : « Jube, Domine, ingredi
 in sacrarium (?). Archiepiscopus
 vocat te. » Archidiaconus, discissa
 multo labore populi multitudine,
 confestim pervenit ad locum ubi
 Sanctus Ephræm constiterat dixit-
 que ei : « Jube, domine, ingredi
 in sacrarium ; pater enim meus
 archiepiscopus vocat te. » Miram
 hanc rem per interpretem edoctus
 Ephræm archidiacono respondit :
 « Benedic, domine. Erras, pater,
 nos enim viri sumus advenæ,
 archiepiscopus non novit nos. »
 Reversus archidiaconus retulit hæc
 sancto Basilio. Confestim autem
 Ephræmus transiens inter populum
 recessit e loco in quo stabat in
 alium. Conversus vero sanctus Ba-
 silius dixit archidiacono : « Vade
 ad hunc locum et invenies eos
 ibi stantes. Sic dices ei : Domine
 Ephræm, veni coram sancto bema-
 te. Ecce archiepiscopus vocat te. »
 Perrexit archidiaconus ad locum
 designatum, et, osculatis sancti
 Ephræmi pedibus, dixit ei : « Domi-
 ne Ephræm, pater tuus archiepis-
 copus vocat te, age, ingredi ad
 sanctum bema. » Hisce obstupe-
 factus Ephræm Deum laudavit,
 facta autem inclinatione, cœpit
 dicere : « Vere magnus es tu, vere
 magnus es. Columna ignis est Basi-
 lius, Spiritus sanctus vere per os ejus

1 Antiqua Ephræmi vita olim Amphilochio adscripta
 in plerisque pro his quæ sequuntur fere verbotenus
 TOM. II.

convenit cum nostris Actis ; addit autem hic hunc
 locum fuisse ad occidentem.

لا يا لهي . وغبض اللها . وحب ماري
 وغبض لهي . ويا وهه ويا لهي . ويا
 وهه ويا . ويا وهه ويا . ويا وهه ويا .
 ويا وهه ويا . ويا وهه ويا . ويا وهه ويا .
 ويا وهه ويا . ويا وهه ويا . ويا وهه ويا .
 ويا وهه ويا . ويا وهه ويا . ويا وهه ويا .
 ويا وهه ويا . ويا وهه ويا . ويا وهه ويا .
 ويا وهه ويا . ويا وهه ويا . ويا وهه ويا .
 ويا وهه ويا . ويا وهه ويا . ويا وهه ويا .
 ويا وهه ويا . ويا وهه ويا . ويا وهه ويا .
 ويا وهه ويا . ويا وهه ويا . ويا وهه ويا .
 ويا وهه ويا . ويا وهه ويا . ويا وهه ويا .
 ويا وهه ويا . ويا وهه ويا . ويا وهه ويا .

ويا وهه ويا . ويا وهه ويا . ويا وهه ويا .
 ويا وهه ويا . ويا وهه ويا . ويا وهه ويا .
 ويا وهه ويا . ويا وهه ويا . ويا وهه ويا .
 ويا وهه ويا . ويا وهه ويا . ويا وهه ويا .
 ويا وهه ويا . ويا وهه ويا . ويا وهه ويا .
 ويا وهه ويا . ويا وهه ويا . ويا وهه ويا .
 ويا وهه ويا . ويا وهه ويا . ويا وهه ويا .
 ويا وهه ويا . ويا وهه ويا . ويا وهه ويا .

loquitur. » Petiit autem ab archidiacono ut posset ei responsum dare eumque salutare in gazophylacio post sanctam oblationem. Absolūtis divinis sacramentis, vocavit Basilius syncellum suum et iussit ut arcesset ad se sanctum Ephræm his verbis : « Accede, apostole Christi, ut tua præsētia fruamur. » Quum igitur beatus Ephræm accessisset, Basilius eum vultu mœstum, pannis vestitum et tacentem intuitus, surrexit et inclinavit coram eo caput dicens : « Sine, Domine, me pauperem et peccatorem, » et cecidit ante eum pronus in terram. Quum sibi invicem pacem dedissent, dixit ei Sanctus Basilius : « Sospes advenisti, pater deserti, dæmonum persecutor, quodnam est, o pater, suscepti laboris scopus ? Ad quid venisti invisere hominem peccatorem ? Det tibi Dominus præmium itineris tui. » Respondens autem Beatus Ephræm aperuit ei omnia quæ in corde recondita servabat. Et statim cum socio participes effecti sunt sanctorum sacramentorum e manibus antistitis.

Quum porro mutuū amorem sibi significassent divus præsul magnus Basilius dixit ei : « Dic mihi, pater, quomodo tu Syrus cum sis et quæ exponebam non intelligens per duas vices applaudisti ? » Respondit ei Ephræm : « Ita, pater, Spiritui sancto applaudebam, qui per os tuum loquebatur. » Surrexit Basilius et coram eo se prosternens dixit : « Utinam esses Basilius et ego Ephræm, et dignus habitus fuisset dono tibi a Domino con-

. لعنه / انيم . فقهو / ميمر . ج .
 . ميمر / انيم / انيم / انيم / انيم / انيم .
 . فقهو / ميمر / انيم / انيم / انيم / انيم .
 . ميمر / انيم / انيم / انيم / انيم / انيم .
 . ميمر / انيم / انيم / انيم / انيم / انيم .
 . ميمر / انيم / انيم / انيم / انيم / انيم .
 . ميمر / انيم / انيم / انيم / انيم / انيم .
 . ميمر / انيم / انيم / انيم / انيم / انيم .
 . ميمر / انيم / انيم / انيم / انيم / انيم .
 . ميمر / انيم / انيم / انيم / انيم / انيم .
 . ميمر / انيم / انيم / انيم / انيم / انيم .

anonymus. Vita autem olim Amphilochio adscripta, prout edita est apud Vossium et in *Ephraemi Opp. syr. lat.* I, tradit Ephraemum in presbyterum ordinatum fuisse his verbis: « Spirituali itaque letitia cum illis triduo refectus (Basilius), ordinatisque interprete in diaconum et ipso in presbyterum (Καὶ αὐτὸν πρεσβύτερον), eos dimisit in pace. » Supra tamen dixerat orationem diaconatus super Ephraemum recitatam fuisse nulla presbyteratus mentione facta. In codice autem pervetusto Vallicelliano ejusdem Vitae habetur: « Καὶ χειροτονήσας τὸν ἑφραίμα διάκονον καὶ πρεσβύτερον id est quumque ordinasset interpretem diaconum et presbyterum, » ut Acta Syriaca habent. Amanuensis intruserit pronomen αὐτῶν in codicibus graecis et pro « diaconum et presbyterum » posuit « diaconum et ipsam presbyterum. » Unde ortus est error ille, quo Menologium Basilianum, Vincentius Bellovacensis, Trithemius, Versio latina Vitae pseudo-Amphilochii ap. Bollandum t. 4 febr. p. 76 aliique Ephraemum presbyterum fecerunt. Nam una est antiquorum traditio Ephraemum diaconum non presbyterum fuisse. S. Hieronymus, cujus tam verax est eruditio, diserte asserit Ephraemum diaconum fuisse. Idem docent Sozomenus, Theodoretus, Palladius, Gennadius. Cfr. J. S. Assemanus, *S. Ephraemi Opp. gr. lat.* III, p. XLV.

Porro quod Acta tradunt Ephraemum a S. Basilio diaconum ordinatum nullam difficultatem ingerit. Vocatur quidem ab antiquis diaconus *edessenus*, at, non quia ab episcopo edesseno pro ecclesia edessena ordinatus fuerit, sed quia Edessae ultimos suae vitae annos peregit ibique obiit. Recte J. S. Assemanus in hanc rem ait: « Constans est Syrorum opinio, quibus hac in re Sozomenus plurimum deferendum docet, a Basilio magno Ephraemum *diaconum* creatum, dictumque dumtaxat *Edessenum* a diutina conversatione in illa ecclesia et plebe. Ad Em. Baronii argumentum, quod non esset Basilii *juris syrum* hominem ordinare doctissime respondent Combeficius et Pagius. Paulo ante Ephraemi ordinationem, S. Athanasius Alexandrinus et Eusebius Samosatensis extra provinciam

resuscita nos. » Tunc Dominus Ephraem lingua graeca dixit: « Jube, suscita me Deus per gratiam tuam. » Mirati sunt omnes. Quum autem vellet Basilius ipsi ordinem presbyteratus conferre, instanter rogavit eum S. Ephraemus ut hoc non faceret quia Deo dignus non erat. Confestim autem graeca lingua recte locutus est laudavitque Deum qui omnia potest quae sunt hominibus impossibilia¹. Retinuit autem

propter cogentem necessitatem ordinationes peragebant. Nec diaconi tantum aut presbyteri sine certis ecclesiis ordinabantur, sed etiam episcopi in Mesopotamia, ut Sozomenus lib. VI, 32 tradit de Barse, Lazaro et Eulogio, quorum duo ad Edessenum postea thronum temporibus Basilii et Ephraemi assumpti sunt, ut late t. I Bibl. Orient. 396 et 398 ostensum. » *Ephraemi Opp. gr. lat.* I, p. VIII. Cfr. Combefis *Notae in Amphiloch.* Paris, 1644, p. 274. Ejus verba recitantur in *Ephraemi Opp. gr. lat.* I, p. LX.

¹ In Actis vaticanis additur Basilio donum linguae Syriacae simul concessum fuisse; at recte Vita pseudo-Amphilochii cum nostris Actis de hac re silent. Quod Basilius aliquando Syriacae locutus sit, alibi quam in Actis vaticanis memoriae proditum non est.

Ephraem igitur S. Basilii precibus linguae graecae peritiam accepit. Putant socii bollandiani (*Acta Sanct.* t. I febr. p. 49, sqq) gratiam hanc in eo perdurasse neque solum ad illud cum Basilio colloquium fuisse concessam. Et infra asseritur Ephraemum graeca scripta reliquisse. At J. S. Assemanus contrarium tenet (*Ephraem Opp. gr. lat.* I, p. VIII). Certe S. Hieronymus docet Ephraemum *Syro sermone* scripsisse et se legisse librum ejus de Spiritu sancto graece translatum. Theodoretus rem magis definit dicens (*Hist. Eccl.* IV, 26) Ephraemum inter Syros scriptorem esse peritissimum qui « Syriaca usus lingua spiritualis gratiae radios diffundebat. Nam etsi Graecorum disciplinam (παιδείαν) non degustarat multiplices tamen illorum errores patefecit. » Sozomenus (*Hist. Eccl.* III, 46) docet Ephraemum lingua Syra scripsisse, graecae vero eruditionis fuisse expertem, libros autem ejus, ipso adhuc vivente, in graecum sermonem transferri cepisse et usque ad sua tempora transferri, Concinit Gregorius Barhebraeus in Chronico ecclesiastico docens Ephraemum « nihil ex institutione Graecorum delibasse. » Quare cum J. S. Assemano concludimus donum linguae graecae Ephraemo collatum non perdurasse postquam Basilius reliquit. Cfr. quae diximus t. I, Proleg. p. XXXII, sqq. De hac re rursus disputabitur infra.

ܘܠܘܘܩܝܐ ܘܚܪܝܩܘܬܗ ܘܘܨܘܠܘܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ
 ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ

Edessam
 erroribus
 purgat.

ܘܠܘܘܩܝܐ ܘܚܪܝܩܘܬܗ ܘܘܨܘܠܘܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ
 ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ
 ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ
 ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ
 ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ
 ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ
 ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ
 ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ
 ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ
 ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ
 ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ
 ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ
 ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ
 ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ

ܘܠܘܘܩܝܐ ܘܚܪܝܩܘܬܗ ܘܘܨܘܠܘܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ
 ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ
 ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ
 ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ
 ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ
 ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ
 ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ
 ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ
 ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ
 ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ
 ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ
 ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ

Hymnos
 scribit.

ܘܠܘܘܩܝܐ ܘܚܪܝܩܘܬܗ ܘܘܨܘܠܘܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ
 ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ
 ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ
 ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ
 ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ
 ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ
 ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ
 ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ
 ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ
 ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ
 ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ
 ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ
 ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ
 ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ
 ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ
 ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ
 ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ ܘܚܠܘܥܝܬܗ

¹ Isti versus libere exscripti sunt ex hymno 57 collectionis Nisibenaë, stroph. 2 et 3. Vid. Bickell,

tuum. Accedentes omnes ceciderunt ad pedes ejus et veram fidem professi sunt. Profectus autem Ephræmus cum socio venit Edessam.

30. Illuc ingressi invenerunt in ea novem hæreses, quas omnes Ephræmus per virtutem Domini nostri, prostravit, illam præsertim, ut ipse dixit, Bardesanis, hæreses etiam Arii, Manetis et Marcionis cæterasque. Cecidit¹ aliquando, ut ipse ait, in manus ejus liber doctrinæ exitialis Bardesanis, et contristatus est, quia plenus erat deliriis dæmonum: « Quæsivi, inquit, occludere aures meas mundas, easque a sermonibus ejus blasphemis remove et festinans eas præbui placidæ sanctorum divinatorumque librorum lectioni. Audivi:

Blasphemias evomentem in justitiam

Et in sociam ejus gratiam.
 Lectio ejus contristabat
 Corpus æque ac animam,
 Et statuit inter utrumque
 Discrimen desperationis;
 Corpus privavit resurrectione
 Et animam ejus participatione.

31. Conspectis igitur hisce hæresibus deprehensaque earum imunda doctrina, Beatus timuit ne plebs avida seduceretur blandis inimicorum suorum vocibus. Spiritu quippe Sancto illustratus videbat populum blandis hisce et impiis vocibus deceptum insanire. Quia Harmonius, Bardesanis filius, olim composuerat laudes, quibus, aptata

Carmina Nisibena Lips. 1846, Text. Syr. p. 102.

ⲗⲁⲗⲓⲗⲁ ⲛⲉⲙⲟⲩⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ . ⲛⲁⲩⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ .
ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ

ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ .
ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ .
ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ .
ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ .

ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ .
ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ .
ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ .
ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ .
ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ .
ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ .
ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ .
ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ .
ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ .
ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ .

Invehitur in Bardesanem.

ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ .
ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ .
ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ .
ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ .

ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ .
ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ .
ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ .
ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ .
ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ .

¹ Hisee versibus præfigitur nomen auctoris « ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ » Ephræmi. »

² Acta vaticana non docent Ephræmum aliqua Scripta græce exarasse. Vide quæ diximus supra, sed asserunt S. doctorem hymnos scripsisse de Christi nativitate, baptismo, jejunio, passione, resurrectione, ascensione deque reliquis divinæ illius dispensationis mysteriis, de martyribus, de peniten-

illustrium martyrum. Vicit autem sua diligentia omnem Græcorum sapientiam.

Uno verbo valebat
Multa exprimere sensa
Parabat quippe sibi thesaurum
Ad bellum adversus eas¹,

hæreses scilicet de quibus supra diximus, per virgines Deo sacratas, quæ assidue ad ecclesiam conveniebant. Constituit itaque illis doctrinam et docuit eas hymnos. Vespere porro et mane conveniebant in ecclesia ante sacrum officium et in martyriis, psallebant etiam in exequiis defunctorum; quod et fecit pro iis, quæ extra urbem aut in montibus degebant. Pulcher autem erat quando stans inter sorores voce decantabat laudes. Scripsit enim pro eis libros multos et fere innumerabiles etiam in lingua græca². Fama ejus totum implevit orbem.

32. Cum evertisset omnes hæreses propalavit etiam fraudes Bardesanis eumque cum omnibus suis asseclis anathemate perculit sic locutus :

« Maledicta spes nostra si sit in septem (eonibus)
Quæ confitetur Bardesanes³.
Anathema sit qui dicit, ut ille dixit,
Pluviam et rorem ab illis descendere.

tia et de defunctis.
³ Versus heptasyllabi hic recitati conveniunt cum versibus in Actis vaticanis adductis. Observantur tamen satis multæ variæ lectiones. Eis in codice præfigitur nomen Ephræmi. Porro Bardesanem septem admisisse eonas docet S. Ephræmus hymno 50 *Adversus hæreses*, *Opp. Syr. lat.* II, 550 : « ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ ⲛⲉⲧⲉⲛⲁ » statuit cones septem. » Cfr. *ibid.* 553.

1000 1000 . 1000 1000 . 1000 1000 .
 1000 1000 : 1000 1000 .
 1000 1000 . 1000 1000 .
 1000 1000 . 1000 1000 .
 1000 1000 . 1000 1000 .
 1000 1000 . 1000 1000 .
 1000 1000 . 1000 1000 .
 1000 1000 . 1000 1000 .
 1000 1000 . 1000 1000 .
 1000 1000 . 1000 1000 .

Renuit
episcopus
fieri.

1000 1000 . 1000 1000 .
 1000 1000 . 1000 1000 .
 1000 1000 . 1000 1000 .
 1000 1000 . 1000 1000 .
 1000 1000 . 1000 1000 .
 1000 1000 . 1000 1000 .
 1000 1000 . 1000 1000 .
 1000 1000 . 1000 1000 .
 1000 1000 . 1000 1000 .
 1000 1000 . 1000 1000 .
 1000 1000 . 1000 1000 .
 1000 1000 . 1000 1000 .
 1000 1000 . 1000 1000 .
 1000 1000 . 1000 1000 .
 1000 1000 . 1000 1000 .
 1000 1000 . 1000 1000 .

destitutus mendicabat. Quadam
 die, quum in ecclesiam intrasset
 beatus Ephræm vidit hunc paraly-
 ticum et miseratione commotus
 circumspexit per diversas templi
 partes, et quum vidisset neminem
 adesse accessit ad eum : « Vis-ne,
 inquit, sanus fieri? » Dixit ille :
 « Ita, Domine, impone manum
 tuam mihi. » Dixit illi Beatus : « In
 nomine Christi surge et ambula. »
 Et eadem hora surrexit et exivit
 glorificans Deum¹.

34. Elapsis quatuor annis, San-
 ctus Basilius misit ad eum duos suos
 probatos ministros Theophilum et
 Thomam ut Ephræmum crearent
 episcopum² dixitque eis : « Atten-
 dite, quum ingrediemini Edessam,
 invenietis quemdam doctorem pan-
 nis indutum, » — cæteraque indicia
 descripsit eis— « sedulo apprehendi-
 te eum, nec dimittatis etiamsi stulti-
 tiam simulet. » Profecti igitur Edes-
 sam venerunt. Rei certior factus
 sanctus Ephræm, viso quod inqui-
 rerent de eo induit pallium panno-
 sum et per plateam discurrere cœpit
 panem manducans et salivam evom-
 mens. Hoc faciebat præ timore

¹ Cfr. Acta vaticana n. 36.
² Quæ hic narrantur confirmat Sozomenus *Hist. Eccl.* III, 46 his verbis : « Decretum quo fuerat electus episcopus quidam ad eum attulerunt, ac simul eum comprehendere conabantur, tanquam ad ordinationem ducturi. Id cum præsensisset, statim in forum cucurrit : et indecore incedens ac vestem trahens, et in publico comedens, se pro insano spectandum exhibuit. Ubi vero qui illum comprehensuri venerant hominem mente captum esse arbitrati sunt, appetere eum ulterius ac persequi destiterunt, ille opportunitatem nactus aufugit et eo usque delituit donec alius ordinatus fuisset. » Præmiserat autem Sozomenus hanc narratiunculam : « Ephræmus, cum antea supra modum iracundus esset ; ex quo monasticam disciplinam excolere cœpit a nemine unquam

visus est iratus. Quodam igitur tempore, cum multos per dies uti solebat jejunasset, minister qui ei cibum afferebat ollam fregit. Quem ille pudore ac metu constrictum animadvertens : bono animo esto, inquit ; eamus ad cibum quando ille ad nos non venit. Mox ad ollæ fragmenta sedens cœnavit. » Porro quod hic narratur Ephræmum episcopatum refugisse quarto anno a suo ad Basilium itinere, difficultatem patitur ex eo quod Syri communiter tradunt Ephræmum anno 373 obiisse. Cum enim Basilius episcopus ordinatus sit anno 370, Ephræm ab eo ordinatus diaconus non fuit ante hunc annum ; quare annus quartus nonnisi in annum 374 vel postea incidere potuit. Fieri potest ut vel error irrepserit in numero quarto, vel res chronologica aliter sit expedienda. De anno mortis Ephræmi disputabitur infra.

سيعلى الله سبحانه . سحايح اود عيرون
 خديده . سح خن : سوا سح مع عقلا
 ويديدا . سوا لبيلا سوا صومعدا :
 وحلا سوا لايق حسترة سونقلا سوا
 لومحلا . سح لوسا لوم . سوا
 لونغ . ويصوه . سحجن : ولا صهلا . سوا
 و س ساره لوم . سوا . وسوم . سوا
 لبل لوم لوم . لاسا لولا لوم . سوا
 لوم : لوم . وسوا لوم لوم سوا
 ولولول : ولا وسوم . سوا . سونقلا لوم
 ولولول حسترة . سوا . سوا لوم لوم .
 سوا لوم لوم لوم حسترة لوم .
 سوا لوم لوم حسترة لوم . سوا لوم لوم
 وسوا لوم لوم لوم . سوا لوم لوم لوم
 وسوا لوم لوم لوم . سوا لوم لوم لوم
 سوا لوم لوم لوم لوم . سوا لوم لوم لوم
 سوا لوم لوم لوم لوم . سوا لوم لوم لوم
 سوا لوم لوم لوم لوم . سوا لوم لوم لوم
 سوا لوم لوم لوم لوم . سوا لوم لوم لوم
 سوا لوم لوم لوم لوم . سوا لوم لوم لوم
 سوا لوم لوم لوم لوم . سوا لوم لوم لوم
 سوا لوم لوم لوم لوم . سوا لوم لوم لوم

exirent. Illi autem, spreto jussu, in
 oratione perseverarunt enixe et cum
 gemitu orantes. Rursus misit ad
 eos, et, cum transiret per aliquem
 civitatis vicum, ecce mulier fidelis
 ducebat duos filios suos et festina-
 bat ad templum. Duci obviam facta
 inter ejus satellites transiit et ibat
 absque metu. Qua visa, dux obstu-
 puit et jussit eam ad se adduci.
 Quæ cum advenisset, dixit ei :
 « Quo vadis ? » Respondit mulier :
 « Audivi de cæde nefaria quæ parata
 est Deum timentibus et propero ut
 cum eis coronam accipiam. » Rursus
 autem dux : « Isti autem pueri
 tecum gradientes, suntne filii
 tui? » « Filii mei sunt, inquit, ego et
 illi preces fundimus ut efficiamur
 oblatio Domino. » Miratus est dux
 ardens populi ad mortem deside-
 rium. Reversus igitur nuntiavit
 hæc imperatori qui et ipse rem
 miratus est. Tandem egressi sunt
 incolæ cum pastore suo. Cognita
 autem voluntate eorum, imperator
 liberos remisit bonum pastorem et
 sacerdotes ejus qui illico profecti
 sunt ; ipse vero abiit pudore suffu-
 sus. Sic Edessa a morte liberata est,
 per fidem incolarum suorum.

سوا لوم لوم لوم لوم . سوا لوم لوم لوم
 لوم لوم لوم لوم :

لا اذلا وقلا وسوا .
 حسترة لوم لوم لوم .
 حسترة لوم لوم لوم .
 سوا لوم لوم لوم .
 سوا لوم لوم لوم .
 سوا لوم لوم لوم .

38. Quod conspiciens beatus
 Ephræm de Edessa in hunc modum
 scripsit :

Carmen
 de Edessa
 liberatio-
 ne.

« Januas domorum apertas
 Edesseni reliquerunt dum exirent
 Cum pastore ad sepulchrum ut
 morerentur
 Et fidem suam non immutarent.
 Urbs et arx (?) et ædificia
 Domusque regi dentur,

منسلا مويحل بعبوس .
 هلا سلاف ميعصلا .
 /مزيوم صلجا بعبسلا .
 صلجا مويحل موصلا .
 حلجلجلا ليعلا وحبلا .
 /معي سزيوم ميعصلا .
 اسيرة ميعصلا زط صلا .
 حلجان سبط مويحل صلا .
 ميعسا نخير حصه ثيرة .
 /مزيوم ميعصلا مويحل مويحل :
 مويحل مويحل مويحل مويحل .
 مويحل مويحل مويحل مويحل .
 مويحل مويحل مويحل مويحل .
 مويحل مويحل مويحل مويحل .

حب وي باره لاصبلا ميعصلا : ويحتج
 صيرة حيرة /مويحل مويحل مويحل مويحل
 مويحل مويحل مويحل مويحل : بعبلا ليعلا مويحل
 بعبلا مويحل مويحل مويحل مويحل :

Pecca-
 trix caesa-
 rensis ad
 eum mitti-
 tur.

مويحل مويحل مويحل : مويحل مويحل مويحل مويحل
 مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل
 مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل
 مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل
 مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل
 مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل
 مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل
 مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل
 مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل
 مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل
 مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل
 مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل مويحل

Bona aurumque cedamus
 Ut fidem non immutemus.
 O Edessa, plena castitatis !
 Plena prudentiæ et intelligentiæ,
 Induta mentis judicio.
 Cingulum renum ejus est fides,
 Armatura ejus veritas omnium
 victrix,
 Corona ejus charitas omnium exal-
 tatrix,
 Christus benedicat ejus incolas !
 Edessa cujus nomen gloria Christi
 est,
 Et nomen prædicatoris ejus laus
 urbis,
 Urbs sociarum domina,
 Urbs quæ umbra est
 Jerusalem cœlestis ¹.

Quum autem vidisset in urbe
 Christi extinctas omnes hæreses
 orthodoxamque fidem triumphare
 secessit in montem et inclusit se
 ubi erat prius.

39. Hoc autem tempore erat
 Cæsareæ mulier quædam nobilis
 et valde peccatrix. Tempore autem
 S. Basilii et propter fidem quam in
 sanctum virum habebat, scripsit in
 charta omnia peccata sua et veniens
 chartam obtulit Basilio deprecans
 eum rogansque ut ille pro ipsa
 Deum exoraret ut delerentur omnia
 illius peccata. Sanctus autem vir
 ægre a muliere persuasus tandem
 apprehendit chartam in qua de-
 scripta erant peccata eamque attulit
 et posuit coram Domino. Sic porro
 per preces sancti viri et per fidem
 mulieris deleta sunt de charta omnia
 peccata ejus. Remansit tamen pec-

¹ Iste hymnus sensu non verbis convenit cum illo

qui recitatur in Actis vaticanis.

٥٢٦٠ : ٥١٥٠ : ٥١٥٠ : ٥١٥٠
 ٥١٥٠ : ٥١٥٠ : ٥١٥٠ : ٥١٥٠
 ٥١٥٠ : ٥١٥٠ : ٥١٥٠ : ٥١٥٠
 ٥١٥٠ : ٥١٥٠ : ٥١٥٠ : ٥١٥٠
 ٥١٥٠ : ٥١٥٠ : ٥١٥٠ : ٥١٥٠
 ٥١٥٠ : ٥١٥٠ : ٥١٥٠ : ٥١٥٠
 ٥١٥٠ : ٥١٥٠ : ٥١٥٠ : ٥١٥٠
 ٥١٥٠ : ٥١٥٠ : ٥١٥٠ : ٥١٥٠

misericordia Domini nostri sit cum cœtu christianorum et cum lectore sedulo et cum auditore fideli et cum infirmo scriptore et cum hoc monasterio ejusque monachis; fraternitas servet eos per crucem victricem ab omnibus insidiis mali semper, amen; et Deus regnare faciat pacem inter eos in generationes generationum.

٥١٥٠ : ٥١٥٠ : ٥١٥٠ : ٥١٥٠
 ٥١٥٠ : ٥١٥٠ : ٥١٥٠ : ٥١٥٠
 ٥١٥٠ : ٥١٥٠ : ٥١٥٠ : ٥١٥٠

Explicit historia mar Ephræmi Syri.
 Oratio ejus nobiscum.

I. DE CHRONOLOGIA VITÆ S. EPHRÆMI,
 DE DIE ET ANNO MORTIS EJUS.

In hisce Actis dies annusque mortis S. Ephræmi silentio premuntur. Acta vaticana de anno pariter silent, sed mortem ad diem 15 Haziran (junii) referunt, Acta autem breviora habent: « Rediit Edessam et ibi vitam finivit anno (Græcorum) sexcentesimo octogesimo quarto 9^a Haziran (junii), qui est annus trecentessimus septuagesimus secundus post adventum Domini. »

Porro quoqad diem mortis chronicon Edessenum et alter codex

vaticanus (ap. Assemanum, *Bibl. orient.* I, 54, not.) habent etiam 9^m Haziran, Dionysius patriarcha mortem reponit in diem 19 Haziran, Gregorius Barhebræus et Liber Chalifarum in diem 18 Haziran, cum quibus facit antiquus codex Musæi Britanici. Conveniunt igitur omnes Syri Ephræmum mense Haziran id est junio, obiisse, de die autem mensis dissentiunt; plerique tamen stant pro die nona, vel 18^a.

Major autem fit difficultas de anno mortis. Multi recentiores Ephræmum post Basilium mortuum esse circa annum 378, 379 vel 380 autumant¹. Innituntur isti

¹ Ut omittamus Ant. Arcudium in Anthologia, qui prorsus falso docet Ephræmum sub Theodosio flo-

ruisse, citari possunt Butler (*Vie des Saints* 9 juil.,) D. Cellier (*Hist. des auteurs eccl.* VI, 4 ed. Vivis.)

auctores in *Actis* S. Ephræmi, in quibus narratur mulierem peccatricem ad Basilium ab Ephræmo remissam Cæsaream pervenisse quum corpus Basilii (1^a Jan. 379) ad sepulchrum deduceretur. At, ut observavimus, ista historia haud satis certa est. Nituntur secundo in Encomio S. Basilii quod græce exstat inter opera S. Ephræmi et genuinum esse S. Doctoris fœtum pro certo habemus. Sed illud encomium, vivente adhuc Basilio, habitum fuerit. Restat tertium argumentum : chronologia *Actorum* S. Ephræmi. Acta quidem vaticana prolixiora et Acta parisiensia silent de anno mortis, ut diximus, sed ex eorum chronologia tempus mortis Ephræmi hac ratione eruitur. Peccant quidem Acta romana tum in anno baptismi S. Ephræmi, tum in tribuenda Juliano apostatæ persecutione quam Edessa passa est sub Valente. Unde infirmatur graviter auctoritas chronologica horum Actorum. At ab utroque hoc vitio immunia sunt Acta parisiensia, cujus chronologia ita se habet.

Natus est Ephræmus in urbe Nisibi diebus Constantini (306-337) et quidem, ut demonstravimus, primo ejus regni anno seu an. 306.

Alzog (*Hist. Eccl.*) Darras (*Hist. eccles.* t. 40 p. 449;) J. S. Assemanus (*Bibl. orient.* I, 53, not. ;) Fabricius, *Biblioth. gr.* V, 319 mortem reponit in annum 378; quod facit etiam Natalis Alexander, *Hist. eccl. sæc.* IV, c. 6, a. 17. Par. 1744, ac Rœdiger in *Ersch und Grueber Encyclop.* ad V. Ephrem.

¹ Ephræmum Nisibi permansisse sub S. Jacobi

Baptizatus fuit in Beth-Garbaia anno ætatis 18°, Christi 324. Ivit cum S. Jacobo nisibeno ad concilium Nicænum an. 325; rediit Nisibin ibique vixit sub S. Jacobo nisibeno († 338), et sub ejus successoribus Babu, Vologese et Abraham, donec Nisibis a Joviano imperatore Persis traderetur, quod factum est in secunda parte an. 363¹. Inde digressus Ephræmus venit in Beth-Garbaia et inde Amidam, et, transacto anno, Edessam. Adventus igitur Ephræmi in urbem Edessam in finem anni 364 vel in annum 365 reponendus est. Quod affirmant Acta Ephræmum venisse Edessam post traditam Persis a Joviano Nisibin, confirmatur ineluctabili testimonio Hymnorum quos Ephræmus Nisibi degens composuit in Episcopos Nisibenos S. Jacobum, Babu, Vologesem, et Abrahamum. Vologeses quippe sedem nisibenam tenuit usque ad annum 361, quo Abrahamus ipsi successit. Porro Ephræmus in Abraham, quum ille sedem nisibenam teneret, scripsit hymnos collectionis nisibenæ XVII-XXI².

Acta non produunt quot annos Ephræmus Edessæ et in monte vicino manserit, sed asserunt ipsum

successoribus Babu, Vologese et Abraham, ineluctabiliter evincitur e *Carminibus nisibenis* a Cl. D. Bickell Lips. 1866 editis. Hinc cadunt omnes conjecturæ quibus Alsleben totam Vitæ Ephræmi pervertit chronologiam (*Das Leben Ephrem's des Syrers* p. 46, sqq.).

² Vid. Bickell, *S. Ephræmi Syri Carmina nisibena* Lips. 1866, p. 108, sqq.

exinde se contulisse in Ægyptum, ubi per octo annos commoratus fuerit. Inde Cæsaream ad Basilium se contulit, quo advenit circa festum Epiphaniæ. Si supponamus Ephræmum Edessæ per unum dumtaxat annum commoratum esse antequam pergeret in Ægyptum, ejus adventus ad Basilium contingere non potuit ante annum 373 vel 374. Diaconus a Basilio ordinatus Ephræmus Edessam rediit et post quatuor annos, anno igitur 377 vel 378 vel posterius suscepit legatos Basili Thomam et Theophilum. Narrant deinde Acta parisiensia Edessam ab Ephræmo a persecutione Valentis fuisse liberatam, sed non indicant aliter tempus quam asserendo hoc sub Barsete episcopo evenisse. Porro Barses, juxta Chronicon edessenum¹, sedem Edessenam tenuit ab anno Græcorum 672 ad an. 689, (Chr. 361-378). Acta denique referunt mulierem ab Ephræmo ad Basilium remissam Cæsaream pervenisse in die sepulturæ S. Basili, id est mense januario 379. Ephræmum denique, audita Basili morte in eum hymnos scripsisse et etiam orationes ut habent Acta vaticana. Quæ si ita sint, Ephræmi mors non evenerit ante mensem junium anni 379. At gravissima testimonia cogunt, ut mox probabimus, eam in annum 373 reponere. Et revera, si attente

consideraverimus qualem se habet chronologia Actorum postquam Ephræmus Edessam advenit, facile apprehendemus in eam aliquod vitium irrepsisse. Acta asserunt Ephræmum octo annos in Ægypto fuisse deinde ad Basilium venisse, deinde Edessam ab exercitu Valentis liberasse. Sed hæc simul stare nequeunt. Nam, juxta Actorum chronologiam, Ephræmus, relicta Ægypto et viso Basilio, Edessam non redierit ante medium anni 373 vel 374; sed persecutio Valentis contra christianos Syriæ et Asiæ minoris sæviit an. 371 et 372. Quum Modestus munus præfecti gesserit quando Valens Edessam advenit ex Antiochia, putaverim persecutionem contra Edessenos motam fuisse an. 371. Nam an. 372 Modestus consul renuntiatus fuit. Itaque admitti nequit Ephræmum octo annos in Ægypto fuisse. Nec etiam intervallum quatuor annorum inter Ephræmi a Basilio recessum et missionem legatorum episcopi Cæsareæ conciliari potest cum obitu Ephræmi in anno 373.

Jam autem gravissima testimonia reponunt Ephræmi obitum in annum 373, qui annus Cl. D^o. Bickell² prorsus probatur. Primo loco occurrit *Chronicon Edessenum*, sæc. VI e probatissimis fontibus elaboratum. In eo igitur legimus³:

» *بعد عدة سنين من اقامته في ارض مصر* »

¹ Ap. J. S. Assemanum, *Bibl. orient.* I, 397-398.

² S. *Ephræmi Syri carmina nisibena* p. 9.

³ Cfr. J. S. Assemanus, *Bibl. orient.* I, 397.

Ephræmum a tempore Constantini usque ad imperium Valentis vitam produxisse¹. Cum traditione Syrorum concinit Hieronymus² docens Ephræmum sub Valente decessisse. Cum quo facit etiam Georgius, Arabum episcopus³, juxta quem Ephræm sub finem Valentis flore-

bat. Quum Valens mense augusti 378 obierit sequitur e testimonio S. Hieronymi aliorumque Syrorum mortem S. Ephræmi non posse reponi post mortem Basili in an. 379 aut 380 adeoque falsam esse pro hac parte Actorum quæ edidimus chronologiam.

II. DE TEMPORE QUO EPHRÆMUS SUA SCRIPTA EXARAVIT.

Hucusque satis compertum non est quonam tempore Ephræmus commentaria sua suosque innumeros fere hymnos ac sermones ediderit. Editores romani operum S. Doctoris hanc quæstionem vix attigerunt. Nemo adhuc eam enodavit; deficiebant quippe ad hoc idonea documenta. Hodie tamen, quamvis multa adhuc remaneant incerta, aliqua lux affunditur ex Actis quæ edidimus et ex aliis fontibus recens detectis.

Georgius, Arabum sæc. VII episcopus, in *Epistola ad Josue reclusum*⁴ ait: « Inde a synodo Nicæna usque ad annum Græc. 656 (Chr. 345) anni sunt viginti, et hoc quidem tempore scriptorem illum Persam (Aphraatem) scripsisse colligimus; annis autem anterioribus, iis præsertim qui annum Græc.

648 (Chr. 337) præcesserunt Mar Ephræmum docuisse vel scripsisse, ita ut dicere possimus ipsum antecessisse scriptori nostro Persæ hujusque doctorem aut magistrum fuisse nusquam invenimus. » Infra idem auctor addit Ephræmum *Contra doctrinas* (ܘܢܘܩܘܠܘܢ) scripsisse postquam, Nisibi Persis tradita, Edessam venerat. Ex Georgio igitur discimus Ephræmum nihil ante an. 337, imo ante an. 345 vix aliquid scripsisse. Liber Chalifarum⁵ asserit: « Anno Græc. 670 (Chr. 359) primum innotuit Mar Ephræm doctor. » E quo testimonio sequitur Ephræmum tanquam scriptorem innotuisse quinque tantum annis antequam Edessam se conferret.

Hisce testimoniis aliquantisper contradicere videtur Greg. Barhe-

¹ *Ephræmi Opp. gr. lat.* I Prolog. p. IX.

² *De Vir. ill.* 113. Idem testatur. Inscriptio cod. gr. cripto ferratensis.

³ Apud Forget, *Dissert. De Vita et Scriptis Aphraatis* Lovan. 1882, p. 25.

TOM. II.

⁴ Edita est a D. de Lagarde in *Analectis Syriacis*, Lips, 1838 p. 108, sqq.; deinde pro parte recusa a D. Wright in *The homilies of Aphraates the Persian Sage* et a D. F. Forget, *De Vita et scriptis Aphraatis*.

⁵ Ap. Land, *Anecdota syriaca* I, 117.

bræus¹ asserens : « A tempore concilii in Nicæa congregati cœpit S. Ephræm noster cantica et hymnos (مَنَاجِدٌ وَهَيَمَنٌ) adversus sui temporis hæreses conscribere. » Quæ tamen verba ita intelligi possunt ut paucidumtaxat hymni ab Ephræmo exarati fuerint in annis qui concilium Nicænum proxime secuti sunt.

Porro si Acta S. Ephræmi ejusque scripta hucusque reperta interrogaverimus hæc statui posse videntur. Primo loco occurrunt *Hymni nisibeni* a cl. D. Bickell e codicibus Londinensibus editi Lips. 1866. Novem priores hymni agunt de variis Nisibis obsidionibus quæ ab anno 338 ad annum 363 factæ sunt, et in hymno quidem septimo asseritur afflictiones duravisse per annos 20 unde datur intelligi hunc hymnum non ante annum 358 fuisse conscriptum. Hymnus 10us agit de expugnatione castelli Anazit quæ anno 359 contigit ; hymni 13-14 agunt de tribus Nisibis episcopis S. Jacobo, Babu et Vologese, quo vivente, scripti sunt. Unde recte concluditur hos hymnos ante an. 361 quo ille defunctus est fuisse compositos ; hymni 17-21 agunt de Abraham Nisibis episcopo et scripti sunt anno 363 paulo ante quam Nisibin Persis traderetur ; hymni 25-30 referendi videntur ad res Edessenas, certe hymni 31-34, qui-

bus de Haran et Vito ejus episcopo agitur, post traditam anno 363 Nisibin, scripti sunt. Qui vero sequuntur in eadem collectione hymni de Domino nostro et de morte ac diabolo, etc., quoniam tempore exarati fuerint dici nequit.

Porro hymni quatuor adversus Julianum apostatam ab Overbeek editi scripti fuerunt antequam Nisibin Persis traderetur. Commentaria autem in S. Scripturam edita fuerint quo tempore monachus degebat in monte Edessæ. Ad hoc enim tempus pertinet commentarium in Genesin. Hymni adversus scrutatores et adversus doctrinas seu hæreses, qui secundo et tertio operum syriacorum tomo habentur scripti fuerint partim antequam pergeret ad Basilium, partim postquam ab itinere redux erat, ut colligitur ex Actis. Hymni in Julianum Sabam anno 367, quo ille mortuus est, posteriores sunt. Historia pariter Abrahamæ Qidunensis († 367) et hymni in eum ejusdem sunt ætatis. Sermones ascetici ad fratres monachos directi utique referendi sunt ad tempus quo monachum agebat in monte Edessæ. Hymni denique in festa Domini et martyrum, juxta Acta vaticana et parisiensia ad tempus pertinent quo Edessæ comorabatur. Ejus autem Testamentum paulo antequam e vita migraret exaratum fuit.

In *Ethics* apud J. S. Assemanum (*Bibl. Orient.*

I., 446.)

III. DE CULTU S. EPHRÆMI.

S. Ephræmum inde a suo obitu sanctorum cultu honoratum fuisse constat ex ejus Actis, quibus refertur S. Doctoris exequias ab omnibus Edessenis cum honore et reverentia sanctis viris debita fuisse celebratas ejusque corpus paulo post fuisse elevatum et in sepulchro episcoporum Edessæ repositum. Fama ejus sanctitatis illico ultra fines Syriæ se extendit. S. Gregorius, Nyssæ episcopus, in anniversaria ejus solemnitate præclaro encomio ejus virtutes celebravit. Sozomenus et Theodoretus Ephræmum inter Sanctos viros et Ecclesiæ doctores numerarunt. Ante eos S. Hieronymus testatus fuerat Ephræmi scripta tantam auctoritatem immediate post ejus mortem nacta esse, ut in nonnullis ecclesiis post lectionem S. Scripturæ legerentur. Jacobus, Batnarum Sarugi episcopus ad finem sæc. V, in Ephræmi encomio¹ testatur eum apud Edessenos sanctitate et doctrina inter ceteros præcelluisse.

Quamvis autem beatus Ephræm æstate in Domino obdormiverit,

ejus tamen natalis dies ab Orientalibus ad diem 28 januarii, a latinis vero ad diem 1 februarii celebratur. Martyrologia Usuardi, et Adonis sicut et martyrologium romanum obitum S. Ephræmi in diem 1^m februarii reponunt²; Græci véro in Menologio et in Menæis in diem 28 januarii; Menæa syriaca pariter diem 28 januarii assignant³. In Tropologio autem syriaco sæculi IX assignatur dies 1^a februarii⁴. In Calendariis omnium ecclesiarum orientalium, Græcorum, Slavorum, Armenorum, Chaldæorum, Syrorum, Maronitarum, Nestorianorum, Ephræmi natalis die 28 januarii celebratur⁵. Quod cur factum sit non liquet. Jacobitæ insuper commemorationem S. Ephræmi peragunt Sabbato 1^a hebdomadis jejunii quadragesimalis⁶. Hodie vero Syri uniti, Chaldæi ac Nestoriani hanc commemorationem peragunt feria 6^a post Epiphaniam⁷. Sed Copti Ephræmi obdormitionem in suo Calendario in diem 15 julii reponunt⁸.

¹ Cod. par. Syr. 195, fol. 109-119.

² Cfr. *Acta Sanctorum*, febr. t. I, 50.

³ Cod. paris. 136, fol. 237; Bibl. Bodl. Oxon. codd. Dawk. 11, 15, 24.

⁴ Musæi Britann. cod. addit. 14, 504 f. 33.

⁵ Vid. N. Nilles, *Kalendarium manuale utriusque*

ecclesie t. I, 48, 416, 435, 440, Æniponte, 1879.

⁶ Musæi Britann. cod. addit. 12, 147, fol. 24 14, 695, fol. 143; 14, 698, fol. 72; 14, 696 fol. 113.

⁷ Nilles, *Lib. cit.* t. II, p. 664-665.

⁸ Nilles, *Ibid.* t. II, 658.

MONITUM

IN COMMENTARIA SEQUENTIA.

Quæ sequuntur Commentaria in capp. XLIII-LXVI Isaïæ, in Lamentationes Jeremiæ, in Jonam, Nahum, Habacuc, Sophoniam et Aggæum, desumpta sunt e Musæi Britannici codice additio 12,144. Exaratus fuit is codex in Ægypto anno gr. 1392, Chr. 1081. Continet porro *Catenam Patrum in S. Scripturam* a Severo monacho Edesseno, anno Christi 861 elaboratam. Ejusdem Catenæ alter codex exstat in Bibliotheca vaticana. Ex hoc codice editores romani operum S. Ephræmi eruerunt commentaria S. Ephræmi in libros protocanonicos veteris Testamenti. Deficiunt tamen in editione romana ultima pars vaticiniorum Isaïæ, Lamentationes Jeremiæ fere integræ et quinque prophetæ minores; nempe: Jonas, Nahum, Habacuc, Sophonias et Aggæus. Quod cur factum sit ignoro, quum ista commentaria non defuerint in codice

romano, ut constat e J. S. Assemani *Bibliotheca orientali* I, 70, sq, ubi iste codex describitur et quædam allegantur scholia nostris apprime correspondentia. Quum igitur editores romani hæc omiserint, operæ pretium esse duxi ea hic addere ad complendum opus S. Doctoris exegeticum. Quum autem mens sit typis ea tantum mandare quæ hucusque inedita sunt incipio ab Isaïæ capite XLIII. Scholia enim in capp. I-XLII in editione romana habentur.

Porro codex britannicus, in quo Ephræmi scholia feliciter reperi fuse et docte describitur in W. Wright *Catalogue of the Syriac Manuscripts in the British Museum*, part. II, p. 908-914. Illud dumtaxat hic observo orthographiam satis negligenter a scriba fuisse observatam pluraque menda manifesta hic illic occurrere, ut legenti patebit.

CAPUT XLIII.

מִי אֵל אֲנִי וְשֵׁנִי אֵל . וְהַשְׁמַעְתָּ
וְהַעֲבֵר . אֵל אֲנִי וְהַשְׁמַעְתָּ אֵל .

אֵל אֲנִי וְהַשְׁמַעְתָּ אֵל . וְהַשְׁמַעְתָּ אֵל .
וְהַשְׁמַעְתָּ אֵל . וְהַשְׁמַעְתָּ אֵל .

וְהַשְׁמַעְתָּ אֵל . וְהַשְׁמַעְתָּ אֵל . וְהַשְׁמַעְתָּ אֵל .
וְהַשְׁמַעְתָּ אֵל . וְהַשְׁמַעְתָּ אֵל . וְהַשְׁמַעְתָּ אֵל .
וְהַשְׁמַעְתָּ אֵל . וְהַשְׁמַעְתָּ אֵל . וְהַשְׁמַעְתָּ אֵל .

וְהַשְׁמַעְתָּ אֵל . וְהַשְׁמַעְתָּ אֵל . וְהַשְׁמַעְתָּ אֵל .
וְהַשְׁמַעְתָּ אֵל . וְהַשְׁמַעְתָּ אֵל . וְהַשְׁמַעְתָּ אֵל .

וְהַשְׁמַעְתָּ אֵל . וְהַשְׁמַעְתָּ אֵל . וְהַשְׁמַעְתָּ אֵל .
וְהַשְׁמַעְתָּ אֵל . וְהַשְׁמַעְתָּ אֵל . וְהַשְׁמַעְתָּ אֵל .
וְהַשְׁמַעְתָּ אֵל . וְהַשְׁמַעְתָּ אֵל . וְהַשְׁמַעְתָּ אֵל .

וְהַשְׁמַעְתָּ אֵל . וְהַשְׁמַעְתָּ אֵל . וְהַשְׁמַעְתָּ אֵל .
וְהַשְׁמַעְתָּ אֵל . וְהַשְׁמַעְתָּ אֵל . וְהַשְׁמַעְתָּ אֵל .
וְהַשְׁמַעְתָּ אֵל . וְהַשְׁמַעְתָּ אֵל . וְהַשְׁמַעְתָּ אֵל .

וְהַשְׁמַעְתָּ אֵל . וְהַשְׁמַעְתָּ אֵל . וְהַשְׁמַעְתָּ אֵל .

¹ in forma Aphel.
² Versio simplex cum hebræo habet « Sanctus

CAPUT XLIII.

9. *Quis est in vobis qui hoc indicet, et priora enarret?* rursus ad probationem provocat eos.

10. *Vos estis testes, inquit Dominus.* Scilicet de justis dixit: *Vos estis testes mei dicit Dominus* (vers. 12).

13. *Et quod ego facio quis subvertet?* Loquitur de novissimis quæ promisit se eis præstiturum, nempe eos flamma non esse comburendos (vers. 2); loquitur etiam de ceteris promissionibus bonis.

9. *Producant testes suos* nempe Moysen, Aaron, Hur et Josue, per quos salvavit eos *et justificentur et annuntient¹ et dicant.*

14. *Propter vos misi Babylonem, et adduxi omnes Chaldaeos qui in navibus gloriantur.* Quando ablatum fuit regnum Assyriorum propter eorum peccata et datum fuit Babyloniis, istos etsi parvos et despectos prævalere fecit Assyriis ut castigare possent Israel.

15. *Ego sum Dominus salvator vester², qui creavi Israel, rex vester.* *Et ego ostendi et salvavi et audire feci³,* quod scilicet servituti eos subjecit propter eorum iniquitates et salvavit propter suam in eos misericordiam.

17. *Et extinguentur velut lu-*

vester. »
³ Hæc e vers. 41 adjecta sunt.

MONITUM

IN COMMENTARIA SEQUENTIA.

Quæ sequuntur Commentaria in capp. XLIII-LXVI Isaïæ, in Lamentationes Jeremiæ, in Jonam, Nahum, Habacuc, Sophoniam et Aggæum, desumpta sunt e Musæi Britannici codice additio 12,144. Exaratus fuit is codex in Ægypto anno gr. 1392, Chr. 1081. Continet porro *Catenam Patrum in S. Scripturam* a Severo monacho Edesseno, anno Christi 861 elaboratam. Ejusdem Catenæ alter codex exstat in Bibliotheca vaticana. Ex hoc codice editores romani operum S. Ephræmi eruerunt commentaria S. Ephræmi in libros protocanonicos veteris Testamenti. Deficiunt tamen in editione romana ultima pars vaticiniorum Isaïæ, Lamentationes Jeremiæ fere integræ et quinque prophetæ minores; nempe: Jonas, Nahum, Habacuc, Sophonias et Aggæus. Quod cur factum sit ignoro, quum ista commentaria non defuerint in codice

romano, ut constat e J. S. Assemani *Bibliotheca orientali* I, 70, sq, ubi iste codex describitur et quædam allegantur scholia nostris apprime correspondentia. Quum igitur editores romani hæc omiserint, operæ pretium esse duxi ea hic addere ad complendum opus S. Doctoris exegeticum. Quum autem mens sit typis ea tantum mandare quæ hucusque inedita sunt incipio ab Isaïæ capite XLIII. Scholia enim in capp. I-XLII in editione romana habentur.

Porro codex britannicus, in quo Ephræmi scholia feliciter reperi fuse et docte describitur in W. Wright *Catalogue of the Syriac Manuscripts in the British Museum*, part. II, p. 908-914. Illud dumtaxat hic observo orthographiam satis negligenter a scriba fuisse observatam pluraque menda manifesta hic illic occurrere, ut legenti patebit.

וְהַיְהוּדִים אֲפֹסֵדִים . פִּתְּוֹנִים אֲפֹסֵדִים

CAPUT XLIII.

מִי הוּא אֲשֶׁר חָפֵץ בְּנֵשׂוּאָהּ . וְנִשְׁבָּחָהּ
 * לְעַד לְעַד . אֵלֹהֵי הַמְּחַיֵּה מֵתִים אֲפֹסֵדִים *

אֲפֹסֵדִים מְהֵרָא אֲפֹסֵדִים חַיִּים . וְעַתָּה : אֲפֹסֵדִים
 * חַיִּים אֲפֹסֵדִים מְהֵרָא אֲפֹסֵדִים חַיִּים *

מְהֵרָא וְחָפֵץ אֲפֹסֵדִים מְהֵרָא .. וְעַתָּה
 אֲפֹסֵדִים וְחָפֵץ וְנִשְׁבָּחָהּ . וְעַתָּה
 וְעַתָּה חַיִּים לֹא מְהֵרָא : חַיִּים מְהֵרָא
 * וְעַתָּה חַיִּים חָפֵץ *

אֲפֹסֵדִים מְהֵרָא וְנִשְׁבָּחָהּ מְהֵרָא
 מְהֵרָא . וְעַתָּה . מְהֵרָא מְהֵרָא מְהֵרָא
 * מְהֵרָא וְנִשְׁבָּחָהּ חַיִּים אֲפֹסֵדִים *

מְהֵרָא חַיִּים מְהֵרָא חַיִּים חַיִּים
 חַיִּים וְחַיִּים חַיִּים חַיִּים . וְעַתָּה
 אֲפֹסֵדִים חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים
 מְהֵרָא חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים
 מְהֵרָא . מְהֵרָא וְנִשְׁבָּחָהּ מְהֵרָא .
 * לְעַד לְעַד אֲפֹסֵדִים חַיִּים *

אֲפֹסֵדִים אֲפֹסֵדִים חַיִּים חַיִּים . וְנִשְׁבָּחָהּ
 חַיִּים חַיִּים . מְהֵרָא מְהֵרָא מְהֵרָא
 וְעַתָּה . חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים
 חַיִּים חַיִּים . אֲפֹסֵדִים חַיִּים חַיִּים
 * חַיִּים חַיִּים חַיִּים *

מְהֵרָא חַיִּים חַיִּים חַיִּים חַיִּים . וְעַתָּה . וְעַתָּה . וְעַתָּה .

¹ אֲפֹסֵדִים in forma Aphel.
² Versio simplex cum hebræo habet « Sanctus

CAPUT XLIII.

9. *Quis est in vobis qui hoc indicet, et priora enarret?* rursus ad probationem provocat eos.

10. *Vos estis testes, inquit Dominus. Scilicet de justis dixit: Vos estis testes mei dicit Dominus* (vers. 12).

13. *Et quod ego facio quis subvertet?* Loquitur de novissimis quæ promisit se eis præstiturum, nempe eos flamma non esse comburendos (vers. 2); loquitur etiam de ceteris promissionibus bonis.

9. *Producant testes suos nempe Moysen, Aaron, Hur et Josue, per quos salvavit eos et justificentur et annuntient¹ et dicant.*

14. *Propter vos misi Babylonem, et adduxi omnes Chaldaeos qui in navibus gloriantur. Quando ablatum fuit regnum Assyriorum propter eorum peccata et datum fuit Babyloniis, istos etsi parvos et despectos prævalere fecit Assyriis ut castigare possent Israel.*

15. *Ego sum Dominus salvator vester², qui creavi Israel, rex vester. Et ego ostendi et salvavi et audire feci³, quod scilicet servituti eos subjecit propter eorum iniquitates et salvavit propter suam in eos misericordiam.*

17. *Et extinguentur velut lu-*

vester. »
³ Hæc e vers. 41 adjecta sunt.

אֵל חֲכָמָא לֵיךְ . אֵל לֵיךְ כִּי לֵיךְ
לְמִיכְתָּלָא וְיִסְתַּחֲוֶה כְּעִינֵיךְ כְּדִינֵיךְ *

וְאֵל לֵיךְ אֵל סִימָלָא לֵיךְ אֵל סִימָלָא
אֵל . אֵל סִימָלָא לֵיךְ אֵל סִימָלָא
כְּעִינֵיךְ *

לְעֵסֶב סִימָלָא וְיִיכָרְךָ . אֵל . אֵל סִימָלָא
כְּעִינֵיךְ . אֵל . לְעֵסֶב סִימָלָא כְּעִינֵיךְ .
כְּעִינֵיךְ סִימָלָא כְּעִינֵיךְ *

לְעֵלָא חֲכָמָא לֵיךְ . אֵל . אֵל וְיִיכָרְךָ
אֵל סִימָלָא כִּי סִימָלָא לְעֵסֶב וְיִיכָרְךָ *

לֵא אֵל לֵיךְ אֵל אֵל וְיִיכָרְךָ . אֵל . אֵל וְיִיכָרְךָ
כְּעִינֵיךְ אֵל . אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל .
אֵל אֵל אֵל . אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל
כְּעִינֵיךְ . אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל *

לֵא אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל . אֵל אֵל אֵל
אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל *

אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל . אֵל אֵל אֵל אֵל
אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל . אֵל אֵל אֵל אֵל
אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל . אֵל אֵל אֵל אֵל
כְּעִינֵיךְ אֵל אֵל אֵל אֵל *

לְעֵלָא אֵל אֵל אֵל . אֵל . אֵל אֵל אֵל אֵל
אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל . אֵל אֵל אֵל אֵל
אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל . אֵל אֵל אֵל אֵל
אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל אֵל . אֵל אֵל אֵל אֵל
אֵל *

כְּעִינֵיךְ אֵל אֵל אֵל . אֵל . אֵל אֵל

cerna quæ crepitat. Hi sunt Babylonii, aut memorat hos ipsos antiquos qui fuerunt in Ægypto.

19. *Ecce ego faciam novum, faciam viam in deserto, in hoc ascensu vestro faciam viam reditus in deserto.*

20. *Laudabunt me bestię agri, canes scilicet aurei et struthiones. Nempe laudabunt me qui per bestias, per canes aureos et struthiones figurantur.*

21. *Bibet populus meus electus, vos scilicet qui electi fuistis ante fundamenta mundi* ¹.

23. *Non attulisti mihi agnos holocaustorum tuorum, quia scilicet idolis tuis obtulisti eos. Non te servire feci in oblationibus, non ego sed peccata tua magna et parva coegerunt te ad offerendas (idolis) oblationes. Peccatis conformes fuerunt oblationes.*

24. *Non emistis² mihi argento calamum, quia vitulis hæc fecistis.*

25. *Ego ipse sum qui deleo iniquitatem tuam, deleo scilicet propter me et non propter pœnitentiam quæ non est inventa in te. Et peccatorum tuorum non recordabor, quod addit aut per repetitionem aut per longanimitatem.*

26. *Judicemur simul, i. e. faciamus inquisitionem et judicemus invicem ego et tu. Sed hæc fecisti tibi Israel. Pater tuus Saul peccavit. Non una vice sed pluribus peccavit.*

27. *Principes tui prævaricati*

¹ Cfr. Ephes I, 4.

² Versio simplex cum hebræo « non emisti. »

וְיָחִיב לְעֵינָיו וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵלֵהֶם כִּי

וְיָחִיב לְעֵינָיו וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵלֵהֶם כִּי
לְעֵינָיו וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵלֵהֶם כִּי
לְעֵינָיו וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵלֵהֶם כִּי
לְעֵינָיו וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵלֵהֶם כִּי
לְעֵינָיו וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵלֵהֶם כִּי

CAPUT XLIV.

וְיָחִיב לְעֵינָיו וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵלֵהֶם כִּי
לְעֵינָיו וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵלֵהֶם כִּי
לְעֵינָיו וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵלֵהֶם כִּי

לְעֵינָיו וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵלֵהֶם כִּי
לְעֵינָיו וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵלֵהֶם כִּי
לְעֵינָיו וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵלֵהֶם כִּי

לְעֵינָיו וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵלֵהֶם כִּי
לְעֵינָיו וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵלֵהֶם כִּי
לְעֵינָיו וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵלֵהֶם כִּי

לְעֵינָיו וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵלֵהֶם כִּי
לְעֵינָיו וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵלֵהֶם כִּי
לְעֵינָיו וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵלֵהֶם כִּי
לְעֵינָיו וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵלֵהֶם כִּי
לְעֵינָיו וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵלֵהֶם כִּי

לְעֵינָיו וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵלֵהֶם כִּי
לְעֵינָיו וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵלֵהֶם כִּי
לְעֵינָיו וְיִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵלֵהֶם כִּי

¹ Versio simplex cum hebræo et græco: « vocabit. »
² Verba syriaca ambigua sunt. Sic redduntur in

sunt in me. Domus Jeroboam et Achab eorumque asseclæ prævaricati sunt in me.

28. *Magnates tui polluerunt sanctuarium.* Qui erant e domo Manassis polluerunt sanctuarium idolo quadrifaciei quod in sanctuarium introduxerunt. Propter quæ facinora, præsertim propter illud Manassis, *devovi Jacobum anathemati et Israelem opprobrio.*

CAPUT XLIV.

1. *Audi me Jacob quem elegi et sustinui in deserto.* Memoriam injicit Jacobi et Esau.

3. *Dabo aquas in loco sitiendi, effundam spiritum meum super semen tuum,* scilicet præbebo reditum sitiendentibus liberationem.

4. *Et germinabunt inter herbas,* nimirum inter generationes quæ transeunt sicut herbæ. *Sicut salices juxta rivos,* nimirum inter salices exorientes germinabunt apostoli sancti.

5. *Iste dicet: Domini sum.* Hæc scilicet generatio apostolorum dicet: *Domini sum. Et ille appellabitur nomine Jacob, et hic scribet manu: Domino,* quatenus scilicet populus e gentibus electus constituet fœdus novum quo Deum colat, vice populi qui irritum reddidit fœdus in Horeb sancitum.

6. *Et nomine Israel nuncupabitur,* nomine Israel qui cruci affixit Christum, qui in cruce sua profite-

Polyglottis Londinensibus: « alius proprium chirographum Domino subscribet. »

לחזק חסד . י . לא אלה ובעל נחלה אלה
* לאלה ונחלה *

מח ונחלה חסד אלה . י . ויורו חז
* חסד אלה *

והעבדתי מן מופת . י . מן תעבד
* מעשה אלה *

אלה מאן חכמתו וזוה לבדו .
בלהע פזלא יזא . . סדעפא עפרו .
סדעמל אלה סדלא וסמו . ס/סב
סבדס ס/א עסס . ס/סבס אס *
נעל אה ס/ אס . וסז אס סלס
ובדל . . סבסל אס סלל ס/סל .
סנל ו/סססס ססס ו/ אס סלס .
ו/סל סבס אס . סססס ו/סל ססס
* אס *

זל וס סלסל אס . ספסס
סלס סל ססס וססס . י . אס
וסז סלס אס ו/סל : ו/סל אס סלס
סל . אססס אסס *
* אס *

לחזק חסד אס סלס . י . אס
* סלססס *

עסס אס . י . ססססס
ססס אס . י . ססס אס וסס
ססס ססס . ס/ססס . אסססס
ללס סססס סלל אס אס . סססס
לל אססס . סססס אס ו/סל .
י . סססס וסססס ו/סל ססס
ו/ססס . ס/סססס סלס אסססס .

† Versio simplex : Et nullus est Deus.

batur-se Christum appellari. *Et non est alius¹ præter me, non est qui possit irrita reddere quæ promisi.*

7. *Ex quo constitui populum in æternum, ut scilicet sit mihi populus in æternum.*

8. *Et jam pridem narravi vobis nimirum a diebus Moysi notum feci vobis.*

9, 12, 16. *Non est utilitas in operibus quæ facere cupiverunt, quia ferrum exacuit faber lignarius, tum dolabra complanat illud et scalpro incidit et ligno (?) compingit. Et comederunt et saturati sunt et calefecerunt se et dixerunt : Frater noster. Reprehendit eos dicens : « Post hæc omnia quæ feci, fecistis vobis vitulos et idola quorum fabricatores contra se testantur se ea fecisse eaque prorsus inutilia esse. »*

20. *Pascitur cinere cor eorum. Turpiter errant, non salvant animam suam* Quatenus, post hæc omnia quæ dixi « ego sum et non est alius, » ausi sunt ista idola facere.

22. *Amovi iniquitatem tuam ut caliginem, eorum scilicet captivitatem et afflictiones.*

23. *Laudate cæli; in salute nostra laudaverunt cæli, angeli scilicet cæli qui cum gaudio clamabant : « Gloria in excelsis Deo et in terra pax et bona spes hominibus². » Et jubilate fundamenta terræ in resurrectione mortuorum quæ facta est tempore crucifixionis. Et exhiberami montes laudatione ; con-*

² Luc. II, 14.

سبف وراصبته ٥٥٥٥ حقه ورا ورا حقه
 سخط سحلا لبللا ورا . ورا لبعبر ح حقه
 ورا لاله لسه لسه حقه ورا ٥٥٥٥

سلسنا سحلا حله ورا . سلسنا لرا سح
 سح : سح لسه ورا سح لاله سلسنا
 لسه . ورا سلسنا سح سلسنا لرا .

سحلا لرا لاله ورا . سح سح
 سحلا لرا . ورا لاله ورا سح لاله .
 ورا . سح ورا سح لاله . سح سح
 ورا سح لاله . ورا سح لاله ورا
 ورا سح لاله . ورا سح لاله ورا
 ورا سح لاله . ورا سح لاله ورا
 ورا سح لاله . ورا سح لاله ورا

سح سح لاله ورا . ورا سح لاله .
 ورا ورا ورا سح لاله ورا سح لاله
 ورا سح لاله ورا سح لاله ورا سح لاله .
 ورا ورا سح لاله ورا سح لاله ورا سح لاله
 ورا . ورا سح لاله ورا سح لاله ورا سح لاله
 ورا . ورا سح لاله ورا سح لاله ورا سح لاله
 ورا . ورا سح لاله ورا سح لاله ورا سح لاله

ورا سح لاله ورا . ورا سح لاله ورا سح لاله
 ورا سح لاله ورا سح لاله ورا سح لاله . ورا .
 ورا ورا سح لاله ورا سح لاله ورا سح لاله
 ورا سح لاله ورا سح لاله . ورا سح لاله ورا سح لاله
 ورا سح لاله ورا سح لاله ورا سح لاله ورا سح لاله
 ورا سح لاله ورا سح لاله ورا سح لاله ورا سح لاله
 ورا سح لاله ورا سح لاله ورا سح لاله ورا سح لاله

ورا سح لاله ورا . ورا سح لاله ورا سح لاله
 ورا سح لاله ورا سح لاله ورا سح لاله ورا سح لاله

tristati quippe fuerant blasphemii
 quas impii evomuerant. *Et sylva
 et omnes arbores qui in ea sunt,*
 quia liberati sunt a suffitibus quos
 Diis offerebant sub arboribus.

24. *Extendi cælos solus, et ter-
 ram per memetipsum et mihi fir-
 mavi.* Cœpit rursus narrare de
 potenti sua virtute: *ego extendi
 cælos et firmavi terram.*

25. *Irrita facio signa ariolorum
 et divinationes eorum stultas red-
 do,* signa scilicet quæ dant arioli
 seu ventriloqui. *Et divinationes
 eorum stultas reddo,* prout sub-
 vertit omnia quæ dicunt. *Converto
 sapientes retrorsum,* sapientes Ba-
 bylonios retrorsum; *et scientiam
 eorum stultam reddo,* chaldais-
 mum¹ eorum stultum reddo.

26. *Firmans verbum servi sui,*
 Moysi, quod scilicet dispergentur
 sub finibus cæli, etc. *Et consilium
 nuntiorum suorum perficiens,* i. e.
 quæcumque nuntia bona attulerint
 vobis prophetæ, qui tanquam nuntii
 stant inter me et vos, perficio.

27. *Qui dixit profundo: de-
 struitor,* i. e. destruet Dominus
 sinum maris. *Et flumina arefa-
 ciam,* i. e. extendet manum suam
 super Euphraten. Aliter: destruet
 Dominus diabolum ejusque falla-
 ciam, in quam velut in mare im-
 mergit homines. Et flumina quæ
 arefacit sunt nefarii ejus exercitus.

28. *Dixi² Cyro pastori meo ut
 omnem voluntatem meam perfi-
 ciat, dicendo Jerusalem: ædifica-
 beris³, et templo: coronaberis.*

¹ Astrologiam.

² Verbotenus: Dixit.

³ Verbotenus: ædificabitur.

CAPUT XLV.

CAPUT XLV.

אחרא ארצו נתתי לנביא חנניה . ונביא
ארבעה ומאה . יר . ארבעה חסד ושל
חנניה ונביא חנניה חנניה חנניה . חנניה
אחרא ארצו נתתי לנביא חנניה . ארבעה
אחרא ארצו נתתי לנביא חנניה .

אחרא ארצו נתתי לנביא חנניה . ארבעה
ארבעה חסד ושל . ארבעה חסד ושל . ארבעה
ארבעה חסד ושל . ארבעה חסד ושל . ארבעה
ארבעה חסד ושל . ארבעה חסד ושל . ארבעה

אחרא ארצו נתתי לנביא חנניה . ארבעה
ארבעה חסד ושל . ארבעה חסד ושל . ארבעה
ארבעה חסד ושל . ארבעה חסד ושל . ארבעה
ארבעה חסד ושל . ארבעה חסד ושל . ארבעה

אחרא ארצו נתתי לנביא חנניה . ארבעה
ארבעה חסד ושל . ארבעה חסד ושל . ארבעה
ארבעה חסד ושל . ארבעה חסד ושל . ארבעה
ארבעה חסד ושל . ארבעה חסד ושל . ארבעה

אחרא ארצו נתתי לנביא חנניה . ארבעה
ארבעה חסד ושל . ארבעה חסד ושל . ארבעה
ארבעה חסד ושל . ארבעה חסד ושל . ארבעה
ארבעה חסד ושל . ארבעה חסד ושל . ארבעה

אחרא ארצו נתתי לנביא חנניה . ארבעה
ארבעה חסד ושל . ארבעה חסד ושל . ארבעה
ארבעה חסד ושל . ארבעה חסד ושל . ארבעה
ארבעה חסד ושל . ארבעה חסד ושל . ארבעה

אחרא ארצו נתתי לנביא חנניה . ארבעה
ארבעה חסד ושל . ארבעה חסד ושל . ארבעה
ארבעה חסד ושל . ארבעה חסד ושל . ארבעה
ארבעה חסד ושל . ארבעה חסד ושל . ארבעה

¹ ארבעה verti potest Messias, Christus vel Unctus. Tria quippe hæc nomina idem significant.

1. Sic dicit Dominus uncto¹ suo
Cyro : apprehendi manum ejus
dexteram, manum scilicet hujus
Cyri, qui Unctus appellatur propter
reditum (Judæorum) et pastor
quia magno cum honore eos ascendere
fecit. Per ejus manum adimpleta sunt
omnia populi bona.

2. *Portas aeneas et vectes ferreos disrumpam.* Confractæ sunt portæ et vectes ferrei quæ opponebantur prophetiæ, in qua spes populi descripta erat.

1. *Incipiam aperire portas coram eo,* portas regionum in quibus inclusi erant filii Israel.

4. *Vocavi te unctum meum² et non cognovisti me,* forsan quia cesavit ædificatio templi in diebus ejus aut quia sepsit locum igne et docuit eos adorare ignem et aquam.

6. *Ut sciant ab ortu solis usque ad occasum ejus nullum esse præter me.* Nimirum potentia Dei erat prædicanda ut per eam scirent, etc.

7. *Qui formavit lucem et creat tenebras,* liberationem scilicet Ægypti et servitutem Babylonis. *Fecit pacem et creavit malum.* Pax quam se fecisse dicit liberatio est per Cyrum effecta, et malum quod se creasse dicit perditio est Babyloniorum et domus Gog.

8. *Lætamini cæli desuper,* in salute scilicet gentium. Gaudent quippe angeli super uno peccatore

² Vers. simplex cum hebræo : vocavi te nomine tuo.

ארבעה ארבעה . ארבעה ארבעה . ארבעה ארבעה .
 ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה
 ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה
 ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה
 ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה
 ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה
 ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה
 ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה

ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה
 ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה
 ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה
 ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה
 ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה

ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה
 ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה

ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה
 ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה

ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה
 ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה
 ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה
 ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה ארבעה

¹ Luc. XV. 40.
² ארבעה = ארבעה. Pro quo Syri dicunt ארבעה .

pœnitentiam agente'. *Et nubes stillent justitiam.* Nubes quæ stillant justitiam apostoli sunt et sacerdotes qui justificant per absolutionem quam dant e baptismo. *Aperiatu terra et multiplicetur salus.* Colatur justitia in populorum mente per terram figurata, et multiplicetur salus in omnes regiones. *Et justitia oriatur simul.* In salute populorum multiplicata est eorum justitia, et exoriuntur ac crescunt simul illa duo : salus et justitia.

9. *Væ² litiganti cum fictore suo.* Accusatione nos invicem accusavimus. Qui nos contendere fecit non veniat ad te. *Testa e testis terræ.* Testa quidem es e testis, non litiges (?) cur creatus es testa absque misericordia. Sicut non reprehendit testa figulum, sic non reprehendat testa Deum.

10. *Væ qui dicit patri, i. e. Deo : quare genuisti³? Et matri : quare concepisti?*

11. *Petite a me signa de filiis meis. Et de opere manuum mearum examine me.* Respicit consilium Sancti (Israel) quo constituit tempus adversitatis et reditus.

12-13. *Ego manibus meis extendi cœlos, et mandavi omni exercitui eorum, exitavi eum in justitia.* Vult ostendere eandem esse manum, quæ cœlos extendit eorumque exercitui leges imposuit, et quæ excitavit in justitia Cyrum ut captivitatem dimitteret et urbem ædificaret.

³ Vers. simplex ארבעה .

לללהו יתו מפתליל פוסמו ו/מפתליל .
 דבולו ספיוו ו/מדולח דבפתל . יו .
 חדרולל . דבולו חדרו ו/מפתליל פוסמו
 ו/דרולל *
 לא יתו מפתליל דביו . יו . לא יתו חדר
 מפתליל דביו . יו . ו/מפתליל פוסמו
 חדרו ספתל חדרו *
 לא יתו חדרולל חדרולל . חדרולל ו/דרולל
 ספתל . יו . יו . ו/מפתליל פוסמו
 ספתל . ספתל חדרולל חדרולל *
 חדרולל ספתל חדרולל חדרולל ו/דרולל .
 יו . ו/מפתליל פוסמו חדרולל ו/דרולל .
 חדרולל חדרולל . חדרולל חדרולל חדרולל
 חדרולל . חדרולל חדרולל חדרולל *

15. *Coram Deo abscondito¹ Israelis salvatore, erubuerunt atque pudefacti sunt qui turpiter se gerunt, nimirum pudore affecti sunt omnes qui sculpunt idola turpia.*

18. *Non frustra creavit eam ; utique non frustra creavit terram ; sed illi peccant et illa exinanit et disperdit eos.*

19. *Non sum clam locutus in loco terræ tenebroso, sicut qui faciunt xænia et divinationem et interrogant mortuos de vivis.*

23. *Per me juravi et egressum est ex ore meo verbum justitiæ. Voluit ostendere quod de justitia et propter justitiam juste juravit et dixit : Mihi incurvabitur omne genu et per me omnis lingua jurabit.*

CAPUT XLVI.

CAPUT XLVI.

ו/דרולל (sic) חדרולל חדרולל חדרולל .
 חדרולל חדרולל חדרולל חדרולל . יו .
 חדרולל חדרולל חדרולל חדרולל . חדרולל חדרולל
 חדרולל חדרולל חדרולל חדרולל *
 חדרולל חדרולל חדרולל חדרולל . יו . חדרולל
 חדרולל חדרולל חדרולל חדרולל *

1. *Cecidit Bel et corruit Nabu, et sculpta eorum idola facta sunt sarcinæ ponderosæ. Pudore afficiuntur in illis Babylonii videntes ea sustentata et imposita jumentis.*

9. *Memores estote antiquorum quæ a sæculo facta sunt, omnium scilicet bonorum quæ feci patribus vestris.*

10. *Ostendo a principio novissima, nimirum ante annos quadringentos dixit et fecit quod eis promiserat.*

11. *Voco ab oriente avem², aut avem Medos vocat qui vastabunt Babylonios, aut avem appellat Israelitas qui in reditu suo Ara-*

חדרולל חדרולל חדרולל חדרולל . יו . חדרולל
 חדרולל חדרולל חדרולל חדרולל חדרולל חדרולל
 חדרולל חדרולל חדרולל חדרולל *
 חדרולל חדרולל חדרולל חדרולל . יו . חדרולל
 חדרולל חדרולל חדרולל חדרולל חדרולל חדרולל . יו
 חדרולל חדרולל חדרולל חדרולל חדרולל חדרולל חדרולל

¹ Vers. simplex : Tu es Deus, etc.

² חדרולל est proprie avis rapax.

לאִזְהוּמָהּ וְחִשְׁבָהּ מִלְּפָנֶיךָ יְיָ
* 0000

כִּינָה וְיִזְכָּר . יָ . יָ . אִזְחַלָּה *
* 0000

מִיָּמֶיךָ לְהַרְבֵּה אֲנִי וְיָ . יָ . מִיָּמֶיךָ
לְהַרְבֵּה אֲנִי וְיָ . יָ . מִיָּמֶיךָ *
* 0000

CAPUT XLVII.

לא יזכרוך עוד חסדך ורחמיך
מִיָּמֶיךָ . יָ . יָ . מִיָּמֶיךָ
לְהַרְבֵּה אֲנִי וְיָ . יָ . מִיָּמֶיךָ *
* 0000
מִיָּמֶיךָ לְהַרְבֵּה אֲנִי וְיָ . יָ . מִיָּמֶיךָ
לְהַרְבֵּה אֲנִי וְיָ . יָ . מִיָּמֶיךָ *
* 0000
מִיָּמֶיךָ לְהַרְבֵּה אֲנִי וְיָ . יָ . מִיָּמֶיךָ
לְהַרְבֵּה אֲנִי וְיָ . יָ . מִיָּמֶיךָ *
* 0000

כִּינָה וְיִזְכָּר . יָ . יָ . אִזְחַלָּה *
* 0000
מִיָּמֶיךָ לְהַרְבֵּה אֲנִי וְיָ . יָ . מִיָּמֶיךָ
לְהַרְבֵּה אֲנִי וְיָ . יָ . מִיָּמֶיךָ *
* 0000

לֹא יִזְכָּרוּךְ עוֹד חֶסֶדְךָ וְרַחֲמֶיךָ
מִיָּמֶיךָ . יָ . יָ . מִיָּמֶיךָ *
* 0000

לֹא יִזְכָּרוּךְ עוֹד חֶסֶדְךָ וְרַחֲמֶיךָ
מִיָּמֶיךָ . יָ . יָ . מִיָּמֶיךָ *
* 0000
מִיָּמֶיךָ לְהַרְבֵּה אֲנִי וְיָ . יָ . מִיָּמֶיךָ
לְהַרְבֵּה אֲנִי וְיָ . יָ . מִיָּמֶיךָ *
* 0000

לֹא יִזְכָּרוּךְ עוֹד חֶסֶדְךָ וְרַחֲמֶיךָ
מִיָּמֶיךָ . יָ . יָ . מִיָּמֶיךָ *
* 0000

¹ אִזְחַלָּה pro אִזְחַלָּה. Hæc scriptio occurrit etiam Ephr. II, 88 ; et II Reg. XI, 1 ; IV Reg. V, 2 ; IX,

mæos¹ et Græcos et domum Gog vastarunt.

12. *Virum consilii mei, i. e. Zorobabelem.*

13. *Appropinquavit justitia mea, scilicet appropinquavit vindicta quæ in Babylonios fiet.*

CAPUT XLVII.

1. *Non amplius vocabunt te teneram ac delicatam. Affirmat ruinam Babylonis delicatæ et voluptuosæ.*

2. *Accipe molam, mole farinam. Medis quippe moluit servitutem agens illa, quæ omnibus populis moluit in ministerio servitutis. Tonde canos tuos propter devastationem magnam quæ circumdedit te.*

3. *Delege crura tua, transi flumina ante captivos. Sumam de te vindictam. Faciam ex te vindictam universæ terræ quam afflixisti et populi mei Israel quem captivum fecisti.*

5. *Sede in stupore, quia non agnoverunt Chaldæi occultum Dei consilium. Ingredere in tenebras.*

9. *Duæ plagæ una die venient super te, quia artificio Chaldæorum tuorum decepta ignorasti finem tuum. Orbitas et viduitas operient te², i. e. sterilitas. Orbitas urbis destructionem notat, viduitas regni privationem.*

11. *Superveniet tibi malum in matutino, i. e. excidium attinget te in liberatione populi.*

¹ 43 ; XIII, 17.

² Vers. simpl. : venient super te.

מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ וְהִי עֵבֶר וְשִׁתְּעַבְּרָהּ .
 אָ . מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ . מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ .
 וְשִׁתְּעַבְּרָהּ וְהִי עֵבֶר וְשִׁתְּעַבְּרָהּ .
 אֶתְּעַבְּרָהּ וְהִי עֵבֶר וְשִׁתְּעַבְּרָהּ .
 אָ . מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ .
 אֶתְּעַבְּרָהּ וְהִי עֵבֶר וְשִׁתְּעַבְּרָהּ .

CAPUT XLVIII.

אֶתְּעַבְּרָהּ וְהִי עֵבֶר וְשִׁתְּעַבְּרָהּ .
 אָ . מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ . מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ .
 אָ . מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ . מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ .
 אָ . מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ . מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ .
 אָ . מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ . מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ .

אָ . מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ . מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ .
 אָ . מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ . מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ .
 אָ . מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ . מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ .
 אָ . מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ . מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ .

אָ . מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ . מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ .
 אָ . מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ . מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ .
 אָ . מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ . מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ .
 אָ . מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ . מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ .

אָ . מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ . מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ .
 אָ . מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ . מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ .
 אָ . מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ . מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ .
 אָ . מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ . מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ .

אָ . מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ . מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ .
 אָ . מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ . מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ .
 אָ . מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ . מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ .
 אָ . מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ . מוֹרֵי יָדָיִם אֶתְּעַבְּרָהּ .

¹ Vers. simpl. cum hebræo et aliis : « Qui vocamini, » quod et Ephræmus legit, ut patet e com-

12. *Surge nunc cum multitudine magorum et incantatorum tuorum, surge, inquit, et pugna vi fallaciarum magorum et incantatorum tuorum, forte proficere poteris.*

14. *Non habet carbones ignis eorum, i. e. nullam habent virtutem oracula eorum.*

CAPUT XLVIII.

1. *Audite hæc domus Jacob, qui juratis¹ per nomen Israel. De fonte Judæ exierunt, i. e. de fonte et aquis Judæ (exierunt) qui vocantur nomine Israel, etsi indigni. Et de fonte Judæ exierunt etiam illi qui ex tribu ejus exierunt et nati sunt. Et Deum Israel commemorant non autem veraciter. Quia etiam a civitate veritatis² denominantur.*

Et Deo Israel innixi sunt. Putant se innixos esse etsi revera innixi non sunt.

4. *Nervum habes ferreum et frontem æneum; reprehendit hisce verbis impios et veluti e persona omnium loquitur ad omnes hoc modo.*

5. *Ostendi tibi jam pridem; revelavi tibi per prophetas quæ ventura sunt antequam evenirent. Ne dicas idola mea humiliaverunt me et liberaverunt me.*

8. *Jam pridem apertæ fuerant aures tuæ, scilicet aperui aures tuas ut a Moyse audires. Quod si dicas: ab ariolis ea audiavi certo mentiris. Et iniquus ab utero*

mentario adjecto.

² Vers. simpl. : a civitate sancta.

125
 ܠܦܫܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ
 ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ
 ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ
 ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ
 ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ

126
 ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ
 ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ
 ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ
 ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ
 ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ
 ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ

ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ
 ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ
 ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ
 ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ
 ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ
 ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ

ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ
 ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ
 ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ
 ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ

ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ
 ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ
 ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ
 ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ
 ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ
 ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ ܘܫܠܝܬܐ

† Supra vers. 13.

vocatus es. Peccatores quippe fuerunt jam quum exirent ex Ægypto.

9. Propter nomen meum prorogabo iram meam ; propter nomen meum quod invocatum est super eos iræ meæ immiscebo longanimitatem.

10. Ecce purgavi te sed non argento, paupertate, sed non morte.

11. Et honorem meum alteri non dabo, significat quod non adducet Christum ex alia tribu quam ex semine Abrahæ, aut quod ipsius solius est adoratio et imperium quæ ei ab omnibus debentur.

14. Dominus amat efficere voluntatem suam in Babylonem, i. e. opere perficere ea quæ contra eam per verbum suum decrevit.

16. Et a tempore, quo facta est hæc plaga in toto populo meo, ibi eram. Ut non spernantur ab incantatoribus ea quæ dixit, ostendit verba non esse prophetæ, sed Domini et Spiritus ejus qui prophetam misit ad hæc prædicanda. Dixit enim veluti ex persona ejus perspicue: « In omni populo meo ibi sum et dextera mea extendit cælos¹. »

17. Doceo te ne inique agas in me sicut Babylon quæ inique egit in me.

19. Et erit semen tuum ut glareæ fluvii. Promissio Abrahæ proteget eos in captivitate ut sedeant sub umbra ejus orbatu liberis.

21. Rupit petram et fluxerunt aquæ. Eduxit eos e dura Babele et reduxit eos in terram eorum, quæ sitiēbat eos.

CAPUT XLIX.

عقديج اقال سوزلج اصفلا مع زوسما
 صملا صمب .. انا خلا فكيه و صني
 غلعل . صلا و باحدهم و باحدهم صلا
 صم . حبل و صم حبل و صم انا و حني
 صم حبل صلا و صم صم

حني فم صم انا صملا صملا . انا .
 حني وني صم صملا . حني انا
 صم . صم صم صم صم . صم
 و صم صم صم صم صم صم صم
 حني صم صم صم صم صم صم .
 و صم صم . انا صم و صم صم
 صم صم صم صم صم

حني و صم صم صم . انا . انا
 صم و صم صم صم صم صم صم
 و صم . صم صم صم صم .
 انا . و صم صم صم صم صم
 و صم صم صم صم صم صم صم
 صم صم صم صم صم صم صم
 صم صم صم صم صم صم صم
 صم صم صم صم صم صم صم
 و صم صم صم صم صم صم صم

و صم صم صم صم صم صم صم
 و صم صم صم صم صم صم صم
 انا . صم صم صم صم صم صم
 و صم صم صم صم صم صم صم
 و صم صم صم صم صم صم صم
 و صم صم صم صم صم صم صم
 و صم صم صم صم صم صم صم
 و صم صم صم صم صم صم صم
 و صم صم صم صم صم صم صم

CAPUT XLIX.

1. *Audite insulae et auscultate
 populi. A longinquo Dominus vo-
 cavit me. Hoc in corpus Domini
 convenit; quia per Abraham et
 semen ejus traductus est usque in
 uterum matris ejus et tunc memo-
 riæ traditum est nomen ejus ab
 angelo et vocatus est Jesus.*

2. *Effecit os meum ut gladium
 acutum, in tempore quo judicatu-
 rus est vivos et mortuos. Fecit me
 ut sagittam electam, et in pharetra
 sua abscondit me, quatenus in
 regno eorum absconditus erat et
 revelabatur tantum in sacramentis
 et figuris. Erat autem sagitta electa
 qua percussus fuit ille qui suis sa-
 gittis vulneraverat omnes gentes.*

3, 6. *Servus meus es, in te glo-
 riabor. Parum est tibi ut sis mihi
 servus et suscite tribum Jacobi
 et reducas virgultum Israelis,*
 nempe per humanitatem quam sus-
 cepit et formam servi qua indutus
 est aucta maxime fuit gloria divini-
 tatis. Appellatus est autem a Patre
 Filius ejus servus, quia accepit
 formam servi et quia missus est a
 Patre ad salutem mundi, ut con-
 vertat Jacobum et Israelem Dei.

8, 6. *Dedi te in fœdus populo et
 in lucem gentibus ut sis salus mea
 usque in fines terræ.* Hæc addit in
 confirmationem eorum quæ dixit:
 dedi te in lucem gentibus.

7. *Cujus anima despicitur.* Rur-
 sus hæc in dominum nostrum qua-
 drant; ipse enim a populo con-
 temptus est et repulsus a pharisæis
 et sacerdotibus invidis ut transgres-

וְיִרְאוּ אֶת הַכּוֹכָבִים וְיִרְאוּ אֶת הַמַּלְאָכִים
 וְיִרְאוּ אֶת הַמַּלְאָכִים וְיִרְאוּ אֶת הַמַּלְאָכִים
 וְיִרְאוּ אֶת הַמַּלְאָכִים וְיִרְאוּ אֶת הַמַּלְאָכִים
 וְיִרְאוּ אֶת הַמַּלְאָכִים וְיִרְאוּ אֶת הַמַּלְאָכִים
 וְיִרְאוּ אֶת הַמַּלְאָכִים וְיִרְאוּ אֶת הַמַּלְאָכִים

sor legis. *Reges videbunt et sur-
 gent, i. e. magi videbunt stellam
 ejus et surgent ac venient e regione
 sua. Dedi te in fœdus populis ut
 restaures terram et accipias hære-
 ditatem solitudinum, ut restaures
 creaturam quæ velut terra a malo
 conculcata fuerat et animas quæ
 cognitione Dei privatæ erant. In
 hæreditatem suam acquisivit eas
 quando eas salvavit.*

וְיִרְאוּ אֶת הַכּוֹכָבִים וְיִרְאוּ אֶת הַמַּלְאָכִים
 וְיִרְאוּ אֶת הַמַּלְאָכִים וְיִרְאוּ אֶת הַמַּלְאָכִים
 וְיִרְאוּ אֶת הַמַּלְאָכִים וְיִרְאוּ אֶת הַמַּלְאָכִים
 וְיִרְאוּ אֶת הַמַּלְאָכִים וְיִרְאוּ אֶת הַמַּלְאָכִים
 וְיִרְאוּ אֶת הַמַּלְאָכִים וְיִרְאוּ אֶת הַמַּלְאָכִים
 וְיִרְאוּ אֶת הַמַּלְאָכִים וְיִרְאוּ אֶת הַמַּלְאָכִים

9. *Ut dicas vinctis : Egredimini.*
 Eos scilicet qui vincti erant errore
 et servitute diaboli eduxit. *Et car-
 cere detentis : Revelamini.* Iis qui
 detenti erant in retibus diaboli
 dixit : Revelamini. *Super omnes¹
 vias pascentur ;* nimirum ex om-
 nibus viis in viam ejus gaudentes
 veniebant. *Et in omnibus semitis
 pascua ;* ex omnibus semitis idolo-
 rum ad Christum accedebant.

וְיִרְאוּ אֶת הַכּוֹכָבִים וְיִרְאוּ אֶת הַמַּלְאָכִים
 וְיִרְאוּ אֶת הַמַּלְאָכִים וְיִרְאוּ אֶת הַמַּלְאָכִים
 וְיִרְאוּ אֶת הַמַּלְאָכִים וְיִרְאוּ אֶת הַמַּלְאָכִים
 וְיִרְאוּ אֶת הַמַּלְאָכִים וְיִרְאוּ אֶת הַמַּלְאָכִים
 וְיִרְאוּ אֶת הַמַּלְאָכִים וְיִרְאוּ אֶת הַמַּלְאָכִים
 וְיִרְאוּ אֶת הַמַּלְאָכִים וְיִרְאוּ אֶת הַמַּלְאָכִים

10. *Non esurient neque sitient ;*
 non esurient amplius cultum ido-
 lorum, et non sitient adorationem
 simulacrorum. *Neque nocebit eis
 æstus et sol ;* Deos eorum pristinos
 quos adorabant vocat æstum et so-
 lem. Quandoque etiam tentationes
 et persecutiones in nos immisas
 propter peccata nostra hujusmodi
 nominibus designat. *Quoniam qui
 miseretur eorum ducet eos et ad
 fontem aquarum adducet ;* i. e. ad
 Evangelium salvificum adducet
 eos ; hoc quippe fontem aquæ vivæ
 appellat.

11. *Efficiam omnes montes*

¹ Vers. simpl. omittit « omnes. »

² In textu mendose habetur. *וְיִרְאוּ אֶת הַמַּלְאָכִים*
TOM. II.

אֲנִי הָיִיתִי אֶלֶּם וְהִתְבַּרְרֵתִי מִבְּנֵי אֱלֹהִים . וְחִסְלָא
 רַחֲמָא מְלֵא וְיִשְׁעִי אֲסֵד תְּלִימֵי וְחֵסֶדְא *

וְהִלַּךְ לִי יָם מִן הַיָּם . וְהִלַּךְ מִן הַיָּם
 וְהִסְסֵר . אֵן . וְהִוָּא וְהִא חֲדָרָא מְלֵא
 וְהִוָּבֵר לִי מִיָּמָא לְחַדְשֵׁר וְיִתְרַךְ חֲסִידֵי לֹא
 מְעַסְבֵּי *

עֲתִידֵהּ עֲמֵדָא וְהִוָּבֵר לִי אֲזִיל . אֵן . חֵסֶדְא
 וְהִלַּךְ לִי יָם מִן הַיָּם לְחֻקְתָּא * וְהִוָּבֵר לִי
 חֵסֶדְא מְלֵא . אֵן . חֵסֶדְא מְלֵא וְהִלַּךְ
 מִן חֵסֶדְא תִּשְׁבֵּי * מְלֵא וְהִלַּךְ מִן
 לְחַדְשֵׁר . אֵן . לְחַדְשֵׁר וְיִתְרַךְ חֻקְתָּא . וְהִלַּךְ
 לִי חֵסֶדְא חֵסֶדְא *

עֲבָדֵי מִן חֵסֶדְא וְהִוָּבֵר לִי . אֵן . חֵסֶדְא
 מִיָּמָא וְהִלַּךְ לִי יָם מִן הַיָּם לְחֻקְתָּא .
 חֵסֶדְא מְלֵא חֵסֶדְא מְלֵא . אֵן . חֵסֶדְא
 וְעֲבָדֵי מִן חֵסֶדְא *

לִי חֵסֶדְא מְלֵא חֵסֶדְא מְלֵא חֵסֶדְא מְלֵא
 חֵסֶדְא מְלֵא : אֵן לֹא לִי חֵסֶדְא . אֵן . לִי
 חֵסֶדְא מְלֵא לִי חֵסֶדְא *

חֵסֶדְא מְלֵא חֵסֶדְא מְלֵא חֵסֶדְא מְלֵא
 חֵסֶדְא מְלֵא חֵסֶדְא מְלֵא . אֵן . חֵסֶדְא מְלֵא
 חֵסֶדְא מְלֵא חֵסֶדְא מְלֵא חֵסֶדְא מְלֵא
 חֵסֶדְא *

חֵסֶדְא מְלֵא חֵסֶדְא מְלֵא חֵסֶדְא מְלֵא
 חֵסֶדְא מְלֵא . אֵן . חֵסֶדְא מְלֵא
 חֵסֶדְא מְלֵא חֵסֶדְא מְלֵא חֵסֶדְא מְלֵא
 חֵסֶדְא מְלֵא חֵסֶדְא מְלֵא חֵסֶדְא מְלֵא
 חֵסֶדְא *

אֲנִי חֵסֶדְא . חֵסֶדְא מְלֵא חֵסֶדְא מְלֵא
 חֵסֶדְא מְלֵא . אֵן . חֵסֶדְא מְלֵא חֵסֶדְא מְלֵא

vias. Cupiditates significantur moresque eorum pristini, quæ virtute crucis calcantur sub pedibus ascetarum.

12. *Isti venient ab aquilone et illi a mari Senim.* Hoc re ipsa nunc conspicitur, nec possunt Judæi negare quod suis oculis vident.

13. *Laudate cæli et exulta terra, in die scilicet qua hæc fiet populis. Jubilate montes cum laudibus quas incolæ emittunt. Quia consolatus est Dominus populum suum, populum e gentibus electum, quem in Ecclesia sua Dominus consolatus est.*

14. *Dereliquit me Dominus et Dominus oblitus est mei.* Quando vidit propheta quæ in futurum reservata erant Ecclesiæ, in persona synagogæ dixit: *Dereliquit me Dominus et oblitus est mei.*

15. *Si obliviscitur mulier infantis sui et si non miseretur filii viscerum suorum, ego non obliviscar tui, si Christum non crucifixeris.*

16. *In palmis manuum mearum descripsi te, et muri tui coram me sunt semper.* Significatur ecclesia gentium et muri civitatis vestræ quos ædificaturus sum.

17. *Mox filii tui qui te destruunt et evertunt, ex te egredientur; mox filii tui per peccata quæ in crucifixum committunt erunt destructores et eversores tui; crucifixores e te egredientur.*

18. *Leva oculos tuos in circuitu tuo, et vide omnes ad te congre-*

חַסְדֵי עֲשֵׂהוּ וְחַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ
אֵלֶיךָ

חַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ אֵלֶיךָ
אֵלֶיךָ חַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ
אֵלֶיךָ חַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ
אֵלֶיךָ חַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ
אֵלֶיךָ חַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ
אֵלֶיךָ חַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ
אֵלֶיךָ חַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ
אֵלֶיךָ חַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ
אֵלֶיךָ חַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ
אֵלֶיךָ חַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ

אֵלֶיךָ חַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ
אֵלֶיךָ חַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ
אֵלֶיךָ חַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ
אֵלֶיךָ חַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ
אֵלֶיךָ חַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ
אֵלֶיךָ חַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ
אֵלֶיךָ חַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ
אֵלֶיךָ חַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ
אֵלֶיךָ חַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ
אֵלֶיךָ חַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ
אֵלֶיךָ חַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ

אֵלֶיךָ חַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ
אֵלֶיךָ חַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ
אֵלֶיךָ חַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ
אֵלֶיךָ חַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ
אֵלֶיךָ חַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ
אֵלֶיךָ חַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ
אֵלֶיךָ חַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ
אֵלֶיךָ חַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ
אֵלֶיךָ חַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ
אֵלֶיךָ חַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ
אֵלֶיךָ חַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ

אֵלֶיךָ חַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ
אֵלֶיךָ חַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ
אֵלֶיךָ חַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ
אֵלֶיךָ חַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ
אֵלֶיךָ חַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ
אֵלֶיךָ חַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ
אֵלֶיךָ חַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ
אֵלֶיךָ חַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ
אֵלֶיךָ חַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ
אֵלֶיךָ חַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ
אֵלֶיךָ חַסְדֵי אֱלֹהֵי אֲבוֹתָיִךְ

¹ Vers. simpl. : afferant filios tuos super manus suas et filias tuas super humeros suos.

gari. Redit ad unionem ejus in pulchris filiis quos diebus Zorobabelis habebit.

19. *Omnibus tanquam ornamento vestieris et velut sponsa coronaberis.* Hisce designavit quæ fient ei in reditu e Babylone. *Quia solitudines tuæ et deserta tua et terra tua desolata ; quia confusione operta fuisti ab antiquis qui peccatis suis te subverterunt. Et fugient qui te deglutiunt, populi scilicet qui te odio habent.*

22. *Ecce extollo manum meam super populos et populis erigam signum ; non ut veniant filios tuos in captivitatem abducturi et pedestri itinere eos deducturi, sed ut afferant filios tuos ac filias super manus ac scapulas suas*¹, ut adimpleantur in reditu eorum omnes promissiones bonæ. Quum gentes abduxerint eos in humiliatione, Dominus reducet eos in gloria. *Igitur angustior eris pro habitatoribus.*

21. *Sterilis sum et solitaria, captiva et exagitata. Isti ubinam erant.* Hæc Ecclesiam respiciunt, sive enim eam reveantur sive persequantur valde magnificent et multiplicat eam edocti a principibus.

23. *Proni in terram adorabunt Nazarcos*², i. e. sacerdotes qui in ea sunt. *Erunt reges educatores tui et pulverem pedum tuorum lingent ; pedum scilicet apostolorum eorumque discipulorum qui præ-*

² Vox « Nazarcos » deest in vers. simpl. et in textu hebr.

ويخبر مهادا . هويجا خوي
 صويجا / وهما .
 لينا صويجا ونيان ويجا . هويجا
 مني غلجا / وحب عجا وحقها مع
 وهما ويجا مع صا . عجا لمر
 ويجا وهما لافرا .
 هويجا لرا / وي . او . هويجا وي
 وهما لرا / وي .
 هويجا للاحزيب صويجا . او .
 وحصوي حسب نينا لينا عوا / او .
 صويجا في صويجا سينا لرا / او .
 في لرا . ودا لرا حسب لا لعصب .

dicant veritatem et habent sanandi donum.

24. *Quare aufertur præda gigantis?* Hoc respicit Christum qui eripuit populos captivos a dæmone, gigante fortissimo. Dæmonis quippe fortissimi præda eripietur.

25. *Et causas tuas ego judicabo;* tuas ex Satana causas judicabo.

26. *Efficiam ut oppressores tui carnem suam manducent.* Horum alios per porcos projecit in mare, alii autem, dum vexabantur, misericordiam implorabant dicentes: *Peto a te ne crucies me*¹.

CAPUT L.

CAPUT L.

لرا صا ويخبر لاصح لرا / ودا .
 او . لرا / في صا صويجا . ودا .
 لرا صا ويخبر لاصح لرا / ودا .
 صويجا / ودا . او . لرا /
 ودا صويجا / ودا .

1. *Quisnam est libellus quo matrem vestram repudiaverim quasi in æternum?* Rursus de Synagoga populi Israel dicit: *Quisnam est libellus quem scripsi matri vestræ quasi in æternum?* *Ecce propter peccata vestra venditi estis, i. e. facti estis captivi et mater vestra repudiata est.*

لرا صا / في صا لرا / ودا . ودا /
 لرا / لرا / ودا / ودا / ودا /
 لرا / ودا / ودا / ودا / ودا /
 لرا / ودا / ودا / ودا / ودا /

2. *Ecce increpatione mea mare exhaurio et flumina in desertum converto.* Forte Babylonem per mare figurat et per flumina exercitus ejus.

ودا لرا لرا / ودا / ودا / ودا /
 لرا / ودا / ودا / ودا / ودا /
 ودا / ودا / ودا / ودا / ودا /
 ودا / ودا / ودا / ودا / ودا /
 ودا / ودا / ودا / ودا / ودا /

3. *Cœlos tenebris induo et cili-cium facio operimentum ejus.* Dejectum Babylonis regnum figurat per cœlos atros. Veritas autem hujus figuræ Christum respicit, cujus nece cœli tenebris operiti fuere.

4. *Domine Deus meus*², *da mihi*

¹ Marc. V, 1, sqq.

² Vers. simpl. : Deus dedit.

לא מני ויהי גלגל אף ויהי . ויהי .
 ומלכיהו סהלא לחלא חקטמ איהו .
 חלא חקטמ מלכיהו סהלא איהו .

והעמך מן הים לחסוף . ויהי . חקטמ
 ויהי . ויהי . ויהי . ויהי . ויהי .
 חקטמ איהו . ויהי . ויהי . ויהי .
 חקטמ איהו . ויהי . ויהי . ויהי .
 חקטמ איהו . ויהי . ויהי . ויהי .

חקטמ איהו . ויהי . ויהי . ויהי .
 חקטמ איהו . ויהי . ויהי . ויהי .
 חקטמ איהו . ויהי . ויהי . ויהי .
 חקטמ איהו . ויהי . ויהי . ויהי .

CAPUT LI.

סנה לאהז ויהי איהו . ויהי . ויהי .
 ויהי איהו . ויהי . ויהי . ויהי .
 ויהי איהו . ויהי . ויהי . ויהי .
 ויהי איהו . ויהי . ויהי . ויהי .
 ויהי איהו . ויהי . ויהי . ויהי .

ויהי איהו . ויהי . ויהי . ויהי .
 ויהי איהו . ויהי . ויהי . ויהי .
 ויהי איהו . ויהי . ויהי . ויהי .

¹ Vers. simpl. : effossi estis.

linguam doctrinæ. Hoc etiam Christum respicit, qui novam suam doctrinam omnibus gentibus prædicavit. Omnes porro gentes audiverunt eam et conversæ sunt.

6. *Corpus meum dedi plagis, plagis flagellorum, quibus percussit dorsum ejus Pilatus per ministerium impiorum, scribarum et sacerdotum Judæorum. Et genas meas alapis.* Hæc similiter a Judæis sustinuit et passus propter gentes. *Faciem meam non averti ab ignominia et a sputo populi scilicet Judæorum iniquorum propter amorem gentium.*

11. *Omnes injectores ignis estis, aggravatores peccatorum estis. Incedite in fulgore ignis vestri et in nitore flammæ vestræ, i. e. incedite in nitore flammæ peccatorum vestrorum, quia e manibus justitiæ accidet vobis ut in Babylone juste dormiatis.*

CAPUT LI.

1. *Inspicite montem e quo excisi estis, et foveam e qua vocati estis*¹. Memoriam ipsis ingerit Abrahæ, patris eorum, quem nomine montis designat, et Saræ, matris eorum, quam nomine foveæ significat. Sicut, inquit, fuit spes ventri sterili e quo nati estis, ita sit spes urbi vestræ incolis orbatae, et in ea, sicut in ventre, concipiemini.

4. *Audite me populi, aures præbete mihi tribus, quia lex a conspectu meo exiit.* Et quomodo

נח נקט חמה נחמ וכו' . ללא חל
 וכו' וכלמה וכו' וכו' וכו' .
 וכו' וכו' וכו' וכו' .
 וכו' וכו' וכו' .
 וכו' וכו' וכו' .
 וכו' וכו' וכו' .
 וכו' וכו' וכו' .

וכו' וכו' וכו' .
 וכו' וכו' וכו' .
 וכו' וכו' וכו' .
 וכו' וכו' וכו' .
 וכו' וכו' וכו' .

וכו' וכו' וכו' .
 וכו' וכו' וכו' .
 וכו' וכו' וכו' .
 וכו' וכו' וכו' .
 וכו' וכו' וכו' .
 וכו' וכו' וכו' .
 וכו' וכו' וכו' .
 וכו' וכו' וכו' .

וכו' וכו' וכו' .
 וכו' וכו' וכו' .
 וכו' וכו' וכו' .
 וכו' וכו' וכו' .
 וכו' וכו' וכו' .

וכו' וכו' וכו' .
 וכו' וכו' וכו' .
 וכו' וכו' וכו' .
 וכו' וכו' וכו' .

nunc exit si ipsa eadem sit quæ a diebus Moysi exiit ? Sed patet quod legem spiritualem, quæ est novum Testamentum, mystice inducit. *Et iudicium meum lux est populis* ; idem est sacramentum. Significat etiam quod in futuro de omnibus diis reprobatis iudicio illuminabitur sententia tenebris obvoluta omnium gentium.

5. *Approinquavit iustitia mea ; quia justificor in omnibus gentibus. Et brachiis meis populi iudicabuntur, i. e. vindicabuntur. Me expectabunt insulæ, etc., quia a longe sedebant populi in spe salutis ejus.*

6. *Elevate oculos vestros in cælum et intuemini quoque deorsum.* Loquitur de regno Babylonis per cælum figurato. Transit vir ut fumus ; *cœli quippe ut fumus transibunt, et habitatores terræ sicut illa erunt, i. e. urbs eorum sicut vestimentum consumetur. Et salus mea quam promisi in æternum, i. e. septem hebdomades. Et iustitia mea non transibit, i. e. gratia mea quam illis impertior non transibit.*

9. *Evigila, evigila, et induere fortitudine brachii Domini, i. e. salute latente in dextera Domini. Tu es qui excidisti excisionem magnam in mare, i. e. qui occidisti Pharaonem.*

10. *Tu qui per profundum aquarum transisti, qui per Jordanem fecisti viam populo.*

13. *Horum quæ promisi non est oblita, i. e. non est oblita promissionis Abrahamæ factæ ante annos qua-*

לְכֹהֲנָיִם . אֲבָרָה מִבְּרַח וְנִלְחַם לְפָנָיו
* קִנְיָה לְדָר 100 *
לְכֹהֲנָיִם וְכֹהֲנָיִם מִבְּרַח וְנִלְחַם * 101 .
* מִבְּרַח מִבְּרַח מִבְּרַח וְנִלְחַם *
לְכֹהֲנָיִם וְכֹהֲנָיִם מִבְּרַח וְנִלְחַם * 102 .
לְכֹהֲנָיִם וְכֹהֲנָיִם מִבְּרַח וְנִלְחַם * 103 .
לְכֹהֲנָיִם וְכֹהֲנָיִם מִבְּרַח וְנִלְחַם * 104 .
לְכֹהֲנָיִם וְכֹהֲנָיִם מִבְּרַח וְנִלְחַם * 105 .

לְכֹהֲנָיִם וְכֹהֲנָיִם מִבְּרַח וְנִלְחַם * 106 .
לְכֹהֲנָיִם וְכֹהֲנָיִם מִבְּרַח וְנִלְחַם * 107 .
לְכֹהֲנָיִם וְכֹהֲנָיִם מִבְּרַח וְנִלְחַם * 108 .
לְכֹהֲנָיִם וְכֹהֲנָיִם מִבְּרַח וְנִלְחַם * 109 .
לְכֹהֲנָיִם וְכֹהֲנָיִם מִבְּרַח וְנִלְחַם * 110 .

לְכֹהֲנָיִם וְכֹהֲנָיִם מִבְּרַח וְנִלְחַם * 111 .
לְכֹהֲנָיִם וְכֹהֲנָיִם מִבְּרַח וְנִלְחַם * 112 .
לְכֹהֲנָיִם וְכֹהֲנָיִם מִבְּרַח וְנִלְחַם * 113 .
לְכֹהֲנָיִם וְכֹהֲנָיִם מִבְּרַח וְנִלְחַם * 114 .
לְכֹהֲנָיִם וְכֹהֲנָיִם מִבְּרַח וְנִלְחַם * 115 .

לְכֹהֲנָיִם וְכֹהֲנָיִם מִבְּרַח וְנִלְחַם * 116 .
לְכֹהֲנָיִם וְכֹהֲנָיִם מִבְּרַח וְנִלְחַם * 117 .
לְכֹהֲנָיִם וְכֹהֲנָיִם מִבְּרַח וְנִלְחַם * 118 .
לְכֹהֲנָיִם וְכֹהֲנָיִם מִבְּרַח וְנִלְחַם * 119 .
לְכֹהֲנָיִם וְכֹהֲנָיִם מִבְּרַח וְנִלְחַם * 120 .

לְכֹהֲנָיִם וְכֹהֲנָיִם מִבְּרַח וְנִלְחַם * 121 .
לְכֹהֲנָיִם וְכֹהֲנָיִם מִבְּרַח וְנִלְחַם * 122 .
לְכֹהֲנָיִם וְכֹהֲנָיִם מִבְּרַח וְנִלְחַם * 123 .
לְכֹהֲנָיִם וְכֹהֲנָיִם מִבְּרַח וְנִלְחַם * 124 .
לְכֹהֲנָיִם וְכֹהֲנָיִם מִבְּרַח וְנִלְחַם * 125 .

לְכֹהֲנָיִם וְכֹהֲנָיִם מִבְּרַח וְנִלְחַם * 126 .
לְכֹהֲנָיִם וְכֹהֲנָיִם מִבְּרַח וְנִלְחַם * 127 .
לְכֹהֲנָיִם וְכֹהֲנָיִם מִבְּרַח וְנִלְחַם * 128 .
לְכֹהֲנָיִם וְכֹהֲנָיִם מִבְּרַח וְנִלְחַם * 129 .
לְכֹהֲנָיִם וְכֹהֲנָיִם מִבְּרַח וְנִלְחַם * 130 .
לְכֹהֲנָיִם וְכֹהֲנָיִם מִבְּרַח וְנִלְחַם * 131 .
לְכֹהֲנָיִם וְכֹהֲנָיִם מִבְּרַח וְנִלְחַם * 132 .
לְכֹהֲנָיִם וְכֹהֲנָיִם מִבְּרַח וְנִלְחַם * 133 .
לְכֹהֲנָיִם וְכֹהֲנָיִם מִבְּרַח וְנִלְחַם * 134 .
לְכֹהֲנָיִם וְכֹהֲנָיִם מִבְּרַח וְנִלְחַם * 135 .

לְכֹהֲנָיִם וְכֹהֲנָיִם מִבְּרַח וְנִלְחַם * 136 .
לְכֹהֲנָיִם וְכֹהֲנָיִם מִבְּרַח וְנִלְחַם * 137 .
לְכֹהֲנָיִם וְכֹהֲנָיִם מִבְּרַח וְנִלְחַם * 138 .
לְכֹהֲנָיִם וְכֹהֲנָיִם מִבְּרַח וְנִלְחַם * 139 .
לְכֹהֲנָיִם וְכֹהֲנָיִם מִבְּרַח וְנִלְחַם * 140 .

לְכֹהֲנָיִם וְכֹהֲנָיִם מִבְּרַח וְנִלְחַם * 141 .

¹ Differt a vers. simplici.

dringentos, quomodo quæ promisi ad septuaginta annos est oblita ?

12. *Cur igitur times ab homine mortali*¹? i. e. a Nabuchodonosore homine mortali.

13. *Ubi est sapientia*² *oppressoris qui festinat perdere fortes*? i. e. ubi est sapientia Ægyptii oppressoris primi? Forsan autem ad Nabuchodonosorem transit antequam ille Judæos captivos abduceret; dum enim intuebatur Pharaonem transeuntem, Nabuchodonosorem nondum natum intuebatur.

15. *Ego sum qui increpo mare et sedantur fluctus ejus.* Quod si ego fluctus maris sedo, fluctus inimicorum quanto magis compescam ?

16. *Qui posui verba mea in ore tuo*, i. e. qui manifestavi per Moysen quæ evenient ei. *Sub umbra manus meæ tegi te.* Nimirum dum synagoga peccaret manus Dei eam protegebat.

17. *Evigila, Jerusalem, quæ bibisti de manu Domini calicem furoris ejus, bibisti et suxisti calicem tremoris, et non est qui consoletur eam ex omnibus filiis quos peperit.* Etenim, cum venerunt super eam castigationes et bibit propter peccata sua calicem furoris, vastationem, inquam, et captivitatem, nemo ex filiis ejus inventus est qui reficeret scissuras suorum concivium. Dixit quippe: Si inveniat virum quærentem judicium dimittam ei.

19. *Duo contigerunt tibi: Quis*

² Vers. simplex: ira.

חסב אִתְּנִיךְ וְיִבְרַח חֲנִיף חֲלוּסִי
 עֲמִל . יָהּ . שִׁיטָה וְיִשְׁלַח יָדָא וְיִבְרַח חֲנִיף .
 חֲסִיב חֲחִיפִיךְ וְיִשְׁמַע חֲעֲמִיב חֲחִיב
 חֲאִתְּנִיךְ חֲלָא וְיִשְׁלַח יָדָא וְיִבְרַח חֲחִיפִיךְ .

אִתְּנִיךְ חֲחִיבִי וְחֲחִיבִי . יָהּ . אִתְּנִיךְ חֲחִיבִי
 וְחֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי .

CAPUT LII.

אִתְּנִיךְ חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי .
 יָהּ . חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי .
 חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי .
 חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי .

חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי .
 חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי .

חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי .
 חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי .
 חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי .

חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי .
 חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי .
 חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי .

חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי .
 חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי .
 חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי .

חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי .
 חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי .
 חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי חֲחִיבִי .

† Ps. LXII, 5.

contristabitur super te? Filii tui attoniti jacent in compitis omnium platearum, significantur vastatio et orbitas incolarum; filii autem tui disseminati et dispersi per plateas mundi obstupescunt de vastatione quæ accidit eis.

20. *Velut beta flaccida*, i. e. sicut beta flaccida sic vim standi non habent.

CAPUT LIII.

2. *Excute te a pulvere, et surge, sede Jerusalem*, i. e. surge, sede in throno regni tui, o Jerusalem, quia non amplius ingredietur in te præputiatus seu potestas Chaldæorum.

4. *Gratis venundati estis et absque argento redimemini*, scilicet per gratiam meam.

5. *Principes ejus ululant et nomen meum blasphemant*. Aut de Babyloniis loquitur aut de regibus Israel et Judæ, inter quos fuerunt viri execrabiles et blasphematores.

11. *Exite e medio ejus, separamini qui portatis vasa Domini; qui accepistis nuntium lætifican-*

tem. 12. *Non autem exibitis præcipienter ex Ægypto, quia præcedet vos Dominus, juxta id quod dictum est: qui ascendit ad occidentem Dominus nomen ejus*¹.

13. *Ecce sapiet servus meus* i. e. innotescet, hoc quippe Dominum nostrum respicit, ipse enim vocatus est servus a Patre suo, primo qui-

מהלא / ומהוהו; מה / ומהוהו; מהוהו
 מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו
 מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו

מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו
 מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו
 מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו

מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו
 מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו

מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו
 מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו
 מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו

CAPUT LIII.

מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו
 מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו
 מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו

מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו
 מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו
 מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו; מהוהו

dem quia missus est a Patre ut voluntati ejus ministraret in salute hominum procuranda, secundo quia formam servi accepit. *Efficitur, attolletur, et tantopere exaltabitur* per virtutes suas et miracula.

14. *Ut multi obstupescant de eo, adeo immutata est species ejus a virili et aspectus ejus ab humano; aut loquitur de splendore quem accepit in monte Thabor aut de variis formis quas accepit propter suam humiliationem ineffabilem.*

15. *Hic mundabit gentes multas, suo sanguine sancto et divino baptismo.*

16. *Et super ipsum occident reges os suum; obmutescent ad inquisitionem naturæ ejus incomprehensibilis. Quia quod non dictum fuerat illis viderunt; Hebræis quippe, non gentibus, hoc in Scripturis indicatum fuerat. Et quod non audiverant intellexerunt.*

CAPUT LIII.

1. *Quis credidit auditui nostro? antequam veniret et revelaretur. Et brachium Domini cui revelatum est? Quinam e gentibus revelatum fuerat brachium patris?*

2. *Ascendit ut infans coram eo, quando senex Simeon obtulit eum in templo veluti coram Deo Patre. Et sicut radix de terra sitiens de Maria virgine. Non erat ei aspectus non sicut angelo aut Moysi. Et videntes eum non habere speciem inficiati sumus eum, et videntes*

לוי סהו ויחמדו . יא . סהמוסו
ובלוי סהו ימו וילוי . סהמוסו
לאווי סהו . יח . סהמוסו
פניו חסו וסחו פניו .

סחמו סחמו ימו . יא . וסחמו
ימו ימו ימו * ימו ימו ימו וסחמו
סחמו ימו . יא . ימו ימו ימו
ימו ימו . סחמו ימו ימו . יא .
ימו ימו וסחמו ימו ימו ימו *
סחמו ימו ימו סחמו . יא . וסחמו
סחמו ימו . ימו ימו ימו ימו
סחמו .

סחמו ימו ימו ימו . יא . סחמו
סחמו ימו ימו ימו סחמו * סחמו
ימו ימו ימו ימו ימו ימו * סחמו
סחמו ימו ימו ימו ימו ימו ימו
סחמו ימו . ימו ימו . ימו ימו ימו
סחמו ימו ימו ימו ימו ימו .

ימו ימו ימו ימו ימו . יא . וסחמו
סחמו * סחמו ימו ימו ימו . יא .
סחמו ימו ימו ימו ימו ימו ימו .
ימו ימו ימו ימו ימו ימו ימו
יא . סחמו ימו ימו ימו ימו ימו
סחמו ימו ימו ימו ימו ימו .

סחמו ימו ימו ימו . ימו ימו ימו
סחמו . יא . ימו ימו ימו ימו ימו *
סחמו ימו ימו ימו ימו ימו ימו . יא .
ימו ימו ימו ימו ימו .

1 Joan. VIII, 48.

eum non habere speciem Dei, inficiati sumus eum esse Deum. Istæ voces veluti e persona populi Judæorum prolatae sunt.

3. *Despectus et vilissimus hominum*, utpote qui capitatione descriptus fuit. *Vir dolorum et sciens perpersiones*, scivit quippe perpersiones quas pertulit ejus anima dolorosa. *Et avertimus facies nostras ab eo*, ab eo qui convertit omnes facies ad se. *Et contempsimus eum et non reputavimus eum*, quia tributum et capitationem quæ dant primogeniti exegimus ab eo et a Simone.

4. *Vere passionibus nostras ipse pertulit*, quia passionibus suis voluit redimere peccata nostra, quando dedit animam suam pro nobis. *Et nos reputavimus eum cruciatum et percussum a Deo et humiliatum*. Hinc dixerunt: *Nonne bene dicimus quia samaritanus es et dæmonium habes*¹.

5. *Ipsa occiditur propter peccata nostra*, ut nos redimeret suo sanguine. *Et humiliatur propter scelus nostrum*, humiliatur sub tormentis crucifigentium propter scelus nostrum. *Castigatio pacis nostræ super eum*, juxta quod flagellatione ejus pax facta est inter gentes et angelos.

6. *Omnes nos sicut oves erravimus*. Unusquisque in viam nos convertimus, scilicet ante adventum Christi. *Dominus imposuit ei peccata omnium nostrum*, ante crucifixionem ejus.

אִם לְעֵינַי לְחַסְדָּם לְיָוֵה . אֵת . לְחַסְדָּם
 פְּלִלְתָּם * אִם יִשָּׂא יְהוָה אֶת עֵינָיו
 מֵעַל יְרוּשָׁלַם . אֵת . מִן מִן יְהוָה *
 וְיִשָּׂא יְהוָה אֶת עֵינָיו מֵעַל יְרוּשָׁלַם . אֵת . מִן מִן יְהוָה *
 וְיִשָּׂא יְהוָה אֶת עֵינָיו מֵעַל יְרוּשָׁלַם . אֵת . מִן מִן יְהוָה *

וְיִשָּׂא יְהוָה אֶת עֵינָיו מֵעַל יְרוּשָׁלַם . אֵת . מִן מִן יְהוָה *
 וְיִשָּׂא יְהוָה אֶת עֵינָיו מֵעַל יְרוּשָׁלַם . אֵת . מִן מִן יְהוָה *
 וְיִשָּׂא יְהוָה אֶת עֵינָיו מֵעַל יְרוּשָׁלַם . אֵת . מִן מִן יְהוָה *
 וְיִשָּׂא יְהוָה אֶת עֵינָיו מֵעַל יְרוּשָׁלַם . אֵת . מִן מִן יְהוָה *
 וְיִשָּׂא יְהוָה אֶת עֵינָיו מֵעַל יְרוּשָׁלַם . אֵת . מִן מִן יְהוָה *
 וְיִשָּׂא יְהוָה אֶת עֵינָיו מֵעַל יְרוּשָׁלַם . אֵת . מִן מִן יְהוָה *
 וְיִשָּׂא יְהוָה אֶת עֵינָיו מֵעַל יְרוּשָׁלַם . אֵת . מִן מִן יְהוָה *
 וְיִשָּׂא יְהוָה אֶת עֵינָיו מֵעַל יְרוּשָׁלַם . אֵת . מִן מִן יְהוָה *
 וְיִשָּׂא יְהוָה אֶת עֵינָיו מֵעַל יְרוּשָׁלַם . אֵת . מִן מִן יְהוָה *
 וְיִשָּׂא יְהוָה אֶת עֵינָיו מֵעַל יְרוּשָׁלַם . אֵת . מִן מִן יְהוָה *

וְיִשָּׂא יְהוָה אֶת עֵינָיו מֵעַל יְרוּשָׁלַם . אֵת . מִן מִן יְהוָה *
 וְיִשָּׂא יְהוָה אֶת עֵינָיו מֵעַל יְרוּשָׁלַם . אֵת . מִן מִן יְהוָה *
 וְיִשָּׂא יְהוָה אֶת עֵינָיו מֵעַל יְרוּשָׁלַם . אֵת . מִן מִן יְהוָה *
 וְיִשָּׂא יְהוָה אֶת עֵינָיו מֵעַל יְרוּשָׁלַם . אֵת . מִן מִן יְהוָה *
 וְיִשָּׂא יְהוָה אֶת עֵינָיו מֵעַל יְרוּשָׁלַם . אֵת . מִן מִן יְהוָה *

וְיִשָּׂא יְהוָה אֶת עֵינָיו מֵעַל יְרוּשָׁלַם . אֵת . מִן מִן יְהוָה *
 וְיִשָּׂא יְהוָה אֶת עֵינָיו מֵעַל יְרוּשָׁלַם . אֵת . מִן מִן יְהוָה *
 וְיִשָּׂא יְהוָה אֶת עֵינָיו מֵעַל יְרוּשָׁלַם . אֵת . מִן מִן יְהוָה *
 וְיִשָּׂא יְהוָה אֶת עֵינָיו מֵעַל יְרוּשָׁלַם . אֵת . מִן מִן יְהוָה *

1 Vers. simpl. « dedit impius. »

7. *Tanquam agnus ad mactationem ductus est coram Pilato, et sicut ovis coram tonsore obmutuit coram Herode.*

8. *E carcere et iudicio ductus est. E iudicio, quo judicarunt eum tota nocte sacerdotes, ductus est ad Pilatum. Testis est porta Pilati, quæ ad petitionem Joannis coram Simone aperta fuit. Et quis narrabit generationem ejus, generationem ejus qui has passiones acerbas pati et portare voluit quis enarrabit tum propter divinitatem, tum propter humanitatem filii Davidis regis? Quia abscissus est de terra viventium. Hoc dictum est aut quia ex Patre ortus est tanquam vivens e vivente, aut quia sublatus est e terra viventium per ascensionem suam. Et ex iniquis populi mei accesserunt ad eum ad conspuendum in faciem ejus et ad eum cruciatibus afficiendum.*

9. *Dederunt impii sepulchrum ejus¹, i. e. mortem ejus in cruce. Et divites in morte ejus justificati sunt, Josephus nimirum nobilis et Pilatus et Nicodemus. Quia non fecit iniquitatem, quia non abnegavit semetipsum dicendo se non esse Deum, ut expetebant.*

10. *Et Dominus voluit eum humiliare atque doloribus afficere. Nimirum, calicem quem dedit mihi Pater non bibam²? Et videbit semen, doctrinam Ecclesiæ suæ. Et protrahet dies suos, eandem Ecclesiæ suæ doctrinam. Et voluntas Domini per eum prospere-*

² Joan. XVIII, 41.

זָרַח . יָא . חֲסִידֵי עוֹלָם בְּחַמְצוֹת דְּרַבֵּי
 זָרַח *
 מִן דְּחַלָּא וְרַעְיוֹנֵי נְסֵא . יָא . לְדִבְרָא
 וְקִיעֵי לִבֵּי חַלָּא חֲזִיב * סִפְפֻכָּא
 חֲסִידָא . יָא . חֲסִידָא עִזְיָא וְחֲסִידָא
 לְחַמְצוֹתָא וְחֲסִידָא * סִרְזַן לְרַעְיוֹנָא .
 יָא . חֲסִידוֹן דְּרַבָּא סִרְזַן * חֲסִידָא וְסֵא
 וְחֲסִידָא . יָא . סִפְפֻכָּא וְחֲסִידָא וְחֲסִידָא *
 סִפְפֻכָּא וְחֲסִידָא וְחֲסִידָא . יָא . לְחַמְצוֹתָא
 וְחֲסִידָא * וְחֲסִידָא חֲסִידָא וְחֲסִידָא *
 חֲסִידָא וְחֲסִידָא וְחֲסִידָא * וְחֲסִידָא וְחֲסִידָא *
 וְחֲסִידָא וְחֲסִידָא * וְחֲסִידָא וְחֲסִידָא *
 וְחֲסִידָא וְחֲסִידָא * וְחֲסִידָא וְחֲסִידָא *
 וְחֲסִידָא וְחֲסִידָא * וְחֲסִידָא וְחֲסִידָא *
 וְחֲסִידָא וְחֲסִידָא * וְחֲסִידָא וְחֲסִידָא *
 וְחֲסִידָא וְחֲסִידָא * וְחֲסִידָא וְחֲסִידָא *
 וְחֲסִידָא וְחֲסִידָא * וְחֲסִידָא וְחֲסִידָא *

rabitur, in conversione gentium per eum prosperabitur.

11. *E labore suo videbit ecclesias ubique plantatas... Et satiabit scientia, scientia vera Evangelii sui fines orbis terræ. Et justos insontes pronuntiabit in iudicio æquo et recto. Servus fuit multorum, teste sindone circa lumbos ejus. Et eorum peccata ipse portabit, portabit et sufferet aut absolvat in aquis baptismi.*

12. *Et idcirco dispertiam eum inter multos, inter multos edentes corpus ejus et bibentes ejus sanguinem. Et inter robustos dividet spolia; restituet gentibus spolia rapta de patre eorum in paradiso, aut robustos appellat sanctos apostolos inter quos regendas divisit gentes ab ipso e potestate diaboli ereptas. Pro eo quod tradidit animam suam in mortem, eandem quæ fiet mihi, quia tradidit animam suam pro nobis in mortem. Et cum iniquis connumeratus est, i. e. cum latronibus. Et peccata multorum tulit in morte sua. Et obvius fuit iniquis, qui eum crucifixerunt.*

CAPUT LIV.

CAPUT LIV.

אֲחֻמְסָא חֲסִידָא . יָא . וְחֲסִידָא חֲסִידָא
 לָא חֲסִידָא * חֲסִידָא וְחֲסִידָא חֲסִידָא
 חֲסִידָא * חֲסִידָא חֲסִידָא . יָא . חֲסִידָא
 חֲסִידָא * חֲסִידָא חֲסִידָא *
 חֲסִידָא חֲסִידָא * חֲסִידָא חֲסִידָא . יָא . חֲסִידָא
 חֲסִידָא * חֲסִידָא חֲסִידָא * חֲסִידָא חֲסִידָא *

1. *Lætare¹ sterilis quæ a diebus turris non peperisti. Quia multiplicati sunt filii desolatæ præ filiis conjugatæ i. e. filii Ecclesiæ præ filiis synagogæ.*

2. *Dilata locum tentoriorum tuorum in diebus duodecim apos-*

¹ Vers. simpl.: « lauda, »

أَقْدَابِ هَلَا لِسَمْعِهِ . آة . حَمَقْتِ
 عَجَب . صَدَقَا وَبَدَعَا هَلْصَعَلَا لَمَعَرِي .
 آة . حَاذِ رَمْعَا ❖

هَزَحْتِ نَارًا حَمَقْتِ . آة . وَجِبِ ضَلَفَتَا
 وَصَوْتَتَا هَلْأَلْمَرِي لَمَتَا حَلَفَتَا حَمَقْتَا ❖

صَدَقَا وَجَوَلَا وَبَدَعَا لَمَعَرِي . آة .
 حَبِ لَمَعَلَتَا نَلَا أَلْمَرِي هَمَقِي .
 لَمَعَلَتَا لَمَعَرِي ❖ سَمَعَا وَبَدَعَا مَعِ رَمْعَا
 وَجَدَعَا لَلَا لَمَعَرِي . آة . حَمَقْتِ
 لَمَعَلَتَا لَمَعَرِي لَلَا لَمَعَرِي حَمَقَا لَمَعَلَتَا
 لَمَعَلَتَا ❖ هَلْأَلْمَرِي لَمَعَرِي . آة . لَلَا لَمَعَلَتَا
 حَمَقَتَا : لَلَا أَلْمَرِي وَجَدَعَا لَمَعَرِي ❖

أَمْرًا لَمِ مَقَعَلَا أَمْرًا وَبَدَعَا . لَمِ وَبَدَعَا
 وَلَا نَحَقِي مَتَا وَبَدَعَا حَلَا لَمَعَرِي . آة .
 أَمْرًا مَعَلَا لَمِ أَمْرًا وَبَدَعَا حَمَقَتَا
 هَلْأَلْمَرِي حَمَقَتَا وَبَدَعَا ❖ صَدَقَا
 وَجَدَعَا حَمَقَتَا وَبَدَعَا . أَمْرًا مَعَلَا وَلَا
 لَمِ حَمَقَتَا هَلْأَلْمَرِي حَمَقَتَا ❖ لَمِ
 وَلَا أَمْرًا لَمِ مَعَلَا حَمَقَتَا وَبَدَعَا
 لَمِ مَعَلَا . لَمِ مَعَلَا حَمَقَتَا . لَمِ
 حَمَقَتَا مَعَلَا لَمِ لَمِ . لَمِ مَعَلَا حَمَقَتَا
 لَمِ وَجَدَعَا ❖

مَعَلَا مَعَلَا وَلَا لَمِ . آة .
 وَبَدَعَا حَمَقَتَا لَمِ لَمِ لَمِ
 مَعَلَا مَعَلَا لَمِ لَمِ لَمِ
 لَمِ مَعَلَا ❖ لَمِ حَمَقَتَا لَمِ لَمِ .
 حَمَقَتَا . لَمِ لَمِ مَعَلَا وَبَدَعَا .

tolorum. Et cortinas tentoriorum
 tuorum extende et non parcas in
 diebus septuaginta. discipulorum.
 Quia ad dextram et ad sinistram
 multiplicaberis post crucifixionem.

3. Et semen tuum possidebit
 gentes, quia per doctrinam sacer-
 dotum tuorum irretiuntur ad sa-
 lutem omnes gentes.

4. Nam verecundiæ pueritiæ
 tuæ oblivisceris, quando oblivis-
 ceris te quoad Deum mutatam esse
 teque idola adoravisse. Et probri,
 quod tulisti a justis synagogæ non
 recordaberis, in diebus viduitatis
 tuæ non recordaberis usque ad
 adventum novissimum. Et Deus
 vocabitur non Jerusalem tantum,
 sed totius terræ.

9. Ut in diebus Noe istud est ;
 sicut juravi non transituras ultra
 aquas diluvii super terram, i. e.
 hoc fœdus non erit ut illud quod
 in Horeb sancitum fuit et peccatis
 populi irritum factum est. Quia
 Dominus tuus fecit tibi sic. Sic
 juravi quod non irascar contra
 te neque reprehendam te', ut
 non fiat amplius distinctio inter
 legem et legem, fœdus et fœdus,
 hanc et alteram, synagogam et
 Ecclesiam

11. O humiliata, procellis agi-
 tata, consolatione destituta : quæ
 humiliata fuit vitulis (aureis) et
 exagitata ab ariolis. Et nemo e
 prophetis vel liberatoribus potuere
 consolari eam. Ecce factururus sum
 lapides tuos beryllos et fundamen-
 ta tua firmaturus sum lapidibus
 saphyri.

Vers, simpl : « nocebo tibi »

12. Et parietes tuos constructurus sum lapidibus jaspidis, et portas tuas lapidibus crystalli.
 15. Et omnes qui recesserunt e manibus meis ingredientur ad te. Hæc spiritualia sunt et ad Ecclesiam hodie pertinent et antea per res terræ pretiosas figurata sunt.
 16. Ego creavi fabrum qui perficit vas in opus suum, i. e. ego elegi apostolos et discipulos apostolorum qui doctrina veritatis perficiunt omnem disciplinam populorum. Ego etiam creavi destructorem; non impedivi scilicet apostolos mendacii et persecutores insurgere contra Ecclesiam.

17. Omne vas quod aptatur contra te non perducetur ad finem; omne regnum tibi oppositum non perducet opus suum ad finem, id est, vectes inferni non prævalent adversus te¹. Et omnem linguam quæ tecum steterit in iudicio convinces, idem est ac dabo vobis os ut nequeant adversarii vestri vos superare.

CAPUT LV.

1. Omnes sitientes venite, pergite ad aquas, idem est ac omnis qui biberit ex istis aquis non sitiet in æternum². Et qui non habetis pecuniam, providete vobis, comedite absque pecunia et sine pretio idem est ac operamini non cibum perditionis³, etc. Vinum et lac. Vino et lacte idem donum significat.

¹ Matth. XVI, 19, juxta vers. simpl.
² Joan, IV, 13.

CAPUT LV:

2. Cur appenditis pecuniam

³ Joan. VI, 27.

וַאֲבָנֵי מִסְכְּוֹתַי וְלֹא מִדַּמְעָתִי . אֵת . חֲרֹלָהוֹן
וְדַחְבָּי וְהֵן כִּשְׁחָרֵי מַעֲשֵׂהי כִּי הִנֵּחֵם

וְהֵן מִדַּמְעָתִי וְהֵן מִדַּמְעָתִי . אֵת . חֲרֹלָהוֹן
וְדַחְבָּי וְהֵן כִּשְׁחָרֵי מַעֲשֵׂהי כִּי הִנֵּחֵם

וְהֵן מִדַּמְעָתִי וְהֵן מִדַּמְעָתִי . אֵת . חֲרֹלָהוֹן
וְדַחְבָּי וְהֵן כִּשְׁחָרֵי מַעֲשֵׂהי כִּי הִנֵּחֵם

וְהֵן מִדַּמְעָתִי וְהֵן מִדַּמְעָתִי . אֵת . חֲרֹלָהוֹן
וְדַחְבָּי וְהֵן כִּשְׁחָרֵי מַעֲשֵׂהי כִּי הִנֵּחֵם

וְהֵן מִדַּמְעָתִי וְהֵן מִדַּמְעָתִי . אֵת . חֲרֹלָהוֹן
וְדַחְבָּי וְהֵן כִּשְׁחָרֵי מַעֲשֵׂהי כִּי הִנֵּחֵם

absque pane¹, et laborem vestrum absque saturitate. Placentas quas idolis faciebant hisce verbis significat.

3. Gratiam Davidis fidelem. Idem est quod mox addit: Vocabis populos quos non nosti, et gentes, quæ te non noverunt antequam venires, ad te convertentur quando veneris.

8. Consilia mea non sunt sicut consilia vestra, nimirum ejus consilia e misericordia procedunt et in gratiam vergunt.

9-10. Sicut cælum terra sublimius est... Sicut pluvia e cælo descendit et illuc non redit. Per pluviam quæ omnibus frugibus terram exornat figurat verbum homines virtutibus exornans.

*12. Exultent montes laudibus et sylva et omnes arbores quæ in ea sunt. Hæc dicta sunt de creaturis quæ expectabant liberationem ab eo quando procul aberat; eadem quoad ejus redemptionem audita fuerunt dum prope aderat. Pro spinis orietur² abies et pro hyssopo germinabit myrtus. Sacramentum horum verborum est de mutatione morum qui exorti sunt et germinaverunt in adventu Christi in populis ejus fidem amplexis. Pro spinis peccata figurantibus et pro hyssopo fructibus orbato exortæ sunt abies et myrtus suaveolentes, figuræ actionum virtutis, puritatis et sanctitatis quæ Deo gratæ sunt illumque oblectant. Idcirco etiam postea propheta dixit: *Beatus vir qui**

¹ Vers. simplex : « non pro pane » erraverit in nostro codice amanuensis.

² Pro ח/ל cod. habet ח/ל

סחלל אב דחיה פמל ועבד סחלל
 זרעו . סבך ללללל אבא ארזא א לאלח
 ונפנך ללללל . וזרעו לזרעו סלול סלללל
 וסלל וזרעו סבך סחלל סחלל . סלל סלללל
 אסחלל ונפנך . סחללל וסחלל אסחלל *
 סללל . סללל סלללל אסחלל סחללל .
 סללל סללל סללל אסחלל וסחלל . סללל
 וסלל סחלל סחלל סחללל . וסחלל סחללל
 סחללל סחלל סחללל . סחללל וסחללל
 סחללל וסחלללל *

fecerit hanc (justitiam) et homo qui illa roboratur et sabbatum servaverit ne profanet illud. Sabbatum quippe hebdomadam notat, et sæculum velut in typo sabbati per septem decurrit. Oportet igitur nos Deo placentes sæculum hoc decurrere toto vitæ spatio in vita bona, non autem illud profanare aut terere in voluptatibus. Rursus : *Pro spinis germinabit abies et pro hyssopo orietur myrtus.* Pro operibus iram provocantibus redeunt et germinant in homine interiore et exteriori opera justitiæ et fructus virtutum.

CAPUT LVI.

סללל לזרעו סחללל וסחללל סחללל .
 וסחללל סחללל סחללל סחללל . סלל . סלל
 סללל לזרעו סחלללל וסחלללל : וסחלל
 וסחללל סחלללל וסחללל סחללל . וסחללל
 סחללל סחללל סחללל סחללל . סלל וסחללל *

סחללל סחלללל וסחלללל סחלללל
 סחלללל לללל סחללללל . סלל . סחללל
 סלל וסחללל סחלללל סחללללל *

סחללל סחלללל וסחלללל סחלללל . סחללל
 סחללל סחלללל סחלללל . סחלללל סחללל
 סחלללל סחלללל סחלללל סחלללל סחלללל
 סחלללל . סלל . סחללל סחללל סחלללל
 סחלללל . סחלללל וסחללל סחלללל סחלללל
 סחלללל : סחלללל סחלללל *

CAPUT LVI.

3. *Neque vero dicat filius alienigenarum qui adjungitur Domino : plane separavit me Dominus a populo suo,* i. e. nec dicat filius alienigenarum seu ethnicorum illorum qui adhærent viris Judæis : plane separavit me Dominus a populo suo quando ascendi.
 4. *De Eunuchis qui servant sabbata mea et firmiter tenent fœdus meum... dabo nomen æternum.* Forsan de Daniel et sociis ejus locutus est.
 6-7. *Et filios alienigenarum qui Domino se adjunxerunt adducam in montes sanctos meos, et lætificabo eos in domo orationis meæ, quoniam domus mea domus orationis vocabitur unctis (gentibus).* Hoc ad ecclesiam gentium refertur, sicut ipse Dominus noster explicavit Judæis, et scriptum est in Evangelio¹.

¹ Marc. XI, 17.

כלא סמאל ויזכאל אב אפסל חלדו סמאל
 וזכאל . א . דוסל אה אפסל אה וזכאל
 חכאל . אה אפסל כלא חכאל *

חלדו חכאל סמאל סמאל . א . חכאל
 ולא סמאל סמאל סמאל . א . חכאל
 חכאל אה חלדו חכאל סמאל סמאל
 חכאל . סמאל סמאל סמאל סמאל .
 א . חכאל ולא סמאל סמאל סמאל
 חכאל אה חכאל . א . חכאל חכאל *

CAPUT LVII.

א . אה אה אה . א . חכאל חכאל
 חכאל אה אה חכאל חכאל אה אה .
 א . אה אה . א . חכאל אה אה אה
 חכאל חכאל אה אה . א . חכאל אה
 אה אה אה אה אה אה אה אה
 חכאל חכאל אה אה אה אה אה אה *

חכאל חכאל חכאל חכאל . א . אה אה
 חכאל חכאל חכאל חכאל חכאל חכאל *

חכאל אה אה אה אה אה אה אה
 חכאל חכאל חכאל חכאל . א . אה אה
 אה אה אה אה אה אה *

חכאל חכאל חכאל חכאל . א . אה אה
 אה אה אה אה אה אה אה אה
 אה אה אה אה אה אה אה אה
 אה אה אה אה אה אה אה אה
 אה אה אה אה אה אה אה אה
 אה אה אה אה אה אה אה אה *

¹ Vers. simpl. : « extendisti. »

9. *Omnes bestiae agri venite, devorate omnes bestias sylva.* Hisce aut Medos excitat contra Babylonios aut Græcos adversus Hebræos.

10. *Omnes cæci et ignari.* Quia ignorant quod vident vocavit eos cæcos. *Canes muti sunt omnes; nec possunt latrare ; indulgent voluptati, recumbunt et amant dormire.* Quia non evigilant ad videnda miracula vocat eos canes mutos.

CAPUT LVII.

1. *Ecce justus perit et nemo est qui animum adjiciat... Quia a conspectu malitiæ rapitur justus, malitiæ scilicet advenientis.* Quia a conspectu malitiæ rapitur justus, reprehendit eos et dicit : *Viri sancti rapiuntur, et non intelligunt illos per mortem fugere a futura malitia.*

5. *Necavistis pueros in fluvius sub rupibus.*

7. *Super montes altos posuisti cubile tuum, quod in (offerendis) placentis nocturnis faciebas.*

8 *Quia a me recessisti et ascendisti et amavisti¹ cubile eorum, i. e. fuisti a partibus idolorum.*

9. *Et laudata fuisti a regibus propter unguentum, quod illis mittebas quando ad eos confugiebas. Et misisti nuntios tuos longe confugiens ad reges gentium, aut, ut Ezechiel ait, cum Diis gentium te constuprans. Voluptuosa et de-*

. עמל . א' וכל עמל סממטא בל'נין .
 וז' א'ד י'סד ו'כ'ס . ו'ל'ע'ז מ'ל'ת'
 ו'ב'ל'ל מ' ח'ב' . א'ח'ב' ו'ל'ס'ר'ו'ע'
 ו'ע'ס'ק'ל' ח'ט'ע'ל' . א'ח'ל' ס'ח'ד'ל'ח'ס'ל'
 ו'ל'ס' מ'נ'ד' . ס'ב'ל'ל ס'מ'מ'א'ד' ח'ר'ק'ל' .
 ס'ס'ע'ס'ל' א'ח'ס'ל' ל'א' ח'ס'ע'ס'ל' . א'ח'ל'ב'
 ו'ל'ס'ל'ב' ו'ק'פ' . ו'ל'ס'ר'ו'ע' מ'ל'ת'
 ו'ס'מ'מ'א'ד' ח'ב'ל' . א'ח'ל'ב' ח'ל'ל' א'ס'ל' ל'ר'ו'ע'
 ו'ב'ד'ב'ר' . א'ח'ל'ב' ו'ל'ל' ח'ב'י'ב' ס'ס'ס' ל'ר'ו'ע' .
 ל'א' א'י'ב' ל'א' ח'ס'ק'ל' ח'ט'ע'ל' ס'ס'ס' ל'ר'ו'ע' .
 א'ס'ל' ל'ר'ו'ע' י'ס'ד ו'כ'ס'ל' א'ל' . א'ס'ל' ו'ב'י'ב' י'ס'ד
 א'ל' א'ל' א'ס'ל' א'י'ב' מ' ח'ב' ס'ע'ל' א'ח'ל'ב'
 ו'ל'ס' ס'ח'ל'ל' מ'נ'ח'ב' . ס'ל'ל' . ו'ל'ס' ס'ס' ס'ח'ל'ל'
 ו'ר'ו'ע' ו'ב'י'ב' ח'ס'ב' . א'ח'ל'ב' ו'ל'ס'ר'ו'ע'
 ע'ס'ק'ל' א'ח'ל'ב' ח'ט'ע'ל' . א'ח'ל'ב' ו'ל'ס'ר'ו'ע'
 ו'ז'ס'ר' ס'ס'ס' א'ל' ס'ס'ס' ח'ב' *

induatur vel in sacco et in cinere
 se prosternat. *Rursus hoc est
 jejunium quod elegi, ut solvas de
 corde tuo peccati vincula, quæ
 sunt cogitationes malæ, ira, inimi-
 citia in proximum, fraus, acceptio
 personarum, crudelitas seu immise-
 ricordia, et his similia. Ista sunt
 vincula et ligamina peccati ac
 fraudis. Hoc eos facere docebat,
 quod, si fecissent, probro affecti
 non fuissent tanquam qui id ne-
 glexissent. *Hoc est porro jejunium
 quod requiro, illud scilicet quo,
 dum jejunas, solvis e corde tuo
 passionem et iram contra prox-
 imum tuum ; non vero jejunes ut
 male sit proximo tuo, vel ut conce-
 dantur tibi principatus ac divitiæ,
 quæ si haberes damnosa tibi forent.**

CAPUT LIX.

CAPUT LIX.

א'ח'ל'ב' ח'ל'ל' ח'ס'ע'ס'ל' . א' . א' . א' . א'
 ח'ט'ע'ל' ח'ט'ע'ל' ח'ט'ע'ל' ח'ט'ע'ל'
 ו'פ'ל'ס'ת' . ס'ס'ס'ל' ח'ט'ע'ל' . א' . א' . א'
 א'י'ב' א'י'ב' ו'ל'ס' ח'ט'ע'ל' ל'א' ס'ס'ס' . א'י'ב' א'י'ב'
 ו'ס'ס' ל'א' א'ד' א'ל'ל' ח'ט'ע'ל' *

4. *Confisi sunt in inanitate ;*
 abjecta spe, confisi sunt in inanitate
 idolorum. *Et locuti sunt vanita-
 tem, i. e. reprehensibilia, ut hoc :*
 « cur non consideras nostrum jeju-
 nium ? » et illud : « gressus noster
 non amplius dirigetur ad te. »

ח'ט'ע'ל' ו'ס'ס'ל' א'י'ב' . א' . א' . א' . א'
 ח'ט'ע'ל' . א' . א' . א' . א' . א' . א'
 ח'ט'ע'ל' מ' ח'ב' . א' . א' . א' . א' . א'
 ח'ט'ע'ל' ח'ט'ע'ל' ח'ט'ע'ל' ח'ט'ע'ל'
 ח'ט'ע'ל' ח'ט'ע'ל' ח'ט'ע'ל' ח'ט'ע'ל'
 ח'ט'ע'ל' ח'ט'ע'ל' ח'ט'ע'ל' ח'ט'ע'ל'
 ח'ט'ע'ל' ח'ט'ע'ל' ח'ט'ע'ל' ח'ט'ע'ל'
 ח'ט'ע'ל' ח'ט'ע'ל' ח'ט'ע'ל' ח'ט'ע'ל'
 ח'ט'ע'ל' ח'ט'ע'ל' ח'ט'ע'ל' ח'ט'ע'ל'
 ח'ט'ע'ל' ח'ט'ע'ל' ח'ט'ע'ל' ח'ט'ע'ל'
 ח'ט'ע'ל' ח'ט'ע'ל' ח'ט'ע'ל' ח'ט'ע'ל'

5. *Filias maledicti diruperunt*
 i. e. ova aspidum perforarunt,
 scilicet sermonem noxium protule-
 runt e corde suo et generarunt
 aspides execrandas cum operibus
 suis malis et inutilibus. *Et telam*
araneæ texuerunt ; designat van-
 nam eorum confidentiam in idolis
 suis et in gentibus quæ non prosunt
 illis et nec consistunt coram eis,
 quum debiles sint, ut tela araneæ
 quæ resistere nequit etiam minimæ

ܘܥܕܠܐ . ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ
 ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ . ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ
 ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ . ܘܡܨܘܚܐ . ܘܡܨܘܚܐ .

ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ . ܘܡܨܘܚܐ
 ܘܡܨܘܚܐ . ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ
 ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ . ܘܡܨܘܚܐ
 ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ . ܘܡܨܘܚܐ
 ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ .

ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ . ܘܡܨܘܚܐ
 ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ . ܘܡܨܘܚܐ
 ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ . ܘܡܨܘܚܐ
 ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ . ܘܡܨܘܚܐ
 ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ .

ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ . ܘܡܨܘܚܐ
 ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ . ܘܡܨܘܚܐ
 ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ . ܘܡܨܘܚܐ
 ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ . ܘܡܨܘܚܐ
 ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ .

ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ . ܘܡܨܘܚܐ
 ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ . ܘܡܨܘܚܐ
 ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ . ܘܡܨܘܚܐ
 ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ ܘܡܨܘܚܐ .

1 Pro ܘܡܨܘܚܐ/ Vers. simpl. habet ܘܡܨܘܚܐ.

rei eam attingenti. *Qui comederit ex ovis eorum morietur et qui fregerit unum ex eis reperiet anguiculum.* Qui credit et loquitur juxta eorum verba morietur in peccatis suis, et qui agit conformiter ad eorum opera inveniet anguiculum seu amaritudinem.

9-10. *Idcirco recessit a nobis judicium et justitia non veniet ad nos ; i. e. propterea non habuimus vindictam de inimicis nostris nec salvati sumus. Expectavimus lucem et factæ sunt tenebræ. Palpavimus parietem ut cæci ; impegimus ipso meridie non secus ac vespertino tempore ; et suspiravimus sicut hi qui morti proximi sunt.*

11-13. *Rugiimus omnes tanquam ursi et tanquam columbæ gemuimus, et peccata nostra contestati sunt.* Expectavimus salutem et attigit nos captivitas, cum reliquis quæ recitat et adducit quæ sustinuerunt tempore captivitatis et quando descenderunt Babylonem. Dicit quippe propheta : *Quia locuti sumus injurias contra Deum et rebellavimus in eum.*

14. *Quia impegit veritas in viis¹ in lege Dei, et putaverunt increpationem et retributionem non posse venire.*

15. *Quia etiam veritas abdita fuit, eo quod timuerunt eam publice eloqui sicut septem millia tempore Jezabelis.*

16. *Et vidit Deus et nemo erat qui faceret judicium.* Simile quid dixit ad Jeremiam tempore capti-

סבאל וכלבא ליע . ס'ל'ו'פ'נ'ז' וכלבא ופ'נ'ז' .
 ס'פ'ס'ו'ס' ופ'נ'ז' ס'ו'ס'ו'ס'ו'ס' וס' ס'ס'ס'ס'ס' .
 ס' . ס'ס'ס'ס' ס'ס'ס'ס' ס'ס'ס'ס' . ס'ס'ס'ס'ס' .
 ופ'ס'ס'ס' ס'ס'ס'ס' ס'ס'ס'ס' ס'ס'ס'ס'ס' ופ'ס'ס'ס'
 ס'ס'ס'ס' ס' ס' ס'ס'ס'ס' ס'ס'ס'ס' . ס'ס'ס'ס'ס'
 ס'ס'ס'ס' ס'ס'ס'ס'ס' ס'ס'ס'ס'ס' ופ'ס'ס'ס' .
 וס' ס'ס'ס'ס' ופ'ס'ס'ס' ס'ס'ס'ס'ס' וס'ס'ס'ס'

vitatis eorum: Si invenias unum
 qui faciat iudicium dimittam ei'.
 Et vidit neminem adesse, et miratus
 est non adesse adiutorem, et salva-
 vit eum brachium ipsius ejusque
 justitia fulcivit eum. Vere mirum
 fuit Deum in Sodomis pessimis
 decem quævisse, et in Jerusalem,
 sacerdotum et prophetarum urbe,
 ne unum quidem inventum esse,
 et idcirco sua misericordia et gra-
 tia salvavisse atque adjuvisse sine
 sacerdotum precibus et sine justor-
 um orationibus.

ס'ס'ס'ס'ס' וס'ס'ס'ס'ס' . ס'ס'ס'ס'ס' . ס'ס'ס'ס'ס'
 ס'ס'ס'ס'ס' וס'ס'ס'ס'ס' . ס'ס'ס'ס'ס'ס'
 ופ'ס'ס'ס'ס' וס'ס'ס'ס'ס'

17. Induit justitiam velut lo-
 ricam, ad præliandum cum filiis
 populi sui, et induit vestem retri-
 butionis ut traderet eos in captivi-
 tatem.

ס'ס'ס'ס'ס' ס'ס'ס'ס'ס' . ס'ס'ס'ס'ס' . ס'ס'ס'ס'ס'
 ס'ס'ס'ס'ס' ס'ס'ס'ס'ס'ס' ס'ס'ס'ס'ס'ס' ס'ס'ס'ס'ס'
 ס'ס'ס'ס'ס'ס' . ס'ס'ס'ס'ס'ס' . ס'ס'ס'ס'ס'ס'
 וס'ס'ס'ס'ס'ס' ס'ס'ס'ס'ס'ס' . ס'ס'ס'ס'ס'ס'
 וס'ס'ס'ס'ס'ס' ס'ס'ס'ס'ס'ס' ס'ס'ס'ס'ס'ס' .
 וס'ס'ס'ס'ס'ס' ס'ס'ס'ס'ס'ס' ס'ס'ס'ס'ס'ס'

20. Sioni veniet salvator², scilicet
 Zorobabel. Sion autem spiri-
 tualis et collis visionum seu revela-
 tionum Ecclesia est. Salvator autem
 qui ad eam venit est Christus,
 Zorobabel ille magnus. Hoc est fæ-
 dus meum vobiscum, quod consti-
 tuti cum patribus vestris in monte,
 ut non deficient (verba mea) ex ore
 posterorum tuorum in æternum.

CAPUT LX.

CAPUT LX.

ס'ס'ס'ס'ס' ס'ס'ס'ס'ס' ס'ס'ס'ס'ס' ס'ס'ס'ס'ס'
 . ס'ס'ס'ס'ס' ס'ס'ס'ס'ס' ס'ס'ס'ס'ס' ס'ס'ס'ס'ס'
 וס'ס'ס'ס'ס' ס'ס'ס'ס'ס' ס'ס'ס'ס'ס' ס'ס'ס'ס'ס'
 ס'ס'ס'ס'ס' ס'ס'ס'ס'ס' ס'ס'ס'ס'ס' ס'ס'ס'ס'ס'
 וס'ס'ס'ס'ס' ס'ס'ס'ס'ס' ס'ס'ס'ס'ס' ס'ס'ס'ס'ס'
 וס'ס'ס'ס'ס' ס'ס'ס'ס'ס' ס'ס'ס'ס'ס' ס'ס'ס'ס'ס'

1. Surge, illuminare, quia ve-
 nit lumen tuum. Hæc sectio re-
 spicit Ecclesiam quæ destruit et
 deprimit errores. Surge, illumi-
 nare, quæ sedisti in tenebris quia
 venit Christus illuminator tuus,
 et majestas Domini super te reve-
 labitur; porro intelligas promissis

1 Jerem. V, 1.
 2 Pro ס'ס'ס'ס'ס' legendum esse ס'ס'ס'ס'ס' cum versione

simpliciter contextus probat.

לַחֲסֵדָא בְּיָמֵהּ . רִנָּה אִם תְּסַלֵּא
 וְאַחַד מֵהֵם לְבָא .
 סְבִלֵי חֲסִינָא לְהַוִּינָא בְּחַנְיָא . וְ
 אֶחָד בְּעִנְיָא בְּיָמֵהּ חַלָּא .
 מִמֶּד בְּרִינָא . חַלָּא מִחַרְבָּהּ מִיְמֵינוּ
 בְּיָמֵהּ חַלָּא . חַלָּא וְהָא שְׂעֵבָא נִפְעֵל
 לְאַחַד . וְ . לְפָנֵהּ . וְחַדְוָהּ מִלְּפָנֵיהּ
 מִיְמֵינוּ . מִלְּפָנֵיהּ אִם חַלָּא אֶחָד בְּחַנְיָא
 בְּיָמֵהּ חַלָּא חַדְוָהּ . מִמֶּד בְּרִינָא לְחַדְוָהּ
 בְּיָמֵהּ חַלָּא חַדְוָהּ . אִם חַלָּא
 לְחַדְוָהּ : וְ . שְׂעֵבָא חַדְוָהּ אִם
 אִם חַלָּא חֲסִינָא בְּיָמֵהּ . אִם חַלָּא
 בְּעִנְיָא בְּיָמֵהּ חַלָּא . מִלְּפָנֵיהּ בְּיָמֵהּ
 חַלָּא .

חֲסִינָא בְּיָמֵהּ אִם . חַדְוָהּ חַלָּא
 חַדְוָהּ חַדְוָהּ . . חַלָּא חַדְוָהּ בְּיָמֵהּ
 אִם חַדְוָהּ מִלְּפָנֵיהּ מִיְמֵינוּ . חַדְוָהּ
 חַדְוָהּ . אִם חַלָּא אֶחָד חַדְוָהּ
 בְּיָמֵהּ חַדְוָהּ אִם חַדְוָהּ . חַדְוָהּ אִם
 חַדְוָהּ . חַדְוָהּ חַדְוָהּ חַדְוָהּ
 חַדְוָהּ חַדְוָהּ חַדְוָהּ חַדְוָהּ חַדְוָהּ
 חַדְוָהּ חַדְוָהּ חַדְוָהּ חַדְוָהּ חַדְוָהּ
 חַדְוָהּ חַדְוָהּ חַדְוָהּ חַדְוָהּ חַדְוָהּ
 חַדְוָהּ חַדְוָהּ חַדְוָהּ חַדְוָהּ חַדְוָהּ
 חַדְוָהּ חַדְוָהּ חַדְוָהּ חַדְוָהּ חַדְוָהּ
 חַדְוָהּ חַדְוָהּ חַדְוָהּ חַדְוָהּ חַדְוָהּ

וְחַדְוָהּ חַדְוָהּ חַדְוָהּ חַדְוָהּ חַדְוָהּ
 חַדְוָהּ חַדְוָהּ חַדְוָהּ חַדְוָהּ חַדְוָהּ .

siones terrenas synagogæ abolitæ factas figuram esse rerum spiritualium Ecclesiæ promissarum.

3. *Et venient populi ad lucem annuntiationis tuæ, ad famam liberationis tuæ e Babylone.*

Surge, illuminare. Hoc dicit propter humiliationem synagogæ et habitationem ejus in Babylone. *Quia ecce tenebræ operient terram.* Hoc dicit de gentibus quæ destruuntur dum Judæi liberantur, aut de justis qui e gentibus colliguntur et eo ipso tenebris obvolvunt gentes quas illuminabant, veluti lampas quæ in tenebris lucet, si aufertur inde lampas, tenebræ remanent in odiosa sua caligine. *Venient populi ad lumen tuum, ad nuntium liberationis tuæ e Babylone et triumphus tui de illa.*

4-5. *Filii tui de longe venient, et filia tua super humeros portabuntur¹... super grabatis nutrientur. Tunc gaudebis et illuminaberis et videbis et dilatabitur cor tuum.* Hoc dicit de justis synagogæ, qui ex omnibus finibus congregantur et veniunt ad eam; in figura autem designantur filii Ecclesiæ sanctæ, populi, inquam, errantes, qui longe erant et valde remoti a Deo; congregavit autem eos Evangelium Christi illis prædicatum per sanctos apostolos, qui eos suis veluti humeris portarunt et introduxerunt in caulam Ecclesiæ eorum matris.

6-7. *Agmen camelorum operiet te, primogeniti Madian et Epha,*

¹ Verba « Super humeros portabuntur » desunt in

vers. simplici et in hebræo, adduntur e vers. LXX.

וְכִתְּיָהּ וְיָבֵחַ לָהּ לְעַמְּהֶיהָ : אֵלֶיךָ
 מֵעֹדֶיךָ לְשִׁמְרֹתַי וְיִשְׁמְרֵנִי וְיִשְׁמְרֵנִי
 לְכִי יִשְׁמְרֵנִי חַתָּמָא . סֵלֶה חַתָּמָא וְיִשְׁמְרֵנִי
 כִּי מִעֲבָדֶיךָ . אֵיךְ וְיִשְׁמְרֵנִי לְכִי יִשְׁמְרֵנִי
 נִפְעָה כִּי מִרְּיָבִי . וְיִשְׁמְרֵנִי וְיִשְׁמְרֵנִי
 אֵיךְ לְבַיְתָא . וְיִשְׁמְרֵנִי חַתָּמָא חַתָּמָא
 לְעַמְּהֶיךָ : כִּי מִלְּדַמְּיָךְ מֵעֹדֶיךָ
 וְיִשְׁמְרֵנִי . אֵיךְ חַתָּמָא : אֵיךְ חַתָּמָא
 וְיִשְׁמְרֵנִי . אֵיךְ חַתָּמָא : אֵיךְ חַתָּמָא
 חַתָּמָא . אֵיךְ חַתָּמָא חַתָּמָא חַתָּמָא .
 חַתָּמָא אֵיךְ חַתָּמָא חַתָּמָא חַתָּמָא :

omnes oves Cedar congregabuntur ad te ; arietes Nabuoth servient tibi Hæ sunt oblationes gentium, quas acceperunt Hebræi in compensationem injuriæ sibi illatæ et spoliolum ipsi ereptorum, quando in captivitatem abducti sunt, sicut compensationem sumpserant quando egressi sunt ex Ægypto. Apparet autem hæc etiam respicere Ecclesiam, quum ex omnibus partibus populi veniant ad eam venerandam portantes oblationes reconciliationis, non solum oblationes spirituales confessionis et voluntatis, sed etiam hæc typica piacularia : incensum suave, lampades, et vestes seu indumenta pretiosa ad ornamentum ejus

חַתָּמָא וְיִשְׁמְרֵנִי חַתָּמָא . אֵיךְ . וְיִשְׁמְרֵנִי
 חַתָּמָא חַתָּמָא חַתָּמָא . אֵיךְ אֵיךְ חַתָּמָא
 חַתָּמָא . אֵיךְ חַתָּמָא חַתָּמָא חַתָּמָא
 וְיִשְׁמְרֵנִי חַתָּמָא :

7. *Et domum gloriæ meæ gloriosam reddam.* Quod gloria novissima præstabit gloriæ primæ hoc etiam Ecclesiæ convenit. Ipsa quippe vere domus est gloriæ Dei.

חַתָּמָא חַתָּמָא חַתָּמָא . אֵיךְ חַתָּמָא חַתָּמָא . אֵיךְ
 חַתָּמָא חַתָּמָא חַתָּמָא . אֵיךְ חַתָּמָא חַתָּמָא . אֵיךְ
 חַתָּמָא חַתָּמָא חַתָּמָא . אֵיךְ חַתָּמָא חַתָּמָא . אֵיךְ
 חַתָּמָא חַתָּמָא חַתָּמָא . אֵיךְ חַתָּמָא חַתָּמָא . אֵיךְ
 חַתָּמָא חַתָּמָא חַתָּמָא . אֵיךְ חַתָּמָא חַתָּמָא . אֵיךְ
 חַתָּמָא חַתָּמָא חַתָּמָא . אֵיךְ חַתָּמָא חַתָּמָא . אֵיךְ

8. *Qui sunt isti qui ut nubes volant ?* Videns propheta per revelationem majestatem et gloriam eorum qui convertuntur dixit : *Qui sunt isti qui ut nubes volant et ut columbæ ad fenestras suas ?* Nubes et columbas justos et justas appellat. Fenestræ autem domum refugii repræsentant.

חַתָּמָא חַתָּמָא חַתָּמָא . אֵיךְ חַתָּמָא חַתָּמָא . אֵיךְ
 חַתָּמָא חַתָּמָא חַתָּמָא . אֵיךְ חַתָּמָא חַתָּמָא . אֵיךְ
 חַתָּמָא חַתָּמָא חַתָּמָא . אֵיךְ חַתָּמָא חַתָּמָא . אֵיךְ
 חַתָּמָא חַתָּמָא חַתָּמָא . אֵיךְ חַתָּמָא חַתָּמָא . אֵיךְ
 חַתָּמָא חַתָּמָא חַתָּמָא . אֵיךְ חַתָּמָא חַתָּמָא . אֵיךְ
 חַתָּמָא חַתָּמָא חַתָּמָא . אֵיךְ חַתָּמָא חַתָּמָא . אֵיךְ

9. *Quia me expectabunt insulæ et naves Tharsis, ut ab initio.* Etsi hæc lectio synagogæ mystice conveniat quæ rediit e Tharsis post ruinam Gog, sicut redierat primum quando ascendebant e Babylone. Tamen Ecclesiam respicit quia gentes a Deo procul aberant.

בְּפִתְחֵי אֲרָמָה כָּאֲרָמָה כָּאֲרָמָה
 כִּי בְּפִתְחֵי אֲרָמָה כָּאֲרָמָה כָּאֲרָמָה
 כִּי בְּפִתְחֵי אֲרָמָה כָּאֲרָמָה כָּאֲרָמָה
 כִּי בְּפִתְחֵי אֲרָמָה כָּאֲרָמָה כָּאֲרָמָה
 כִּי בְּפִתְחֵי אֲרָמָה כָּאֲרָמָה כָּאֲרָמָה

כִּי בְּפִתְחֵי אֲרָמָה כָּאֲרָמָה כָּאֲרָמָה
 כִּי בְּפִתְחֵי אֲרָמָה כָּאֲרָמָה כָּאֲרָמָה
 כִּי בְּפִתְחֵי אֲרָמָה כָּאֲרָמָה כָּאֲרָמָה

כִּי בְּפִתְחֵי אֲרָמָה כָּאֲרָמָה כָּאֲרָמָה
 כִּי בְּפִתְחֵי אֲרָמָה כָּאֲרָמָה כָּאֲרָמָה

כִּי בְּפִתְחֵי אֲרָמָה כָּאֲרָמָה כָּאֲרָמָה
 כִּי בְּפִתְחֵי אֲרָמָה כָּאֲרָמָה כָּאֲרָמָה

כִּי בְּפִתְחֵי אֲרָמָה כָּאֲרָמָה כָּאֲרָמָה
 כִּי בְּפִתְחֵי אֲרָמָה כָּאֲרָמָה כָּאֲרָמָה

כִּי בְּפִתְחֵי אֲרָמָה כָּאֲרָמָה כָּאֲרָמָה
 כִּי בְּפִתְחֵי אֲרָמָה כָּאֲרָמָה כָּאֲרָמָה

כִּי בְּפִתְחֵי אֲרָמָה כָּאֲרָמָה כָּאֲרָמָה
 כִּי בְּפִתְחֵי אֲרָמָה כָּאֲרָמָה כָּאֲרָמָה

כִּי בְּפִתְחֵי אֲרָמָה כָּאֲרָמָה כָּאֲרָמָה
 כִּי בְּפִתְחֵי אֲרָמָה כָּאֲרָמָה כָּאֲרָמָה

כִּי בְּפִתְחֵי אֲרָמָה כָּאֲרָמָה כָּאֲרָמָה
 כִּי בְּפִתְחֵי אֲרָמָה כָּאֲרָמָה כָּאֲרָמָה

כִּי בְּפִתְחֵי אֲרָמָה כָּאֲרָמָה כָּאֲרָמָה
 כִּי בְּפִתְחֵי אֲרָמָה כָּאֲרָמָה כָּאֲרָמָה

כִּי בְּפִתְחֵי אֲרָמָה כָּאֲרָמָה כָּאֲרָמָה
 כִּי בְּפִתְחֵי אֲרָמָה כָּאֲרָמָה כָּאֲרָמָה

כִּי בְּפִתְחֵי אֲרָמָה כָּאֲרָמָה כָּאֲרָמָה
 כִּי בְּפִתְחֵי אֲרָמָה כָּאֲרָמָה כָּאֲרָמָה

11. *Apertæ semper erunt januæ tuæ die noctuque et non claudentur orationi omni tempore.*

14. *Et venient ad te humiliati filii humiliantium te.* Hoc dicit de filiis persecutorum qui sua conversione adoratores efficiuntur.

15. *Pro eo quod fuisti derelicta et exosa Deo a tempore ædificationis turris et deinceps, faciam te lætissimam in æternum.*

16. *Lac gentium suges ; oblationes gentium accipies.*

17. *Pro ære adducam aurum ; pro rebus contemptilibus et rejiciendis, quas adorantes idola habebatis, spirituales et cœlestes dabuntur vobis in Ecclesia.*

19. *Non erit tibi sol in lucem diurnam.* Non amplius sedebis confisa in astris quæ invocabas ut Deos.

20. *Et lux lunæ non illuminabit te, quia Dominus erit tibi lux in æternum.* Hæc fiet Ecclesiæ per surculum quem plantasti in tribu Judæ.

22. *Minimus erit in millenos, pauci erant et facti sunt in millia ; initio pauci erant et brevi tempore facti sunt in populum ingentem. Ego Dominus ad tempus ejus servavi eum ad consolandos omnes lugentes. Pro cinere unguentum suave, pro luctu amictus laudis et pro spiritu dolente vocabuntur arietes justitiæ.* Significatur Dominum prophetarum ad adimplendos omnes prophetas in fine temporum venturum esse. Illum servat Pater in tempus saluti opportunum. Et

חַדְשָׁא . סַלְסַלָּא וְפָנִים . סַחְבָּא פָּנִים
 אֵלֵי לְאַחְזָרָא . אֵיפְּ וְלִמְחַרְחָא סַחְבָּא
 סִטְרָא דְפִשְׁלָא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא
 אֵלֵי חַדְשָׁא חַדְשָׁא לְאַחְזָרָא . חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא
 חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא
 חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא
 חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא
 חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא
 חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא

venit *consolari lugentes* (LXI, 2) nempe justos qui lugebant perditionem mundi ab errore. *Et non est qui salvavit.* Et postquam salvavit gentes quæ quodammodo demissæ, disjectæ et reæ erant cultus falsi, unxit et lenivit eas oleo fessos recreante, quod est oleum unctionis et induit eas stola candida baptismi et recreavit eas a doloribus effecitque arietes cultu justitiæ illustres.

CAPUT LXI.

CAPUT LXI.

חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא
 חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא
 חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא
 חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא
 חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא
 חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא
 חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא
 חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא

1. *Spiritus Domini Dei super me, eo quod unxit me ad evangelizandum, i. e. unxit eum Deus Spiritu sancto.* Etenim incarnatus et corpore humano indutus dicitur accepisse Spiritum et unctum esse Spiritu, quum pro nobis Spiritum acceperit et illo nos unxerit.

חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא
 חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא
 חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא
 חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא
 חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא
 חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא
 חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא
 חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא
 חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא וְחַדְשָׁא . חַדְשָׁא

1. *Spiritus Domini super me, ille Spiritus qui a Patre procedit et sua essentia est in me qui Verbum et Filius Patris sum et propter meam incarnationem unctionem accepi œconomiaë. Spiritus Domini super me. Propterea quod unxit me Dominus, ad evangelizandum pauperibus misit me.* Iis enim qui scientia Dei egebant et peccatis divites erant prædicabat dicens : *Pœnitentiam agite, appropinquavit regnum Dei*¹. Sic etiam contractos corde sanavit et captivis prædicavit dimissionem quando alligavit Fortem et liberavit nos. Et cæcis visum largitus

¹ *Muth.* IV, 47.

ܘܢܫܝܗܘܢ ܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ
 ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ
 ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ
 ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ
 ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ
 ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ
 ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ

ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ
 ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ
 ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ
 ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ
 ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ
 ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ
 ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ
 ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ
 ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ
 ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ
 ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ
 ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ
 ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ
 ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ

ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ
 ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ
 ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ
 ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ
 ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ
 ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ
 ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ
 ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ
 ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ
 ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ
 ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ
 ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ ܘܥܘܠܘܢ ܥܡܗܘܢ

*debunt in terra. Pro ignominia
 vestra et pudore in (colendis)
 figmentis duplicem hæreditatem
 possidebitis in terra De portione
 eorum gloriabimini. Concordes
 erunt et non dividuntur in duos
 populos ut in diebus Roboam et
 Jeroboam.*

10. *Valde delectabor in Domi-
 no.* Hoc dicit de Ecclesia quæ
 delectatur in Domino. Delecta-
 mentum autem in Domino Eccle-
 siæ datum sacramentum est sancti
 ejus corporis. *Et exultabit anima
 mea in Deo.* Hoc ipsum est quod
 Ecclesiæ ejus contigit, exultatio
 scilicet, oblectamentum et lætitia
 spiritus. Exultat Ecclesia in Deo
 suo, quia *induit me vestimento salu-
 tis*, id est stola gloriæ baptismi; illa
 quippe est verum salutis vestimen-
 tum et candida gloriæ stola. *Et
 fecit me tanquam sponsam glorio-
 sum per absolutionem. Et tanquam
 sponsam ornatam.* Sponsa Ecclesia
 est quæ exornata est pulchritudine
 omnium populorum. Ornamenta
 autem quæ Ecclesiam exornant
 sunt hæc: puritas, innocentia,
 sanctitas, honestas, jucunditas,
 mansuetudo, pacis amor, humili-
 tas, misericordia et his similia.

11. *Et sicut terra producens
 plantam, plantam scilicet in ea
 absque semine productam. Popu-
 lum autem legis figuravit per hor-
 tum, populos vero absque lege per
 terram plantas producentem. Ita
 producet Dominus justitiam coram
 omnibus populis.* Justitia quam di-
 cit produci coram omnibus populis
 nova est annuntiatio Evangelii

וְאֵלֶיךָ יָשׁוּבָה כְּשֶׁלֶבֶת . וְכִי יִשְׁבֹּרְךָ
כְּשֶׁלֶבֶת . וְכִי יִשְׁבֹּרְךָ .

וְכִי יִשְׁבֹּרְךָ כְּשֶׁלֶבֶת . וְכִי יִשְׁבֹּרְךָ
כְּשֶׁלֶבֶת . וְכִי יִשְׁבֹּרְךָ . וְכִי יִשְׁבֹּרְךָ .
וְכִי יִשְׁבֹּרְךָ . וְכִי יִשְׁבֹּרְךָ . וְכִי יִשְׁבֹּרְךָ .

וְכִי יִשְׁבֹּרְךָ כְּשֶׁלֶבֶת . וְכִי יִשְׁבֹּרְךָ
כְּשֶׁלֶבֶת . וְכִי יִשְׁבֹּרְךָ . וְכִי יִשְׁבֹּרְךָ .
וְכִי יִשְׁבֹּרְךָ . וְכִי יִשְׁבֹּרְךָ . וְכִי יִשְׁבֹּרְךָ .

וְכִי יִשְׁבֹּרְךָ כְּשֶׁלֶבֶת . וְכִי יִשְׁבֹּרְךָ
כְּשֶׁלֶבֶת . וְכִי יִשְׁבֹּרְךָ . וְכִי יִשְׁבֹּרְךָ .
וְכִי יִשְׁבֹּרְךָ . וְכִי יִשְׁבֹּרְךָ . וְכִי יִשְׁבֹּרְךָ .
וְכִי יִשְׁבֹּרְךָ . וְכִי יִשְׁבֹּרְךָ . וְכִי יִשְׁבֹּרְךָ .

CAPUT LXIII.

וְכִי יִשְׁבֹּרְךָ כְּשֶׁלֶבֶת . וְכִי יִשְׁבֹּרְךָ
כְּשֶׁלֶבֶת . וְכִי יִשְׁבֹּרְךָ . וְכִי יִשְׁבֹּרְךָ .
וְכִי יִשְׁבֹּרְךָ . וְכִי יִשְׁבֹּרְךָ . וְכִי יִשְׁבֹּרְךָ .
וְכִי יִשְׁבֹּרְךָ . וְכִי יִשְׁבֹּרְךָ . וְכִי יִשְׁבֹּרְךָ .

¹ Psal. XLIV, 17-18.
² Cod. מְבַרְכֵיךָ

terram, ut prædicetur per eos nomen meum in generationem et generationem¹. Et quemadmodum sponsus oblectatur sponsa, ita te oblectabitur Dominus, propter conversionem tuam.

6. *Super muros tuos Jerusalem constitui custodes.* Istius Jerusalem populi Israelitici custodes fuerunt prophetæ et iusti, Jerusalem autem spiritualis seu Ecclesiæ sanctæ custodes et rectores a Deo constituti sunt summi sacerdotes et sacerdotes.

7. *Non tacebunt neque silebunt commemoratores² donec stabiliat te.* Etenim omni tempore deprecabantur pro Israelis liberatione. Hæc igitur reditum populi respiciunt.

10. *Transite, transite, restituite viam populo, terite semitas, purgate lapides.* Retributio est Edomitarum eo quod dixerint : *Nudate, nudate, usque ad fundamentum in ea³.* Respicit etiam hic locus præpositos Ecclesiæ quibus creditum est verbum salutis, quia verbum Dei eis mandat ut ostendant populo viam veritatis, ut terant semitas salutis, solvant et extinguant omne verbum scandali et perturbationis.

CAPUT LXIII.

1. *Quis est iste qui venit de Edom?* Interrogat semetipsum et sibi respondet dicens : *Ego loquor justitiam.* Et quænam est, Domine, justitia quam loqueris? Cal-

³ Psalm. CXXXVI, 7.

חֲסֵי יִשְׂרָאֵל . אָ . חַלְלָהּ אֶת־הַיְהוָה חַלְלָהּ
 חֲסֵי יִשְׂרָאֵל . אָ . חַלְלָהּ אֶת־הַיְהוָה חַלְלָהּ

חֲסֵי יִשְׂרָאֵל . אָ . חַלְלָהּ אֶת־הַיְהוָה חַלְלָהּ
 חֲסֵי יִשְׂרָאֵל . אָ . חַלְלָהּ אֶת־הַיְהוָה חַלְלָהּ
 חֲסֵי יִשְׂרָאֵל . אָ . חַלְלָהּ אֶת־הַיְהוָה חַלְלָהּ
 חֲסֵי יִשְׂרָאֵל . אָ . חַלְלָהּ אֶת־הַיְהוָה חַלְלָהּ

חֲסֵי יִשְׂרָאֵל . אָ . חַלְלָהּ אֶת־הַיְהוָה חַלְלָהּ
 חֲסֵי יִשְׂרָאֵל . אָ . חַלְלָהּ אֶת־הַיְהוָה חַלְלָהּ
 חֲסֵי יִשְׂרָאֵל . אָ . חַלְלָהּ אֶת־הַיְהוָה חַלְלָהּ

חֲסֵי יִשְׂרָאֵל . אָ . חַלְלָהּ אֶת־הַיְהוָה חַלְלָהּ
 חֲסֵי יִשְׂרָאֵל . אָ . חַלְלָהּ אֶת־הַיְהוָה חַלְלָהּ
 חֲסֵי יִשְׂרָאֵל . אָ . חַלְלָהּ אֶת־הַיְהוָה חַלְלָהּ

חֲסֵי יִשְׂרָאֵל . אָ . חַלְלָהּ אֶת־הַיְהוָה חַלְלָהּ
 חֲסֵי יִשְׂרָאֵל . אָ . חַלְלָהּ אֶת־הַיְהוָה חַלְלָהּ
 חֲסֵי יִשְׂרָאֵל . אָ . חַלְלָהּ אֶת־הַיְהוָה חַלְלָהּ

חֲסֵי יִשְׂרָאֵל . אָ . חַלְלָהּ אֶת־הַיְהוָה חַלְלָהּ
 חֲסֵי יִשְׂרָאֵל . אָ . חַלְלָהּ אֶת־הַיְהוָה חַלְלָהּ
 חֲסֵי יִשְׂרָאֵל . אָ . חַלְלָהּ אֶת־הַיְהוָה חַלְלָהּ

חֲסֵי יִשְׂרָאֵל . אָ . חַלְלָהּ אֶת־הַיְהוָה חַלְלָהּ

¹ Infra vers. 6.
² Abdias 4.

*cavi populos in ira mea*¹; etenim extulerunt se contra gentes tempore iræ meæ.

3. *Torcular calcavi solus et nemo ex populis aderat mihi*; Israel quippe solus vastavit Edomitas post reversionem.

4. *Quia dies ultionis*, quæ fiet in Edomitas, *in corde meo repositus est. Et dies salutis*: salus populo meo futura advenit.

5. *Respexi et nemo erat qui adjuvaret*; respexi in Edomitas quia sanguis nobilis erat in eis, respexi ut misericordiam sibi quærerent et in eis nemo inventus est qui adjuvaret.

6. *Et calcavi eos in ira mea*, et afflixi eos in furore meo, et *in terram dejeci robur eorum*; idem est ac illud: *Si te extuleris et inter stellas posueris nidum tuum, exinde te dejiciam, ait Dominus*².

7. *Gratiam Domini memorabo*; gratiarum igitur actio pro prioribus beneficiis significatur per « gratiam Domini memorabo. » E contra verba « *Quare avertisti me, Domine, a via tua* », reprehensionem continent de novissimis.

9. *Angelus faciei ejus salvavit eos*. In omnibus Israelitarum peccatis, ultionem de illis non sumpsit Deus propter Moysen qui in conspectu ejus egit ut non perderet eos. *Et extulit eos et evexit eos cunctis diebus sæculi*, per facinora præclara quæ identidem per prophetas contingebant illis.

10. *Et ipsi exasperaverunt ejus*

³ Infra vers. 17.

* וְיָ . אֵם . וְחַרְוֵי . חֲכִימָא . לְחַרְוֵי . לְוֵי .
 * וְלֵאמֹר . מִתְקַלָּא . וְחַכְמָא . וְעִמְמָא . חֲבֵרָא .
 * חֲבֵרָא . לְעִמְמָא . וְחַכְמָא . וְחַכְמָא . וְחַכְמָא .
 * וְלֵאמֹר . וְלֵאמֹר . וְלֵאמֹר .
 * וְחַכְמָא . לְעִמְמָא . לְעִמְמָא . לְעִמְמָא .
 * וְחַכְמָא . וְחַכְמָא . וְחַכְמָא . וְחַכְמָא .
 * וְחַכְמָא . וְחַכְמָא . וְחַכְמָא . וְחַכְמָא .
 * וְחַכְמָא . וְחַכְמָא . וְחַכְמָא . וְחַכְמָא .

* חֲבֵרָא . לְעִמְמָא . לְעִמְמָא . לְעִמְמָא .
 * וְחַכְמָא . וְחַכְמָא . וְחַכְמָא . וְחַכְמָא .
 * וְחַכְמָא . וְחַכְמָא . וְחַכְמָא . וְחַכְמָא .
 * וְחַכְמָא . וְחַכְמָא . וְחַכְמָא . וְחַכְמָא .
 * וְחַכְמָא . וְחַכְמָא . וְחַכְמָא . וְחַכְמָא .

* וְחַכְמָא . וְחַכְמָא . וְחַכְמָא . וְחַכְמָא .
 * וְחַכְמָא . וְחַכְמָא . וְחַכְמָא . וְחַכְמָא .
 * וְחַכְמָא . וְחַכְמָא . וְחַכְמָא . וְחַכְמָא .

Spiritum sanctum, qui eis per prophetas loquebatur.

11-12. *Et recordatus est dierum sæculi Moysi servi sui, quando eduxerat e mari pastorem gregis sui, dirigente dextram Moysi abscondito gloriæ Dei brachio.*

13. *Duxit eos per abyssum sicut equum per desertum.*

14. *Nec, sicut jumentum in vallem descendens, impegerunt. Spiritus Domini deduxit eos. Sic duxisti populum tuum, Domine.* Hisce omnibus quæ recitat de exitu Israelitarum ex Ægypto mentem revocat ad virtutes ab ipso factas per manum Moysi servi sui, quem pastorem gregis sui vocavit et cujus dextra virgam movente divisit mare. Virga porro præfigurabat crucem Christi qui est brachium absconditum gloriæ Patris.

15. Postquam autem in mentem revocavit pristina quæ Deus fecit patribus eorum in exitu eorum ex Ægypto, redit propheta ad excitandum zelum Domini sui dicens: *Ubi est zelus tuus et fortitudo tua quam tunc temporis ostendebas, et commotio viscerum et miserationum tuarum in eos qui olim non sunt conversi ad nos sed nunc conversi sunt ad nos et contra nos? Tu es pater noster, pater noster sicut et pater eorum.*

16. *Abraham nescivit nos et Israel nos notos non habuit*¹; quando antiquis hæc fecisti (in Ægypto) jam dormiebant et silebant patres eorum. Sed tu, Domi-

¹ Ita hebræus et Vulgata. Minus recte in Poly-

glottis londinensibus *לל* vertitur: « nescivimus.»

מְנַחֵם אֱלֹהֵינוּ דְּבָרָא לְהוֹרֵי . אֱלֹהֵינוּ
 אֲנִימָא וְיִצְחָק חַלְדָּא
 אֲנִימָא אֲרַמְיָא מְנַחֵם אֱלֹהֵינוּ . אֲנִימָא
 אֲרַמְיָא חַלְדָּא וְיִצְחָק חַלְדָּא . אֲנִימָא
 אֲרַמְיָא חַלְדָּא וְיִצְחָק חַלְדָּא . אֲנִימָא

ne, pater noster es; fecisti hæc eis,
tu es salvator a sæculo.

17. *Quare, Domine, avertisti me¹ a via tua et indurasti cor nostrum ne timeremus te.* Vana rursus accusatio, prædicta quippe fuerat hæc captivitas a Moyse et ab omnibus prophetis.

CAPUT LXIV.

CAPUT LXIV.

לָא לִי אֲנִימָא אֲרַמְיָא אֲנִימָא אֲרַמְיָא . אֲנִימָא
 אֲרַמְיָא אֲנִימָא אֲרַמְיָא אֲנִימָא אֲרַמְיָא . אֲנִימָא
 אֲרַמְיָא אֲנִימָא אֲרַמְיָא אֲנִימָא אֲרַמְיָא . אֲנִימָא

1. *Annon cœlos aperuisti et descendisti ad nos juvandos? A conspectu tuo liquefacti sunt montes.* Ægyptios, Amorrhæos et Amalecitas montes vocat propter eorum elationem.

אֲנִימָא אֲרַמְיָא אֲנִימָא אֲרַמְיָא . אֲנִימָא
 אֲרַמְיָא אֲנִימָא אֲרַמְיָא אֲנִימָא אֲרַמְיָא . אֲנִימָא
 אֲרַמְיָא אֲנִימָא אֲרַמְיָא אֲנִימָא אֲרַמְיָא . אֲנִימָא

2. *Comburet etiam nunc ignis tuus inimicos tuos.* Et propter ultionem quam præstas nobis nunc fiet nomen tuum inimicis tuis.

אֲנִימָא אֲרַמְיָא אֲנִימָא אֲרַמְיָא . אֲנִימָא
 אֲרַמְיָא אֲנִימָא אֲרַמְיָא אֲנִימָא אֲרַמְיָא . אֲנִימָא
 אֲרַמְיָא אֲנִימָא אֲרַמְיָא אֲנִימָא אֲרַמְיָא . אֲנִימָא

3. *Quando fecisti terribilia non expectavimus te.* Si peccavimus tibi, antiqui quibus miracula fecisti nec ipsi justi fuerunt. *Et nunc fac duo illa in revelatione tua super nos: nobis salutem et adversariis nostris vindictam.*

אֲנִימָא אֲרַמְיָא אֲנִימָא אֲרַמְיָא . אֲנִימָא
 אֲרַמְיָא אֲנִימָא אֲרַמְיָא אֲנִימָא אֲרַמְיָא . אֲנִימָא
 אֲרַמְיָא אֲנִימָא אֲרַמְיָא אֲנִימָא אֲרַמְיָא . אֲנִימָא

4. *A sæculo quippe, i. e. a die quo separasti tibi hunc populum a ceteris.* *Nec oculus vidit Deum præter te... qui cum deliciis occurris iis qui faciunt justitiam quique in viis tuis tui memores erunt, i. e. in miraculis tuis quæ coram illis facta sunt.*

אֲנִימָא אֲרַמְיָא אֲנִימָא אֲרַמְיָא . אֲנִימָא
 אֲרַמְיָא אֲנִימָא אֲרַמְיָא אֲנִימָא אֲרַמְיָא . אֲנִימָא
 אֲרַמְיָא אֲנִימָא אֲרַמְיָא אֲנִימָא אֲרַמְיָא . אֲנִימָא

5. *Ecce tu iratus es, quia peccavimus tibi... In illis mundus salvabitur, in miserationibus tuis quas mundo exhibuisti, salvabitur mundus.*

¹ Vers. simpl. « avertisti nos, » ut hebræus et TOM. II.

vulgata habent. Hoc postulat contextus.

אֲנִי וְכָל הָעָם כִּי אֲנִי וְכָל הָעָם
 וְכָל הָעָם כִּי אֲנִי וְכָל הָעָם
 אֲנִי וְכָל הָעָם כִּי אֲנִי וְכָל הָעָם

אֲנִי וְכָל הָעָם כִּי אֲנִי וְכָל הָעָם
 אֲנִי וְכָל הָעָם כִּי אֲנִי וְכָל הָעָם
 אֲנִי וְכָל הָעָם כִּי אֲנִי וְכָל הָעָם

CAPUT LXV.

אֲנִי וְכָל הָעָם כִּי אֲנִי וְכָל הָעָם
 אֲנִי וְכָל הָעָם כִּי אֲנִי וְכָל הָעָם
 אֲנִי וְכָל הָעָם כִּי אֲנִי וְכָל הָעָם

אֲנִי וְכָל הָעָם כִּי אֲנִי וְכָל הָעָם
 אֲנִי וְכָל הָעָם כִּי אֲנִי וְכָל הָעָם
 אֲנִי וְכָל הָעָם כִּי אֲנִי וְכָל הָעָם

אֲנִי וְכָל הָעָם כִּי אֲנִי וְכָל הָעָם
 אֲנִי וְכָל הָעָם כִּי אֲנִי וְכָל הָעָם
 אֲנִי וְכָל הָעָם כִּי אֲנִי וְכָל הָעָם

אֲנִי וְכָל הָעָם כִּי אֲנִי וְכָל הָעָם
 אֲנִי וְכָל הָעָם כִּי אֲנִי וְכָל הָעָם
 אֲנִי וְכָל הָעָם כִּי אֲנִי וְכָל הָעָם

† Pro חקלא codex mendose habet חקלא

6. *Sumus velut impuri omnes.*
 Hæc est oratio ejus pro eis. *Defluximus ut folia omnes*; nimirum per singulas generationes captivi facti sunt.

7. *Nec est qui invocet nomen meum*; quia idola adorabant, memoriam nominis tui non faciebant. *Et non est qui recordeter firmiter in te confidere*; omnem quippe suam confidentiam in idolis reponabant.

CAPUT LXV.

1. *Quæsitus sum ab eis qui me non quærebant.* Hic in persona filii ausus est Isaias loqui coram Judæis, nec timuit, ut testatus est apostolus Paulus. *Et inventus sum ab his qui non me quæsiverunt*, scilicet a gentibus. *Et dixi: Ecce me*; Ecce me populo e gentibus collecto qui non invocaverat nomen meum.

2. *Expandi manus meas tota die*; i. e. expandi manus meas in cruce tota die super populum Israel inobedientem. *Super populum inobedientem.* Et cur noluit Israel obedire? *Quia, inquit, incedunt post cogitationes suas*, etc.

3. *Sacrificant in hortis et ponunt thura super lapides*¹, juxta legem incantatorum. Lapidés altaria vocat super quibus offerebant filios suos dæmoniis.

5-7. *Et dicunt: Ne accedas ad me: peccata eorum et peccata patrum eorum, dupliciter stant coram me, ait Dominus*; i. e.

אֲשֶׁר לִפְנֵי הַיְיָ וְשִׁמְרוּ אֶת הַבְּרִית
 אֲשֶׁר עָשָׂה אֲנִי אִתְּכֶם וְשִׁמְרוּ
 אֶת הַבְּרִית אֲשֶׁר עָשָׂה אֲנִי אִתְּכֶם

אֲשֶׁר לִפְנֵי הַיְיָ וְשִׁמְרוּ אֶת הַבְּרִית
 אֲשֶׁר עָשָׂה אֲנִי אִתְּכֶם וְשִׁמְרוּ
 אֶת הַבְּרִית אֲשֶׁר עָשָׂה אֲנִי אִתְּכֶם
 אֲשֶׁר לִפְנֵי הַיְיָ וְשִׁמְרוּ אֶת הַבְּרִית
 אֲשֶׁר עָשָׂה אֲנִי אִתְּכֶם וְשִׁמְרוּ
 אֶת הַבְּרִית אֲשֶׁר עָשָׂה אֲנִי אִתְּכֶם
 אֲשֶׁר לִפְנֵי הַיְיָ וְשִׁמְרוּ אֶת הַבְּרִית
 אֲשֶׁר עָשָׂה אֲנִי אִתְּכֶם וְשִׁמְרוּ
 אֶת הַבְּרִית אֲשֶׁר עָשָׂה אֲנִי אִתְּכֶם
 אֲשֶׁר לִפְנֵי הַיְיָ וְשִׁמְרוּ אֶת הַבְּרִית
 אֲשֶׁר עָשָׂה אֲנִי אִתְּכֶם וְשִׁמְרוּ
 אֶת הַבְּרִית אֲשֶׁר עָשָׂה אֲנִי אִתְּכֶם
 אֲשֶׁר לִפְנֵי הַיְיָ וְשִׁמְרוּ אֶת הַבְּרִית
 אֲשֶׁר עָשָׂה אֲנִי אִתְּכֶם וְשִׁמְרוּ
 אֶת הַבְּרִית אֲשֶׁר עָשָׂה אֲנִי אִתְּכֶם

אֲשֶׁר לִפְנֵי הַיְיָ וְשִׁמְרוּ אֶת הַבְּרִית
 אֲשֶׁר עָשָׂה אֲנִי אִתְּכֶם וְשִׁמְרוּ
 אֶת הַבְּרִית אֲשֶׁר עָשָׂה אֲנִי אִתְּכֶם
 אֲשֶׁר לִפְנֵי הַיְיָ וְשִׁמְרוּ אֶת הַבְּרִית
 אֲשֶׁר עָשָׂה אֲנִי אִתְּכֶם וְשִׁמְרוּ
 אֶת הַבְּרִית אֲשֶׁר עָשָׂה אֲנִי אִתְּכֶם

scripta sunt coram me et ea non
 operiam, donec peccata eorum et
 patrum eorum duplo retribuuntur
 a me. אֲשֶׁר עָשָׂה i. e. dupliciter; in
 sinu eorum et in sinu eorum pa-
 trum retribuam peccata eorum.

5-10. *Sicut reperitur acinus
 in botru et dicit quis : ne corrup-
 pas illum, quia benedictio est in
 eo. . Et erit Saron in caula ovium
 et vallis Achor in cubile boum.*
 Etsi sacramentum hujusce loci in
 justis qui inter Israelitas erant præ-
 figuratum fuerit; tamen ejus ve-
 ritas adimpleta fuit in illo qui oc-
 cultabatur in justis domus Judæ et
 per eos traducebatur. Conservata
 est enim synagoga propter justos,
 et justis cum eorum populo propter
 Christum qui per eorum populum
 traducebatur. Acinus in botru ty-
 pum exprimebat Justorum qui in-
 erant in populo; benedictio autem
 quæ in acino erat designabat eum
 qui Abrahæ promissus erat, qui
 oriundus erat ex eo et in quo omnes
 populi credentes benedicendi erant.
 Saron autem typus est uniuscujus-
 que justis, qui populo protector
 exstitit: ut Moyses, Josue, Elias,
 Daniel. Vallis Achor vallis est vin-
 dictæ, quæ repræsentat Christum
 judicem et vindicem, qui est simul
 caula ovium et cubile boum. Oves
 totum populum, boves vero ejus-
 dem populi justos et rectos repræ-
 sentant.

11-12. *Implevistis mensas For-
 tunæ et miscuistis ei lagenas et
 elegistis quod mihi displicet. Hisce
 verbis reprehendit eos quod cur-
 rant post vanitatem et immolent*

. ܘܢܘܨܘܢܐ ܠܚܝܘܢܐ ܘܠܘܨܘܢܐ ܘܠܘܨܘܢܐ
 ܘܠܘܨܘܢܐ ܠܘܨܘܢܐ ܘܠܘܨܘܢܐ ܘܠܘܨܘܢܐ
 ܘܠܘܨܘܢܐ ܘܠܘܨܘܢܐ ܘܠܘܨܘܢܐ ܘܠܘܨܘܢܐ

. ܘܠܘܨܘܢܐ ܠܘܨܘܢܐ ܘܠܘܨܘܢܐ ܠܘܨܘܢܐ
 ܘܠܘܨܘܢܐ ܠܘܨܘܢܐ ܘܠܘܨܘܢܐ ܠܘܨܘܢܐ
 ܘܠܘܨܘܢܐ ܠܘܨܘܢܐ ܘܠܘܨܘܢܐ ܠܘܨܘܢܐ

. ܘܠܘܨܘܢܐ ܠܘܨܘܢܐ ܘܠܘܨܘܢܐ ܠܘܨܘܢܐ
 ܘܠܘܨܘܢܐ ܠܘܨܘܢܐ ܘܠܘܨܘܢܐ ܠܘܨܘܢܐ

ܘܠܘܨܘܢܐ ܠܘܨܘܢܐ ܘܠܘܨܘܢܐ ܠܘܨܘܢܐ
 ܘܠܘܨܘܢܐ ܠܘܨܘܢܐ ܘܠܘܨܘܢܐ ܠܘܨܘܢܐ
 ܘܠܘܨܘܢܐ ܠܘܨܘܢܐ ܘܠܘܨܘܢܐ ܠܘܨܘܢܐ
 ܘܠܘܨܘܢܐ ܠܘܨܘܢܐ ܘܠܘܨܘܢܐ ܠܘܨܘܢܐ

ܘܠܘܨܘܢܐ ܠܘܨܘܢܐ ܘܠܘܨܘܢܐ ܠܘܨܘܢܐ
 ܘܠܘܨܘܢܐ ܠܘܨܘܢܐ ܘܠܘܨܘܢܐ ܠܘܨܘܢܐ
 ܘܠܘܨܘܢܐ ܠܘܨܘܢܐ ܘܠܘܨܘܢܐ ܠܘܨܘܢܐ
 ܘܠܘܨܘܢܐ ܠܘܨܘܢܐ ܘܠܘܨܘܢܐ ܠܘܨܘܢܐ
 ܘܠܘܨܘܢܐ ܠܘܨܘܢܐ ܘܠܘܨܘܢܐ ܠܘܨܘܢܐ

ܘܠܘܨܘܢܐ ܠܘܨܘܢܐ ܘܠܘܨܘܢܐ ܠܘܨܘܢܐ
 ܘܠܘܨܘܢܐ ܠܘܨܘܢܐ ܘܠܘܨܘܢܐ ܠܘܨܘܢܐ
 ܘܠܘܨܘܢܐ ܠܘܨܘܢܐ ܘܠܘܨܘܢܐ ܠܘܨܘܢܐ
 ܘܠܘܨܘܢܐ ܠܘܨܘܢܐ ܘܠܘܨܘܢܐ ܠܘܨܘܢܐ

4 II Cor. I, 20.

ac libent Sortibus et Fortunæ in errore cordis sui. Et horum quidem, inquit, constanter solliciti estis quæ mihi displicent et injuncta sunt.

13. *Ecce servi mei comedent et vos esurietis.* Servi mei populi comedent corpus vivum et bibent pharmacum vitæ, vos autem privabimini.

15. *Et servis suis imponet nomen aliud, scilicet Israel Dei.*

16. *Qui benedicebatur bonis terrestribus in terra, benedicetur bonis spiritualibus in Deo creatore suo. Amen. Et qui jurabat per terram, jurabit per Deum creatorem suum. Amen. Ex hoc loco sumit apostolus illud : ad gloriam Dei. Amen¹.*

17. *Quia ecce ego creo cælos novos et terram novam.* Hoc Ecclesiam respicit propter dona caelestia et spiritualia² ipsi concessa. Si enim Israelitarum curam egit propter terrena ipsis promissa, quanto magis Ecclesiæ providebit propter lætitiâ quam expertus est populus in sua conversione. Porro cælos novos et terram novam etiam appellat vitam novam et spiritualem Ecclesiæ elargitam in adventu Christi.

20. *Nec erit ibi amplius infans dierum qui moriatur, et senex non implebit dies suos. Quia infans centum annos natus morietur, i. e. quia deficiet ab eis mors centum annos. Omnia enim bona per illos centum annos fient eis. Et qui pec-*

² Cod. mendose ܘܠܘܨܘܢܐ

לפעל ו/א אחדל חמלא ו/א מדרו
מלא קמב +

והכלא במינא אבילא לי. ו. סלא ו/א
ובמינא קאריב חמלא ו/א סלא אעמלא לי. *

ו/א ו/א חמלא אבילא נח. ח. ע. ו/א
ו/א חמלא אעמלא. אלא ל/א חמלא
חמלא אבילא ו/א חמלא ו/א חמלא
ו/א חמלא. חמלא לי. חמלא חמלא
ו/א חמלא חמלא. *

CAPUT LXVI.

ו/א חמלא חמלא. חמלא חמלא ו/א
חמלא ו/א חמלא חמלא. חמלא חמלא
ו/א חמלא. חמלא חמלא חמלא
ו/א חמלא חמלא. חמלא חמלא
ו/א חמלא חמלא. חמלא חמלא
ו/א חמלא חמלא. חמלא חמלא
ו/א חמלא חמלא. *

ו/א חמלא חמלא ו/א חמלא חמלא
ו/א חמלא חמלא ו/א חמלא חמלא.
ו/א חמלא חמלא ו/א חמלא חמלא
חמלא חמלא חמלא חמלא חמלא
חמלא חמלא חמלא חמלא חמלא
חמלא חמלא חמלא חמלא חמלא
חמלא חמלא חמלא חמלא חמלא

¹ *Supra* XLVI, 7. Ab hoc loco usque ad finem ea quæ hic habentur insunt in *Opp. Syr. lat.* II, 94-97.
² Editores romani in versione latina hæc addunt quæ non inveniuntur in textu syriaco : « Pedibus

caverit centesimum annum agens maledicetur. Vindicta etiam cessabit apud eos per centum annos.

24. *Et antequam clament respondebo eis, loco illius (quod olim dixi) : Clamabunt in auribus meis et non exaudiam eos¹.*

25. *Lupus et agnus pascentur simul.* Res ipsa in Ecclesia peracta est, figura autem in synagoga significata est. Lupi quippe et agni pascentes simul reges sunt qui eos in servitutem redegerunt et pacifice cum eis habitant.

CAPUT LXVI.

1. *Sic dicit Dominus : Cœlum thronus meus est, terra autem scabellum pedum meorum². Quænam est ista domus quam ædificabitis mihi ? Quodnam ædificium mensura definitum illi sufficiat qui mensurari nequit ? Templum igitur superborum manu exstructum Deo nimis angustum est, sed cor parvum mansueti et humilis hominis qui est in Ecclesia gentium sat spaciosum Deo est propter ejus bonitatem.*

3. *Qui immolat taurum quasi qui interficiat virum, qui mactat agnum quasi qui jugulat canem.* Consentiant quæ dicit Malachias : *Dispergam sterCUS super facies vestras³.* Prophetæ declarant Judæorum sacrificia immunda fuisse; hæc ergo Isaias hoc loco hominum

substrata meis, divinæ naturæ immensitatem ostendit, quum ergo cœlum et terra ego impleam, manufacta templa non capiunt. »
³ Mal. II, 3.

חספא ופוסמוסו / ספסול וסוסו / דו
 אלקלמס / וקו דו דנדו ספסול חספסו
 חספסו / וסוסו / דו לסדדו ספסול
 * ספסולסו

נח עבד / וספ / וסוסו / וססול / ודו
 חספסו / וס / וספ / וסוסו / וסוסו / וסוסו
 וססול / ודו / וספ / וסוסו / וסוסו / וסוסו
 וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו
 * וסוסו

וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו
 וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו
 וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו
 * וסוסו

סוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו
 וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו
 וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו
 * וסוסו

וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו
 וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו
 * וסוסו

וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו
 וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו
 וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו
 * וסוסו

וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו
 וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו
 וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו
 * וסוסו

וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו
 וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו
 וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו / וסוסו
 * וסוסו

• Deest in cod. vat.

riet masculum. Hoc dicit de lætitia, qua regio afficienda erat in die liberationis suæ, quam talem futuram ait qualem experitur mulier a zelotypo marito afflicta, quæ præ gaudio dati sibi masculi obliviscitur dolorum acerbissimorum et illatæ sibi injuriæ.

8. *Quis audivit rem hujusmodi, terram in die parturire?* Negat unquam factum quid tale ut terra quodam die parturiret. *Quoniam a quatuor ventis revertentur et una hora parietur populus,* i. e. incolis replebitur civitas vacua uno die.

9. *Ego qui dedi spem istam non pariam?* ait Dominus. Ego qui populo meo reditum post septuaginta annos promisi, num promissum adimplere non potero?

11. *Et nonne sugetis ab ubere consolationis?* i. e. dabo Sioni ubera deliciarum e quibus sugant debiles pinguedinem.

14. *Et cognoscetur manus Domini super servos suos, et perdet inimicos suos,* i. e. Judæos impios.

15. *Ecce Dominus in igne venit et quasi turbo currus ejus.* Hac figura designat gentiles, quorum opera Deus legis suæ contemptores punire decreverat.

16. *Quia in igne judicabit Dominus, et in gladio suo omnem carnem* i. e. per hos inimicos judicabit omnem carnem filiorum Jerusalem.

17. *Et multiplicabuntur interfecti a Domino. Qui sanctifican-*

חַרְחָרָה . אֵת . לַחֵץ כִּלְיָ וְלֹא חֲסִילָהּ . סִי^a
 חַרְחָרָה סִי חַרְחָרָה . אֵת . אֵת וְחַרְחָרָה
 חַרְחָרָה . אֵת וְחַרְחָרָה חַרְחָרָה
 אֵת וְחַרְחָרָה חַרְחָרָה חַרְחָרָה
 אֵת חַרְחָרָה חַרְחָרָה חַרְחָרָה
 חַרְחָרָה חַרְחָרָה חַרְחָרָה

חַרְחָרָה חַרְחָרָה חַרְחָרָה חַרְחָרָה .
 חַרְחָרָה חַרְחָרָה חַרְחָרָה חַרְחָרָה חַרְחָרָה
 חַרְחָרָה חַרְחָרָה חַרְחָרָה חַרְחָרָה חַרְחָרָה
 חַרְחָרָה חַרְחָרָה חַרְחָרָה חַרְחָרָה חַרְחָרָה
 חַרְחָרָה חַרְחָרָה חַרְחָרָה חַרְחָרָה חַרְחָרָה
 חַרְחָרָה חַרְחָרָה חַרְחָרָה חַרְחָרָה חַרְחָרָה
 חַרְחָרָה חַרְחָרָה חַרְחָרָה חַרְחָרָה חַרְחָרָה
 חַרְחָרָה חַרְחָרָה חַרְחָרָה חַרְחָרָה חַרְחָרָה
 חַרְחָרָה חַרְחָרָה חַרְחָרָה חַרְחָרָה חַרְחָרָה
 חַרְחָרָה חַרְחָרָה חַרְחָרָה חַרְחָרָה חַרְחָרָה

חַרְחָרָה חַרְחָרָה חַרְחָרָה חַרְחָרָה חַרְחָרָה
 חַרְחָרָה חַרְחָרָה חַרְחָרָה חַרְחָרָה חַרְחָרָה

tur confusione et purificantur unus post alterum mediis in hortis palam scilicet et impudentissime. Unus post alterum in medio . Sociorum exemplo inducebantur aut post eos cum alacritate pergebant ad mala ista opera perpetranda. Et qui comedunt reptilia et mures, quia legem meam spreverunt hisce simul consumentur.

18. *Postquam venero ad congregandas omnes gentes. Forsan propheta loquitur de gentibus, quas Ezechiel Gog et Magog appellat, et adducendas ait ad montes Israel earumque interitum describit eodem ordine, quem hic observat Isaias, vel quas Esdras recenset et narrat adversus Judæos Babylone reversos undique insurrexisse, et a Zorobabele et principibus ejus sociis humiliatæ fuerunt, vel quas Persarum reges, vel Antiochus ejusque successores Græci in Judæam postea immiserunt et a Judæis, atque a Juda Machabæo, ejusque fratribus attritæ sunt, et a Romanis tandem penitus deletæ. Dicit itaque propheta Deum per has omnes gentes puniturum Judæos, qui peccarunt post reditum ab exilio. Manifeste ostendit earum interitum captivitate posteriorem esse et anteriorem salute et conversione populi electi et gentium, quæ facta est per dominum nostrum et completa fuit per prædicationem apostolorum.*

12. *Et in lecticis portabimini et super genua educabimini, et sicut si mater consoletur filium*

^a Verba : חַרְחָרָה ... חַרְחָרָה addita sunt e cod. vat. — ^b Verba : ... חַרְחָרָה חַרְחָרָה addita sunt e cod. vat.

אֲרֻחֶם . יָדָא . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם .
 וְחָמַר יְהוָה בְּעֵינָיו חֶסֶד וְרַחֲמִים
 וְכֹל בְּעֵינָיו חֶסֶד וְרַחֲמִים . אֲרֻחֶם
 אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם .
 אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם .
 אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם .

אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם .
 אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם .

אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם .
 אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם .
 אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם .
 אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם .
 אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם .
 אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם .
 אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם .
 אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם .
 אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם .
 אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם .
 אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם .
 אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם .
 אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם .
 אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם .
 אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם .
 אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם . אֲרֻחֶם .

¹ Ps. II, 2.
 TOM. II.

suum, sic ego consolabor vos.
 Promittit facientibus voluntatem
 ejus se adfuturum et quasi filios
 regum tractaturum, ut, quemadmo-
 dum isti famulorum humeris ges-
 tantur, et super genua accipiuntur,
 sic se illos perinde portaturum, et
 nutriturum in deliciis et bonis eos
 consolaturum a calamitatibus præ-
 cedentibus quæ ipsis acciderunt.

13. *Et venient et videbunt gloria-
 riam meam.* Loquitur de gloria
 quam dedit Deus domui Israel post
 interitum suorum persecutorum.

19. *Et ponam in eis qui salvati
 fuerint signum tremoris,* i. e. si-
 gnum quod vidit Ezechiel impres-
 sum frontibus Judæorum qui a
 communi gentis excidio excepti fue-
 runt; vel signum terroris ad conci-
 liandam scilicet sibi gentium, ad
 quas mittebantur, venerationem et
 reverentiam. Hoc signo territus est
 Felix procurator audiens Paulum
 de justitia et castitate, et de futuro
 judicio disputantem. *Et mittam ex
 iis quasi miraculum in Tharsis, et in
 Thubal, et in Javan et in ceteras
 urbes quæ venerant in auxilium
 domus Gog ad pugnandum contra
 Zorobabem,* i. e. contra Chris-
 tum, quem figuravit Zorobabel,
 dux populi in reditu ejus a captivi-
 tate in terram hæreditatis Domini.
 Gentium igitur insurrectio adversus
 Zorobabem illud figurabat quod
 propheta vaticinatur de Christo
 dicens: *« Surrexerunt reges terræ
 et principes ejus et inierunt consi-
 lium simul adversus Dominum et
 adversus Christum ejus ».* *Et an-*

لأنتواهم وبالهم صم صمقلا . ٥٤ .
هتسلا *

سلاي لحدوي استحق مع صديوي
صمقلا موحلا هتسلا . حثعلا صمقلا
صمقلا صمقلا . ٥٤ . لا صمقلا لحد
وحصلا لاجنواي لحدلا . لا طرعا
وحصلا لحدلا وحصلا موحلا للاوي
وحدلا وحصلا حث لحدلا صمقلا
صمقلا وحصلا لحدلا وحصلا . حث
وحصلا لحدلا وحصلا لحدلا وحصلا *

لحد صديوي . لحد لحدلا لحدلا .
٥٤ . لحد حث لحدلا وحصلا
لحدلا لحدلا . لحد صمقلا صمقلا
وحصلا وحصلا لحدلا وحصلا
وحصلا لحدلا وحصلا لحدلا وحصلا
وحصلا لحدلا وحصلا لحدلا وحصلا
وحصلا لحدلا وحصلا لحدلا وحصلا *

لحد صمقلا وحصلا لحدلا وحصلا
لحدلا لحدلا وحصلا لحدلا وحصلا
لحدلا لحدلا وحصلا لحدلا وحصلا
لحدلا لحدلا وحصلا لحدلا وحصلا
لحدلا لحدلا وحصلا لحدلا وحصلا
لحدلا لحدلا وحصلا لحدلا وحصلا *

لحد صمقلا وحصلا لحدلا وحصلا
لحدلا لحدلا وحصلا لحدلا وحصلا
لحدلا لحدلا وحصلا لحدلا وحصلا
لحدلا لحدلا وحصلا لحدلا وحصلا
لحدلا لحدلا وحصلا لحدلا وحصلا
لحدلا لحدلا وحصلا لحدلا وحصلا *

nuntiabunt gloriam meam in gen-
tibus, quatenus scilicet apostoli
proficiscentur ad annuntianda mi-
rabilia Dei inter gentes.

20. Et adducent omnes fratres
vestros ex omnibus gentibus obla-
tionem Domino in equis, et in
carrucis et in curribus, i. e. non
coacti, quomodo captivi Babylonem
abducti fuistis, sed cum honore et
reverentia, quomodo oblationes Deo
offeruntur; et quomodo afferunt
filii Israel similam in vasis mun-
dis in domum Domini. Forsan qui
eos adducent talia in mentibus co-
gitabunt de Deo.

21. Et ex eis assumam in sacer-
dotes et levitas, (alio modo: et ex eis
accipiam sacerdotibus et levitis.)
Aut igitur filii sunt populi Israel
qui venient decimas oblaturi sacer-
dotibus et levitis, aut de gentibus
quæ Judæos deduxerunt loquitur
et ait gentes quæ crediderunt et
per fidei communionem fratrum
suorum thesaurum acceperunt ven-
turas cum suis oblationibus in
domum Domini.

23. Et erit: a tempore mensis
in mensem et a tempore sabbati in
sabbatum veniet omnis caro ut
adoret coram Domino. Promittit
eis constantem solemnitatem et
sacrificiorum successionem, quæ
antea Babylonica servitute ad annos
septuaginta interrupta fuerat.

24. Et venient et videbunt ca-
davera virorum, qui prævaricati
sunt in me. Etenim postquam de-
structa fuerit domus Gog, venient
populi credentes qui ascendunt ad
solemnitatem cum filiis Israel et

חלום . סעלגא . חלל . וסבא . וסמא . וסנא
 פו חלל / סעלגא . נעמי . חבדו . ונעמל .

ולא ופדא . סולדו . סונוו . לא . ונחל .
 ו . לר . סו . לטעמא . ורזמא . חסולא
 חלל . ספ . וס . וס . ללא . לא . וסלג
 סולדו . וסמא . סבא . חלל . חבא . וס
 וסמא . חלל . חסולא . ולא . חלל . סולדו
 ולא . ונחל . סונוו . וסמא . חלל . חס .
 ו . וסמא . סבא . חלל .

ס' . סולדו . וסמא . סבא . חלל . חס .
 סולדו . סבא . חלל . חס . וסמא .
 סולדו . סבא . חלל . חס . וסמא .
 סולדו . סבא . חלל . חס . וסמא .
 סולדו . סבא . חלל . חס . וסמא .
 סולדו . סבא . חלל . חס . וסמא .
 סולדו . סבא . חלל . חס . וסמא .
 סולדו . סבא . חלל . חס . וסמא .
 סולדו . סבא . חלל . חס . וסמא .
 סולדו . סבא . חלל . חס . וסמא .

egredientur ad locum ubi illi occu-
 buerunt, divinam in eos vindictam
 spectaturi, ut adimpleatur illud :
 « *Lætabitur justus cum viderit
 vindictam, lavabit manus suas in
 sanguine peccatoris*¹. »

*Quod vermis eorum non moritur
 et ignis eorum non extinguitur.*
 Per vermem cœtum justorum si-
 gnificat, ut supra : *Noli timere
 vermis Jacob*². Et quia nunquam
 deficiet Ecclesia Christi eam signi-
 ficat per vermem qui non moritur
 et per ignem qui non extinguitur.
Et erunt admirationi omni carni,
 tam populo Israel quam gentibus.

Jam si dicant³, quandonam ex
 Hispania congregati fuimus ? Nam
 Hispaniam propheta hic expresse
 indicat. Discant Scripturas in ma-
 gnis insistere, quia norunt parva
 magnis contineri. Quum ergo aliis
 in locis narrent Cyri edictum, ad
 omnes provincias manasse et a
 Judæis in remotissimas quasve re-
 giones divulgatum, palam fit, ejus
 rei famam in Hispaniam pervenis-
 se, ut verum sit aliquos ex illorum
 fratribus inde reductos fuisse eo
 tempore, quo captivitas babylonica
 finita fuit. Quamquam multo con-
 gruentius vaticinium istud expone-
 tur, si quod cum historia et prophe-
 tæ verbis plane et ex toto cohæret,
 ista quæ de Judæorum restitutione
 narrantur hoc loco et apud Eze-
 chielem, ad Christi adventum et
 Evangelii promulgati tempus refe-
 rantur.

¹ Psalm. LVII, 14. — ² Supra XLI, 14. — ³ Hæc aliunde adjecta videntur.

פה עמל ומפור מפור נח אלתא / וזכור
 ומלך / וזכור מלך אלתא

CAPUT I.

וזכור אלתא / וזכור אלתא . וזכור אלתא / וזכור אלתא
 * וזכור אלתא / וזכור אלתא

וזכור אלתא / וזכור אלתא . וזכור אלתא / וזכור אלתא
 * וזכור אלתא / וזכור אלתא

וזכור אלתא / וזכור אלתא . וזכור אלתא / וזכור אלתא
 * וזכור אלתא / וזכור אלתא

וזכור אלתא / וזכור אלתא . וזכור אלתא / וזכור אלתא
 * וזכור אלתא / וזכור אלתא

וזכור אלתא / וזכור אלתא . וזכור אלתא / וזכור אלתא
 * וזכור אלתא / וזכור אלתא

וזכור אלתא / וזכור אלתא . וזכור אלתא / וזכור אלתא
 * וזכור אלתא / וזכור אלתא

וזכור אלתא / וזכור אלתא . וזכור אלתא / וזכור אלתא
 * וזכור אלתא / וזכור אלתא

† Ut titulus innuit, hic contineri videtur non integrum S. Ephraemi commentarium sed dumtaxat scholia quaedam ab auctore Catenæ Severo monacho

EJUSDEM PATRIS NOSTRI

MAR EPHRÆMI SCHOLIA
 QUÆDAM IN LANENTATIONES JEREMIE¹.

CAPUT I.

5. *Facti sunt oppressores ejus in capite, i. e. ad effectum perdu-
 xerunt quidquid facere voluerunt in ipsa Jerusalem*

9. *Fuerunt principes ejus cervi, i. e. quasi cervi timidi quia abie-
 runt absque fortitudine ante perse-
 cutores.*

10. *Vidi gentes ingressas san-
 ctuarium tuum, ad diripiendum et incendendum, et corrumpendum.*

11. *Dederunt charissimam quamcumque rem pro cibo, vel quia manducarunt carnes filiorum suorum, vel quia omne quod habebant dederunt pro cibo ad ser-
 vandam animam.*

16. *Facti sunt filii mei caprifisci, quia sicut caprifisci exiles facti sunt et extenuati qui ante captivitatem cedris æquiparabantur.*

19. *Vocavi amicos meos in adjutorium meum, et ipsi deceperunt me, vel idola significat et pseudopphetas, vel Idumæos et gentes vicinas.*

21. *Adduc diem quam vocasti, et erunt similes mei. Veniet utique dies, quam condixisti eis, et captivi fient sicut ego omnes populi sub-
 sannantes me.*

selecta ex integro opere. Porro editio romana non-nisi partem horum scholiorum in tria priora capita exhibet, nos e codice londinensi integra damus.

CAPUT II.

/כחל אבד חנה כחל אה לחנה יא .
 א . אב חנה כחל אה לחנה יא .
 /כחל אבד חנה כחל אה לחנה יא .
 כחל אבד חנה כחל אה לחנה יא .
 כחל אבד חנה כחל אה לחנה יא .

מלא מוכה חנה /כחל אבד חנה יא .
 אב חנה כחל אה לחנה יא .
 כחל אבד חנה כחל אה לחנה יא .
 כחל אבד חנה כחל אה לחנה יא .

/כחל אבד חנה כחל אה לחנה יא .
 אב חנה כחל אה לחנה יא .
 כחל אבד חנה כחל אה לחנה יא .
 כחל אבד חנה כחל אה לחנה יא .

CAPUT III.

כחל אבד חנה כחל אה לחנה יא .
 אב חנה כחל אה לחנה יא .
 כחל אבד חנה כחל אה לחנה יא .

אב חנה כחל אה לחנה יא .
 כחל אבד חנה כחל אה לחנה יא .
 כחל אבד חנה כחל אה לחנה יא .

אב חנה כחל אה לחנה יא .
 כחל אבד חנה כחל אה לחנה יא .
 כחל אבד חנה כחל אה לחנה יא .

a Cod. vat. add : כחל אבד חנה .

CAPUT II.

1. *Quomodo caligine obtexit Dominus in furore suo filiam Sion, i. e. Comprehendit Dominus in furore suo filiam Sion, et obscuravit superbam ejus gloriam. Et non est recordatus scabelli pedum suorum, quod est templum sanctum ejus, locus est templum sanctum ejus, quod est templum sanctum ejus, locus est templum sanctum ejus.*

7. *Vocem dederunt filii Jerusalem in domo Domini, sicut in die festi. Hoc dicit de clamore quem ediderunt ea hora, qua ingressi sunt persecutores ad eos trucidandos.*

20. *Ergone comedent mulieres fructus suos? parvulos qui occidebantur propter famem. Respondet ad hoc et dicit: Ergone occidentur in tabernaculo Domini sacerdos et propheta? Videtur quod Babylonii trucidarint in sanctuario Domini sacerdotes et prophetas.*

CAPUT III.

13. *In innovatione matutini multiplicabitur fides, i. e. in salute illis obventura; matutinum enim salutem vocat.*

27. *Beatus vir qui portaverit jugum tuum ab adolescentia sua. Hic mysterium edocendarum gentium exprimit; jugum enim appellat figurate rationem agendi Sanctam.*

28. *Et sedebit solitarius et tacebit in cœlibatu scilicet et solitudine.*

29. *Ponet in pulvere os suum. Hic abstinentiam a cibo designat. Quoniam spes superest, illis scilicet*

مذبحا شعصا . هلا يهوا حاندا
 وبنالو اوهي *

هلا قصوه لضع وفضا لوه . وه اوه
 وبع وفضا له حلا فصح فهد لوه
 استلا^a *

مهلا ولا خنا مع لوه وعضص قن
 رحنا . لعهلا وه حني له لرا والاترا
 لا خنا لوه مهلا سغوسه . هلا يوه
 مع لوه وه مع فاسا وعضد لوه
 معص لقص رحنا *

له لرا وبنا ورحنا له مهلا لفت حنا .
 وه . لعهلا وه لرا وبنا لرحنا مبر
 الاوه . مهنا لا سارا لوه *

مهيه وهلا ورحنه هوه . وه . مهيه لمر
 مع مهلقا ورحنه هحج . ومهنا لا هجم *

مع ههوه وهدا نعم حنهلا هلقا .
 وه . حنهلا فدا لعضص رحنا . هلقا
 له فحنا وعضنا *

مهنا مهلسعت رحنا . وه . مهنا مهلسمر
 وخاللا هسها *

هلا رحنا له سله هرحنه . وه . هلا هه
 هوه لعضه وهلا هرحنه * مهنا له مهنا
 هلا له رحنا *

ههمهلا لرحنه هلا له رحنا الهوا .
 وه . وه نهمر لرحنه له الهوا هلا
 له رحنا *

سه له رحنه له ورحنا رح . وه .
 هوه له ورحنه هوه وعضه لا هجم *

¹ Math. V, 39.

^a Hucusque cod. vat.

superest retributio et spes promissa
 in cœlo non autem in terra hære-
 ditatis eorum.

30. *Dabit maxillam suam percutienti se, idem est ac illud: Si quis te percusserit in maxilla tua, præbe ei et alteram¹.*

33. *Quia non respondet ex corde qui humiliat filios fortium.* Nempe, si in tempore tribulationis afflictis non respondet propter peccata eorum, attamen ipse ex corde suo, id est ex ardenti misericordia cordis sui humiliat filios fortium.

35. *Ad inclinandum iudicium viri in conspectu altissimi.* Si iudicium inclinaverit hominem coram Deo, nonne Dominus videbit eum?

37. *Quis est ille qui dixit et factum est? i. e. quis est ex regibus qui dixit et fecit quod Dominus non præcepit?*

38. *Ex ore altissimi exeunt mala et bona.* Mala appellat pœnas, bona vero retributionem virtutum.

39. *Quid recogitat homo? Quid recogitat qui vapulat quia peccavit?*

40. *Utinam perscrutemur vias nostras et dicamus, i. e. utinam digni efficiamur hisce castigationibus, et revertamur ad Dominum ut non reprehendamur.*

41. *Et portemus corda nostra super manus nostras ad Deum, i. e. extollamus corda nostra ad Deum et non irascamur.*

42. *Nos inique egimus in omni tempore, ille autem non dimisit sicut dimittere solebat.*

לָלַל בְּעֵינַי וְיָדַי בְּעֵינַי וְיָדַי בְּעֵינַי . אָ . סוּמַלַּל
בְּעֵינַי וְיָדַי בְּעֵינַי וְיָדַי בְּעֵינַי . אָ . סוּמַלַּל
לְחַבְלָא :

וְעָמַם חֶסֶד סֵת . אָ . חַבְלָא
מִנְיָהּ חֶסֶד עֲבָדָהּ / חֶסֶד / חֶסֶד לֵב וְלֵא
לְעֵבְרָא . אָ . חַבְלָא וְעֲבָדָהּ / חֶסֶד / חֶסֶד
חֶסֶד :

וְלֵא " חֶסֶד וְיָדַי וְעָמַם סֵת . אָ .
חַבְלָא וְעֲבָדָהּ / חֶסֶד / חֶסֶד לֵב וְלֵא
חֶסֶד :

חַבְלָא וְעֲבָדָהּ / חֶסֶד / חֶסֶד לֵב וְלֵא
וְעֲבָדָהּ / חֶסֶד / חֶסֶד לֵב וְלֵא . אָ . חֶסֶד
חֶסֶד / חֶסֶד לֵב וְלֵא . אָ . חֶסֶד / חֶסֶד לֵב וְלֵא
חֶסֶד / חֶסֶד לֵב וְלֵא :

לְעֵבְרָא חֶסֶד לְעֵבְרָא חֶסֶד / חֶסֶד / חֶסֶד .
חֶסֶד / חֶסֶד לֵב וְלֵא . אָ . חֶסֶד / חֶסֶד לֵב וְלֵא
חֶסֶד / חֶסֶד לֵב וְלֵא . אָ . חֶסֶד / חֶסֶד לֵב וְלֵא
חֶסֶד / חֶסֶד לֵב וְלֵא :

CAPUT IV.

לְחַבְלָא חֶסֶד לֵב וְלֵא . אָ . חֶסֶד / חֶסֶד לֵב וְלֵא
חֶסֶד / חֶסֶד לֵב וְלֵא . אָ . חֶסֶד / חֶסֶד לֵב וְלֵא
חֶסֶד / חֶסֶד לֵב וְלֵא . אָ . חֶסֶד / חֶסֶד לֵב וְלֵא
חֶסֶד / חֶסֶד לֵב וְלֵא :

חֶסֶד / חֶסֶד לֵב וְלֵא . אָ . חֶסֶד / חֶסֶד לֵב וְלֵא

¹ Psal. CXXXVI, 7.

^a חֶסֶד pro חֶסֶד — ^b Cod. חֶסֶד .

43. *Obruisti in ira tua et persecutus es nos, i. e. retraxisti in ira tua dexteram quæ nos protegebat et persecutus es nos usque in Babylonem.*

53. *Silentio operuerunt in fovea, in Babylone, vitam meam.*

56. *Invocavi te in die prima, et dixisti: ne timeto, quia promissus erat eis redivus.*

58. *Judicasti, Domine, iudicium animæ meæ et salvasti vitam meam, quia scilicet destruxit Babylonios et salvavit suos.*

61. *Et omnia quæ excogitaverunt contra me. Audivi, Domine, probra eorum, scilicet Idumæorum, quando dixerunt: Nudate, nudate usque ad fundamenta ejus¹.*

64. *Redde eis, scilicet Idumæis², retributiones eorum et in ira tua frange eos. Quadrat quidem hoc in Idumæos et in exprobrationes eorum, sed et in Babylonios Judæorum persecutores quadrat.*

CAPUT IV.

1. *Quomodo contemnitur aurum bonum? i. e. populus electus. Et disjiciuntur lapides sanctuarii in capite omnium platearum? i. e. filii sacerdotum qui in plateis præ fame deficiebant. Hoc etiam (intelligi potest) de patribus eorum qui in omnibus plateis interficiebantur.*

3. *Nudaverunt ut canes aurei*

² Quum חֶסֶד interdum pro חֶסֶד ponatur, forsân hic et supra Aramæi intelligendi sunt.

ܘܒܪܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ
 ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ
 ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ

ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ
 ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ

ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ
 ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ
 ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ

ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ
 ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ

ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ
 ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ
 ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ

ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ
 ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ

ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ
 ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ
 ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ

ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ
 ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ
 ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ ܘܒܠܝܘܬܐ

ubera sua et lactaverunt catulos suos. Hoc significat aut quod defectu ciborum lac non haberent, aut quod in captivitate absque pudore nudarunt ubera sua ad lactandos filios suos.

4. *Adhæsit lingua infantis palato ejus, præ siti in captivitate.*

5. *Petierunt panem et non erat qui porrigeret in civitate. Qui comedebant delicias ecce jacent in plateis, qui nutriebantur in croceis, ecce dormiunt in sterquiliniis, i. e. in plateis urbium Babylonie et in sterquiliniis persecutorum.*

7. *Candidiores sunt nazarei ejus lacte¹, et rubicundiores sunt sardio, scilicet in tempore magnificentie eorum.*

14. *In tempore humiliationis vacillarunt principes ejus ambulantes in plateis et non potuerunt accedere ad vestes, i. e. quia aspersi fuerunt sanguine non potuerunt accedere ad vestes anime sue.*

16. *Frustra speculati sunt speculatores versus populum minime liberaturum, i. e. versus populum Ægypti qui non liberat.*

18. *Vultus Domini dividit eos in quatuor partes (terræ). Personas sacerdotum non acceperunt, et senum non sunt miserti isti persecutores.*

18. *Venati sunt minutissimos quosque, eos qui ambulabant in plateis. Super montes persecuti sunt nos, in Jerusalem destruxerunt et in valle Jericho regem nostrum insidiis exceperunt.*

¹ Pro « lacte » Versio simplex cum Vulgata et

LXX habet « nive » Hebraeus autem habet חלב lac.

זוסל וְאִתֵּךְ מַעֲסוֹת וְזִנְיָהּ . אֵת . נַעֲמָדָא
 וְיַעֲרֵךְ מַעֲסוֹת וְזִנְיָהּ . נַאֲלִיבִי כְּהַעֲמָרָא .
 כֹּהֲלִי לְחַיָּא מַעֲסוֹת וְזִנְיָהּ אֵת וְאִתֵּךְ מַעֲסוֹת
 שְׂתֵי עֵינָיָא זִנְיָהּ וְזִנְיָהּ . אֵת וְאִתֵּךְ מַעֲסוֹת
 חֲקִיעֵהָ . מַעֲסוֹתֵיהָ אֵת אֵת כְּתִיבֵךְ
 אֲרִימָא . וְאִתֵּךְ מַעֲסוֹת וְזִנְיָהּ חֲקִיעֵהָ
 זִלְזֵהָ אֵת וְזִנְיָהּ וְחֲקִיעֵהָ נַאֲלִיבִי
 חֲקִיעֵהָ וְשִׁבְתֵּךְ אֵת . אֵת וְאִתֵּךְ מַעֲסוֹת
 זִנְיָהּ וְאִתֵּךְ מַעֲסוֹת כְּהַעֲמָרָא אֵת וְאִתֵּךְ מַעֲסוֹת
 אֲרִימָא . אֵת וְזִנְיָהּ אֵת וְזִנְיָהּ אֵת
 וְזִנְיָהּ אֵת וְזִנְיָהּ אֵת וְזִנְיָהּ אֵת
 לַאֲמֵהָ אֵת

זִנְיָהּ וְזִנְיָהּ אֵת וְזִנְיָהּ אֵת . אֵת . אֵת
 אֵת וְזִנְיָהּ אֵת
 זִנְיָהּ אֵת אֵת . אֵת וְזִנְיָהּ אֵת . אֵת
 וְזִנְיָהּ אֵת וְזִנְיָהּ אֵת . אֵת . אֵת
 אֵת אֵת אֵת וְזִנְיָהּ אֵת אֵת אֵת
 אֵת . אֵת וְזִנְיָהּ אֵת

CAPUT V.

זִנְיָהּ אֵת אֵת אֵת . אֵת אֵת אֵת אֵת
 אֵת אֵת אֵת אֵת
 אֵת אֵת אֵת אֵת . אֵת . אֵת אֵת אֵת .
 אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת אֵת
 אֵת אֵת אֵת אֵת . אֵת . אֵת אֵת אֵת אֵת

¹ Minus recte in Polyglottis Londin. « facierum. »
² Luc. XXIV, 24.
³ Thren. I, 4. Videtur amanuensis quædam hic
 TOM. II.

20. *Spiritus narium¹ nostrarum unctus Domini, spiraculum animæ nostræ unctus Domini. Capietur in fovea.* His spiritualiter significat Filium, Unctum Patris, qui est vera nostra vita, qui in peccatis nostris irretitus fuit; realiter autem hæc acciderunt Sedeciæ, qui vocatus est Unctus Domini propter regnum, *sub cujus umbra dicebamus nos victuros inter gentes quæ nos circumdant.* Hoc refertur ad Dominum nostrum qui captus est in fovea eorum et ab eis in cruce suspensus. De illo quippe dixerunt qui cum Cleopha erant: *Nos sperabamus quia ipse esset salvaturus Israel².*

Caput urbium facta est sub tributo³, Pharaoni et Nabuchodonosori.

Invocavi nomen tuum, Domine e lacu inferiori⁴. Vocem meam audisti. De se loquitur. Sicut retribuisti iis qui projecerunt me in lacum, retribue etiam iis qui adduxerunt populum in lacum inferiorem, id est in Babylonem.

CAPUT V.

9. *Animam⁵ nostram obtulimus pro pane ne fames ante gladium nos consumat.*
 5. *Ægyptii dederunt manum, i. e. relaxaverunt manus, sicut Babylon dedit manum. Et Assyrii ut pane satiant i. e. eleemosynam dent aut iis qui in captivitate de-*

aliunde apposuisse.
⁴ Threni III, 8.
⁵ Differt a vers. simpl.

* וְעַתָּה וְעַתָּה . אֵלֶּיךָ חָזַרְנוּ לַדֹּמֶיךָ
 חָזַרְנוּ חָזַרְנוּ . אָהֵן . אֵלֶּיךָ וְיֵשׁוּעָה
 וְיֵשׁוּעָה לְעָמֶךָ . לֹא הֵיכָל
 וְיֵשׁוּעָה . לְעָמֶךָ לֹא הֵיכָל
 וְיֵשׁוּעָה אֵלֶּיךָ . אֵלֶּיךָ לֹא הֵיכָל
 וְיֵשׁוּעָה אֵלֶּיךָ לֹא הֵיכָל . אָהֵן . אֵלֶּיךָ
 וְיֵשׁוּעָה אֵלֶּיךָ לֹא הֵיכָל

* וְיֵשׁוּעָה אֵלֶּיךָ לֹא הֵיכָל
 וְיֵשׁוּעָה אֵלֶּיךָ לֹא הֵיכָל . אָהֵן . אֵלֶּיךָ
 וְיֵשׁוּעָה אֵלֶּיךָ לֹא הֵיכָל

* וְיֵשׁוּעָה אֵלֶּיךָ לֹא הֵיכָל . אָהֵן . אֵלֶּיךָ
 וְיֵשׁוּעָה אֵלֶּיךָ לֹא הֵיכָל . אָהֵן . אֵלֶּיךָ

* וְיֵשׁוּעָה אֵלֶּיךָ לֹא הֵיכָל . אָהֵן . אֵלֶּיךָ
 לֹא הֵיכָל וְיֵשׁוּעָה אֵלֶּיךָ . אָהֵן . אֵלֶּיךָ

* לֹא הֵיכָל וְיֵשׁוּעָה אֵלֶּיךָ . אָהֵן . אֵלֶּיךָ
 וְיֵשׁוּעָה אֵלֶּיךָ לֹא הֵיכָל

* וְיֵשׁוּעָה אֵלֶּיךָ לֹא הֵיכָל . אָהֵן . אֵלֶּיךָ
 וְיֵשׁוּעָה אֵלֶּיךָ לֹא הֵיכָל . אָהֵן . אֵלֶּיךָ

* וְיֵשׁוּעָה אֵלֶּיךָ לֹא הֵיכָל . אָהֵן . אֵלֶּיךָ
 וְיֵשׁוּעָה אֵלֶּיךָ לֹא הֵיכָל . אָהֵן . אֵלֶּיךָ

* וְיֵשׁוּעָה אֵלֶּיךָ לֹא הֵיכָל . אָהֵן . אֵלֶּיךָ
 . אָהֵן . אֵלֶּיךָ

† Isai. LXII, 40.

gunt, aut iis juxta quos transeunt.

Transite, transite¹. Persecutores hæc populo dicebant. Etenim non addetis iterum, i. e. non habitabis iterum in regione vestra.

10. Pellis nostra ut in fornace corrugata est, seu exusta est, et atrata sunt seu corrugatae et lividae factæ sunt personæ eorum coram cruciatum famis, i. e. ex uredine.

12. Magnates manibus eorum suspensi fuerunt, i. e. a persecutoribus suspensi fuerunt.

13. Adolescentes agitarunt molas captivatoribus. Et juvenes ad ligna impegerunt, ad ligna quæ pro magnatibus colligebant.

14. Senes a portis cessabunt, a porta judicis. Adolescentes a gaudiis suis, a conviviiis suis.

16. Cecidit corona capitis nostri, corona Sedeciaë. Væ nobis quia peccavimus, et idcirco ecce in captivitatem redigimur.

18. Super montem Sion, i. e. super sanctuarium quod ædificatum est in monte Sion.

19. Tu vero, Domine, in æternum stas, etc. Si destruitur domus habitationis nostræ, thronus gloriae tuæ stat in cælo.

21. Restaure dies nostros, etc. Memento nostri et salva nos sicut salvasti ex Ægypto.

Explicit Mar Ephræmi commentarium in Jeremiam prophetam.

פּוּרְשָׁהוּ וְיִצְחָקוֹ וְעוֹלָם יְהוּדָיִם וְעוֹלָם יְהוּדָיִם .
מִיְהוּדָיִם וְעוֹלָם יְהוּדָיִם . מְכַוֵּנָהוּ וְעוֹלָם יְהוּדָיִם .

מִיְהוּדָיִם וְעוֹלָם יְהוּדָיִם וְעוֹלָם יְהוּדָיִם .
מְכַוֵּנָהוּ וְעוֹלָם יְהוּדָיִם . מְכַוֵּנָהוּ וְעוֹלָם יְהוּדָיִם .
מְכַוֵּנָהוּ וְעוֹלָם יְהוּדָיִם . מְכַוֵּנָהוּ וְעוֹלָם יְהוּדָיִם .
מְכַוֵּנָהוּ וְעוֹלָם יְהוּדָיִם . מְכַוֵּנָהוּ וְעוֹלָם יְהוּדָיִם .
מְכַוֵּנָהוּ וְעוֹלָם יְהוּדָיִם . מְכַוֵּנָהוּ וְעוֹלָם יְהוּדָיִם .
מְכַוֵּנָהוּ וְעוֹלָם יְהוּדָיִם . מְכַוֵּנָהוּ וְעוֹלָם יְהוּדָיִם .

CAPUT I.

וַיְהִי כִּי הָיָה בְּיָמֵי יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל .
וַיִּזְכֹּר יְהוָה אֶת יְהוֹשָׁפָט כִּי הָיָה צָדִיק .
וַיִּזְכֹּר יְהוָה אֶת יְהוֹשָׁפָט כִּי הָיָה צָדִיק .
וַיִּזְכֹּר יְהוָה אֶת יְהוֹשָׁפָט כִּי הָיָה צָדִיק .
וַיִּזְכֹּר יְהוָה אֶת יְהוֹשָׁפָט כִּי הָיָה צָדִיק .
וַיִּזְכֹּר יְהוָה אֶת יְהוֹשָׁפָט כִּי הָיָה צָדִיק .
וַיִּזְכֹּר יְהוָה אֶת יְהוֹשָׁפָט כִּי הָיָה צָדִיק .
וַיִּזְכֹּר יְהוָה אֶת יְהוֹשָׁפָט כִּי הָיָה צָדִיק .
וַיִּזְכֹּר יְהוָה אֶת יְהוֹשָׁפָט כִּי הָיָה צָדִיק .
וַיִּזְכֹּר יְהוָה אֶת יְהוֹשָׁפָט כִּי הָיָה צָדִיק .
וַיִּזְכֹּר יְהוָה אֶת יְהוֹשָׁפָט כִּי הָיָה צָדִיק .
וַיִּזְכֹּר יְהוָה אֶת יְהוֹשָׁפָט כִּי הָיָה צָדִיק .
וַיִּזְכֹּר יְהוָה אֶת יְהוֹשָׁפָט כִּי הָיָה צָדִיק .
וַיִּזְכֹּר יְהוָה אֶת יְהוֹשָׁפָט כִּי הָיָה צָדִיק .

¹ Idem narratur in libro *De Vitis prophetarum* inter opera dubia S. Epiphanii, *Patrol. gr.* XLIII, 407.

EJUSDEM MAR EPHRÆMI
IN JONAM PROPHETAM COMMENTARIUM
LITTERALE INTERDUMQUE MYSTICUM.

Jonas erat e vico Narin. Postquam reversus est a prædicatione Ninivitarum, assumpta matre sua, migravit in terram tribus Hernah, nempe in Tyrum. Dicebat quippe: sic effugiam opprobrium quo afflictior ex mendaci prædicatione contra Ninivitas¹.

CAPUT I.

1. *Et factum est verbum Domini ad Jonam filium Mathæi² dicens: Surge, vade in Niniven civitatem magnam.* Prædicavit Jonas in diebus Ezechix, antequam ascenderent Sennacheribi copix et corruerent in Jerusalem. *Surge, vade in Niniven.* Volebat autem Deus illum mittere in Niniven propter duo: unum quidem, ut per ejus prædicationem Ninivitas etsi ethnicos et Dominum ignorantes ad suum cultum reduceret, ut, inquam, quum audirent imminentem suam suæque urbis ruinam et excidium, timore futuri istius excidii corriperentur et ad Domini cultum reducerentur; alterum, ut hoc facto Israelitas confusione operiret, quod gentes quæ Deum ignorabant et legem Moysi non audierant et miracula non viderant sicut Israelitæ pœnitentiam egerunt in prædicatione Jonæ et Deum agnovissent. Porro Ninive figura est hujus mundi.

² Hebr. Amathi.

ג'נ'פ' ו'פ' ל'א'נ'ע'מ' ו'ב'ו' נ'ח'ל' מ'ע' . א'ו' .
 ו'ב'ו' נ'ח' ו'ב'ו' מ'ע' ל'א'נ'ע'מ' . ל'א'
 ו'נ'ח'ד' ; ו'ס'ו' ח'ס'ד'ו'מ'ו'ר'ו' ו'ד'ו'ר'ו'מ'ו'ר'ו'ר'
 מ'ב'ע'ל' ל'מ'ו'ס'ו'ב' ו'ב'ל'ו'ר' . ו'ס'ו'ב' ו'ב'ו' ו'ל'א'
 ז'כ'ר' ו'ס'ו' ו'ב'ל'ו'ר' ל'נ'ע'ל' ; נ'ח'ו' ל'מ'ח'ס'ו'ל' .
 ז'ר'ו' ו'ב'ו' ו'ל'א' ז'י'ב' ח'ק'ק'ו' ל'מ'ו'ס'ו'ב' נ'ח'ו'ל' .
 מ'ח'י'נ'ו' ל'מ'ו'ס'ו'ב' מ'ח'ס'ו'ל' . ו'נ'ח'ו'ר' ו'ס'ו'
 ו'ל'מ'ח'ס'ו'ל' ו'נ'ח'ס'ו'ל' מ'ע'ב'ל' ל'ז'ו' ז'י'ב' ח'ק'ק'ו' :
 מ'ו'ס'ו'ב' ו'ב'ו' ו'נ'ח'ו'ר' ו'ב'ו' ל'ז'ו' ל'מ'ח'ס'ו'ל' . מ'ח'
 ח'ס'ו'ל' ;

ו'ס'ו'ב' מ'ע'ב'ל' ח'מ'ל' . מ'ו'ל'ח'ו'ל' מ'ד'ו'ר'ו'מ'ו'ר'
 ל'מ'ו'ס'ו'ב' ל'מ'ח'ס'ו'ל' ; מ'ע' . ו'פ' . ל'ב'ו' ל'ז'ו'
 ל'ל'ח'ו'ל' מ'ו'ב'י'ב' . א'ו' : ל'ז'ו' מ'ח'ס'ו'ל'
 ח'מ'ל' ו'ו'ב'י'ב' ל'ח'ס'ו'ל' מ'נ'ע'ב' . ו'ב'י'ב' ו'ס'ו'
 מ'ח'ס'ו'ל' . מ'נ'ע'ב' מ'ח'ס'ו'ל' ל'ל'ח'ו'ל'
 ו'מ'ו'ס'ו'ב' ;

מ'ו'ז'ו'מ'ו'ר'ו'ר' מ'ח'ס'ו'ל' מ'ח'ס'ו'ל' ו'מ'ע' .
 מ'ח'ס'ו'ל' ו'ס'ו' מ'ע' ל'ז'ו' מ'ח'ס'ו'ל' ו'ב'י'ב' ח'מ'ל' ;
 ל'ז'ו' מ'ח'ס'ו'ל' מ'ח'ס'ו'ל' ח'מ'ל' . ו'ל'ז'ו' מ'ח'ס'ו'
 מ'ח'ס'ו'ל' . מ'ב'י'ב' ח'מ'ל' ו'ס'ו' מ'ח'ס'ו'ל' מ'ח'ס'ו'
 ח'מ'ל' ; מ'ו'ז'ו'מ'ו'ר'ו'ר' . מ'ח'ס'ו'ל' .
 ח'מ'ל' . ל'ז'ו' מ'ח'ס'ו'ל' מ'ע'ב'ל' מ'ע'ב'ל' מ'ע'ב'ל' ;
 ח'מ'ל' ו'ס'ו' ל'ל'ח'ו'ל' ל'ז'ו' מ'ע'ל' . מ'ב'י'ב' מ'
 ל'מ'ו'ס'ו'ב' ו'נ'ע'ב' מ'ח'ס'ו'ל' ; מ'ח'ס'ו'ל' . מ'ב'י'ב' מ'
 מ'ח'ס'ו'ל' מ'ח'ס'ו'ל' ; מ'ח'ס'ו'ל' ו'ל'א' מ'ח'ס'ו'ל' ;
 מ'ע' . מ'ל'א' מ'ח'ס'ו'ל' מ'ח'ס'ו'ל' ו'ז'ו' ו'ב'י'ב'
 מ'ח'ס'ו'ל' ; מ'ח'ס'ו'ל' מ'ח'ס'ו'ל' ; מ'ח'ס'ו'ל' ו'ל'א'
 מ'ח'ס'ו'ל' ; מ'ח'ס'ו'ל' מ'ח'ס'ו'ל' ; מ'ח'ס'ו'ל' ו'ל'א'
 מ'ח'ס'ו'ל' ; מ'ח'ס'ו'ל' מ'ח'ס'ו'ל' ; מ'ח'ס'ו'ל' ו'ל'א'
 מ'ח'ס'ו'ל' ; מ'ח'ס'ו'ל' מ'ח'ס'ו'ל' ; מ'ח'ס'ו'ל' ו'ל'א'
 מ'ח'ס'ו'ל' ; מ'ח'ס'ו'ל' מ'ח'ס'ו'ל' ; מ'ח'ס'ו'ל' ו'ל'א'
 מ'ח'ס'ו'ל' ;

3. *Fugit autem in Tharsis propheta Jonas.* Fugiebat Jonas in Tharsis, quia in simplicitate sua putabat sanctum Dei habitaculum esse in Jerusalem (et non alibi), et quia nolebat ire in Niniven ad prædicandam pœnitentiam, ut hac ratione significaret prophetas ad gentes missos non esse. Dolebat autem et moleste ferebat quod videret gratiam prophetiæ transire ad gentes Israelemque quasi e domo expelli.

4. *Et facta est tempestas in mare, et navis jactabatur ut contereretur, Jonas autem descendit ad interiora navis et dormivit.* Viderunt autem nautæ mare turbatum simul et tranquillum, turbatum pro eis, tranquillum pro ceteris in circuitu navibus.

7-14. *Et miserunt sortes et exivit sors Jonæ... Ecce mare it et turbatur contra nos. Dixerunt igitur nautæ ad invicem : mittamus sortes ut sciamus propter quemnam hoc malum venit super nos.* Et miserunt sortes. Quum autem sors in Jonam cecedisset, dixit eis : Tollite me et mittite in mare. Et sedatum est mare. Et timuerunt viri illi et immolaverunt hostias et voverunt vota. Et clamaverunt nautæ ad Dominum et dixerunt : Quæsumus, Domine, ne pereamus in anima viri hujus. Quod invocaverunt nautæ Dominum et rogarunt ut non perirent propter Jonam et rei non traducerentur propter mortem ejus, figura est prophetarum san-

1 Scriba ordinem textus perturbavit.

המלכות והצדקה . וְיִרְאָה אֱלֹהִים וְיִתְחַנֵּן .
 חָזַק לֵב יְהוָה וְיִחְסֶה מִלְּפָנָיו :
 וְיִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו וְיִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו :
 וְיִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו וְיִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו :
 וְיִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו וְיִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו :
 וְיִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו וְיִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו :

etorum. Hi quippe, ubi propheta-
 bant super passionem et mortem
 Christi, rogabant ut contemptores
 non reputarentur quia super mor-
 tem Dei scribebant. Quod autem
 dixit Jonas: *Tollite me et mittite in
 mare* mysterium est magnum. Do-
 cet quippe Emmanuelem sua vo-
 luntate passiones in se suscepisse.
 Quod denique quievit mare a fer-
 vore suo, postquam in illud pro-
 jectus est Jonas, significat in mundo
 siluisse Spiritum nequam post mor-
 tem Emmanuelis.

CAPUT II.

CAPUT II.

וְיִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו וְיִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו :
 וְיִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו וְיִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו :
 וְיִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו וְיִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו :
 וְיִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו וְיִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו :
 וְיִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו וְיִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו :
 וְיִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו וְיִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו :

1. Piscis magnus qui deglutivit
 Jonam figura est mortis quæ ab-
 sorbuit Dominum nostrum. Fuit
 Jonas in visceribus piscis tribus
 diebus; hac re significatur Domi-
 num nostrum tribus diebus et
 tribus noctibus fuisse in inferioribus
 terræ partibus¹. Vivus per-
 stitit Jonas in visceribus piscis et
 vivus permansit Dominus noster
 etiam postquam in sancto sepulchro
 conditus fuit.

וְיִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו וְיִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו :
 וְיִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו וְיִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו :
 וְיִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו וְיִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו :
 וְיִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו וְיִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו :

2. Jonas in ventre piscis preces
 fundebat; hac re significatur Chri-
 stum, etiam quum esset in inferis
 inclusus, cum Patre suo locutum
 fuisse; vivus quippe, fortis et po-
 testate resuscitandi etiam tunc præ-
 ditus erat.

וְיִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו וְיִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו :
 וְיִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו וְיִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו :
 וְיִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו וְיִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו :

Quum dicit Niniven itinere
 trium dierum fuisse², non significat
 civitatem itinere trium dierum lon-
 gam fuisse, sed spatio trium dierum

¹ Cfr. *Math.* XII, 40.

² *Infra* III, 3.

^a Cod. וְיִתְחַנֵּן . — ^b *Assem.* וְיִתְחַנֵּן .

חַבְדָּוּתָא דְּהוֹרֵי וְיַמְרָא * חַבְדָּוּתָא מִבְּרַחַם
 מִבְּרַחַם דְּמַלְאכָא . סְדֵרָה וְיַמְרָא תַעֲלֵא . סְדֵרָה
 וְיַמְרָא מִלְּפָנֵי מַלְאכָא דְּכֹסֶפֶת * סְדֵרָה
 אֲשֵׁרֵיהּ .. חַבְדָּוּתָא מִבְּרַחַם מִבְּרַחַם
 סְדֵרָה וְיַמְרָא חַבְדָּוּתָא וְיַמְרָא אֲשֵׁרֵיהּ
 אֲתַר * סְדֵרָה מִבְּרַחַם וְיַמְרָא .
 סְדֵרָה לְרֵי * לְרֵי לְרֵי אֲלֵהּ . וְיַמְרָא וְיַמְרָא
 אֲלֵהּ חַבְדָּוּתָא דְּכֹסֶפֶת . סְדֵרָה סְדֵרָה
 חַבְדָּוּתָא דְּכֹסֶפֶת אֲשֵׁרֵיהּ . סְדֵרָה
 מִבְּרַחַם אֲשֵׁרֵיהּ אֲשֵׁרֵיהּ מִבְּרַחַם
 חַבְדָּוּתָא וְיַמְרָא וְיַמְרָא אֲשֵׁרֵיהּ .
 חַבְדָּוּתָא וְיַמְרָא * חַבְדָּוּתָא וְיַמְרָא
 חַבְדָּוּתָא * חַבְדָּוּתָא אֲשֵׁרֵיהּ * חַבְדָּוּתָא
 חַבְדָּוּתָא . סְדֵרָה חַבְדָּוּתָא אֲשֵׁרֵיהּ .
 חַבְדָּוּתָא חַבְדָּוּתָא חַבְדָּוּתָא חַבְדָּוּתָא
 חַבְדָּוּתָא * חַבְדָּוּתָא חַבְדָּוּתָא חַבְדָּוּתָא

totam civitatem audivisse prædicationem Jonæ¹. Primo die audivit populus ; secundo primores civitatis ; tertio rex cum toto suo exercitu. *Aliter* : primo die audierunt perfecti ; secundo justii ; tertio penitentes. Ninive figura est mundi et Jonas repræsentat nobis Filium Dei, qui venit ut reconciliaret mundum cum Patre suo, salutemque mundo annuntiavit per se et per discipulos suos. Itaque primo omnium audierunt Evangelium ejus præceptaque adimpleverunt perfecti qui rebus terrenis non fuerant adstricti, nec animam suam mundo addixerant, nec ejus voluptates secuti erant. Ordo secundus eos complectitur qui negotiis sæcularibus implicati sunt per uxoris et liberorum curam. Quum eis allatum est Evangelium Christi, fide illud acceperunt et justitiam operati sunt in oratione, jejunio, et eleemosynis quas eorum labor peperit. Ordo tertius eorum est hominum sive ethnicorum sive Judæorum sive aliorum qui crediderunt in Christum et simplices ac rudes in hoc mundo vixerunt.

חַבְדָּוּתָא דְּהוֹרֵי וְיַמְרָא * חַבְדָּוּתָא
 חַבְדָּוּתָא דְּהוֹרֵי וְיַמְרָא * חַבְדָּוּתָא
 חַבְדָּוּתָא דְּהוֹרֵי וְיַמְרָא * חַבְדָּוּתָא
 חַבְדָּוּתָא דְּהוֹרֵי וְיַמְרָא * חַבְדָּוּתָא

3-5. *Invocavi Dominum in tribulatione mea et exaudivit me.* Hæc oratio quam adhibuit Jonas in ventre piscis oratio erat simul et prophetia. *Et exaudivit me, et audivit vocem meam.* Talis erat oratio. Verba autem : « *Ego rursus videbo templum sanctum tuum* » prophetia sunt.

¹ Idem ex Ephræmo scribit Gregorius Barhebræus in *Horreo mysteriorum* apud J. S. Assemanum, *Bibl. Orient.* I, 70.

CAPUT III.

CAPUT III.

4. Et cœpit Jonas introire in
 Niniven itinere trium dierum, et
 prædicavit et dixit: Adhuc qua-
 draginta dies, Ninive subvertetur.
 In græco autem dixit: Adhuc tres
 dies, Ninive subvertetur. Utrum-
 que verum est. Sic enim scriptum
 est in hebræis exemplaribus: Cœpit
 Jonas introire in Niniven civitatem
 diebus quadraginta¹. Sciendum est
 impossibile esse ut ista civitas iti-
 neris esset quadraginta dierum et ut
 Jonas apud eam maneret quadra-
 ginta diebus, donec videret quid
 fieret. Ubinam enim Jonas mansis-
 set? Præterea, dum solis æstus per-
 cutiebat caput prophetæ, cucurbita
 ascendit super caput ejus obum-
 brans eum; si igitur per quadra-
 ginta dies cucurbita mansisset ut
 umbra sua Jonam ab æstu prote-
 geret, quomodo dicere potuisset
 cucurbitam una nocte exortam
 esse et uno die exaruisse, si per

4. Et cœpit Jonas introire in
 Niniven itinere trium dierum, et
 prædicavit et dixit: Adhuc qua-
 draginta dies, Ninive subvertetur.
 In græco autem dixit: Adhuc tres
 dies, Ninive subvertetur. Utrum-
 que verum est. Sic enim scriptum
 est in hebræis exemplaribus: Cœpit
 Jonas introire in Niniven civitatem
 diebus quadraginta¹. Sciendum est
 impossibile esse ut ista civitas iti-
 neris esset quadraginta dierum et ut
 Jonas apud eam maneret quadra-
 ginta diebus, donec videret quid
 fieret. Ubinam enim Jonas mansis-
 set? Præterea, dum solis æstus per-
 cutiebat caput prophetæ, cucurbita
 ascendit super caput ejus obum-
 brans eum; si igitur per quadra-
 ginta dies cucurbita mansisset ut
 umbra sua Jonam ab æstu prote-
 geret, quomodo dicere potuisset
 cucurbitam una nocte exortam
 esse et uno die exaruisse, si per

¹ Non ita habetur in hebræo. Quare suspicatur
 J. S. Assemanus, *Bibl. or.* I, 71, vel Ephræmum
 hebræico exemplari parem accurato usum fuisse, vel
 librarii incuria factum ut « quadraginta dies » cum
 introitu Jonæ in Niniven civitatem conjungeretur.
 Nam in textu legitur sic: « Et cœpit Jonas introire
 in civitatem itinere diei unius et clamavit: Adhuc
 quadraginta dies et Ninive subvertetur. »

S. Ephræmus sequitur textum græcum eique ad-
 hæret. In sermone autem de *Pœnitentia Ninivitarum*
 adhæret versionis simplici et docet Ninivitas pœni-
 tentiam egisse per « quadraginta dies. » Sic enim
 loquitur (*Opp. Syr. lat.* II, 373): « Jonas numerabat
 dies, et Ninivitæ sua delicta; supputabat Jonas noc-
 tes, Ninive sua deplorabat mala; laboravit Ninive
 per *sex Hebdomadas* in fletu, vigilia et gemitibus.
 In umbraculo interim Jonas sedebat, dum Ninivitæ
 flerent in urbe. » Similia pluries habet in decursu
 carminis.

Ex præsentī loco sequi videtur Ephræmum græce

^a Cod. Vat. apud Assem. B. O. I, 70: ח .

doctum fuisse. At si attente consideretur nulla talis
 conclusio erui potest, ut ipse J. S. Assemanus, *Bibl.*
or. I, 74 fatetur: « Ex quibus, inquit, discimus
 Ephræmum græci sermonis haud ignarum fuisse:
 nam versionis LXX interpretum meminī, vel saltem
 versionem illam in syriacum versam fuisse. » Utique
 nihil improbableē habet quod versio septuagintavira-
 lis, quam multi Patres antiqui divinitus inspiratam
 esse docuerunt, jam sæculo IV cum aliis scriptis
 græcis syriacæ translata fuerit. Alia conjectura est
 quod Ephræmus aliquo versionis syriacæ codice usus
 sit, in quo ad marginem variæ lectiones et glos-
 semata ex græco (ܘܢܝܘܢ) et ex hebræo (יׁוֹנָתָן)
 appositæ erant. Quam conjecturam post Crednerum
 suam facit Cæsar a Lengerke, *Commentatio critica*
de Ephræmo Syro S. Scripturæ interprete, Halis,
 1828, p. 18, sqq. Utique labores Origenis circa
 textum veteris Testamenti in Hexaplis non fuerint
 incogniti Syris qui Scholam Edessenam tempore
 Ephræmi florentissimam frequentabant.

מִן־בְּרִיטָהּ . חָרַבְתִּי וְאֶחְכַּבְתִּי מֵעַתָּה בְּרִיטָהּ
 חָרַבְתִּי וְאֶחְכַּבְתִּי מֵעַתָּה בְּרִיטָהּ . חָרַבְתִּי
 וְאֶחְכַּבְתִּי מֵעַתָּה בְּרִיטָהּ . חָרַבְתִּי וְאֶחְכַּבְתִּי
 מֵעַתָּה בְּרִיטָהּ . חָרַבְתִּי וְאֶחְכַּבְתִּי מֵעַתָּה
 בְּרִיטָהּ . חָרַבְתִּי וְאֶחְכַּבְתִּי מֵעַתָּה בְּרִיטָהּ
 חָרַבְתִּי וְאֶחְכַּבְתִּי מֵעַתָּה בְּרִיטָהּ . חָרַבְתִּי
 וְאֶחְכַּבְתִּי מֵעַתָּה בְּרִיטָהּ . חָרַבְתִּי וְאֶחְכַּבְתִּי
 מֵעַתָּה בְּרִיטָהּ . חָרַבְתִּי וְאֶחְכַּבְתִּי מֵעַתָּה
 בְּרִיטָהּ . חָרַבְתִּי וְאֶחְכַּבְתִּי מֵעַתָּה בְּרִיטָהּ .

quadraginta dies propheta expectavit ut videret quid fieret? Recte igitur septuaginta viri interpretati sunt: *Adhuc tres dies et Ninive subvertetur*; cum illud « quadraginta dies » notet spatium itineris, a quo Jonas e pisce evomitur fuit usque dum ad Niniven pervenit. Illud autem « adhuc tres dies et Ninive subvertetur » prædicationem ejus in eadem urbe nobis indicat et præfinitum Ninivitis penitentiae tempus declarat. Et sic utrumque comprobatur: illud « quadraginta » de spatio itineris, illud autem « tres » de prædicatione, et de longanimitate. Et rursus: *Adhuc quadraginta dies et Ninive subvertetur*, velut in prophetia dicit eam a malis convertendam esse.

חָרַבְתִּי וְאֶחְכַּבְתִּי מֵעַתָּה בְּרִיטָהּ . חָרַבְתִּי
 וְאֶחְכַּבְתִּי מֵעַתָּה בְּרִיטָהּ . חָרַבְתִּי וְאֶחְכַּבְתִּי
 מֵעַתָּה בְּרִיטָהּ . חָרַבְתִּי וְאֶחְכַּבְתִּי מֵעַתָּה
 בְּרִיטָהּ . חָרַבְתִּי וְאֶחְכַּבְתִּי מֵעַתָּה בְּרִיטָהּ .
 חָרַבְתִּי וְאֶחְכַּבְתִּי מֵעַתָּה בְּרִיטָהּ . חָרַבְתִּי
 וְאֶחְכַּבְתִּי מֵעַתָּה בְּרִיטָהּ . חָרַבְתִּי וְאֶחְכַּבְתִּי
 מֵעַתָּה בְּרִיטָהּ . חָרַבְתִּי וְאֶחְכַּבְתִּי מֵעַתָּה
 בְּרִיטָהּ . חָרַבְתִּי וְאֶחְכַּבְתִּי מֵעַתָּה בְּרִיטָהּ .
 חָרַבְתִּי וְאֶחְכַּבְתִּי מֵעַתָּה בְּרִיטָהּ . חָרַבְתִּי
 וְאֶחְכַּבְתִּי מֵעַתָּה בְּרִיטָהּ . חָרַבְתִּי וְאֶחְכַּבְתִּי
 מֵעַתָּה בְּרִיטָהּ . חָרַבְתִּי וְאֶחְכַּבְתִּי מֵעַתָּה
 בְּרִיטָהּ . חָרַבְתִּי וְאֶחְכַּבְתִּי מֵעַתָּה בְּרִיטָהּ .

*Donec videret quid fieret*¹. Aquilæ et Symmachi sequaces interpretantur: *Adhuc quadraginta dies et Ninive subvertetur*. Ubinam igitur Jonas remanebat? Quomodo sciebat Niniven non fore subvertendam? Dum autem sol æstu percutiebat caput ejus, dum cucurbita ascendebat et umbram præbebat, si per quadraginta dies permansisset ita ut umbra ei ab æstu præberetur, cur dixit cucurbitam una nocte exortam esse et uno die exaruisse, si per quadraginta dies sustinuit expectans quid fieret? Recte igitur illi septuaginta duo interpretati sunt: *Adhuc tres dies*

¹ Jon. IV, 6. Ante ista verba citantur verba quædam S. Athanasii et alia ex Epiphanii libro de pond. et mens. Vitium autem quod occurrit in membrana post duo illa citata dubium me reddit an

quæ immediate sequuntur et in hoc alinea habentur revera sint S. Ephræmo adjudicanda. Ceterum verba: « ubinam » et quæ sequuntur repetitionem continent.

^a Cod. vat. חָרַבְתִּי . — ^b Cod. vat. מֵעַתָּה .

ܘܳܠܳܩܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ
 ܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ
 ܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ
 ܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ

ܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ
 ܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ
 ܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ

CAPUT IV.

ܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ
 ܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ
 ܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ
 ܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ
 ܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ

ܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ
 ܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ
 ܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ ܳܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ

ܘܳܠܳܘܳܠܳܘܳܢ Karoa respondet Arabico El-Kera plantae
 e genere cucurbitarum. De hac planta haec habet
 Niebuhr, Description de l'Arabie I, 430-434 : « Je
 vis pour la première fois à Bâsra la plante El-
 Kherroa. Elle a la figure d'un arbre. Chaque branche
 n'a qu'une grande feuille à 6, 7 ou 8 échancrures.
 Cette plante était près d'un ruisseau qui l'humectait
 TOM. II.

et Ninive subvertetur. Definiverunt enim, ut opinamur, illud « quadraginta » de via dictum esse, et, dum implexum illud de spatio et longitudine itineris interpretati sunt, nodum verborum solverunt et lucem locutioni « tres dies » attulerunt.

Rex autem Ninivis qui deposuit coronam suam et saccum induit, figuram nobis exprimit mentis, quae per Evangelium Domini nostri ab elatione recedit et induit humilitatem propter mala sua priora.

CAPUT IV.

2-3. O Domine, nonne hoc erat verbum meum, quum adhuc essem in terra mea? Propter hoc prius fugi in Tharsis, quia expedit mihi mori potius quam vivere. Hæc dicit propheta quia sciebat, post exitium et subversionem ab ipso Ninivitis annuntiatam, Ninivitas pœnitentiam acturos et Deum propter suam misericordiam accepturum esse eorum pœnitentiam et ipsis condonaturum esse. « Ego, inquit, ero mihi propheta mendax et idcirco fugiebam in Tharsis; oportet quippe me potius mori quam prædicare mendacium. »

6-7. Præcepit porro Dominus palmiti Karoæ¹, quæ crescens ascendit super Jonam. Altero autem

suffisamment A la fin d'octobre 1765 elle était
 montée en 5 mois d'environ huit pieds et portait
 à la fois des fleurs, des fruits verts et des murs. Les
 feuilles et les fleurs que j'en cueillis se flétrirent
 en peu de minutes comme font toutes les plantes
 qui croissent vite. Il y a apparence, que cet arbre
 est connu depuis longtemps des botanistes, car on

ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ
 ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ
 ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ
 ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ
 ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ
 ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ
 ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ

est, quod tam cito aruit quam cre-
 verat, hæc omnia patieris, ego vero
 qui mea bonitate creavi homines
 eosque mea providentia servo ac
 mea sollicitudine eis vitæ alimo-
 niam præsto, annon oportebat ut
 pœnitentibus eis condonarem, et
 in peccantes longanimum me præ-
 starem de die in diem ut pœniterent
 expectans. Quomodo igitur oportet
 me civitatem destruere multo
 populo plenam, quæ ad tuam præ-
 dicationem malos suos mores cor-
 rexerit et pœnitentiæ habitum induit?
 Oportebat vero te lætari quod ad
 tuam prædicationem Ninivite re-
 cessissent ab errore, quum ex eorum
 perditione nihil utilitatis exorire-
 tur¹. His aliisque hujusmodi conso-
 labatur Dominus prophetam mœ-
 rore affectum quod mendax evasisset
 ejus prædicatio.

ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ
 ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ
 ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ
 ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ
 ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ
 ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ
 ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ
 ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ

Umbraculum illud quod fecit
 sibi propheta Jonas extra civitatem
 spiritualiter nobis exprimit figu-
 ram synagogæ. Synagogam quippe
 umbraculum vocari testatur Isaias²:
Derelicta est filia Sion sicut um-
braculum in vinea. Palmes autem
 Karoe (cucurbitæ) figura est populi
 in cujus medio prophetæ cum
 gaudio sedebant.

ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ ܘܥܒܝܢ

Explicit commentarium in Jo-
 nam.

¹ Similia habet in carmine de *pœnitentia Ninivitarum*. *Opp. Syr. lat.* II, 378.

² *Is. I, 8* juxta vers. simpl.

פסוקים וספורי אהרן : ויגידו ויגידו / פסוקים .

ספורי אהרן וספורי אהרן / פסוקים וספורי .
אמר ויגידו ויגידו / פסוקים וספורי .
אמר ויגידו ויגידו : ספורי אהרן וספורי .

CAPUT I.

ספורי אהרן וספורי אהרן : פסוקים וספורי .
ויגידו ויגידו ויגידו ויגידו / פסוקים . אהרן .
אמר ויגידו ויגידו : פסוקים וספורי אהרן וספורי .

אהרן ויגידו ויגידו / פסוקים וספורי . אהרן . אהרן ויגידו
ויגידו ויגידו / פסוקים וספורי . אהרן . אהרן ויגידו
אהרן ויגידו ויגידו / פסוקים וספורי . אהרן . אהרן ויגידו
אהרן ויגידו ויגידו / פסוקים וספורי . אהרן . אהרן ויגידו
אהרן ויגידו ויגידו / פסוקים וספורי . אהרן . אהרן ויגידו
אהרן ויגידו ויגידו / פסוקים וספורי . אהרן . אהרן ויגידו
אהרן ויגידו ויגידו / פסוקים וספורי . אהרן . אהרן ויגידו

אהרן ויגידו ויגידו / פסוקים וספורי . אהרן . אהרן ויגידו
אהרן ויגידו ויגידו / פסוקים וספורי . אהרן . אהרן ויגידו
אהרן ויגידו ויגידו / פסוקים וספורי . אהרן . אהרן ויגידו
אהרן ויגידו ויגידו / פסוקים וספורי . אהרן . אהרן ויגידו
אהרן ויגידו ויגידו / פסוקים וספורי . אהרן . אהרן ויגידו
אהרן ויגידו ויגידו / פסוקים וספורי . אהרן . אהרן ויגידו
אהרן ויגידו ויגידו / פסוקים וספורי . אהרן . אהרן ויגידו

אהרן ויגידו ויגידו / פסוקים וספורי . אהרן . אהרן ויגידו
אהרן ויגידו ויגידו / פסוקים וספורי . אהרן . אהרן ויגידו
אהרן ויגידו ויגידו / פסוקים וספורי . אהרן . אהרן ויגידו
אהרן ויגידו ויגידו / פסוקים וספורי . אהרן . אהרן ויגידו
אהרן ויגידו ויגידו / פסוקים וספורי . אהרן . אהרן ויגידו
אהרן ויגידו ויגידו / פסוקים וספורי . אהרן . אהרן ויגידו
אהרן ויגידו ויגידו / פסוקים וספורי . אהרן . אהרן ויגידו

אהרן ויגידו ויגידו / פסוקים וספורי . אהרן . אהרן ויגידו
אהרן ויגידו ויגידו / פסוקים וספורי . אהרן . אהרן ויגידו
אהרן ויגידו ויגידו / פסוקים וספורי . אהרן . אהרן ויגידו
אהרן ויגידו ויגידו / פסוקים וספורי . אהרן . אהרן ויגידו
אהרן ויגידו ויגידו / פסוקים וספורי . אהרן . אהרן ויגידו
אהרן ויגידו ויגידו / פסוקים וספורי . אהרן . אהרן ויגידו
אהרן ויגידו ויגידו / פסוקים וספורי . אהרן . אהרן ויגידו

⁴ Cfr. Liber de vitis prophetarum inter Opp.

EJUSDEM MAR EPHRÆM

COMMENTARIUM IN NAHUM PROPHETAM.

Nahum erat ex Alkus in finibus Beth-Harnim e tribu Simconis. Obiit in pace et sepultus est in terra sua¹.

CAPUT I.

1. Nahum exponitur « consolatio. » *Plaga Ninive quæ (habetur) in libro visionum Nahum Alkusaï, i. e. prophetia de plaga Ninive.*

2. *Deus zelotes et ultor, i. e. non solum zelatur sed et ulciscitur. Nec tantum ulciscitur, sed in ira ulciscitur de osoribus suis ; ulciscitur scilicet de osoribus suis hic in Jerusalem. Et (iram) servat in hostes suos, i. e. eam evomit in eos in media Ninive.*

3. *Longa est patientia Domini, quia non illico vindictam sumit de peccatore. Et absolvendo non absolvet, ita ut peccator pœnam ab eo inflictam effugiat. Dominus in turbine et in procella via ejus. Babylonios vocat turbinem et procellam, quia per eos destruet Niniven.*

4. *Increpat mare illudque arefacit ; Mare, i. e. regna. Et omnes fluvios vastat, i. e. omnes principatus eorum. Elath, Mathnin et Carmel, et germen Libani exaruit. Carmelo et monte Libano aliisque pulchris rebus Assyrios significat.*

6. *Donec furor ejus ardeat sicut ignis, et montes liquefiant ab eo. De Assyriis loquitur.*

¹ S. Epiphaniï ap. Migne, *Patrol. gr.* XLIII. 410, 417.

לְךָ. וְהוּא הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַמִּשְׁפָּט הַמְּשַׁלְּטָן
 וְהוּא הַמֶּלֶךְ הַמְּשַׁלְּטָן הַמִּשְׁפָּט הַגָּדוֹל . וְהוּא הַמֶּלֶךְ
 הַמְּשַׁלְּטָן הַמִּשְׁפָּט הַגָּדוֹל .

וְהוּא הַמֶּלֶךְ הַמְּשַׁלְּטָן הַמִּשְׁפָּט הַגָּדוֹל . וְהוּא
 הַמֶּלֶךְ הַמְּשַׁלְּטָן הַמִּשְׁפָּט הַגָּדוֹל .

וְהוּא הַמֶּלֶךְ הַמְּשַׁלְּטָן הַמִּשְׁפָּט הַגָּדוֹל . וְהוּא
 הַמֶּלֶךְ הַמְּשַׁלְּטָן הַמִּשְׁפָּט הַגָּדוֹל . וְהוּא הַמֶּלֶךְ
 הַמְּשַׁלְּטָן הַמִּשְׁפָּט הַגָּדוֹל .

וְהוּא הַמֶּלֶךְ הַמְּשַׁלְּטָן הַמִּשְׁפָּט הַגָּדוֹל . וְהוּא
 הַמֶּלֶךְ הַמְּשַׁלְּטָן הַמִּשְׁפָּט הַגָּדוֹל . וְהוּא הַמֶּלֶךְ
 הַמְּשַׁלְּטָן הַמִּשְׁפָּט הַגָּדוֹל .

וְהוּא הַמֶּלֶךְ הַמְּשַׁלְּטָן הַמִּשְׁפָּט הַגָּדוֹל . וְהוּא
 הַמֶּלֶךְ הַמְּשַׁלְּטָן הַמִּשְׁפָּט הַגָּדוֹל . וְהוּא הַמֶּלֶךְ
 הַמְּשַׁלְּטָן הַמִּשְׁפָּט הַגָּדוֹל .

וְהוּא הַמֶּלֶךְ הַמְּשַׁלְּטָן הַמִּשְׁפָּט הַגָּדוֹל . וְהוּא
 הַמֶּלֶךְ הַמְּשַׁלְּטָן הַמִּשְׁפָּט הַגָּדוֹל . וְהוּא הַמֶּלֶךְ
 הַמְּשַׁלְּטָן הַמִּשְׁפָּט הַגָּדוֹל .

וְהוּא הַמֶּלֶךְ הַמְּשַׁלְּטָן הַמִּשְׁפָּט הַגָּדוֹל . וְהוּא
 הַמֶּלֶךְ הַמְּשַׁלְּטָן הַמִּשְׁפָּט הַגָּדוֹל . וְהוּא הַמֶּלֶךְ
 הַמְּשַׁלְּטָן הַמִּשְׁפָּט הַגָּדוֹל .

7. *Bonus est Dominus ad auxilium præstandum¹ in die tribulationis. Et cognovit eos qui confidunt in eo. De tribu Juda innuit.*

8. *Et in diluvio faciet consumptionem Assyrio, ut dicit.*

10. *Comederunt et impleverunt se stipula sicca. Sicut nulla stipulae siccae remanet virtus, sic nulla virtus inest spoliis quas reportarunt de cunctis gentibus, quæ liberatae sunt quo die a Babyloniis contemnebantur.*

11. *Ex te exiet cogitans malitiam contra Dominum, i. e. Rabsaces cum suis blasphemiiis. Et meditans iniquitatem, i. e. Assyrii per epistolas ejus.*

12. *Sic dicit Dominus de captivibus aquarum quæ rapuerunt et transierunt. Hoc dictum est aut quia captivam fecerunt Samariam urbesque socias in diebus Osee filii Elæ, aut quia ascenderunt contra omnes Judæ urbes munitas easque ceperunt in diebus Ezechiaë.*

13. *Si te audivi, rursus non exaudiam, i. e. Si te effeci ignominiam gentibus, o Jerusalem, non amplius efficiam.*

14. *Frangam jugum ejus a te, i. e. jugum Assyrii regis tui, et vincula tua dirumpam, quibus subjiciebas populos. Et non seminabitur nomen tuum in domo Dei tui, i. e. non orabunt pro regibus suis in domo Deorum suorum. Et perdam sculptilia tua et conflabilia tua in captivitate, et faciam illam sepulchrum tuum cito; ibi in*

¹ Vers. simpl. : « ad protegendum » .

חב פלחיהו . אלהיהו חב
מנוע .

domo idolorum eorum trucidati
sunt multi ex illis.

CAPUT II.

CAPUT II.

אן חל ליהוה אלהיהו ופסח
א . חל פלחיהו ויהוה אלהיהו .
אף ופח חב מלשיב : חב מוהו
חאזיב . א . וחלח דעלל אלהיהו וזכ
מקל : מעלר לזיב . א . וזע וביז
חאזיב .

1. *Ecce super montes pedes an-*
nuntiantis pacem, i. e. liberatio-
nem quæ procurata est eis e Babylo-
ne, aut etiam a copiis Sennacherib.

Celebra Juda solemnitates tuas,
quæ adveniente Rabsace cessave-
runt. Et persolve vota tua, quæ
vovisti in tribulationibus tuis.

חלח ופחל אלהיהו ופסח : א .
והו ויהוה אלהיהו חב מלשיב .
והו ופח מלשיב חב מלשיב .

3. *Quia ego restituum gloriam*
Jacobi, quam Israelitæ obtinuerunt
quum destruxerunt Chananæos, et
quam antea jam in Moyse et Aaron
possederunt.

פחל חב חב מלשיב חב מלשיב
א . א . מלחא ופח : אלהיהו .
א . א . חב מלשיב חב מלשיב .

2-3. *Ascendit ductor ante te, et*
excubiarum excubitor, et viæ spe-
culator, angelus qui eos ducebat.
Et conculcaverunt eos conculca-
tores, i. e. regna gentium.

חב חב מלשיב חב מלשיב . א .
חב מלשיב חב מלשיב : חב מלשיב
חב מלשיב ויהוה אלהיהו . חב מלשיב
חב מלשיב חב מלשיב חב מלשיב : חב מלשיב
חב מלשיב חב מלשיב חב מלשיב . א .

4. *Clypei heroum eorum rubent,*
clypei ducum Sennacheribi. Et bel-
ligeri ludunt cum facibus ignitis,
i. e. cum scutis suis (?), quæ fulgent
velut faces ignitæ. Admirationi
sunt equites in parando bello, i. e.
qui ad bellum procedunt.

חב מלשיב חב מלשיב חב מלשיב . א .
חב מלשיב חב מלשיב חב מלשיב : חב מלשיב
חב מלשיב חב מלשיב חב מלשיב : חב מלשיב
חב מלשיב חב מלשיב חב מלשיב : חב מלשיב
חב מלשיב חב מלשיב חב מלשיב : חב מלשיב

5. *Aspectus eorum ut lampades,*
i. e. aspectus furnorum eorum. Et
velut fulgura discurrunt. Hoc
dicit de celeritate eorum ad capien-
dos principes qui post suos duces
ascendebant. Et præparabunt pro-
pugnacula sua, Judæi scilicet qui
muros muniunt.

חב מלשיב חב מלשיב חב מלשיב . א .

7. *Portæ Judæ apertæ sunt exu-*
libus ut ingrediantur. Et templum

^a In Cod. חב מלשיב .

וְהָיָה כְּשֶׁתִּשְׁמַע הָאֵלֹהִים אֶת הַשִּׁיר
 וְהָיָה כְּשֶׁתִּשְׁמַע הָאֵלֹהִים אֶת הַשִּׁיר
 אֲמַלְכָה אֶת-עַמִּי וְאֲבַלְעֵם
 אֲמַלְכָה אֶת-עַמִּי וְאֲבַלְעֵם
 אֲמַלְכָה אֶת-עַמִּי וְאֲבַלְעֵם

אֲמַלְכָה אֶת-עַמִּי וְאֲבַלְעֵם
 אֲמַלְכָה אֶת-עַמִּי וְאֲבַלְעֵם
 אֲמַלְכָה אֶת-עַמִּי וְאֲבַלְעֵם
 אֲמַלְכָה אֶת-עַמִּי וְאֲבַלְעֵם
 אֲמַלְכָה אֶת-עַמִּי וְאֲבַלְעֵם
 אֲמַלְכָה אֶת-עַמִּי וְאֲבַלְעֵם
 אֲמַלְכָה אֶת-עַמִּי וְאֲבַלְעֵם
 אֲמַלְכָה אֶת-עַמִּי וְאֲבַלְעֵם
 אֲמַלְכָה אֶת-עַמִּי וְאֲבַלְעֵם
 אֲמַלְכָה אֶת-עַמִּי וְאֲבַלְעֵם

אֲמַלְכָה אֶת-עַמִּי וְאֲבַלְעֵם
 אֲמַלְכָה אֶת-עַמִּי וְאֲבַלְעֵם

אֲמַלְכָה אֶת-עַמִּי וְאֲבַלְעֵם
 אֲמַלְכָה אֶת-עַמִּי וְאֲבַלְעֵם
 אֲמַלְכָה אֶת-עַמִּי וְאֲבַלְעֵם
 אֲמַלְכָה אֶת-עַמִּי וְאֲבַלְעֵם
 אֲמַלְכָה אֶת-עַמִּי וְאֲבַלְעֵם
 אֲמַלְכָה אֶת-עַמִּי וְאֲבַלְעֵם
 אֲמַלְכָה אֶת-עַמִּי וְאֲבַלְעֵם
 אֲמַלְכָה אֶת-עַמִּי וְאֲבַלְעֵם
 אֲמַלְכָה אֶת-עַמִּי וְאֲבַלְעֵם
 אֲמַלְכָה אֶת-עַמִּי וְאֲבַלְעֵם

¹ Verti etiam posset « diripite » ut habet Vulgata.

commotum est aut lamentatione
 eorum qui intus sunt aut blasphemii
 exteriorum.

8. *Excitavit illa equites suos et ascendit*, i. e. remanserunt equites ad portas et pedites ascenderunt ad servandum murum. *Et ancillæ gemebant sicut columbæ*, i. e. excubiæ internæ quæ clamabant et servabant murum.

9. *Et Ninive similis est lacui aquarum et est inter aquas*. Etsi de Ninive dicit eam esse inter aquas propter illius aquarum scaturigines et propter Tigrim ei inservientem, tamen castra eorum quibus Jerusalem circumdabatur lacum vocat. Quum autem aperta fuit scissura in exercitu Rabsaces, fugit Sennacherib et qui cum eo erant expulsi sunt in Ægyptum. *Excitate, excitare, et non sit qui retro se vertat*. De Sennacherib dicit: *excitate, excitare et non sit qui retro se vertat ad expectandum socium suum*. Eodem modo clamarunt unus ad alterum et non erat qui se converteret ad comitem suum.

10. *Diripuerunt argentum¹, et diripuerunt aurum* copiæ Ezechiæ e castris.

11. *Conculcata, dejecta et perrupta*. Ita appellat castra eorum, quia direpta et disjecta fuerunt. *Cor confractum, collisio genuum et tremor in omnibus lumbis* i. e. excussio et iterata excussio (genuum) et commotio et confractio cordis. Hæc dicit de servatis a cæde² qui fugerunt ex Ægypto in

² Pro *confracta* legendum *confracta* ut mox habet.

אֶרֶץ סֻרְיָא כְּמִתְרָא דְאֶרֶץ מִצְרַיִם . אֵת . אֵת
 חֵן אֵת חַלְּלָהּ מִצְרַיִם וּבִצְרַיִם חֵן אֵת חֲזַק
 לְאֵת בְּרֵיחַ אֶרֶץ מִצְרַיִם אֵת .

אֶרֶץ מִצְרַיִם חֵן אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק . אֵת . אֵת
 מִצְרַיִם חֵן אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק .
 לְאֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק .
 אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק .
 אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק .
 אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק .
 אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק .

אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק .
 אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק .
 אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק .
 אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק .
 אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק .
 אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק .
 אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק .

CAPUT III.

אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק .
 אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק .
 אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק .
 אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק .
 אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק .
 אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק .
 אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק .

אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק אֵת חֲזַק .

¹ Vers. simplex cum hebræo : « ubi. »

^a Vers. simpl. אֵת חֲזַק .

Assyriam cum tremore. *Et omnium vultus nigros reddam ut fuliginem ollæ.* Iterum loquitur de servatis a cæde qui fugerunt ex Ægypto cum tremore in Assyriam.

12. *Sicut¹ est lustrum leænæ* i. e. mœnia fortissima Ninivis. Rursus hic leænâ appellat Assur. *Et pascuum catuli leænæ,* i. e. pascuum Nemrod's venatoris. Venatorem autem Scriptura Nemrodem appellat, et sic appellatus est quia primus ipse Deo obtulit oblationem e sua Karæ venatione. *Ivit quippe leo cum catulo leonis ad ingrediendum illuc quia non erat qui eum exterreret.* Scilicet exivit Ezechias ad spoliandum castrum eorum et non erat qui eum impediret.

13-14. *Rapuit sufficientem escam catulis suis, imo discerpsit etiam pro secundis suis cibis,* i. e. sibi et filiis suis et filiis filiorum suorum congregavit exinde divitias et implevit Jerusalem spoliis. *Nec amplius audietur rumor facinorum tuorum,* i. e. non amplius audietur victoria ejus inter reges. *Replevit lustra sua et cubile suum præda,* i. e. replevit Jerusalem præda.

CAPUT III.

1. *Vae civitati sanguinis.* Iterum de Ninive loquitur. *Quæ tota mendacium est, et plena celere, nec tamen sentitur in ea confractio, quia propter multitudinem non faciet confractionem in populis.*

2-3. *Sonus flagellorum,* i. e.

וְשִׁלָּלָהּ וְרָסָהּ וְשִׁלָּלָהּ וְחִבְּתָהּ
 וְשִׁלָּלָהּ וְרָסָהּ וְשִׁלָּלָהּ וְחִבְּתָהּ
 וְשִׁלָּלָהּ וְרָסָהּ וְשִׁלָּלָהּ וְחִבְּתָהּ
 וְשִׁלָּלָהּ וְרָסָהּ וְשִׁלָּלָהּ וְחִבְּתָהּ
 וְשִׁלָּלָהּ וְרָסָהּ וְשִׁלָּלָהּ וְחִבְּתָהּ
 וְשִׁלָּלָהּ וְרָסָהּ וְשִׁלָּלָהּ וְחִבְּתָהּ

וְשִׁלָּלָהּ וְרָסָהּ וְשִׁלָּלָהּ וְחִבְּתָהּ
 וְשִׁלָּלָהּ וְרָסָהּ וְשִׁלָּלָהּ וְחִבְּתָהּ
 וְשִׁלָּלָהּ וְרָסָהּ וְשִׁלָּלָהּ וְחִבְּתָהּ
 וְשִׁלָּלָהּ וְרָסָהּ וְשִׁלָּלָהּ וְחִבְּתָהּ
 וְשִׁלָּלָהּ וְרָסָהּ וְשִׁלָּלָהּ וְחִבְּתָהּ

וְשִׁלָּלָהּ וְרָסָהּ וְשִׁלָּלָהּ וְחִבְּתָהּ
 וְשִׁלָּלָהּ וְרָסָהּ וְשִׁלָּלָהּ וְחִבְּתָהּ
 וְשִׁלָּלָהּ וְרָסָהּ וְשִׁלָּלָהּ וְחִבְּתָהּ
 וְשִׁלָּלָהּ וְרָסָהּ וְשִׁלָּלָהּ וְחִבְּתָהּ
 וְשִׁלָּלָהּ וְרָסָהּ וְשִׁלָּלָהּ וְחִבְּתָהּ

וְשִׁלָּלָהּ וְרָסָהּ וְשִׁלָּלָהּ וְחִבְּתָהּ
 וְשִׁלָּלָהּ וְרָסָהּ וְשִׁלָּלָהּ וְחִבְּתָהּ
 וְשִׁלָּלָהּ וְרָסָהּ וְשִׁלָּלָהּ וְחִבְּתָהּ
 וְשִׁלָּלָהּ וְרָסָהּ וְשִׁלָּלָהּ וְחִבְּתָהּ
 וְשִׁלָּלָהּ וְרָסָהּ וְשִׁלָּלָהּ וְחִבְּתָהּ

וְשִׁלָּלָהּ וְרָסָהּ וְשִׁלָּלָהּ וְחִבְּתָהּ
 וְשִׁלָּלָהּ וְרָסָהּ וְשִׁלָּלָהּ וְחִבְּתָהּ
 וְשִׁלָּלָהּ וְרָסָהּ וְשִׁלָּלָהּ וְחִבְּתָהּ
 וְשִׁלָּלָהּ וְרָסָהּ וְשִׁלָּלָהּ וְחִבְּתָהּ
 וְשִׁלָּלָהּ וְרָסָהּ וְשִׁלָּלָהּ וְחִבְּתָהּ

וְשִׁלָּלָהּ וְרָסָהּ וְשִׁלָּלָהּ וְחִבְּתָהּ
 וְשִׁלָּלָהּ וְרָסָהּ וְשִׁלָּלָהּ וְחִבְּתָהּ
 וְשִׁלָּלָהּ וְרָסָהּ וְשִׁלָּלָהּ וְחִבְּתָהּ
 וְשִׁלָּלָהּ וְרָסָהּ וְשִׁלָּלָהּ וְחִבְּתָהּ
 וְשִׁלָּלָהּ וְרָסָהּ וְשִׁלָּלָהּ וְחִבְּתָהּ

וְשִׁלָּלָהּ וְרָסָהּ וְשִׁלָּלָהּ וְחִבְּתָהּ
 וְשִׁלָּלָהּ וְרָסָהּ וְשִׁלָּלָהּ וְחִבְּתָהּ
 וְשִׁלָּלָהּ וְרָסָהּ וְשִׁלָּלָהּ וְחִבְּתָהּ
 וְשִׁלָּלָהּ וְרָסָהּ וְשִׁלָּלָהּ וְחִבְּתָהּ
 וְשִׁלָּלָהּ וְרָסָהּ וְשִׁלָּלָהּ וְחִבְּתָהּ

¹ Vers. simpl. וְשִׁלָּלָהּ, Hebr. וְשִׁלָּלָהּ.

strepitus. *Et vox strepitus rotarum*, strepitus scilicet rotarum Chaldæorum qui contra eam congregantur. *Et equus anhelans et currus sese agitans cum reliquis Chaldæis qui præliantur cum ea. Et eques ducens (equum) et gladius coruscans et hasta fulgurans eorumdem Chaldæorum.*

4. *Propter multitudinem scortationum meretricis aspectu formosæ et magorum dominæ, quæ nutrit gentes in scortatione sua et tribus in maleficiis suis, i. e. seminavit scortationem suam in gentibus et instillavit maleficium suum in ceteris tribubus.*

7. *Omnis qui videt te abominabitur te propter abjectionem tuam. Quis condoleat tibi? Nemo est qui condoleat tibi. Unde quæram consolatorem tibi? Ecce enim omnes valde gaudent de ruina tua.*

8. *Numquid melior es Nun¹ Amon quæ sedet inter flumina, i. e. Alexandria, quia ex mari divitias suas accepit et mare ac Nilus velut murus eam cingunt.*

9. *Chus et Misraim fortitudo ejus, i. e. bellatores ejus. Phutæi et Lybæi fuerunt ejus auxiliatores in tempore prælii.*

10. *Et parvuli ejus elisi sunt in capite platearum², et super pretiosa ejus miserunt sortes, i. e. super divitias ejus et thesauros aut super pulchros ejus pueros et puellas.*

11. *Tu quoque infelix eris et abjecta sicut illa, et etiam præsidium quæres ab hostibus tuis sicut illa.*

² Ita hebræus; vers. simpl. omittit « platearum. »

. . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 * * * * *

. . . . .
 * * * * *

. . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 * * * * *

. . . . .
 * * * * *

. . . . .

. . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 * * * * *

. . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 * * * * *

* * * * *

Vers. simpl. bellatores tui, vers. 17.

12. *Omnes munitiones tuæ sunt sicut ficus præcoces, quæ ubi maturescunt cadunt in os comedentis,* i. e. Sicut gaudet comedens ficum præcocem, sic gaudebunt qui subjugabunt munitiones tuas.

13. *Et populus tuus ut fœminæ erit in medio tui,* i. e. Nemrod's posterii. *Agitati tui*¹, i. e. commixti tui.

14. *Intra in lutum, calca argillam,* i. e. intra in lutum, scilicet in populos ac si essent lutum et calca cadavera eorum velut argillam, *auge promissum,* scilicet prædam et dona exercitibus tuis.

15. *Consumet te ignis ut bruchum,* quia ut bruchus multiplicata es.

18. *Dormierunt socii tui reges Assur.*

19. *Acerbum est vulnus tuum,* et pro consolatione quæ tibi præbenda erat, ecce omnes manibus plaudunt cum gaudio super te. Cur lætati sunt in confractione tua, dum conqueri debuissent? Quia super omnes malitia tua constanter transibat.

Alio modo illud : « *Sonus flagelli et motus rotarum* » et illud : « *equus anhelans et currus sese agitans* » exercitus est Babyloniorum qui motu rotarum suorum curruum cum festinatione sese exagitant in Ninive ad eam destruendam. Plurima deinde repetit liber quæ in prophetia de eadem re dicta sunt.

Finis.

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהִים בְּקוֹלִי וְיִשְׁמַע אֱלֹהִים בְּקוֹלִי :

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהִים בְּקוֹלִי וְיִשְׁמַע אֱלֹהִים בְּקוֹלִי :
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהִים בְּקוֹלִי וְיִשְׁמַע אֱלֹהִים בְּקוֹלִי :
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהִים בְּקוֹלִי וְיִשְׁמַע אֱלֹהִים בְּקוֹלִי :

CAPUT I.

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהִים בְּקוֹלִי וְיִשְׁמַע אֱלֹהִים בְּקוֹלִי :
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהִים בְּקוֹלִי וְיִשְׁמַע אֱלֹהִים בְּקוֹלִי :
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהִים בְּקוֹלִי וְיִשְׁמַע אֱלֹהִים בְּקוֹלִי :
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהִים בְּקוֹלִי וְיִשְׁמַע אֱלֹהִים בְּקוֹלִי :
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהִים בְּקוֹלִי וְיִשְׁמַע אֱלֹהִים בְּקוֹלִי :
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהִים בְּקוֹלִי וְיִשְׁמַע אֱלֹהִים בְּקוֹלִי :
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהִים בְּקוֹלִי וְיִשְׁמַע אֱלֹהִים בְּקוֹלִי :
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהִים בְּקוֹלִי וְיִשְׁמַע אֱלֹהִים בְּקוֹלִי :
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהִים בְּקוֹלִי וְיִשְׁמַע אֱלֹהִים בְּקוֹלִי :
וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהִים בְּקוֹלִי וְיִשְׁמַע אֱלֹהִים בְּקוֹלִי :

1 Infra vers. 13.

EJUSDEM MAR EPHRÆMI

COMMENTARIUM IN HABACUC PROPHETAM.

Habacuc erat e tribu Simeonis e pago Beth-Socra. Iste ante captiuitatem vidit de expugnatione Hierosolymorum eamque multum luxit.

CAPUT I.

1. *Visio quam vidit Habacuc propheta. Usquequo, clamabo ad te, Domine, de raptoribus et non exaudies?* Scilicet longanimitas Boni ita dubium reddidit Habacuc ut de Justo opinionem haberet quæ justa non erat. *Ecce mundi sunt oculi tui*¹. *Quomodo respicis et negligis?* Neglexit autem illos Deus, sicut neglexit seipsum qui hæc dicebat. Etenim, quod quis reprehendat Providentiam Dei ejusque in peccatores longanimitatem, velut quando dicimus: quare hoc et hoc respicit Deus, aliaque ejusdem generis quæ faciunt homines, non parum reprehendendum nec parum blasphemum esse reputatur; quia, cum reprehendimus Dei Providentiam ejusque erga malos longanimitatem, incidimus in hanc opinionem, ut putemus ipsum imbecillem esse nec posse creaturas suas regere aut justum non esse, quia non punit iniquos et sollicitus non est de iis qui in iniquitate pereunt, vel incidimus in alias sententias pravas hisce turpibus opinionibus æquiparandas, quas enuntiare non oportet.

חַדְלָא יִשְׂרָאֵל פְּשִׁי נַעֲמֵהּ . הֲלֹא נִפְעַם וְיִשְׂרָאֵל
 חַדְשָׁהּ . אֵת . גִּבְזֵי נַחֲלָא לַעֲמֵלָהּ חַלָּא
 חַדְשָׁהּ . חֵן חֲזָק לֹה עֵשְׂרָא מִן חֵן
 חַדְשָׁהּ . חַדְלָא וְחַדְלָא וְחֵן חֵן חֵן
 חַדְשָׁהּ . אֵת . עֵשְׂרָא חֵן חַלָּא חַדְשָׁהּ
 וְשִׁמְשָׁהּ וְעֵשְׂרָא חַדְשָׁהּ וְעֵשְׂרָא חַדְשָׁהּ .
 חַדְשָׁהּ חֵן חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ .
 חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ . חַדְשָׁהּ
 חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ . חַדְשָׁהּ
 חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ . חַדְשָׁהּ

חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ . חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ .
 חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ . חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ .
 חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ . חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ .

חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ . חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ .
 חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ . חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ .
 חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ . חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ .

חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ . חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ .
 חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ . חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ .
 חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ . חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ .

חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ . חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ .
 חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ . חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ .
 חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ . חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ .
 חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ . חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ .

חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ . חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ .
 חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ . חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ .
 חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ . חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ .

¹ Invertit ordinem cum versiculo præcedenti.

4. *Propter hoc debilitata est lex, et iudicium non exit cum æquitate.* Incæpit propheta loqui de injuriis, initio sumpto a filiis populi sui. *Quia iniquus tractavit pessime justum, exposuit eum violentiæ peccati et maleficii a Baby-loniis inventi, et sic ostendit alia esse mala huic maleficio conjuncta. Et exivit iudicium perversum,* i. e. Sic sunt bona quæ in homine initium et in Domino nostro complementum habent.

7. *Fortis est et terribilis et iudicium ejus ex ipso frontemque suam exerit, frontem appellat divinationem ejus; exerit, quia regnum ejus (populi chaldæi) ex ipso fuit.*

11. *Tunc immutabis spiritum ejus, quia impie agit etiam in illis. Et transibit et superabitur fortitudo ejus a Deo suo, ipse et fortitudo ejus superabitur a Deo populi (Israel).*

10¹. *Et pulverem coacervabit et capiet eum, in exaltatione sua quasi omnem terræ pulverem in pugillo teneret.*

12. *Tu autem, Domine, legi non subjaces, quia longanimus es erga homicidam. Quodpiam iudicium legi subjectum protrahi nequit. Posuisti eum in iudicium² et formasti me ad arguendum eum; i. e. posuisti eum in iudicium ex tunc et formasti me ad arguendum eum.*

14-15. *Fecisti homines similes piscibus qui rete trahuntur et congregantur in sagena; cumque piscator eos congregavit, lætatus est*

² Pro חַדְשָׁהּ חַדְשָׁהּ Versio simplex habet חַדְשָׁהּ .

אֶל־עַבְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד
 וְחַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד . אֵת . וְחַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד
 וְחַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד
 חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד
 חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד
 חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד
 חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד
 חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד
 חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד

CAPUT II.

חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד
 חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד
 חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד
 חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד
 חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד
 חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד
 חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד
 חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד
 חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד
 חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד
 חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד
 חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד
 חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד חַסְדֵי־דָוָד

et exsiliit, i. e. sicut pisces homini ita homines Deo subjiciuntur.
 16. *Et sacrificavit reti suo, i. e. sacrificavit idolo suo. Nec justum erat ut tu capturam faceres et idolum laudaretur; quasi putaret se per idola sua prosperare. Et pinguis facta est pars ejus, i. e. captura illa quæ est cibus ejus exquisitus.*
 17. *Propterea projecit rete suum omni tempore, quia perterritus fuit qui in omnibus præliis suis triumphavit. Et interficit populos nec parcet, quia quasi vermes absque duce traditi sunt ei.*
 13. *Mundi sunt oculi tui et non vident malum. Quomodo igitur respicis quum iniquus Babylonius pessime tractat justum hebræum?*

CAPUT II.

1. *In loco meo consistam, fixo pede super petra.*
 2. *Et respondit mihi Dominus et ait, scilicet de perditione Babylonii docuit non post diem et horam sed eo ipso die ac hora. Scribe visionem distincte super tabulas, non in libro operto ut est ille qui in muro reponitur. Et percurrat eam qui eam legerit, quia visio suo tempore fiet, i. e. ut percurras eam oculo eam legente. Scribe igitur non alia sed quæ scripta sunt hic :*
 3-4. *Quia visio suo tempore fiet, et veniet terminus et non mentietur, i. e. os quod decrevit eam non mentietur. In isto enim iniquo et in ejus similibus non sibi complacet anima ejus. Justus autem in hac*

וְיִחְיֶה בְּיָמָיו כִּי יִבְרָא אֱלֹהִים לְחַסְדֵּם

וְיִחְיֶה בְּיָמָיו כִּי יִבְרָא אֱלֹהִים לְחַסְדֵּם
וְיִחְיֶה בְּיָמָיו כִּי יִבְרָא אֱלֹהִים לְחַסְדֵּם
וְיִחְיֶה בְּיָמָיו כִּי יִבְרָא אֱלֹהִים לְחַסְדֵּם

וְיִחְיֶה בְּיָמָיו כִּי יִבְרָא אֱלֹהִים לְחַסְדֵּם
וְיִחְיֶה בְּיָמָיו כִּי יִבְרָא אֱלֹהִים לְחַסְדֵּם
וְיִחְיֶה בְּיָמָיו כִּי יִבְרָא אֱלֹהִים לְחַסְדֵּם

וְיִחְיֶה בְּיָמָיו כִּי יִבְרָא אֱלֹהִים לְחַסְדֵּם
וְיִחְיֶה בְּיָמָיו כִּי יִבְרָא אֱלֹהִים לְחַסְדֵּם

וְיִחְיֶה בְּיָמָיו כִּי יִבְרָא אֱלֹהִים לְחַסְדֵּם
וְיִחְיֶה בְּיָמָיו כִּי יִבְרָא אֱלֹהִים לְחַסְדֵּם

וְיִחְיֶה בְּיָמָיו כִּי יִבְרָא אֱלֹהִים לְחַסְדֵּם
וְיִחְיֶה בְּיָמָיו כִּי יִבְרָא אֱלֹהִים לְחַסְדֵּם

וְיִחְיֶה בְּיָמָיו כִּי יִבְרָא אֱלֹהִים לְחַסְדֵּם
וְיִחְיֶה בְּיָמָיו כִּי יִבְרָא אֱלֹהִים לְחַסְדֵּם

וְיִחְיֶה בְּיָמָיו כִּי יִבְרָא אֱלֹהִים לְחַסְדֵּם
וְיִחְיֶה בְּיָמָיו כִּי יִבְרָא אֱלֹהִים לְחַסְדֵּם
וְיִחְיֶה בְּיָמָיו כִּי יִבְרָא אֱלֹהִים לְחַסְדֵּם
וְיִחְיֶה בְּיָמָיו כִּי יִבְרָא אֱלֹהִים לְחַסְדֵּם

וְיִחְיֶה בְּיָמָיו כִּי יִבְרָא אֱלֹהִים לְחַסְדֵּם
וְיִחְיֶה בְּיָמָיו כִּי יִבְרָא אֱלֹהִים לְחַסְדֵּם

1 Vers. simpl. : « in hac fide vivet. »

vivet¹ quia credit retributionem tempore suo futuram esse.

5. *Et vir iniquus² non satiatur, i. e. Vir iste Babylonius impudens et avidus non satiatur. Dilatavit animam suam sicut infernus ad includendos in se omnes populos.*

6. *Væ illi qui colligit et multiplicat sibi quæ sua non sunt. Quousque tandem contra se aggerabit nubem luti?* Etenim imperium suum hisce non ditabit sed nubem luti contra se aggerabit.

7. *En illico surgent qui te morisuri sunt, i. e. Medi.*

8. *Quia tu diripuisti populos plurimos, Medos scilicet, quorum qui e spoliatione tua et gladio superstites erunt te diripient et destruent.*

11. *Lapis e pariete exclamat, ecce clamat contra te per orbem. Et clavus e ligno; omnes enim læsisti, quia malitia tua audacter se efferebat contra filios et contra ædificia.*

12. *Væ ædificanti urbem in sanguine et constituenti civitatem in iniquitate. Sanguis qui ædificavit eam ipse eradicabit eam.*

13. *Hæc omnia sunt a Deo potentissimo qui ea decrevit contra Babylonios. Exagitabuntur populi igne i. e. pœna; et gentes vanitate fatigabuntur apud idola quæ non possunt eos adjuvare.*

14. *Et replebitur terra ad cognoscendam majestatem Domini post reditum (a captivitate).*

15. *Væ bibendam præbenti socio facem iræ. Rursus loquitur de As-*

2 Vers simpl. וְיִחְיֶה .

חַמְצוּם מִיַּיְנֵךְ אֵלֶיךָ אֲנִי . מִלְּהָא וְכִי
 הָאֵל אֵלֶיךָ יִבְחָשׁוּךְ לִבְחִישָׁה מִלְּהָא
 אֵלֶיךָ לִבְחָלָא . מָלָא וְכִי מִן מִן
 לִבְחִישָׁה . מִן אֵל לִבְחִישָׁה וְכִי
 מִמְּמַלְא מִן מִמְּמַלְא וְלִמְסָא מִדְּכִי דִּי
 מִבְּרָא וְכִי . מִן מִן . לִבְחִישָׁה . לִבְחִישָׁה
 לִבְחִישָׁה . מִן מִן . מִן מִן . מִן מִן .
 מִן מִן . לִבְחִישָׁה מִן מִן . מִן מִן .
 אֲנִי מִן . מִן מִן מִן מִן מִן מִן מִן

מִבְּחִישָׁה מִן מִן מִן מִן . מִן מִן .
 אֵלֶיךָ מִן מִן מִן מִן מִן מִן מִן
 לִבְחִישָׁה . מִן מִן מִן מִן מִן מִן
 מִן מִן מִן מִן מִן מִן מִן מִן
 מִן מִן מִן מִן מִן מִן מִן מִן

מִלְּהָא וְכִי מִן מִן . מִן מִן .
 מִן מִן מִן מִן מִן מִן מִן מִן
 מִן מִן . מִן מִן מִן מִן מִן מִן

CAPUT III.

מִן מִן מִן מִן מִן מִן . מִן מִן .
 מִן מִן מִן מִן מִן מִן מִן מִן
 מִן מִן מִן מִן מִן מִן מִן מִן
 מִן מִן מִן מִן מִן מִן מִן . מִן מִן .
 מִן מִן מִן מִן מִן מִן מִן מִן
 מִן מִן מִן מִן מִן מִן מִן מִן

¹ מִבְּחִישָׁה in forma Pael « satiavit. »

syrio-babylonico qui captivos fecit omnes populos eosque dehonesta- vit. Etenim Nabuchodonosor, postquam captivos effecerat Hebræos eosque in Babylonem abduxerat, quando instruebat convivium magnatibus suis etiam invitabat Hebræorum duces eisque bibendum præbebat potum fermentatum cui immixtum erat quidpiam inebrians. Ubi inebriati erant adigebat eos ad saltandum. Cadebant porro, ignominia afficiebantur et ludibrio erant Babylonii. Idcirco propheta dicit: Væ potandas porrigen- ti proximo suo fæces.

16. Satiasti¹ ignominia præ honore, i. e. satiasti eos ignominia pro honore quo afficiebantur in oppidis suis. Bibes etiam tu et exagitaberis et redibit super te calix qui mixtus est tibi, et ignominia tua super honore tuo, i. e. pro mensura honoris tui crescet ignominia tua.

17. Quia deprædatio Libani operiet te, i. e. deprædatio totius terræ. Et rapina ferarum exagita- bit te, i. e. rapina orbis in sua plenitudine exagitabit te.

CAPUT III.

1. Domine, audivi nomen tuum et timui quas attulisti plagas super impios pristinos et quas servasti eventuras peccatoribus novissimis.
 2. Domine, opera tua in medio annorum vitæ. Scilicet ex magnanimitate in annos retribuit nec festinat claudere portam pœniten-

מעשהיך. פיבא ייז לביטולא. חאז
 לאודי מלא מללמב עניב. סלמטרא חאז
 קלאב סדעמט סעמט עטב. סלסו
 עטב וסטא זבא חרכבא וסלכעמט
 וסלא לאורא. סחמלא סעמב לאזב. ס
 א. א. א. א. א. א. א. א. א. א. א. א. א.
 א. א. א. א. א. א. א. א. א. א. א. א.
 א. א. א. א. א. א. א. א. א. א. א. א.
 א. א. א. א. א. א. א. א. א. א. א. א.
 א. א. א. א. א. א. א. א. א. א. א. א.

לאורא סאמב לא. א. א. סב יבמב ס
 סרוץ אב וסמבא למעבאל סמבאל. ס
 סמלמ. וסכטב סמבאל אב סמב
 וסכ. סמב לאורא סאמב למבאל לאורא
 סמבאל סמבאל סמבאל וסלא לאורא סמבאל
 סמבאל. סמבאל סמבאל סמבאל סמבאל
 סמבאל. א. א. א. א. א. א. א. א. א. א. א.
 א. א. א. א. א. א. א. א. א. א. א. א.
 א. א. א. א. א. א. א. א. א. א. א. א.
 א. א. א. א. א. א. א. א. א. א. א. א.
 א. א. א. א. א. א. א. א. א. א. א. א.
 א. א. א. א. א. א. א. א. א. א. א. א.

tiae coram peccatoribus. Retribuit
 quippe Chananæis post quadrin-
 gentos et triginta annos et Ægyptiis
 post ducentos et viginti quinque
 annos. Rursus annos vitæ appellat
 tempus incarnationis Verbi Dei.
In ira misericordiæ tuæ memento,
 scilicet longanimitas tua me qui te
 læsi salvat. Testatur ex se protulisse
 verba sua : (quasi dixisset) in tem-
 pore quo læsi te inique, in eo mori
 juste debebam.

3. *Deus ab austro venit.* Hoc
 contigit quando exierunt Hebræi
 ex Ægypto quæ in parte australi
 sita est, scilicet per salutem illam
 notissimam quæ facta est Hebræis
 ex Ægypto venit ex Jerusalem et
 sparsa est cognitio Dei in universum
 mundum. *Et sanctus de Pharan,*
*monte umbroso, condense*¹, eodem
 tempore. Hæc autem alio etiam
 sensu prophetice dicta sunt a divo
 propheta Habacuc de Verbi Dei
 adventu in carne, ut per illud
 « *Deus ab austro venit* » significa-
 tur Verbum Dei e Bethleem ortum
 esse et ad nos in carne venisse. *Et*
sanctus de monte Pharan, mons
 ille spiritualis significat nobis sanctam
 virginem in qua Deus habi-
 tavit et ex qua abscissus est sine
 manibus, id est absque conjugio
 juxta visionem Danielis de petra
 quæ excisa est absque manibus².
Operti sunt cæli splendore glorio-
sissimi olim quando ostendit Moysi

¹ Verba סמבאל סמבאל desunt in vers. simpl. et in hebr.; reperiuntur autem in vers. LXX et in vers. syriaca hexaplari a Middeldorpio edita. u

² *Dan.* II, 45. Refert Hieronymus ad hunc Habacuci locum aliquem hebræum verba sibi explicasse de nativitate Christi in Bethlehem intelligantur.

ܠܩܘܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ
 ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ
 ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ
 ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ
 ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ

ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ
 ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ
 ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ
 ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ

ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ
 ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ
 ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ
 ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ

ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ
 ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ
 ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ
 ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ
 ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ
 ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ
 ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ
 ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ

1 Pro ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ versio hexaplaris habet ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ ut
 hebr. et vulg.
 2 Verbum ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ significat mensurare et ungere.
 3 ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ liquati sunt. Ita vertit Gabriel Sionita in
 Polyglottis Bibliis. Recte, nam versio hexaplaris pro
 TOM. II.

gloriam suam, novissime autem
 quando spiritus cœlestes decanta-
 runt laudes, ipso in specu nato, et
 quando stella Magis in Oriente
 refulsit. *Et gloria ejus repleta est
 terra* in vicinio specus saxosi,
*Etiam repleta est omnis terra scientia
 Domini. Et splendor ejus sicut lux
 quando descendit in montem Sinai.*

4. *In civitate¹ manuum sua-
 rum collocabit robur ejus in cir-
 cuitu, i. e. fortitudinem ejus.*
 Fortissimam suam jucunditatem
 collocabit in civitate manuum sua-
 rum; etiam in Jerusalem habitabit
 tabernaculum ejus in luce.

5. *Ante eum ibit mors* i. e. pœna.
 Alio sensu; *ante eum ibit mors,*
 scilicet Verbum Dei postquam in-
 carnatum est e numero mortalium
 fuit sicut ceteri homines. *Et egre-
 dientur volucres rapaces ad pedem
 ejus* scilicet pœnæ.

6. *Surrexit et mensus est terram*
 ut sit in hæreditatem post reditum
 (a captivitate). Aliter: *unxit² be-
 nedictionibus sanctis terram,* quæ
 maledicta fuit in transgressione
 mandati. *Aspexit et liquati³ sunt
 populi* i. e. aspexit et liquefacti
 sunt per divisionem tribuum quan-
 do exierunt ex Ægypto. *Dissipati
 sunt montes qui a sæculo sunt,*
 i. e. dissipati sunt reges qui a
 diebus Abraham sunt. Hoc de illis
 dictum fuit. *Et humiliati sunt
 colles qui a sæculis sunt,* i. e.

ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ habet ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ. Hanc interpretationem confir-
 mat in hoc loco S. Ephræmus. Hæc observatio
 addenda est iis quæ habet Payne Smith in *Thesaurò
 Syr.* ad v. ܘܼܢܘܼܨܘܼܢ.

דוהב חבט סתא וְיִבֹּיַח מַח חַמְסָא וְחַמְסָא .
 לְאִמְרֵי שְׂלָא : וְלִסְבָּא לְפִי לְדָא וְלַחְמָא
 וְחַמְסָא לְפִי וְחַמְסָא וְחַמְסָא וְחַמְסָא .

סלֹוֹי לְפִי וְחַמְסָא . וְ . וְחַמְסָא וְחַמְסָא .
 חַמְסָא : וְחַמְסָא וְחַמְסָא וְחַמְסָא :
 וְחַמְסָא וְחַמְסָא וְחַמְסָא וְחַמְסָא :
 וְחַמְסָא וְחַמְסָא . וְ . וְחַמְסָא וְחַמְסָא
 מַח חַמְסָא : לְפִי וְחַמְסָא וְחַמְסָא . וְ . וְחַמְסָא .
 חַמְסָא : וְחַמְסָא וְחַמְסָא וְחַמְסָא . וְ .
 חַמְסָא .

וְחַמְסָא וְחַמְסָא וְחַמְסָא . וְ . וְחַמְסָא
 חַמְסָא וְחַמְסָא : וְחַמְסָא וְחַמְסָא וְחַמְסָא .
 וְחַמְסָא . וְחַמְסָא וְחַמְסָא וְחַמְסָא . וְ .
 סלֹוֹי לְפִי וְחַמְסָא וְחַמְסָא וְחַמְסָא .
 חַמְסָא וְחַמְסָא וְחַמְסָא וְחַמְסָא .

חַמְסָא וְחַמְסָא וְחַמְסָא . וְ . וְחַמְסָא
 חַמְסָא וְחַמְסָא : וְחַמְסָא וְחַמְסָא . וְ . וְחַמְסָא
 חַמְסָא .

וְחַמְסָא וְחַמְסָא וְחַמְסָא . וְ . וְחַמְסָא
 חַמְסָא וְחַמְסָא : וְחַמְסָא וְחַמְסָא וְחַמְסָא .
 חַמְסָא וְחַמְסָא . וְחַמְסָא וְחַמְסָא וְחַמְסָא .
 חַמְסָא . וְחַמְסָא וְחַמְסָא וְחַמְסָא .
 חַמְסָא וְחַמְסָא וְחַמְסָא . וְ . וְחַמְסָא
 חַמְסָא וְחַמְסָא וְחַמְסָא .

חַמְסָא וְחַמְסָא וְחַמְסָא . וְ . וְחַמְסָא
 חַמְסָא וְחַמְסָא : וְחַמְסָא וְחַמְסָא . וְ . וְחַמְסָא
 חַמְסָא .

fluminibus discinditur » hisce aquis vivis quæ fluunt e ventre præconum Evangelii ; expurgatæ sunt valles et apparuit facies terræ cordium hominum qui peccatorum amaritudine operti erant.

10. *Viderunt te montes et tremuerunt*, i. e. iidem reges. Spiritu aliter autem montes hic dæmones appellat, qui tremuerunt in adventu Verbi Dei. *Et procella aquarum transiit*, i. e. comminationes quas faciebant in reditu nonnulli de populo. *Elevavit abyssus*, i. e. Babylonii, *vocem suam. Et altitudinem manuum suarum exaltavit super populum.*

11. *Sol et luna steterunt in mansionibus suis in die captivitatis eorum. Et in luce sagittarum tuarum et in splendore fulgurum telorum tuorum ambulabunt.* Loco lucis extensæ super eos in radiis et fulgore armorum et telorum ambulabant.

12. *In indignatione incedes super terram Babyloniorum, et in ira conculcabis populos eosdem.*

13. *Egressus es ad salvandum populum tuum et Christum tuum*, i. e. populum Israel et Zorobabelem *Amputasti caput e domo impii* i. e. amputasti potestatem Babylonii. *Et nudasti eum a fundamentis usque ad collum ejus in æternum, ut non amplius transmittatur corona ejus ad posteros.*

14. *Perfodisti baculis ejus capita principum ejus qui audaciæ suæ confidebant, durus quippe erat etiam suæ ditionis principibus.*

/זסר חללה/ פ:סמ . ובגב תלד לר
 /זלל סחל /זסד/ למסב . /ז/זנ
 לעסלס . י . חר /זסז . /ז/ חל
 /ז/ד /ז/עלס . /ז/ חל /ז/סמ
 /זסד/ עלס *

18-19. *Exultabo in Deo salvatore meo, qui pedes meos velut illos cervi reddidit et in loco excelso¹ me constituit ut psallam laudes ejus.* Hæc conveniunt tum rebus post ipsum futuris, tum ejus orationi qua exauditus est, tum saluti populi.

/זסד/ פ:סמ /ז/סמ .

Explicit commentarium Habacuci.

¹ Vers. simpl. /זסז/ loco excelso meo.

וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל

וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל

וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל

¹ Math. XXII, 4.

dæ invitatae sunt. Spiritualiter autem significatur hostia Domini tempore crucis vivificæ, victima illa celebris magnaue, de qua dixit rex: « *Ecce omnia parata, venite ad convivium*¹. »

8-9. *Erit autem in die hostiæ Domini, animadvertam in violentos et direptores et in omnes qui induebantur vestibus peregrinis, (animadvertam) in die illa in omnes qui replebant cellaria sua spoliis, fraude et rapina. Jussi quippe fuerant ut hos in hoc non imitarentur, ne eis, amplexa idololatria, unirentur, sive quum ingrederentur ad eos adversarii, sive quum, urbe aperta, exirent in captivitatem. Mystice autem significatur in die sacrificii Domini in cruce nobis gentibus datum esse testamentum novum, docens doctrinam novam et spiritualem, non solum ut non deprædemur et rapiamus, sed etiam ut non bona nostra dissipemus propter Deum, nec rebus transeuntibus divites simus, sed pauperes propter Christum. Hæc doctrina mutavit vestes voluptuosas et peregrinas in vestes sanctas quæ sunt puritas, mundities, sanctitas, amœnitas, misericordia et his similia.*

10. *Vox clamoris a porta Piscatorum et ejulatus ab altera et contritio a Rama, Aut Rama est in tribu Benjamin aut in ipsa urbe locus erat sic appellatus. Idem est de porta appellata Piscatorum.*

11. *Ululate, habitatores Machatas, quia obstupuit totus populus*

חדרו חפץ ויבדק : והוא אבני /ה חלא
 חבתיא ויפדו חכתיבוי לחבתיא /ה אבני
 חבתיא . /ה חלא חבתיא /ה אבני
 /ה אבני חדרוי אבני /ה אבני : /ה אבני
 חלא חפץ חפץ . /ה אבני חפץ חפץ
 חפץ חפץ : /ה אבני חפץ חפץ חפץ
 חפץ חפץ : /ה אבני חפץ חפץ חפץ

אבני /ה אבני חפץ חפץ . /ה אבני חפץ
 חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ
 חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ
 חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ
 חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ
 חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ
 חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ
 חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ

חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ
 חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ
 חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ

חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ
 חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ
 חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ
 חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ

חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ
 חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ חפץ

² Vers. simplex /ה perierunt. Cum vers. simpl. concinunt hebræus, LXX et Vulgata.

Chanaan. Hoc dicit aut de Hebræis qui suis operibus imitati sunt Chananæos Chananæique idcirco appellati sunt, aut de Chananæis qui cum eis corrupti sunt et in captivitatem redacti. *Et dissipabo¹ omnes qui portant argentum, sacerdotes nempe idola portantes aut opifices qui simulacra conflarunt.*

12. *Scrutabor lucerna Jerusalem ;* aut ut inter bonos discernat malos, aut ut in ea non remaneat ullus qui (hostibus) effugerit. Porro, si ex hac materiali Jerusalem purgabat et educebat facientes malum, e spirituali etiam educit voluntates perversas et opera prava per intellectualem Verbi sui illuminantis lucem. *Et animadvertam in viros qui spernunt custodes suos², i. e. prophetas suos. Sit possessio quam dedi eis in direptionem, quia dixerunt in corde suo : neque malum infert Dominus neque bonum.*

13. *Proxima est admodum dies Domini et festinat.* Hoc dicit ut timeant et pœniteant et irritum fiat decretum contra eos latum.

15-16. *Dies iræ dies illa, dies tubæ et clangoris.* Hoc dicit propter calicem qui commixtus est omnibus populis ut eos stupore non percellat. *Super urbes fortes et super angulos excelsos, i. e. super arces munitas et urbes inexpugnabiles.*

18. *Quia perturbationem et exitium faciet Dominus omnibus habitatoribus terræ.*

² Vers. simplex : custodem suum.

CAPUT II.

CAPUT II.

לְאַחֲזֵנוּ אֶת־מִצְרַיִם וְלֹא־יָוָן . אֵת . מִן
פְּרִיָּה וְקִלְקִילָהּ אֶת־מִצְרַיִם .

בְּהַלְּלֵנוּ אֶת־הַיָּם בְּחִזְקוֹ מִן־מִצְרַיִם
וְהַיָּם . אֵת . מִן־מִצְרַיִם וְהַיָּם בְּחִלְלֵנוּ אֶת־יָוָן
וְהַיָּם .

וְלֹא־אֵת־אֲנִי אֲנִי מְחַתְּמִים וְיִזְדָּא . אֵת .
אֲנִי מְחַתְּמִים וְחַתְּמֵנוּ וְחַתְּמֵנוּ מִעַל .
בְּחִזְקוֹ וְהַיָּם אֶת־מִצְרַיִם אֶת־הַיָּם
מְחַתְּמִים . אֵת . חֲבִי לְאַחֲזֵנוּ אֶת־
מִצְרַיִם מִן־אֶת־

בְּחִלְלֵנוּ אֶת־הַיָּם אֶת־הַיָּם . אֶת־הַיָּם
לְאַחֲזֵנוּ אֶת־הַיָּם אֶת־הַיָּם . אֵת . אֶת־הַיָּם
וְהַיָּם אֶת־הַיָּם . אֶת־הַיָּם . אֵת . אֶת־הַיָּם
וְהַיָּם אֶת־הַיָּם .

וְהַיָּם אֶת־הַיָּם אֶת־הַיָּם . אֶת־הַיָּם
וְהַיָּם אֶת־הַיָּם . אֵת . אֶת־הַיָּם אֶת־הַיָּם
אֶת־הַיָּם אֶת־הַיָּם אֶת־הַיָּם . אֶת־הַיָּם
אֶת־הַיָּם אֶת־הַיָּם אֶת־הַיָּם .

וְהַיָּם אֶת־הַיָּם אֶת־הַיָּם אֶת־הַיָּם
וְהַיָּם אֶת־הַיָּם אֶת־הַיָּם אֶת־הַיָּם . אֶת־הַיָּם
וְהַיָּם אֶת־הַיָּם אֶת־הַיָּם אֶת־הַיָּם .

וְהַיָּם אֶת־הַיָּם אֶת־הַיָּם אֶת־הַיָּם
וְהַיָּם אֶת־הַיָּם אֶת־הַיָּם אֶת־הַיָּם . אֶת־הַיָּם
וְהַיָּם אֶת־הַיָּם אֶת־הַיָּם אֶת־הַיָּם .

¹ Pro סַחֲבֵה versio simplex recte habet סַחֲבֵה .
² Vers. simpl. : et protegimini in die iræ Domini.
Cum vers. simpl. concinunt Hebr., LXX et Vulgata.
³ Syriace חַאֲזַא 'Aza.
⁴ אֶת־הַיָּם hebr. אֶת־הַיָּם effusiones torrentium.
⁵ אֶת־הַיָּם radix a verbo חָמַי eradicaui.

1. Colligite vosmetipsos et accingimini gens indisciplinabilis, i. e. eripite vos e rete ethnicismi.

2. Antequam sitis sicut gluma quæ a vento effertur i. e. antequam a populo Babylonis castigemini et dispergamini.

3. Sed et vos humiles terræ, i. e. justi synagogæ qui fuerunt in diebus Josiæ. Facite¹ iudicium et justitiam et protegimini in sepulchris vestris², i. e. forsitan congregabimini (ad patres) ante tempus sicut Josias.

4. Quia Gaza³ derelicta erit, et Ascalon in ruinam. Gaza scilicet et Ascalon Philistæorum. Asdodum meridie abducent, i. e. Asdodum⁴ rupium ejus. Et Accaron eradicabitur, i. e. Accaron⁵ (radix) murorum et turrium ejus.

6. Væ habitantibus in tractu maris et populo Cretæ, i. e. incolis Cretensibus ; mari scilicet adjacentibus⁶ et populo Cretensi. Immiscuit autem cum eis populum Palæstinorum et Chanaan.

7. Erit igitur tractus maris reliquus domus Judæ. Et in domibus Ascalon vespere cubabunt, i. e. possidebunt suos olim possessores.

9. Idcirco Moab ut Sodoma erit, et filii Amon ut Gomorraha, et corrupta est planta earum, i. e. Sepes earum. Et periit τὸ ἀλιμὸν⁷

⁶ אֶת־הַיָּם suppono vocem græcam esse παραλιμὸν mari adjacentes.
⁷ אֶת־הַיָּם atriplex halimus, herba salsa, quam lexicographi Syri dicunt esse אֶת־הַיָּם , אֶת־הַיָּם . Vide, Payne Smith in Thesaur. syr. ad h. v. Gabriel Salinam vertit, sed de planta sermonem fieri S. Ephræmus intellexit.

הַצֹּדֵק אֵינִי מְשַׁלֵּחַ אֶת אֲנִי : מֵהַשָּׁמַיִם יְהוָה יָחֹלְצֵנִי : וְיִצְלַח
לִּי : ❖

וְהוֹדוּ לַיהוָה אֱלֹהֵי אֲרָצוֹת מְרֹמְרוֹת : וְהַלְלוּ אֶת יְהוָה
וְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה מְרֹמְרוֹת : וְהַלְלוּ אֶת יְהוָה
וְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה : ❖

וְהוֹדוּ לַיהוָה אֱלֹהֵי אֲרָצוֹת מְרֹמְרוֹת : וְהַלְלוּ אֶת יְהוָה
וְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה מְרֹמְרוֹת : וְהַלְלוּ אֶת יְהוָה
וְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה : ❖

וְהוֹדוּ לַיהוָה אֱלֹהֵי אֲרָצוֹת מְרֹמְרוֹת : וְהַלְלוּ אֶת יְהוָה
וְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה מְרֹמְרוֹת : וְהַלְלוּ אֶת יְהוָה
וְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה : ❖

וְהוֹדוּ לַיהוָה אֱלֹהֵי אֲרָצוֹת מְרֹמְרוֹת : וְהַלְלוּ אֶת יְהוָה
וְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה מְרֹמְרוֹת : וְהַלְלוּ אֶת יְהוָה
וְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה : ❖

וְהוֹדוּ לַיהוָה אֱלֹהֵי אֲרָצוֹת מְרֹמְרוֹת : וְהַלְלוּ אֶת יְהוָה
וְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה מְרֹמְרוֹת : וְהַלְלוּ אֶת יְהוָה
וְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה : ❖

וְהוֹדוּ לַיהוָה אֱלֹהֵי אֲרָצוֹת מְרֹמְרוֹת : וְהַלְלוּ אֶת יְהוָה
וְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה מְרֹמְרוֹת : וְהַלְלוּ אֶת יְהוָה
וְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה : ❖

וְהוֹדוּ לַיהוָה אֱלֹהֵי אֲרָצוֹת מְרֹמְרוֹת : וְהַלְלוּ אֶת יְהוָה
וְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה מְרֹמְרוֹת : וְהַלְלוּ אֶת יְהוָה
וְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה : ❖

וְהוֹדוּ לַיהוָה אֱלֹהֵי אֲרָצוֹת מְרֹמְרוֹת : וְהַלְלוּ אֶת יְהוָה
וְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה מְרֹמְרוֹת : וְהַלְלוּ אֶת יְהוָה
וְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה : ❖

וְהוֹדוּ לַיהוָה אֱלֹהֵי אֲרָצוֹת מְרֹמְרוֹת : וְהַלְלוּ אֶת יְהוָה
וְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה מְרֹמְרוֹת : וְהַלְלוּ אֶת יְהוָה
וְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה : ❖

וְהוֹדוּ לַיהוָה אֱלֹהֵי אֲרָצוֹת מְרֹמְרוֹת : וְהַלְלוּ אֶת יְהוָה
וְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה מְרֹמְרוֹת : וְהַלְלוּ אֶת יְהוָה
וְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה : ❖

וְהוֹדוּ לַיהוָה אֱלֹהֵי אֲרָצוֹת מְרֹמְרוֹת : וְהַלְלוּ אֶת יְהוָה
וְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה מְרֹמְרוֹת : וְהַלְלוּ אֶת יְהוָה
וְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה : ❖

earum. Το αμυγον est quidpiam simile Sardæ (amygdalæ amaræ).

12. Vos etiam Æthiopes interfecti gladio estis. Pro eis etiam immixtus est calix iræ per Jeremiam prophetam.

13. Et attollet manum suam ad aquilonem¹, et perdet Assyrium Ninivenque destruet ac vastabit (ut sit) quasi desertum.

14. Et accubabunt in medio ejus greges et omnes bestię gentium, et etiam picæ et hericii in domibus ejus pernoctabunt, et feræ rugient in ea, et devastatio in portis ejus.

15. Quomodo facta est in ruinam et in cubile gregis. Omnis qui transibit per eam, obstupescet et sibilabit. Hæc omnia Ninivi in prophetia dicta sunt, picas scilicet et hericios in muris ejus dirutis pernoctaturos et ingemituros. Quemadmodum autem Deus misertus est ejus quando ipsa pœnituit, sic eam castigavit quando in eum rebellis fuit. Nahum porro de ea vaticinatus est et dedit ei tempus. At Sophonias, Jeremiæ coævus, in sua de Ninive prophetia Jeremiæ similis fuit. Sicut enim Jeremias vaticinatus est de captivitate quæ suis diebus facta est, ita Sophonias de destructione ipso destructionis tempore prophetavit. Omnis qui transierit per eam obstupescet, et sibilabit et movebit manum suam et dicet :

¹ Minus recte Gabriel Sionita in polyglottis

« meridiem » ponit.

CAPUT III.

/ 50 لبعديلا بيديلا . 10 . حي صا مديني
 خلا سخلا مديني ومدرة نامديني خلا
 مديني . / 50 لحي مديني مديني
 مديني مديني مديني مديني مديني
 مديني مديني مديني مديني مديني
 مديني مديني مديني مديني مديني

بحتية فتية صورية مديني . 10 .
 مديني مديني مديني مديني مديني
 مديني مديني مديني مديني مديني

مديني مديني مديني . 10 . وحي مديني
 مديني مديني مديني مديني مديني . 10 .
 مديني مديني مديني مديني مديني
 مديني مديني مديني مديني مديني
 مديني مديني مديني مديني مديني

مديني مديني مديني مديني مديني
 مديني مديني مديني مديني مديني . 10 .
 مديني مديني مديني مديني مديني
 مديني مديني مديني مديني مديني . 10 .
 مديني مديني مديني مديني مديني
 مديني مديني مديني مديني مديني

مديني مديني مديني مديني مديني
 مديني مديني مديني مديني مديني . 10 .
 مديني مديني مديني مديني مديني
 مديني مديني مديني مديني مديني
 مديني مديني مديني مديني مديني

1 Cod. مديني ; vers. simpl. مديني disperdidi.

CAPUT III.

1. *Væ civitati notissimæ.* Attoniti de destructione ejus et excidio dicent omnes ejus spectatores : *Væ tibi, civitas famosa et notissima, quæ gloriabaris bellis domus Nemrodi venatoris, quæ liberata fueras olim per prædicationem Jonæ.*

4. *Prophetæ ejus libidinosi sunt et sacerdotes ejus impii,* i. e. qui a Jona edocti fuere *polluerunt sanctuarium operibus suis, dum prædicant legem verbis suis.*

5. *Dominus autem justus in medio ejus,* i. e. qui de ea sumit vindictam in justitia. *Et non facit iniquitatem,* quatenus non facit acceptionem personarum. Sicut misertus est ejus quando pœnitentiam egit, sic eam castigavit quando rebellis fuit.

6-7. *Disperdidit¹ gentes et destructa est.* Igitur nihil peribit sub ejus oculis eorum quæ decrevi per servos meos prophetas *contra eam* i. e. contra Niniven. *Igitur parate vos et destruite omnes machinationes ejus,* i. e. o Babylonii surgite et destruite omnes machinationes quæ arte opificum ejus effectæ sunt.

8. *Quapropter expectate diem, qua surgam ad judicium ; expectate, o filii Israel, diem qua surgam ad sigillo muniendum testimonium prophetarum. Appropinquavit judicium meum ad congregandos*

Cum ea faciunt Hebr., LXX et Vulg.

ⲓⲁⲛ ⲉⲃⲉⲛⲁ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ
ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ

populos domus Gog. Igne zeli mei consumetur omnis terra, i. e. omnis regio eorum.

ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ
ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ
ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ
ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ
ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ
ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ
ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ
ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ

9. *Et restituam gentibus labium electum; gentibus superstitis restituam labium fidele. Labium electum etiam vocat mysterium novæ in Christo confessionis. Ecce enim hodie omnes gentes credunt, nomen Christi Domini invocant, eum laudant et adorant. Et adorabunt unusquisque e loco suo¹; significantur omnes insulæ gentium relate ad revelationem incarnationis Christi. Quia appropinquavit iudicium meum ad congregandas omnes gentes (vers. 8). Hoc refertur ad Christi sollicitudinem erga omnes gentes. Et adorabunt iugo uno. Subjicientur omnes uni adorationi veræ.*

ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ
ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ
ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ
ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ

10. *Ex ultra fluvialibus Æthiopiæ partibus afferent mihi victimas. Idem est quod dixit: E tempore mensis in mensem et e tempore sabbati in sabbatum venient gentes ad adorandum Dominum fortissimum².*

ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ
ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ
ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ

12. *Relinquam in medio tui populum pauperem et humilem. Quantum ad captivos e Babylone reduces ostendit Sophonias paucos sese determinasse ut ascenderent (in Jerusalem).*

ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ
ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ
ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ

13. *Et qui superstites fuerint ex Israel non facient iniquitatem, i. e. revertentur ad justitiam.*

ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ
ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛⲁⲓ

14-15. *Lauda filia Sion et juba filia Israel, quia abstulit a te Dominus iudices tuos et repulit a*

¹ Hæc verba desunt in vers. simpl. et in cæteris

textibus. — ² Is. LXVI, 23.

מַחֲבֵרֵי אֱלֹהִים . יָדָעוּ . חַלְלֵי חַבְבֵּי
 אֱלֹהֵי אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם .
 חַלְלֵי . אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם .
 אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם .
 חַלְלֵי אֱלֹהֵי אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם .

מִיָּדָעוּ אֱלֹהִים חַבְבֵּי אֲרָם .
 יָדָעוּ . אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם .
 אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם .
 אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם .
 אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם .
 אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם .

חַבְבֵּי אֱלֹהֵי אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם .
 אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם .
 אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם .
 אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם .
 אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם .

חַבְבֵּי אֱלֹהֵי אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם .
 אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם .
 אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם .
 אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם . אֲרָם .

te hostes tuos. Hostes Israelis Assyrii fuerunt, et iudices Sion Babylonii. Significat etiam mysterium Ecclesiae, quae liberata est per crucem e manu diaboli et dæmonum rebellium, qui ejus iudices fuerant eamque sua servitute constringebant dum simulacra eorum adoraret.

17. *Dominus Deus in medio tui fortissimus et salvator,* quia salvavit Jerusalem et Israel a domo Gog, et ecclesiam in qua habitavit a diabolo et a populis tyrannis. *Et efficiet ut exultes in gloria perinde ac in die solemnitatis.* Hæc dixit de universa synagoga, mystice autem de gloria et splendore Ecclesiae sanctæ et de lætitia qua affecit eam Dominus; hæc porro mystice similis est lætitiæ et gloriæ magnæ hujus solemnitatis quæ præparata est sanctis in ecclesia ab æterno absconditis.

18. *Et auferam a te qui loquebantur contra te contumeliosa.* Edomitas scilicet et filios Lot. (Auferam) autem ab Ecclesia populos illos qui locuti sunt contra fidem ejus mendacium et stultitiam; quia non apprehenderunt nec intellexerunt mysterium divinæ Dei Verbi dispensationis passionemque ejus et mortem pro nobis mysteriumque crucis stultitiam reputaverunt, ut apostolus scripsit.

19. *Et reddes eos omnes humiles in medio tui.* Hoc dicit eo quod censui subjiçiebantur tributumque pendere debebant Zorobabelitis, vel eo quod cogèrentur ascendere (in Jerusalem) ad adorandum in

ܟܪܝܢܐ ܕܥܝܢܐ ܕܥܝܢܐ ܕܥܝܢܐ . ܩܝܢܐ .
ܕܥܝܢܐ ܕܥܝܢܐ ܕܥܝܢܐ ܕܥܝܢܐ . ܩܝܢܐ . ܕܥܝܢܐ ܕܥܝܢܐ .

sabbatis, in novilunio et in solemnitatibus tabernaculorum. *In tempore illo liberabo subjugatam, i. e. Samariam, et remotam i. e. Jerusalem.*

ܕܥܝܢܐ ܕܥܝܢܐ ܕܥܝܢܐ ܕܥܝܢܐ ܕܥܝܢܐ . ܩܝܢܐ . ܕܥܝܢܐ ܕܥܝܢܐ .
ܕܥܝܢܐ ܕܥܝܢܐ ܕܥܝܢܐ ܕܥܝܢܐ ܕܥܝܢܐ ܕܥܝܢܐ ܕܥܝܢܐ ܕܥܝܢܐ . ܩܝܢܐ .

20. *Et reddam eos celebres et gloriosos in omni terra confusionis eorum¹, quando audiet terra universa cladem magnam domui Gog illatam.*

ܕܥܝܢܐ ܕܥܝܢܐ ܕܥܝܢܐ ܕܥܝܢܐ ܕܥܝܢܐ ܕܥܝܢܐ . ܩܝܢܐ . ܕܥܝܢܐ ܕܥܝܢܐ .
ܕܥܝܢܐ ܕܥܝܢܐ ܕܥܝܢܐ ܕܥܝܢܐ ܕܥܝܢܐ ܕܥܝܢܐ ܕܥܝܢܐ ܕܥܝܢܐ ܕܥܝܢܐ . ܩܝܢܐ .

Explicit mar Ephræmi commentarium in Sophoniam prophetam juxta sensum litteralem et spirituale.

¹ Differt a versione simplici et a ceteris textibus.

EJUSDEM MAR EPHRÆMI

COMMENTARIUM IN AGGÆUM PROPHETAM.

Aggæus porro adhuc adolescens venit e Babylone Jerusalem et palam de conversione gentium vaticinatus est. Vidit templum partim ædificatum. Post suum obitum sepultus fuit juxta sepulchrum sacerdotum cum pompa sicut sacerdotes. Prophetavit autem annis triginta sex, anno ante adventum Christi quadringentesimo septuagesimo quinto. Aggæus « festum » exponitur.

דעמא ושיב רבא . ובלה וזניב לרזינר .

שיב רבא דב מלא רבא רב חכא
 לאו נעמא דרביא דא פוסא ודקדקא
 רבא רבא : סבא רבא . ורבא רבא :
 רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא
 רבא רבא : רבא רבא . רבא רבא רבא רבא
 רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא
 רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא
 רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא

CAPUT I.

דעמא רבא רבא רבא רבא רבא רבא
 רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא
 רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא
 רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא
 רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא
 רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא
 רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא
 רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא
 רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא
 רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא

רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא
 רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא
 רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא
 רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא
 רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא
 רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא
 רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא
 רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא
 רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא
 רבא רבא רבא רבא רבא רבא רבא

¹ Hæc ultima phrasis desumpta est e vers. 9.

CAPUT I.

1-5. *Anno secundo Darii regis, mense sexto, prima die mensis, factum est verbum Domini in manu Aggæi prophetæ, de Zorobabele, filio Salathielis, principe Judæ, et de Jesu filio Josedec sacerdote magno, dicens: An tempus hoc est vobis ut sedeatis in domibus vestris laqueatis et hæc domus Domini destructa est? Quia revera destructa est domus mea*¹. Hæc dixit Aggæus, Domini legatus, ad populum in legatione Domini². Vaticinatus est ergo Aggæus, ut patet, post reditum e Babylone, anno secundo Darii.

2. *Populus iste dicit: Nondum advenit tempus ut ædificetur templum Domini. Quia tempore magnæ ascensionis hanc ædificationem turbare tentarunt, vapularunt; nec una vice sed pluribus flagellati sunt, cœli quippe rorem negarunt,*

² Infra I, 13.

וְהָיָה פְּרִי אֲדָמָהּ וְהָיָה פְּרִי אֲרָצָהּ וְהָיָה פְּרִי אֲבִיבֵי אֲדָמָהּ וְהָיָה פְּרִי אֲבִיבֵי אֲרָצָהּ (sic) לֹא יִשְׂמְחוּ וְלֹא יִשְׂתַּבְּחוּ וְלֹא יִשְׂתַּבְּחוּ וְלֹא יִשְׂמְחוּ
 ❖

וְהָיָה לֹא יִשְׂמְחוּ וְלֹא יִשְׂתַּבְּחוּ וְלֹא יִשְׂתַּבְּחוּ וְלֹא יִשְׂמְחוּ
 וְהָיָה לֹא יִשְׂמְחוּ וְלֹא יִשְׂתַּבְּחוּ וְלֹא יִשְׂתַּבְּחוּ וְלֹא יִשְׂמְחוּ
 וְהָיָה לֹא יִשְׂמְחוּ וְלֹא יִשְׂתַּבְּחוּ וְלֹא יִשְׂתַּבְּחוּ וְלֹא יִשְׂמְחוּ
 וְהָיָה לֹא יִשְׂמְחוּ וְלֹא יִשְׂתַּבְּחוּ וְלֹא יִשְׂתַּבְּחוּ וְלֹא יִשְׂמְחוּ
 וְהָיָה לֹא יִשְׂמְחוּ וְלֹא יִשְׂתַּבְּחוּ וְלֹא יִשְׂתַּבְּחוּ וְלֹא יִשְׂמְחוּ
 וְהָיָה לֹא יִשְׂמְחוּ וְלֹא יִשְׂתַּבְּחוּ וְלֹא יִשְׂתַּבְּחוּ וְלֹא יִשְׂמְחוּ
 ❖

וְהָיָה לֹא יִשְׂמְחוּ וְלֹא יִשְׂתַּבְּחוּ וְלֹא יִשְׂתַּבְּחוּ וְלֹא יִשְׂמְחוּ
 וְהָיָה לֹא יִשְׂמְחוּ וְלֹא יִשְׂתַּבְּחוּ וְלֹא יִשְׂתַּבְּחוּ וְלֹא יִשְׂמְחוּ
 ❖

CAPUT II.

וְהָיָה לֹא יִשְׂמְחוּ וְלֹא יִשְׂתַּבְּחוּ וְלֹא יִשְׂתַּבְּחוּ וְלֹא יִשְׂמְחוּ
 וְהָיָה לֹא יִשְׂמְחוּ וְלֹא יִשְׂתַּבְּחוּ וְלֹא יִשְׂתַּבְּחוּ וְלֹא יִשְׂמְחוּ
 ❖

וְהָיָה לֹא יִשְׂמְחוּ וְלֹא יִשְׂתַּבְּחוּ וְלֹא יִשְׂתַּבְּחוּ וְלֹא יִשְׂמְחוּ
 וְהָיָה לֹא יִשְׂמְחוּ וְלֹא יִשְׂתַּבְּחוּ וְלֹא יִשְׂתַּבְּחוּ וְלֹא יִשְׂמְחוּ
 ❖

וְהָיָה לֹא יִשְׂמְחוּ וְלֹא יִשְׂתַּבְּחוּ וְלֹא יִשְׂתַּבְּחוּ וְלֹא יִשְׂמְחוּ
 ❖

¹ Cfr. infra I, 40.

² Infra II, 48.

³ Infra II, 48.

⁴ Supra 6.

terre ornamenta perierunt, ipsaque terra fructus suos prohibuit¹. Quia vero hisce correpti non resipuerunt, graviora Deus ipsis intulit mala, nempe :

6. *Quod comederent nec saturarentur, biberent nec inebriarentur, vestes induerent et non calefierent, et inviti hisce flagellati sunt. Effecit etiam ut quando ad acervum viginti accedebant, decem erat, et quando accedebant ad torcular quinquaginta ad viginti minuebatur*². Quum autem hisce sapientiores non essent effecti *adduxit contra eos ventum calidum, uredinem et grandinem contra omnia opera manuum eorum*³. Etiam contra pauciora illa quæ inferebant. *Omni domo dicit :*

8. *Respicitis ad amplius et factum est minus, et intulistis in domum, et exsufflo illud, et qui inter vos negociatur, in sacculum pertusum lucrum mittat*⁴.

CAPUT II.

6. *Spiritus meus perseverat inter vos ne timeatis, quodcumque promisi vobis per prophetas illud per Zorobabelem perficiam.*

7-8. *Adhuc semel commovebo cælum et terram... et implebo domum istam gloria, commovebo cor omnium regum domus Gog et adducent desiderium⁵ cunctarum gentium.*

9. *Meum est aurum et meum est*

⁵ Gabriel Sionita vertit : « desideratissimam quamque rem. » Minus recte Vulgata autem : *Veniet desideratus cunctis gentibus,*

וְהָיוּ כְּכֶסֶף וְכַדְמָוִן וְכֶסֶף וְכַדְמָוִן
 כְּכֶסֶף וְכַדְמָוִן וְכֶסֶף וְכַדְמָוִן
 כְּכֶסֶף וְכַדְמָוִן

וְהָיוּ כְּכֶסֶף וְכַדְמָוִן וְכֶסֶף וְכַדְמָוִן
 כְּכֶסֶף וְכַדְמָוִן וְכֶסֶף וְכַדְמָוִן
 כְּכֶסֶף וְכַדְמָוִן וְכֶסֶף וְכַדְמָוִן
 כְּכֶסֶף וְכַדְמָוִן וְכֶסֶף וְכַדְמָוִן
 כְּכֶסֶף וְכַדְמָוִן וְכֶסֶף וְכַדְמָוִן
 כְּכֶסֶף וְכַדְמָוִן וְכֶסֶף וְכַדְמָוִן
 כְּכֶסֶף וְכַדְמָוִן וְכֶסֶף וְכַדְמָוִן
 כְּכֶסֶף וְכַדְמָוִן וְכֶסֶף וְכַדְמָוִן
 כְּכֶסֶף וְכַדְמָוִן וְכֶסֶף וְכַדְמָוִן
 כְּכֶסֶף וְכַדְמָוִן וְכֶסֶף וְכַדְמָוִן
 כְּכֶסֶף וְכַדְמָוִן וְכֶסֶף וְכַדְמָוִן

וְהָיוּ כְּכֶסֶף וְכַדְמָוִן וְכֶסֶף וְכַדְמָוִן
 כְּכֶסֶף וְכַדְמָוִן וְכֶסֶף וְכַדְמָוִן
 כְּכֶסֶף וְכַדְמָוִן וְכֶסֶף וְכַדְמָוִן
 כְּכֶסֶף וְכַדְמָוִן וְכֶסֶף וְכַדְמָוִן
 כְּכֶסֶף וְכַדְמָוִן וְכֶסֶף וְכַדְמָוִן
 כְּכֶסֶף וְכַדְמָוִן וְכֶסֶף וְכַדְמָוִן
 כְּכֶסֶף וְכַדְמָוִן וְכֶסֶף וְכַדְמָוִן
 כְּכֶסֶף וְכַדְמָוִן וְכֶסֶף וְכַדְמָוִן
 כְּכֶסֶף וְכַדְמָוִן וְכֶסֶף וְכַדְמָוִן
 כְּכֶסֶף וְכַדְמָוִן וְכֶסֶף וְכַדְמָוִן
 כְּכֶסֶף וְכַדְמָוִן וְכֶסֶף וְכַדְמָוִן

¹ Joan. I, 12.
^a In Cod. ...
 TOM. II.

argentum, aurum et argentum quæ rapuerunt e spoliis Tyri aliarumque civitatum et apud se reposuerunt.

10. *Et magna erit gloria domus hujus novissimæ plus quam primæ.* Hisce duo intenduntur: unum, vult eos docere domum hanc esse novissimam nec fore aliam posteriorem, alterum vult ostendere domum a Zorobabele ornatam præstantiorem esse illa a Salomone ornata et pretiosiores esse thesauros novissimæ thesauris quæ David paravit et reposuit priori. Spiritualiter autem istud: « *Erit gloria domus hujus, etc.* » significat quam excelsa sit renovatio Adami per Christum effecta: multum quippe et infinite gloria præstat priori ejus creationi. Creatus enim et positus in Eden imago tantum Dei erat, per Dominum autem nostrum homines consortes facti sunt naturæ divinæ; *dedit quippe eis potestatem filios Dei fieri*¹, et hac ratione præstantiores effecti sunt.

13-15. *Si tulerit homo carnem sanctam et obtulerit panem et vestimentum*², num sanctificari poterit? Responderunt sacerdotes et dixerunt: *minime. Si autem obtulerit is cujus anima polluta est, an non polluetur?* Responderunt ei dicentes: *Polluitur. Dixit eis propheta: Talis est populus iste coram Domino.* Ait eos in omnibus quæ faciunt et in omnibus quæ offerunt sancti quid non agere. Hæc autem

² Vers. simpl. ... et pulmentum.

וַיִּשְׁפֹּף אֶת־הָאֶבֶן חַלְלָהּ . . .

וְהָיָה כִּי־תַעֲבֹדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם . . .

וְהָיָה כִּי־תִשְׁבְּעוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם . . .

וְהָיָה כִּי־תִשְׁבְּעוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם . . .

¹ Haec desumpta sunt e cap. I, 8 et conjuncta cum iis quae habentur II, 19-20, multis verbis omissis.

dixit ut eos incitaret ad aedificationem templi, et porticus atque atrii interioris et exterioris.

Ascendite in montem, a fferte ligna et aedificate domum istam¹, mense nono, et vitis et ficus et malogranata vastata sunt et arbor olivae fructus non tulit; ab hac autem die benedicam eis, dicit Dominus. Scilicet cum ipsa templi fundatione inchoata sunt omnia quae per prophetas promissa fuerant. Ut autem indicaret eis hoc esse tempus domus (aedificandae), et eventura esse huic domo omnia quae praedicta fuerunt de ea a propheta Ezechiel ejusque sociis, dicit: Erit gloria domus hujus novissimae major quam primae.

Sermo quem firmavi vobiscum cum exiissetis ex Aegypto². Si dispersi fueritis exinde congregabo vos, ait Dominus. Semel commovebo caelum et terram. Rursus istud « Ascendite in montem, etc. », opus indicat creaturae ut portet crucem suam super humerum et stet in vertice montis, qui enim vult salvare animam suam, quae est imago Dei, renovet eam in aedificatione virtutum. Denique illud « Ascendite in montem, » figura est Christi qui portavit lignum crucis et ascendit in montem Golgotha. Domum autem appellat omnem animam quae in eo aedificatur.

23-24. Et subvertam currus super conscensores eorum, cadentque equi et iis insidentes, quisque

² Supra II, 6.

וְאֵלֶיךָ יָשׁוּבֵנוּ . אָה . וְיִשָּׁבֵנוּ בְּעֵבֶר מִצִּדְּכֵינוּ
 וְיִשָּׁבֵנוּ בְּעֵבֶר מִצִּדְּכֵינוּ . מִסַּעֲדֵנוּ : וְיִשָּׁבֵנוּ בְּעֵבֶר
 וְיִשָּׁבֵנוּ בְּעֵבֶר מִצִּדְּכֵינוּ . מִסַּעֲדֵנוּ . מִסַּעֲדֵנוּ :
 וְיִשָּׁבֵנוּ בְּעֵבֶר מִצִּדְּכֵינוּ : מִסַּעֲדֵנוּ : מִסַּעֲדֵנוּ :
 מִסַּעֲדֵנוּ : מִסַּעֲדֵנוּ : מִסַּעֲדֵנוּ : מִסַּעֲדֵנוּ :
 מִסַּעֲדֵנוּ : מִסַּעֲדֵנוּ : מִסַּעֲדֵנוּ : מִסַּעֲדֵנוּ :
 מִסַּעֲדֵנוּ : מִסַּעֲדֵנוּ : מִסַּעֲדֵנוּ : מִסַּעֲדֵנוּ :
 מִסַּעֲדֵנוּ : מִסַּעֲדֵנוּ : מִסַּעֲדֵנוּ : מִסַּעֲדֵנוּ :
 מִסַּעֲדֵנוּ : מִסַּעֲדֵנוּ : מִסַּעֲדֵנוּ : מִסַּעֲדֵנוּ :
 מִסַּעֲדֵנוּ : מִסַּעֲדֵנוּ : מִסַּעֲדֵנוּ : מִסַּעֲדֵנוּ :
 מִסַּעֲדֵנוּ : מִסַּעֲדֵנוּ : מִסַּעֲדֵנוּ : מִסַּעֲדֵנוּ :

gladio fratris sui. Hisce « *Et subvertam currus et conscensores eorum* » ostendere vult quomodo et quando cadet domus Gog; istis vero : « *cadent quisque gladio fratris sui* » ostendit quomodo istud fiet. Quod porro dicit : « *In die illa assumam te Zorobabel, fili Salathiel, serve mi, ait Dominus, ponamque te ut sigillum, quia te elegi,* hisce ostendit quando fiet. Diebus itaque Zorobabelis evenit ruina Gog, ut dixit Aggæus, quod eventurum esse ceteri quoque prophetæ vaticinati erant. Assumatur autem a nobis iste locus mystice de Zorobabele illo magno Christo qui ex Zorobabele, Salathielis filio e domo David, genus ducit et descendit per natiuitatem in carne. Diebus quippe incarnationis ejus, corrui et prostratus est diabolus et abolita est acerba ejus dominatio in genus humanum.

וְיִשָּׁבֵנוּ בְּעֵבֶר מִצִּדְּכֵינוּ : מִסַּעֲדֵנוּ :
 וְיִשָּׁבֵנוּ בְּעֵבֶר מִצִּדְּכֵינוּ : מִסַּעֲדֵנוּ :

Explicit commentarium partium
 quarundam ex Aggæo propheta.

MONITUM

IN SERMONES QUI SEQUUNTUR.

---

1. Sermo « *de admonitione* » exscriptus est e perantiquo codice Musæi Britannici ubi reponitur inter codd. add. sub n° 14,605 fol. 41-49. Iste codex membranaceus emptus fuit anno Græcorum 964, Christi 653 ; unde colligitur codicem esse isto anno antiquiorem. Continet porro cum nonnullis homiliis sancti Joannis Chrysostomi et Jacobi Sarugensis sequentem sancti Ephræmi « *de admonitione* » sermonem.

2. Sermo « *de reprehensione* » exscriptus est e Musæi britannici cod. add. 14,573, fol. 21-26. E forma scripturæ apparet codicem illum membranaceum sæculo VI fuisse exaratum. Iste codex unus est e 250 codicibus quos abbas Moyses Nisibenus emit A. D. 932 pro monasterio S. Dei Genitricis niriensi. Continet autem sermonem metricum S. Ephræmi « *De Jona et pœnitentia Ninivitarum* » qui invenitur inter *Opp. Syr. lat.* II, 359, sqq. ; deinde duos sermones « *de reprehensione* » quorum secundus editus est in *Opp. Syr. lat.* III, 654 inter *sermones* S. Ephræmi de diversis. Primus autem nondum

lucem aspexit, idcirco eum hic vulgamus.

3. Alter sermo « *de reprehensione* » exscriptus est e Musæi britannici cod. add. 12,176 fol. 1-2. Membranaceus iste codex antiquissimus est ; pertinet quippe ad sæc. V vel VI. Totus Ephræmiticus continet hymnos S. Ephræmi de fide et contra falsas doctrinas. Initio autem in duobus foliis prioribus, quæ alterius manus paulo recentioris esse videntur, legitur sermo quem hic vulgamus. Codices hic indicati fusius descriptos habes apud W. Wright, *Catalogue of the Syriac mss in the British Museum.* London 1870-1872.

4. Sermo « *De magis, incantoribus et divinis et de fine et consumptione* » exscriptus est e duobus Musæi britannici codicibus, nempe: e cod. addit. 14,615, sæc. X vel XI, fol. 12-20, et e cod. add. 14,650 sæculi VI vel VII, ubi reponitur inter varias sanctorum vitas. Quum iste codex nobis non innotuerit nisi postquam textus e cod. 14,615 jam exscriptus erat, codicem 14,650 littera B. indicavimus et varias lectiones ex eo apposuimus.

MAR EPHRÆMI SERMO

DE ADMONITIONE.

ܘܠܗܘܢ ܘܥܘܢ ܘܕܢܘܥ ܘܟܠܐ ܘܕܘܝܡܐ ܥܘܨܐ

ܘܕܢܘܥ ܘܥܘܢ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ . ܘܕܢܘܥ ܘܥܘܢ ܘܕܢܘܥ
 ܘܕܢܘܥ ܘܥܘܢ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ . ܘܕܢܘܥ
 ܘܥܘܢ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ .
 ܘܕܢܘܥ ܘܥܘܢ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ .
 ܘܕܢܘܥ ܘܥܘܢ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ .
 ܘܕܢܘܥ ܘܥܘܢ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ .
 ܘܕܢܘܥ ܘܥܘܢ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ .
 ܘܕܢܘܥ ܘܥܘܢ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ .
 ܘܕܢܘܥ ܘܥܘܢ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ .
 ܘܕܢܘܥ ܘܥܘܢ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ .
 ܘܕܢܘܥ ܘܥܘܢ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ .
 ܘܕܢܘܥ ܘܥܘܢ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ .
 ܘܕܢܘܥ ܘܥܘܢ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ ܘܕܢܘܥ .

1. Oculo Spiritus Isaias viderat mundum transeuntem eumque ore prophetiæ fœno et herbæ assimilavit : « *Omnis caro fœnum est et omnis decor ejus herba agri. Exsiccatum est fœnum et exaruit. Verbum autem Domini permanent*¹. Sub figura fœni propheta egregie depinxit transeuntis mundi habitaculum et decorem ejus recte figuravit per herbam quæ exaruit nec crevit. Quænam causa excitavit eum ut de ista re loqueretur? Undenam propheta contemplatus est mundum ut eum fœno assimilaret? quænam mens extulit eum ut tale effatum pronuntiaret, quemnam respiciebat scopum? Ut perspicue discamus perquam facile est. Intuebatur temporum vicissitudines super mundum transeuntes, reges ab invicem destructos et vicissim se destruentes; respiciebat principes ut somnia effugientes, ab hominum consortio migrantes; videbat potentes hodie ut tonitrua terrorem incutientes, cras vero non esse; videbat gaudia vix advenisse, quum jam fletibus excipiebantur; videbat bonis epulantem illico malis apprehensum; cernebat unum heri superbientem, alterum hodie florentem; ille non servavit suam magnitudinem et hic a suo flore decidit. Videbat divitias velut umbras esse et potentiam velut vaporem conditionesque altas æque ac

¹ Is. XL, 6-8; I Petr. I, 24.

حەزەونە وئالەم بە . لەحمە حەزەونە
 ۆەنە . حە نەحە ئەستەسە . سەحە حەزەونە
 مەلە ئەف . سەلە ئەف . مەلە ئەف . مەلە ئەف .
 بەرا وەنە وەجەنە لەمەل . حەلە حەزەونە
 مەحەلە . سەحە وەقەلە وەجەنەلە . ئەسەلە
 لەنە . مەنەلە . مەلە لەمەنەلە حەزەونە
 حەسەنەلە . سەقەلە حەزەونە . سەقە
 ستەلە حەزەونە . سەقەلە حەزەونە .
 سەقەلە حەزەونە . سەقەلە حەزەونە
 لەتە . سەلەنەلە وەلە ئەف مەلە سەلە سە .
 حەزەونە سەلە ئەف . سەقەلە حەزەونە
 سەقەلە حەزەونە . سەقەلە حەزەونە .
 لەمەلە ئەف . سەقەلە حەزەونە .
 حەزەونە . سەقەلە حەزەونە .
 حەزەونە . سەقەلە حەزەونە .

humiles esse velut visionem noctis ;
 videbat volvi rotam temporum et a
 nemine intercipi, hominem in suo
 splendore deficere et dum exalta-
 retur jam non esse; cernebat mun-
 dum fallacem esse nec ejus favorem
 apud hominem permanere, nec
 ejus potestatem retineri, nec ejus
 divitias sempiternas esse. Scruta-
 batur constitutos in ordinibus su-
 perioribus suas dilatare ditiones et
 vix parumper resplenduisse quum
 jam deficerent, nec eorum imperia
 perstitisse. Videbat transire juven-
 tutem, sequi senectutem ejusque
 onere adolescentiam in gravitatem
 perduci; videbat divites in deliciis,
 judices in suis ditionibus, impera-
 tores cum suis legionibus, duces
 exercituum cum suis agminibus,
 principes in suis ordinibus, præfec-
 tos cum suis imperiis, reges cum suis
 coronis et omnium hominum finem
 mortem esse. In his aliisque hujus-
 modi plurimis totus quum esset
 Isaias mente in admirationem rapta,
 mundum fœno assimilavit. Dum au-
 tem principibus irrideret et ditioni-
 bus vae diceret, prophetia in mente
 ejus mundi figuram delineabat.

حەزەونە . سەقەلە حەزەونە .
 وەنە . حەزەونە . سەقەلە حەزەونە .
 وەنە . حەزەونە . سەقەلە حەزەونە .
 وەنە . حەزەونە . سەقەلە حەزەونە .
 وەنە . حەزەونە . سەقەلە حەزەونە .
 وەنە . حەزەونە . سەقەلە حەزەونە .
 وەنە . حەزەونە . سەقەلە حەزەونە .
 وەنە . حەزەونە . سەقەلە حەزەونە .
 وەنە . حەزەونە . سەقەلە حەزەونە .
 وەنە . حەزەونە . سەقەلە حەزەونە .
 وەنە . حەزەونە . سەقەلە حەزەونە .
 وەنە . حەزەونە . سەقەلە حەزەونە .
 وەنە . حەزەونە . سەقەلە حەزەونە .
 وەنە . حەزەونە . سەقەلە حەزەونە .
 وەنە . حەزەونە . سەقەلە حەزەونە .
 وەنە . حەزەونە . سەقەلە حەزەونە .

2. Revelatio in duas partes divisa
 aures prophetæ perculit ut dupli-
 cato sermone rem mundi qualis sit
 doceret. « *Vox dicens : clama ;
 et dixit : quid clamabo ?* » Quis
 est ille qui interrogabat et quis est
 ille qui respondebat ? geminatis
 vocibus prophetia loquebatur, ut,
 dum præcipiebat et respondebat,
 propheta reipsa illuminaretur. Re-
 velatio duobus oribus ad Isaiam
 resonabat, ut, dum vicissim inter-

وَحَمِيمٍ : دَلِيلٌ قَلِيلٌ يُرَوِّدُكَ لِيَوْمٍ . حَسْبُ
مَلَأَ الْوَجْدَ مِنْهُ سَائِلًا وَيَعْلَمُ الْبُؤْسَ :

حَالًا حَسْبُ : لَمْ يَحْصِنَا لِيَوْمِ . سَائِلًا
حَسْبُ : حَصِنَا قَدْرًا حَسْبُ :
وَيَوْمِ سَمِعْنَا نَعْبَةَ دَوْمٍ . لَيْسَ وَحَصِنَا
لِيَوْمِ . دَوْمٌ كَيْفًا مَلَأَ لِيَوْمِ .
وَسَائِلًا لِيَوْمِ : حَصِنَا وَحَصِنَا
وَدَخَلْنَا . نَحْمَلُ حَصِنَا حَمْلًا .
وَيَوْمِ لِيَوْمِ لِيَوْمِ . حَصِنَا
لِيَوْمِ . لِيَوْمِ : لِيَوْمِ وَحَصِنَا
سَائِلًا لَمْ يَحْصِنَا حَصِنًا . دَوْمٌ
حَصِنًا وَحَصِنًا . حَصِنَا فَحَصِنَا
مَدْرَسَةُ حَصِنَا . لِيَوْمِ وَحَصِنَا
لِيَوْمِ . وَحَصِنَا حَصِنَا حَصِنَا .
وَحَصِنَا لِيَوْمِ : حَصِنَا حَصِنَا
لِيَوْمِ . سَائِلًا لِيَوْمِ : وَحَصِنَا
حَصِنَا حَصِنَا . حَصِنَا حَصِنَا .
لِيَوْمِ حَصِنَا . حَصِنَا حَصِنَا .
حَصِنَا حَصِنَا . حَصِنَا حَصِنَا .
لِيَوْمِ حَصِنَا . حَصِنَا حَصِنَا .
لِيَوْمِ حَصِنَا . حَصِنَا حَصِنَا .
عَقْلًا حَصِنَا . لِيَوْمِ حَصِنَا . حَالًا

rogaret, narratio finem suum assequeretur. Prophetia in mente Isaiaë duabus vocibus resonabat, una quæ dicebat « clama » et altera « quid clamem ? »

3. *Omnis caro fœnum est et decor ejus herba agri et fœnum defecit et exaruit, quia Spiritus Domini sufflavit in eo*¹. Oraculum istud veluti per verba ab Isaia auditum est ut ipse apprime intellexeret mundum fluxum esse transitorium. Prophetia fœnum assumpsit ut mundi imaginem exprimeret et ut ex herba quæ succiditur ornamentum momentaneum ei conficeret. Aspectus mundi herba est in prato creaturarum; principes velut flores nitent, arescunt et auferuntur. Flori simile est genus nostrum. Mirandam videntibus præbet speciem suam, quæ aliquo tempore splendescit et illico, pulchritudine amissa, in terram decidit. Aspice divitem et intelliges faciem ejus nitore pulchritudinis non plus quam florem fulgere, qui tamen dum decerpis eum arescit. Sol urit flores et mors nudat divites. Flos in prato marcessit et dives pulchritudine spoliatur. Contemplanare hodie divitem quamdiu in mundo est cum divitiis suis, et paulo post rursus contemplare eum mox ac divitiæ reliquerunt eum. Accede et intuere nunc pulchritudinem ejus et decorem potestatis et ordines ipsi obsequentes, cum quo honore gestatur; incedit coram eo magnificentia, et circumdat eum

¹ Is. XL, 7-8.

עהפתיבמא זיהבא . זיהב חלחעמ
 קעמ . וסלא סעדיפ פאמא . מלא
 פקיהו סעדיפ . זלפ סעדיפ
 פקיהו פיה . זיהב מלאה זאלא .
 סעדיפ סעדיפ . סעדיפ סעדיפ .
 סעדיפ . סעדיפ . סעדיפ . סעדיפ .
 סעדיפ . סעדיפ . סעדיפ . סעדיפ .
 סעדיפ . סעדיפ . סעדיפ . סעדיפ .
 סעדיפ . סעדיפ . סעדיפ . סעדיפ .
 סעדיפ . סעדיפ . סעדיפ . סעדיפ .
 סעדיפ . סעדיפ . סעדיפ . סעדיפ .
 סעדיפ . סעדיפ . סעדיפ . סעדיפ .

זיהב סעדיפ . סעדיפ . סעדיפ .
 סעדיפ . סעדיפ . סעדיפ . סעדיפ .
 סעדיפ . סעדיפ . סעדיפ . סעדיפ .
 סעדיפ . סעדיפ . סעדיפ . סעדיפ .
 סעדיפ . סעדיפ . סעדיפ . סעדיפ .
 סעדיפ . סעדיפ . סעדיפ . סעדיפ .

tiones ; alter verbo eum honorat ;
 est qui defert ei munera, est qui
 verbis eum delectat ; ex hac parte
 stant servi, ex illa mercenarii ado-
 rant. Astant debitores cum suis
 donis, pauperes cum suis laudibus.
 Susurrone (?) sustentant eum et
 perversores honorant eum ; festino
 cursu eum præcedunt et sequuntur
 adulators. Ornatus vestibus pre-
 tiosis reverentia et decore induitur.
 Gerit corpus luxuriosum et deliciis
 nutritum ; gloriosa refulget ejus
 persona ; fluit confidenter ejus ver-
 bum et celeriter ejus loquela ; im-
 peratoria sunt et formidanda ejus
 mandata. Quidquid dicat stat. In
 ore ejus mendacium ; nemo adest
 qui reprehendat eum ; mediis per-
 versis utitur et nemo eum repre-
 hendere audet ; mentiri naturale
 ipsi est ; displicet vero quod veritas
 loquatur ; in iniquitate discurrit
 lingua ejus et pro eo jurat verum
 esse. Sermo ejus probro insidet et
 laudatores ejus multi sunt. Frau-
 dulentus est sermo labiorum ejus,
 eo tamen oblectantur ejus audi-
 tores. Aurum ejus os ipsi est et
 lingua ejus eructat ipsius divitias,
 et quia vestibus decorus est placent
 ejus verba. Talis est magnificentia
 divitis qui exiguo tempore floret ;
 undecumque eum indages pulchri-
 tudinem mundi in eo aspicias.

4. Rursus contemplare attente
 post aliquod tempus divitem, quan-
 do jam finis ad januam adest et
 ingressa mors in ejus habitaculo
 sedem fixit ; quando ingressus in-
 teritus eum rapuit atque possessio-
 nibus spoliavit ; quando procul a

חסוהו חסוהו . חסוהו חסוהו . חסוהו חסוהו .
 חסוהו חסוהו . חסוהו חסוהו . חסוהו חסוהו .
 חסוהו חסוהו . חסוהו חסוהו . חסוהו חסוהו .
 חסוהו חסוהו . חסוהו חסוהו . חסוהו חסוהו .
 חסוהו חסוהו . חסוהו חסוהו . חסוהו חסוהו .
 חסוהו חסוהו . חסוהו חסוהו . חסוהו חסוהו .
 חסוהו חסוהו . חסוהו חסוהו . חסוהו חסוהו .
 חסוהו חסוהו . חסוהו חסוהו . חסוהו חסוהו .
 חסוהו חסוהו . חסוהו חסוהו . חסוהו חסוהו .
 חסוהו חסוהו . חסוהו חסוהו . חסוהו חסוהו .
 חסוהו חסוהו . חסוהו חסוהו . חסוהו חסוהו .
 חסוהו חסוהו . חסוהו חסוהו . חסוהו חסוהו .
 חסוהו חסוהו . חסוהו חסוהו . חסוהו חסוהו .
 חסוהו חסוהו . חסוהו חסוהו . חסוהו חסוהו .

וְכָל בְּשָׂרָה אֶשְׁתִּיבָהּ כְּחֶבֶת אֶתְּרֵךְ . יֵשׁוּעַ

sua habitatione abducitur et vadit ad domum longinquam ; quando exit e suis aedibus et remanent post eum ejus aedificia ; quando protenditur ejus iter usque in viam spatiosam defunctorum ; quando post eum ingressi sunt qui efferent, et arripuerunt eum exieruntque portatores ; quando procul stat aurum ejus et projectus abjectusque jacet mammona ; quando ejus divitiæ eum amplius liberare non possunt nec ejus possessiones eum salvare ; quando mercenarii ejus spernunt eum et servi obedire recusant ; quando male tractant eum ejus olim adoratores ; quando probrosa ejus evulgant qui eum exaltarunt ; quando despiciunt eum familiares, et ejus conversationis immemores sunt amici ; quando abscinditur ab eo concordia concivium ejus ; quando versatur juxta mortem advenientem et accedit ad limina defunctorum ; quando, inclinato capite, vadit deorsum ad portam inferi ; quando præcipitant eum in tenebras et revertuntur ad convivium ; quando conculcant eum in tartaro et nihil decoris ipsi superest ; quando odorem emittit dives et foetet ac dissolvitur corpus ejus ; quando ingressi vermes requiescunt in illo corpore quod gloriabatur ; quando decidit ut flos illud corpus quod deliciis affluebat ; quando marcuit ut herba istud idolum venustate plenum et juxta veritatem aestimatur, figuram ejus exprimit fœnum Isaiaë.

5. « Omnis caro fœnum est et decor ejus herba agri. » Ita in

חפר ושמלא . אי כענין סתתב .
 לחפר וקרא חפרא . וגמס נחס
 ספרה ד . סמא סניא סמאלימ . לרוב
 סמא . וכא . סמא סמא סמא .
 סמא סמא סמא . סמא סמא סמא .
 סמא סמא סמא . סמא סמא סמא .
 סמא סמא סמא . סמא סמא סמא .
 סמא סמא סמא . סמא סמא סמא .
 סמא סמא סמא . סמא סמא סמא .
 סמא סמא סמא . סמא סמא סמא .
 סמא סמא סמא . סמא סמא סמא .
 סמא סמא סמא . סמא סמא סמא .
 סמא סמא סמא . סמא סמא סמא .
 סמא סמא סמא . סמא סמא סמא .
 סמא סמא סמא . סמא סמא סמא .
 סמא סמא סמא . סמא סמא סמא .
 סמא סמא סמא . סמא סמא סמא .
 סמא סמא סמא . סמא סמא סמא .
 סמא סמא סמא . סמא סמא סמא .
 סמא סמא סמא . סמא סמא סמא .

veritate, charissimi, herbæ similis
 est homo, qui exoritur, exornatur,
 floret, deinde marcescit, decidit et
 perit. Intelligatur verbum prophe-
 tæ et illico ejus venustus conspicua
 fiet; veritas sit ejus scrutator et
 statim ac perspecta fuerit lauda-
 bitur. Aures præbete, auditores,
 et intelligite similem esse mundum
 fæno et decorem ejus velut herbam
 esse sicut prædicavit Isaias. Quid
 enim pulchri ipsi inest quod non
 ut flos decidat? Quænam potestas
 subsistit quæ non ut flos decidat?
 An illius divitiæ transeunt? An
 aurum ipsi remanet? An ejus pul-
 chritudo corrumpitur? An potestas
 evanescit? Nec rex servat coronam,
 nec judex potestatem, nec magnus
 sui juris remanet, nec parvus li-
 bertatem acquirit. Dignitates quæ
 heri resonabant, hodie quomodo
 disjectæ jacent? Vide principes
 qui terram diripuerunt, abolita est
 eorum memoria. Ubinam sunt an-
 tiqui judices cum ordinibus suis
 qui temporibus suis celebres fue-
 runt? Ecce eorum posteri extincti
 sunt. Ubinam sunt reges antiqui
 qui auro repleverunt thesauros suos
 et divitiis mundum subegerunt?
 Nunc facti sunt velut nihilum.
 Ubinam sunt imperatores qui in
 domibus suis illustres facti sunt et
 fundarunt ac extruxerunt arces?
 Ceciderunt sicut ceteri. Ubinam
 sunt heroes qui in præliis reporta-
 runt victoriam et in bellis trium-
 pharunt? Tandem in pulverem
 redacti sunt. Ubinam sunt princi-
 pes qui constituerunt muros densos
 et condiderunt oppida opulenta?

ܘܢܨܒܝܢ ܘܥܠܡܝܢ ܘܡܘܠܘܢ ܘܕܢܝܚܐ ܘܕܢܝܚܐ ܕܥܘܠܡܝܢ

A ruina Nisibis occasionem assumit ut vitia fugienda doceat.

ܘܢܨܒܝܢ ܘܥܠܡܝܢ ܘܡܘܠܘܢ ܘܕܢܝܚܐ ܘܕܢܝܚܐ ܕܥܘܠܡܝܢ .
 ܘܢܨܒܝܢ ܘܥܠܡܝܢ ܘܡܘܠܘܢ ܘܕܢܝܚܐ ܘܕܢܝܚܐ ܕܥܘܠܡܝܢ .
 ܘܢܨܒܝܢ ܘܥܠܡܝܢ ܘܡܘܠܘܢ ܘܕܢܝܚܐ ܘܕܢܝܚܐ ܕܥܘܠܡܝܢ .
 ܘܢܨܒܝܢ ܘܥܠܡܝܢ ܘܡܘܠܘܢ ܘܕܢܝܚܐ ܘܕܢܝܚܐ ܕܥܘܠܡܝܢ .
 ܘܢܨܒܝܢ ܘܥܠܡܝܢ ܘܡܘܠܘܢ ܘܕܢܝܚܐ ܘܕܢܝܚܐ ܕܥܘܠܡܝܢ .
 ܘܢܨܒܝܢ ܘܥܠܡܝܢ ܘܡܘܠܘܢ ܘܕܢܝܚܐ ܘܕܢܝܚܐ ܕܥܘܠܡܝܢ .
 ܘܢܨܒܝܢ ܘܥܠܡܝܢ ܘܡܘܠܘܢ ܘܕܢܝܚܐ ܘܕܢܝܚܐ ܕܥܘܠܡܝܢ .
 ܘܢܨܒܝܢ ܘܥܠܡܝܢ ܘܡܘܠܘܢ ܘܕܢܝܚܐ ܘܕܢܝܚܐ ܕܥܘܠܡܝܢ .
 ܘܢܨܒܝܢ ܘܥܠܡܝܢ ܘܡܘܠܘܢ ܘܕܢܝܚܐ ܘܕܢܝܚܐ ܕܥܘܠܡܝܢ .
 ܘܢܨܒܝܢ ܘܥܠܡܝܢ ܘܡܘܠܘܢ ܘܕܢܝܚܐ ܘܕܢܝܚܐ ܕܥܘܠܡܝܢ .
 ܘܢܨܒܝܢ ܘܥܠܡܝܢ ܘܡܘܠܘܢ ܘܕܢܝܚܐ ܘܕܢܝܚܐ ܕܥܘܠܡܝܢ .
 ܘܢܨܒܝܢ ܘܥܠܡܝܢ ܘܡܘܠܘܢ ܘܕܢܝܚܐ ܘܕܢܝܚܐ ܕܥܘܠܡܝܢ .
 ܘܢܨܒܝܢ ܘܥܠܡܝܢ ܘܡܘܠܘܢ ܘܕܢܝܚܐ ܘܕܢܝܚܐ ܕܥܘܠܡܝܢ .
 ܘܢܨܒܝܢ ܘܥܠܡܝܢ ܘܡܘܠܘܢ ܘܕܢܝܚܐ ܘܕܢܝܚܐ ܕܥܘܠܡܝܢ .
 ܘܢܨܒܝܢ ܘܥܠܡܝܢ ܘܡܘܠܘܢ ܘܕܢܝܚܐ ܘܕܢܝܚܐ ܕܥܘܠܡܝܢ .
 ܘܢܨܒܝܢ ܘܥܠܡܝܢ ܘܡܘܠܘܢ ܘܕܢܝܚܐ ܘܕܢܝܚܐ ܕܥܘܠܡܝܢ .
 ܘܢܨܒܝܢ ܘܥܠܡܝܢ ܘܡܘܠܘܢ ܘܕܢܝܚܐ ܘܕܢܝܚܐ ܕܥܘܠܡܝܢ .
 ܘܢܨܒܝܢ ܘܥܠܡܝܢ ܘܡܘܠܘܢ ܘܕܢܝܚܐ ܘܕܢܝܚܐ ܕܥܘܠܡܝܢ .
 ܘܢܨܒܝܢ ܘܥܠܡܝܢ ܘܡܘܠܘܢ ܘܕܢܝܚܐ ܘܕܢܝܚܐ ܕܥܘܠܡܝܢ .
 ܘܢܨܒܝܢ ܘܥܠܡܝܢ ܘܡܘܠܘܢ ܘܕܢܝܚܐ ܘܕܢܝܚܐ ܕܥܘܠܡܝܢ .
 ܘܢܨܒܝܢ ܘܥܠܡܝܢ ܘܡܘܠܘܢ ܘܕܢܝܚܐ ܘܕܢܝܚܐ ܕܥܘܠܡܝܢ .

1. Dolor cogit me ut loquar, ordo jubet ut sileam. Quod nimium est etsi jucundum sit injucundum fit; omnia in mensura placent, omnia in mensura grata fiunt. Venter, utpote parvæ capacitatis, cum mensura accipere debet; mens non est sicut venter, sinus ejus ultra mensuram capax est; potest itaque et in mensura et absque mensura accipere doctrinam. Magnus mentis sinus pigritia angustus redditur. Si vitetur pigritia tum a dicente tum ab audiente, crescit sermo et expanditur, crescit auditus et dilatatur. Auditui nostro tædium non afferant res urbis¹ quæ periit. Res ejus utilitates et adjumenta præbent, meliores sunt pharmacis. Pharmaca corpus tantum sanant, illæ vero corpus et animam. Civitas periit et simul perierunt mala quæ in ea occultabantur. Venite, igitur, perire faciamus mala nostra ut non pereamus cum malis nostris. In urbe cum strangulatis strangulata est invidia, quia non supererat qui clanculum læderet; frigit æmulatio, quia non remanebant ibi æmulæ et concubinæ; ira fervida frigit quia frigit tota civitas; concupiscentia ardens extincta est in cadaveribus frigidis; quæ paulo ante ardebat, respiciente eam ira divina extincta est. Abjecta est ab urbe cum despectu superbia, quia nemo erat qui vestibibus superbiam decoraret.

¹ Urbis Nisibenzæ quæ Persis tradita fuit a Joviano.

قُلِّلا دَراندا صدامح . دَهقدلا سدراق
وَلاندا دنا وبعدا صدامح *

صمما صملا بم; ذرة . ذرة /اندا لذنا
لذرة . لا بم; ذرة لذرة /اب نم . صواها
اخلا وخذرة . عجم صواها نحا صا
ذبحه . صواهاها حلسه و/نحو . صاهلا
لخر صمما صواها . ذروها صمصفا
اخه . ذنها صاهلا /اب /اب و/اخلا
صمما . لا صمصفا خلا سله . لا
ها خلا صمصفا . لا صاهلا لذنا
صواها . صاهلا نم صواهاها . صاهلا
صمصفا بمها . صاهلا نم ذرة /ابها .
صمصفا و/نم صمصفا . صمصفا ذرة
بمصفا . صمصفا و/اندا صاهلا . ذبحوا
ذرة و/صما . ص صاهلا نحا ذر صواها .
صمصفا اخه و/اندا صاهلا . صمصفا صمما
صواها صا . صاهلا صمصفا /ابها . خلا
صاهلا لجه ذنا . صمصفا صاهلا
صمصفا . صمصفا و/اندا صاهلا . خلا صاهلا
ولا صمصفا . عفا ذرة و/صمصفا . صاهلا
ذرة و/صوا . لاهلصها و/اندا صاهلا .
و/اندا صمصفا . صاهلا صاهلا
صاهلا صاهلا صاهلا و/اندا صاهلا . لا
صاهلا ذرة صمصفا . و/اندا صاهلا
صاهلا . لا بمهاها صاهلا . صاهلا خلا
صاهلا و/اندا ذرة . صاهلا و/اندا صاهلا

Impudicus quippe duo induit : vestem et cum ea superbiam. Periit in urbe ornamentum fatuarum congeries omnis perditionis ; depedita sunt monilia luxuriosarum quarum aspectus plenus est offendiculis ; hisce vilibus lapidibus pedes in terram offendunt ; gemmæ et lapides luxuriosarum offendicula præbent oculis puerorum.

2. Calceus ornatus oneri est terræ ^{Invehitur in calceos nimium exornatos.} quæ montes sustinet ; non gravant eam montes, sicut calceus impudicus qui eam premit. Omnia ornamenta reliquit propheta et calceum tantum reprehendit. Propter calceum impurum justum pecunia vendiderunt. Hoc Scripturæ oraculum considera, o quæ impudica et exornata es ; si non assequaris vim ejus, vade, roga expositionem. Non immemor sis hujus dicti. Propter calceum impudica es ; vim calcei agnoscis ; idcirco calceo te armavisti. Calceus ille qui saltavit in convivio abscidit caput Joannis¹. Calceus puellæ occidit divum præconem, sterilis filium. Fuit ille ceteris prophetis major, attamen parvus calceus occidit eum. Calceus ornatus rete fuit quod totum convivium irretiit. Amor ejus mentem Herodis pervasit ; ab eo calceus in pignus accepit jusjurandum inviolabile de patrando scelere quod non condonatur. Caput convivii mittens attulit caput præconis. Despiciat pes calceum, qui pedes exacerbavit in convivio. Time impudentiam præira et minue aliquid ex ornatu ; ne putes calceum peccatum esse sim-

¹ Cfr. Math. XIV
TOM. II.

ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ .
 ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ .
 ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ .
 ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ .
 ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ .
 ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ .
 ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ .
 ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ .
 ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ .

ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ .
 ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ .
 ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ .
 ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ .
 ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ .
 ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ .
 ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ .
 ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ .
 ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ .
 ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ .
 ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ .
 ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ .
 ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ .
 ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ .
 ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ ܘܢܗܝܢܢ .

bibisti; non quiescit intra te vinum sicut quievit in vase; sed ad alia te deducit, inebriat te postquam bibisti illud. Scias eum qui uno fortior est multis debiliorem fieri; ne solus accedas ad vinum quod te fortius est; bibant eum tecum orphani, et sic illud superabis cum multis. Superatur quippe vinum inter potatores multos distributum, sicut ipsum vicissim potatores superat, quando nimium est. Invita ad illud egentes ut inter multos distributum debilius evadat.

5. Saccum induere erubescis, angustior est pro te quando eum induisti. Angustior est saccus pro peccatis nostris et cinis non sufficit ad dealbandas maculas nostras. In veste ascetarum erubescis, in ornatu luxurioso potius erubescas; sume paululum e vestitu ascetarum et paululum minue ex ornatu; vestem sume mediam, quæ nec elegantior nec deterior sit; relinque infima et summa et elige tibi media; ne sis uno die, in vilibus, altero in voluptuosis, uno die in cinere, altero in deliciis, nec te in cœlum extollas, nec te in abyssum demittas. Dura est tibi discalceatio? ne calceos assumas luxuriosos, non inservit discalceatio nec calceus luxuriosus, nec prodest uno die demissio profunda altero luxus magnus, uno tempore indesinentes lacrymæ, altero risus effusus; impone tibi eas mensuras quas statuerunt viri prudentes. Calceus modestus pedem decet qui perguit ad orationem, ad obtinenda auxilia... (*deest folium*).

.... חסרם איהו באחשאי . רינג' איהו
אחשאי . חסרתם חיה חסרתם . איהו
איהו ולא חסרתם . חסרתם חיה חסרתם .
איהו חסרתם חיה חסרתם . חסרתם חיה חסרתם
חסרתם חיה חסרתם . חסרתם חיה חסרתם .
חסרתם חיה חסרתם . חסרתם חיה חסרתם .
חסרתם חיה חסרתם . חסרתם חיה חסרתם .
חסרתם חיה חסרתם . חסרתם חיה חסרתם .
חסרתם חיה חסרתם . חסרתם חיה חסרתם .
חסרתם חיה חסרתם . חסרתם חיה חסרתם .
חסרתם חיה חסרתם . חסרתם חיה חסרתם .
חסרתם חיה חסרתם . חסרתם חיה חסרתם .
חסרתם חיה חסרתם . חסרתם חיה חסרתם .
חסרתם חיה חסרתם . חסרתם חיה חסרתם .
חסרתם חיה חסרתם . חסרתם חיה חסרתם .
חסרתם חיה חסרתם . חסרתם חיה חסרתם .
חסרתם חיה חסרתם . חסרתם חיה חסרתם .
חסרתם חיה חסרתם . חסרתם חיה חסרתם .

6... speculum est mentis ejus. Vitia filiarum
Depinguntur sapientibus occulta Israel eas
ejus in manifestis. Etiam anima in captivita-
invisibilis in corpore visibilis fit. tatem tra-
Quænam sint animæ dispositiones diderunt,
corpus te docere potest. Sit-ne concupiscentia in natura ejus corpus ita actum
tibi ostendere potest ; sit-ne in ea erga Nisi-
superbia corpus significare potest. benas.
Accede ad corpus exterius et videbis
eam totam in toto. Inquire an natura
bona vel mala sit ; porro neque
bona est neque mala, quia bonum
et malum a voluntate pendent. Ac-
cede ad sensus externos ; numerant
tibi maculas internas, ne hæsites
de occultis, quum certiohem de illis
te reddant ea quæ patent. Clamavit
propheta¹ filias Sion calceo et sal-
tatione iram divinam provocasse ;
computavit et numeravit earum
ornamenta eaque comparavit cum
pœna afflictionum ut metu afflic-
tionum sua ornamenta spernerent ;
absolvens (sermonem) numeravit
earum ornamenta et contra eas ad-
vocavit qui eas captivarent ; con-
tulit pulverem in via collectum
cum aromatibus effusis ; pro gem-
mis pretiosis super detestabiles vit-
tas, pro corona cincinnorum dedit
eis caput detectum (?), pro zonis
et balteis funiculis cinxit renes
earum ; promisit eis discalceatio-
nem loco calceorum ornatorum.
Quam occulte fecerant nequitiam
publica captivitatis ignominia vul-
gavit. Pro scortatione quam ama-
verant in captivitate præbuit eis
scortationem absque ordine usurpa-
tam, absque lege patratam coacte

¹ Cfr. Is. III, 16-26.

וְזַעַם . לְךָ מִן זֶסְמָא אַרְבֵּה סַעֲבֵה
 חַבְלָא דְּעַבְרָא מִן מַהֲזָא :

חַבְלָא דְּרִיחָא חֲסִידָא . וְלֹא חַבְלָא דְּרִיחָא
 חֲסִידָא . אֲדֹכְרָא דְּהָא אַחֲרָא . מְאֻזְרָא
 לֹא מִצְרָא . וְהָא חֲסִידָא חֲסִידָא . וְהָא
 נִפְתָּחָא מִרְיָא . לִבְנֵיהֶם וְשִׁבְרֵיהֶם
 מִרְיָא . מִהֲוֵהוּ וְקִיְדֵיהֶם אֲחִילָא . וְהָא
 וְהָא חֲסִידָא . לֹא מַמְלֵךְ אֶבְרָם נִפְתָּח .
 דְּעַמֵּה חֲסִידָא . וְלִבְנֵיהֶם . חַבְלָא דְּאֲבָרָם
 וְלִבְנֵיהֶם . מִן וְלִבְנֵיהֶם אֶבְרָם . מִן
 מְחַתְּמָא חֲסִידָא . חֲסִידָא וְהָא נִפְתָּח .
 חֲסִידָא . אֶבְרָם עַמֵּה חֲסִידָא . אֲבָרָם
 אֶבְרָם וְהָא חֲסִידָא . מִן חֲסִידָא וְהָא
 חֲסִידָא . חֲסִידָא . חֲסִידָא . חֲסִידָא .
 חֲסִידָא . חֲסִידָא . חֲסִידָא . חֲסִידָא .
 חֲסִידָא . חֲסִידָא . חֲסִידָא . חֲסִידָא .
 חֲסִידָא . חֲסִידָא . חֲסִידָא . חֲסִידָא .
 חֲסִידָא . חֲסִידָא . חֲסִידָא . חֲסִידָא .
 חֲסִידָא . חֲסִידָא . חֲסִידָא . חֲסִידָא .
 חֲסִידָא . חֲסִידָא . חֲסִידָא . חֲסִידָא .
 חֲסִידָא . חֲסִידָא . חֲסִידָא . חֲסִידָא .

tate eas odiosas reddidit ut pœnitentia exornatæ ei gratæ fierent. Porro in Babylone et in Assyria, quæ erant nobis vicinitate proximæ, eas captivas duxit ; si autem filias Sion quia peccaverant captivas a longe venientes fecerunt, quanto magis e propinquo fecissent.

7. Quum Sion non reprehenderit filias suas, increpa, o Nisibin, filias tuas. Ecce ancillæ tuæ impudicæ sunt et ingenuæ puellæ non honorabiles ; ecce virgines tuæ impudentes et adolescentulæ tuæ procaces ; ecce vestes eorum impudentes et calceus pedum earum luxuriosus. Quæ eunt ad nuptias non exornantur ut virgines nostræ. Istæ antequam venirent ad institutionem, religiosa veste induebantur, ex quo tempore edoctæ sunt, sese exornarunt, postquam castitati se impenderunt, luxuriæ se dederunt, virgines erant castæ, inclusæ in conclavibus, acquisierunt divagationem pro cancellis, plateas pro conclavibus. Sub manu patris et matris antea servabantur, deinde elegerunt ecclesiam pro matre et doctores pro patribus. In hoc statu incœperunt, at in eo non permanserunt ; defecerunt ab ecclesia et a matre, a doctoribus et a patribus ; donec jugum subirent, sub manu (parentum) servabantur, nunc autem prætextu jugi a suo capite jugum excusserunt ; ad institutionem et disciplinam et lectionem et doctrinam accedebant, at nec earum lingua lectioni nec mens Scripturæ addicta erat ; alii lectioni allaborabant, in alia conversatione

یا صلا . صبر و یومیا یا صلا .
 حلا تلخ یا خدا . و عمر و صلا بعد
 له . له ح و صلا صلا . افلا
 و صلا نك . و صلا صلا صلا .
 و صلا صلا صلا . اف و یا صلا
 و صلا صلا . صلا صلا و صلا .
 صلا صلا صلا . صلا و صلا صلا .
 صلا صلا صلا . صلا و صلا صلا .
 صلا صلا صلا . صلا و صلا صلا .
 صلا صلا صلا . صلا و صلا صلا .
 صلا صلا صلا . صلا و صلا صلا .
 صلا صلا صلا . صلا و صلا صلا .
 صلا صلا صلا . صلا و صلا صلا .
 صلا صلا صلا . صلا و صلا صلا .

versabantur. Omnem exuimus pu-
 dorem, retento tantum apud nos
 ejus nomine; nomen omnibus crea-
 turis præstantius vile valde reddi-
 derunt peccatrices. Non superest
 qui spectet et laudet, quia omnes
 spectant et contemnunt. Unusquis-
 que discipulos quavis ratione ad-
 sciscere satagit; antequam didi-
 cerit jam docet; antequam syllabas
 possit discernere legendum docet;
 omni ratione unum hoc quærit ut
 nomen magistri sibi adsciscat. Nul-
 lus est inter nos qui cum molesto
 labore velit docere, nec cum mo-
 lestia discere, quia docet propter
 gloriationem qui didicit propter
 honorem. Qui instituitur perversus
 est ab initio. Si pauper est se exal-
 tat, si miser, superbit; operarius
 qui heri edoctus est incipit de suis
 digitis gloriari; puer qui hodie
 institutus est jam vult præcipere
 inter senes et si servus est et sub
 jugo liberat se ut fiat electus. Non
 in viam conclavium direxerunt
 professionem suam religiosam;
 extra hanc viam etiam post annos
 currit alumnus. Perperam audivi-
 mus quæ singulis diebus leguntur.
 Recte tamen scripta sunt et recte
 leguntur, sed præpostere audiuntur
 quia præpostere aguntur.

صلا صلا صلا . صلا و صلا صلا .
 صلا صلا صلا . صلا و صلا صلا .
 صلا صلا صلا . صلا و صلا صلا .
 صلا صلا صلا . صلا و صلا صلا .
 صلا صلا صلا . صلا و صلا صلا .
 صلا صلا صلا . صلا و صلا صلا .
 صلا صلا صلا . صلا و صلا صلا .
 صلا صلا صلا . صلا و صلا صلا .
 صلا صلا صلا . صلا و صلا صلا .
 صلا صلا صلا . صلا و صلا صلا .
 صلا صلا صلا . صلا و صلا صلا .
 صلا صلا صلا . صلا و صلا صلا .
 صلا صلا صلا . صلا و صلا صلا .
 صلا صلا صلا . صلا و صلا صلا .
 صلا صلا صلا . صلا و صلا صلا .

8. Stetit Deus in tribunali et in
 maxilla percussus fuit a servo, nos
 autem, auris nostra ne verbulum
 quidem ferre potest, scintilla in-
 flammatur mens nostra quæ illico
 iram effundit. Imposuimus quidem
 nobis nomen bonum, at opere per-
 verse agimus. Cæci in faciem spue-
 runt illius qui cæci oculos aperuit;

ܩܘܝ ܨܝܪܐܘܝܬ ܨܝܪܐܘܝܬܝܢ ܩܘܝ ܨܝܪܐܘܝܬܝܢ qui spiravit Spiritum sanctum¹

¹ Verbum **ܨܝܪܐܘܝܬ** verti potest *spiravit* vel *flavit*, *insufflavit*. Si prius, refertur ad spirationem qua Filius et Pater ab æterno spirant Spiritum sanctum. Et S. Ephræmus hic docet Spiritus sancti processionem a Filio. Si posterius, refertur ad temporalem Spiritus sancti missionem. Sed in hoc posteriori sensu verbum **ܨܝܪܐܘܝܬ** construitur cum particula **ܕ**, v. g. *insufflavit in aliquem* quod in hoc loco non fit. Præterea in loco Evangelii Joannis IX, 6 ad quem alludit S. Ephræmus, sermo non fit de aliqua Christi insufflatione, sed narratur Dominum lutum e sputo fecisse eoque linivisse oculos cæci nati. Restat igitur ut verbum **ܨܝܪܐܘܝܬ** dictum sit de spiratione, vi cujus Spiritus sanctus tum a Patre tum a Filio procedit. Unde sequitur a S. Ephræmo hic doceri Spiritus sancti a Filio processionem. Quod testimonium quanti sit momenti nemo non videt. Objici quidem potest verbum **ܨܝܪܐܘܝܬ** cum puncto infra posito hic haberi adeoque in præterito legendum *nephah*, « spiravit, » non in participio **ܨܝܪܐܘܝܬܝܢ** *nopheh* « spirans, » quod requiri videtur, siquidem Filius non spiravit, sed ab æterno spirat Spiritum sanctum. Sed observandum est puncta in nostro codice non esse ubique recte apposita, unde forsitan legendum sit **ܨܝܪܐܘܝܬܝܢ** *nopheh*: deinde observandum etiam est Syros quandoque præterito uti ubi nos præsentem utimur. Adeoque ista difficultas non cogit ut præsentem Ephræmi locum de temporali Spiritus sancti missione accipiamus.

S. Ephræmus sæpius in suis scriptis de Spiritu sancto locutus est. Supra in *Comment.* in Is. LXI, 1 dicit: « Ille Spiritus qui a Patre procedit **ܩܘܝ ܨܝܪܐܘܝܬܝܢ** et sua essentia est in me qui Verbum et Filius Patris sum. » Hisce verbis simpliciter affirmat Spiritum sanctum a Patre procedere; de processione autem a Filio nec affirmat nec negat. Ex aliis hujusmodi locutionibus Kohlius concluserat Spiritum sanctum e doctrina S. Ephræmi a solo Patre procedere. Sed recte hanc argumentationem rejecit J. S. Assemanus (*S. Ephræmi Opp. græco-lat* t. II, præf. p. 39). Aliud enim est affirmare: Spiritum Sanctum a Patre procedere, et aliud: Spiritum sanctum a solo Patre procedere. Posterius nullibi in Evangelio occurrit, prius vero occurrit apud *Joan.* XV, 26. Quia autem in Evangelio tantum dicitur Spiritum Sanctum a Patre procedere, S. Ephræmus et Syri communiter utuntur verbis Evangelii, nullo verbo addito. Interdum tamen addunt ex *Joan.* XVI, 14: **ܩܘܝ ܨܝܪܐܘܝܬܝܢ ܩܘܝ ܨܝܪܐܘܝܬܝܢ** Spiritus qui a Patre procedit et a Filio accipit. » Ita Jacobus Sarugensis ap. Asseman. *Bibl. orient.* I, 302. Ita etiam Jacobus Baradaeus in sua fidei professione (Vid. *Zeitschrift D. M. G.* 1876). Ne quis autem verba « a Filio accipit » cum Gregorio Barhebræo aliisque Syris Jacobitis intelligat de temporali Spiritus Sancti missione, additur in liturgiis syriacis S. Xysti, Mat-

thæi pastoris, Ignatii Bar-Vahib apud Renaudotium *Liturg. orientt. collect.* II, 436, 200 et 349 « qui a Filio accipit essentialiter, » vel « ea qua ad essentiam pertinent, » **ܩܘܝ ܨܝܪܐܘܝܬܝܢ ܩܘܝ ܨܝܪܐܘܝܬܝܢ**.

S. Ephræmus in hymnis adversus *Scrutatores* fuse agit de sanctissima Trinitate et de singulis ejus personis docetque trium personarum unam esse essentiam, personas vero esse distinctas absque separatione et unitas absque confusione, Spiritum sanctum non esse creaturam sed semper cum Patre et Filio fuisse, utrique Deitate, essentia et potestate æqualem (Vid. hymn. adv. Scrutatores 89, 73 et 74). De questione autem an Spiritus sanctus a Filio procedat, quæ tunc non movebatur, non agit. In hymnis vero quos e cod. Syr. Oxon. Marsh. 714 excerpimus hæc præclara habentur, fol. 3, b: **ܩܘܝ ܨܝܪܐܘܝܬܝܢ ܩܘܝ ܨܝܪܐܘܝܬܝܢ ܩܘܝ ܨܝܪܐܘܝܬܝܢ ܩܘܝ ܨܝܪܐܘܝܬܝܢ ܩܘܝ ܨܝܪܐܘܝܬܝܢ** Pater genitor et Filius genitus ex ejus sinu, Spiritus sanctus procedens ex Patre et Filio... Pater mens, Filius Verbum, Spiritus vox, tria nomina, una voluntas, una potestas. » In Rogatione quæ legitur ad nocturnum feriae tertiæ Resurrectionis cod. paris. 161, fol 73 b S. Doctor Spiritum Sanctum appellat « Spiritum Filii, » quod utique non nisi ratione processionis dici potest.

Ceterum, Syros, antequam erroribus Photii infecerentur, admisisse processionem Spiritus sancti a Filio prorsus demonstratur e symbolo concilii Seleuciæ et Ctesiphonti anno 410 habiti, ubi quadraginta Persidis episcopi confitentur: « Confitemur etiam Spiritum vivum et sanctum Paracletum vivum qui ex Patre et Filio, **ܩܘܝ ܨܝܪܐܘܝܬܝܢ**, in una trinitate, in una essentia, in una voluntate, amplectentes fidem trecentorum decem et octo episcoporum quæ definita fuit in urbe Nicea (Vid. meam hujus concilii editionem datam Lovanii 1868 p. 30, sqq. ubi alia Syrorum testimonia congessi). » In Actis martyrii S. Sabelii sub Trajano passi (Curetton, *Ancient Syr. documents* p. 36) Spiritus sanctus a Barsamia episcopo appellatur « **ܩܘܝ ܨܝܪܐܘܝܬܝܢ**. Spiritus vivus qui ex eo (Filio) » scilicet est vel procedit. Severus, patriarcha Antiochenus, quem Jacobitæ plurimum venerantur, hoc in professione fidei (Musei Britan. cod. add. 47, 109, fol. 446) confitetur: **ܩܘܝ ܨܝܪܐܘܝܬܝܢ ܩܘܝ ܨܝܪܐܘܝܬܝܢ ܩܘܝ ܨܝܪܐܘܝܬܝܢ** Pater genitor et non genitus, Filius genitus et non genitor, filius essentiaæ ejus, et Spiritus qui a Patre procedit et est *filius essentiaæ Patris et Filii*. » Jam autem dicendo Spiritum sanctum filium esse essentiaæ Filii sufficienter innuit eum a Filio procedere. Nestoriani diserte profitentur Spiritum Sanctum a Filio proce-

حنظل ونه ووهو لحنصب . حمنلا وليم
 هحنصل . حمنوه لحنظلا وليملا . هبرد
 له سهلا سحنصوب . حنظل ورجلا
 حمنظلم . طت حج حنظل وليم . لسنپت
 وليملا حلا حنظل . وحنظل وليملا
 وليم . سنلا وليملا وليملا . وليملا
 سمنلا حنصل حنظل . لسنپت طانا سقلا .
 احنلا حنلا وليملا . وليملا وليملا
 حنصل وليملا وليملا . حنصل حنظل حلا
 وليملا . حنلا حنلا حنظل . وليملا
 وليملا وليملا وليملا . وليملا وليملا
 وليملا وليملا وليملا . وليملا وليملا
 وليملا وليملا وليملا . وليملا وليملا
 وليملا وليملا وليملا . وليملا وليملا
 وليملا وليملا وليملا . وليملا وليملا

10. Vineam illam, quæ fuit di-
 lecto meo in agris regionis cœ-
 lestis, eradicavit prævaricator; et
 plantavit vineam novam pro ea.
 Vineæ temporales melius coluntur
 quam vinæ veritatis. Vastavit ira
 divina omnes vineas ut vineam
 veritatis coleremus. In agro exulto
 frumentum seminatur et anima
 inter spinas suffocatur. Vastavit
 Justus agros nostros; periit fenus
 cum credito ut germinaret semen
 nostrum interius et produceret tri-
 ginta et sexaginta et centum. Sta-
 bilienda est ædificatio nostra super
 petram, et super arenam ædificat
 mens nostra. Irruit ira divina et
 evertit arces ut ædificaremus ani-
 mam nostram super veritatem.
 Memento senectutis, o juvenus
 exornata, quia velamine te exuet
 et totam tuam personam maculis
 velabit; ad portum horroris colliget
 omnia quibus gloriaris. Hujus tem-
 poris spectatores cogentur te in-
 tueri; cogentur, quando senueris,
 faciem suam a te avertere.

Sectanda
 pulchritu-
 do quæ
 nunquam
 marcessit.

وليملا وليملا وليملا . وليملا وليملا
 وليملا وليملا وليملا . وليملا وليملا
 وليملا وليملا وليملا . وليملا وليملا
 وليملا وليملا وليملا . وليملا وليملا
 وليملا وليملا وليملا . وليملا وليملا
 وليملا وليملا وليملا . وليملا وليملا
 وليملا وليملا وليملا . وليملا وليملا
 وليملا وليملا وليملا . وليملا وليملا
 وليملا وليملا وليملا . وليملا وليملا
 وليملا وليملا وليملا . وليملا وليملا
 وليملا وليملا وليملا . وليملا وليملا
 وليملا وليملا وليملا . وليملا وليملا
 وليملا وليملا وليملا . وليملا وليملا
 وليملا وليملا وليملا . وليملا وليملا

11. Memento infirmitatis qua
 marcesset fluxa tua facies; memento
 denique mortis quæ omnia tua
 membra dissolvit. Quam horribilia
 erunt post breve tempus membra
 quibus laboras, quam abhorrenda
 erunt in senectute, quam abhor-
 renda in sepulchro! Quid laborat
 juvenus ad exornandum quod tam
 odiosum erit? In membris tuis, o
 juvenus, latent innumeræ maculæ,
 quæ prorumpunt ex intimis senec-
 tutis visceribus velut e terra; spi-
 næ macularum suffocant decorum
 juventutis florem. Inclina aurem

חסד יתעלה . חזק ונרתי ליתא . להגחב
 לה לחמהל . כעפתיא ומחלסו לא ספלא .
 וסו סדו וזי סחרכא לחלסו סמכסהל .
 לא ספסלא לה סחזוהל . כחזוהי עפי לה
 וסחל . לא סחכא לה סמכסהל . דה וסו
 נאס סח סחלא . סחכא לא סחרא סחסכ
 לה . וסלא סלא סח / וסו . סמכסהל
 / ודוה וסו . סחזו ספסי סחזוהכ .
 / פלא / סחל סחסכ לה . סחזו וסו סח
 וסחסו . סחזו סחכא / סחזוהי .
 סחכא וסחזוהי לה . לא סחח סחזוהי וסח
 לה . וסחזוהי לח סחלסו . לא סחזוהי
 לה סחזוהי . וסחזוהי סלא / סח לא
 וסחזוהי וסחזוהי לה . וסחזוהי סחלא סחזוהי
 לה . סחזוהי לא סחזוהי וסחזוהי .
 וסחזוהי סחזוהי לה . סחזוהי לא סחזוהי
 וסחזוהי . וסחזוהי סחזוהי / וסחזוהי . / וסחזוהי לא
 סחזוהי סחזוהי לה . וסחזוהי סחזוהי / וסחזוהי .
 סחזוהי . סחזוהי סחזוהי / וסחזוהי סחזוהי .
 סחזוהי לה . סחזוהי סחזוהי סחזוהי / וסחזוהי .
 וסחזוהי סחזוהי / וסחזוהי . סחזוהי סחזוהי / וסחזוהי .
 וסחזוהי . וסחזוהי סחזוהי / וסחזוהי ...

tuam, o juventus et ero tibi consi-
 liarius. Qui sanavit animam suam
 scit multiplicare admonitiones ad
 pulchra agenda ; qui incidit in
 latrones potest monere mercatores.
 Exornare, o juventus, pulchritu-
 dine quæ nunquam marcessit, pul-
 chritudine quæ decorat et exornat
 juventutem et senectutem, pulchri-
 tudine quam deformem non reddit
 infirmitas. Hæc in suo fornace fulget
 velut aurum ; non lædit eam senec-
 tus ; expulso metu quietem præstat ;
 morbus non potest eam debilem
 reddere quia robur a seipsa possidet ;
 paupertas terra ejus est, ex ea deco-
 rem suum floresque desumit ; nec je-
 junio languida fit, ipsum enim est
 totius ejus laboris dominus ; vigiliæ
 et fletus fontes sunt e quibus deco-
 rem suum haurit ; non possunt do-
 lores eam devincere, quum ab eis
 incolumitatem mutuet ; non officit ei
 tentatio sed triumphos præbet ; per-
 secutio eam non aggreditur, sed ei
 coronam nectit ; mors eam opprime-
 re non potest, quum ipsa mortem
 vita sua perimat ; sepulchrum non
 potest eam obtegere, quia sua re-
 surrectione illud dirupit ; aer non
 potest eam detinere, quia alarum
 motu in altum effertur ; neque cæli
 possunt ejus ascensum impedire,
 quia claves altitudinis habet ; ascen-
 dit supra supernos angelos qui in ea
 lætantur eamque lætitia afficiunt ;
 in Spiritu sancto adorat Filium, qui
 detulit, sustulit et elevavit eam ; per
 eum laudat Patrem quod digna
 fuerit quæ ad ipsum perveniret.

BEATI EPHRÆMI

SERMO (ALTER) DE REPREHENSIONE¹.

ⲗⲏⲙⲉⲛⲁ ⲛⲉⲃⲉⲛⲉⲛⲁⲗ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ

Iniquitas
fugienda.

ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ
ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ
ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ
ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ
ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ
ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ
ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ
ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ
ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ
ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ
ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ

Iniquitas
iniquis placet,
a justis
delestatur.

ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ
ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ
ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ
ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ
ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ
ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ
ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ
ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ
ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ
ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ
ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ
ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ ⲛⲉⲃⲟⲛ

1. Time, o homo, nequitiam ; quia nequitia terras devastat fons-que est malorum exundans et inebrians multos. Qui bibit ex ejus undis inebriatur et obliviscitur bonorum et in sua ebrietate nescit quanto detrimento ex illo potu afficiatur, quum nefandi ejus effectus non appareant. Iniquis et impiis mala amantibus leve fit durum ejus jugum ; fallaci et mendaci facile est portare ejus onus ; fornicatori et adultero suavis est unda hujus fontis ; calumniatori et iniquo avaro placet illius insania ; a direptore et spoliatore diligitur, amatur et eligitur ; impuro, libidinoso ac lascivo dulcis est ac suavis amaritudo ejus, superbo qui gloriatur et superbit placet et convenit, atque ab eo exquiritur.

2. Iniquitas exquiritur ab iniquis, sed abominabilis est in oculis justorum, abhorret quippe anima justorum odorem ejus atque saporem ; amarus autem iste sapor suavis fit ori rabido iniquorum. Cujus dissolutæ sunt mores ei omnia mala conveniunt ; superbo multos desipienti placent odibilia ; odiosum quippe est in oculis ejus quod peccata sua reprobet et deserat ; siquidem gustat saporem iniquitatis totamque ejus rem suavem habet ; quum autem gustavit iniquitatem iniquus specie ejus illectus adhuc

¹ Alius de reprehensione sermo habetur inter sermones de diversis *Opp. Syr. lat.* t. III, p. 644, sqq. Prolixus legitur sermo de *Reprehensione sui ipsius*

inter *Opp. græco-lat.* I, 419, sqq. Agitur autem in omnibus hisce sermonibus de re morali et ascetica, sed tituli in diversis codicibus sæpe differunt.

مدبره حلا ح; اوله . مدار سلا
 وقوله . حفتا ومنه صوره حمتها
 ومنه صوره نام صغلا حله حا .
 وجمع اف قـحـح . اب رحسنه
 ونمها . وجمع ص ص ص ص ص .
 وقولح ص ص ص ص ص . نفا لملا حا
 لملا حللا حا سا . صصصص ص اف
 صصص ص . قلا ص ص ص . حله حا
 حلا ص ص . ص ص ص ص ص ص ص .
 صص ص ص ص . نفا اف ص ص . ذنا
 اف ص ص . ص ص ص ص ص ص ص . حقا
 اف حقا . ص ص ص ص ص ص ص . حله ص
 انما اب ص . ص ص ص ص ص ص ص . ص ص
 ص ص ص ص . ص ص ص ص ص ص ص . حا
 ص ص ص ص ص ص . ص ص ص ص ص ص ص
 ص ص ص ص . ص ص ص ص ص ص ص .
 ص ص ص ص . ص ص ص ص ص ص ص .
 ص ص ص ص ص ص . ص ص ص ص ص ص ص .
 ص ص ص ص ص ص . ص ص ص ص ص ص ص .
 ص ص ص ص ص ص . ص ص ص ص ص ص ص .
 ص ص ص ص ص ص . ص ص ص ص ص ص ص .
 ص ص ص ص ص ص . ص ص ص ص ص ص ص .
 ص ص ص ص ص ص . ص ص ص ص ص ص ص .
 ص ص ص ص ص ص . ص ص ص ص ص ص ص .
 ص ص ص ص ص ص . ص ص ص ص ص ص ص .
 ص ص ص ص ص ص . ص ص ص ص ص ص ص .

In socios offendunt; exeuntes cuncti
 accumulatur super socios suos et
 super conjuges; fervet autem flam-
 ma in secretioribus eorum partibus
 et in medulla membrorum ignis
 ardorem suum multiplicat; qui
 erga veritatem aridi erant et erga
 peccatum virentes, liquescunt et
 arefiunt pro voluntate flammæ.
 Cadit impurus super immundum
 et impudicus super scortatorem;
 prostrantur et dejiciuntur decepto-
 res cum mendacibus. Oppressor in
 avarum impingit et ambo velut
 unus cadunt in tormenta; invidia
 et æmulatio, lubrici capitis et ocu-
 lorum nutus, ebrietas et crapula,
 direktor et spoliator, iniqui et fla-
 gitiosi, mendaces et impii, omnia
 zizania velut unum in invicem ibi
 impingunt. Duo in suis angustiis
 caput sibi invicem collidunt; unus-
 quisque spirat ignem et flatu suo
 incendit proximos. Impingit mater
 in filios suos; collidit pater unige-
 nitum suum, et diris exacerbati
 angustiis rabie et morsu in invicem
 efferuntur. Mordet mater dilectum
 suum, mordet pater filios suos,
 mordet frater fratrem et proximus
 vicinum; unusquisque quem ob-
 vium habet mordet, lacerat et de-
 struit. Vorabit Manasses Ephraim,
 et Ephraim Manassen¹, etiam vir
 in afflictione vorabit carnem brachii
 sui et pater vorabit filios suos et
 mater dilectum suum, delicata et
 tenera vorabit suos filios ac filias,
 etiam mulieres misericordia sua te-
 nerrimæ filios coxerunt in maximis

¹ Is. IX, 20.
TOM. II.

בחי' אלה' תפסו' . ב' א' א' א'
 וב' א' א' א' א' א' א' א'
 . . . . . א' א' א' א' א'
 . . . . . א' א' א' א' א'
 . . . . . א' א' א' א' א'
 . . . . . א' א' א' א' א'
 . . . . . א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א'
 . . . . . א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א'

Status
jutorum
in paradiso.

א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א'
 א' א' א' א' א' א' א'

Thren. IV, 10.

angustis¹ ; si autem in hisce angustis quæ umbra tantum sunt supernarum sic plasmati sunt homines ut carnes filiorum suorum manducarent, quid facient miseri quando cruciabuntur in afflictione et tormentis nunquam transiuris ? Finis quippe non datur eorum cruciatui. Mordebit porro qui mordet, non ut famem satiet, sed... cruciatu ejus... Potest rursus... amara non cessabunt quia cruciatus ejus in æternum erit... Si invicem... mordet ferrum et æneum durum et confringit frater ejus lumbos et eruit oculos suos ; qui mordet ibi seipsum perdit et lædit, carnem enim suæ subsistentiæ mordet perniciose. Membra et venæ iniquorum carbonem fiunt. Non datur terminus vexationibus eorum, nec intermissio cruciatui, nec remedium plagis, nec sanatio doloribus ; nemo est qui humectet linguam eorum ejusque cruciatum emolliat ; nec est qui liberet et eripiat prostratos qui subito ceciderunt, nec est qui sustentet et erigat jacentes qui prolapsi sunt in tenebras exteriores, ubi stridore dentium affliguntur et in densa caligine palpant et errant ut cæci et tandem in fossam profundam juste cadunt.

3. Veri autem justi, recti et probi, et virtutis studiosi et casti et vigiliis ac jejunio assidui, et ascetæ et misericordes, et mundi corde, et sancti, et virtutum cultores, et fidei zelatores, et justitiæ addicti, monachi et filii lucis, veritatis ama-

. . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .

. . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .

tores, qui spem absconditam salu-
 temque æternam expectant et Bo-
 num collaudant quod eos gratia
 sua lætificat, omnes filii dextræ,
 milites regis magni, in æternum
 gaudent in celsitudine gloriosi pa-
 radisi, in jucundis ejus umbris
 supportant flatus malorum, et inter
 amœnos arbores recreantur deliciis
 gloriæ in illo paradiso quem aspi-
 cere non potest oculus polluti, cor-
 rupti et iniqui, in illo paradiso e
 quo exit radius percutiens et excæ-
 cans oculos, e quo vident boni in
 abyssu tenebrarum acerbos crucia-
 tus malorum sinistrae filiorum vio-
 lentaque tormenta nigrorum cali-
 ginis filiorum, quorum haud recti
 fuerunt incessus in contortis eorum
 semitis, sicut vidit Abraham fumum
 et incendium Sodomæ super inco-
 las corruentis.

4. Propter incolarum nequitiam ^{Iniquitas}
 incendit Sodomam ignis iræ divinæ, ^{causa rui-}
 propter civium impietatem com- ^{næ Sodo-}
 bussit eam sulphur et invasit timor ^{mitarum.}
 vicinas urbes. Quia afflicti sunt in
 ea pauperes et cruciati egentes et
 ulularunt oppressi, quia clamavit
 vidua, et vociferavit orphanus
 propter impietatem urbis; quia
 egeni et nudi clamores usque in
 cœlum protulerunt, quod bonorum
 plena ea coacervaret et coram esu-
 rientibus occluderet, quod cuncti
 comederent et deliciis saturarentur
 dum alii esurirent in plateis, quod
 bonorum possessores potu se ine-
 briarent, dum sitientes linguæ
 siccitate laborarent, quod iniqui
 singulis momentis vestes coloribus
 pulcherrimas mutarent dum egenus

ܐܝܗ ܠܡܢܝܢܐ . ܠܐ ܐܘܨܝܢ ܐܝܘܪܐ ܡܝܢܝܢܐ . ܡܢܝܢܐ
 ܕܝܚܝܗ ܐܝܗ . ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ .
 ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ . ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ
 ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ . ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ
 ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ . ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ
 ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ . ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ
 ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ . ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ
 ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ . ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ
 ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ . ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ
 ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ . ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ
 ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ . ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ
 ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ . ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ
 ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ . ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ

ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ . ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ
 ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ . ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ
 ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ . ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ
 ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ . ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ
 ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ . ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ
 ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ . ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ
 ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ . ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ
 ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ . ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ
 ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ . ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ
 ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ . ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ
 ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ . ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ
 ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ . ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ
 ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ . ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ
 ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ . ܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ

frigore cruciaretur in plateis, quod nemo adesset qui recrearet afflictos et vestiret nudos; quia sufficiens non fuit amarum facinus quo egen- tes oppresserunt, sed odiosum hoc addiderunt quod conviciis eos op- petierunt et congregati in unum sese opposuerunt iudici justo et occulto; idcirco auditum atque aurem præbuit ille justus, atque illico de eorum iudiciis ultionem sumpsit præcipiensque repente nu- bibus distillavit ignem et sulphur et in ira sua simul diluvio ignis oppressit contaminatos. Accensus igitur ille ignis destruxit altitu- dinem superborum, depressit eo- rum gloriationem, exaltationem disjecit, superbiam prostravit il- liusque os pulvere implevit, aperuit portas divitum et ingressus collegit thesauros eorum, posuit eos in arci- bus et clamans voce quæ incolas in cubiculis tremefecit volatu ascendit ad incolas supernos.

Vidit ignis magnificentiam lecto- rum, decorem vestimentorum, vidit gulosum recumbentem et volupta- tibus indulgentem et percussit eum illeque statim disruptus jacuit; idem ille ignis evertit lectos et re- cumbentes cum mensis; panis adhuc erat in ore gulosi quum jam ignis insideret in lingua ejus; combustus est panis cum lingua et potus cum labiis; vox flammæ personans com- motionem atque trepidationem ex- citavit ita ut cuncti fugerent ad se abscondendos, sed ignis omnes ex- quirebat, cunctos quocumque se abscondissent attigit et inde abstu- lit, calce petivit ventrem oppressoris

مَعْتَلًا . مَدْعَتِلًا . وَسْتَلَلًا سِوَيْ حَتَا .
 مَسْمًا لَيْسَ اَب دَفَا . سِوَيْ مَقْعَلًا
 مِوَيْسًا . حَيَّة فِه مَعْرَسَةٍ مَحْتَصِرَةٍ .
 مَعْنًا وَنَحَا . مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ اِف اَمَلًا
 مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ . مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ .
 مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ .
 مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ .
 مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ .
 مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ .
 مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ .
 مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ .
 مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ .
 مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ .
 مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ .
 مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ .
 مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ .
 مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ .
 مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ .
 مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ .
 مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ مِوَيْسَةٍ مَعْرَسَةٍ .

qui fructus oppressionis evomit ;
 ignis etiam percussit capita saxea
 et flamma sua confregit, ossa etiam
 dura ac compacta fortium et he-
 roum contrivit, et facta sunt cinis et
 pulvis in ore et faucibus eorum.
 Disjunctis ossibus, solvit corpora
 solide compacta, quæ perverse cor-
 rupta fuerant. Quæ solide com-
 pacta fuerant juxta voluntatem
 creatoris, inverso ordine corrupta
 fuerant ex voluntate eorum perva-
 sa. Ignis cunctos prostravit ubi-
 cumque invenit. In vestibus suis
 combusti sunt qui nudos repelle-
 rant ; in unguentis suis cocti sunt
 qui squalentes non unxerant ; vinis
 suis cruciati sunt qui potum non
 præbuerant sitientibus ; domus se-
 pulchra fuerunt iis a quibus repulsi
 fuerant pauperes ; in habitaculis
 suis effossi fuerunt qui in eis abo-
 minanda fecerant ; in conclavibus
 suis cruciati fuerunt qui in eis mala
 patrarant ; in domibus suis con-
 sumpti sunt qui in eis immunditiis
 se polluerant ; in plateis prostrati
 sunt illi per quos esurientes afflicti
 fuerant ; facta sunt ossa senum velut
 ligna et flamma pro dilectis suis ;
 cremati sunt simul senes, juvenes
 et pueri ; suffocati sunt infantes
 in sinu matrum, et fœtus destructi
 sunt in utero genitricum. Exarsit
 ignis in corruptis utriusque sexus,
 in virginibus pollutis, in maritatis
 quæ desipuerunt, in uxoribus con-
 taminatis, in virginibus defloratis,
 in sponsa inquinata et in sponso
 corrupto. Quæ se lavaverant et un-
 xerant et stibio decoraverant ad mala
 ac probrosa, quæ se intortis crini-

محلکم . و ایلحاب ای لاسا . صه
حصلا سله و قه *

و لجه و بنا مبنه . بقلا حههرا محله
و لجه و سما حههرا . حههرا حههرا
محله . سلح و لجه لا فله . و بنا
بهم و حههرا . و لجه سما و لجه
حسههه و حههرا موههلا . موههرا موههرا
موههرا . موههرا حههرا فله . و بنا
موههرا موههرا . و لجههرا لاله
موههرا موههرا موههرا لاله
موههرا . موههرا موههرا موههرا
و لجههرا حههرا . و لجههرا موههرا
موههرا . موههرا موههرا موههرا
حبههرا . موههرا موههرا موههرا
و لجههرا . موههرا موههرا موههرا
موههرا و موههرا . موههرا موههرا
موههرا حههرا حههرا . حبههرا و لجههرا
بقلا موههرا موههرا *

ای لجه و بنا مبنه . بقلا حههرا محله
و لجه و سما حههرا . حههرا حههرا

cerant earum corpora in propriis
vestibus constricta et combusta
fuere ; quæ portabant e fastu et
gloriatione margaritas abscidit gla-
dius igneus colla et cervices earum ;
quæ lasciverant in lectulis et vo-
luptati indulserant in mollibus
vestibus tela ignea perforarunt ea-
rum lumbos ac latera ; quæ ma-
gnificentia se extulerant, ecce in
æternum prostratæ sunt ; quæ glo-
riantes superbierant interierunt in
generationem generationum.

5. Sævis hisce iudiciis impuri
ira divina plexi sunt, hos acerbos
ignis cruciatus sustinuerunt impii
et cor nostrum non sentit retra-
hendam esse animam nostram ab
iniquitate, quia ardent sensus nostri
amore lethalis nequitiae, et captivæ
tenentur nostra mens, cogitationes
ac sollicitudo, quia passiones ni-
mium nos gravant ut possimus
assequi scientiam et flagellum sim-
plex possit nos reducere in viam
veritatis et semita recta delectare
eum qui ex eo vult exire, quia cor
nostrum nimium multiplicavit suas
rebelliones et errata, nec malis suis
nisi brevi tempore perturbatur,
nec persuasionem emollitur nisi quasi
falso. Etsi multiplicata fuere sæva
flagella et virga castigationis, tamen
nostra non deterretur humanitas
ab ignominia veterum, quia de-
victa fuit virtus virorum propter
peccatum in bello, donec proditi
fuere contaminati et quievit ira
altissimi.

6. Etiam nos, Domine, urget ^{Inveni-}
flagellum quod contigit antiquis. ^{tur in vitia}
Unum fructum decerpserat Adam ^{suorum}
^{conciivium.}

٥٠/٠٠ . ٠٠٠٠٠ ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠
 ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠
 ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠
 ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠
 ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠
 ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠
 ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠
 ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠
 ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠
 ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠
 ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠
 ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠
 ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠
 ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠
 ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠
 ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠
 ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠
 ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠
 ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠ . ٠٠٠٠٠

bus exornaverant ad immunditiam
 et contaminationem, quæ elegan-
 tibus vestibus se induerant ad scor-
 tationem et adulterium, quæ suavi
 aromatum suorum odore ad insana
 provocarant inquinatos et contami-
 natos, et specie sua illexerant ac
 rapuerant oculos eas intuentium,
 ignis juste ultus est earum disso-
 lutas contaminationes. Quæ fucum
 amaverant, stibium cinis factum
 est in oculis earum, quæ odorem
 aromatum exquisierant, fœtidum
 odorem emisierunt earum corpora
 et quia ornamentis suis gloriatæ
 fuerant flamma humiliatæ sunt ;
 quæ fuco et stibio captivaverant
 viros oculis captæ fuerunt per car-
 bones ; quæ inauribus se submi-
 serant voce tonitruum surdæ effec-
 tæ sunt ; quarum dentes nimio
 studio deterasæ fuerant, earum den-
 tes fumo nigræ effectæ sunt ; quæ
 facies suas voluptuose exornant,
 consumpsit eas incendium ; quæ
 pexerunt et intorserunt suos crines,
 earum capilli igne ardente com-
 busti fuerunt ; quæ lavaverunt et
 unxerunt sua corpora flamma exar-
 serunt et consumptæ sunt ; quarum
 corpora suffitibus candida reddita
 sunt earum ossa igne candida facta
 sunt ; quæ escis et deliciis satiata
 sunt atque in pauperes immiseri-
 cordes fuerunt, earum corpora
 consumpsit ignis absque misERICOR-
 dia et absque remissione ; quæ
 unguento unxerunt se et non un-
 xerunt viduas, earum linguam unxit
 flamma ignis ex corporis pingue-
 dine et sanguine ; quæ vestibus se
 calefecerant et nudos non calefe-

/¹ /² /³ /⁴ /⁵ /⁶ /⁷ /⁸ /⁹ /¹⁰ /¹¹ /¹² /¹³ /¹⁴ /¹⁵ /¹⁶ /¹⁷ /¹⁸ /¹⁹ /²⁰ /²¹ /²² /²³ /²⁴ /²⁵ /²⁶ /²⁷ /²⁸ /²⁹ /³⁰ /³¹ /³² /³³ /³⁴ /³⁵ /³⁶ /³⁷ /³⁸ /³⁹ /⁴⁰ /⁴¹ /⁴² /⁴³ /⁴⁴ /⁴⁵ /⁴⁶ /⁴⁷ /⁴⁸ /⁴⁹ /⁵⁰ /⁵¹ /⁵² /⁵³ /⁵⁴ /⁵⁵ /⁵⁶ /⁵⁷ /⁵⁸ /⁵⁹ /⁶⁰ /⁶¹ /⁶² /⁶³ /⁶⁴ /⁶⁵ /⁶⁶ /⁶⁷ /⁶⁸ /⁶⁹ /⁷⁰ /⁷¹ /⁷² /⁷³ /⁷⁴ /⁷⁵ /⁷⁶ /⁷⁷ /⁷⁸ /⁷⁹ /⁸⁰ /⁸¹ /⁸² /⁸³ /⁸⁴ /⁸⁵ /⁸⁶ /⁸⁷ /⁸⁸ /⁸⁹ /⁹⁰ /⁹¹ /⁹² /⁹³ /⁹⁴ /⁹⁵ /⁹⁶ /⁹⁷ /⁹⁸ /⁹⁹ /¹⁰⁰

et nudatus ac spoliatus exivit¹: multiplicati sunt fructus peccati, eos decerpit et abstulit humanitas nostra, et ecce per bonitatem, misericordiam et condonationem (gratiæ) habitu tegitur. Gigantes qui ante datam legem luxuriati sunt abripuit et suffocavit diluvium², multiplicatæ legis voces clamant nobis in auribus, nec pudore afficitur mens, nec certat ad discendam veritatem. Gigantes ædificarunt turrim et confusæ sunt linguæ eorum³, montes delictorum ereximus et superest nobis eloquium nostrum. Sodomitæ panem in domibus suis negaverunt esurientibus ignis et sulphur in cinerem redegerunt manus quæ esurientes repulserant⁴, ecce inter nos diripiuntur orphani, esurientes et egentes, et remanet manus quæ diripuit orphanum, esurientem et viduam. Virga coram Pharaone, cuius cor induratum erat et mens rebellis, conversa est in draconem⁵, et hic adest crux salutis quæ mortuos ab inferis resuscitat; in Ægypto conversum est flumen in sanguinem et contaminati siti cruciati sunt, hic sanguinem suum effundit Bonus et potandam præbet mortalibus vitam; illic collectæ sunt ranæ quarum odore infecta est terra⁶, hic adsunt apostoli veri quorum suavi doctrina oblectata est terra; illic sciniphes⁷ scaturierunt et carnem vexarunt magorum, hic Bonus gratia sua vermes excutit a mortuis; illic invaluit plaga omnis generis

¹ Gen. II-III. - ² Gen. VI. - ³ Gen. XI.
⁴ Gen. XIX. - ⁵ Exod. VII.

⁶ Exod. VIII. 4-14. - ⁷ Exod. VIII, 47, sqq.

חמל . אהנא דאזא ללמיה . מן אהנא
 ומעמל . אהנא דהוה דהוה . ומגלא
 דהוה אהנא . אהנא דהוה סהמל
 דהוה אהנא . אהנא דהוה חמל .
 אהנא דהוה אהנא . אהנא דהוה אהנא
 אהנא דהוה אהנא . אהנא דהוה אהנא
 אהנא דהוה אהנא . אהנא דהוה אהנא
 אהנא דהוה אהנא . אהנא דהוה אהנא
 אהנא דהוה אהנא . אהנא דהוה אהנא

muscarum nocivarum¹, hic gentes
 omnis linguæ doctrinam didicerunt
 veritatis; illic pestilentia gravis²
 quæ jumenta in agris occidit, hic
 vita et vivificator qui populum in
 deserto aluit; illic ulcus³ cum tu-
 moribus qui invasit et ulceravit
 totum populum, hic dolores sanati
 et e membris egentium depulsi;
 illic grando cum igne⁴ quæ arbores
 in agris confregit, hic vero amor
 et misericordia quæ sanavit corda
 confracta; illic locustarum densum
 agmen⁵ quæ, ut nubes, faciem terræ
 operuerunt, hic autem amor effusus
 qui oculos cæci aperuit; in Ægypto
 tenebræ⁶ regnarunt tribus diebus,
 lux tribus diebus refulsit in inferis.

לא אהנא דהוה אהנא . אהנא דהוה אהנא
 אהנא דהוה אהנא . אהנא דהוה אהנא
 אהנא דהוה אהנא . אהנא דהוה אהנא
 אהנא דהוה אהנא . אהנא דהוה אהנא
 אהנא דהוה אהנא . אהנא דהוה אהנא
 אהנא דהוה אהנא . אהנא דהוה אהנא
 אהנא דהוה אהנא . אהנא דהוה אהנא
 אהנא דהוה אהנא . אהנא דהוה אהנא
 אהנא דהוה אהנא . אהנא דהוה אהנא
 אהנא דהוה אהנא . אהנא דהוה אהנא
 אהנא דהוה אהנא . אהנא דהוה אהנא
 אהנא דהוה אהנא . אהנא דהוה אהנא
 אהנא דהוה אהנא . אהנא דהוה אהנא
 אהנא דהוה אהנא . אהנא דהוה אהנא
 אהנא דהוה אהנא . אהנא דהוה אהנא

7. Non recedamus a conside-
 rando quænam ausi sunt antiqui,
 quomodo ulta est justitia divina
 vitia superbiorum; quomodo nos
 majora quam antiqui perpetravi-
 mus et quanta patientia Bonitas
 tulit peccatores etsi indignos. Fecit
 populus vitulum⁷ in deserto et im-
 pudicam adorationem ipsi præsti-
 tit; unum isti vitulum adorarunt
 et absque misericordia deleti sunt,
 idola innumera mortem evomunt in-
 ter nos; gulositas species quædam
 est idololatriæ inter nos degens.
 Libidinosi contumeliis affecerunt
 Moysen qui eos ex Ægypto edu-
 xerat, ad iram provocavimus Do-
 minum Moysi qui e morte ad vitam
 nos salvavit. Moyses (montem) as-
 cendit ut legem vita plenam eis
 afferret, abnegarunt laborem ejus
 ac supplices orationes, et monti ac-

¹ Exod. VIII, 24, sqq. — ² Exod. IX, 1-8.
³ Exod. IX, 9-21. — ⁴ Exod. IX, 24, sqq.

⁵ Exod. X, 4, sqq. — ⁶ Exod. X, 22, sqq.
⁷ Exod. XXXII.

סלאף סתא ו'עלמ'הו'ב . נסמך ל'ה עמלא
 סתמלא . חס'ב' חצ'ה /א'חצ'ה ; או'ה . חמלא
 ד'לה סת'ח'א . ו'ל'כ'ת /ה'ל'מ'א'ב מ'ח סת'ח'א .
 סח'ב'ה ד'לה סת'ע'נ'ח'א'ב .. ד'ב'ח'א ו'ל'א'ח'ר'ב
 סת'ע'מ' . ו'ל'כ'א מ'ח סת'ע'נ'ח'א'ב . חמלא ו'ל'כ'ת
 חמ'א . ס'ל'ח'ה ו'מ'ח'א חלא ד'לה . ח'א'ר'ב'נ'ב
 א'ח'ל'א סת'מ'ל'ה . סת'ס'מ'ו'ס'ו' ו'ל'כ'א מ'ח'א . סת'ג'ל'א
 עמ'ל'א מ'ח' ד'ח'א . סת'מ'ח'ל'א /א'ס'ע'ב'ה'ב' ד'לה .
 מ'ח'ח'א מ'ח'ל'א ו'ל'כ'ת'ל'א . חמ'ל'א ו'ל'כ'א חמ'א .
 ו'ח'כ'ר'ה סת'מ'ל'א ח'ל'א /ה' . ו'ל'כ'א מ'ל'ל'א
 מ'ח'ל'א'ב' . סת'מ'ע'ד'א /א'ב'ה'ב' ח'ל'א סת'ע'מ'ו'ס'ו' .
 סת'מ'ל'מ'א'ב מ'ח' ו'ל'כ'ת'מ'מ'ה' . סת'מ'א'ב /ה'ס'ו' סת'מ'ל'א
 ח'ל'א . סת'ע'מ'י'ס'ב' א'כ'ל'כ'א ח'ל'א . ו'ח'כ'ה'ב' ד'לה
 מ'ח'כ'ו'ס'ו' /ה' . (ח'כ'ו'ס'ו' ח'ל'א) ו'ל'כ'ת'מ'מ'ה' . ו'מ'ל'ל'א
 ח'כ'ו'ס'ו' סת'מ'כ'ל'א'ב' . סת'מ'מ'י'ס'ו'ב מ'ח' סת'ס'ו'ס'ו' .
 סת'מ'ל'א'ב סת'ע'מ'ו'ס'ו' מ'ח'י'ב' . ו'ל'כ'ת'מ'מ'ה' ח'ל'א
 ו'ס'מ'ל'א'ב' . סת'מ'ו'ס'ו'ס'ו' ח'כ'ו'ס'ו'ס'ו' /ה' . ו'ל'כ'ת'
 ו'ס'ו'ס'ו'ס'ו' ו'כ'ל'כ'א' . ס'ל'א ח'ו'ס'ו'ס'ו' מ'ח' מ'ח'ו'ס'ו'
 סת'מ'ס'ו'ס'ו'ס'ו' מ'ח' . ס'ל'א ח'ל'א'כ'ס'ב' מ'ח' ו'ל'כ'ת'
 ד'ה'ר'ה' . ח'ב' סת'מ'כ'ו'ס'ו'ס'ו' ח'ל'א . ס'ל'א
 מ'ח' /ה'ס'ו'ס'ו' /א'ס'ע'ר'י' . ח'ב' מ'ח'כ'ו'ס'ו'ס'ו' סת'מ'כ'ו'ס'ו'
 ד'לה . ס'ל'א ו'ס'ב'ל'א /ה'ס'ו'ס'ו' מ'ח' מ'ח'ל'א'ב' . ח'ב' ו'ל'כ'ת'
 סת'מ'ל'א'ב' מ'ח'ס'ו'ס'ו'ס'ו' . ס'ל'א /ה'ל'א'ב' ו'ס'מ'ל'א'ב'
 ו'מ'ח'א ח'ו'ס'ו'ס'ו' ח'כ'ו'ס'ו'ס'ו' . סת'מ'ל'א'ב' סת'מ'כ'ו'ס'ו'
 א'כ'ל'כ'א' ו'כ'כ'ה'ב' ו'כ'כ'ה'ב' . ח'ל'א ח'ו'ס'ו'ס'ו' סת'מ'ל'א'ב'
 סת'ג'ל'ל'א . סת'ג'ע'ב'ה' ח'כ'ו'ס'ו'ס'ו' . ח'ל'א ו'ל'כ'ת'
 סת'מ'ל'ל'כ'א' . מ'ח' ח'כ'ו'ס'ו'ס'ו' ו'כ'כ'ה'ב' סת'מ'ל'א'ב' .
 ח'ל'א ו'ל'כ'ת'מ'מ'ה' א'כ'ל'כ'א' . סת'מ'ל'א'ב' ו'ל'כ'ת'
 מ'ח'כ'ו'ס'ו'ס'ו' /ה' . סת'מ'ל'א'ב' ח'כ'ו'ס'ו'ס'ו' . ו'ל'כ'ת'
 ח'ל'א . ו'ל'כ'ת' חמ'ל'א'ב' סת'מ'ל'א'ב' . ו'ל'כ'ת'מ'מ'ה'
 ח'ל'א . ו'ל'כ'ת' חמ'ל'א'ב' סת'מ'ל'א'ב' . ו'ל'כ'ת'מ'מ'ה'

censo vitulum mortuum amor eorum prætulit; Jesus (in cælum) ascendit ut pararet nobis locum plenum gaudiis, probris affecimus ejus passionem, resurrectionem atque ascensionem, et pro vita quam promiserat mortem homicidam diligimus; propter solum Achor qui ex anathemate aliquid furatus illud absconderat, totus populus in bello impeditus est et castra incensa sunt donec quæsitus fur e castris exivit¹, quot fures inter nos et nemo est qui recogitet. Impudicum Zamri occidit Phinees², vir zeli, et avertit mortem a populo et victoria ei imputata est; extollitur auctoritas libidinosorum; qui vult reprehendere inter nos impeditur, quia timet unusquisque ne probro paululum afficiatur et, imposito ori manu, silet et abstinet ab admonitione. Accinxit Elias lumbos et prodidit regem iniquum, quia acerbe ferebat iniquum facinus ab eo patratum, occisum scilicet bonisque spoliatum ab eo fuisse virum pauperem, et aperuit os suum verax ut proderet iniquitatem superbi et effunderet in terram sanguinem illius qui fuderat sanguinem oppressi, nec erubuit veritatem dicere, increpare et accusare eum, nec byssi ejus verecundia abstinuit ab objurgatione et diffamatione, nec coronæ reverentia retractus fuit ab eo quod ipsi factum exprobraret eumque pudefieret, nec timor potestatis eum impedivit quin mortem ipsi comminaretur, nec reformidavit superbum qui jecit in

¹ Jos. VII. — ² Num XXV.

سحب است : سحب الماء سب .
 سببت الماء سببت . سببت الماء سب .
 سببت الماء سببت . سببت الماء سب .
 سببت الماء سببت . سببت الماء سب .
 سببت الماء سببت . سببت الماء سب .
 سببت الماء سببت . سببت الماء سب .
 سببت الماء سببت . سببت الماء سب .

فمنعهم من كل واحد . من منعهم من كل واحد .
 من منعهم من كل واحد . من منعهم من كل واحد .
 من منعهم من كل واحد . من منعهم من كل واحد .
 من منعهم من كل واحد . من منعهم من كل واحد .
 من منعهم من كل واحد . من منعهم من كل واحد .
 من منعهم من كل واحد . من منعهم من كل واحد .
 من منعهم من كل واحد . من منعهم من كل واحد .
 من منعهم من كل واحد . من منعهم من كل واحد .
 من منعهم من كل واحد . من منعهم من كل واحد .
 من منعهم من كل واحد . من منعهم من كل واحد .
 من منعهم من كل واحد . من منعهم من كل واحد .
 من منعهم من كل واحد . من منعهم من كل واحد .
 من منعهم من كل واحد . من منعهم من كل واحد .
 من منعهم من كل واحد . من منعهم من كل واحد .
 من منعهم من كل واحد . من منعهم من كل واحد .

eum tela acuta pressitque tribulationibus ; a rege legis transgressore cohibuit pluviam mortiferam ; arefacti sunt fruges agrorum, quia spoliaverat rex oppressum vinea ab ipso exulta et plantata ; quia etiam ausus fuerat destruere imaginem ab ipsa Bonitate formatam, destructa fuit et prostrata ejus imago in prælio in Ramoth Galaad¹. Major est autem iniquitas quæ inter nos hodie geritur ; multi quippe sunt Achabi asseclæ, nullus vero Eliæ, spoliantur orphanus et vidua, diripiuntur pauperes et nemo est qui ulciscatur judicia eorum ab iniquis spoliatoribus ; nemo qui liberet afflictos ab iniquis et improbis ; quia quisque timet ne honor suus minuatur, quisque metuit et veretur ne amittat principatum suum.

8. Amamus potestatem temporalem plus quam potestatem æternam, et thronum ligneum throno apostolis promisso præferimus, gratiorem habemus honorem a principibus iniquis concessum bonis futuris in regno cœlesti. Hæc est enim cujusque cogitatio et cura in sua agendi ratione : ero dilectus duci, quid mihi de pauperibus ? Ut quid arguam oppressorem aut contendam cum eo ! me odiosum non habeat princeps ; orphani viscera effundantur, modo honor meus non minuatur, spiritum trahat vidua. Delicta hæc acerba committit cor superbi ; inebriati sunt omnes et dissoluti superbia et gloriatione, et nemo imitatur Eliam, qui prop-

¹ III Reg. XXII, 34.

لههتلا وحتصلا . سلا دقنا صحب
 دقوره . صلا دقتلا قحط . سلا دق
 صلا قحط . صلا متدهلا دونهلا .
 ونصر سبط وندنا . صلا سدنلا دلملا .
 ولوه صتا علا . صلا قهتلا
 وداقلا . صلا دلسلا سبه . صلا
 سدره لصل . صلا دق دقنا . صلا
 دقنا دقنا . صلا دقنا دقنا .
 صلا دقنا . صلا دقنا دقنا .
 صلا دقنا . صلا دقنا دقنا .
 صلا دقنا . صلا دقنا دقنا .

ter amorem altissimi afflictus vixit,
 divitias Achabi repudiavit eisque
 paupertatem prætulit; rejecit lectu-
 los stratos et in pulvere humiliavit
 se; posthabuit vina dulcia super
 petram recumbens; cubicula luce
 perfusa renuit et tenebras spelun-
 carum dilexit; repudiavit vina an-
 tiqua haustum aquæ expetens, re-
 pudiavit ciborum delicias ut frus-
 tum panis mendicaret; amorem
 suum in cœlum direxit, occulte
 quidem quamdiu fuit in terra;
 cœlum autem ei misit publice cur-
 rum ignis¹ et celeriter transtulit
 eum et inter supernos habitatores
 collocavit. Quia cor ejus ascenderat
 occulte, corpus ejus ascendit mani-
 feste. Per ejus orationes et imita-
 tionem digni efficiamur ut videam-
 us eum inter angelos.

✠

Finis.

¹ IV Reg. 11, 11, sqq.

١٥٥٥ و١٥٥٦ و١٥٥٧ و١٥٥٨
 و١٥٥٩ و١٥٦٠ و١٥٦١
 و١٥٦٢ و١٥٦٣

EJUSDEM MAR EPHRÆMI

DE MAGIS, INCANTATORIBUS ET DIVINIS,
 ET DE FINE ET CONSUMMATIONE¹.

١٥٦٤ و١٥٦٥ : ١٥٦٦ و١٥٦٧ : ١٥٦٨
 و١٥٦٩ و١٥٧٠ و١٥٧١ : ١٥٧٢ و١٥٧٣ : ١٥٧٤
 و١٥٧٥ : ١٥٧٦ و١٥٧٧ : ١٥٧٨ و١٥٧٩ : ١٥٨٠
 و١٥٨١ : ١٥٨٢ و١٥٨٣ : ١٥٨٤ و١٥٨٥ : ١٥٨٦
 و١٥٨٧ : ١٥٨٨ و١٥٨٩ : ١٥٩٠ و١٥٩١ : ١٥٩٢
 و١٥٩٣ : ١٥٩٤ و١٥٩٥ : ١٥٩٦ و١٥٩٧ : ١٥٩٨
 و١٥٩٩ : ١٦٠٠ و١٦٠١ : ١٦٠٢ و١٦٠٣ : ١٦٠٤
 و١٦٠٥ : ١٦٠٦ و١٦٠٧ : ١٦٠٨ و١٦٠٩ : ١٦١٠
 و١٦١١ : ١٦١٢ و١٦١٣ : ١٦١٤ و١٦١٥ : ١٦١٦
 و١٦١٧ : ١٦١٨ و١٦١٩ : ١٦٢٠ و١٦٢١ : ١٦٢٢
 و١٦٢٣ : ١٦٢٤ و١٦٢٥ : ١٦٢٦ و١٦٢٧ : ١٦٢٨
 و١٦٢٩ : ١٦٣٠ و١٦٣١ : ١٦٣٢ و١٦٣٣ : ١٦٣٤
 و١٦٣٥ : ١٦٣٦ و١٦٣٧ : ١٦٣٨ و١٦٣٩ : ١٦٤٠
 و١٦٤١ : ١٦٤٢ و١٦٤٣ : ١٦٤٤ و١٦٤٥ : ١٦٤٦
 و١٦٤٧ : ١٦٤٨ و١٦٤٩ : ١٦٥٠ و١٦٥١ : ١٦٥٢
 و١٦٥٣ : ١٦٥٤ و١٦٥٥ : ١٦٥٦ و١٦٥٧ : ١٦٥٨
 و١٦٥٩ : ١٦٦٠ و١٦٦١ : ١٦٦٢ و١٦٦٣ : ١٦٦٤
 و١٦٦٥ : ١٦٦٦ و١٦٦٧ : ١٦٦٨ و١٦٦٩ : ١٦٧٠
 و١٦٧١ : ١٦٧٢ و١٦٧٣ : ١٦٧٤ و١٦٧٥ : ١٦٧٦
 و١٦٧٧ : ١٦٧٨ و١٦٧٩ : ١٦٨٠ و١٦٨١ : ١٦٨٢
 و١٦٨٣ : ١٦٨٤ و١٦٨٥ : ١٦٨٦ و١٦٨٧ : ١٦٨٨
 و١٦٨٩ : ١٦٩٠ و١٦٩١ : ١٦٩٢ و١٦٩٣ : ١٦٩٤
 و١٦٩٥ : ١٦٩٦ و١٦٩٧ : ١٦٩٨ و١٦٩٩ : ١٧٠٠
 و١٧٠١ : ١٧٠٢ و١٧٠٣ : ١٧٠٤ و١٧٠٥ : ١٧٠٦
 و١٧٠٧ : ١٧٠٨ و١٧٠٩ : ١٧١٠ و١٧١١ : ١٧١٢
 و١٧١٣ : ١٧١٤ و١٧١٥ : ١٧١٦ و١٧١٧ : ١٧١٨
 و١٧١٩ : ١٧٢٠ و١٧٢١ : ١٧٢٢ و١٧٢٣ : ١٧٢٤
 و١٧٢٥ : ١٧٢٦ و١٧٢٧ : ١٧٢٨ و١٧٢٩ : ١٧٣٠
 و١٧٣١ : ١٧٣٢ و١٧٣٣ : ١٧٣٤ و١٧٣٥ : ١٧٣٦
 و١٧٣٧ : ١٧٣٨ و١٧٣٩ : ١٧٤٠ و١٧٤١ : ١٧٤٢
 و١٧٤٣ : ١٧٤٤ و١٧٤٥ : ١٧٤٦ و١٧٤٧ : ١٧٤٨
 و١٧٤٩ : ١٧٥٠ و١٧٥١ : ١٧٥٢ و١٧٥٣ : ١٧٥٤
 و١٧٥٥ : ١٧٥٦ و١٧٥٧ : ١٧٥٨ و١٧٥٩ : ١٧٦٠
 و١٧٦١ : ١٧٦٢ و١٧٦٣ : ١٧٦٤ و١٧٦٥ : ١٧٦٦
 و١٧٦٧ : ١٧٦٨ و١٧٦٩ : ١٧٧٠ و١٧٧١ : ١٧٧٢
 و١٧٧٣ : ١٧٧٤ و١٧٧٥ : ١٧٧٦ و١٧٧٧ : ١٧٧٨
 و١٧٧٩ : ١٧٨٠ و١٧٨١ : ١٧٨٢ و١٧٨٣ : ١٧٨٤
 و١٧٨٥ : ١٧٨٦ و١٧٨٧ : ١٧٨٨ و١٧٨٩ : ١٧٩٠
 و١٧٩١ : ١٧٩٢ و١٧٩٣ : ١٧٩٤ و١٧٩٥ : ١٧٩٦
 و١٧٩٧ : ١٧٩٨ و١٧٩٩ : ١٨٠٠ و١٨٠١ : ١٨٠٢
 و١٨٠٣ : ١٨٠٤ و١٨٠٥ : ١٨٠٦ و١٨٠٧ : ١٨٠٨
 و١٨٠٩ : ١٨١٠ و١٨١١ : ١٨١٢ و١٨١٣ : ١٨١٤
 و١٨١٥ : ١٨١٦ و١٨١٧ : ١٨١٨ و١٨١٩ : ١٨٢٠
 و١٨٢١ : ١٨٢٢ و١٨٢٣ : ١٨٢٤ و١٨٢٥ : ١٨٢٦
 و١٨٢٧ : ١٨٢٨ و١٨٢٩ : ١٨٣٠ و١٨٣١ : ١٨٣٢
 و١٨٣٣ : ١٨٣٤ و١٨٣٥ : ١٨٣٦ و١٨٣٧ : ١٨٣٨
 و١٨٣٩ : ١٨٤٠ و١٨٤١ : ١٨٤٢ و١٨٤٣ : ١٨٤٤
 و١٨٤٥ : ١٨٤٦ و١٨٤٧ : ١٨٤٨ و١٨٤٩ : ١٨٥٠
 و١٨٥١ : ١٨٥٢ و١٨٥٣ : ١٨٥٤ و١٨٥٥ : ١٨٥٦
 و١٨٥٧ : ١٨٥٨ و١٨٥٩ : ١٨٦٠ و١٨٦١ : ١٨٦٢
 و١٨٦٣ : ١٨٦٤ و١٨٦٥ : ١٨٦٦ و١٨٦٧ : ١٨٦٨
 و١٨٦٩ : ١٨٧٠ و١٨٧١ : ١٨٧٢ و١٨٧٣ : ١٨٧٤
 و١٨٧٥ : ١٨٧٦ و١٨٧٧ : ١٨٧٨ و١٨٧٩ : ١٨٨٠
 و١٨٨١ : ١٨٨٢ و١٨٨٣ : ١٨٨٤ و١٨٨٥ : ١٨٨٦
 و١٨٨٧ : ١٨٨٨ و١٨٨٩ : ١٨٩٠ و١٨٩١ : ١٨٩٢
 و١٨٩٣ : ١٨٩٤ و١٨٩٥ : ١٨٩٦ و١٨٩٧ : ١٨٩٨
 و١٨٩٩ : ١٩٠٠ و١٩٠١ : ١٩٠٢ و١٩٠٣ : ١٩٠٤
 و١٩٠٥ : ١٩٠٦ و١٩٠٧ : ١٩٠٨ و١٩٠٩ : ١٩١٠
 و١٩١١ : ١٩١٢ و١٩١٣ : ١٩١٤ و١٩١٥ : ١٩١٦
 و١٩١٧ : ١٩١٨ و١٩١٩ : ١٩٢٠ و١٩٢١ : ١٩٢٢
 و١٩٢٣ : ١٩٢٤ و١٩٢٥ : ١٩٢٦ و١٩٢٧ : ١٩٢٨
 و١٩٢٩ : ١٩٣٠ و١٩٣١ : ١٩٣٢ و١٩٣٣ : ١٩٣٤
 و١٩٣٥ : ١٩٣٦ و١٩٣٧ : ١٩٣٨ و١٩٣٩ : ١٩٤٠
 و١٩٤١ : ١٩٤٢ و١٩٤٣ : ١٩٤٤ و١٩٤٥ : ١٩٤٦
 و١٩٤٧ : ١٩٤٨ و١٩٤٩ : ١٩٥٠ و١٩٥١ : ١٩٥٢
 و١٩٥٣ : ١٩٥٤ و١٩٥٥ : ١٩٥٦ و١٩٥٧ : ١٩٥٨
 و١٩٥٩ : ١٩٦٠ و١٩٦١ : ١٩٦٢ و١٩٦٣ : ١٩٦٤
 و١٩٦٥ : ١٩٦٦ و١٩٦٧ : ١٩٦٨ و١٩٦٩ : ١٩٧٠
 و١٩٧١ : ١٩٧٢ و١٩٧٣ : ١٩٧٤ و١٩٧٥ : ١٩٧٦
 و١٩٧٧ : ١٩٧٨ و١٩٧٩ : ١٩٨٠ و١٩٨١ : ١٩٨٢
 و١٩٨٣ : ١٩٨٤ و١٩٨٥ : ١٩٨٦ و١٩٨٧ : ١٩٨٨
 و١٩٨٩ : ١٩٩٠ و١٩٩١ : ١٩٩٢ و١٩٩٣ : ١٩٩٤
 و١٩٩٥ : ١٩٩٦ و١٩٩٧ : ١٩٩٨ و١٩٩٩ : ٢٠٠٠

1. E lectione Scripturarum et ex earum eloquiorum interpretatione, ex temporibus eorumque vicissitudinibus patet adesse finem temporum, et tamen homines justitiæ exercitium negligunt; dies novissimus in limine adest et illi de annis solliciti sunt. Iniquitas, fraus ac peccatum mundo imperant, æquitas et justitia derelinquuntur et non peraguntur. Homines in amorem pecuniæ veluti in cœnum immerguntur. Unusquisque curam impendit in colligendis lignis pro igne quo comburendus est. Sacerdotes Deum deseruerunt ut mammonam prosequerentur; pro jejuniis et oratione luxuriæ et avaritiæ vacant; relictis Ecclesia ejusque filiis, mercatores effecti sunt. Pro lectione Scripturæ quam Ecclesiæ exaravit Spiritus sanctus, perverse legunt in ea libros crediti et fenoris; ecce jacent libri Spiritus sancti et circumferuntur libri Satanæ;

¹ Præter duos codices supra p. 311 indicatos, habet hunc sermonem sed abbreviatum codex Oxoniensis *Marsh.* 744, fol. 9-13. Mendis scatet ille codex. Ejus lectiones littera C notavimus. Exstat etiam in Musæi Britannici cod. Rish. 7,190 fol. 220-226; quod cum tardius a nobis detectum fuerit, hujus codicis lectiones hic apponere impossibile fuit. Denique reperitur in cod. syr. vat. V, falso sub nomine Isaaci Antiocheni. Vid. J. S. Assemani *Bibl. Orient.* I, 222, n. 49. Sæpe egit S. Ephræmus de judicio extremo. Quæ in hoc sermone habentur non infimum tenent locum inter ea quæ scripsit Ephræmus de hac re. Conferendus est in primis sermo *De secundo Christi adventu* qui habetur inter opera græca t. II, p. 492-209. Nec negligendi sunt

tres sermones qui in eodem volumine sequuntur: nempe: *Sermo in resurrectionem, penitentiam, charitatem et secundum Christi adventum.* *Opp. græco-lat.* II, 219-222; sermo: *De Consummatione sæculi et adventu Antichristi.* *Opp. græco-lat.* II, 222-230; et sermo: *In pretiosam ac vivificam crucem et in secundum adventum.* *Ibid.* 247-258. Rursus de judicio agit in sermone: *De patientia et consummatione sæculi et secundo Christi adventu.* *Opp. græco-lat.* III, 93-104; in sermone: *De secundo Christi adventu et patientia.* *ibid.* p. 152-159; et in sermone: *De iis qui in Christo obdormierunt.* *ibid.* 260-273. Syriace autem de eadem quæstione agit in sermone 13 inter diversos *Opp. Syr. lat.* III, 629-638, et in canone funebri 12. *Opp. Syr. lat.* III, 242-246.

a A ١٥٦٤ — b B. om. — c B. add. ١٥٦٤ — d AB ١٥٦٤ — e C ١٥٦٤ — f C ١٥٦٤ .

. מוֹשְׁלָל . כַּעֲמַל חֹסֶהּ ; וְעָשָׂא .
 ׀ כְּעֵשֶׂת־דֵּבִירָא וְעָשָׂא . עֲלֵמֵהּ ׀ לִבְרָא .
 . מוֹשְׁלָא : סֹלְכֵהּ ׀ חֹזֵהּ ; וְשִׁימְלָא .
 עַמְמֵהּ ׀ לְבָרָא ׀ מֵהַבְּרֵא . וְרֵי ׀ חֹזֵהּ .
 אֶפְסָא עָשָׂא . ׀ ׀ וְרֵי ׀ חֹזֵהּ לַחֲסָא ׀ שִׁימְלָא .
 אַבְרָא ׀ וְכֹלֵהּ כִּתְעָא . לְבָרָא ; חַבֵּי מוֹשְׁלָא .
 שִׁימְלָא ׀ וְרֵי ׀ ׀ ׀ ׀ . סְרִיבָא ׀ שִׁימְלָא חֲרֵי מֵחַבֵּי : .
 וְתָא ׀ חֹזֵהּ ; וְכִנְשָׂא . ׀ סֵלַף כֹּהֵן־אֵלִיָּא
 וְמוֹשְׁלָא . ׀ ׀ אֶתְעָא וְשִׁימְלָא . ׀ סֵלַף
 רַחֲטָא מוֹשְׁלָא . ׀ ׀ כַּחֲצָא ׀ וְרֵי ׀ ׀ חֹזֵהּ .
 ׀ ׀ אֶפְסָא אֵלֵי אַבְרָא . ׀ אֶתְעָא ׀ וְרֵי מוֹשְׁלָא .
 ׀ אֶתְעָא אֵלֵי אֶתְעָא : ׀ ׀ ׀ .
 ׀ חֹזֵהּ חֲרֵיָא ^b . ׀ אֵלֵי חֲרֵיָא ׀ ׀ ׀ .
 ׀ ׀ וְרֵי ׀ ׀ ׀ אֵלֵי ׀ ׀ ׀ ׀ . ׀ ׀ ׀ ׀ ׀ .
 וְעָשָׂא . ׀ ׀ ׀ וְרֵי ׀ ׀ ׀ . אֵלֵי חֲרֵיָא
 חֵי חֵיָא . ׀ ׀ חֲרֵיָא לֹהֵ אֶתְעָא . ׀ ׀ ׀ ׀ .
 חַבְרֵהּ : ׀ ׀ ׀ ׀ ׀ .
 ׀ ׀ חֲרֵיָא לֹהֵ חֵיָא : ׀ ׀ ׀ .
 ׀ ׀ חֲרֵיָא לֹהֵ חֵיָא : ׀ ׀ חֲרֵיָא .
 חַבְרֵהּ : ׀ ׀ חֲרֵיָא לֹהֵ חֵיָא : ׀ ׀ ׀ .
 ׀ ׀ חֲרֵיָא לֹהֵ חֵיָא : ׀ ׀ חֲרֵיָא .
 ׀ ׀ חֲרֵיָא לֹהֵ חֵיָא : ׀ ׀ חֲרֵיָא .
 חֲרֵיָא לֹהֵ חֵיָא : ׀ ׀ חֲרֵיָא : ׀ ׀ ׀ .
 חֲרֵיָא לֹהֵ חֵיָא : ׀ ׀ חֲרֵיָא : ׀ ׀ ׀ .
 חֲרֵיָא לֹהֵ חֵיָא : ׀ ׀ חֲרֵיָא : ׀ ׀ ׀ .
 חֲרֵיָא לֹהֵ חֵיָא : ׀ ׀ חֲרֵיָא : ׀ ׀ ׀ .
 חֲרֵיָא לֹהֵ חֵיָא : ׀ ׀ חֲרֵיָא : ׀ ׀ ׀ .

sacerdotes Ecclesiae cultores fiunt
 diaboli ; fit sacerdos sicut populus
 et in hominibus nemo rectus re-
 peritur ; reversus est mundus ad
 vomitum suum , ad ethnicismum
 antiquum ; nomine tantum Christi
 est, operibus autem diaboli. Exue-
 runt arma sanctitatis et induerunt
 arma peccati ; reliquerunt Eccle-
 siam fidelem quæ medicum habet
 cœlestem et currunt ad domum
 magorum, portum omnium malo-
 rum. Ad Ecclesiam conveniunt
 sancti, cœtus ignis et Spiritus, et
 ad magos properant omnes crea-
 tionis dæmones ; pro benedictio-
 nibus sanctorum feruntur maleficia
 magorum et pro sancta cruce scrip-
 turæ dæmonum. Hodie veniunt ad
 baptismum et induunt Spiritum
 sanctum et cras pergunt ad ablu-
 tiones dæmonum, exuuntur et nudi
 fiunt. Super aquas baptismi illabi-
 tur Spiritus sanctus et super fontes
 ablutionum spiritus nequam. Veni-
 unt populi in ecclesiam, sed a
 Satana ducuntur et portant eum
 velut torquem regiam ; hic portat
 eum in capite, ille circa collum ;
 puer nihil adhuc sciens nomina
 dæmonum portans vadit. Etenim
 Satanus non audet violenter eum
 invadere ; sed ipsi pergunt et ad-
 ducunt ei coacte puerum nolentem.
 Ingredientes autem ecclesiam di-
 cunt: « *Libera nos, Domine, a ma-
 lo.* » Pendet autem Malus in collo
 eorum, dum ipsi petunt liberatio-
 nem.

2. Nomina duorum angelorum

Enum-
rat benefi-
cia.

חֲרֵיָא לֹהֵ חֵיָא : ׀ ׀ חֲרֵיָא .

a C חֲרֵיָא — b C חֲרֵיָא לֹהֵ חֵיָא — c C חֲרֵיָא לֹהֵ חֵיָא

סבאל . ודיבאלה סבפאל . מעטקאל .
 בשאל סבאל . סבאל סבאל . סבאל .
 סבאל סבאל סבאל סבאל סבאל .
 סבאל סבאל סבאל סבאל סבאל .
 סבאל סבאל סבאל סבאל סבאל .
 סבאל סבאל סבאל סבאל סבאל .
 סבאל סבאל סבאל סבאל סבאל .
 סבאל סבאל סבאל סבאל סבאל .
 סבאל סבאל סבאל סבאל סבאל .
 סבאל סבאל סבאל סבאל סבאל .
 סבאל סבאל סבאל סבאל סבאל .
 סבאל סבאל סבאל סבאל סבאל .
 סבאל סבאל סבאל סבאל סבאל .
 סבאל סבאל סבאל סבאל סבאל .
 סבאל סבאל סבאל סבאל סבאל .
 סבאל סבאל סבאל סבאל סבאל .
 סבאל סבאל סבאל סבאל סבאל .
 סבאל סבאל סבאל סבאל סבאל .
 סבאל סבאל סבאל סבאל סבאל .
 סבאל סבאל סבאל סבאל סבאל .
 סבאל סבאל סבאל סבאל סבאל .
 סבאל סבאל סבאל סבאל סבאל .

sunt in veteri Testamento, Gabriel et Michael, ministri ignis et Spiritus; magna porro Danielis visio hisce duobus explicata fuit ; sacerdotes autem polluti et abominabiles ad nomina dæmonum confugiunt. Ruphael et Raphuphael ministri diaboli circumferuntur in libris Ecclesiæ, Christi sponsæ. Anathema sint Ruphael et Raphuphael cum sociis et Tertius cum agmine suo in abyssum terræ descendat. Diaconi expellunt dæmones ex Ecclesia fide- li, filii autem Ecclesiæ eos retinent, nec sinunt egredi. Portæ ecclesiæ patent et nemo venit ad orationem, quia pastores cum ovibus currunt ad portam magorum. Primitiæ tamen sacerdotum Ecclesiæ jam relinquunt magos. Quæ sterilis est non venit in ecclesiam ad orandum sed deprecatur magos ut ab eis filios obtineat. Sara, Rebecca ac Rachel Deum deprecabantur et ab eo accipiebant donum prolium omnibus bonis repletarum¹. In templum ascendit Hanna et petitione sua obtinuit Samuelem² et Hanna³ altera postea verbum incarnatum portavit. Non potest magus stulti- tiis suis dare prolem quia hoc do- num non possidet nisi Dominus creaturarum. Hic venit ad bap- tismum ut induat Spiritum sanctum, et socius ejus venit ad ablutiones ut exuat quod induerat. In aquis induti Spiritu sancto et in aquis

¹ Gen. XVIII; XXV, 24; XXX, 22.

² I Reg. I, 40.

a C סבאל - b סבאל - c סבאל - d B סבאל - e BC סבאל - f B סבאל - g סבאל

³ סבאל propitiatio, gratia, a סבאל miseratus est, propiti- us fuit. Sic designat Beatam Mariam virginem.

الأوتار . س / مخلصا فخره له يخلصه .
حصلا له لئلا يظلم . وفي مخلصا فخره
له يخلصه . س / مخلصا فخره له يخلصه .
وحيثا سقلا سقلا : وفي مخلصا فخره
س / مخلصا فخره له يخلصه .
منه لئلا يظلم :

venitur hodie in mundo ; homines nomine tantum Christi sunt, habitu autem diaboli. Qui sedet in cella colligat mentem suam a divagatione ut Spiritus Dei habitet in homine ejus interiore. Quid prodest saccus extensus super membra externa, quando anima exuit gloriam virtutum divinarum? *Si sal infatuatum fuerit, in quo salietur?*¹ Ecce autem sal infatuatum est et corruptus est gustus manducantium, imo viri, mulieres et pueri cultores facti sunt peccati. Porro si sacerdotes a via aberrarunt, quis incedet recte?

حصلا لئلا يظلم . س / مخلصا فخره له يخلصه .
ويحيى من يد الله مخلصا فخره له يخلصه .
ويحيى من يد الله مخلصا فخره له يخلصه .
ويحيى من يد الله مخلصا فخره له يخلصه .
ويحيى من يد الله مخلصا فخره له يخلصه .
ويحيى من يد الله مخلصا فخره له يخلصه .
ويحيى من يد الله مخلصا فخره له يخلصه .
ويحيى من يد الله مخلصا فخره له يخلصه .
ويحيى من يد الله مخلصا فخره له يخلصه .
ويحيى من يد الله مخلصا فخره له يخلصه .
ويحيى من يد الله مخلصا فخره له يخلصه .
ويحيى من يد الله مخلصا فخره له يخلصه .

3. Quid autem cogit me ut sim judex hominum? Ecce appropinquat dies magnus judicis, judicium principis. Ex signis quæ fiunt patet telæ texturam ad licium pervenisse et finem mundi ad januam adesse ; nemo autem recogitat corde. Hora cœlata est et abscondita supernis et infimis. Tempus tribulationis veniet velut dolores parturientium; gestat mater infantem suum tranquille in utero quiescentem, in ictu oculi veniunt partus dolores et gemitus, ita et terra portat incolas suos quiete in ea habitantes, in ictu oculi personabit vox (tubæ), et quatientur fundamenta ejus. Sedet rex in palatio, stant circa ipsum ordines attoniti, ingressi milites regni adorant eum cum tremore : stant servi magno cum timore dominis suis ministrantes, ancillæ prostratæ jacent. Nemo est

Dies Domini repente adveniet.

¹ Matth. V, 13.
a C — b د — c AC — d C
TOM. II.

. . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .

Dies ille
 incertus
 quid tunc
 fiet.

. . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .

¹ 1 Thess. IV, 16.

a A حم — b C سلا

qui juste judicet ; hic desponsat et ille desponsatur, hic emit et ille emitur ; unus ædificat ædificium-que coronat, ejus socius ponit fundamenta ; gaudet sponsus in conclavi et exultat sponsa in thalamo ; cuncti in sua sollicitudine promittunt sibi annos plurimos, illico fiet hora et nulla interposita mora transibit mundus.

4. Avarus diripit orphanum et spoliat domum viduæ, sedens in cœlis Deus irridet operibus ejus. Gabriel, caput angelorum et princeps Michael horam advenisse adventus Dei nesciunt ; in pace expandunt se ordines ignitorum, stant agmina spirituum et chori archangelorum, seraphim sex alis instructi majestati ejus ter sanctum decantant, cherubim magno cum tremore dant gloriam sine fine ; pace igitur inter supernos et inter infimos regnante, tunc personabit tuba Dei, de qua locutus est Paulus¹ ; tuba autem est Spiritus sanctus. *Mysterium autem Trinitatis multo fragore tonabit in cœlis, concutiens simul terræ profunda ; illico terror invadet supernos et infimos ; loquetur mare supernum et respondet mare infimum et totus orbis vehementer concussus perturbabitur. Dato mandato, aquæ maris evacuabuntur, fontes ac flumina fluere cessabunt ; montes excelsi liquefient ; colles non erunt amplius et mundus e nihilo conditus in nihilum redigetur. Duo erunt*

לאלא ורופ וזניך דה : חלאקא זי:סד
 וללא . חלשה עזמך דה : ורופ
 דה זי וזמרה . חלשך עזמך וללא :
 סחלשך אב דזמעה . סחלשך
 סחלשך זי ורופ : חלשך חלשך חלשך .
 סחלשך סחלשך . סחלשך סחלשך זי .
 סחלשך סחלשך חלשך חלשך . חלשך זי
 זי . סחלשך זי סחלשך חלשך סחלשך
 חלשך זי . סחלשך זי סחלשך :
 חלשך חלשך חלשך חלשך . סחלשך חלשך .
 סחלשך דה חלשך זי . סחלשך
 חלשך זי . חלשך זי . סחלשך .
 חלשך ורופ . סחלשך חלשך זי .
 סחלשך חלשך . סחלשך חלשך חלשך .
 חלשך חלשך חלשך חלשך . סחלשך
 חלשך : סחלשך חלשך חלשך חלשך .
 סחלשך חלשך חלשך חלשך . סחלשך
 חלשך חלשך חלשך חלשך : סחלשך
 חלשך חלשך חלשך חלשך . סחלשך
 חלשך חלשך חלשך חלשך : סחלשך
 חלשך חלשך חלשך חלשך . סחלשך
 חלשך חלשך חלשך חלשך . סחלשך
 חלשך חלשך חלשך חלשך : סחלשך
 חלשך חלשך חלשך חלשך . סחלשך

in uno lectulo, unus assumetur et
 unus relinquetur; justus assumetur
 ab angelis in supernam altitudi-
 nem, peccator autem relinquetur
 igne comburendus. Revelabitur
 cœlum desuper et revolvetur ut
 liber; sol, luna et astra in æternum
 deficient; *virtutes cœlorum com-
 movebuntur*¹ et trepidabit currus
 ignis, commiscebuntur invicem
 tremore magno agmina cœlestia.
 Descendet Spiritus ex alto et puri-
 ficabit iniquitatem terræ. Volabunt
 ossa sanctorum velut velocia ful-
 gura, et descendens mare supernum
 lavabit universum orbem et reno-
 vabit faciem terræ, sicut dixit Da-
 vid². Stabunt agmina cœlestia
 ignorantes quomodo appariturus
 sit Judex; quærent exire in occur-
 sum majestatis ejus sed ignorabunt
 quonam sibi sit eundum; resona-
 bunt quippe quatuor partes terræ
 vocibus laudis. Filius non veniet
 sine Patre in secundo illo adventu;
 Trinitas ipsa veniet in gloria ma-
 gna et infinita; non sedebit Filius
 super pullum, sed in throno crys-
 talli gestabitur; neque enim veniet
 ut judicetur, sed ut judicet omnes
 creaturas; descendet ex alto Jeru-
 salem spiritualis et simul Pater,
 et Filius et Spiritus sanctus, in ea
 velut in throno cum pompa gestati;
 ignis terribilis et rationalis voce
 magna cum laudibus resonabit;
 ad quatuor terræ partes respicient
 agmina angelorum quærentes e

¹ *Math.* XXIV, 29.

² *Ps.* 403, 30.

א א חלשך — ב חלשך — ג חלשך — ד חלשך — e חלשך חלשך — f חלשך חלשך — g חלשך חלשך ;
 חלשך חלשך

ܡܕܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ . ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ .
 ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ . ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ .
 ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ . ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ .
 ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ . ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ .
 ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ . ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ .
 ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ . ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ .
 ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ . ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ .
 ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ . ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ .
 ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ . ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ .
 ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ . ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ .
 ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ . ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ .
 ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ . ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ .

quam parte exoriturus sit iudex, ut omnes exire possint in occursum majestatis ejus. Ab Oriente venturus est, ut significavit in Evangelio¹, et apparebit crux ante eum, sicut vexillum ante regem. Viso eo, exercitus ejus exsiliens in occursum majestatis ejus ; festinabit Gabriel cum suo agmine, trepidabit Michael, seraphim sex suis alis volabunt in occursum currus ejus ; cherubim et totus ordo angelicus dabunt gloriam sine fine, cum timore venient etiam angeli in occursum ejus assessorum. Veniens autem ponet currum suum ubi posuerunt crucem. Jerusalem erit super Jerusalem, superna super terrestrem. Præparato throno, ad dexteram Patris sedebit Filius ; mare ignis circumdabit Jerusalem spiritualem : disponentur sedes hinc et inde pro apostolis ; tunc præcipiet Christus defunctis ut e sepulchris exeant, et in ictu oculi velocissima fiet tribuum resurrectio ; ventis et fluctibus velociores a quatuor orbis partibus convenient, congregati autem ab extremitate usque ad extremitatem terræ trepidabunt, visa cruce Filii ; gentes quidem exultabunt videntes crucem ad quam confugerunt, confusione autem operientur Judæi qui crucifixerunt Christum.

ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ . ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ .
 ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ . ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ .
 ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ . ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ .
 ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ . ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ .
 ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ . ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ .

5. Tres partes : angelorum scilicet, hominum et dæmonum, gehennæ filiorum, stabunt ibi cum metu et tremore ; Apostoli iudices

¹ Cfr. Math. XXIV, 27.
 ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ — ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ — ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ — ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ — ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ

Justi et peccatores coram Iudice.

. . . וְנִסְוֵהוּ מֵיָמָיו . מִגְּלוֹלָה לְחֵטְא מִלֵּא וּפְּגָמָה .
 אֶסְפְּסֵאל וְיוֹדֵהָ אֵבֶזְרַת . שֵׁנִיעָה הַנְּזִכָּה
 לֹה . עֲרִיצָה נְזִמָּה לְיִצְחָק . דְּמֵה לְמֶנְחֵם
 מִגְּלוֹלָה . הַלְחֵב דְּהָהּ מַחֲזִיקֵי נַפְשָׁא . וְזַמְרָה
 קַלְקָלָה . וְיָמָה הַדַּלָּה וְעַיְנֵי . דְּמֵה . דְּמֵה
 לְמֶנְחֵם . וְגַלְגַּלְתָּא . וְגַלְגַּלְתָּא . וְגַלְגַּלְתָּא .
 לְמֵה . מַחֲזִיקֵי . מֵה . וְהַהּ כִּדְּרֵי . אֶסְפְּסֵאל
 וְנִסְוֵהוּ . מֵה . מֵה . מֵה . מֵה . מֵה .
 מֵה . מֵה . מֵה . מֵה . מֵה . מֵה . מֵה .
 מֵה . מֵה . מֵה . מֵה . מֵה . מֵה . מֵה .
 מֵה . מֵה . מֵה . מֵה . מֵה . מֵה . מֵה .
 מֵה . מֵה . מֵה . מֵה . מֵה . מֵה . מֵה .
 מֵה . מֵה . מֵה . מֵה . מֵה . מֵה . מֵה .
 מֵה . מֵה . מֵה . מֵה . מֵה . מֵה . מֵה .
 מֵה . מֵה . מֵה . מֵה . מֵה . מֵה . מֵה .
 מֵה . מֵה . מֵה . מֵה . מֵה . מֵה . מֵה .
 מֵה . מֵה . מֵה . מֵה . מֵה . מֵה . מֵה .

bilem ejus odorem. Homicida gerit
 super corpus vestimentum coloris
 sanguinei; magus circumdatur dæ-
 monibus et spiritibus immundis,
 stat ibi homicida cum occiso qui
 extollit vocem dicens: « Juste judex
 judica causam meam. » Stant ibi
 doctores cum suis doctrinis, non
 latet iota unum divini istius doni;
 stat Arius cum suo libro blasphemiiis
 pleno et cum eo omnes fidei
 abnegatores qui ab Ecclesia se se-
 pararunt. Quid facient tunc sacer-
 dotes magi effecti? Quo loco se
 abscondent quum Satanas suos
 norit? Ministri insanientes qui pro-
 secuti sunt ligamina et incanta-
 menta, quonam tunc ibunt positi
 in medio dæmonum? Sacerdos
 autem qui responsa dedit et oves
 Christi seduxit magis annumerabitur
 et a divinis non separabitur.
 Stant ibi cuncti qui suspenderunt
 chirographum dæmonum immun-
 dorum in collo suo et portant illud
 quasi sui accusatorem; qui se in
 fontibus post baptismum lavavit
 inter ethnicos collocatur et non dis-
 tinguitur a Judæis. Quisquis proprio
 suo sanguine scribit iod et in libro
 obsignat stat a partibus magorum
 famosorum Jannes et Mambres¹; quisquis
 manducat et bibit et com-
 miscetur cum Judæis ibi in accu-
 sationem adducitur eo quod factus
 sit crucifixorum socius. Stant om-
 nes ibi sese unus alterum conside-
 rantes et cum tremore expectantes

¹ Scribit Ephræmus Jannis et Jambris. Nomina

sunt duorum magorum qui restiterunt Moysi. Vid. II Tim. III. 8.

² סבול

אלהא אר דינא . סנפלא סנפלא סנפלא
 אלהא אר דינא . סנפלא סנפלא סנפלא
 אלהא אר דינא . סנפלא סנפלא סנפלא
 אלהא אר דינא . סנפלא סנפלא סנפלא
 אלהא אר דינא . סנפלא סנפלא סנפלא
 אלהא אר דינא . סנפלא סנפלא סנפלא
 אלהא אר דינא . סנפלא סנפלא סנפלא

judicem qui veniet in æquitate
 judicaturus. Tunc, velamine a facie
 regis sublato, apparebit Christus
 Deus-Homo, et prolapsæ, commotæ
 ac contremiscentes omnes partes
 adorabunt eum; sedes ornabuntur
 vestibus ignis et spiritus; sedebunt
 apostoli ad judicandas duodecim
 tribus Israel; ingredietur tribus
 Judæ coram Simone, apostolorum
 capite, unusquisque apostolus suam
 tribum accipiet et iudicium pro-
 nuntiabit in æquitate.

אלהא אר דינא . סנפלא סנפלא סנפלא
 אלהא אר דינא . סנפלא סנפלא סנפלא
 אלהא אר דינא . סנפלא סנפלא סנפלא
 אלהא אר דינא . סנפלא סנפלא סנפלא
 אלהא אר דינא . סנפלא סנפלא סנפלא
 אלהא אר דינא . סנפלא סנפלא סנפלא
 אלהא אר דינא . סנפלא סנפלא סנפלא
 אלהא אר דינא . סנפלא סנפלא סנפלא
 אלהא אר דינא . סנפלא סנפלא סנפלא
 אלהא אר דינא . סנפלא סנפלא סנפלא
 אלהא אר דינא . סנפלא סנפלא סנפלא
 אלהא אר דינא . סנפלא סנפלא סנפלא
 אלהא אר דינא . סנפלא סנפלא סנפלא
 אלהא אר דינא . סנפלא סנפלא סנפלא
 אלהא אר דינא . סנפלא סנפלא סנפלא
 אלהא אר דינא . סנפלא סנפלא סנפלא

6. Convocabitur ut primus com-
 pareat coram tribunali divino
 Adam, primus homo et caput om-
 nium creaturarum; veniet Abel
 ducens Cain maledictum et homi-
 cidam; iudicium eorum, occisoris
 nempe et occisi, in æquitate pro-
 nuntiabitur; occisus regnum in-
 gredietur, occisor in locum suppli-
 cii abibit; nec poterit Adamus
 intercedere pro prima sua sobole;
 subsequetur Seth et cum eo Enos,
 justi ambo et filii regni; succedet
 Henoch, qui raptus est propter
 pulchritudinem operum suorum;
 hic accedens cum adoratione acci-
 piet libellum ingressus in regnum;
 ingredietur Noe ducens secum tres
 suas sanctas proles: Sem, Cham
 et Japhet; veniet Melchisedech,
 stola indutus a Spiritu sancto con-
 texta, erubescet qui eum Deum
 pro homine appellarunt; subse-
 quetur Abraham ducens Isaacum,
 prolem gaudii, accedet, adorans
 cum laudibus eum qui liberavit
 Isaacum a cultro; veniet Jacob;

Enume-
 rantur
 nonnulli
 justii.

אלהא אר דינא

... *ܕܗܘܐ ܨܝܕܝܩܐ* . *ܘܟܘܢܐ ܕܗܘܐ ܕܘܣܘܟܐ* .
ܡܝܢ ܦܩܕܐ ܡܥܨܘܟܐ ܕܡܚܘܒܐ ܕܡܚܘܒܐ
ܡܒܝܠܐ . *ܘܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ*
ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ
ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ
ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ
ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ

aderit cum eo Esau avidus et gulosus, Jacob ingredietur regnum, Esau damnabitur ut gulosus. Accedet Moyses, prophetarum caput, vir electus et sanctus, et cum eo omnes prophetæ qui prophetarunt de adventu (Christi). Accedet sanctus Stephanus adorans ac glorificans et cum eo omnes martyres sanctam martyrii coronam adepti. Aderit Paulus et cum eo omnes Ecclesiæ doctores cum suis doctrinis quæ homines a recta via non retraxerunt; veniet denique primus regius fructus sanctus Constantinus et cum eo omnes reges qui sanctam Trinitatem confessi sunt.

ܘܡܠܐ ܗܘܐ ܫܘܒܐ ܫܒܝܒܐ . *ܡܢ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ*
ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ
ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ
ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ
ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ
ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ
ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ
ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ
ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ
ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ
ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ
ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ
ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ
ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ
ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ

7. Magnus erit pavor, dilecti mei, quando loquatur Judex et aperiet os suum sanctum, obmutescent tribus, et ignis circa eum crepitabit malos devorans. Primum advocabit Adamum filium minimum qui dissipavit opes suas et aperiens paradysum introducet eum in locum unde exivit. Concinit hic quod dictum est in Evangelio de Joanne : « Minimus, qui dissipavit opes suas, major est illo in regno cœlorum¹. Lætabitur Christus in sanctis suis et exultabit coram adoratoribus suis vocabitque eos : Venite in pace, patres mei, filii mei et fratres mei : patres mei e quibus assumpsi corpus in quo passus sum; filios meos etiam vos appello, quia filii estis regni : « *Esurivi enim et dedistis mihi manducare, sitivi et dedistis mihi bibere, in fir-*

¹ *Matth. XI, 11.* Aliter ista verba recitantur in Evangelio.

a B ܕܗܘܐ — b C ܕܗܘܐ — c B ܕܗܘܐ

و/مذنب س/مذنب ح/مذنب . و/مذنب ح/مذنب
 للذوال وبال . ح/مذنب س/مذنب ح/مذنب .
 و/مذنب ح/مذنب و/مذنب ح/مذنب : و/مذنب ح/مذنب .
 و/مذنب ح/مذنب : و/مذنب ح/مذنب . و/مذنب ح/مذنب .
 و/مذنب ح/مذنب : و/مذنب ح/مذنب . و/مذنب ح/مذنب .
 و/مذنب ح/مذنب : و/مذنب ح/مذنب . و/مذنب ح/مذنب .
 و/مذنب ح/مذنب : و/مذنب ح/مذنب . و/مذنب ح/مذنب .
 و/مذنب ح/مذنب : و/مذنب ح/مذنب . و/مذنب ح/مذنب .
 و/مذنب ح/مذنب : و/مذنب ح/مذنب . و/مذنب ح/مذنب .
 و/مذنب ح/مذنب : و/مذنب ح/مذنب . و/مذنب ح/مذنب .
 و/مذنب ح/مذنب : و/مذنب ح/مذنب . و/مذنب ح/مذنب .

Et magi.

و/مذنب ح/مذنب ح/مذنب . و/مذنب ح/مذنب ح/مذنب .
 و/مذنب ح/مذنب ح/مذنب . و/مذنب ح/مذنب ح/مذنب .
 و/مذنب ح/مذنب ح/مذنب . و/مذنب ح/مذنب ح/مذنب .
 و/مذنب ح/مذنب ح/مذنب . و/مذنب ح/مذنب ح/مذنب .
 و/مذنب ح/مذنب ح/مذنب . و/مذنب ح/مذنب ح/مذنب .
 و/مذنب ح/مذنب ح/مذنب . و/مذنب ح/مذنب ح/مذنب .
 و/مذنب ح/مذنب ح/مذنب . و/مذنب ح/مذنب ح/مذنب .
 و/مذنب ح/مذنب ح/مذنب . و/مذنب ح/مذنب ح/مذنب .
 و/مذنب ح/مذنب ح/مذنب . و/مذنب ح/مذنب ح/مذنب .
 و/مذنب ح/مذنب ح/مذنب . و/مذنب ح/مذنب ح/مذنب .
 و/مذنب ح/مذنب ح/مذنب . و/مذنب ح/مذنب ح/مذنب .
 و/مذنب ح/مذنب ح/مذنب . و/مذنب ح/مذنب ح/مذنب .
 و/مذنب ح/مذنب ح/مذنب . و/مذنب ح/مذنب ح/مذنب .

quod in phantasia apparui. Sunt ex vobis, o fidei abnegatores, qui hanc audent blasphemiam evomere : « absit ut Deus veniat ad natiuitatem et passionem et mortem. » Qui per ea ipsa quibus salvati estis, negatis gratiam, nec sacerdotes mei estis, nec pastores gregis, sed discipuli estis Mali, possidete cum eo gehennam. Tunc mœrentes abibunt in tenebras exteriores Arius ejusque sequaces qui schisma fecerunt in Ecclesia. Ingredietur statim abnegatores hisce prioribus ferociores et adorantes accedent ac dicent : « Christe miserere nostri. » Scriptum autem erit super eorum personas : « Christum abnegant. » Quare sufficiet eis responsum : « discedite a me. » Quia negastis me coram hominibus coram Deo vos abnego cum Patre vestro Satana, possidete cum eo gehennam. Assumit Malus abnegatores secum in gehennam.

9. Venient simul omnes turbæ magorum et cum eis sacerdotes Ecclesiæ et ministri peccati permixtique et confusi in invicem omnes malefici : incantatores cum hariolis, divini, venefici, fascinatores, chaldæi, diaboli discipuli. Sunt inter eos qui portant responsa, aut nectunt ligamina et tincturas, qui se tanquam propitiatores et purificatores jactant, qui utuntur nominibus, qui mandatis subjiuntur, qui oculos eruunt puerorum, qui vertunt balteos et zonas, qui spargunt salem peccati, omnes magiæ amatores qui ejus opera adhibent. Omnibus istis terribile

Merces
juxta ope-
ra.

حربہ حربا صلبہج . رومہا وقارہا ایہ .
 حربہ حربا صلبہجسین . اناہا مع مہ ستہا .
 مسہتا مع رومہا . مہمتہا مع ہلا .
 حربہ حربا حربہہ . وحستہا مہمتہ
 لاہ . رومہا مہمتہا ہلا . مہمتہہ
 وقارہا ایہ . مہمتہا الاقر ایہ . مہمتہ
 لاہہ . مہمتہہ . مہمتہہ . مہمتہا . مہمتہ
 مہمتہا حربہ لاہ . مہمتہا ہستہا .
 ہلا ایہ . مہمتہا لاہ . مہمتہا مہمتہ
 مہمتہا . مہمتہا مہمتہا . مہمتہا مہمتہا
 مہمتہا مہمتہا . مہمتہا مہمتہا . مہمتہا
 مہمتہا مہمتہا . مہمتہا مہمتہا . مہمتہا
 مہمتہا مہمتہا . مہمتہا مہمتہا . مہمتہا
 مہمتہا مہمتہا . مہمتہا مہمتہا . مہمتہا
 مہمتہا مہمتہا . مہمتہا مہمتہا . مہمتہا
 مہمتہا مہمتہا . مہمتہا مہمتہا . مہمتہا
 مہمتہا مہمتہا . مہمتہا مہمتہا . مہمتہا
 مہمتہا مہمتہا . مہمتہا مہمتہا . مہمتہا
 مہمتہا مہمتہا . مہمتہا مہمتہا . مہمتہا
 مہمتہا مہمتہا . مہمتہا مہمتہا . مہمتہا
 مہمتہا مہمتہا . مہمتہا مہمتہا . مہمتہا

11. In illo momento notum erit
 justos esse justos ; in illo momento
 discernentur zizania a tritico, et
 peccatores a justis, et sancti ab
 iniquis. In illo momento opera
 hominum stabunt cum illis : jeju-
 nium, vigiliæ et orationes alæ sunt
 justorum, eleemosynæ naves sunt
 quæ portant earum auctores, mi-
 nistri sanctorum cum sanctis hæc
 bona opera faciunt et monachorum
 visitatores ea in manibus deferunt.
 Qui bona fecerunt transeunt in
 locum bonis repletum ; remanent
 autem mali in gehenna ut fiant
 cibus ignis, abripiunt omnes fluctus
 ignis ut abeat unusquisque in ha-
 bitaculum suum ; hunc immergunt
 in cœnum unde nunquam extra-
 hetur; illum immittunt in ignem
 ut ibi in æternum maneat ; alter
 in tenebras vadit et ignem nun-
 quam videbit ; alius in abyssum
 descendit et inde nunquam ascen-
 det¹, alius vero in locum sanctum
 abit ut maneat ibi in æternum.
 Sunt² qui sedent in secundo gradu,
 alii in tertio, alii exaltantur usque
 ad quintum gradum, alii ad de-
 cimum, alii ad trigesimum, alii
 sedent in supernis ; sunt quibus
 figitur umbraculum, quibus præ-
 betur thalamus ; sunt qui cum
 angelis erunt vel quos seraphim
 assumunt, sunt quos introducent
 in tabernaculum et quos relinquent
 circa illud ; alii erunt in paradiso

¹ De diversitate tormentorum vide Canonem fu-
 reb. 12 *Opp. syr.-lat.* III, 243.
² Quæ sequuntur in codice A desunt. Habentur
 in codd. B et C. Docet Sanctus diversas esse inferni

poenas et inæqualem justorum retributionem. De
 hac re videnda sunt quæ habentur in sermone de
secundo Christi adventu, Opp. græco-lat. II, 198-200.

³ مہمتہا مہمتہا . مہمتہا مہمتہا . مہمتہا مہمتہا . مہمتہا مہمتہا . مہمتہا مہمتہا .

وبعثت مني مني . وحده اهل
 الاله . وحده اهل حمله
 فملا حبه وبارك . خذ حب الاله :
 حبه وحده متبعه^a : اوس تستحب
 لا افرح . حبه حبه وبارك فسعد .
 لا من عا انا اذنا . لصلحنا وشها
 انا . سبوت قلالله وبتبع . اهد
 اوس حبه حبه . حبه حبه حبه
 واهل . حبه وقر . اهد اهد

alii extra eum expellentur ; sunt
 gloriosi, perfecti et sancti qui cum
 Deo erunt ; unusquisque enim ob-
 tinebit ab ipsa justitia mercedem
 juxta laborem suum. Rogant te,
 o Deus, spes omnium sanctorum.
 Fac oriri super Ephræm miseri-
 cordiam tuam in illo die quo mise-
 ricordia requiretur. Non sum enim
 dignus ingredi in regnum quia pec-
 cator sum ; circumda tabernacula
 sanctorum tuorum, dignum me
 redde ut sim cum eis et sufficit
 mihi, et eructabo gloriam et lau-
 des in generationem generationum.
 Amen, amen.

✠ حله

Finis.

^a B حبه

MONITUM

IN HYMNOS DE NATIVITATE DOMINI.

Editores romani quatuordecim hymnos S. Ephræmi de Nativitate Domini ediderunt (*Opp. Syr.-lat.* II, 396-436; III 599); sed multo plures S. Doctor scripserat. Octo alios hymnos feliciter invenimus in codicibus Musæi Britannici. Nempe :

E cod. add. 1,450 b sæc. X, fol. 140-152 exscripsimus sex hymnos qui primo loco infra occurrunt. Illos contulimus cum codicibus Mossulensibus juxta apographum nobis benevolentia R. D. Rahmani, presbyteri mossulensis, communicatum. Horum codicum lectiones varias littera R. indicavimus. Hymni primi strophæ 21-25 inveniuntur in hymno 4 *Advers. Scrutatores, Opp. Syr. lat.* III, 5-7; strophæ autem 26 invenitur in hymno 7, *lib. cit.* pag. 15. Hymni 2i secunda strophæ etiam recitatur in cod. par. 149, scala 16^a. Strophæ 30, 39-40 recitantur in cod. add. 14,520, sæc. VIII, fol. 31, inter ܘܕܥܘܠܘܢܐ S. Ephræmi de Epiphania.

Hujus codicis lectiones varias littera B designavimus. Modum hujus hymni sequitur hymnus de Martyribus infra edendus. Hymnus 3us etiam invenitur in Musæi Britannici cod. add. 14,511, sæc. X. Habet eundem modum ac hymnus 4us.

Hymnus 4us modum suum præbuit hymno 2° de crucifixione. Prima ejus strophæ recitatur in scala 5^a cod. par. 149. Hymnus 5us notissimus est in liturgia syriaca; ejus modum sequuntur hymni 3us et 4us de crucifixione, hymnus 14us de virginitate. Pro parte invenitur in Musæi Brit. cod. orient. 2,297. Ejus strophæ notissima ܘܕܥܘܠܘܢܐ recitatur in scala 4^a cod. par. 149.

Hymni 7us et 8us exscripti sunt e perantiquo codice membranaceo Musæi Britannici. Signatur codex ille inter additios sub numero 14,571 et pertinet ad sæculum VI. Sequuntur nonnulla Ephræmi fragmenta in nativitatem Domini.

ܘܕܘܩܘܠܐ ܘܕܠܐ ܡܠܝܚܐ ܘܕܘܩܘܠܐ ܘܕܘܩܘܠܐ
 ܘܕܘܩܘܠܐ ܘܕܠܐ ܡܠܝܚܐ ܘܕܘܩܘܠܐ ܘܕܘܩܘܠܐ

I.

ܘܕܘܩܘܠܐ ܘܕܠܐ ܡܠܝܚܐ ܘܕܘܩܘܠܐ ܘܕܘܩܘܠܐ
 ܘܕܘܩܘܠܐ ܘܕܠܐ ܡܠܝܚܐ ܘܕܘܩܘܠܐ ܘܕܘܩܘܠܐ

ܘܕܘܩܘܠܐ ܘܕܠܐ ܡܠܝܚܐ ܘܕܘܩܘܠܐ ܘܕܘܩܘܠܐ
 ܘܕܘܩܘܠܐ ܘܕܠܐ ܡܠܝܚܐ ܘܕܘܩܘܠܐ ܘܕܘܩܘܠܐ
 ܘܕܘܩܘܠܐ ܘܕܠܐ ܡܠܝܚܐ ܘܕܘܩܘܠܐ ܘܕܘܩܘܠܐ
 ܘܕܘܩܘܠܐ ܘܕܠܐ ܡܠܝܚܐ ܘܕܘܩܘܠܐ ܘܕܘܩܘܠܐ

ܘܕܘܩܘܠܐ ܘܕܠܐ ܡܠܝܚܐ ܘܕܘܩܘܠܐ ܘܕܘܩܘܠܐ
 ܘܕܘܩܘܠܐ ܘܕܠܐ ܡܠܝܚܐ ܘܕܘܩܘܠܐ ܘܕܘܩܘܠܐ
 ܘܕܘܩܘܠܐ ܘܕܠܐ ܡܠܝܚܐ ܘܕܘܩܘܠܐ ܘܕܘܩܘܠܐ
 ܘܕܘܩܘܠܐ ܘܕܠܐ ܡܠܝܚܐ ܘܕܘܩܘܠܐ ܘܕܘܩܘܠܐ

ܘܕܘܩܘܠܐ ܘܕܠܐ ܡܠܝܚܐ ܘܕܘܩܘܠܐ ܘܕܘܩܘܠܐ
 ܘܕܘܩܘܠܐ ܘܕܠܐ ܡܠܝܚܐ ܘܕܘܩܘܠܐ ܘܕܘܩܘܠܐ
 ܘܕܘܩܘܠܐ ܘܕܠܐ ܡܠܝܚܐ ܘܕܘܩܘܠܐ ܘܕܘܩܘܠܐ
 ܘܕܘܩܘܠܐ ܘܕܠܐ ܡܠܝܚܐ ܘܕܘܩܘܠܐ ܘܕܘܩܘܠܐ

¹ In codice R. D. Rahmani, cujus varias lectiones littera R. indicavimus, tonus hoc modo indicatur :
 ܘܕܘܩܘܠܐ ܘܕܠܐ ܡܠܝܚܐ ܘܕܘܩܘܠܐ ܘܕܘܩܘܠܐ
 ܘܕܘܩܘܠܐ ܘܕܠܐ ܡܠܝܚܐ ܘܕܘܩܘܠܐ ܘܕܘܩܘܠܐ
 ܘܕܘܩܘܠܐ ܘܕܠܐ ܡܠܝܚܐ ܘܕܘܩܘܠܐ ܘܕܘܩܘܠܐ
 ܘܕܘܩܘܠܐ ܘܕܠܐ ܡܠܝܚܐ ܘܕܘܩܘܠܐ ܘܕܘܩܘܠܐ

^a R. ܘܕܘܩܘܠܐ ܘܕܠܐ ܡܠܝܚܐ — ^b R. om. ܘܕܘܩܘܠܐ ܘܕܘܩܘܠܐ — ^c R. ܘܕܘܩܘܠܐ — ^d R. ܘܕܘܩܘܠܐ

HYMNI S. EPHRÆMI

DE NATIVITATE CHRISTI IN CARNE.

I.

Mutatur tonus¹. **Responsorium:** Benedictus qui se infinite minuit ut infinite nos exaltaret.

1. De nativitate Unigeniti² verba faciamus in festo ejus. Dat ipse in festo suo auxilia abscondita. Si rex impudicus in festo suo, in commemoratione diei natalis suæ, dedit donum iræ, caput scilicet (præcursoris) in disco³, quanto magis Benedictus benedictiones dabit ei qui psallit in festo ejus.

2. Ne annumeremus vigiliam nostram vigiliis quotidianis. Festum ejus est, cujus merces centuplo ceteris præstantior est. Festum istud sua vigilia pugnat cum somno; voce præditum est qua pugnat cum silentio; beatitudinibus indutum caput est festorum omniumque gaudiorum.

3. Hodie angeli et archangeli in terram descenderunt, laudemque novam decantarunt. In hoc festo mysteriis pleno angeli descendunt et cum vigilantibus exultant. Quo autem tempore angeli laudabant, blasphemia orbem replebat.

Editores enim romani hanc indicationem omiserunt.
² ܕܘܩܘܠܐ respondet hebraico ܕܘܩܘܠܐ et designat prolium primitias, seu filium qui vulvam aperit sive alii postea generentur filii sive non. Unde notat tam *primogenitum* quam *unigenitum*, scilicet primogenitum ubi plures, unigenitum ubi unicus generatur.
³ *Math.* XIV.

ܕܘܫܘܟܠܐ ܕܘܫܘܟܠܐ

ܠܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ . ܕܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܕܘܫܘܟܠܐ .
 ܠܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ .
 ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ .
 ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ .
 ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ .

ܠܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ . ܠܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ .
 ܠܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ . ܠܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ .
 ܠܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ . ܠܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ .
 ܠܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ . ܠܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ .
 ܠܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ .

ܠܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ . ܠܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ .
 ܠܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ . ܠܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ .
 ܠܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ . ܠܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ .
 ܠܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ . ܠܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ .
 ܠܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ .

ܠܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ . ܠܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ .
 ܠܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ . ܠܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ .
 ܠܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ . ܠܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ .
 ܠܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ . ܠܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ .
 ܠܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ ܘܘܫܘܟܠܐ .

¹ Jacobus edessenus hanc stropham explicat in *Epistola ad Georgium*, cod. add. 42,172, fol. 83, eamque stropham desumptam dicit ex hymno 25 de

^a Abundat ܘܘܫܘܟܠܐ — ^b R. ܘܘܫܘܟܠܐ — ^c Lege ܘܘܫܘܟܠܐ — ^d Deest unus versus. — ^e R. ܘܘܫܘܟܠܐ — ^f R. ܘܘܫܘܟܠܐ — ^g Iste vers add. in R.

Benedicta nativitas, qua etiam nunc mundus vocibus laudis resonat.

4. Nox est enim quæ miscuit Vigiles supernos cum vigilantibus terrenis. Venit vigil ut vigilantes crearet in mundo. Ecce vigilantes consociati sunt Vigilibus, laudatores sodales facti sunt Seraphim. Beatus qui effectus est cithara tuarum laudum; præmium ejus facta est gratia tua.

5. Nativitatem Unigeniti¹ laudibus celebrabo, psallam quam ratione divinitas texuit sibi in utero vestimentum; in nativitate induit illud et exivit ex utero, in morte autem illud exuit. Semel exuit illud, bis induit. Sinistra assumpsit vestimentum, illud deinde exuit et in dextra reposuit.

6. Habitavit in sinu parvo virtus quæ omnia regit. Dum illic habitaret frena universi tenebat; libabat Genitori suo ut voluntatem ejus perficeret; cæli creaturæque omnes ipso replebantur. Sol ingressus est uterum, dum radii ejus in supernis et infimis diffundebantur.

7. Habitavit in sinibus spatiosis omnium creaturarum; at illæ nimis angustæ erant ad continendam Unigeniti magnitudinem. - Quomodo igitur ei sufficere potuit sinus Mariæ? Quod suffecit mirum est; quod non suffecerit ambiguum est. Ex omnibus sinibus qui suscepe-

Nativitate Domini. Unde colligitur Ephræmum non pauciores 25 hymnos scripsisse de Nativitate Domini.

✧ וְזֶה זָכָר וְיָגוֹן

הַיָּמִין וְהַיְּשָׁרִים . לְ אִשְׁרָיִם לְחַלּוֹת .
חַמְּרֵי חַמְּרֵי אֲחֵרִים . וְזֶה חַיִּים וְיָגוֹן .
סֹפֵר נֶעְזֵר וְנֹאדֵר . וְעַל חַמְּרֵי אֲחֵרִים .
שִׁמְרָה סֹפֵר . חַמְּרֵי אֲחֵרִים זָכָר .
הֵנָּה חֲלָלָה סֵלֵה . סֹפֵר וְזֶה וְזֶה חַמְּרֵי .
לֹא אֲחֵרִים חַמְּרֵי ✧

הַחַמְּרֵי חַמְּרֵי . וְאֵלֵינוּ לְאֲחֵרִים .
רִמְסָה חַמְּרֵי סֵלֵה . וְלֵאלֹהֵי חַמְּרֵי .
שִׁמְרָה סֵלֵה . וְזֶה חַמְּרֵי .
לֵבֵנוּ וְזֶה וְזֶה . לְחַמְּרֵי חַמְּרֵי .
לְחַמְּרֵי חַמְּרֵי חַמְּרֵי . סֹפֵר חַמְּרֵי .
וְזֶה חַמְּרֵי ✧

חַמְּרֵי חַמְּרֵי . חַמְּרֵי חַמְּרֵי .
חַמְּרֵי חַמְּרֵי . חַמְּרֵי חַמְּרֵי .
חַמְּרֵי חַמְּרֵי . חַמְּרֵי חַמְּרֵי .
חַמְּרֵי חַמְּרֵי . חַמְּרֵי חַמְּרֵי .
חַמְּרֵי חַמְּרֵי . חַמְּרֵי חַמְּרֵי .
חַמְּרֵי חַמְּרֵי ✧

חַמְּרֵי חַמְּרֵי . חַמְּרֵי חַמְּרֵי .
חַמְּרֵי חַמְּרֵי . חַמְּרֵי חַמְּרֵי .
חַמְּרֵי חַמְּרֵי . חַמְּרֵי חַמְּרֵי .
חַמְּרֵי חַמְּרֵי . חַמְּרֵי חַמְּרֵי .
חַמְּרֵי חַמְּרֵי . חַמְּרֵי חַמְּרֵי .

4 Nonnulla verba a textu sunt resecanda ut mensura servetur.

a R. חַמְּרֵי — b R. חַמְּרֵי — c R. חַמְּרֵי — d Vox חַמְּרֵי abundat — e R. חַמְּרֵי
f R. חַמְּרֵי — g R. חַמְּרֵי — h R. חַמְּרֵי

runt eum, unus suffecit ei, sinus scilicet magni Genitoris qui (ab æterno) genuit eum.

8. Æqualis est sinus qui suscepit eum, si suscepit eum totum, sinui omnia excedentis qui genuit eum. Quis autem audebit dicere sinum parvum, debilem et vilem æqualem esse sinui entis summi? Habitavit (in sinu exiguo) propter suam misericordiam ille, cujus tam magna est subsistentia ut nulla re circumscribi possit.

9. O Pax reconcilians quæ missa est ad gentes, o Splendor exhilarans qui venit ad mæstos, o Fermentum potens omnem massam secreto subigens; o Longanimus qui singulos irretiisti homines! Beatus ille qui in corde suo gaudium tuum inchoavit et gemituum suorum in te oblitus est.

10. Proclamarunt pacem Vigiles vigilantibus. Vigilantibus annuntiatum est Evangelium a Vigilibus qui a Deo illud attulerunt. Quis dormiet in illa nocte, quæ mundum a somno excitavit? Annuntiata est pax, ira regnante. Benedictus qui suo silentio majestatem suam reconciliavit cum sermone prædicitis qui eum irritaverant¹.

11. Immiscuerunt se Vigiles Vigilibus; gavisus est quod mundus viveret. Erubuit Malus qui regnum mundi tenebat et coronam fraudis gestabat, thronumque suum in mundo constituerat ac si Deus

مَعْمَدًا فَاذْهَبْ اِلَيْهِ . حَقِّقْ مَعْمَدًا مَعْمَدًا .
 حَقِّقْ مَعْمَدًا مَعْمَدًا مَعْمَدًا .

اللّٰهَ اِلٰهًا بِنَاوِي . بِالنَّبِيِّ فَاذْهَبْ .
 اَلَيْهِ فَاذْهَبْ اِلَيْهِ . وَحَقِّقْ مَعْمَدًا .
 اِلٰهًا حَقِّقْ مَعْمَدًا . حَقِّقْ مَعْمَدًا .
 مَعْمَدًا . حَقِّقْ مَعْمَدًا . حَقِّقْ مَعْمَدًا .
 اِلٰهًا حَقِّقْ مَعْمَدًا . حَقِّقْ مَعْمَدًا .
 حَقِّقْ مَعْمَدًا .

مَعْمَدًا . وَلا تَلْمِزْ . حَقِّقْ مَعْمَدًا .
 وَحَقِّقْ مَعْمَدًا . حَقِّقْ مَعْمَدًا .
 حَقِّقْ مَعْمَدًا . حَقِّقْ مَعْمَدًا .
 حَقِّقْ مَعْمَدًا . حَقِّقْ مَعْمَدًا .
 حَقِّقْ مَعْمَدًا . حَقِّقْ مَعْمَدًا .
 حَقِّقْ مَعْمَدًا .

اِلٰهًا حَقِّقْ مَعْمَدًا . وَلا تَلْمِزْ .
 حَقِّقْ مَعْمَدًا . حَقِّقْ مَعْمَدًا .
 اِلٰهًا حَقِّقْ مَعْمَدًا . حَقِّقْ مَعْمَدًا .
 اِلٰهًا حَقِّقْ مَعْمَدًا . حَقِّقْ مَعْمَدًا .
 اِلٰهًا حَقِّقْ مَعْمَدًا . حَقِّقْ مَعْمَدًا .
 حَقِّقْ مَعْمَدًا .

اِلٰهًا حَقِّقْ مَعْمَدًا . وَلا تَلْمِزْ .
 حَقِّقْ مَعْمَدًا . حَقِّقْ مَعْمَدًا .
 اِلٰهًا حَقِّقْ مَعْمَدًا . حَقِّقْ مَعْمَدًا .
 اِلٰهًا حَقِّقْ مَعْمَدًا . حَقِّقْ مَعْمَدًا .
 اِلٰهًا حَقِّقْ مَعْمَدًا . حَقِّقْ مَعْمَدًا .
 حَقِّقْ مَعْمَدًا .

fuisset. Infans qui in præsepe se demisit illius dominatum subvertit. Sol adorationem ei restituit; magis enim suis honoravit eum et adoratoribus suis adoravit eum.

12. Deus videns homines res creatas adorare, induit corpus creatum ut nostra consuetudine nos irretiret. Nostro igitur plasmate indutus plasmator noster nos sanavit, et in hoc corpore creato creator noster nobis vitam præstitit. Benedictus qui (assumpta nostra natura) venit ad nos ut nos sibi uniret.

13. Quis non obstupescat videns Mariam, Davidis filiam, servato virginitatis signaculo, infantem portantem? Diva virgo reponit eum in sinu suo et exultans cantilenas ei decantat. Angeli jubillant; seraphim ter sanctum proclamant; magi munera grata offerunt filio nato.

14. O omnem magnitudinem excedens qui ultra modum parvulus factus es, a splendore gloriæ ad humilem conditionem te demisisti; miseratio tibi innata ad hoc totum te inclinavit; inclinet me gratia tua ut in improbitate mea te laudem. Beatus qui factus est fons laudum, et totus toti tibi gratias egit.

15. Fuit servus in terra et Dominus in cælo. Summa et ima in hæreditatem accepit qui extraneus factus est. Quem inique judicaverunt ille in veritate judicat; quem in facie conspuerunt ille spiritum in faciem insufflavit. Qui debilem tenet

a R. om. — b R. حَقِّقْ مَعْمَدًا — c Strophæ e cod. Rahmani adjecta est. — d مَعْمَدًا

✧ *ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ*

*ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ . ܚܒܐ ܢܘܩܐ ܡܢܚܘܪܐ .
 ܘܚܘܪܐ ܘܚܘܪܐ ܘܚܘܪܐ . ܡܢܚܘܪܐ ܡܢܚܘܪܐ ܡܢܚܘܪܐ .
 ܘܚܘܪܐ ܘܚܘܪܐ ܘܚܘܪܐ . ܘܚܘܪܐ ܘܚܘܪܐ ܘܚܘܪܐ .
 ܘܚܘܪܐ ܘܚܘܪܐ ܘܚܘܪܐ . ܘܚܘܪܐ ܘܚܘܪܐ ܘܚܘܪܐ .
 ܘܚܘܪܐ ܘܚܘܪܐ ܘܚܘܪܐ . ܘܚܘܪܐ ܘܚܘܪܐ ܘܚܘܪܐ .
 ✧ *ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ**

*ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ . ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ .
 ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ . ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ .
 ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ . ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ .
 ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ . ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ .
 ✧ *ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ**

*ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ . ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ .
 ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ . ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ .
 ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ . ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ .
 ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ . ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ .
 ✧ *ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ**

*ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ . ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ .
 ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ . ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ .
 ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ . ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ .
 ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ . ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ .
 ✧ *ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ ܘܡܫܐ**

arundinem ille factus est baculus mundi, qui in sua senectute illo innixus est.

16. Qui surrexit (a mensa) et ministravit servis, nunc sedens (ad dexteram Patris) adoratur. Quem spreverunt scribæ Seraphim ter sanctum proclamant. Divinam hanc gloriam occulte surripere voluerat Adamus, sed serpens vidit ad quam altitudinem exaltatus erat eumque evertit, evertit quia seduxit. Heva pedibus serpentem conculcavit, quia fel (peccati) in illius auribus projecerat.

17. Conjux effecta (Elisabeth) sterilis fructus negabat, uterus autem Mariæ sancte conceperat; agros plantasque frugiferas mirari recusavit quæ prolem accepit et nihil mutuata reversa est. Natura victa gratias egit, uterus sensit prolem et ipsa ei retribuit quod ipse non dederat.

18. Maria ab Elisabeth in iudicio victa fuit. Sterilis ostendit divinam voluntatem, quæ portam apertam occludere potuit, occlusam aperuisse. Deus orbavit liberis uterum maritatum, fœcundum reddidit uterum virgineum; quia populus reprobatus fuit, effecit maritatum occlusam in facie virginis castæ.

19. Qui potuit ubera sterilia et mortua replere, orbavit ea in adolescentia et fluere fecit in senectute; coegit et mutavit naturam in ejus tempore et extra tempus. Naturarum Dominus naturam virginis mutavit. Quia populus sterilis fuit,

^a Rahmani omittit tres strophas.

❖ **פסחא סלף מלכא**

. א/אב ועינא חכמא . זבא סעלמא חכמא .
 . אבא עמלא חכמא . אבא עמלא חכמא .
 . אבא עמלא חכמא . אבא עמלא חכמא .
 . אבא עמלא חכמא . אבא עמלא חכמא .
 . אבא עמלא חכמא . אבא עמלא חכמא .
 ❖ אבא עמלא חכמא

. אבא עמלא חכמא . אבא עמלא חכמא .
 . אבא עמלא חכמא . אבא עמלא חכמא .
 . אבא עמלא חכמא . אבא עמלא חכמא .
 . אבא עמלא חכמא . אבא עמלא חכמא .
 . אבא עמלא חכמא . אבא עמלא חכמא .
 ❖ אבא עמלא חכמא

. אבא עמלא חכמא . אבא עמלא חכמא .
 . אבא עמלא חכמא . אבא עמלא חכמא .
 . אבא עמלא חכמא . אבא עמלא חכמא .
 . אבא עמלא חכמא . אבא עמלא חכמא .
 . אבא עמלא חכמא . אבא עמלא חכמא .
 ❖ אבא עמלא חכמא

. אבא עמלא חכמא . אבא עמלא חכמא .

1 Strophæ 21-25 inveniuntur in hymno 4 *Adversus*
Scrutatores, in quo hymno strophæ aliæ interponun-
 tur. Porro in cod. add. 42,176 Musæi Britannici,
 qui codex ad sæc. V vel VI refendus est, hymni 4-8

a Ed. Rom. III p. 5 אבא עמלא חכמא — b R. om. ; Ed. Rom. אבא עמלא חכמא — c R. et Ed. Rom. אבא עמלא חכמא — d R. אבא עמלא חכמא
 e Ed. Rom. אבא עמלא חכמא — f R. et Ed. Rom. omm. אבא עמלא חכמא

fecit vetulam adolescentulæ patro-
nam.

20. Sicut vitam terrestrem in
nativitate Dominus inchoavit, eam
continuavit et in morte terminavit.
Nativitas ejus adorationem accepit,
mors debitum solvit. Quando venit
ad nativitatem magi eum adora-
verunt, quando venit ad passionem
latro ad eum confugit. Inter nati-
vitatem et mortem medium posuit
mundum, quem nativitate et morte
vivificavit.

21. Millia¹ millium stant et my-
riades myriadum festinant nec pos-
sunt illa millia myriadesque ens
unum perscrutari. Omnes enim in
silentio ad ministerium stant. Non
habet throni consortem nisi prolem
quam genuit. Inquisitio ejus in si-
lentio transigitur, siquando ac-
cedant angeli ut investigent ejus
naturam, ubi pervenerunt ad silen-
tium, gradum cohibuerunt.

22. Unigenitus ingressus est ute-
rum et nihil passa est casta virgo.
Illapsus est in uterum et exivit in
puerperio; sensit natum pulcher-
rima virgo. Invisibili gloria cir-
cumdatus occultus fuit in ingressu,
vilis vero et manifestus in egressu,
quia Deus erat in ingressu et homo
in egressu. Res auditu mira et in-
tellectu impervia; ignis ingressus
est uterum, corpus induit et exivit.

23. Hunc angelorum Dominum

adversus Scrutatores habent in titulo : « אבא עמלא חכמא »
 ad modum : « De nativitate Unigeniti. »
 Ista autem verba initium efformant hymni quem
 vulgamus.

منبره اوس | حذب ونلاف^a .
 وهزه وهه ولا حذره .
 لحي حذرا ابا اده . صحرالا داره^b .
 حنا حذرا وهه وحقرا . ذره^c حذره اوس هعهه .
 لا حذرا حذرا وحقره وهه . وحقرا وراوت حذرا^d .
 وت وهه حذره وحقره^e :

حبه^f منصعب مبهصب . حذرا حذره حذرا .
 لا نوح حذرا . حذرا حبه سزه .
 حذره حذرا حذره حذره . سراه حذره حذره حذره .
 حذره حذره حذره حذره . سراه حذره حذره حذره .
 سزه حذره حذره حذره حذره .
 سزه حذره حذره حذره حذره :

وه حذرا ابا حذره . حذرا حذره وحقره .
 منبره ابا^g حذره . سزه حذره حذره حذره .
 لا^h حذرا حذرا . وحقره حذره حذره حذره .
 حذره حذره حذره حذره . حذره حذره حذره حذره .
 حذره حذره حذره حذره .
 حذره حذره حذره حذره :

حذره حذره حذره حذره . حذره حذره حذره حذره .
 حذره حذره حذره حذره . حذره حذره حذره حذره .
 حذره حذره حذره حذره . حذره حذره حذره حذره .
 حذره حذره حذره حذره .
 حذره حذره حذره حذره . حذره حذره حذره حذره .
 حذره حذره حذره حذره :

Gabriel Dominum suum appella-
 vit ; Dominum suum eum appel-
 lavit ut doceret eum revera Domi-
 num suum esse et non socium.
 Gabriel sodalem habet Michaellem,
 sed Filius Dominus est servorum.
 Altissima est ejus natura sicut et
 nomen. Non potest servus eum per-
 scrutari. Quamtumvis enim exalte-
 tur servus, ille servo suo major est.

24. Quando stant coram te an-
 geli laudantes, ubinam te aspiciant
 nesciunt ; quæsierunt te totum in
 summis supra ; infra viderunt te
 in imis ; quæsierunt te in caelis,
 viderunt te in abyssonibus ; viderant
 te apud Deum et invenerunt te in
 mundo ; descenderunt ad te teque
 collaudarunt.

25. Totus mirabilis es, quacum-
 que ex parte te perscratemur. Prope
 es et procul, quis ad te perveniet ?
 Inquisitio non potest ad te perveni-
 re, quousque se extendat cohibetur
 sua brevitate ne culmen montis
 attingat, illud attingit fides ubi cum
 charitate et oratione conjungitur.

26. Magi¹ eum quæsiverunt et
 in præsepe cum invenissent, non
 perscrutati sunt, sed adoraverunt
 in silentio et loco disputationum
 inanium dona obtulerunt ei. Quære
 etiam tu Unigenitum, et si in alto
 eum inveneris, omissis disquisitio-
 nibus confusis, aperi thesauros tuos
 coram eo et offer ei opera tua.

¹ Invenitur hæc etiam strophæ in hymno 7 adversus scrutatores.

^a R. — ^b R. حذرا — ^c Ed. Rom. حذره — ^d Ed. Rom. حذره — ^e Rahmani omittit quæ sequuntur.
 — ^f Ed. Rom. III, 6 حذره — ^g Ed. Rom. III, 7 ad. حذره — ^h Duo versus additi sunt ex Ed. Rom. ad
 complendam stropham.

II.

ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ
ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ

ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ

ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ

ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ

ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ

ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ

ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ

ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ

ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ

ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ

ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ

ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ

ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ

ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ

ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ

ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ

ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ

ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ

ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ

ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ

ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ

ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ

ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ

ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ

ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ

ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ

ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ

ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ

II.

Mutatur tonus¹. **Responsorium.**

Benedictus sit præ omnibus in
sua nativitate (bis).

1. Celebrate, gentes, in hoc festo omnium festorum primitias; recitate perpassiones, ulcera et dolores quæ exstabant, ut sciamus quantum plagam sanavit puer qui missus est. Benedictus qui dolores nostros allevare potuit.

2. Laudate, gentes salvatæ, illum qui omnes sua nativitate salvavit. Fiat infirma mea lingua cithara misericordiarum. Cantemus triumphos Unigeniti in festo ejus. Benedictus qui festo suo dignos nos reddidit.

3. Quomodo potest quis medicum admirari, nisi prius audiat et discat quinam dolores tunc vigeant; prædicata enim plaga nostra crescit medicus noster. Benedictus qui doloribus nostris inclaruit.

4. Creaturæ cultu divino adoratæ sunt. Adorator, quia insipiens erat, cuncta adorabat, unum autem non adoravit, qui idcirco sua misericordia e cælo descendit et fregit jugum servitutis qua omnes

¹ In cod. Rahmani hymnus decantandus est

ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ . Strophæ septem versus sex et quinque syllabarum habet.

^a Cod. par. 449 scala 16^a habet ܘܥܣܘܟ ܡܠܐ — ^b Cod. par. ܘܥܣܘܟ — ^c R. ܘܥܣܘܟ — ^d R. ܘܥܣܘܟ

חַיְיָ וְעֶדְבִי חַלְלָא .
 חַיְיָ וְעֶדְבִי חַיְיָ וְעֶדְבִי חַיְיָ ^a
 חַיְיָ וְעֶדְבִי חַיְיָ וְעֶדְבִי ^b
 חַיְיָ וְעֶדְבִי חַיְיָ וְעֶדְבִי .
 חַיְיָ וְעֶדְבִי חַיְיָ וְעֶדְבִי .
 חַיְיָ וְעֶדְבִי חַיְיָ וְעֶדְבִי .
 חַיְיָ וְעֶדְבִי חַיְיָ וְעֶדְבִי .
 חַיְיָ וְעֶדְבִי חַיְיָ וְעֶדְבִי .
 חַיְיָ וְעֶדְבִי חַיְיָ וְעֶדְבִי ^c
 חַיְיָ וְעֶדְבִי חַיְיָ וְעֶדְבִי .
 חַיְיָ וְעֶדְבִי חַיְיָ וְעֶדְבִי .
 חַיְיָ וְעֶדְבִי חַיְיָ וְעֶדְבִי .
 חַיְיָ וְעֶדְבִי חַיְיָ וְעֶדְבִי ^d
 חַיְיָ וְעֶדְבִי חַיְיָ וְעֶדְבִי .
 חַיְיָ וְעֶדְבִי חַיְיָ וְעֶדְבִי .
 חַיְיָ וְעֶדְבִי חַיְיָ וְעֶדְבִי .
 חַיְיָ וְעֶדְבִי חַיְיָ וְעֶדְבִי .
 חַיְיָ וְעֶדְבִי חַיְיָ וְעֶדְבִי ^d
 חַיְיָ וְעֶדְבִי חַיְיָ וְעֶדְבִי .
 חַיְיָ וְעֶדְבִי חַיְיָ וְעֶדְבִי .

opprimebantur. Beatus qui dolores nostros solvit.

5. Misericordiæ Altissimi patefactæ sunt; ipse enim e cœlo descendit et creaturam suam liberavit. In hoc mense benedicto, quo manumissiones fiunt, Dominus in servitutum se demisit, ut vocaret servos in libertatem. Benedictus qui attulit libertatem.

6. Elegit sibi mensium Dominus duos menses ad res suas. Ejus conceptio mense Nisan peracta est et ejus nativitas mense Conun¹. In mense Nisan sanctificavit conceptos et in mense Conun liberavit natos. Benedictus qui festivos reddidit menses suos.

7. Sol in silentio suos adoratores Domino suo revelabat, ægre ferens servum pro Domino adorari. Nunc autem lætatur creatura quod creator adoratur. Benedictus infans adoratus.

8. Tres menses coronas plexerunt, quibus eum in triumphis suis coronarunt. Benedictus sol in nativitate ejus et in resurrectione desiderata et in ascensione benedicta. Portarunt menses coronas ejus. Benedictus qui triumphavit mensibus suis.

9. O creatura, exhilara in festo

¹ Syri annum incipiunt a mense Tisrin qui nostro octobri fere respondet. Conun decembri, Nisan Aprili respondent.

^a R. חַיְיָ וְעֶדְבִי חַיְיָ וְעֶדְבִי — ^b R. חַיְיָ וְעֶדְבִי חַיְיָ וְעֶדְבִי — ^c R. חַיְיָ וְעֶדְבִי חַיְיָ וְעֶדְבִי — ^d חַיְיָ וְעֶדְבִי חַיְיָ וְעֶדְבִי

فنحنه فصح حدواي .
 لارهنه حباها حملا .
 عصا ه/نذا صعدا .
 اهنه ه/هه لاجا .
 ولسا ه/هه ولسا .
 حنپ هه وهصم لهلتهح *
 ومهنه هقلا لهصدا .
 حاصهه ه/حنهه .
 هه ه/هه وحبجا هه .
 حنهه هه هه هه هه هه .
 شهب حنجا حلاهه .
 ولسا حنجا صدهه^a .
 حنپ هه ولسا هه^b *
 وهقصد^c حنپ .
 وحبجا لاجبا هه هه .
 هه ه/هه^d حنپ هه .
 لاجبا هه هه هه .
 هصدا حنجا ولسا .
 هنذا ولسا حنپ هه .
 حنپ ولسا هه هه *
 هه هه هه ولسا هه .
 لاسه هه هه هه .
 وهه هنذا هه هه ولسا هه .
 وهه هه هه لاجبا .
 حه هه . هه هه هه .
 ولسا الهه هه هه .
 حنپ الهه ولسا هه *
 وهه هه هه لاجبا .
 وهه هه هه هه هه .
 هه هه هه هه هه هه .
 وهه هه هه هه هه .
 هه هه هه هه هه .

nostro faciem tuam. Psallant voce
 Ecclesia, silentio cœli et terra ;
 psallite et gratias agite infanti qui
 universalem attulit manumissionem.
 Benedictus qui chirographa
 solvit.

10. Insanientes dum solem hono-
 rarunt eo ipso eum probris affece-
 runt ; nunc autem, quum agnos-
 catur solem in suo cursu servum
 esse et quum Dominus ejus adore-
 tur, gaudent omnes servi quod servi
 reputentur. Beatus qui substantias
 condidit.

11. Perverse egimus servi servis
 effecti. Ecce libertas nostra coegit
 servum ut noster fieret Dominus.
 Solem nempe, omnium servum,
 omnium Dominum effecimus. Be-
 neditus qui nos ad se convertit.

12. Etiam luna, quæ adorabatur,
 in nativitate ejus liberata est. Mi-
 rum quippe est oculos ipsa illa luce
 quæ oculos illuminabat obcæcatis
 fuisse, ita ut eam tanquam Deum
 intuerentur. Benedictus radius qui
 illuminavit nos.

13. Approbavit ignis nativitatem
 tuam quæ adoratores ab eo retra-
 xit. Ignem adorabant magi qui se
 prostraverunt ante te. Reliquerunt
 ignem et adoraverunt Dominum
 ejus. Ignem cum Igne¹ commuta-

¹ Ita Christum sæpius poetice appellat.

^a R. هه هه — ^b R. هه هه — ^c R. وهقصد — ^d R. هه هه هه — ^e R. وهه هه هه — ^f وهه هه هه

نه‌ز و سلهه حه‌ز^a .
 ❖ حنب ٥٥ و له‌صبه حه‌ز٥٥
 سله^b نه‌ز مه‌صلا و زلا .
 و نه‌ز حه‌صه .
 مه‌صلا مه‌صبه ٥٥٥٥ حه‌ز .
 و نه‌ز حه‌صه و نه‌ز لا‌قلا .
 مه‌صلا مه‌صبه مه‌صبه .
 مه‌صلا و نه‌ز .
 ❖ حنب ٥٥ و نه‌ز مه‌صلا ح
 له‌صه حه‌ز لا‌صلا .
 و له‌صلا نه‌صبه .
 مه‌صلا مه‌صبه .
 مه‌صلا و لا‌صلا .
 مه‌صلا نه‌ز له‌صلا .
 مه‌صلا مه‌صبه مه‌صلا .
 ❖ حنب ٥٥ و نه‌ز مه‌صلا
 نه‌ز مه‌صلا مه‌صلا .
 و له‌صلا مه‌صبه .
 له‌صلا مه‌صلا حه‌صلا .
 و له‌صلا مه‌صبه .
 و نه‌ز مه‌صلا حه‌صلا .
 و نه‌ز مه‌صلا حه‌صلا .
 حنب و نه‌ز مه‌صلا
 مه‌صلا حه‌صلا و نه‌ز .
 مه‌صلا مه‌صلا .
 حنب و نه‌ز مه‌صلا .
 مه‌صلا و نه‌ز .
 له‌صلا و نه‌ز حه‌صلا .
 ❖ حنب ٥٥ و نه‌ز مه‌صلا

runt. Benedictus qui in lucem suam nos immersit.

14. Loco ignis irrationalis qui per se suam materiam consumebat, magi adorarunt Ignem qui dedit corpus suum comedentibus. Carbo¹ accessit et sanctificavit labia impura. Benedictus qui ignem suum miscuit in nobis.

15. Error adeo obcæcavit homines ut creaturas adorarent, conservæ adorationes eorum acceperunt, et universorum Dominus posthabitus est. Adorandus descendit ad nativitatem et collegit ad se adoratores. Benedictus qui ab omnibus adoratur.

16. Omniscius videns homines res factas adorare induit corpus factum, ut rebus quibus assuefacti eramus irretiremur, et per corpus creatum ad creatorem nos traheret. Benedictus qui arte usus est ut nos traheret ad se.

17. Cognoscens Malus quomodo nobis noceret, luminaribus nos obcæcavit, facultatibus læsit, auro ad paupertatem redegit, idolis sculptis cor nostrum lapideum reddidit. Benedictus qui illud emollivit.

¹ Corpus Christi assimilatur carboni quo labia Isaie purificatae sunt in celebri visione quæ refertur Is. VI, 4-8. Hinc Christus carbo appellatur. Hinc

etiam corpus Christi in Eucharistia carbo dicitur et particulae consecratae carbones vocantur. Vide quæ de hac re diximus t. I, 419, not.

^a R. نه‌ز حه‌ز سلهه — ^b R. om. duas strophas. — ^c مه‌صلا — ^d R. حه‌صلا — ^e R. omittit fere omnes strophas quæ sequuntur.

١٠ ١١ ١٢ ١٣ ١٤
 ١٥ ١٦ ١٧ ١٨ ١٩
 ٢٠ ٢١ ٢٢ ٢٣ ٢٤
 ٢٥ ٢٦ ٢٧ ٢٨ ٢٩
 ٣٠ ٣١ ٣٢ ٣٣ ٣٤
 ٣٥ ٣٦ ٣٧ ٣٨ ٣٩
 ٤٠ ٤١ ٤٢ ٤٣ ٤٤
 ٤٥ ٤٦ ٤٧ ٤٨ ٤٩
 ٥٠ ٥١ ٥٢ ٥٣ ٥٤
 ٥٥ ٥٦ ٥٧ ٥٨ ٥٩
 ٦٠ ٦١ ٦٢ ٦٣ ٦٤
 ٦٥ ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩
 ٧٠ ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤
 ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩
 ٨٠ ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤
 ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩
 ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤
 ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩
 ١٠٠ ١٠١ ١٠٢ ١٠٣ ١٠٤
 ١٠٥ ١٠٦ ١٠٧ ١٠٨ ١٠٩
 ١١٠ ١١١ ١١٢ ١١٣ ١١٤
 ١١٥ ١١٦ ١١٧ ١١٨ ١١٩
 ١٢٠ ١٢١ ١٢٢ ١٢٣ ١٢٤
 ١٢٥ ١٢٦ ١٢٧ ١٢٨ ١٢٩
 ١٣٠ ١٣١ ١٣٢ ١٣٣ ١٣٤
 ١٣٥ ١٣٦ ١٣٧ ١٣٨ ١٣٩
 ١٤٠ ١٤١ ١٤٢ ١٤٣ ١٤٤
 ١٤٥ ١٤٦ ١٤٧ ١٤٨ ١٤٩
 ١٥٠ ١٥١ ١٥٢ ١٥٣ ١٥٤
 ١٥٥ ١٥٦ ١٥٧ ١٥٨ ١٥٩
 ١٦٠ ١٦١ ١٦٢ ١٦٣ ١٦٤
 ١٦٥ ١٦٦ ١٦٧ ١٦٨ ١٦٩
 ١٧٠ ١٧١ ١٧٢ ١٧٣ ١٧٤
 ١٧٥ ١٧٦ ١٧٧ ١٧٨ ١٧٩
 ١٨٠ ١٨١ ١٨٢ ١٨٣ ١٨٤
 ١٨٥ ١٨٦ ١٨٧ ١٨٨ ١٨٩
 ١٩٠ ١٩١ ١٩٢ ١٩٣ ١٩٤
 ١٩٥ ١٩٦ ١٩٧ ١٩٨ ١٩٩
 ٢٠٠ ٢٠١ ٢٠٢ ٢٠٣ ٢٠٤

sculpta eorum sculptores. Inscul-
 serunt oculos lapidi, et mentis suæ
 oculos excæcarunt. Gratias nati-
 viti tuæ quæ oculos cæcis aperuit.
 Benedictus qui visum nobis resti-
 tuit.

23. Puellæ gratias agant puris-
 simæ Mariæ, quia per Hevam, ea-
 rum matrem, creverat earum pro-
 brum, nunc autem per Mariam,
 earum sororem, valde crevit earum
 decus. Benedictus qui ortus est
 ex eis.

24. Laudent gentes tuam nati-
 vityatem, quia acquisierunt oculos
 quibus viderunt se erroris vino
 fuisse commotos; seipsos judicantes
 et suum liberatorem adorantes
 suam agnoverunt humiliationem.
 Benedictus qui docuit pœniten-
 tiam.

25. Humanitas suam adoratio-
 nem quocumque sparsit, adorando
 adorationem tribuere nihil solli-
 cita; at adorandus non toleravit
 adorantes errantes. Benedictus qui
 descendit de cœlo et adoratus est.

26. Adoravit te aurum moni-
 lium quod in eleemosynas illud
 impendisti, quum in ornamentis
 ad usus vitæ non inserviret. Cu-
 currit ad arcam tuam sicut cucur-
 rerat ad præsepe tuum. Benedictus
 ille quem amavit creatura.

^a R. ١٠٣ — ^b R. ١٠٣

• ܡܫܬܘܒܐ ܕܕܥܘܠܘܢܐ ܕܥܘܠܘܢܐ
 ܕܥܘܠܘܢܐ ܕܥܘܠܘܢܐ .
 • ܟܘܢܘܢܐ ܕܥܘܠܘܢܐ ܕܥܘܠܘܢܐ
 ܕܥܘܠܘܢܐ ܕܥܘܠܘܢܐ .
 • ܟܘܢܘܢܐ ܕܥܘܠܘܢܐ ܕܥܘܠܘܢܐ
 ܕܥܘܠܘܢܐ ܕܥܘܠܘܢܐ .
 • ܟܘܢܘܢܐ ܕܥܘܠܘܢܐ ܕܥܘܠܘܢܐ
 ܕܥܘܠܘܢܐ ܕܥܘܠܘܢܐ .
 • ܟܘܢܘܢܐ ܕܥܘܠܘܢܐ ܕܥܘܠܘܢܐ
 ܕܥܘܠܘܢܐ ܕܥܘܠܘܢܐ .
 • ܟܘܢܘܢܐ ܕܥܘܠܘܢܐ ܕܥܘܠܘܢܐ
 ܕܥܘܠܘܢܐ ܕܥܘܠܘܢܐ .
 • ܟܘܢܘܢܐ ܕܥܘܠܘܢܐ ܕܥܘܠܘܢܐ
 ܕܥܘܠܘܢܐ ܕܥܘܠܘܢܐ .
 • ܟܘܢܘܢܐ ܕܥܘܠܘܢܐ ܕܥܘܠܘܢܐ
 ܕܥܘܠܘܢܐ ܕܥܘܠܘܢܐ .
 • ܟܘܢܘܢܐ ܕܥܘܠܘܢܐ ܕܥܘܠܘܢܐ
 ܕܥܘܠܘܢܐ ܕܥܘܠܘܢܐ .
 • ܟܘܢܘܢܐ ܕܥܘܠܘܢܐ ܕܥܘܠܘܢܐ
 ܕܥܘܠܘܢܐ ܕܥܘܠܘܢܐ .
 • ܟܘܢܘܢܐ ܕܥܘܠܘܢܐ ܕܥܘܠܘܢܐ
 ܕܥܘܠܘܢܐ ܕܥܘܠܘܢܐ .
 • ܟܘܢܘܢܐ ܕܥܘܠܘܢܐ ܕܥܘܠܘܢܐ
 ܕܥܘܠܘܢܐ ܕܥܘܠܘܢܐ .
 • ܟܘܢܘܢܐ ܕܥܘܠܘܢܐ ܕܥܘܠܘܢܐ
 ܕܥܘܠܘܢܐ ܕܥܘܠܘܢܐ .

27. Adoravit nativitatem tuam
 thus qui inserviit dæmonibus. Tris-
 tis videbat suffitum suum (idolis
 offerri), exultavit ut vidit dominum
 suum. Loco incensi erroris coram
 Deo illud obtulerunt. Benedicta
 nativitas tua quæ adorata est.

28. Adoravit te myrrha pro se
 et pro unguentis ipsi affinibus. Ma-
 nus unguentum Myrrha unxerant
 idola abominanda. Te delectarunt
 aromata unguenti quo te unxit
 Maria. Benedictus tu qui odore
 tuo nos oblectasti.

29. Adoravit te aurum quod
 adorationes acceperat antequam
 illud offerrent magi. Quod in simu-
 lacris adoratum fuerat tribuit tibi
 adorationem. Cum suis enim ad-
 oratoribus adoravit te. Tibi laus qui
 fuisti adoratus. Benedictus qui
 suam exegit adorationem.

30. Fugit cum suis copiis Malus
 qui in orbe exsiliabat. In montibus
 vitulos, in hortis tauros ipsi immo-
 larunt homines. Malus totum in-
 vasit orbem et ventrem suum cæde
 implevit. Benedictus qui venit eum
 spoliaturus.

31. Dominus dixit eum e cœlo
 lapsum esse. Exaltaverat se exe-
 crandus ille, sed a sua exaltatione
 disiectus fuit. Conculcavit pes Ma-
 riæ eum qui calce percusserat

a R. ܡܫܬܘܒܐ — b R. ܕܥܘܠܘܢܐ — c R. ܕܥܘܠܘܢܐ — d R. ܕܥܘܠܘܢܐ — e R. ܕܥܘܠܘܢܐ

. ܘܥܠܝܢ ܕܢܝܢܝܢ ܕܥܝܢܝܢ
 . ܘܥܠܝܢ ܕܢܝܢܝܢ ܕܥܝܢܝܢ
 ✠ ܕܢܝܢܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܥܝܢܝܢ
 . ܕܥܝܢܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܥܝܢܝܢ
 . ܕܥܝܢܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܥܝܢܝܢ
 . ܕܥܝܢܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܥܝܢܝܢ
 . ܕܥܝܢܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܥܝܢܝܢ
 ✠ ܕܥܝܢܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܥܝܢܝܢ
 . ܕܥܝܢܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܥܝܢܝܢ
 . ܕܥܝܢܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܥܝܢܝܢ
 . ܕܥܝܢܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܥܝܢܝܢ
 . ܕܥܝܢܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܥܝܢܝܢ
 . ܕܥܝܢܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܥܝܢܝܢ
 ✠ ܕܥܝܢܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܥܝܢܝܢ
 . ܕܥܝܢܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܥܝܢܝܢ
 . ܕܥܝܢܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܥܝܢܝܢ
 . ܕܥܝܢܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܥܝܢܝܢ
 . ܕܥܝܢܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܥܝܢܝܢ
 ✠ ܕܥܝܢܝܢ ܕܥܝܢܝܢ ܕܥܝܢܝܢ

Hevam. Benedictus qui sua nati-
vitate prostravit eum.

32. Errabant¹ per orbem Chaldei
et seducebant. Pudefacti sunt in
orbe prædicatores erroris ; ad si-
lentium redacti fuerunt et victi per
prædicatores veritatis. Benedictus
infans quem prædicaverunt.

33. Extenderat peccatum retia
sua ad capturam. Laus infanti qui
diripuit retia erroris. Anima quæ
in profundum irretita fuerat in
altum avolavit. Benedictus qui alis
suis nos ad se assumpsit.

34. Voluntas ejus poterat coac-
tione nos eripere. At, quia absque
coactione rei effecti fuimus, absque
coactione justificati sumus. Malus
blandiendo nos subjugaverat, nati-
vitas tua blandiendo nos vivificavit.
Benedictus qui miro studio nos
liberavit.

35. Conquestæ sunt creaturæ
quod adoratæ fuissent et manumis-
sionem ab illa servitute tacite postu-
larunt. Omnium liberator eas exau-
divit, nihil passus ad servum se de-
misit, induit servi formam in utero,
exivit, in assumpta servi forma
creaturam liberavit. Benedictus
qui suam creaturam ad se attraxit.

¹ Ista stropha constat 7 versibus quinque syllabarum.

^a R. ܕܢܝܢܝܢ — ^b R. add. ܕܥܝܢܝܢ

. ולא^א תשביתו ביום
 . כמלא כבודך
 . ותגאלו למגל
 . לא מרתו ביום
 . כי שיהיה לך
 . חנן מרתו ממש
 * . בן^א בן כלל
 . כד^א יתן ביום
 . ובן^א בן כלל
 . או^א בן בן
 . מדבריך אה
 . כסוהיך
 . כעל בן
 * . בן
 . מהכלל אה
 . אמת אה
 . מה^א בן
 . והכלל אה
 . והכלל אה
 . והכלל אה
 . והכלל אה
 * . בן
 . לא
 . והכלל אה
 . והכלל אה
 . והכלל אה
 . והכלל אה
 * . בן
 . והכלל אה
 . והכלל אה
 . והכלל אה

36. Exarsit misericordia in alto
 ad vocem creaturarum conquerentium ; missus est Gabriel, venit, annuntiavit conceptionem tuam ; quando ad nativitatem pervenisti angeli annuntiarunt ortum tuum. Benedicta sit præ omnibus adoratio tua.

37. Majus quippe est gaudium nativitatis quam conceptionis ; quare unus tantum angelus nobis annuntiavit conceptionem tuam, gaudium autem nativitatis tuæ turbæ angelorum nuntiarunt. Benedicta annuntiatio tua in die tua.

38. Ego porro laudem offeram tibi in die tua, o adorande ; accipe e fructu meo et da mihi misericordiam tuam. Quod si mea malitia dedit, quanto magis dabis tu qui bonus es. Benedictæ sint divitiæ tuæ servo tuo collatæ.

39. Duo quæ requiris in nativitate tua facta sunt nobis. Corpus nostrum visibile induisti, virtutem tuam absconditam induimus. Factum est corpus nostrum vestimentum tuum, factus est Spiritus tuus stola nostra. Benedictus qui ornatus est et ornavit nos.

40. Mirata sunt profunda et superna nativitate tua conculcatos rebelles (dæmones) ; quia obsides eos dedimus tibi, Paraclitus descendit ad nos. Quia vero obsides re-

א R. add. 000 — ב R. מנע — ג R. לך — ד R. לה — ה R. עליה — ו R. כבוד — ז R. אה
 — ח BR. חכמה — ט BR. מלא — י BR. בן — כ B. אה — ל B. אה — מ BR. אה

. وبعلمه^a صلح^a وبعلمنا .
 . وت سلا بسلا ح .
 . جنپ وبعلا سعہ^a ؟
 . او فقنا صلح^a لعہ .
 . وبعلا صلح^a وبعنا .
 . وبعلا وبقلا .
 . لا لا ولسا وبعلا .
 . لا وبعنا وبعنا صلح^a .
 . لا لا وبعنا وبعنا صلح^a .
 . جنپ وبعنا وبعنا صلح^a ؟

III.

وبعلا وبعنا وبعنا صلح^a وبعنا
 . وبعنا وبعنا وبعنا صلح^a وبعنا

. وبعنا وبعنا وبعنا صلح^a وبعنا .
 . وبعنا وبعنا وبعنا صلح^a وبعنا .
 . وبعنا وبعنا وبعنا صلح^a وبعنا .
 . وبعنا وبعنا وبعنا صلح^a وبعنا .
 . وبعنا وبعنا وبعنا صلح^a وبعنا .
 . وبعنا وبعنا وبعنا صلح^a وبعنا .
 . وبعنا وبعنا وبعنا صلح^a وبعنا .
 . وبعنا وبعنا وبعنا صلح^a وبعنا .
 . وبعنا وبعنا وبعنا صلح^a وبعنا .
 . وبعنا وبعنا وبعنا صلح^a وبعنا .
 . وبعنا وبعنا وبعنا صلح^a وبعنا .
 . وبعنا وبعنا وبعنا صلح^a وبعنا .

cesserunt a nobis princeps exercitus
 venit ad nos. Benedictus qui ab-
 stulit et misit.

41. Venite, omnes, ora vestra
 effundite, sitis veluti fontes et gur-
 gites laudum. Veniat Spiritus san-
 ctus, laudes psallat per nos omnes
 Patri qui salvavit nos per puerum
 suum. Sit ille benedictus præ om-
 nibus in sua nativitate.

III.

Mutatur tonus¹. Responsorium :
 Gloria tibi a nobis omnibus (bis).

1. Quis mortalium digne loqui
 poterit de omnium vivificatore,
 qui, relicta Majestatis suæ altitu-
 dine, ad parvitatem se demisit ?
 Qui nativitate tua omnes exaltasti,
 exalta infirmam meam mentem ut
 verba facere possim de tua nativi-
 tate, non perscrutando magnitudi-
 nem tuam sed prædicando gratiam
 tuam. Benedictus qui mysteriis suis
 absconditur et revelatur.

2. Mirum valde est Filium habi-
 tasse totum intra corpus et ita totum
 in eo mansisse ut corpus ipsi suffi-
 ceret. Mansit in eo, sed eo non fuit
 circumscriptus. Voluntate totus in
 corpore fuit, sed usque ad Patrem
 extendebatur. Quis poterit dicere

¹ Apud Rahmani indicatur tonus : وبعلا وبعنا وبعنا صلح^a /
 وبعنا وبعنا وبعنا صلح^a quibus verbis incipit hymnus IV qui mox se-
 quitur. Stropha modi hujus continet decem versus

septem syllabarum. Schema igitur est : 7777777777.
 Pro variis lectionibus littera B designat cod. add.
 44.544, littera R codicem Rahmani.

^a B وبعنا وبعنا — b R. om.

١ ٢ ٣ ٤ ٥
 ٦ ٧ ٨ ٩ ١٠
 ١١ ١٢ ١٣ ١٤ ١٥
 ١٦ ١٧ ١٨ ١٩ ٢٠
 ٢١ ٢٢ ٢٣ ٢٤ ٢٥
 ٢٦ ٢٧ ٢٨ ٢٩ ٣٠
 ٣١ ٣٢ ٣٣ ٣٤ ٣٥
 ٣٦ ٣٧ ٣٨ ٣٩ ٤٠
 ٤١ ٤٢ ٤٣ ٤٤ ٤٥
 ٤٦ ٤٧ ٤٨ ٤٩ ٥٠
 ٥١ ٥٢ ٥٣ ٥٤ ٥٥
 ٥٦ ٥٧ ٥٨ ٥٩ ٦٠
 ٦١ ٦٢ ٦٣ ٦٤ ٦٥
 ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ ٧٠
 ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤ ٧٥
 ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠
 ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥
 ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠
 ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥
 ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠

* R. — b R. *١٠٠*

eum simul in corpore totum et in universo totum habitasse? Benedictus qui nulla ratione limitatur.

3. Magnitudo tua abscondita nobis est; at bonitas nobis est manifesta. Tacebo, Domine, de tua magnitudine, loquar de bonitate. Bonitas tibi inhæret, inclinavit te ad malitiam nostram. Bonitas tua infantem te fecit, bonitas tua hominem te fecit. Restrinxit et dilatavit magnitudinem tuam. Benedicta sit virtus quæ parvam se fecit et magnam.

4. Gloria illi qui factus est infimus quum sit natura summus. Amore suo factus est Mariæ unigenitus qui est deitatis Unigenitus. Nomine proles factus est Josephi, quum proles sit Altissimi. Propria voluntate factus est homo, quum sit natura Deus. Gloria voluntati tuæ et naturæ tuæ. Benedicta majestas tua quæ imaginem nostram induit.

5. Divina tua nativitas, Domine, mater fuit creaturarum; ipsa rursus parturiens peperit humanitatem quæ vicissim peperit te. Humanitas peperit te corporaliter, tu eam peperisti spiritualiter. Omnimoda ratio cur venisti ad nativitatem fuit ut hominem ad similitudinem tuam generares. Facta est nativitas tua generatrix omnium. Benedictus

٥٥١ ٥٥٢ ٥٥٣ ٥٥٤ ٥٥٥ ٥٥٦ ٥٥٧ ٥٥٨ ٥٥٩ ٥٦٠
 ٥٦١ ٥٦٢ ٥٦٣ ٥٦٤ ٥٦٥ ٥٦٦ ٥٦٧ ٥٦٨ ٥٦٩ ٥٧٠
 ٥٧١ ٥٧٢ ٥٧٣ ٥٧٤ ٥٧٥ ٥٧٦ ٥٧٧ ٥٧٨ ٥٧٩ ٥٨٠
 ٥٨١ ٥٨٢ ٥٨٣ ٥٨٤ ٥٨٥ ٥٨٦ ٥٨٧ ٥٨٨ ٥٨٩ ٥٩٠
 ٥٩١ ٥٩٢ ٥٩٣ ٥٩٤ ٥٩٥ ٥٩٦ ٥٩٧ ٥٩٨ ٥٩٩ ٦٠٠
 ٦٠١ ٦٠٢ ٦٠٣ ٦٠٤ ٦٠٥ ٦٠٦ ٦٠٧ ٦٠٨ ٦٠٩ ٦١٠
 ٦١١ ٦١٢ ٦١٣ ٦١٤ ٦١٥ ٦١٦ ٦١٧ ٦١٨ ٦١٩ ٦٢٠
 ٦٢١ ٦٢٢ ٦٢٣ ٦٢٤ ٦٢٥ ٦٢٦ ٦٢٧ ٦٢٨ ٦٢٩ ٦٣٠
 ٦٣١ ٦٣٢ ٦٣٣ ٦٣٤ ٦٣٥ ٦٣٦ ٦٣٧ ٦٣٨ ٦٣٩ ٦٤٠
 ٦٤١ ٦٤٢ ٦٤٣ ٦٤٤ ٦٤٥ ٦٤٦ ٦٤٧ ٦٤٨ ٦٤٩ ٦٥٠
 ٦٥١ ٦٥٢ ٦٥٣ ٦٥٤ ٦٥٥ ٦٥٦ ٦٥٧ ٦٥٨ ٦٥٩ ٦٦٠
 ٦٦١ ٦٦٢ ٦٦٣ ٦٦٤ ٦٦٥ ٦٦٦ ٦٦٧ ٦٦٨ ٦٦٩ ٦٧٠
 ٦٧١ ٦٧٢ ٦٧٣ ٦٧٤ ٦٧٥ ٦٧٦ ٦٧٧ ٦٧٨ ٦٧٩ ٦٨٠
 ٦٨١ ٦٨٢ ٦٨٣ ٦٨٤ ٦٨٥ ٦٨٦ ٦٨٧ ٦٨٨ ٦٨٩ ٦٩٠
 ٦٩١ ٦٩٢ ٦٩٣ ٦٩٤ ٦٩٥ ٦٩٦ ٦٩٧ ٦٩٨ ٦٩٩ ٧٠٠
 ٧٠١ ٧٠٢ ٧٠٣ ٧٠٤ ٧٠٥ ٧٠٦ ٧٠٧ ٧٠٨ ٧٠٩ ٧١٠
 ٧١١ ٧١٢ ٧١٣ ٧١٤ ٧١٥ ٧١٦ ٧١٧ ٧١٨ ٧١٩ ٧٢٠
 ٧٢١ ٧٢٢ ٧٢٣ ٧٢٤ ٧٢٥ ٧٢٦ ٧٢٧ ٧٢٨ ٧٢٩ ٧٣٠
 ٧٣١ ٧٣٢ ٧٣٣ ٧٣٤ ٧٣٥ ٧٣٦ ٧٣٧ ٧٣٨ ٧٣٩ ٧٤٠
 ٧٤١ ٧٤٢ ٧٤٣ ٧٤٤ ٧٤٥ ٧٤٦ ٧٤٧ ٧٤٨ ٧٤٩ ٧٥٠
 ٧٥١ ٧٥٢ ٧٥٣ ٧٥٤ ٧٥٥ ٧٥٦ ٧٥٧ ٧٥٨ ٧٥٩ ٧٦٠
 ٧٦١ ٧٦٢ ٧٦٣ ٧٦٤ ٧٦٥ ٧٦٦ ٧٦٧ ٧٦٨ ٧٦٩ ٧٧٠
 ٧٧١ ٧٧٢ ٧٧٣ ٧٧٤ ٧٧٥ ٧٧٦ ٧٧٧ ٧٧٨ ٧٧٩ ٧٨٠
 ٧٨١ ٧٨٢ ٧٨٣ ٧٨٤ ٧٨٥ ٧٨٦ ٧٨٧ ٧٨٨ ٧٨٩ ٧٩٠
 ٧٩١ ٧٩٢ ٧٩٣ ٧٩٤ ٧٩٥ ٧٩٦ ٧٩٧ ٧٩٨ ٧٩٩ ٨٠٠
 ٨٠١ ٨٠٢ ٨٠٣ ٨٠٤ ٨٠٥ ٨٠٦ ٨٠٧ ٨٠٨ ٨٠٩ ٨١٠
 ٨١١ ٨١٢ ٨١٣ ٨١٤ ٨١٥ ٨١٦ ٨١٧ ٨١٨ ٨١٩ ٨٢٠
 ٨٢١ ٨٢٢ ٨٢٣ ٨٢٤ ٨٢٥ ٨٢٦ ٨٢٧ ٨٢٨ ٨٢٩ ٨٣٠
 ٨٣١ ٨٣٢ ٨٣٣ ٨٣٤ ٨٣٥ ٨٣٦ ٨٣٧ ٨٣٨ ٨٣٩ ٨٤٠
 ٨٤١ ٨٤٢ ٨٤٣ ٨٤٤ ٨٤٥ ٨٤٦ ٨٤٧ ٨٤٨ ٨٤٩ ٨٥٠
 ٨٥١ ٨٥٢ ٨٥٣ ٨٥٤ ٨٥٥ ٨٥٦ ٨٥٧ ٨٥٨ ٨٥٩ ٨٦٠
 ٨٦١ ٨٦٢ ٨٦٣ ٨٦٤ ٨٦٥ ٨٦٦ ٨٦٧ ٨٦٨ ٨٦٩ ٨٧٠
 ٨٧١ ٨٧٢ ٨٧٣ ٨٧٤ ٨٧٥ ٨٧٦ ٨٧٧ ٨٧٨ ٨٧٩ ٨٨٠
 ٨٨١ ٨٨٢ ٨٨٣ ٨٨٤ ٨٨٥ ٨٨٦ ٨٨٧ ٨٨٨ ٨٨٩ ٨٩٠
 ٨٩١ ٨٩٢ ٨٩٣ ٨٩٤ ٨٩٥ ٨٩٦ ٨٩٧ ٨٩٨ ٨٩٩ ٩٠٠
 ٩٠١ ٩٠٢ ٩٠٣ ٩٠٤ ٩٠٥ ٩٠٦ ٩٠٧ ٩٠٨ ٩٠٩ ٩١٠
 ٩١١ ٩١٢ ٩١٣ ٩١٤ ٩١٥ ٩١٦ ٩١٧ ٩١٨ ٩١٩ ٩٢٠
 ٩٢١ ٩٢٢ ٩٢٣ ٩٢٤ ٩٢٥ ٩٢٦ ٩٢٧ ٩٢٨ ٩٢٩ ٩٣٠
 ٩٣١ ٩٣٢ ٩٣٣ ٩٣٤ ٩٣٥ ٩٣٦ ٩٣٧ ٩٣٨ ٩٣٩ ٩٤٠
 ٩٤١ ٩٤٢ ٩٤٣ ٩٤٤ ٩٤٥ ٩٤٦ ٩٤٧ ٩٤٨ ٩٤٩ ٩٥٠
 ٩٥١ ٩٥٢ ٩٥٣ ٩٥٤ ٩٥٥ ٩٥٦ ٩٥٧ ٩٥٨ ٩٥٩ ٩٦٠
 ٩٦١ ٩٦٢ ٩٦٣ ٩٦٤ ٩٦٥ ٩٦٦ ٩٦٧ ٩٦٨ ٩٦٩ ٩٧٠
 ٩٧١ ٩٧٢ ٩٧٣ ٩٧٤ ٩٧٥ ٩٧٦ ٩٧٧ ٩٧٨ ٩٧٩ ٩٨٠
 ٩٨١ ٩٨٢ ٩٨٣ ٩٨٤ ٩٨٥ ٩٨٦ ٩٨٧ ٩٨٨ ٩٨٩ ٩٩٠
 ٩٩١ ٩٩٢ ٩٩٣ ٩٩٤ ٩٩٥ ٩٩٦ ٩٩٧ ٩٩٨ ٩٩٩ ١٠٠٠

qui juvenem se fecit ut omnia re-
novaret..

6. Quia perierat spes hominis,
 adauca est spes per nativitatem
 tuam. Spei bonæ nuntium cœlicolæ
 hominibus attulerunt. Satanas, qui
 spem nostram absciderat, spem
 suam per se abscidit, quia vidit
 spem tua nativitate multiplicatam.
 Facta est nativitas tua eis qui spe
 destituti erant fons scaturiens spem.
 Benedictus qui attulit spei nun-
 tium¹.

7. Dies nativitatis tuæ tibi similis
 est, desideratur quippe et amatur
 sicut tu. Qui non vidimus nativi-
 tatem tuam ejusque fulgorem quæ
 tunc resplenduit, ecce in die tua
 videmus te infantem, scilicet qualis
 tu es, ab omnibus dilectum. Exul-
 tant in die tua ecclesiæ ; dies tuus
 ornat et ornatur. Benedictus dies
 tuus qui factus est pro nobis.

8. Dedit nobis dies tua donum
 quale alterum non habet Pater ;
 non misit ad nos seraphim, neque
 cherubim ad nos descenderunt ne-
 que venerunt angeli, ejus servi,
 sed Unigenitus cui serviunt. Quis
 valeat debitas rependere laudes
 quod Majestas incommensurabilis
 jacet in vili præsepe ? Benedictus
 qui dedit nobis quod possidebat.

¹ Secutus sum in versione textum D. Rahmani.

^a B. omit. hanc stroph. — ^b R. om. — ^c R. add. ٥٥٥٤ — ^d R. ٥٥٥٤ — ^e R. ٥٥٥٤
TOM. II.

ܠܕܘܡܘܘ ܘܢܐ ܫܒܘܢ ܡܠܟܘܝܢ .
 ܡܠܟܘܝܢ ܫܒܘܢ ܡܡܝܢ .
 ܕܒ ܕܝܢ ܠܘܡܢܐ ܘܕܘܡܘܘ ܘܢܐ .
 ܘܡܪܘ ܡܠܟܘܝܢ ܐܦ ܡܡܝܢ .
 ܐܝܢ ܕܠܘܡܢܐ ܘܐܫܬܐ .
 ܘܢܥܡܘ ܡܠܟܘܝܢ ܢܐܦ ܡܠܟܘܝܢ .
 ܘܠܐܦܠܘܟܝܢ ܘܦܦ ܡܡܝܢ .
 ܘܡܠܟܘܝܢ ܠܘܡܢܐ ܘܐܫܬܐ .
 ܘܕܦ ܠܐ ܡܠܟܘܝܢ ܘܡܡܝܢ ܡܠܟܘܝܢ .
 ܘܡܠܟܘܝܢ ܠܘܡܢܐ ܘܠܐܦܠܘܟܝܢ ܗܘܝܢ ܕܘܡܘܘ ܘܢܐ .

ܘܕܘܡܘܘ ܘܢܐ ܫܒܘܢ ܡܠܟܘܝܢ .
 ܠܕܘܡܘܘ ܡܠܟܘܝܢ ܡܠܟܘܝܢ ܡܠܟܘܝܢ .
 ܠܕܘܡܘܘ ܡܠܟܘܝܢ ܡܠܟܘܝܢ .
 ܘܠܐܦܠܘܟܝܢ ܘܦܦ ܡܡܝܢ .
 ܘܡܠܟܘܝܢ ܠܘܡܢܐ ܘܐܫܬܐ .
 ܘܡܠܟܘܝܢ ܠܘܡܢܐ ܘܐܫܬܐ .
 ܘܡܠܟܘܝܢ ܠܘܡܢܐ ܘܐܫܬܐ .
 ܘܡܠܟܘܝܢ ܠܘܡܢܐ ܘܐܫܬܐ .
 ܘܡܠܟܘܝܢ ܠܘܡܢܐ ܘܐܫܬܐ .
 ܘܡܠܟܘܝܢ ܠܘܡܢܐ ܘܐܫܬܐ .
 ܘܡܠܟܘܝܢ ܠܘܡܢܐ ܘܐܫܬܐ .
 ܘܡܠܟܘܝܢ ܠܘܡܢܐ ܘܐܫܬܐ .
 ܘܡܠܟܘܝܢ ܠܘܡܢܐ ܘܐܫܬܐ .
 ܘܡܠܟܘܝܢ ܠܘܡܢܐ ܘܐܫܬܐ .
 ܘܡܠܟܘܝܢ ܠܘܡܢܐ ܘܐܫܬܐ .
 ܘܡܠܟܘܝܢ ܠܘܡܢܐ ܘܐܫܬܐ .

a R. ܡܠܟܘܝܢ — b R. ܡܠܟܘܝܢ

9. Nativitas tua istius temporis
 generationem lætificavit, genera-
 tionem nostram lætificat dies tua.
 Duplicata est felicitas istius gene-
 rationis, quia viderunt tuam nati-
 vitatem tuumque diem; minor est
 posterorum felicitas, quia diem
 tantum tuæ nativitatibus vident.
 Quum vero tuæ nativitatibus coævi
 dubitaverint, major est felicitas
 posterorum, qui, etsi te non vide-
 rint, credunt tamen in te: Bene-
 dicta tua illa felicitas quæ nobis
 adaucta est.

10. Exultarunt e longinquo ma-
 gi, contristati sunt e vicino scribæ.
 Propheta manifestavit effatum
 suum, Herodes suum furorem; scri-
 bæ præbuerunt expositionem,
 et magi dona. Mirum est ad in-
 fantem accurrisse domesticos cum
 gladiis, extraneos cum donis. Be-
 nedicta tua nativitas quæ omnes
 commovit.

11. Sinus Mariæ obstupescit me
 quod suffecerit tibi, Domine, et te
 complexus fuerit. Angustior erat
 tota creatio ut involveret ampli-
 tudinem tuam. Terra et cælum nimis
 exigua erant ut iis veluti duabus
 alis tua divinitas tegeretur. An-
 gustior pro te erat sinus terræ et
 latior fuit sinus Mariæ. Habitavit
 in sinu Mariæ et in sinu ejus sana-
 vit (homines).

12. Etsi fasciis vilibus involutus
 esset, munera tamen oblata ipsi

. لحيه نسيال حددهمال
 . ورفعه صوره ده وئلا .
 . لحيه متنا وحنده وئلا .
 . و/كومه صوره وئلا
 . لحيه قنلا حصهسال
 . و/اسمه دهه نيسا .
 . ده^a مه حقه مه و/مه حقه مه
 : حنپ و/مه مه حسه لسه مه
 . حلهه و/مه مه ستلا .
 . وعلب و/مه سلا .
 . و/مه و/مه و/مه لومه
 . له حسهسال و/مه وعلب مه
 . حنپ حانه و/مه و/مه
 . و/مه نسيال سلك مه حقه مه
 . و/مه حصهسال مهلا دهله .
 . سسها مهلا دهله .
 . و/مه و/مه و/مه حسهسال
 : حنپ و/مه و/مه مه
 . مه و/مه و/مه مه
 . و/مه و/مه و/مه مه
 . و/مه و/مه و/مه مه
 . و/مه و/مه و/مه مه
 . و/مه و/مه و/مه مه
 . و/مه و/مه و/مه مه
 : و/مه و/مه و/مه مه

fuerunt. Induit vestes in juventute
 et ex illis prosilierunt auxilia ; in-
 duit aquas in baptismo et ex iis
 effulserunt lucis radii ; induit lin-
 teamina in morte et iis ostensus est
 ejus triumphus. Ejus humiliatio-
 nibus conjunctæ sunt exaltationes.
 Benedictus qui cum passione suam
 conjunxit gloriam.

13. Hi sunt diversi habitus quos
 exuit et induit Misericors, quum
 suas curas impendit ut hominem
 vestiret gloria qua spoliatus fuerat ;
 involutus est fasciis ut Adam foliis ;
 induit vestimenta ut ille pelles,
 baptizatus est propter illius pecca-
 tum et sepultus est propter ejus
 mortem, surrexit et suscitavit illum
 in gloria. Benedictus qui descen-
 dit, induit hominem gloria et as-
 cendit.

14. Quum sufficiens fuisset filiis
 Adami sicut Adamo nativitas tua,
 o Maxime qui factus es infans, na-
 tivitate tua rursus genuisti me.
 O purissime, qui baptismum sus-
 cepisti, lavacro tuo ablue nos a
 sordibus. O Vivens qui fuisti sepul-
 tus, vitam in morte tua lucremur.
 Confitebor tibi toti per eum qui
 implet omnia. Gloria tibi toti ab
 omnibus nobis.

^a R. ولا — ^b R. حنپ و/مه

IV.

IV.

ܡܨܠܬܐ ܡܠܐ ܗܘ ܡܠܝܚܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ
 ܡܨܠܬܐ ܡܠܐ ܗܘ ܡܠܝܚܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ
 ܡܨܠܬܐ ܡܠܐ ܗܘ ܡܠܝܚܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ

Mutatur tonus et ejusdem toni¹.
Responsorium: Tibi gloria ab omnium ore in hoc die nativitat^{is} tuæ.

- . ܠܡܠܝܚܐ ܗܘܐ ܡܠܝܚܐ .
- . ܡܨܠܬܐ ܡܠܐ ܗܘ ܡܠܝܚܐ ܕܗܘܐ .
- . ܡܨܠܬܐ ܡܠܐ ܗܘ ܡܠܝܚܐ ܕܗܘܐ .
- . ܡܨܠܬܐ ܡܠܐ ܗܘ ܡܠܝܚܐ ܕܗܘܐ .
- . ܡܨܠܬܐ ܡܠܐ ܗܘ ܡܠܝܚܐ ܕܗܘܐ .
- . ܡܨܠܬܐ ܡܠܐ ܗܘ ܡܠܝܚܐ ܕܗܘܐ .
- . ܡܨܠܬܐ ܡܠܐ ܗܘ ܡܠܝܚܐ ܕܗܘܐ .
- . ܡܨܠܬܐ ܡܠܐ ܗܘ ܡܠܝܚܐ ܕܗܘܐ .
- . ܡܨܠܬܐ ܡܠܐ ܗܘ ܡܠܝܚܐ ܕܗܘܐ .
- . ܡܨܠܬܐ ܡܠܐ ܗܘ ܡܠܝܚܐ ܕܗܘܐ .
- . ܡܨܠܬܐ ܡܠܐ ܗܘ ܡܠܝܚܐ ܕܗܘܐ .
- . ܡܨܠܬܐ ܡܠܐ ܗܘ ܡܠܝܚܐ ܕܗܘܐ .
- . ܡܨܠܬܐ ܡܠܐ ܗܘ ܡܠܝܚܐ ܕܗܘܐ .
- . ܡܨܠܬܐ ܡܠܐ ܗܘ ܡܠܝܚܐ ܕܗܘܐ .
- . ܡܨܠܬܐ ܡܠܐ ܗܘ ܡܠܝܚܐ ܕܗܘܐ .
- . ܡܨܠܬܐ ܡܠܐ ܗܘ ܡܠܝܚܐ ܕܗܘܐ .
- . ܡܨܠܬܐ ܡܠܐ ܗܘ ܡܠܝܚܐ ܕܗܘܐ .
- . ܡܨܠܬܐ ܡܠܐ ܗܘ ܡܠܝܚܐ ܕܗܘܐ .
- . ܡܨܠܬܐ ܡܠܐ ܗܘ ܡܠܝܚܐ ܕܗܘܐ .
- . ܡܨܠܬܐ ܡܠܐ ܗܘ ܡܠܝܚܐ ܕܗܘܐ .
- . ܡܨܠܬܐ ܡܠܐ ܗܘ ܡܠܝܚܐ ܕܗܘܐ .
- . ܡܨܠܬܐ ܡܠܐ ܗܘ ܡܠܝܚܐ ܕܗܘܐ .

1. Occisi fuerunt infantes propter nativitatem tuam, omnium vivificatricem. Quia Dominus noster, regnorum dominus, rex fuit occisus, tyrannus dolo actus dedit ei obsides occisos, occisionis ejus futuræ figura vestitos. Terreni quos obtulit obsides gradus cœlestes acceperunt. Benedictus rex qui magnificavit eos.

2. Omnes reges domus Davidis thronum et coronam filii David acceperunt et sibi invicem velut depositi custodes transmiserunt ; in uno desierunt et limitati sunt. Venit scilicet Dominus omnium et omnia ab eis abstulit, absciditque transmissionem omnium. Benedictus qui suis bonis indutus est.

3. Ingemuerunt columbæ in Bethleem quod serpens earum proles destruxisset. Aquila in Ægyptum se contulit ut illuc descendens acciperet promissiones. Ejus adventu lætata est Ægyptus quod facta esset ipsi copia ad solutionem debitorum. Ista copia filiis Joseph

¹ Idem est hujus ac præcedentis hymni modus. Cur autem simul dicatur « Mutatur tonus » ignoro. Idem jam factum observavi in eodem codice pro hymno VII Epiphaniæ. Forsan hac ratiōne indicatur

idem remanere strophæ metrum sed diversum adhiberi tonum musicum, ut sit hodie in seminario Scharfeh in Libano, ubi idem canticum interdum juxta hunc vel illum tonum canitur.

a Scala — b ܡܨܠܬܐ — c ܡܨܠܬܐ

. חֲסֵדָא דְּדָוִד כְּעַתָּה אֵלֶּיָּהּ .
 . וְיִסְתַּחֲפֶה עִוְזָא דְּגֵבְרַת .
 . חֲסֵדָא דְּדָוִד כְּעַתָּה אֵלֶּיָּהּ .
 . אִתְּחַלְלָא מְלֻכְיָא .
 . לֹא יִסְתַּחֲפֶה עִוְזָא דְּגֵבְרַת .
 . וְעֵתְּהּ אֵלֶּיָּהּ כְּעַתָּה .
 . עֵבְרָא דְּחַלְלָא מְלֻכְיָא .
 . וְנִסְחָא דְּרֵזָא דְּמִלְכָא .
 . וְכֹהֲנֵי מְלֻכְיָא סִלְמֵה .
 . חַבְרָא דְּמַלְכָא מְסַרֵּתָא .
 . דִּבְרַת מַלְכָא עֵתְּהּ .
 . חֲסֵדָא דְּדָוִד כְּעַתָּה אֵלֶּיָּהּ .
 . חַבְרָא דְּמַלְכָא מְסַרֵּתָא .
 . דִּבְרַת מַלְכָא עֵתְּהּ .
 . חֲסֵדָא דְּדָוִד כְּעַתָּה אֵלֶּיָּהּ .
 . חַבְרָא דְּמַלְכָא מְסַרֵּתָא .
 . דִּבְרַת מַלְכָא עֵתְּהּ .
 . חֲסֵדָא דְּדָוִד כְּעַתָּה אֵלֶּיָּהּ .
 . חַבְרָא דְּמַלְכָא מְסַרֵּתָא .
 . דִּבְרַת מַלְכָא עֵתְּהּ .
 . חֲסֵדָא דְּדָוִד כְּעַתָּה אֵלֶּיָּהּ .
 . חַבְרָא דְּמַלְכָא מְסַרֵּתָא .
 . דִּבְרַת מַלְכָא עֵתְּהּ .
 . חֲסֵדָא דְּדָוִד כְּעַתָּה אֵלֶּיָּהּ .
 . חַבְרָא דְּמַלְכָא מְסַרֵּתָא .
 . דִּבְרַת מַלְכָא עֵתְּהּ .
 . חֲסֵדָא דְּדָוִד כְּעַתָּה אֵלֶּיָּהּ .
 . חַבְרָא דְּמַלְכָא מְסַרֵּתָא .
 . דִּבְרַת מַלְכָא עֵתְּהּ .
 . חֲסֵדָא דְּדָוִד כְּעַתָּה אֵלֶּיָּהּ .
 . חַבְרָא דְּמַלְכָא מְסַרֵּתָא .
 . דִּבְרַת מַלְכָא עֵתְּהּ .
 . חֲסֵדָא דְּדָוִד כְּעַתָּה אֵלֶּיָּהּ .
 . חַבְרָא דְּמַלְכָא מְסַרֵּתָא .
 . דִּבְרַת מַלְכָא עֵתְּהּ .

7. Magi tyranno significarunt : « Quando nobiscum commixti sunt servi tui stella lucida occultavit se et semitæ se abdiderunt. » Nesciebant beati regem tamquam adoratores misisse necatores amaros ut corrumperet fructum dulcem, cujus manducatione amari dulces facti sunt. Tibi gloria, o vitæ pharmacum.

8. Accepto mandato ut pergerent ad quærendum infantem, magi, ut scriptum est, viderunt hanc stellam lucidam et gavisissimi sunt. Eam occultatam fuisse notum est. Gavisissimi igitur sunt quod eam rursus viderent. Se abscondendo stella impedit satellites, se elevando advocavit adoratores. Partem avertit, partem vocavit. Benedictus qui ex utraque parte triumphavit.

9. Impurus tyrannus qui occidit infantes quomodo ad infantem non attendit? Justitia impedit eum, quia magos ad se reversuros putavit. Dum autem moram traheret ut adorandum et adoratores irritaret, omnia manus ejus evaserunt, dona adoratoresque a tyranno ad filium regis volarunt. Gloria omnium consiliorum cognitori.

10. Magi ingenui dum dormirent in cubili suo, cogitabant. Somnus speculum fuit et somnium ut lux apparuit. Viderunt occisorem cum dolo suo et gladio refulgente,

. فسق سم ولسه لدا .
 . عدلا وه برسلا .
 * جنس وحبسه لسانا
 . ولصحه عصفه وه ولسه
 . ودا دهلما ولسا جد .
 . فله صه صرعه و
 . ودا صه صه وه وه وه وه
 . صله ولسه غلامه .
 . ودا صلحه وه وه وه وه
 . لسه وه وه وه وه وه وه
 . لعه ودا وه وه .
 . حلتا صر لسانا .
 * جنس ووب صر وه عدلا
 . وه وه وه وه وه وه
 . وه وه وه وه وه وه
 . وغه صه وه وه وه وه
 . حبه ملا حنه
 . وه وه وه وه وه وه
 . لعه وه وه وه وه وه
 . هنه وه وه وه وه وه
 . مكره وه وه وه وه وه
 . وه وه وه وه وه وه
 * جنس وحصه عدل وه
 . ولسه وه وه وه وه
 . ولا صه وه وه وه وه
 . وه وه وه وه وه وه
 . وه وه وه وه وه وه
 . وه وه وه وه وه وه
 . وه وه وه وه وه وه
 * جنس وه وه وه وه وه
 . وه وه وه وه وه وه

illustris soboles. Benedictus qui ab omnibus designatus est.

14. Abnegarunt tubam Isaiaë quæ de nativitate purissima clangebat ; silentium imposuerunt citharæ psalmorum quæ psallebat de sacerdotio ejus ; tacere fecerunt citharam Spiritus quæ regnum ejus canebat. Sub profundo silentio incluserunt nativitatem magnam quam proclamarunt superni cum infimis. Benedictus qui apparuit e medio silentio.

15. Vox ejus fuit clavis abscondita quæ aperuit os magorum. Quia siluerunt in Juda prædicatores, procul dissiti vocem in mundo resonare fecerunt et Evangelium a Judæis despectum venientes attulerunt. Tunc abnegatores cœperunt oracula sua audire ab ore extraneorum qui clamabant de filio David : Benedictus qui voce nostra eos ad silentium redegit.

16. Quia renuit populus oblationes offerre filio regis, misit suum legatum ad gentes easque cum earum oblationibus adduxit; attamen non omnes ethnicos adduxit, nec enim eis sufficere poterat parvus Bethleemi sinus ; sinus autem Ecclesiæ sanctæ sese dilatavit ita ut omnes ejus filios capesseret. Benedictus qui fœcundam reddidit sterilem.

17. Messuerunt satellites in Be-

אֶל לְעַמְּךָ וְצִדְקָתְךָ מִיְמֵנֶיךָ .
 וְיָרָם חֲסֵדְךָ וְיִשְׂרָם יְהוָה .
 וְיִשְׂרָם אֱלֹהֵיךָ וְיִשְׂרָם חֲסֵדְךָ .
 וְיִשְׂרָם אֱלֹהֵיךָ וְיִשְׂרָם חֲסֵדְךָ .
 וְיִשְׂרָם אֱלֹהֵיךָ וְיִשְׂרָם חֲסֵדְךָ .
 וְיִשְׂרָם אֱלֹהֵיךָ וְיִשְׂרָם חֲסֵדְךָ .
 וְיִשְׂרָם אֱלֹהֵיךָ וְיִשְׂרָם חֲסֵדְךָ .
 וְיִשְׂרָם אֱלֹהֵיךָ וְיִשְׂרָם חֲסֵדְךָ .
 וְיִשְׂרָם אֱלֹהֵיךָ וְיִשְׂרָם חֲסֵדְךָ .
 וְיִשְׂרָם אֱלֹהֵיךָ וְיִשְׂרָם חֲסֵדְךָ .
 וְיִשְׂרָם אֱלֹהֵיךָ וְיִשְׂרָם חֲסֵדְךָ .
 וְיִשְׂרָם אֱלֹהֵיךָ וְיִשְׂרָם חֲסֵדְךָ .

a populis rursus didicerat quomodo et ubi vidissent illum Orientem quem prædixit Balaam. Extraneus est qui de illo Oriente vaticinatus est, extranei qui illum viderunt. Benedictus qui domesticos ad æmulationem provocavit.

21. Accedat oratio mea ad januam tuam et indigentia mea ad thesaurum tuum. Da mihi, Domine, absque mensura sicut Deus homini. Quod si dona tua multiplicasti ut filius Boni et si ea auges ut filius Regis, si ego ut terreni ingratus fui; in hoc homo fui filius hominis, tu vero, egisti ut Bonus Bonique filius. Gloria tibi qui Patri tuo similis es.

V.

V.

מְלָא : דָּא מְלָא : לְעֵבְרָתִי חַסְדָּא
 וְעַד חַסְדָּא לְעֵבְרָתִי חַסְדָּא

Ad tonum¹: Beata es Ephrata. Responsorium. Gloria Missori ejus (bis).

וְעַד חַסְדָּא לְעֵבְרָתִי חַסְדָּא .
 דָּא מְלָא : דָּא מְלָא : לְעֵבְרָתִי חַסְדָּא .
 וְעַד חַסְדָּא לְעֵבְרָתִי חַסְדָּא .
 וְעַד חַסְדָּא לְעֵבְרָתִי חַסְדָּא .
 וְעַד חַסְדָּא לְעֵבְרָתִי חַסְדָּא .
 וְעַד חַסְדָּא לְעֵבְרָתִי חַסְדָּא .
 וְעַד חַסְדָּא לְעֵבְרָתִי חַסְדָּא .
 וְעַד חַסְדָּא לְעֵבְרָתִי חַסְדָּא .
 וְעַד חַסְדָּא לְעֵבְרָתִי חַסְדָּא .
 וְעַד חַסְדָּא לְעֵבְרָתִי חַסְדָּא .

1. Beata es Ecclesia, jam quippe resonat festum magnum, regis solemnitas. Sion derelicta est, sitiunt valde portæ ejus vacuæ solemnitatibus. Beatæ portæ tuæ quæ apertæ sunt et non impletæ, et atria tua quæ dilatata sunt et non fuere sufficientia. In medio tui resonant populi qui suis clamoribus populum Israel ad silentium redegerunt.

¹ Modus ille desumptus est e stropha 11 hujus hymni. In libris liturgicis interdum in duos dividitur ita ut secundus hymnus incipiat a stropha: « Beata

es Ephrata. » Continet porro ille modus novem versus octo, quatuor et quinque Syllabarum hoc modo: 888888455,

^a R add. וְעַד חַסְדָּא לְעֵבְרָתִי חַסְדָּא

. *ܘܠܗܘܐ ܕܡܝܢ ܕܥܡܘܢ ܕܒܬܠܗܝܡ .*
ܘܠܗܘܐ ܕܡܝܢ ܕܥܡܘܢ ܕܒܬܠܗܝܡ .
ܘܠܗܘܐ ܕܡܝܢ ܕܥܡܘܢ ܕܒܬܠܗܝܡ .
ܘܠܗܘܐ ܕܡܝܢ ܕܥܡܘܢ ܕܒܬܠܗܝܡ .
ܘܠܗܘܐ ܕܡܝܢ ܕܥܡܘܢ ܕܒܬܠܗܝܡ .
ܘܠܗܘܐ ܕܡܝܢ ܕܥܡܘܢ ܕܒܬܠܗܝܡ .
ܘܠܗܘܐ ܕܡܝܢ ܕܥܡܘܢ ܕܒܬܠܗܝܡ .
ܘܠܗܘܐ ܕܡܝܢ ܕܥܡܘܢ ܕܒܬܠܗܝܡ .
ܘܠܗܘܐ ܕܡܝܢ ܕܥܡܘܢ ܕܒܬܠܗܝܡ .
ܘܠܗܘܐ ܕܡܝܢ ܕܥܡܘܢ ܕܒܬܠܗܝܡ .
ܘܠܗܘܐ ܕܡܝܢ ܕܥܡܘܢ ܕܒܬܠܗܝܡ .
ܘܠܗܘܐ ܕܡܝܢ ܕܥܡܘܢ ܕܒܬܠܗܝܡ .
ܘܠܗܘܐ ܕܡܝܢ ܕܥܡܘܢ ܕܒܬܠܗܝܡ .
ܘܠܗܘܐ ܕܡܝܢ ܕܥܡܘܢ ܕܒܬܠܗܝܡ .
ܘܠܗܘܐ ܕܡܝܢ ܕܥܡܘܢ ܕܒܬܠܗܝܡ .
ܘܠܗܘܐ ܕܡܝܢ ܕܥܡܘܢ ܕܒܬܠܗܝܡ .
ܘܠܗܘܐ ܕܡܝܢ ܕܥܡܘܢ ܕܒܬܠܗܝܡ .
ܘܠܗܘܐ ܕܡܝܢ ܕܥܡܘܢ ܕܒܬܠܗܝܡ .
ܘܠܗܘܐ ܕܡܝܢ ܕܥܡܘܢ ܕܒܬܠܗܝܡ .
ܘܠܗܘܐ ܕܡܝܢ ܕܥܡܘܢ ܕܒܬܠܗܝܡ .
ܘܠܗܘܐ ܕܡܝܢ ܕܥܡܘܢ ܕܒܬܠܗܝܡ .
ܘܠܗܘܐ ܕܡܝܢ ܕܥܡܘܢ ܕܒܬܠܗܝܡ .

cum sit semper, qui membris suis te univit.

6. Beata es Ecclesia in Michea, qui proclamavit : « *Pastor ex Ephrata egredietur*¹. » Venit enim Bethleem, ut ex ea assumeret virgam Isai qua populos regeret. Beati agni tui qui signo ejus signati sunt et oves tuæ quæ verbo ejus servatæ sunt. Tu es, o Ecclesia, Bethleem (domus panis) constans, quia in te est panis vitæ.

7. Beata es Ecclesia, quia in te gaudet etiam Daniel, vir desiderii², qui vaticinatus est occidendum esse Christum gloriosum et urbem sanctam ejus nece esse destruendam. Væ populo reprobato qui converti noluit ! Beati populi qui vocati sunt et (ad errorem) non redierunt. Invitati sese excusarunt, et alii pro eis fruuntur eorum conviviis.

8. Beata es Ecclesia, quia cithara tua psallit tibi David rex. In Spiritu de Christo psallit : « *Filius es-tu : in splendoribus sanctitatis genui te hodie*³. » Beatæ aures tuæ quæ mundatæ sunt ut hoc audirent. In die qui ejus est ratione corporis assumpti expergiscere et invocare eum, in Sion eruditor quæ solemnitatem mœrore affecit ; lætificare eum qui lætificavit te.

9. Beata es Ecclesia, quia omnes solemnitates e Sion avolarunt ut manerent apud te. In medio tui requieverunt prophetæ, labore et

¹ Mich. V, 2. — ² Dan. IX, 1. — ³ Ps. 2, 7.
^a Cod. *ܘܠܗܘܐ* — ^b R *ܘܠܗܘܐ* — ^c R *ܘܠܗܘܐ* — ^d Cod. *ܘܠܗܘܐ*

ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ

ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ

ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ

ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ

ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ

ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ

ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ

ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ

ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ

ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ

ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ

ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ

ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ

ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ

ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ

ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ

ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ

ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ

ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ

ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ

ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ

ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ

ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ

ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ

ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ

ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ

ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ

ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ

ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ

ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ

ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ

ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ

ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ

puellam inopem et vicum parvum elegit sibi ut se humiliaret.

13. Beata es Bethleem, quia in te initium sumpsit Filius qui ab æterno est in Patre. Difficile est comprehendere eum, qui ante omne tempus existit, temporibus in te se subjecisse. Beatæ aures tuæ quæ primitias habuere occursum agni Dei, qui in te exsiliit. Quum præsepe tuum angustius esset, extendit se Filius ad omnes mundi plagas et ab omnibus adoratus est.

14. Beata es Maria, quia nomen tuum magnum est et sublime propter infantem tuum. Potes-ne dicere quomodo, quatenus et ubi habitavit in te Maximus qui factus est pusillus? Beatum os tuum, quod laudes protulit et non scrutatum est; beata lingua tua quæ glorificavit et non inquisivit. Mater ejus de mysterio quasi anceps hærebat dum eum portaret. Quis ejus inquisitioni sufficiet?

15. O mulier quam vir non cognovit, quomodo aspicere possumus filium quem peperisti? Oculus quippe sustinere nequit gloriosas ejus transfigurationes. Insident enim ei linguæ ignis, quum linguas ignis miserit per ascensionem suam. Omnis attendat flammam esse illum de quo inquirimus et ignem illum quem perscrutamur.

16. Benedictus sacerdos qui in

^a R Or. ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ — ^b Or. ܘܠܗܘܐ — ^c R Or. ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ — ^d R Or. ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ — ^e R Or. ܘܠܗܘܐ ܘܠܗܘܐ

— ^f Omm. R Or stropham. — ^g R Or. omm. stropham. — ^h R Or. ܘܠܗܘܐ

מִבְּתַר לַחַד מִבְּתַר וְאַחַד .
 פֶּאֶרְזַר וְאַמֶּרַת עִי אֶמְלִיךָ .
 כִּי בְּיָמֵי חַיֵּי וְדַבְרֵי אֵסֵי .
 לִבְתָּר לַאֲבוֹתָיו וְאַלְמִתָּעַם וְסִמְכִיסָיו .
 סֶלֶשְׁתֵּי־עָלוֹת בְּ וְאַלְדִּיסָב וְסִתְכִיסָיו .
 וְסֵלָה דְבוֹשָׁמְלָא .
 סֶלֶשְׁתֵּי־עָלוֹת לְסֶלֶשְׁתֵּי־עָלוֹת .
 וְסֵלֶה וְסֵלֶה וְסֵלֶה וְסֵלֶה .
 וְסֵלֶה חַיֵּי לֹא מִשְׁמַעְתָּא .
 וְסֵלֶה חַיֵּי לֹא מִשְׁמַעְתָּא .
 וְסֵלֶה חַיֵּי לֹא מִשְׁמַעְתָּא .
 וְסֵלֶה חַיֵּי לֹא מִשְׁמַעְתָּא .
 וְסֵלֶה חַיֵּי לֹא מִשְׁמַעְתָּא .
 וְסֵלֶה חַיֵּי לֹא מִשְׁמַעְתָּא .

sanctuario obtulit Patri Filium
 Patris. Fructus ex arbore nostra
 decerptus quum ex magnitudine
 divina totus sit, beatæ sacerdotis
 manus sanctificatæ quæ obtulerunt
 eum; beata sacerdotis labia quæ in
 ejus osculis defatigata sunt. Spi-
 ritus in templo cupiebat ingressum
 ejus. Ubi crucifixus fuit Spiritus
 scidit (velum) et exivit.

17. Archangelus pacem dedit
 tibi, o Maria, tanquam arrham
 sanctitatis. Terra fuit Christo velut
 cœlum novum, quia descenderunt
 Vigiles eumque in illa glorificarunt.
 Filii Altissimi¹ circumdederunt
 habitaculum tuum propter Filium
 regis in te commorantis. In hac
 angelorum vigilia factum est ha-
 bitaculum tuum terrestre cœlis
 supernis simile.

VI.

VI.

מְסִלַּת מַלְאַח דְּחִיבֵי מַלְכוּת
 וְסֵלֶה חַיֵּי לֹא מִשְׁמַעְתָּא .
 מְסִלַּת מַלְאַח דְּחִיבֵי מַלְכוּת .
 וְסֵלֶה חַיֵּי לֹא מִשְׁמַעְתָּא .
 מְסִלַּת מַלְאַח דְּחִיבֵי מַלְכוּת .
 וְסֵלֶה חַיֵּי לֹא מִשְׁמַעְתָּא .
 מְסִלַּת מַלְאַח דְּחִיבֵי מַלְכוּת .
 וְסֵלֶה חַיֵּי לֹא מִשְׁמַעְתָּא .
 מְסִלַּת מַלְאַח דְּחִיבֵי מַלְכוּת .

Mutatur tonus². **Responsorium.**
 Benedicta tua nativitas quæ
 exhilarat omnes creaturas.

1. Annus primus nativitatis Sal-
 vatoris nostri principium est bono-
 rum et fundamentum vitæ; ipse
 enim sustinet multitudinem trium-
 phorum et initium auxiliorum,
 sicut dies primus, qui « in prin-
 cipio³ » fuit, magna est creaturarum
 columna; portat quippe ædificium

¹ Ita angelos appellat ad imitationem libri Jobi ubi « filii Dei » appellantur.
² Modus non indicatur stropha continet undecim versus quorum septem primi quinque quatuor ultimi

octo et interdum novem syllabas habent.
³ Allusio ad verba quibus incipit liber Geneseos. Iste liber ab hebræis vocatur « *Bereschit*, in principio. »

a R Or. אֶמְלִיךָ — b R אֶמְלִיךָ ; Or. אֶמְלִיךָ — c Or. אֶמְלִיךָ

. سحلا لاسلا . نعبس حبصلا .
 . وحبلا لاسلا . سملاو ومحبلا .
 . فملا فجم سملاو .
 . فتلا فنه ولسلا .
 . سمصلا حبص ولسلا .
 . سم و فنه حبص فتلا لعتلا .
 . مع حبصلا فنه سمبلا سمب لعل .
 . سلاف فتلا فجم سمب لضعه .
 . صحصلا وسملا لاف سمب سمب .
 . سحلا لاسلا . حبصلا وسملاو
 . فملاو حبصلا . سملاو سمب ملا .
 . حبصلا سمب ولسلا .
 . فملا سمب ولسلا سمب صلا .
 . سمبلا سمبلا . سمبلا سمبلا .
 . مع لاف سمبلا سمب سمبلا .
 . ولسلا سمبلا سمبلا .
 . سحلا لاسلا . سمبلا سمبلا .
 . حبصلا سمبلا .
 . سمبلا سمبلا . سمبلا سمبلا .
 . سمبلا سمبلا . سمبلا سمبلا .
 . سمبلا سمبلا . سمبلا سمبلا .
 . سمبلا سمبلا . سمبلا سمبلا .
 . سمبلا سمبلا . سمبلا سمبلا .
 . سمبلا سمبلا . سمبلا سمبلا .
 . سمبلا سمبلا . سمبلا سمبلا .
 . سمبلا سمبلا . سمبلا سمبلا .
 . سمبلا سمبلا . سمبلا سمبلا .
 . سمبلا سمبلا . سمبلا سمبلا .
 . سمبلا سمبلا . سمبلا سمبلا .
 . سمبلا سمبلا . سمبلا سمبلا .
 . سمبلا سمبلا . سمبلا سمبلا .
 . سمبلا سمبلا . سمبلا سمبلا .

^a سمبلا
 TOM. II.

5. Dies secundus laudet nativitatem filii secundi. Vox primi firmamento imperavit et factum est, separavit aquas supernas, et maria deorsum congregavit. Qui separavit aquas ab aquis ab angelis se separavit ut ad hominem descenderet. Pro aquis jussu suo congregatis fontem vitae aperuit et potandum præbuit.

6. Dies tertius coronam psalorum nectat cum hymnis eamque offerat unanimi voce nativitati illius qui die tertia oriri fecit gemmas et flores. Nunc autem omnium productor, flos omnino sanctus descendit, e terra sitiienti ortus est et ascendit ut exornaret et coronaret victores.

7. Dies quartus unicus in quadriduo celebret nativitatem illius qui quarto die creavit duo luminaria quæ insipientes adorarunt, quare obcæcati et excæcati fuere. Descendit autem ille luminarium dominus et, sicut sol, ex utero effulsit nobis; ejus splendores cæcorum oculos aperuerunt ejusque radii errantes illuminarunt.

8. Dies quintus laudet Filium qui die quinto creavit reptilia et belluas marinas e quorum genere erat serpens. Is fraudulenter decipit matrem nostram, puellam stolidam. Fraus deceptoris qui puellæ illudit a columba prodita fuit. Ex

. וְיָמְלֵךְ אֱלֹהֵינוּ בְּיָמֵינוּ .
 . מִן חַסְדֵּי אֱלֹהֵינוּ . יְהוָה יִשְׂרָאֵל .
 . אֱלֹהֵינוּ יְהוָה יִשְׂרָאֵל .
 . הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ . יְהוָה יִשְׂרָאֵל .
 . יְהוָה יִשְׂרָאֵל . יְהוָה יִשְׂרָאֵל .
 . יְהוָה יִשְׂרָאֵל . יְהוָה יִשְׂרָאֵל .
 . יְהוָה יִשְׂרָאֵל . יְהוָה יִשְׂרָאֵל .
 . יְהוָה יִשְׂרָאֵל . יְהוָה יִשְׂרָאֵל .
 . יְהוָה יִשְׂרָאֵל . יְהוָה יִשְׂרָאֵל .
 . יְהוָה יִשְׂרָאֵל . יְהוָה יִשְׂרָאֵל .
 . יְהוָה יִשְׂרָאֵל . יְהוָה יִשְׂרָאֵל .
 . יְהוָה יִשְׂרָאֵל . יְהוָה יִשְׂרָאֵל .
 . יְהוָה יִשְׂרָאֵל . יְהוָה יִשְׂרָאֵל .
 . יְהוָה יִשְׂרָאֵל . יְהוָה יִשְׂרָאֵל .
 . יְהוָה יִשְׂרָאֵל . יְהוָה יִשְׂרָאֵל .
 . יְהוָה יִשְׂרָאֵל . יְהוָה יִשְׂרָאֵל .
 . יְהוָה יִשְׂרָאֵל . יְהוָה יִשְׂרָאֵל .
 . יְהוָה יִשְׂרָאֵל . יְהוָה יִשְׂרָאֵל .

* R. add. וְיָמְלֵךְ

utero virginali ortus est et exivit
 sapiens qui contrivit fraudulentum.

9. Dies sextus laudet eum qui
 feria sexta creavit Adamum. Cui
 invidens Malus, amicus fraudu-
 lentus, eum exhilaravit eique por-
 rexit venenum in cibo. Pharmacum
 vitæ solerter egit erga utrumque ;
 corpus induit et accessit ad utrum-
 que. Mortalis gustavit illum et
 vixit ; Heluo autem qui absorpsit
 eum exinanitus est.

10. Dies septimus sanctificet
 eum, qui sabbatum sanctificavit ut
 animalibus quietem præstaret.
 Bonus absque fatigatione curam
 habuit generis humani et curam ha-
 buit animalium. Quia vero libertas
 jugo se subiecit, venit ille ad nati-
 vitatem et servituti se subiecit ut
 libertatem afferret. In facie a servis
 coram tribunali percussus, fregit,
 utpote Dominus, jugum libertati
 impositum.

11. Dies octavus qui circumcidit
 hebræos laudet eum, qui præcepit
 cognomini suo Josue ut lapide
 circumcideret populum corpore
 circumcisum et corde intus idolo-
 latram. Ecce die octava omnium
 circumcisor, puer factus, venit ad
 circumcisionem ; portat in carne
 sua signum Abrahamæ quod fœdavit
 cæca filia Sion.

12. Dies decimus laudes numero

. **ܘܫܡܝܢ ܢܘܦܝܟܝܢ** ܐܘܠܡܝܢ .
 . **ܘܢܘܦܝܟܝܢ ܐܘܠܡܝܢ ܐܘܠܡܝܢ** .
 . **ܘܢܘܦܝܟܝܢ ܐܘܠܡܝܢ ܐܘܠܡܝܢ** .
 . **ܘܢܘܦܝܟܝܢ ܐܘܠܡܝܢ ܐܘܠܡܝܢ** .
 . **ܘܢܘܦܝܟܝܢ ܐܘܠܡܝܢ ܐܘܠܡܝܢ** .
 . **ܘܢܘܦܝܟܝܢ ܐܘܠܡܝܢ ܐܘܠܡܝܢ** .
 . **ܘܢܘܦܝܟܝܢ ܐܘܠܡܝܢ ܐܘܠܡܝܢ** .
 . **ܘܢܘܦܝܟܝܢ ܐܘܠܡܝܢ ܐܘܠܡܝܢ** .
 . **ܘܢܘܦܝܟܝܢ ܐܘܠܡܝܢ ܐܘܠܡܝܢ** .
 . **ܘܢܘܦܝܟܝܢ ܐܘܠܡܝܢ ܐܘܠܡܝܢ** .
 . **ܘܢܘܦܝܟܝܢ ܐܘܠܡܝܢ ܐܘܠܡܝܢ** .
 . **ܘܢܘܦܝܟܝܢ ܐܘܠܡܝܢ ܐܘܠܡܝܢ** .
 . **ܘܢܘܦܝܟܝܢ ܐܘܠܡܝܢ ܐܘܠܡܝܢ** .
 . **ܘܢܘܦܝܟܝܢ ܐܘܠܡܝܢ ܐܘܠܡܝܢ** .
 . **ܘܢܘܦܝܟܝܢ ܐܘܠܡܝܢ ܐܘܠܡܝܢ** .
 . **ܘܢܘܦܝܟܝܢ ܐܘܠܡܝܢ ܐܘܠܡܝܢ** .
 . **ܘܢܘܦܝܟܝܢ ܐܘܠܡܝܢ ܐܘܠܡܝܢ** .
 . **ܘܢܘܦܝܟܝܢ ܐܘܠܡܝܢ ܐܘܠܡܝܢ** .

VII.

ܘܠܝܠܝܢ ܘܠܝܠܝܢ

. **ܘܠܝܠܝܢ ܘܠܝܠܝܢ ܘܠܝܠܝܢ ܘܠܝܠܝܢ** .
 . **ܘܠܝܠܝܢ ܘܠܝܠܝܢ ܘܠܝܠܝܢ ܘܠܝܠܝܢ** .
 . **ܘܠܝܠܝܢ ܘܠܝܠܝܢ ܘܠܝܠܝܢ ܘܠܝܠܝܢ** .

¹ Prima nominis agni littera syriace est Aleph : **ܘܠܝܠܝܢ** /
² Desumptus est hic hymnus e cod. add. 14.374 fol. 7 sæc. VI, e quo codice jam edidimus hymnos azymorum et crucifixionis tomo I, 367 sqq. Iste codex olim continebat sexdecim hymnos S. Ephreми de Nativitate Domini. Hodie non remanent nisi finis primi hymni et 2us, 3us, 4us, qui integri sunt. Deliciunt autem pars 5ⁱ, 9ⁱ et 16ⁱ, et hymni 6-8. Hymni 10-13 integri servati sunt. Alius est ordo in hoc codice, alius in editione Romana. Pars primi hymni remanens respondet hymno 4° ed. rom. *Opp. syr. lat.* II, 414 F; hymnus 2us respondet hymno 4° ed. rom. *Opp. syr.-lat.* II, 416, a verbis **ܘܠܝܠܝܢ ܘܠܝܠܝܢ**. Hymnus 3us respondet hymno 5° ed. rom.; hymnus 4us hymno 6°; hymnus 5us hymno 7°; hymnus 10us

^a Cod. noster **ܘܠܝܠܝܢ** — ^b R. **ܘܠܝܠܝܢ** — ^c R. **ܘܠܝܠܝܢ**

suo effundat. Jod quippe, primum pulchri nominis Jesu elementum, in numeris decem notat. Jesus autem, ut agnus¹, numeros subvertit. Etenim quando numerus ad decem ascendere vult, retrograuditur ut ab uno incipiat. O magnum sacramentum nominis Jesu, cujus potentia subvertit creaturas !

13. Unigenitus, omnium purificator, in die purificationis suæ purificationem primogenitorum purificavit et oblatus est. Oblationum Dominus indiguit ut oblationes offerret avium. In ejus nativitate adimpletæ sunt similitudines, in purificatione et circumcissione allegoriæ. Suo descensu nostra solvitur debita, post suam autem resurrectionem in cœlos ascendit et inde nobis thesauros misit.

VII.

Duodecim² ejusdem toni³.

1. Exarserunt Osias, Joathan, et Achaz in bellis suis. Transmigrationis descendit in Assyriam, at

hymno 8° ab illis verbis **ܘܠܝܠܝܢ ܘܠܝܠܝܢ** Ed. rom. II, 424 D; hymnus 11us hymno 9° ed. rom. II, 426; hymnus 12us immediate sequitur hymnum 9^m ed. rom. in qua deest. Eum hic vulgamus, hymnus 13us respondet 10° ed. rom. II, 428; hymnus 14us hymno 11° ed. rom. II, 429; hymnus 15us hymno 12° ed. rom. II, 430; hymnus 16us mancus est et deest in ed. rom. Illum vulgamus.

³ Tonus est hymni precedentis, cujus tonus eadem ratione indicatur et sic porro usque ad 9^m cujus initium deest. Stropha constat quatuor versibus hac ratione dispositis : 12, 8, 8, 12. Est autem schema strophæ **ܘܠܝܠܝܢ ܘܠܝܠܝܢ** qua incipit hymnus seu sermo 4us in ed. rom. II, 414.

ܘܠܗܘܐ ܠܗܘܐ ܗܘܐ ܗܘܐ
 ܘܠܗܘܐ ܠܗܘܐ ܗܘܐ ܗܘܐ

ܕܘܫܢܐ

ܠܗܘܐ ܠܗܘܐ ܗܘܐ ܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܗܘܐ

ܘܠܗܘܐ ܠܗܘܐ ܗܘܐ ܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܗܘܐ
 ܘܠܗܘܐ ܠܗܘܐ ܗܘܐ ܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܗܘܐ
 ܘܠܗܘܐ ܠܗܘܐ ܗܘܐ ܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܗܘܐ

ܘܠܗܘܐ ܠܗܘܐ ܗܘܐ ܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܗܘܐ
 ܘܠܗܘܐ ܠܗܘܐ ܗܘܐ ܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܗܘܐ
 ܘܠܗܘܐ ܠܗܘܐ ܗܘܐ ܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܗܘܐ

ܘܠܗܘܐ ܠܗܘܐ ܗܘܐ ܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܗܘܐ
 ܘܠܗܘܐ ܠܗܘܐ ܗܘܐ ܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܗܘܐ

ܘܠܗܘܐ ܠܗܘܐ ܗܘܐ ܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܗܘܐ

ܘܠܗܘܐ ܠܗܘܐ ܗܘܐ ܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܗܘܐ
 ܘܠܗܘܐ ܠܗܘܐ ܗܘܐ ܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܗܘܐ

ܘܠܗܘܐ ܠܗܘܐ ܗܘܐ ܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܗܘܐ

ܘܠܗܘܐ ܠܗܘܐ ܗܘܐ ܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܗܘܐ
 ܘܠܗܘܐ ܠܗܘܐ ܗܘܐ ܗܘܐ ܘܠܗܘܐ ܗܘܐ

1 IV Reg. XVI, 7.

magi exinde venerunt ad nos cum
 catervis. Eorum aromata in vicis
 nostris suavem suum odorem spar-
 serunt.

Responsorium.

Tibi gloria, fili Domini univer-
 sorum, qui omnes salvas.

2. Quia filius es Clementissimi,
 miserta est magorum benevolentia
 tua ; quia filius Æmulatoris es,
 potentia tua de iis se vindicavit ;
 quia filius Ditissimi es persolverunt
 magi secundum amorem suum de-
 bita sua per oblationes suas.

3. Univisti hæc ut nos non con-
 tristares et eos salvares. Quia ra-
 puerant argentum nostrum, attu-
 lerunt aurum ; quia verberarant
 corpora nostra, attulerunt myr-
 rham ; quia incenderant sanc-
 tuarium nostrum, thus obtulerunt
 divinitati tuæ.

4. Myrrham eorum requiris
 propter gladios quibus nos inter-
 emerunt ; aurum eorum requiris
 propter thesauros nostros, quos di-
 ripuerunt spoliando thesauros Eze-
 chiaë ; thus eorum in reconcilia-
 tionem accipis quia irritaverunt
 Patrem tuum.

5. Quia misit Achaz legatos ad
 Assyrium dicens: « *Ascende, salva
 me*¹, » qui humiliati fuerant a te
 exaltati sunt ; (Assyrii) miserunt
 ad te legatos veluti obsides pro
 Jechonia quem obsidem rapuerunt
 e domo David.

6. Quia per legatos suos submitit
 se Achaz Assyrio, submiterunt se

• • • • •
 • • • • •
 • • • • •
 • • • • •
 • • • • •
 • • • • •
 • • • • •
 • • • • •
 • • • • •
 • • • • •

tibi Assyrii per legatos suos. Quia
 sceptrum catuli leonis¹ adoravit
 Assyrium, te, qui adorandus es,
 adorarunt fortes qui adorati fue-
 rant.
 7. Quia Aram et Ephraim² ausi
 sunt ascendere, timuit Sion ne
 ipsam viduaret (semine) e domo
 David. Quia reliquit Achaz urbem
 et fuga se ex ea surripuit, Isaias
 attulit ei nuntium tui adventus his
 verbis: *Nobiscum est Deus*³.
 8. *Ecce virgo concipiet et pa-*
*riet*⁴, absque conjugio. Somnium
 mihi videtur, aut visum semi-
 somnis, ecce super genua mea Em-
 manuel (nobiscum est Deus); cessabo
 ab omnibus et omnium Dominum
 omnibus diebus celebrabo.
 9. Et quia in Sion virgines vi-
 tiaverant (Assyrii), magi matrem
 tuam honorarunt, o puer virgo, qui
 virginalia matris tuæ induisti et,
 ipsis integris exivisti, tu mihi es
 infans, et sponsus et filius et Deus.
 10. Babylonii ascenderant in
 Judæam infantesque occiderant.
 Per te infantes pacem nacti sunt,
 quia per te occisores adoratores
 effecti sunt. Contempti sunt senes,
 sed honoratus fuit puer omnibus
 senior.
 11. Misit Babel dona Ezechiæ.
 Admiratione rapti sunt legati vi-
 dentes thesauros regis. Quid osten-
 didisti magis? Mirum quid ostendi-
 disti, ut te quamvis pauperem adora-
 verint.
 12. Etsi magnum erat templum,

¹ Sceptrum Judæ.
² Is. VII.

³ Syriace Ammanuel fere Emmanuel ut habetur hebraice.
⁴ Is. VII. 14.

ܐܢܝ ܠܐܩܘܒܐ ܐܢܝ ܠܐܩܘܒܐ
 ܐܢܝ ܠܐܩܘܒܐ ܐܢܝ ܠܐܩܘܒܐ ܠܐܩܘܒܐ ܠܐܩܘܒܐ

doce me ut taceam ; qui me lassum
 reddidisti, præbe mihi requiem.
 Gloria Patri tuo.

VIII.

ܐܢܝ ܠܐܩܘܒܐ ܐܢܝ ܠܐܩܘܒܐ

ܐܢܝ ܠܐܩܘܒܐ ܐܢܝ ܠܐܩܘܒܐ
 ܐܢܝ ܠܐܩܘܒܐ ܐܢܝ ܠܐܩܘܒܐ
 ܐܢܝ ܠܐܩܘܒܐ ܐܢܝ ܠܐܩܘܒܐ
 ܐܢܝ ܠܐܩܘܒܐ ܐܢܝ ܠܐܩܘܒܐ

ܐܢܝ ܠܐܩܘܒܐ ܐܢܝ ܠܐܩܘܒܐ
 ܐܢܝ ܠܐܩܘܒܐ ܐܢܝ ܠܐܩܘܒܐ

ܐܢܝ ܠܐܩܘܒܐ ܐܢܝ ܠܐܩܘܒܐ
 ܐܢܝ ܠܐܩܘܒܐ ܐܢܝ ܠܐܩܘܒܐ
 ܐܢܝ ܠܐܩܘܒܐ ܐܢܝ ܠܐܩܘܒܐ

ܐܢܝ ܠܐܩܘܒܐ ܐܢܝ ܠܐܩܘܒܐ
 ܐܢܝ ܠܐܩܘܒܐ ܐܢܝ ܠܐܩܘܒܐ
 ܐܢܝ ܠܐܩܘܒܐ ܐܢܝ ܠܐܩܘܒܐ

ܐܢܝ ܠܐܩܘܒܐ ܐܢܝ ܠܐܩܘܒܐ
 ܐܢܝ ܠܐܩܘܒܐ ܐܢܝ ܠܐܩܘܒܐ
 ܐܢܝ ܠܐܩܘܒܐ ܐܢܝ ܠܐܩܘܒܐ

ܐܢܝ ܠܐܩܘܒܐ ܐܢܝ ܠܐܩܘܒܐ
 ܐܢܝ ܠܐܩܘܒܐ ܐܢܝ ܠܐܩܘܒܐ
 ܐܢܝ ܠܐܩܘܒܐ ܐܢܝ ܠܐܩܘܒܐ

VIII.

Decimus sextus. Ejusdem toni¹

1. Propter te zelo abrepta est
 Sara contra consuetudinem suam.
 Non æmulabatur matrem pueri....
 propter te, o fili liber.

Responsorium.

A domo Saræ et etiam a gentibus
 tibi gloria.

2. Propter ortum tuum precatus
 est Isaac super conjuge sua, quæ
 lupum et agnum simul concepit.
 Ostendit scriptura non esse semina
 benedicta, quia Abrahamo promis-
 sum fuit unicum semen omnes be-
 nedicens.

3. Si Abraham plura haberet
 semina benedicta, ecce Ismael et
 Esau primogeniti sunt domus
 Abrahamæ. Quum duo illi fuerint
 maledicti, manifestum est unum
 esse semen benedictum.

4. Tibi regis filio amor Saræ
 quæ regem² odio habuit. Saræ non
 placuit domus regia in qua cum
 (marito) exule inclusa erat ; ovis
 fuit pura ei, quia vidit ortum tuum
 in se absconditum.

5. Non pertæsa fuit quod nona-
 ginta annos te expectaret. Venisti
 ad eam anno nonagesimo et anno
 centesimo ad Abraham... (*Cetera
 deficiunt.*)

¹ Ejusdem toni est ac hymnus 12us qui hic habetur sub numero VII.

² Alludit ad Pharoonem qui rapuit Saram.

IX.

וְיִשְׁעָא דְּנִינְךָ אֲרָמְיָא מִן מֵלְכָא
 וְיִשְׁעָא דְּנִינְךָ אֲרָמְיָא מִן מֵלְכָא
 אֲרָמְיָא מִן מֵלְכָא

חַבְדָּא : דַּעֲבָא אֲרָמְיָא מִן מֵלְכָא
 חַבְדָּא : דַּעֲבָא אֲרָמְיָא מִן מֵלְכָא
 חַבְדָּא : דַּעֲבָא אֲרָמְיָא מִן מֵלְכָא
 חַבְדָּא : דַּעֲבָא אֲרָמְיָא מִן מֵלְכָא
 חַבְדָּא : דַּעֲבָא אֲרָמְיָא מִן מֵלְכָא
 חַבְדָּא : דַּעֲבָא אֲרָמְיָא מִן מֵלְכָא
 חַבְדָּא : דַּעֲבָא אֲרָמְיָא מִן מֵלְכָא
 חַבְדָּא : דַּעֲבָא אֲרָמְיָא מִן מֵלְכָא
 חַבְדָּא : דַּעֲבָא אֲרָמְיָא מִן מֵלְכָא
 חַבְדָּא : דַּעֲבָא אֲרָמְיָא מִן מֵלְכָא
 חַבְדָּא : דַּעֲבָא אֲרָמְיָא מִן מֵלְכָא
 חַבְדָּא : דַּעֲבָא אֲרָמְיָא מִן מֵלְכָא
 חַבְדָּא : דַּעֲבָא אֲרָמְיָא מִן מֵלְכָא
 חַבְדָּא : דַּעֲבָא אֲרָמְיָא מִן מֵלְכָא
 חַבְדָּא : דַּעֲבָא אֲרָמְיָא מִן מֵלְכָא
 חַבְדָּא : דַּעֲבָא אֲרָמְיָא מִן מֵלְכָא
 חַבְדָּא : דַּעֲבָא אֲרָמְיָא מִן מֵלְכָא
 חַבְדָּא : דַּעֲבָא אֲרָמְיָא מִן מֵלְכָא
 חַבְדָּא : דַּעֲבָא אֲרָמְיָא מִן מֵלְכָא
 חַבְדָּא : דַּעֲבָא אֲרָמְיָא מִן מֵלְכָא
 חַבְדָּא : דַּעֲבָא אֲרָמְיָא מִן מֵלְכָא
 חַבְדָּא : דַּעֲבָא אֲרָמְיָא מִן מֵלְכָא

IX.

Sancti Ephræmi e sermone super
 illud : « In principio », ejus
 initium est : « Laudans patrem
 laudandum¹. »

Quum igitur ascenderunt de
 Ægypto et quum descenderunt in
 Babyloniam, in initio et in fine,
 per duas vices apud eos corruptum
 est verbum incorruptibile quod suo
 ex amore induit vestem corruptibili-
 lem; scilicet confractæ sunt tabulae
 legis et volumen sacrum scissum
 est. Tertia autem vice, pro istis
 verbis quæ, quamvis Dei erant,
 tamen nonnisi voces erant prophe-
 ticæ, descendit in veritate Verbum
 Dei, quod utique nec verbum erat
 hominis, nec cantus prophetiæ, nec
 melos apostolatus, sed Verbum
 quod nec vocibus nostris potest
 explicari nec ore nostro et lingua
 nostra explanari, nec rythmo nos-
 tro mensurari, nec cithara nostra
 psalli, nec fidibus gratissimum
 fieri nec litteris exarari, nec libris
 nostris conscribi. Ipsissimum istud
 verbum amore suo inclinavit se et
 induit corpus humanum ut humano
 generi vitam daret. Venit igitur
 in diebus Herodis sicut in diebus
 Jeremiæ. Herodes ut Sedecias et
 scribæ ac pharisæi sicut regis ma-
 gnates, viso eo, quasi furore abrepti
 exarserunt in eum et clavis crucis
 dilacerarunt vestem ejus exterior-
 rem, sicut Sedecias ejusque ministri
 ferro lacerarunt totum volumen

¹ Iste sermo hucusque non est repertus. Desump-

tum est fragmentum hic descriptum ex Musæi Brit.
 cod. add. 44,529 sæc. VII vel VIII fol. 40.

... *[Coptic text]*

[Coptic text block]

[Coptic text]

[Coptic text block]

in quo velut in corpore continebatur verbum prophetiæ. Prophe-tia quippe est similitudo et umbra Verbi Unigeniti, Verbi veri Dei.

A principio autem creaturæ illæ quæ nondum erant creatæ sunt per Filium... ad finem autem induit corpus destructibile ut sui corporis destructione renovaret creaturas exitium passas. Oportebat igitur ut Verbo impassibili crearentur creaturæ nihil passæ et corpore destructibili renovarentur creaturæ exitium passæ. Creaturæ porro absque labore creatæ sunt in principio per Filium. Idcirco dictum est « In principio erat Verbum » ut ejus nomen absque labore interpretari possis et veram ejus naturam discere. In fine autem in corpore destructibili instauravit creaturas in exitium lapsas, ut destructione veri corporis disceres veram creaturarum corruptionem.

Et sermone super illud : In principio erat Verbum¹.

Quisnam autem erat in principio nisi ille qui per adventum suum hodie notus est et declaratus Deus?

Ejusdem. Joannes describere volens quæ passus est Dominus noster in persona sua, incœpit gesta Filii ab illo loco ubi dictum est « omnia per ipsum facta sunt », ut simul diceret et de iis quæ per ipsum facta sunt et de iis quæ facta sunt in ejus persona, ut per magna ab ipso effecta intelligamus ad

¹ E Mus. Brit. cod. add. 12,164, sæc. VI, fol. 130 a. TOM. II.

ⲛⲓⲃⲁ ⲛⲟⲩ ⲛⲉⲩⲁⲩⲁⲗ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲟⲩ

ⲕⲟⲩⲃ ⲛⲟⲩⲗⲁ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲕⲉⲛⲉⲩⲁ . ⲕⲉⲛⲉⲩⲁ
ⲕⲉⲛⲉⲩⲁ ⲕⲉⲛⲉⲩⲁ ⲕⲉⲛⲉⲩⲁ ⲕⲉⲛⲉⲩⲁ ⲕⲉⲛⲉⲩⲁ
ⲕⲉⲛⲉⲩⲁ ⲕⲉⲛⲉⲩⲁ ⲕⲉⲛⲉⲩⲁ ⲕⲉⲛⲉⲩⲁ ⲕⲉⲛⲉⲩⲁ
ⲕⲉⲛⲉⲩⲁ ⲕⲉⲛⲉⲩⲁ ⲕⲉⲛⲉⲩⲁ ⲕⲉⲛⲉⲩⲁ ⲕⲉⲛⲉⲩⲁ
ⲕⲉⲛⲉⲩⲁ ⲕⲉⲛⲉⲩⲁ ⲕⲉⲛⲉⲩⲁ ⲕⲉⲛⲉⲩⲁ ⲕⲉⲛⲉⲩⲁ
ⲕⲉⲛⲉⲩⲁ ⲕⲉⲛⲉⲩⲁ ⲕⲉⲛⲉⲩⲁ ⲕⲉⲛⲉⲩⲁ ⲕⲉⲛⲉⲩⲁ
ⲕⲉⲛⲉⲩⲁ ⲕⲉⲛⲉⲩⲁ ⲕⲉⲛⲉⲩⲁ ⲕⲉⲛⲉⲩⲁ ⲕⲉⲛⲉⲩⲁ
ⲕⲉⲛⲉⲩⲁ ⲕⲉⲛⲉⲩⲁ ⲕⲉⲛⲉⲩⲁ ⲕⲉⲛⲉⲩⲁ ⲕⲉⲛⲉⲩⲁ
ⲕⲉⲛⲉⲩⲁ ⲕⲉⲛⲉⲩⲁ ⲕⲉⲛⲉⲩⲁ ⲕⲉⲛⲉⲩⲁ ⲕⲉⲛⲉⲩⲁ

ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ
ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ

ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ
ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ
ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ
ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ
ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ
ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ

ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ
ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ
ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ
ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ
ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ
ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ
ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲩ

quam humiliationem se demiserit ille in cujus persona tantæ turpitudines patratæ sunt.

Joannes igitur per verba « in principio » Moysen in testem adducit ut testetur de iis quæ facta sunt per Filium et nos inducat ad strenue inquirendum de iis quæ facta sunt in ejus persona. Primitus igitur per ipsum facta sunt omnia bona creaturæ et in fine in eo facta sunt omnia mala ab homine. Reliquit itaque Joannes quæ per eum facta sunt et incipit narrare quæ in persona sua Christus passus est. Postquam enim cœpit testari mirabiles res ab eo creatas esse, devenit ad narranda quæ mala in ejus persona sunt perpetrata.

Ejusdem. Ille quem Cherubim portant descendit et portavit ovem quæ erravit.

Ejusdem. Altus ex altissimis ad humillima se demisit ut humiliaret superbiam, quæ Adamum a sublimitate sua disjecerat. Per aurem Maria vidit absconditum qui in voce venit. Concepta est in utero ejus virtus quæ venit ad corpus. Mors requisivit sanguinem ejus bonum.

Ejusdem. Infans in muliere videbat quantum Altissimus se dimisisset, quomodo ingressus habitavit uterum infirmum et inde egressus suxit lac debile. Etiam mulier admirabatur quantum crevisset ille qui in pectore Dei requievit. Ambo se invicem admirabantur quantum meruissent crescere in gratia.

MONITUM

IN HYMNOS S. EPHRÆMI DE BEATA DEI GENITRICE MARIA.

Hymni de Beata Maria Virgine, numero 20, descripti sunt e sex Musæi Britannici codicibus ad collectionem nitriensem pertinentibus. Codices illi, quum sint liturgici omnes, plures vel pauciores hymnos, interdum ad abbrevianda officia decurtatos, continent. Codex A = Add. man. 14,506, de quo diximus t. I, *prol.* XLVIII-XLIX et col. 1-3. Iste codex, fol. 6-13, 123-126, 159-162 continet omnes hymnos hic inclusos, exceptis duobus ultimis, imo hymnum 16^m secunda vice describit fol. 184. Primum autem hymnum in duos dividit, similiter et secundum. Codex B, add. man. 14,515, anni 893, continet hymnos 1-4, 6, 14. Cod. C, add. man. 14,516, anni 893, continet hymnos 1-4, 8, 15-16 et

Sugitam de Maria et angelo. Cod. D, add. man. 14,511, sæc. X, continet hymnos 1, 3-5 et Sugitam de ⲗⲉⲛⲟⲩⲁ Cod. add. 14,512 continet hymnum 15 ; Cod. add. 17,141, fol. 81 nonnullas continet strophas hymnorum 5, 7, 11. In *Scalis* 1-4, 6-7, 9-10, 13, 19, 29-30, 33 cod. paris. 149 citantur multæ strophæ sejunctæ, ut indicabitur ad unumquemque hymnum. Scalæ istæ, quæ in plurimis codicibus vaticanis, parisiensibus et Oxoniensibus inveniuntur, alias strophas de B. M. V. continent quæ ad hymnos hucusque non repertos pertinent. Quia vero in istis scalis quædam habentur interpolata, omisimus ea quæ Ephræmi esse non constat aliunde.

١٥٥ ص١٤٣٤ و١٤٣٥ و١٤٣٦ و١٤٣٧ و١٤٣٨
 ١٤٣٩ و١٤٤٠ و١٤٤١ و١٤٤٢ و١٤٤٣

I.

١٤٤٤ و١٤٤٥ و١٤٤٦ و١٤٤٧ و١٤٤٨
 ١٤٤٩ و١٤٥٠ و١٤٥١ و١٤٥٢ و١٤٥٣

١٤٥٤ و١٤٥٥ و١٤٥٦ و١٤٥٧ و١٤٥٨
 ١٤٥٩ و١٤٦٠ و١٤٦١ و١٤٦٢ و١٤٦٣
 ١٤٦٤ و١٤٦٥ و١٤٦٦ و١٤٦٧ و١٤٦٨

١٤٦٩ و١٤٧٠ و١٤٧١ و١٤٧٢ و١٤٧٣
 ١٤٧٤ و١٤٧٥ و١٤٧٦ و١٤٧٧ و١٤٧٨
 ١٤٧٩ و١٤٨٠ و١٤٨١ و١٤٨٢ و١٤٨٣

١٤٨٤ و١٤٨٥ و١٤٨٦ و١٤٨٧ و١٤٨٨
 ١٤٨٩ و١٤٩٠ و١٤٩١ و١٤٩٢ و١٤٩٣
 ١٤٩٤ و١٤٩٥ و١٤٩٦ و١٤٩٧ و١٤٩٨

١٤٩٩ و١٥٠٠ و١٥٠١ و١٥٠٢ و١٥٠٣
 ١٥٠٤ و١٥٠٥ و١٥٠٦ و١٥٠٧ و١٥٠٨
 ١٥٠٩ و١٥١٠ و١٥١١ و١٥١٢ و١٥١٣
 ١٥١٤ و١٥١٥ و١٥١٦ و١٥١٧ و١٥١٨
 ١٥١٩ و١٥٢٠ و١٥٢١ و١٥٢٢ و١٥٢٣

¹ Stropha quatuor habet versus: primus et ul-

^a A = cod. 14,506; B = cod. 14,515; C = 14,516; D = 14,511. — ^b BC و١٤٤٣; cod. par. Scala 1^a و١٤٤٣

HYMNI SANCTI MAR EPHRÆM

DE BEATA MARIA.

I.

In tono Cantilenarum. **Responso-
rium.** Gloria natiuitati tuæ di-
uinæ et humanæ¹.

1. Virgo invitavit me ut canerem
ejus mysterium quod cum admi-
ratione contemplor. O fili Dei da
mihi mirabile tuum donum, ut
ditem citharam meam et formo-
sissimam genitricis tuæ effigiem
depingam.

2. Fœtus in utero ejus absque
hominis commercio, o magnum
prodigium! lac in uberibus contra
consuetum naturæ morem, integra
virginalia simul cum lacte in cor-
pore puro, o res miranda! Quis
hæc eloqui poterit?

3. Virgo Maria sancte peperit
filium, et lac dedit nationum alitori
atque in virgineis genibus susten-
tavit eum qui omnia sustinet. Vir-
go est et mater, et quidnam non
est?

4. Sancta corpore, animo decora,
pura mente, intellectu sincera,
sensu perfectissima, casta, propositi
tenax, corde munda, probata et
omnibus virtutibus plena est.

5. Gaudeat in Maria omnis ordo
virginum, quia earum una se in-
clinavit ut pareret heroem creaturas

limus 12, secundus et tertius octo syllabas continent, hoc schemate: 12, 8, 8, 12. Vid. t. I, 5, n. a.

^b BC و١٤٤٣; cod. par.

ⲁⲓⲃⲉ ⲟⲩⲁⲛⲉⲩ ⲟⲩⲙⲓⲗ ⲙⲉⲩⲉⲛⲓ
ⲉⲗⲁⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ

ⲟⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ
ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ
ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ

ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ
ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ
ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ

II.

ⲁⲓⲃⲉ ⲟⲩⲁⲛⲉⲩ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ
ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ
ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ

ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ
ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ
ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ

ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ
ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ
ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ

ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ
ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ

¹ Iste versus initium efformat hymni primi de libero arbitrio, *Opp. Syr.-lat.* III, 359. Strophæ continet sex versus quinque syllabarum. Hoc metro confecti sunt hymni 1-2 de libero arbitrio, hymni 1-2 de azymis, et 2us de B. M. V. Initium hujus

^a Alius: ⲟⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ — ^b In A est hymn. 3us.

indutus verecundia et virtutis pulchritudine exornatus fuit. Quem uxor prostrayerat filia sustentavit ; ipse ita suffultus heros surrexit.

13. Heva et serpens fossam foderrunt illucque Adamum præcipitarunt, at Maria et regius infans sese opposuerunt et delapsi extraxerunt eum ex abyso per hoc occultum mysterium, quod patefactum Adamum vivificavit.

14. Vitis virginalis uvam dedit cujus dulce vinum fletibus solamen attulit. Heva et Adam luctu afflicti gustarunt vitæ pharmacum et in eo solamen invenerunt suis fletibus.

II.

Alius hymnus, tono : Qui longanimus est¹. Responsorium : Benedictus qui ex Maria virgine ortus est nobis et salvavit nos.

1. Dono tuo sapientes proferam cantus in honorem Virginis quæ per miraculum mater effecta est. Virgo est et mater. Gloria illi qui eam elegit.

2. In agmine castarum virginum sancte stat, et fructum matrum tranquille portat. Virgini infantem esse quis non obstupescat ?

3. Feminis cum lacte non remanent integra virginalia, quia

hymni exscribitur in scala 33^a cod. par. 149. Alio modo metrum hoc indicatur apud Bickell, nempe : ⲁⲓⲃⲉ ⲟⲩⲁⲛⲉⲩ ⲉⲩⲙⲉⲩⲉⲛⲓ juxta quem rythmum exarati sunt hymni 5-7, 25-30, 31-33 in opere *Carmena Nisibena*, Lips. 1866.

ⲟⲩⲟⲩⲁ ⲧⲏⲛⲉⲣ . ⲕⲏⲧⲏⲗ ⲏⲧⲉⲃⲏⲗ ⲟⲩⲟⲩ ⲛⲟⲩ

ductas et super humanum genus offusas. Illuminatus est per Mariam orbis tenebris obsitus.

III.

III.

ⲕⲏⲧⲏⲗ ⲕⲏⲧⲏⲗ ⲏⲧⲉⲃⲏⲗ ⲟⲩⲟⲩ ⲛⲟⲩ
ⲟⲩⲟⲩ ⲕⲏⲧⲏⲗ ⲏⲧⲉⲃⲏⲗ

Ejusdem toni. Responsorium :
Gloria illi qui mirabiliter ex te ortus est.

ⲏⲧⲉⲃⲏⲗ ⲕⲏⲧⲏⲗ ⲏⲧⲉⲃⲏⲗ . ⲕⲏⲧⲏⲗ ⲏⲧⲉⲃⲏⲗ ⲟⲩⲟⲩ ⲛⲟⲩ
ⲟⲩⲟⲩ ⲕⲏⲧⲏⲗ ⲏⲧⲉⲃⲏⲗ . ⲟⲩⲟⲩ ⲕⲏⲧⲏⲗ ⲏⲧⲉⲃⲏⲗ ⲟⲩⲟⲩ ⲛⲟⲩ
ⲟⲩⲟⲩ ⲕⲏⲧⲏⲗ ⲏⲧⲉⲃⲏⲗ . ⲕⲏⲧⲏⲗ ⲏⲧⲉⲃⲏⲗ ⲟⲩⲟⲩ ⲛⲟⲩ

1. Casta Maria laudet Filium qui sua misericordia ortus est e sinu virginis purissimo absque conjugali commercio. Mater miraculo peperit filium Dei qui apparuit.

ⲏⲧⲉⲃⲏⲗ ⲕⲏⲧⲏⲗ ⲏⲧⲉⲃⲏⲗ . ⲟⲩⲟⲩ ⲕⲏⲧⲏⲗ ⲏⲧⲉⲃⲏⲗ ⲟⲩⲟⲩ ⲛⲟⲩ
ⲟⲩⲟⲩ ⲕⲏⲧⲏⲗ ⲏⲧⲉⲃⲏⲗ . ⲟⲩⲟⲩ ⲕⲏⲧⲏⲗ ⲏⲧⲉⲃⲏⲗ ⲟⲩⲟⲩ ⲛⲟⲩ
ⲟⲩⲟⲩ ⲕⲏⲧⲏⲗ ⲏⲧⲉⲃⲏⲗ . ⲟⲩⲟⲩ ⲕⲏⲧⲏⲗ ⲏⲧⲉⲃⲏⲗ ⲟⲩⲟⲩ ⲛⲟⲩ

2. In hac solemnitare magna voce exclamet Maria inter turbas : « Nemo scrutetur filium meum, nemo quippe eum perscrutari valet, sed omnis inquisitio apud eum inutilis et otiosa substat, omnesque sapientes huic investigationi impares sunt.

ⲟⲩⲟⲩ ⲕⲏⲧⲏⲗ ⲏⲧⲉⲃⲏⲗ . ⲟⲩⲟⲩ ⲕⲏⲧⲏⲗ ⲏⲧⲉⲃⲏⲗ ⲟⲩⲟⲩ ⲛⲟⲩ
ⲟⲩⲟⲩ ⲕⲏⲧⲏⲗ ⲏⲧⲉⲃⲏⲗ . ⲟⲩⲟⲩ ⲕⲏⲧⲏⲗ ⲏⲧⲉⲃⲏⲗ ⲟⲩⲟⲩ ⲛⲟⲩ
ⲟⲩⲟⲩ ⲕⲏⲧⲏⲗ ⲏⲧⲉⲃⲏⲗ . ⲟⲩⲟⲩ ⲕⲏⲧⲏⲗ ⲏⲧⲉⲃⲏⲗ ⲟⲩⲟⲩ ⲛⲟⲩ

3. Extollat purissima vocem et te, Domine, collaudet quod tuus te traxit amor ut ad nativitatem venires et habitares in sinu virginali atque ex eo exires manifeste. Benedictus es, o abscondite, qui nos visitasti.

ⲟⲩⲟⲩ ⲕⲏⲧⲏⲗ ⲏⲧⲉⲃⲏⲗ . ⲟⲩⲟⲩ ⲕⲏⲧⲏⲗ ⲏⲧⲉⲃⲏⲗ ⲟⲩⲟⲩ ⲛⲟⲩ
ⲟⲩⲟⲩ ⲕⲏⲧⲏⲗ ⲏⲧⲉⲃⲏⲗ . ⲟⲩⲟⲩ ⲕⲏⲧⲏⲗ ⲏⲧⲉⲃⲏⲗ ⲟⲩⲟⲩ ⲛⲟⲩ
ⲟⲩⲟⲩ ⲕⲏⲧⲏⲗ ⲏⲧⲉⲃⲏⲗ . ⲟⲩⲟⲩ ⲕⲏⲧⲏⲗ ⲏⲧⲉⲃⲏⲗ ⲟⲩⲟⲩ ⲛⲟⲩ

4. Os Mariæ despiciat insipientes qui scrutantur tuam gloriosam nativitatem. A Maria despiciantur eruditi qui tecum disputare volunt; ipsa ad resipiscentiam adducat hæsitantes quia a viro incognita peperit.

Falsa indicatio, nam strophæ hic habet sex ver-

sus sex syllabarum. Schema igitur est : 666666.

IV.

IV.

ⲁⲛⲏⲟⲩ ⲉⲃⲉⲛⲉ ⲙⲁⲣⲓ ⲛⲁⲓⲛⲉⲛⲁ ⲛⲁⲓⲛⲉⲛⲁ
ⲛⲁⲓⲛⲉⲛⲁ ⲉⲃⲉⲛⲉ ⲙⲁⲣⲓ ⲛⲁⲓⲛⲉⲛⲁ ⲛⲁⲓⲛⲉⲛⲁ

Alius hymnus in tono confessorum¹: Deus quem amavistis.
Responsorium: Tibi gloria, fili Dei.

ⲛⲁⲓⲛⲉⲛⲁ ⲉⲃⲉⲛⲉ ⲙⲁⲣⲓ ⲛⲁⲓⲛⲉⲛⲁ
ⲛⲁⲓⲛⲉⲛⲁ ⲉⲃⲉⲛⲉ ⲙⲁⲣⲓ ⲛⲁⲓⲛⲉⲛⲁ
ⲛⲁⲓⲛⲉⲛⲁ ⲉⲃⲉⲛⲉ ⲙⲁⲣⲓ ⲛⲁⲓⲛⲉⲛⲁ
ⲛⲁⲓⲛⲉⲛⲁ ⲉⲃⲉⲛⲉ ⲙⲁⲣⲓ ⲛⲁⲓⲛⲉⲛⲁ
ⲛⲁⲓⲛⲉⲛⲁ ⲉⲃⲉⲛⲉ ⲙⲁⲣⲓ ⲛⲁⲓⲛⲉⲛⲁ
ⲛⲁⲓⲛⲉⲛⲁ ⲉⲃⲉⲛⲉ ⲙⲁⲣⲓ ⲛⲁⲓⲛⲉⲛⲁ
ⲛⲁⲓⲛⲉⲛⲁ ⲉⲃⲉⲛⲉ ⲙⲁⲣⲓ ⲛⲁⲓⲛⲉⲛⲁ
ⲛⲁⲓⲛⲉⲛⲁ ⲉⲃⲉⲛⲉ ⲙⲁⲣⲓ ⲛⲁⲓⲛⲉⲛⲁ
ⲛⲁⲓⲛⲉⲛⲁ ⲉⲃⲉⲛⲉ ⲙⲁⲣⲓ ⲛⲁⲓⲛⲉⲛⲁ
ⲛⲁⲓⲛⲉⲛⲁ ⲉⲃⲉⲛⲉ ⲙⲁⲣⲓ ⲛⲁⲓⲛⲉⲛⲁ
ⲛⲁⲓⲛⲉⲛⲁ ⲉⲃⲉⲛⲉ ⲙⲁⲣⲓ ⲛⲁⲓⲛⲉⲛⲁ
ⲛⲁⲓⲛⲉⲛⲁ ⲉⲃⲉⲛⲉ ⲙⲁⲣⲓ ⲛⲁⲓⲛⲉⲛⲁ
ⲛⲁⲓⲛⲉⲛⲁ ⲉⲃⲉⲛⲉ ⲙⲁⲣⲓ ⲛⲁⲓⲛⲉⲛⲁ
ⲛⲁⲓⲛⲉⲛⲁ ⲉⲃⲉⲛⲉ ⲙⲁⲣⲓ ⲛⲁⲓⲛⲉⲛⲁ
ⲛⲁⲓⲛⲉⲛⲁ ⲉⲃⲉⲛⲉ ⲙⲁⲣⲓ ⲛⲁⲓⲛⲉⲛⲁ
ⲛⲁⲓⲛⲉⲛⲁ ⲉⲃⲉⲛⲉ ⲙⲁⲣⲓ ⲛⲁⲓⲛⲉⲛⲁ
ⲛⲁⲓⲛⲉⲛⲁ ⲉⲃⲉⲛⲉ ⲙⲁⲣⲓ ⲛⲁⲓⲛⲉⲛⲁ

1. Exultate, cœtus puellarum, in virgine prorsus admiranda. Ipsa peperit gigantem, qui vinculis strinxit rebellem angelum ne puellas seduceret.

2. Rebellis matrem vestram Hevam seduxerat, quæ manducavit fructum lethalem. Soror vestra Maria evertit arborem quæ mortem intulerat et dedit fructum omnes vivificantem.

3. In utero Mariæ Ignis delitescit, in ejus sinu prodigium magnum. Maria digittis Ignem apprehendit, in sinu solem portat; ejus mysterium terret eloqui volentes.

4. Infantium plasmatores portavit; generis humani factorem peperit; omnium aliori lac dedit. Quis poterit dicere rem plane mirandam?

5. Maria admiratione plena, anima sapiens, corpore sancta, cogitationibus pura, Flammam portabat.

¹ Stropha continet quinque versus septem syll.

barum. Appellatur ⲁ a 1^a stropha hymni de Confessoribus quem sumus edituri.

^a B ⲁⲛⲏⲟⲩ — ^b Scala 6^a ⲉⲃⲉⲛⲉ — ^c Scala 6^a ⲙⲁⲣⲓ — ^d Scala 6^a ⲛⲁⲓⲛⲉⲛⲁ
— ^e Scala 6^a ⲛⲁⲓⲛⲉⲛⲁ — ^f E codd. CD et scala 6^a — ^g Scala 6^a ⲉⲃⲉⲛⲉ — ^h Ista codd. CD — ⁱ D ⲁⲛⲏⲟⲩ — ^k D ⲙⲁⲣⲓ — ^l D, omm. vers. — ^m D, add. ⲁⲛⲏⲟⲩ ⲉⲃⲉⲛⲉ ⲙⲁⲣⲓ ⲛⲁⲓⲛⲉⲛⲁ

ⲟⲩⲟⲩⲓⲗ ⲕⲓⲙ ⲕⲓⲛⲉⲙⲣ . ⲕⲓⲛⲉⲗ ⲓⲛⲉⲃⲉⲕⲁ ⲛⲟⲩⲟⲩⲓⲗ ⲛⲟⲩⲟⲩⲓⲗ

ductas et super humanum genus
offusas. Illuminatus est per Mariam
orbis tenebris obsitus.

III.

III.

ⲕⲓⲛⲉⲗ ⲕⲓⲛⲉⲗ ⲛⲉⲃⲉⲕⲁ ⲛⲟⲩⲟⲩⲓⲗ ⲛⲟⲩⲟⲩⲓⲗ
ⲕⲓⲛⲉⲗ ⲕⲓⲛⲉⲗ ⲛⲉⲃⲉⲕⲁ ⲛⲟⲩⲟⲩⲓⲗ

Ejusdem toni. Responsorium :
Gloria illi qui mirabiliter ex te
ortus est.

ⲓⲛⲉⲃⲉⲕⲁ ⲕⲓⲛⲉⲗ ⲓⲛⲉⲃⲉⲕⲁ . ⲕⲓⲛⲉⲗ ⲓⲛⲉⲃⲉⲕⲁ ⲛⲟⲩⲟⲩⲓⲗ .
ⲕⲓⲛⲉⲗ ⲓⲛⲉⲃⲉⲕⲁ ⲕⲓⲛⲉⲗ . ⲕⲓⲛⲉⲗ ⲓⲛⲉⲃⲉⲕⲁ ⲛⲟⲩⲟⲩⲓⲗ .
ⲓⲛⲉⲃⲉⲕⲁ ⲕⲓⲛⲉⲗ ⲕⲓⲛⲉⲗ . ⲕⲓⲛⲉⲗ ⲓⲛⲉⲃⲉⲕⲁ ⲛⲟⲩⲟⲩⲓⲗ

1. Casta Maria laudet Filium
qui sua misericordia ortus est e
sinu virginis purissimo absque con-
jugali commercio. Mater miraculo
peperit filium Dei qui apparuit.

ⲓⲛⲉⲃⲉⲕⲁ ⲕⲓⲛⲉⲗ ⲕⲓⲛⲉⲗ . ⲕⲓⲛⲉⲗ ⲓⲛⲉⲃⲉⲕⲁ ⲕⲓⲛⲉⲗ .
ⲕⲓⲛⲉⲗ ⲓⲛⲉⲃⲉⲕⲁ ⲕⲓⲛⲉⲗ . ⲕⲓⲛⲉⲗ ⲓⲛⲉⲃⲉⲕⲁ ⲕⲓⲛⲉⲗ .
ⲕⲓⲛⲉⲗ ⲓⲛⲉⲃⲉⲕⲁ ⲕⲓⲛⲉⲗ . ⲕⲓⲛⲉⲗ ⲓⲛⲉⲃⲉⲕⲁ ⲕⲓⲛⲉⲗ

2. In hac solemnitate magna
voce exclamet Maria inter turbas :
« Nemo scrutetur filium meum,
nemo quippe eum perscrutari valet,
sed omnis inquisitio apud eum
inutilis et otiosa substat, omnesque
sapientes huic investigationi im-
pares sunt.

ⲓⲛⲉⲃⲉⲕⲁ ⲕⲓⲛⲉⲗ ⲕⲓⲛⲉⲗ . ⲕⲓⲛⲉⲗ ⲓⲛⲉⲃⲉⲕⲁ ⲕⲓⲛⲉⲗ .
ⲕⲓⲛⲉⲗ ⲓⲛⲉⲃⲉⲕⲁ ⲕⲓⲛⲉⲗ . ⲕⲓⲛⲉⲗ ⲓⲛⲉⲃⲉⲕⲁ ⲕⲓⲛⲉⲗ .
ⲕⲓⲛⲉⲗ ⲓⲛⲉⲃⲉⲕⲁ ⲕⲓⲛⲉⲗ . ⲕⲓⲛⲉⲗ ⲓⲛⲉⲃⲉⲕⲁ ⲕⲓⲛⲉⲗ

3. Extollat purissima vocem et
te, Domine, collaudet quod tuus
te traxit amor ut ad nativitatem
venires et habitares in sinu vir-
ginali atque ex eo exires manifeste.
Benedictus es, o abscondite, qui
nos visitasti.

ⲓⲛⲉⲃⲉⲕⲁ ⲕⲓⲛⲉⲗ ⲕⲓⲛⲉⲗ . ⲕⲓⲛⲉⲗ ⲓⲛⲉⲃⲉⲕⲁ ⲕⲓⲛⲉⲗ .
ⲕⲓⲛⲉⲗ ⲓⲛⲉⲃⲉⲕⲁ ⲕⲓⲛⲉⲗ . ⲕⲓⲛⲉⲗ ⲓⲛⲉⲃⲉⲕⲁ ⲕⲓⲛⲉⲗ .
ⲕⲓⲛⲉⲗ ⲓⲛⲉⲃⲉⲕⲁ ⲕⲓⲛⲉⲗ . ⲕⲓⲛⲉⲗ ⲓⲛⲉⲃⲉⲕⲁ ⲕⲓⲛⲉⲗ

4. Os Mariæ despiciat insipientes
qui scrutantur tuam gloriosam
nativitatem. A Maria despiciantur
eruditi qui tecum disputare volunt;
ipsa ad resipiscentiam adducat
hæsitantes quia a viro incognita
peperit.

† Falsa indicatio, nam stropa hic habet sex ver-

sus sex syllabarum. Schema igitur est : 666666.

IV.

IV.

/سبلا حملا :معمقنلا اللول :مسملا سموم
 دسلا حب لعصلا : اللول :

. وسم^ب صعا وددعلا
 . حبلا ل سملا ل اول
 . وحبلا^ج ملبلا^د
 . وحبلا^د سموم لسمو :
 * ولا نللا ددتعلا :
 . دارصلا^ه سما لول سموم
 . لولا^و اول سمولا
 . سملا سموم لسموم :
 . لوللا سموم سموم
 * وحبلا^ز اول سموم :
 . حوم^ح :معمقن^د سما
 . حلا سموم لول اول
 . حوم^د سموم سما
 . سموم سموم سما
 * وسملا سموم :
 . لوللا^ه وددعلا
 . لوللا^و وددعلا
 . دارصلا^ز سموم
 . سموم سموم
 * وحبلا^ح وحبلا^د :
 . سموم لول سموم
 . سموم سموم سما
 . سموم سموم سما
 . سموم سموم سما
 * وحبلا^د سما

Alius hymnus in tono confessorum¹ : Deus quem amavistis.
 Responsorium : Tibi gloria, fili Dei.

1. Exultate, cœtus puellarum, in virgine prorsus admiranda. Ipsa peperit gigantem, qui vinculis strinxit rebellem angelum ne puellas seduceret.

2. Rebellis matrem vestram Hevam seduxerat, quæ manducavit fructum lethalem. Soror vestra Maria evertit arborem quæ mortem intulerat et dedit fructum omnes vivificantem.

3. In utero Mariæ Ignis delitescit, in ejus sinu prodigium magnum. Maria digittis Ignem apprehendit, in sinu solem portat; ejus mysterium terret eloqui volentes.

4. Infantium plasmatorem portavit; generis humani factorem peperit; omnium alitori lac dedit. Quis poterit dicere rem plane mirandam?

5. Maria admiratione plena, anima sapiens, corpore sancta, cogitationibus pura, Flammam portabat.

¹ Stropha continet quinque versus septem syll.

barum. Appellatur a 1^a stropha hymni de Confessoribus quem sumus edituri.

* B وددعلا : اللول — ^b Scala 6^a وددعلا — ^c Scala 6^a وددعلا — ^d Scala 6^a وددعلا
 — ^e Scala 6^a وددعلا — ^f E codd. CD et scala 6^a — ^g Scala 6^a وددعلا — ^h Ista codd. CD
 — ⁱ D وددعلا — ^k D وددعلا ولا وددعلا : — ^l D, omn. vers. — ^m D, add. وددعلا :
 TOM. II. 34

. ٤٥١ ٤٥٢ ٤٥٣
 . ٤٥٤ ٤٥٥ ٤٥٦
 . ٤٥٧ ٤٥٨ ٤٥٩
 . ٤٦٠ ٤٦١ ٤٦٢
 * ٤٦٣ ٤٦٤ ٤٦٥
 . ٤٦٦ ٤٦٧ ٤٦٨
 . ٤٦٩ ٤٧٠ ٤٧١
 . ٤٧٢ ٤٧٣ ٤٧٤
 . ٤٧٥ ٤٧٦ ٤٧٧
 * ٤٧٨ ٤٧٩ ٤٨٠
 . ٤٨١ ٤٨٢ ٤٨٣
 . ٤٨٤ ٤٨٥ ٤٨٦
 . ٤٨٧ ٤٨٨ ٤٨٩
 * ٤٩٠ ٤٩١ ٤٩٢
 . ٤٩٣ ٤٩٤ ٤٩٥
 . ٤٩٦ ٤٩٧ ٤٩٨
 . ٤٩٩ ٥٠٠ ٥٠١
 * ٥٠٢ ٥٠٣ ٥٠٤
 . ٥٠٥ ٥٠٦ ٥٠٧
 . ٥٠٨ ٥٠٩ ٥١٠
 . ٥١١ ٥١٢ ٥١٣
 * ٥١٤ ٥١٥ ٥١٦
 . ٥١٧ ٥١٨ ٥١٩
 . ٥٢٠ ٥٢١ ٥٢٢
 . ٥٢٣ ٥٢٤ ٥٢٥
 * ٥٢٦ ٥٢٧ ٥٢٨
 . ٥٢٩ ٥٣٠ ٥٣١
 . ٥٣٢ ٥٣٣ ٥٣٤
 . ٥٣٥ ٥٣٦ ٥٣٧
 * ٥٣٨ ٥٣٩ ٥٤٠
 . ٥٤١ ٥٤٢ ٥٤٣
 . ٥٤٤ ٥٤٥ ٥٤٦
 . ٥٤٧ ٥٤٨ ٥٤٩
 * ٥٥٠ ٥٥١ ٥٥٢

6. Quomodo possibile fuisset ut aut admiratio transiret ab anima, aut stupor a mente, aut commotio a sensu, quum pariendo virgo mansisset ?

7. In ulnis gestabat infantem et in corpore integra sciebat virginalia ; lac in uberibus affluebat et virginitas nihil commotionis passa erat ; tota die beata virgo replebatur admiratione.

8. Ejus blandimenta valde discreta erant ; ubi auditores aderant blandiebatur ei tanquam infanti, ubi abierant eum ut Dominum majestatis adorabat.

9. Dum infantem in sinu suo gestaret, anima ejus admiratione replebatur. Gloriabatur infantem illum suum esse filium et agnoscebat eundem suum esse Dominum, atque ita filium simul et dominum portabat.

10. Conspiciebat gestatum natum et virginitatem servatam. Novum quod contigerat prodigium vim ei tribuebat ut intelligeret infantem quem portabat esse Deum.

11. Admiratione repleta Virgo occultum mysterium sedulo conservabat, apprime sciens quis et cujusnam filius esset fructus benedictus quem portabat ; hæc autem omnia perspecta habebat.

12. Ezechiel, transmigrationis filius, visu prophetico conspexit virginem Davidis filiam, ejusque

^a E cod. D. — ^b E codd. BC. — ^c E codd. BC. — ^d Strophæ 12-14 e scala 6a.

...
 ...

...
 ...

...
 ...

...
 ...

...
 ...

Nova igitur via fuit qua prodigium incessit et virgini natum dedit, quod natura (absque viri commercio) fœminis non dat.

3. Virginem celebrabo gratia matrem effectam Domini omnium. Ipsa absque semine concepit, absque viro peperit, absque maritali congressu gravida fuit, inauditum plane in mundo miraculum. Filium edidit admirabilem, nec quomodo factum sit istud concipitur; docti quippe mysterio perscrutando impares sunt.

4. Puella lac, virgo natum habet. Quis non miretur gloriosam matrem ad pariendum se incurvantem, lac nato præbentem, cæterisque matribus per omnia similem? Erubescat scriba qui scrutatur divam matrem, quomodo scilicet mater effecta sit sui plasmatoris.

5. Figuræ tuæ, o virgo, in arca fœderis reponuntur. Prophetia depinxit effigiem tuam eamque in libris sacris reposuit pro illo qui intelligit. Isti libri per urnam novam¹ prædicarunt te. Filius tuus sal fuit, quod condivit fontem quo revixit mundus morte sopitus.

6. Iidem præfigurarunt te per virgam² in arca repositam, quæ, etsi non plantata, fronduit, ut generationem tuam illustraret. Virga absque irrigatione foliis coronata fuit, ut esset figura virginis quæ fructum miraculosum produxit et

¹ Alludit ad urnam auream quæ mannam continebat et reposita erat in arca fœderis. Hebr. IX, 4.

² Cfr. Num. XVII, 1, sqq.

^a A ... — ^b D invertit ordinem et hanc stropham primam ponit — ^c E cod. D — ^d D et scala ... — ^e Scala ... — ^f Scala 10^a ... — ^g Scala 10^a ... — ^h A ... scala ...

وبغضلا زورا وبهيمالا .
حزينا لاؤك وبغضلا صلا .

يا زينة بنتا حبه عههلا .
حدههلا بجا ولا رههلا .
حدههلا رهههلا صلا قللا .
ولا رههلا صلا رهههلا .

VII.

استل حهلا رههلا ح حنه دههلا
دههلا رههلا رهههلا
دههلا رههلا رهههلا .

لا رههلا رههلا رهههلا .
دههلا رههلا رهههلا رهههلا .
دههلا رههلا رهههلا رهههلا .
دههلا رههلا رهههلا رهههلا .
دههلا رههلا رهههلا رهههلا .
دههلا رههلا رهههلا رهههلا .
دههلا رههلا رهههلا رهههلا .
دههلا رههلا رهههلا رهههلا .
دههلا رههلا رهههلا رهههلا .
دههلا رههلا رهههلا رهههلا .
دههلا رههلا رهههلا رهههلا .
دههلا رههلا رهههلا رهههلا .

وههلا رههلا رهههلا رهههلا
Nazaræus vocabitur, hoc quod e
propheta notum non est Matthæus aut e traditione
aut a Spiritu sancto cognovit. Et Mar Ephræm dixit
quod stirps aut surculus hebraice Nuzor appellatur. »

^a D رهههلا — ^b Scala 14 رههلا — ^c Scala 14 دههلا — ^d Scala 14 رههلا — ^e E codice D

prophetiæ sacramentum, proger-
minavit surculus Nazarenus, qui
in Nazareth nutritus est, ut omnia
adimpleret.

9. Aquæ intra velum reclusæ
fœtus sunt in virgine reclusus
absque congressu. In Maria adim-
pletæ sunt omnes similitudines ;
signa et oracula in ea terminum
habuerunt.

VII.

Alius hymnus in tono Adauge
nobis, Domine, intellectum¹.
Responsorium: Gloria missorituo
in miraculo vidéntibus exhibitio.

1. Venite, Sapientes, admiremur
matrem virginem, Davidis filiam
pulcherrimam quæ prodigium pe-
perit, admiremur scaturigem quæ
produxit fontem, navem gaudio-
rum quæ portavit onus nuntiorum
Patris, quæ in sinu puro recepit
et gestavit magnum illum creatu-
rarum gubernatorem per quem
regnavit pax in terra et in cœlo.

2. Venite, admiremur purissi-
mam virginem, persona sua admi-
rabilem, quæ sola inter creaturas
a viro incognita peperit. Admira-
tione plena erat anima purissimæ
virginis et quotidie mens ejus cum
gaudio gloriam dabat propter duo

¹ Stropha continet 13 versus quorum quatuor
priores septem, reliqui quinque syllabas continent.
Schema igitur est : 77775555555555. Codex E =
cod. add. 17,141, fol. 81. Scala 14 continet strophas
1, 6 ; cod. D, nonnullas strophas.

حو سپلا رف حو . ولا انا ودهق .
 حةولا عنتا . سجا سحدا .
 حنپ ووبس حةو ة
 سلا لحنلا لحلا لة^a
 لحنلا حسم سحدا .
 لحنلا لة سرحنا سحدا .
 حنقلا سحنلا .
 لة حة حةنا . وحنلا حةنا^b
 عفة لة وحنلا . لة صةو قلا .
 وحنلا لب عنا . عفة و لة لحنلا ح .
 حنا وحنلا . فاحه حةنا .
 رجب وحنلا ح^c
 لانا . حة و لة صةو ح صا .
 سرحنا لانا ححنا ح .
 حنا حةنا لحنلا .
 لانا سحدا . سسنا صا حةنا .
 سرحنا سحدا و لة . سحدا و لة و لة .
 لانا و لانا . حةنا و لانا .
 لانا و لانا . سحدا و لانا .
 حنة لحنلا لانا .
 لانا لانا حةنا حةنا .
 وحنلا لانا حةنا .
 حةنا حةنا و لانا .
 لانا و لانا . لانا و لانا .
 حنة لانا و لانا .
 لانا لانا و لانا .

^a Cfr. Ezech. I.

^a D 100 — ^b E حةنا — ^c Scala 44 لانا و لانا ; cod. 47,141 لانا و لانا قلا
 — ^d E حةنا و لانا — ^e E scala 44.

quæ haud unienda videbantur :
 virginalia integra et infantem dilec-
 tum. Benedictus qui ortus est ex ea.

3. Columba tenera portat aq-
 uilam annosam ; eam portat et de-
 cantat ejus laudes blandis canti-
 lenis : o fili ditissime, qui in nido
 parvo voluisti enutriri, o cithara
 laudum quæ, ut infans, taces, jube
 ut tibi psallam cum cithara quæ
 melodia sua cherubim commovet,
 jube ut de te dicam.

4. Locus tuus, fili mi, ceteris
 altior est, et quia voluisti fecisti
 me tibi locum. Cœli pro tua ma-
 jestate angustiores sunt et pauper-
 cula portat te. Veniat Ezechiel et
 videat te super genua mea, prostrat-
 usque adoret ac agnoscat te illum
 esse quem vidit in throno¹ curru
 cherubim imposito et beatam me
 dicat propter eum quem porto.

5. Obstupuit in me currus Eze-
 chielis quum ductorem suum a me
 portatum contemplaretur. Ecce
 cherubim cum tremore clamant :
 « Benedicta majestas tua e loco
 tuo. » Ecce in me est locus tuus
 et sinus meus tuum est habitacu-
 lum. Commoraris super genua mea
 et thronus majestatis tuæ brachiis
 meis sustentatur ; digitti mei rotæ
 sunt currus tui. Clamabo cum che-
 rubim : Benedictus es e loco tuo.

6. Isaias propheta proclamavit :

ܘܝܗܝ ܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ
 ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ
 ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ
 ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ
 ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ
 ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ
 ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ
 ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ
 ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ
 ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ
 ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ
 ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ
 ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ
 ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ
 ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ
 ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ
 ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ

VIII.

ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ
 ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ
 ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ
 ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ
 ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ
 ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ
 ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ
 ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ
 ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ
 ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ
 ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ
 ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ
 ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ
 ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ
 ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ ܘܘܫܝܒܗ

¹ Is. VII, 14.
² Stropha continet octo versus octo syllabarum.
 Prima stropha continetur in scala 9^a cod. par. 149,
³ E — b E ܘܘܫܝܒܗ — c E ܘܘܫܝܒܗ — d E ܘܘܫܝܒܗ — e Scala 9 : ܘܘܫܝܒܗ — f Scala 9^a ܘܘܫܝܒܗ
 TOM. II.

« *Ecce virgo concipiet et pariet* ». »
 Veni, contemplare me et lætare
 nobiscum. Ecce ego sigillo clausa
 pepererim, o propheta Spiritus revela-
 tionibus dives, vide Emmanuelem
 tibi olim absconditum, et magna
 tua voce increpa Sionem mere-
 tricem, quæ verba tua sprevit et
 credere noluit me in virginitate
 mea parituram, ut tu testaris.

7. Venite ad me, o Sapientes,
 o rationales Spiritus præcones, pro-
 phetæ qui occulta vidistis in ve-
 racibus vestris visionibus, agricolæ
 qui seminastis et in spe dormivistis,
 surgite, exultate, visis messis fruc-
 tibus, ecce in ulnis meis spica vitæ
 quæ panem dat esurientibus et sa-
 tiat egentes, gaudete mecum, quia
 suscepi manipulum gaudiorum.

VIII.

Alius hymnus in tono Beati casti
 et jejunatores². Responsorium :
 Benedicta apparitio tua quæ
 illuminavit creaturas.

1. Venite, beatam dicamus Ma-
 riam, pauperculam virginem quam
 ditavit filius regis. Magna est ejus
 beatitudo et reduplicata memoria,
 omnesque populi ejus laudes mul-
 tiplicant. Maria dixit : « *Beatam
 me dicent omnes generationes* », »
 propter eum quem genui. Ipse vi-
 cissim beatam eam prædicabo, quia
 ipsa invitavit me, et ei, o sapientes,

ubi tonus indicatur ³ ܘܘܫܝܒܗ qui hymnaus
 editus est, *Opp. Syr.-lat.* t. III, *paræn.* 48.
³ *Luc.* 1, 48.

ܘܥܘܪܝܢܘܢ ܘܗܘܘܢ ܗܘܘܢ .
 ܕܠܐ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ .
 ܘܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ .
 ܘܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ .
 ܘܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ .
 ܘܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ .
 ܘܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ .
 ܘܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ .
 ܘܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ .
 ܘܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ .
 ܘܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ .
 ܘܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ .
 ܘܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ .
 ܘܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ .

X.

ܘܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ
 ܘܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ
 ܘܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ
 ܘܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ

ܘܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ .
 ܘܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ .
 ܘܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ .
 ܘܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ .
 ܘܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ .

1 Strophæ continet 11 versus diversi metri, hoc ordine : 12,6778885557. Codex A continet solummodo tres priores strophas ; unde patet in illo codice non exscribi nisi selectas hymnorum de Virgine

Codex Rahmani habet ܘܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ ܗܘܘܢ
 — b R ܗܘܘܢ — c A add. ܗܘܘܢ — d A ܗܘܘܢ

5. Beata es Maria, quia natus tuus apparuit super currum prorsus mirandum, unde rationales spiritus omnes ei dabant benedictiones et cherubim motu suo tonantes cum tremore eum laudabant. Beata es, quia amplexa es tuum natum eumque ut mater amavisti et ut angeli adoravisti.

6. Beata es, mater beatissima, quia omnes generationes alta voce prorsus beatam te dicunt propter infantem ex te natum ; insulæ, tribus, populi omnes beatam te proclamant. Beata es, casta virgo, quia tecum et in te habitat beatitudo cœlestis.

X.

Alius hymnus in tono: Moverunt se angeli. Responsorium: Benedictus qui magnificavit memoriam matris suæ hic et in cœlis desuper.

1. Sinas me, Domine, fide dicere generationem tuam. « Admirabilis, Deus². » Vere enim Admirabilis es, nec enim admiratio potest attingere illum quem propheta appellavit Admirabilem. Admirabilis es plenusque miraculo, quod miraculum

strophas. Reliquas strophas suppeditavit codex Rahmani, qui hunc hymnum conjungit cum hymnis de nativitate Domini, ad quos potius pertinet.

² Is. IX, 6.

١٢ ٢٢ ٣٢ ٤٢ ٥٢ ٦٢ ٧٢ ٨٢ ٩٢
 لا ١٠٠ ١١٠ ١٢٠ ١٣٠ ١٤٠ ١٥٠ ١٦٠ ١٧٠
 ١٨٠ ١٩٠ ٢٠٠ ٢١٠ ٢٢٠ ٢٣٠ ٢٤٠ ٢٥٠ ٢٦٠
 ٢٧٠ ٢٨٠ ٢٩٠ ٣٠٠ ٣١٠ ٣٢٠ ٣٣٠ ٣٤٠ ٣٥٠
 ٣٦٠ ٣٧٠ ٣٨٠ ٣٩٠ ٤٠٠ ٤١٠ ٤٢٠ ٤٣٠ ٤٤٠
 ٤٥٠ ٤٦٠ ٤٧٠ ٤٨٠ ٤٩٠ ٥٠٠ ٥١٠ ٥٢٠ ٥٣٠
 ٥٤٠ ٥٥٠ ٥٦٠ ٥٧٠ ٥٨٠ ٥٩٠ ٦٠٠ ٦١٠ ٦٢٠
 ٦٣٠ ٦٤٠ ٦٥٠ ٦٦٠ ٦٧٠ ٦٨٠ ٦٩٠ ٧٠٠ ٧١٠
 ٧٢٠ ٧٣٠ ٧٤٠ ٧٥٠ ٧٦٠ ٧٧٠ ٧٨٠ ٧٩٠ ٨٠٠
 ٨١٠ ٨٢٠ ٨٣٠ ٨٤٠ ٨٥٠ ٨٦٠ ٨٧٠ ٨٨٠ ٨٩٠
 ٩٠٠ ٩١٠ ٩٢٠ ٩٣٠ ٩٤٠ ٩٥٠ ٩٦٠ ٩٧٠ ٩٨٠
 ٩٩٠ ١٠٠٠

et rationales spiritus te ferre non
 possunt, o fili Omnipotentis. Ecce
 autem sinus virginis objectum est
 tuæ dignationis et terminus quem
 voluit tua humilitas. Tu es infi-
 nitus, tu idem circumscriptus
 fuisti; nullus tibi terminus, o mare
 misericordiarum nullis limitibus
 circumscriptum.

8. Visus tuus recreat, odor tuus
 suavis est, et os tuum sanctum, o
 Deus sancte. Ex te undique vita
 fluit; panis vitæ es in domo panis
 (Bethleem) qui vita es ex vita uni-
 ca; suave olet halitus tuus et sapit
 pueritia; in cibum exquireris, mi-
 sericors qui cibus es coelestis avem
 spiritualem vivificans et puer es
 virgineus. Beatus qui sanguinem
 tuum sitit.

9. Pastores attulerunt et obtu-
 lerunt tibi, agne vive Dei, agnum
 lactentem; te, Domine pastor vere,
 cum benedictione et gratiarum
 actione adorarunt atque laudarunt,
 deinde reversi sunt attoniti lau-
 dibus angelorum et spirituum qui
 præclare glorificabant dicentes:
 « *Gloria in excelsis Deo, pax in
 terra, et spes bona hominibus*¹. »

10. Filius Patris, filius es Mariæ,
 et unum es Verbum Dei, superna-
 turaliter e matre, naturaliter e
 Patre, extraordinarie e Jordane

¹ Luc. II, 14.

² Cod. add. *١٢*? quæ vox abundat.

בעמך מלך כח פדא אד
 ס לאתנא ולחידו לחינא .
 אה וסלחא בעמלו לחמא .
 אה לחמא ס/מנא . אה לחסמנא ס/מסא .
 אה כח סלחא חמא חממ אד א
 חרסא אדכ חרס אה סמספ
 חרס אד אד אה א .
 אה אהנ חרס .
 חרסא חנמא וסלחא .
 סמממא חב חמא וזנא .
 וסח מלך אהלל אה סה לחלא .
 סחממו סלחא חממא .
 חממא סלחמ אה . וסלחמ סלחמא .
 אה וסלחמ סמ .
 אה אה סה סלחא סמלחא
 חממא לאומ סח אה חממא סחמא לאמב .
 אה אה חב חממא .
 חממא חממא וסלחמא חממא סה .
 וסלחא חממא אה אה אה .
 [אח] אה אה אה אה אה .
 סחממא חממא לאממא .
 חממא וסח אה אה .
 סה אה אה אה אה .
 חממא אה חממא .
 חממא אה אה אה אה חממא
 חממא חממא אה אה אה אה אה אה
 אה וסלחמ חממא חממא
 חממא חממא אה אה אה אה אה אה
 סמממא סלחא סמממא אה אה אה .
 חממא חממא אה אה אה אה אה אה .
 אה חרס אה אה אה אה אה אה אה .

qui tulisti sanctitatem, o lactens
 qui portasti antiquum dierum, o
 pastor et agnus, o sacerdos et hos-
 tia, o agnus lactens quam mansue-
 tus es.

17. Exultat mater tua, exultat
 Josephus, exultas et tu, o agne no-
 stri paschatis (exultationis), exultat
 Maria, quia peperit te et osculatur
 te, catulum leonis¹, quia voce tua
 conturbatus est vulpes ille, Hero-
 des, rex protervus. Cessavit regnum
 ejus, inchoato regno tuo ; obtinuit
 autem regnum tuum, quia rex es,
 imo rex regum.

18. Plasmasti Adamum e pulvere
 et matrem tuam creasti et tu teip-
 sum formasti in mente tua. Quod
 enim in esse tuo (humano) natu-
 rale est, non venit a Patre tuo,
 quia talis est, Domine, tua natura
 [humana], pater ejus non est Pater
 tuus. Voluntas enim tua formavit
 humanitatem tuam. In nativitate
 tua ex Patre non te formasti, quia
 non habes principium. In Maria
 autem formasti te, quia voluisti.

19. Stat Maria, mater tua, soror
 tua, sponsa tua, ancilla tua ; ipsa
 quippe inclinata peperit te, jam te
 amore fovit, amplexa est, osculata
 est, laudavit, oravit, gratias egit et
 lac dedit, ecce tenet te, blanditur
 tibi, ridet pueritiæ tuæ, tu vero,
 hilaris et exultans, lac suges ; an-

¹ Cfr. Gen. XLIX, 9.

19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

ceps hæret parens tua, hæret nutrix tua, hæret creatura tua : per te, fili, recte dispone matrem tuam.

20. Magister matris, Deus matris, Domine matris, matre junior et senior, quiesce, in admirationem me rapuisti ; ecce affabilitas tua opprimit me ; quis te aspicere possit quin gustet quam suavis es ? Ecce exuviæ tuæ attonitos faciunt spectatores, et detectio tua in admirationem rapit disertos ; ecce manus tuæ fasciis involutæ et pedes pulsantes, ecce totus amabilis es et os tuum balbutiens de tuo Patre.

21. Pulchritudo tua decora est et odor suavis, osque tuum mel est, o Deus-infans. Virtus ex ore tuo emissa cœlestes spiritus exagitat ; Maria stat attonita, nutuque tuo creaturæ contremiscunt ; dum bonitate tua mundo alimoniam præstas, lac quod creasti ipse suges.

22. Gratias ago tibi, o Fili Dei, quod dignus fuerim ut rem natalitatis tuæ psallerem, tua indulgentia absolve meos defectus, et confitebor tibi teque laudabo, quia ex te est et tibi debetur canticum laudis. In die natalitatis tuæ absolve offensa nostra ; tua misericordia absterge maculas nostras ; pax tua, Domine, regnet in populo nostro et in Ecclesia tua, tibi laus, puer gloriose, in die solemnitatis tuæ.

XI.

ܐܘܬܝܠܐ ܕܠܘ ܘܢܝܢܐ ܕܕܘܒܝܢܐ ܕܕܘܒܝܢܐ
 ܕܕܘܒܝܢܐ ܕܕܘܒܝܢܐ ܕܕܘܒܝܢܐ ܕܕܘܒܝܢܐ
 ܕܕܘܒܝܢܐ ܕܕܘܒܝܢܐ ܕܕܘܒܝܢܐ

- . ܕܘܒܝܢܐ ܕܕܘܒܝܢܐ ܕܕܘܒܝܢܐ
- . ܕܘܒܝܢܐ ܕܕܘܒܝܢܐ ܕܕܘܒܝܢܐ^a
- . ܕܘܒܝܢܐ ܕܕܘܒܝܢܐ ܕܕܘܒܝܢܐ
- . ܕܘܒܝܢܐ ܕܕܘܒܝܢܐ ܕܕܘܒܝܢܐ
- . ܕܘܒܝܢܐ ܕܕܘܒܝܢܐ ܕܕܘܒܝܢܐ
- . ܕܘܒܝܢܐ ܕܕܘܒܝܢܐ ܕܕܘܒܝܢܐ
- . ܕܘܒܝܢܐ ܕܕܘܒܝܢܐ ܕܕܘܒܝܢܐ
- . ܕܘܒܝܢܐ ܕܕܘܒܝܢܐ ܕܕܘܒܝܢܐ
- . ܕܘܒܝܢܐ ܕܕܘܒܝܢܐ ܕܕܘܒܝܢܐ
- . ܕܘܒܝܢܐ ܕܕܘܒܝܢܐ ܕܕܘܒܝܢܐ
- . ܕܘܒܝܢܐ ܕܕܘܒܝܢܐ ܕܕܘܒܝܢܐ
- . ܕܘܒܝܢܐ ܕܕܘܒܝܢܐ ܕܕܘܒܝܢܐ
- . ܕܘܒܝܢܐ ܕܕܘܒܝܢܐ ܕܕܘܒܝܢܐ
- . ܕܘܒܝܢܐ ܕܕܘܒܝܢܐ ܕܕܘܒܝܢܐ
- . ܕܘܒܝܢܐ ܕܕܘܒܝܢܐ ܕܕܘܒܝܢܐ
- . ܕܘܒܝܢܐ ܕܕܘܒܝܢܐ ܕܕܘܒܝܢܐ

XI.

Alius hymnus **in tono**: David Jesse filius¹. **Responsorium**: Benedictus qui elegit Mariam et valde magnificavit memoriam ejus.

- 1. Virgo filia David vocavit me hodie ad convivium cum amore inscrutabili; venite, delectemur ad mensam ejus, et lætemur cum ea, dicentes prolem quam ipsa peperit Deum esse.
- 2. Virgo filia David stat inter turbas, puerulum portans, circumstant disputatores; unus disputat de ea, alter scrutatur eum. Sigillo virgineo munita est et integra.
- 3. Portat natum, et remanet ejus virginitas; portat virginalia integra, et lac matrum præbet. Quis poterit, quis valebit, quis audebit perscrutari?
- 4. Portat puerulum in sinu suo, et signa virginitatis servat. Quid dicere potest qui eam intuetur, nisi dicat: « *Ecce admirabilis*, » ut dixit Isaias²?
- 5. Inclytus Isaias appellavit pue-

¹ Strophæ continet sex versus diversi metri, hoc modo: 373787. Nonnullæ strophæ inveniuntur in cod. add. 47,444, fol. 81 quem littera E designamus

et in Scala 45 cod. par. 149.
² Is. IX, 6. Videtur applicare matri quod Isaias dixit de filio, nisi pro ܕܘܒܝܢܐ legendum sit ܕܘܒܝܢܐ .

^a E ܕܘܒܝܢܐ — ^b Scala ܕܘܒܝܢܐ ܕܘܒܝܢܐ — ^c Scala ܕܘܒܝܢܐ — ^d Strophæ 4, 6 e cod. E.

منيرىم للالهه | مجتيا .
 موميرىم | ومجنا .
 صهلا | امنا | ومجنا .
 صهلا | امنا | لا | لم | لميرىم .
 * نمصميرىم | لا | حلسه | ومجنا |
 مخ | اول | حلا | امنا .
 مهنجا | صمنا | مجنا | امنا .
 منجم | مخ | مجنا .
 ملا | هنجا | مجنا | ومجنا .
 امنا | امنا | اول | امنا .
 * مجنا | مجنا | امنا | مجنا |
 مجنا | امنا | امنا .
 منسا | امنا | مجنا .
 مخ | بم | منسا .
 لمنا | مجنا | امنا | امنا .
 امنا | امنا | ومجنا .
 * مجنا | مجنا | ومجنا |
 مجنا | امنا | صمنا .
 مجنا | امنا | ومجنا | امنا .
 مجنا | امنا | مجنا | امنا .
 مجنا | امنا | مجنا | امنا .
 مجنا | امنا | مجنا | امنا .
 مجنا | امنا | مجنا | امنا .
 مجنا | امنا | مجنا | امنا .
 مجنا | امنا | مجنا | امنا .

rum « *Deum fortem* » et appellavit eum « *Admirabilem*, propter miraculosam ejus nativitatem ; nemo igitur appellet eum nisi Admirabilem.

6. Ingressus est per aurem¹ et secreto uterum inhabitavit, e ventre porro exiens, non solvit sigilla virginalia, sicut nec solvit exeundo sigilla sepulchri.

7. Maria gestavit eum in utero novem mensibus ; dum lac sugeret, ipse pluviae guttas e caelo dimittebat ; miro hoc prodigio frangatur arrogantia abnegatorum.

8. Similis erat Mariæ sinus illi maritarum et matrum et prolem gestabat, nullo habito congressu ; taceas, o impudens, timeas, o disputator, admiratione raptus in puellam.

9. Princeps angelorum Christum appellavit Dominum suum². Porro nullus homo princeps est angelorum ; quia ergo Christus est Deus

¹ Joannes Damascenus et ipse Syrus eodem modo loquitur *De fide orthod.* IV, 44 : « Ac conceptio quidem per auditum facta est : ortus vero per eam partem per quam exire fetus consuescit ; quamlibet alii fabulentur per genitricis Dei latus editum esse. » Ante Joannem, S. Isaac Antiochenus dixerat : « Nisi (Christus) Deus erat, cur a Patre missus est ? Sed nisi homo erat, cur Maria necessaria erat ? Nisi Deus erat, quomodo per aurem intrare potuit ? Sed nisi homo erat, quomodo venter eum peperit ? Nisi Deus

erat, quomodo matris virginitatem in partu servare potuit ? Sed nisi homo erat, cur non eodem modo exiit, quo intraverat. Per aurem enim spiritus intravit et e ventre caro egressa est. » *S. Isaaci Antioch. Opera omnia* ed. Bickel. Gissæ, 1873, t. I. p. 60.

² *Luc.* I, 28 juxta versionem Syriacam, ubi Gabriel dicit : « *Ave, gratia plena, Dominus noster tecum.* »

* *نمصميرىم* abundat.

XII.

ܐܡܢܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ
 ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ
 ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ
 ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ

ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ
 ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ
 ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ
 ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ
 ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ

ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ
 ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ
 ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ
 ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ
 ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ

ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ
 ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ
 ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ
 ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ
 ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ

ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ
 ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ
 ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ
 ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ
 ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ ܕܘܢܐ

¹ Ita appellatur, quia hymni S. Ephræmi de Paradiso Eden hoc metro exarati sunt. Constat strophæ undecim versibus, decem versus quinque sunt syl-

XII.

Alius hymnus in tono Paradisi.
 Responsorium : Gloria illi qui natus est ab æterno ex Patre et beneficentia sua factus est infans in tempore.

1. Quis non miretur nativitatem tuam gloriosissimam? Absque congressu conceptus et absque difficultate natus, in cœlis absque matre es, et in terra absque patre ; tua nativitas sub quocumque respectu prorsus admirabilis est. Etenim sigillis non solutis, et virginalibus non destructis, ubera virginis plena sunt lacte quo ipsa nutrit omnium Alitorem.

2. Quis in vitibus intus sculpsit uvas absque dolabra et digito artificis ? Quomodo vites concipiunt vinum absque patre? Figuram filii sustinentes stant ac concipiunt, servato sigillo et absque ruptura fœcundantur. Hoc ad confusionem sufficit impiorum.

3. In monte Horeb petra typum tuum, o virgo, designavit ; etenim parturivit non excavata et præbuit potum castris Israelitarum, quæ siti languebant ac moriebantur. Umbra tua attigit petram eamque fœcundavit ; quia ex te ortæ sunt aquæ cœlestes, quarum potu sitim suam extinxit mundus per gratiam.

4. In utero carneo thalamus dispositus erat, in quo recumbens requiescebat sponsus cœlestis ; vir-

labarum, septimus septem habet syllabas. Schema est : 55555575555.

ܘܥܒܕܐ ܕܥܘܠܐ ܘܢܦܥܡܐ ܘܥܥܘܠܐ .
 ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ . ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ .
 ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ . ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ .

ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ . ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ .
 ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ . ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ .
 ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ . ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ .
 ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ . ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ .

XIII.

ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ .
 ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ .
 ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ .

ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ .
 ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ .
 ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ .
 ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ .
 ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ .
 ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ .
 ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ .
 ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ .
 ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ .
 ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ ܘܥܘܠܐ .

¹ Luc. I, 48.
² Tonus est hymni primi de Nativitate Domini,

ginalia diligenti custodia servabant portas. Quando autem sponsus gloriosus exire voluit, virginalia somno oppressa reliquit, ita ut non sentirent ejus egressum. Interea Vigiles cum angelis laudes decantabant.

5. *Beatam me dicent omnes generationes*¹, ait cum exultatione Maria; quia facta sum per gratiam Mater Dei et absque congressu peperit agnum Dei angelorumque Dominum, ut dixit mihi angelus qui nuntium attulit.

XIII.

Alius hymnus in tono : Hic dies lætificavit, Domine². **Responsorium** : Benedictus natus tuus, o mater plane admirabilis.

1. Virgo plane admirabilis quæ peperisti nobis filium Dei, incapax est os meum ut digne loquatur de tua puritate.

2. Thesaurum omnibus beatitudinibus refertum vitamque suis possessoribus profundentem tribuisti nobis in virginitate tua. Quis valeat debitas rependere laudes ?

3. Ortus est e te humiliter altissimus, qui parvulum se fecit, ut homines exaltaret et ut honorarem ac magnificarem memoriam tuam hic in terra et superne in cælo.

4. Lætantur et exultant hodie cælum et terra et omnia quæ in eis sunt et satagunt gloriam tuam canere laudesque celebrare.

Opp. Syr.-lat. II. Constat strophæ quatuor versibus septem syllabarum.

כִּתְּסָה וְיִזְכֶּה אֶפְרַיִם .
 לֹא מִבְּעַר אֲחֵהֶם .
 מִתְּפִלָּה וְעֵלָּה אֶפְרַיִם .
 לֹא מִחֲסָפֵי מַדְּיָן עַם עֶשְׂרִי־בָּנָיִם *
 לֹא יִחַץ מַדְּיָן עַם אֲחֵהֶם .
 לִחְיֵיהֶם וְדַמְתָּ וְשָׁמַר .
 וְלִמְלִיכֵי שְׂמֵרָתֵיךָ לֵךְ .
 לְדַבָּר פֶּלֶא וְעַם חֹכֵם *

XIV.

אֶשְׁמְרָה חַלָּה מִלָּא וּבְיָחוּץ וְעַם לְאֻחֵי
 וְיָדֵךְ חֶסֶד כִּתְּסָה וְעַם מִלְּבָב
 מִדְּבָר חַלָּה . וְיִשְׁמְרֵהָ חֶסֶד
 כִּתְּסָה חֶסֶד *

לְחַסְדֵּיךָ מְלִיכָה לְאֻחֵי
 מִיָּדָה וְעַם חֶסֶד . סִמְסֵם לְאֻחֵי חֶסֶד .
 מִלְּבָב וְחֶסֶד מִדְּבָר וְעַם לֵךְ .
 מִלְּבָב לְבַת מְלִיכָה לְאֻחֵי .
 לֹא יִזְכֶּה עַמְּךָ מִיָּדָה .
 מִלְּבָב וְדַמְתָּ וְשָׁמַר עַם מִלְּבָב .
 וְעַם מִלְּבָב לְאֻחֵי לֵךְ מִדְּבָר לְאֻחֵי .
 מִדְּבָר חֶסֶד מִדְּבָר חֶסֶד .
 מִדְּבָר חֶסֶד לְאֻחֵי .
 מִדְּבָר חֶסֶד לְאֻחֵי .
 מִדְּבָר חֶסֶד לְאֻחֵי .
 מִדְּבָר חֶסֶד לְאֻחֵי .
 מִדְּבָר חֶסֶד לְאֻחֵי *
 מִדְּבָר חֶסֶד לְאֻחֵי .
 מִדְּבָר חֶסֶד לְאֻחֵי .
 מִדְּבָר חֶסֶד לְאֻחֵי .

¹ Strophæ continet tredecim versus septem et octo syllabarum hoc modo : 788778877788. Non satis

5. Quadruplici sua facie cherubim pares tibi sanctitate non sunt, seraphim sex alis instructi decori pulchritudinis tuæ cedunt.

6. Nec puritate pares tibi sunt legiones angelorum cœlestium, qui portant et cum pompa gestant pulchrum puerulum e sinu tuo egressum.

XIV.

Alius hymnus ad tonum : « Qui interfecit comestores qui erraverant¹. Responsorium : Benedicta nativitas tua, o omnium Domine, qua totus mundus illuminatus est.

1. Virginem plane mirandam vidit angelus, et ejus admiratione raptus velut ex amore blandiebatur ei dicens : « *Pax tibi, gratia plena*² ; cœlum non est te excelsius ; sedes angelorum coram tuo nato trepidat et tu tranquilla eum portas ; ipse halitu suo angelis vitam præstat et quia voluit lacte tuo enutritus est ; digitti tui admiratione pleni gestant carbonem, vehementia flammæ quiescente, o beata mater, quemnam peperisti? »

2. Mens ultra tempora et momenta ascendit ut contemplaretur, o puer, tuam nativitatem, intellectus ausus est te perscrutari et

tamen mihi constat de versibus mediis an octo vel septem syllabarum esse debeant.

² Luc. I, 28.

ܘܥܢܝܢܝܘܢ ܘܢܘܢܝܢܝܘܢ .
 ܘܥܢܝܢܝܘܢ ܘܢܘܢܝܢܝܘܢ .
 ܕܚܘܦܝܢ ܘܥܥܘܢܝܢܝܘܢ ܘܢܘܢܝܢܝܘܢ .
 ܘܥܢܝܢܝܘܢ ܘܢܘܢܝܢܝܘܢ ܘܥܢܝܢܝܘܢ .
 ܘܥܢܝܢܝܘܢ ܘܢܘܢܝܢܝܘܢ ܘܥܢܝܢܝܘܢ .
 ܘܥܢܝܢܝܘܢ ܘܢܘܢܝܢܝܘܢ ܘܥܢܝܢܝܘܢ .
 ܘܥܢܝܢܝܘܢ ܘܢܘܢܝܢܝܘܢ ܘܥܢܝܢܝܘܢ .
 ܘܥܢܝܢܝܘܢ ܘܢܘܢܝܢܝܘܢ ܘܥܢܝܢܝܘܢ .
 ܘܥܢܝܢܝܘܢ ܘܢܘܢܝܢܝܘܢ ܘܥܢܝܢܝܘܢ .
 ܘܥܢܝܢܝܘܢ ܘܢܘܢܝܢܝܘܢ ܘܥܢܝܢܝܘܢ .
 ܘܥܢܝܢܝܘܢ ܘܢܘܢܝܢܝܘܢ ܘܥܢܝܢܝܘܢ .
 ܘܥܢܝܢܝܘܢ ܘܢܘܢܝܢܝܘܢ ܘܥܢܝܢܝܘܢ .
 ܘܥܢܝܢܝܘܢ ܘܢܘܢܝܢܝܘܢ ܘܥܢܝܢܝܘܢ .
 ܘܥܢܝܢܝܘܢ ܘܢܘܢܝܢܝܘܢ ܘܥܢܝܢܝܘܢ .
 ܘܥܢܝܢܝܘܢ ܘܢܘܢܝܢܝܘܢ ܘܥܢܝܢܝܘܢ .
 ܘܥܢܝܢܝܘܢ ܘܢܘܢܝܢܝܘܢ ܘܥܢܝܢܝܘܢ .
 ܘܥܢܝܢܝܘܢ ܘܢܘܢܝܢܝܘܢ ܘܥܢܝܢܝܘܢ .
 ܘܥܢܝܢܝܘܢ ܘܢܘܢܝܢܝܘܢ ܘܥܢܝܢܝܘܢ .

angelis coruscantibus obcæcatus est
 et mare ignis submersus ; vidit te
 in Patre tuo abscondito abditum,
 igne vivo circumdatum ; vidit illic
 simul flammam et fulgura, terribi-
 lem fulgorem audaciam reprimen-
 tem, densam flammarum nubem,
 radios lucis nitentis, magnamque
 commotionem cum voce dicente :
 « Non investigatur Filius Dei. »

3. Puer temporibus antiquior,
 da mihi de tua nativitate loqui.
 Scio, Domine, te incomprehensi-
 bilem esse tuamque generationem
 in Deo absconditam esse et tua
 divinitate teipsum manifestavisse.
 Amor instat ut loquatur, da verbum
 amoris. Res difficilis est mihi qui
 ad inquirendum de te paratus non
 sum ; da amoris canticum laudis,
 ut non perscrutans sed adorans
 laudet te supplex absque investi-
 gatione ; ens rationi impervium,
 revela mihi verbum tuum, ut de
 te loquar.

4. Ecce intellectus amore im-
 pulsus aciem in eum dirigit absque
 perscrutatione, instat ut detur illi
 accessus ad perscrutandum, sed
 non sinunt eum chori densi an-
 gelorum, agmina Gabrielis eum
 circumdantia, magnus Michaelis
 exercitus qui stat timore et tremore
 correptus, Cherubim terribiles ac
 velati, Seraphim alas suas agitantes,
 turbæ denique Spirituum ignem

a Cod. ܘܥܢܝܢܝܘܢ

* ܠܐ ܩܘܣܝܢܐ ܢܗܘܐ ܕܝܗܘܐ ܕܥܘܠܐ
 ܐܘܠܐ ܕܡܝܪܝܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ
 ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ
 ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ
 ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ
 ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ
 ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ

ܐܘܠܐ ܕܡܝܪܝܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ
 ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ
 ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ
 ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ
 ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ
 ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ
 ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ

XVI.

ܐܘܠܐ ܕܡܝܪܝܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ
 ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ

ܐܘܠܐ ܕܡܝܪܝܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ
 ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ
 ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ
 ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ
 ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ ܕܥܘܠܐ

¹ Hæc strophæ hic ex hymno ܕܥܘܠܐ inserta fuerit. Strophæ autem 7^a e scala 19 desumpta est.
² Sponsa regis, tonus notissimus ad quem confecti sunt hymni 5-7 de crucifixione, hymnus nisibenus 34 et quindecim hymni S. Isaaci a Bickell editi in l. II ejus operum. Schema strophæ est: 64464444 44558 vel potius: 686888558. Continetur iste hym-

^a Scala 19 ܕܥܘܠܐ — ^b ܕܥܘܠܐ — ^c Ed. Rom. ܕܥܘܠܐ — ^d Ed. Rom. ܕܥܘܠܐ — ^e Ed. Rom. ܕܥܘܠܐ, scala 19 ܕܥܘܠܐ

illam aperuit Taceant disputatores.

6. Mater¹ quæ eum peperit digna est memoria; sinus qui eum portavit dignus est benedictione; Joseph etiam per gratiam pater appellatus est filii veritatis, cujus Pater est omnino laudandus. O pastor omnium creaturarum, qui missus est ad ovem perditam quæ erraverat et ad caulas portavit et reduxit eam!

7. Ubi inveniet te, qui te quærit? Ubi videbit te qui te amat? In cælo quærat te in sinu Genitoris tui, aut in Ephrata, in præsepio Bethleemico; si autem in sinu Mariæ quærat te, absconderis ibi servatus sub sigillo; prorsus et omnimode admirabilis est nativitas tua.

XVI.

Alius hymnus ad tonum Sponsa regis². Responsorium: Memoria Mariæ in omnes generationes.

1. Benedicta virgo angeli salutationem³ audivit, qua accepta concepit. Eadem salutatione discipuli in cœnaculo recreati sunt. Salutatio tua sit murus pacis regibus et sacerdotibus in oppidis eorum. Filios Ecclesiæ serva per

nus in cod. add. 14,506, fol. 13 et fol. 184, et in cod. add. 14,516. B = 14,506, fol. 184; C = 14,516. Scala 3^a cod. par. 149 habet strophas 1, 6-7.

³ Syriace ܩܘܣܝܢܐ pax, quia Syri olim sicut Hebræi se salutabant dicendo: « Pax tibi. » Hæc formulæ Christus pluries suos discipulos salutavit.

١ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ٢ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ٣ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ٤ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ٥ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ٦ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ٧ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ٨ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ٩ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ١٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ١١ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ١٢ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ١٣ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ١٤ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ١٥ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ١٦ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ١٧ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ١٨ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ١٩ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ٢٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ٢١ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ٢٢ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ٢٣ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ٢٤ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ٢٥ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ٢٦ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ٢٧ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ٢٨ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ٢٩ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ٣٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ٣١ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ٣٢ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ٣٣ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ٣٤ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ٣٥ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ٣٦ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ٣٧ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ٣٨ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ٣٩ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ٤٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ٤١ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ٤٢ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ٤٣ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ٤٤ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ٤٥ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ٤٦ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ٤٧ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ٤٨ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ٤٩ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠
 ٥٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠ . ١٤٠٠٠

tuam crucem ut hosannis laudent nomen tuum.

2. Beata es Maria quia in te habitavit Spiritus sanctus quem cecinit David ; beata es quæ digna fuisti ut a Gabriele salutationem Patris acciperes. Beata quæ effecta es velut currus Filio Dei ; eum genua tua sustentarunt, brachia tua gestarunt, ubera tua velut fontes ei fuerunt ; infantem flammis vestitum amplexa es.

3. Beata es Maria, quia figuravit te rubus a Moyse visus ; beata es Maria, quæ fuisti infanti tuo velut velum quo Moyses operiebat splendorem vultus sui ; beata es Maria, quia ex te ortus est unicus radius, qui occultavit solem. Iste radius jampridem super Moysen in vertice montis irradiavit, et hodie radios suos porrigit in omnes terræ fines.

4. Beata es Maria, quia omnes prophetæ in libris suis te depinxerunt ; beata es Maria, quia Isaias in suo vaticinio te annuntiavit : « *Ecce virgo concipiet et pariet filium cujus nomen Emmanuel*¹. « *Ecce omnes gentes clamant : « Nobiscum est ille qui sua voluntate omnia dirigit. »*

5. Beata es Maria, quia in tua virginitate appellata es nova mater ; beata es Maria, quia designata fuisti sub figura terræ quæ Adamum produxit et parens effecta es

¹ Is. VII, 14.

^a B seu idem codex fol. 184 habet : ^b B ^c Ita cod. BC. Cod. A assuit versus e stropha 4^a. — ^d BC ^e Ita C. A autem habet : — ^f C — ^g E cod. C.

. ܐܘܕ ܘܢ ܢܦܘܠܐ ܕܢܘܠܢܐܘܬܝܢ
 ܐܘܕ ܘܢ ܢܦܘܠܐ ܕܢܘܠܢܐܘܬܝܢ
 ܘܢ ܚܝܠܐ ܘܢ ܘܢ ܚܝܠܐ
 ܘܢ ܚܝܠܐ ܘܢ ܚܝܠܐ
 ܘܢ ܚܝܠܐ ܘܢ ܚܝܠܐ
 ܘܢ ܚܝܠܐ ܘܢ ܚܝܠܐ
 ܘܢ ܚܝܠܐ ܘܢ ܚܝܠܐ
 ܘܢ ܚܝܠܐ ܘܢ ܚܝܠܐ
 ܘܢ ܚܝܠܐ ܘܢ ܚܝܠܐ
 ܘܢ ܚܝܠܐ ܘܢ ܚܝܠܐ
 ܘܢ ܚܝܠܐ ܘܢ ܚܝܠܐ
 ܘܢ ܚܝܠܐ ܘܢ ܚܝܠܐ
 ܘܢ ܚܝܠܐ ܘܢ ܚܝܠܐ
 ܘܢ ܚܝܠܐ ܘܢ ܚܝܠܐ
 ܘܢ ܚܝܠܐ ܘܢ ܚܝܠܐ
 ܘܢ ܚܝܠܐ ܘܢ ܚܝܠܐ
 ܘܢ ܚܝܠܐ ܘܢ ܚܝܠܐ
 ܘܢ ܚܝܠܐ ܘܢ ܚܝܠܐ

da mihi verba facere de magna tua et incomprehensibili generatione.

2. Fili ditissime, qui amore voluisti habitare in utero pauperculæ, da mihi vocem et sermonem ut cum admiratione loquar de te.

3. Os meum nimis exiguum est ut loquar de te et lingua non sufficit ut mysteria tua exponat. Deficiunt vox et sermo ad narrandam tuam pulchritudinem, jube et dicam de te.

4. Omnium Domine, da mihi accedere cum tremore ad sublimitatem archangeli, quando attulit virgini matri nuntium adventus tui.

5. O sapientes, venite, auscultamini, et audite rem prodigiosissimam, et laudes cantate ei qui se demisit ut vivificaret Adamum peccato suo mortuum.

6. Pater suæ misericordiæ nutu significavit Filio suo ut descenderet in terram ad salvandam creaturam suam, et Gabrieli angelo præcepit ut viam pararet descendenti.

7. In filia Davidis misericordiæ apparuerunt, ut mater fieret genitoris Adæ et mundi, cujus nomen sole antiquius est.

8. Illapsa est voluntas incomprehensibilis, vocavit ex ordinibus cœlestibus angelum eumque in terram misit, ut nuntium afferret virgini purissimæ.

9. Attulit ille epistolam mysterio a sæculis abscondito obsignatam,

a B — b om. — c B — d B — e om.

○ مڨدرة ۞ ملعل اللملعل
 ☆ مڨدرا ڨلا لڨلا دڨلا
 لحو نورا سڨد صڨلا .
 ○ ملعل لسا ڨملا ڨ مڨدرة ۞
 ○ ملعل مڨد لرة ڨ مڨدرة ۞
 ☆ مڨلا دڨدرة مڨدرة ڨلا ۞
 / ڨڨد حڨلا لڨملا .
 ○ ملعل دڨد ڨملا ڨ مڨدرة ۞
 ○ مڨد مڨلا لسا ڨ لڨلا
 ☆ مڨد مڨد ڨملا ڨ مڨد ۞
 / ڨ مڨد + ڨڨلا مڨد مڨد ڨ لسا مڨد .
 ○ مڨد مڨلا ڨ مڨد
 ○ نسف مڨد صڨد مڨد ڨ ڨڨلا .
 ○ مڨد مڨد لا مڨد ۞
 د حڨلا . مڨد مڨد ڨ مڨد لڨلا
 ڨ مڨد مڨد لا مڨد
 ڨ مڨد مڨد لڨلا
 ڨ مڨد مڨد مڨد ڨ
 د حڨلا لسا مڨد لا مڨد
 لسا مڨد مڨد مڨد ڨ مڨد .
 ڨ ڨ مڨد مڨد لا مڨد
 ڨ ڨ ڨ لسا مڨد مڨد
 ڨ مڨد مڨد مڨد مڨد ڨ
 ڨ مڨد مڨد لسا مڨد لا مڨد
 لسا مڨد مڨد مڨد مڨد
 لسا مڨد مڨد مڨد مڨد
 ڨ مڨد مڨد مڨد مڨد ۞

qua continebantur pax puellae significata et spes bona universo mundo.

10. Igneus Spiritus e caelo advocans ad virginem pervenit, suoque adventu inopem divitiis replevit, salutationemque attulit ei atque nuntium de conceptione omnium admirationem excitatura.

11. Angelus dixit virgini: « Pax tecum, mater Domini, benedicta tu, o puella, et benedictus fructus qui in te est¹. »

12. Maria. Respondit Maria : « Quis es, Domine ? et quid est hoc quod loqueris ? Procul est a me quod dicis, et quænam sit vis tui sermonis nescio.

13. Angelus. Mulierum benedictissima, placuit Altissimo ut in te habitaret, ne timeas. Gratia in te se inclinavit ut misericordias super mundum effunderet.

14. M. Rogo, Domine, ne terreas me ; carbones portas, ne aduras me. Alienum est a me quod dicis et vim ejus assequi non possum.

15. A. Revelavit mihi Pater et revelo tibi secretum inter eum et Filium ejus initum quando misit me : scilicet Filium ex te oriturum esse super mundum.

16. M. Flamma es, ne mihi terrorem incutias ; carbonibus circumdatus es, ne metum injicias. O ignee ! quomodo fidem tibi adhibeam ? nova omnia dicis.

¹ Cfr. Luc. 1, 28, 42.

a B مڨدرة — b مڨد مڨد مڨد مڨد — c M مڨد — d M مڨد — e M مڨد مڨد — f B مڨد
— g BM مڨد — h B مڨد مڨد مڨد — i مڨد مڨد — k M مڨد — l M مڨد — m M مڨد مڨد

25. *A.* Amor Patris voluit ut in
 virginitate tua pareres filium ;
 oportet igitur ut sileas et credas ;
 voluntati quippe Patris non resis-
 titur.
 26. *M.* Aspectus tuus venerabilis
 est genusque tremendum et flamma
 tua ardens ; subsistentia Domini
 tui inscrutabilis est ; attamen tuum
 assertum credere mihi difficile est.
 27. *A.* Bonum nuntium attuli
 tibi, quo te parituram Dominum
 tuum significavi. Puella, gratias
 age ei qui dignam te habuit ut
 mater ejus fieres et ipse esset filius
 tuus.
 28. *M.* Puella sum et virum
 igneum suscipere non possum ;
 res, quam dicis, a me celata est
 et meo intellectui impervia.
 29. *A.* Hodie spes Adamo facta
 est Dominum universi in te ita
 reconciliatum esse, ut descenderet
 ad eum a maledictione solvendum
 ac liberandum ; accipe verba mea
 cum gratiarum actione.
 30. *M.* Hæc quæ mihi hodie
 locutus es stupore et admiratione
 me perculserunt. Timeo, domine,
 præbere tibi assensum, ne fraus
 adsit in verbis tuis.
 31. *A.* Quando missus sum ut
 nuntium tibi afferrem, audisti sa-
 lutem quam attuli tibi ; verax est
 Dominus meus, qui sic vult ex te
 mundo apparere.
 32. *M.* Omnia verba tua admi-
 ratione me percellunt, rogo, do-
 mine, ne reprehendas me, nam

a M - b M - c A - d M

. ٥ / ٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ .
 . ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ .
 . ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ .
 . ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ .
 . ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ .
 . ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ .
 . ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ .
 . ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ .
 . ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ .
 . ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ .
 . ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ .
 . ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ .
 . ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ .
 . ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ .
 . ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ .
 . ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ .
 . ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ .
 . ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ ٥٥٠ .

a M ٥٥٠ — b M ٥٥٠ — c M ٥٥٠ — d M ٥٥٠ — e M ٥٥٠ — f M ٥٥٠ — g M ٥٥٠ — h M ٥٥٠ — i M ٥٥٠ — k M ٥٥٠

visti. Si flamma est, ut dicis, quomodo fiet ut sinus meus non lædatur a flamma inhabitante ?

41. *A.* Sinus tuus, sanctissimo repletus et a divinitate latenter obsignatus, locum præbet sanctificatum et valde dilectum. Ingressus est Deus, ut in eo appareret.

42. *M.* Angele, ostende mihi cur placuit Domino tuo ut in paupercula habitaret. Ecce filiæ regum mundum replent, in me inope cur sibi complacuit ?

43. *A.* Facile ipsi erat ut habitaret in divite, sed amavit paupertatem tuam, ut pauperibus consociaretur et ditaret eos quando revelabitur.

44. *M.* Explica mihi, Domine, si nosti, quando vult ad me venire ? An sicut ignis apparebit mihi, quando habitabit in me, ut dixisti ?

45. *A.* Voluit, venit et jam in te habitat ; non sensisti eum ut nullam commotionem patereris. Non audeo te intueri, o plena igne non comburente.

46. *M.* Vellem, domine, te interrogare. Explica mihi etiam Filii mei in me habitantis consilia, nescio quid faciam, ut nullum patiatu contempum.

47. *A.* Exclama: Sanctus, sanctus, sanctus, quia non desinunt legiones angelicæ ab hoc clamore ; nec aliud de Filio tuo, præter sanctum, dicendum habemus.

48. *M.* Sanctum, gloriosum, be-

. وحصه صفا س: و/صهه
 . صصلا له صا ل تله
 * صلا هصلا وحصلا^a
 ; و/صهه صصه صصلا له راصهه
 . حصا ه/تعا له بصصه^b
 . وبصه صصه صصه صصلا
 * وبصه صلا^c صصا و صلا
 ; و ت هه صصه صلا صصه صصلا
 . وحصه صصلا لا صصه صصلا^d
 . ولا له صصه صصلا
 * و صصه صصه له صصه صصلا^e
 . ه صصه صصه صصه صصه
 . له صصه صصه صصه
 . ه/تعا صصه صصه صصه
 * وبصه صصه صصه صصه
 . ه صصه صصه صصه صصه
 . له صصه صصه صصه صصه
 . ه صصه صصه صصه صصه
 * له صصه صصه صصه صصه
 . له صصه صصه صصه صصه
 . حصا ه/تعا صصه صصه
 . له صصه صصه صصه صصه
 * له صصه صصه صصه صصه
 . له صصه صصه صصه صصه
 . له صصه صصه صصه صصه
 * له صصه صصه صصه صصه
 . له صصه صصه صصه صصه
 . له صصه صصه صصه صصه
 * له صصه صصه صصه صصه

nedictum sit nomen ejus qui hu-
 militatem ancillæ suæ respexit.
 Igitur beatam me dicent omnes
 generationes in mundo¹.

49. *A.* Superna et ima psallant
 ei, angeli et homines eum glorifi-
 cent, quia omnium Dominus, ut
 omnia renovaret, illapsus est et ha-
 bitavit in virgine.

50. *M.* Magna est et inestimabilis
 ejus misericordia labiisque ineffa-
 bilis. Quem cœli superni capere
 non possunt, ei venter in terra
 sufficiens fuit.

51. *A.* Cœli et terra ei benedi-
 cant; angelus, virgo, hominesque
 omnes sanctum eum proclamant,
 quia ex amore e cœlo descendit
 et homo factus est.

52. *M.* Cœli et angeli gratias
 agant ei, gaudeat terra in virgine;
 ambæ partes cum lætitia dent glo-
 riam Filio, eorum Domino.

53. *A.* Ambæ partes commixtæ,
 angeli et homines, glorificent filium
 qui pacem instauravit inter eos,
 quum exacerbati essent et tumultu-
 arentur.

54. *M.* Gratias tibi Domine, ab
 omnibus igneis ordinibus invisibi-
 libus, omnibusque vocibus psallat
 terra tibi laudes.

¹ Luc. I, 48.

صصه صصه صصه صصه — م صصه صصه — م صصه — م صصه — م صصه — م صصه — م صصه
 — م صصه — م صصه — م صصه

XVIII.

XVIII.

לעד עפפסלא ווהכניו ומגילא אדיר
כלא מלא : וזכר חבד וסו / לזגאל *

Hymnus in commemorationem Dei genitricis ad tonum : Pater scripserat epistolam¹.

1 / אדני חניב מטלח .
למסלעסו ומניסר חסלא .
לד מלך סרסו . עניסו עגלא לזגאל .
ווסו / חסלא חניא וספ .
ומגילא אד סתא לללחא *
2 / אסל וזנסר לזגאל חסו .
ספזרא חסו ספסלחיסר .
ולא נסמך לללח . ומגילא חבסלחיסר .
וזסר וסו עזכר ופסעססו .
לא נעניסר וזסעל חלא חסו *
3 / אעלח דסו חסנעלל .
סלסו / סזרסו לזגאל .
סלסו חסו חסו . חניז / וזפסל חסו .
חג לללח סלסו .
* וחבסלו ספססו חסו עסלא *
4 / אפ לזגאל חסו חבסלח .
סלא עגילא חג לזגאל וסללל .
ו / אד וסו חסלסו חסו . חסו / ולא לללח .
סלא / ססמביל חסללח .
* וספסל ססזר חסו לא חסו ח *
5 / א / זסר וזגאל אעלסו .
זסו ועססו / אדסו וסו חג סבסר .
סללל זסו ועזל . חבסעל חניא וספ .
ססו / חסו חניעל .
* ולא רזכר ססלל חניב עססו *
6 / א / אדני חסו חסו חניא .

1. Excita, o cithara mea, modulus tuos in laudem Mariæ virginis, eleva vocem tuam et psalle generationem prorsus admirabilem hujus virginis, Davidis filiæ, quæ vitam mundo peperit.
2. Amans miratur eam et scrutator pudore suffunditur ejusque os obturatur ne audeat perscrutari matrem, quæ, virginalibus integris, peperit. Res explicatu altissima est. Disputatores non audeant de Filio ejus inquirere.
3. Conculcavit puer execrabilem serpentem, et confregit caput aspidis, atque sanavit Hevam a veneno in eam projecto per draconem homicidam, qui fraude sua eam detruserat in infernum².
4. Sicut mons Sina accepi te, nec ab igne tuo formidando combussa sum, quia tu occultasti me ab igne tuo ut non noceret mihi ; non combussit me flamma tua quam intueri seraphim non possunt³.
5. Adam secundus⁴ appellatus est ille cujus nomen est ab antiquo, quia habitavit in filia Davidis et in ea absque semine et doloribus factus est homo. Benedictum nomen ejus.
6. Gabriel, quum missus est,

¹ Stropha sex versus continet septem et quinque syllabarum, hoc modo : 775577. Deest responsorium. Strophæ, ut in hymno præcedenti, acrostichæ sunt, juxta ordinem alphabeti.

² שְׁאִיִּל Hades, infernus, hebraice
³ Ista stropha videtur aliunde in hunc locum intrusa.
⁴ Cfr. 1 Cor. XV, 45.

١٥٨ لا تخبى منى حم اعدلس .
 مدون لومونا ولبعا . حمنا مهعتط .
 نكل حمر لومونا ولبعا .
 وصدك مع شعرا حلوسه *
 ا١ اف بوب منمر حدد ولبعا .
 خلا دلمونه مع حمنا وصدون .
 وصدد ستبالا . ولبعا صدك طومونه .
 ولصدون هئا ولبعا وصدنا .
 ولا لالا ددممه ورونه حمنا *
 ا١ احم لومونا حمر ولبعا .
 ولبعا صدك لومونا لا سحمر ل .
 دلمونا صدك لالا . حصعا ولبعا حسم .
 لومونا صبا لا سبدون .
 ولا سمونه حققدا حلوسه *
 د دالمونا ولبعا وصدنا ولبعا .
 بوب دالمونا ولبعا وصدنا .
 مدحصلا ورونه . حصلا حدام .
 مهصدون لومونا حصدون .
 مدلا حصدنا وصدنا ولبعا لا حمنا *
 د دححصلا وصدنا .
 صدكنا لومونا منمر وصدنا .
 مدحصونه دوف لومونا . حصدنا ولبعا .
 دالمونا سبالا سبالا سبدون .
 ولا حصلا ولا لومونا مبدون *
 د صدون وصدنا ولبعا .
 اف لعا ولبعا وصدنا صدك دوز .
 دالمونا حقه حصدونه . حصدنا صدون .
 دالمونا حصدنا وصدنا .
 وصدك وصدنا وصدنا وصدنا *
 د حصدنا وصدنا وصدنا وصدنا .
 وصدنا وصدنا وصدنا وصدنا .

paraverat in ea mansionem Domino suo ; in hac mansione Dominus univit¹ stirpem hominum pusillorum et humilium cum stirpe Dei, omnes passiones excedente.

7. Ipsa Maria rogavit edoceri de conceptione ejus ab angelo eam annuntiante, quia nova in aure sua dicta audiverat ; sed corripuit eam Gabriel, ne ipsa defatigaretur in investigando filio.

8. *Quomodo fiet istud quoniam virum nunquam cognosco*² ? Conceptionem cum virginitate consistere difficile est, hoc natura nostra non cognoscit, nec ulli unquam feminæ ostensum fuit.

9. Putabat virgo filium per viam fetus in uterum venisse et quærebat eum in via naturæ consueta ; at ille sua nativitate viam definivit ; ingressus est uterum, virginalibus non solutis.

10. Veritate sibi revelata credit Maria se concepisse ; Filius reliquit antiquam nativitatis viam et per novam viam, quam nec natura nec mens noverant, descendit in eam.

11. Per infantem Mariæ benedicta est illa mater quæ maledicta fuerat ; benedictiones usque in intima ejus penetrarunt per infantem qui occidit mortem et satanam, a quibus Adam in servitutum reductus fuerat atque in terram prostratus.

12. In sinu Mariæ infans factus est qui ab æterno æqualis est Patri.

¹ Syriace habetur *miscuit*, quod verbum pro « univit » Ephræmus sæpius usurpat. Vide notam ¹

t. 1, 226.
² *Luc. 1, 34.*

. סבוכה לה זכרה . סמלה משה .
 . סבוכה לה זכרה . סמלה משה .
 * סבוכה לה זכרה . סמלה משה .

. סבוכה לה זכרה . סמלה משה .
 . סבוכה לה זכרה . סמלה משה .
 . סבוכה לה זכרה . סמלה משה .

. סבוכה לה זכרה . סמלה משה .
 . סבוכה לה זכרה . סמלה משה .
 . סבוכה לה זכרה . סמלה משה .

. סבוכה לה זכרה . סמלה משה .
 . סבוכה לה זכרה . סמלה משה .
 . סבוכה לה זכרה . סמלה משה .

. סבוכה לה זכרה . סמלה משה .
 . סבוכה לה זכרה . סמלה משה .
 . סבוכה לה זכרה . סמלה משה .

. סבוכה לה זכרה . סמלה משה .
 . סבוכה לה זכרה . סמלה משה .
 . סבוכה לה זכרה . סמלה משה .

. סבוכה לה זכרה . סמלה משה .
 . סבוכה לה זכרה . סמלה משה .
 . סבוכה לה זכרה . סמלה משה .

Communicavit nobis magnitudinem suam et acquisivit infirmitatem nostram; factus est nobiscum mortalis, ut, infusa nobis ejus vita, non amplius moriamur.

13. Adam supernus apparuit cum omnibus quæ erant prioris Adami ejusque vestigia secutus est, excepto peccato, et idcirco Adam appellatus est a suo præcone Paulo¹.

14. In formatione prioris Adæ conjugium et partus requisita haud fuere, quia Deus, assumpto pulvere in pugillo suo, solus plasmavit Adamum, atque in eo ostendit virtutem et sapientiam suam.

15. Patet eadem ratione Verbum incarnatum esse de Maria virgine et in mysterio adventus ejus nullum apparuisse conjugium; ipse quippe, prout voluit, corpus assumpsit, incarnatus est et venit in mundum.

16. Maria hortus est in quem imber benedictionum a Patre descendit; ipsa ex illo imbri aspersit faciem Adami, et revixit atque a sepulchro surrexit ille qui a suis inimicis sepultus fuerat in inferno.

17. Magnus doctrinæ thesaurus aperuit se ex amore coram me et ursit ut de mysterio filiæ Davidis verba facerem; venite, auditores, delectamini doctrina amatores suos ditescente.

18. De hominum salute doctrina benedicta semper sollicita fuit; nunc loquitur de mysterio virginis purissimæ quæ peperit in carne

¹ 1 Cor. XV, 45.

39. د بوهو جب صوبت دمهال .
 سهوحدت لاوتلا ودهال .
 بعجمه سوو دهوسا . سوحيه سوو هتفا .
 سهوللاهمه حراوهوا .
 او صوبت دمهال وبهلم لهجه حبب .
 سوهمال اوس صوبتور /الابراما
 حدمهوه ووهب صوبتا .
 ه/وهي دهوتاهوه . هفهللا وهوس ستا .
 ه/هلم /وهوس صو سعديه .
 ه/اسم هفلا لهجه حبب .
 د حبالا فسهولال /الاسيه .
 هه حتره /وديه صوبتا .
 وحب لا ولدع اوسا لوه سبهوه وهوسا .
 حبب صوبتا لالهوا .
 وحصهوه اوسا لاهل وبهلم .
 د دلا اوس لا صوبت اوسهال .
 وهب /وهوس سها حبب لاهيه .
 سلا لاهت وهب صوبتا . لهجلا وبهسها .
 وهوه الاهل صوبتور لاهوس .
 وهوسه اوسا حبب لاهل صوبتا .
 هفهبها اوسه لاهتا سولافوا .
 ه/وهيه سوو هفهبها وهوا دهوه .
 ه/وهوا بهبهوه . هفهللا هلا حواوه .
 ه/هيه وهوسه هفهبها .
 وبهلمه صوبتا ولا دهال وهب .
 ه/وهوه دهوتاهوه هفهبها .
 وهوتاهوه صو لاهل حاهال .
 هفهبها دهوه . وهب صوبتور سهوه .
 هفهبها صوبتا وهب .
 ه/وهوا لاهل اوس هفهبها .
 ه/وهوا وهب صوبتا .
 ه/وهوه لاهل حسهال . ه/وهوا وهبها .

39. Sit in te, Domine, solatium et confortatio protoparentibus afflictis qui in horto, exuta gloria, induerunt folia; ecce fasciis indutus es propter eos, ut nempe redeant in Eden.

40. Maria vitis est quæ apparuit in stirpe benedicta Davidis; propagines ejus produxerunt botrum sanguine vivifico plenum; bibit Adam de vino illo et resuscitatus rediit in Eden.

41. Vitula amabilis quæ in pecoribus Abrahæ benedicti præmonstrata est, absque imposito sibi conjugii jugo peperit Deum, qui suo amore factus est homo ut nos salvaret.

42. Non intervenit congressus conjugii quum Adam et Heva creati sunt, nec necesse fuit ut apud Dominum appareret, quia Deus creavit Adamum et idem ipse factus est homo in fine temporum.

43. Præcepisti aquis et terræ, et produxerunt res quas formasti in eis; hoc observarunt impii et nullam quæstionem posuerunt, dum e contra suum intellectum acuunt ut perscrutentur natiuitatem tuam incomprehensibilem.

44. Audite benedictiones ejus a cherubim in curru, et blandimenta matris virginis; in curru apparet vehemens ejus majestas, apud Mariam ejus amor; cherubim benedicunt cum tremore; puella, quia mater est, amat.

45. Verbum vitæ in habitaculum defunctorum a tua majestate mittatur et dicat Hevæ in sepulchro

. וְחַיָּים מְגִיבֵי חַבְלֵי חַיָּים
 * וְהוּא יְהוֹה פִּינָא סַחְחָא
 . וְזַחַר יְהוּהָ חֲתֻמָּהּ וְהַלְלָא .
 . הוּא מְגִיבֵי יְהוֹה וְנִשְׁעֵי חַבְלֵי חַיָּים .
 . וְהוּא מְגִיבֵי חַבְלֵי חַיָּים . וְהוּא מְגִיבֵי חַבְלֵי חַיָּים .
 . וְהוּא מְגִיבֵי חַבְלֵי חַיָּים .
 * וְהוּא מְגִיבֵי חַבְלֵי חַיָּים .
 . וְזַחַר יְהוֹה וְהַלְלָא .
 . אֵיפֵי חַיָּים מְגִיבֵי חַבְלֵי חַיָּים .
 . אֵיפֵי חַיָּים מְגִיבֵי חַבְלֵי חַיָּים .
 . אֵיפֵי חַיָּים מְגִיבֵי חַבְלֵי חַיָּים .
 * אֵיפֵי חַיָּים מְגִיבֵי חַבְלֵי חַיָּים .
 . אֵיפֵי חַיָּים מְגִיבֵי חַבְלֵי חַיָּים .
 . אֵיפֵי חַיָּים מְגִיבֵי חַבְלֵי חַיָּים .
 * אֵיפֵי חַיָּים מְגִיבֵי חַבְלֵי חַיָּים .
 . אֵיפֵי חַיָּים מְגִיבֵי חַבְלֵי חַיָּים .
 . אֵיפֵי חַיָּים מְגִיבֵי חַבְלֵי חַיָּים .
 * אֵיפֵי חַיָּים מְגִיבֵי חַבְלֵי חַיָּים .
 . אֵיפֵי חַיָּים מְגִיבֵי חַבְלֵי חַיָּים .
 . אֵיפֵי חַיָּים מְגִיבֵי חַבְלֵי חַיָּים .
 * אֵיפֵי חַיָּים מְגִיבֵי חַבְלֵי חַיָּים .

jacenti : « Filia tua, virginalibus
 integris, peperit puerum qui solu-
 turus est tuum debitum. »

46. Altissimus erat in puellæ
 visceribus, dum ipsa nesciret illum
 in ventre suo moveri ; sigilla posita
 erant super sinum ejus, et ipse
 jam in utero degebat ; illa expect-
 abat quandonam venturus esset,
 et ipse jam ingressus integer erat
 in utero ejus.

47. Antiquus dierum cum sua
 celsitate habitavit, ut infans, in
 utero. Ignis habitavit in ventre
 carnis ; ille qui est ab æterno ini-
 tium sumpsit per conceptionem.

48. Gloria infanti qui matrem
 suam prius in utero formavit, et,
 ad eam postea rediens, factus est
 infans ipsa junior ; qui matre sua
 senior erat, junior ipsa factus est,
 quia voluit.

49. Laus Mari sapientiæ, quod,
 in sinum virginis ingressum, ibi
 habitavit. Dum cœli et terra plena
 sunt majestate ejus, continuit eum
 uterus filiæ David, et puella parva
 amplexata est eum in sinu suo.

50. Duæ matres visæ sunt quæ
 pepererunt pueros dissimiles, una
 peperit hominem qui ipsam male-
 dictione affecit, et Maria peperit
 Deum qui mundum replet bene-
 dictione.

51. Benedicta tu, Maria, filia
 Davidis, et benedictus fructus
 quem dedisti nobis. Benedictus Pa-
 ter qui misit Filium suum ad salu-
 tem nostram, et benedictus Spiritus
 Paraclitus qui docuit nos mysterium
 ejus. Benedictum nomen ejus.

١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠
 ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠
 ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠
 ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠
 ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠
 ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠
 ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠
 ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠
 ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠
 ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠
 ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠
 ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠
 ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠
 ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠
 ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠
 ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠ ١٠٠٠٠

7. « Mens mea tuo timore perturbatur, collige sensus meos, ut laudem te. Miror te, quomodo siles, quum tonitrua vocum in te occultentur.

8. « Ut infans e me ortus es, et ut gigas roborascis; *Admirabilis* es, sicut te appellavit Isaias, de te vaticinatus¹.

9. « Ecce totus apud me es, et in Genitore tuo totus absconderis. Omnes cœli altitudines tua majestate plenæ sunt, et sinus meus pro te angustior non est.

10. « Habitaculum tuum est in me simul et in cœlis. Cum cœlis laudabo te. Cœlicolæ me admirantur beatissimamque prædicant.

11. « Cœlum sustineat me suis amplexibus, quia præ illo honorata sum. Etenim cœlum non fuit tibi mater; sed illud effecisti thronum tuum.

12. « Quam honorabilior et venerabilior mater regis throno ejus! Gratias tibi agam, Domine, quia voluisti ut fierem mater tua; blandis canticis te celebrabo.

13. « O gigas qui terram sustines et voluisti ut ipsa te portaret, tibi laus. O dives qui filius factus es filiæ pauperis, tibi gloria.

14. « Omnibus antiquior, qui descendisti ad me, infans factus, tibi meum « *Magnificat*. » Sedes super genua mea, et super te suspensa

¹ Is. IX, 6.

^a A ١٠٠٠٠ — ^b A ١٠٠٠٠ — ^c D ١٠٠٠٠ — ^d D ١٠٠٠٠ — ^e ١٠٠٠٠

חב סחטוהי נלסגה .
 * סלף וזה פראן ו/תנז לזוה .
 חג'ו לזנת'ו חב נלסגה .
 לזוה סלז'ו ו/סוה נלסגה .
 * לחס'ו ו/עס'ו לזוה לזוה .
 ו/נלסגה חוה פוהנלסגה .
 * לזוה חס'ו לזוה חס'ו .
 * לזוה חס'ו סע'ו סע'ו .
 חו'ו סע'ו ו/נלסגה .
 * חב סל חס'ו נלסגה .
 * לזוה סע'ו חס'ו נלסגה .
 * סע'ו חס'ו חס'ו נלסגה .
 * לזוה סע'ו חס'ו נלסגה .
 * סע'ו חס'ו חס'ו נלסגה .
 * חס'ו חס'ו חס'ו נלסגה .
 * חס'ו חס'ו חס'ו נלסגה .
 * חס'ו חס'ו חס'ו נלסגה .

cerpant, per te dulces fiant fauces eorum, quas fructus vetitus amaras reddiderat.

23. « Servi expulsus per te ingrediantur, ut rursus obtineant beneficia quibus spoliati fuerunt. Vestis gloriæ ipsis fias ad tegendam eorum nuditatem.

24. « Appareas in inferis ubi jacent; expellas ab eis tenebras; puer senex, nate mi, in te omnes pueri benedicantur.

25. « Qui in inferis detinentur per te exeant; tenebræ ipsæ per te illuminentur; pauperes, Domine, per te ditentur, et egentes per te abundant.

26. « Esurientes per te satientur, mortui ad vocem tuam resurgant. Cæli et terra per te vocibus laudis resonent. Benedictus omnium Dominus qui misit te. »

XX.

XX.

* סע'ו חס'ו חס'ו נלסגה .
 * סע'ו חס'ו חס'ו נלסגה .
 * סע'ו חס'ו חס'ו נלסגה .
 * סע'ו חס'ו חס'ו נלסגה .
 * סע'ו חס'ו חס'ו נלסגה .
 * סע'ו חס'ו חס'ו נלסגה .
 * סע'ו חס'ו חס'ו נלסגה .
 * סע'ו חס'ו חס'ו נלסגה .
 * סע'ו חס'ו חס'ו נלסגה .
 * סע'ו חס'ו חס'ו נלסגה .

Hymnus de Simeone sene in tono : Pater scripserat¹. **Responsorium:** Benedictus Christus quem cum amore Simeon in ulnis suis portavit.

1. Virgo purissima invitavit me hodie ad dicendum de ea. Venite, juvenes nuptiarum, delectamini convivio spirituali quod invitatis virgo paravit.

2. Ortus est e matre ipsi gra-

¹ Stropha habet sex versus hoc ordine : 775377. Vid. supra hymnum XVIII. Idem hymnus invenitur in cod. add. 17,141, ubi Jacobo (Sarugensi) tribui-

tur. Unde dubium fit an revera opus sit S. Ephræmi. Visum est autem hunc hymnum non esse separandum a ceteris B. M. V. laudibus.

. חסדו סעב לזקנא .
 ✧ חבטתא מוהדונו חבטתא
 . דהדונו ? וסחלא וכו' מכלא .
 . וכו' / סעב למאן ולא עבד .
 . חבטתא וכו' . דהדונו חבטתא וכו' .
 . חבטתא וכו' .
 ✧ חבטתא וכו' .
 . סעב מוהדונו לאדונו .
 . חבטתא וכו' / סעב .
 . סעב לאדונו . חבטתא וכו' .
 . סעב מוהדונו .
 ✧ חבטתא וכו' .
 . סעב חבטתא .
 . סעב מוהדונו חבטתא .
 . סעב מוהדונו חבטתא .
 ✧ חבטתא וכו' / סעב .
 . סעב מוהדונו חבטתא .
 . סעב מוהדונו חבטתא .
 ✧ חבטתא וכו' / סעב .
 . סעב מוהדונו חבטתא .
 . סעב מוהדונו חבטתא .
 ✧ חבטתא וכו' / סעב .
 . סעב מוהדונו חבטתא .
 . סעב מוהדונו חבטתא .
 ✧ חבטתא וכו' / סעב .

fuit antiquis et oblatio ejus a recentioribus accepta fuit.

9. Primogenita Abelis ipse accepit et Cainum ipsi haud gratum rejecit ; magnus Melchisedech in figuram ejus sacerdotio functus est, decimasque obtulit et similam, Joseph autem adduxit eum in templum.

10. Ostendit diem suum Abrahamæ, in arbore et ariete apparuit¹, dedit Eliezero vestem et consensum et cum parentibus oblationes altari imposuit ad purificationem.

11. Simeon magna senectute gravatus videns prodigium, amore flagravit, susceptum in ulnis infantem mirabundus adoravit eumque supplex his verbis deprecatus est : « *Nunc, Domine, quum viderim te, requiescam* ². »

12. Spiritu impulsus, Simeon Christum in templo expectabat. In magna visione Dominum suum aspiciebat. Viso igitur puero, senex, amore flagrans, eum deprecabatur.

13. Puer, a virgine in lucem editus, filo vitæ eum alligaverat, promissione jamdiu ei facta : « *Donec videris me infantem, non demitteris e mundo.* »

14. Transierunt generationes et anni, promissione in verbo remanente. Ea alligatus senex stabat expectans. Facta igitur desideratæ manifestationis die, deprecatus est ut e vita dimitteretur :

¹ Vide supra, col. 537, n. 2.

² Luc. II, 29.

15. « Ecce oculi mei vident
 Misericordem tuum¹. Juxta pactum
 a te initum, dimitte me, Domine.
 Conservasti me et honorasti me
 senectute, dimitte me e vita, quia
 vidi te ; in vita quippe remane-
 bam ut te susciperem.

16. « Dimitte me, Domine, ut
 requiescam in pulvere et annun-
 tiem omnibus defunctis : « Adest
 qui solvit captivos ; Dominus attu-
 lit nuntium vobis defunctis, ad-
 venire scilicet illum qui resuscitat
 omnes. »

17. « Dimitte me, o vitæ fili,
 qui me conservasti et reliquisti ut
 in mundo te conspicerem. Vidi
 manifestationem tuam et visione
 tua exaltatus sum. Vadam et inter
 mortuos requiescam ut omnibus
 nuntium tui adventus afferam. »

18. A sene annoso tenerem pue-
 rulum supplicari ut senex ab eo e
 vita dimittatur res est valde mira
 sapientibus, illa eadem cedit Ju-
 dæis et gentibus in confusionem ;
 facile quippe erat ei qui senem
 servaverat ut illum e vita dimit-
 teret.

19. Portat Simeon infantem in
 ulnis, seraphim ac angeli in for-
 cipe. Iste infans decus est Ecclesiæ
 et synagogæ scandalum. Subsana-
 natrix odit lucem, filia autem lucis
 exultat in pueri humiliatione.

20. Veni, o Judæ assecla, qui
 non confiteris Deum natum esse ;
 quemnam Simeon deprecabatur ut
 e vita dimitteretur, nisi Dominum
 spirituum, qui Deus est et homo
 apparuit ?

¹ Luc. II, 30.

. עבֵּהּ וְיֵלֵךְ מִלְּפָנָיו .
 וְיִלְחַץ לֵבָּהּ חַלְלָהּ וְיִדְעֶנָּהּ כִּדְמָהּ .
 . וְהִלְלָהּ כְּדִמְיוֹ . מִבְּעֵינֵינוּ דִּפְעֵמָהּ .
 . וְעֲנֵנוּ אֲדֹנָי וְיִשְׁמָעֵנוּ אֲדֹנָי .
 . וְחַסְדְּךָ יִשְׁמָעֵנוּ אֲדֹנָי וְיִשְׁמָעֵנוּ אֲדֹנָי .
 . עֲבֵהּ וְיֵלֵךְ מִלְּפָנָיו .
 . וְיִלְחַץ לֵבָּהּ חַלְלָהּ וְיִדְעֶנָּהּ כִּדְמָהּ .
 . וְהִלְלָהּ כְּדִמְיוֹ . מִבְּעֵינֵינוּ דִּפְעֵמָהּ .
 . וְעֲנֵנוּ אֲדֹנָי וְיִשְׁמָעֵנוּ אֲדֹנָי .
 . וְחַסְדְּךָ יִשְׁמָעֵנוּ אֲדֹנָי וְיִשְׁמָעֵנוּ אֲדֹנָי .
 . עֲבֵהּ וְיֵלֵךְ מִלְּפָנָיו .
 . וְיִלְחַץ לֵבָּהּ חַלְלָהּ וְיִדְעֶנָּהּ כִּדְמָהּ .
 . וְהִלְלָהּ כְּדִמְיוֹ . מִבְּעֵינֵינוּ דִּפְעֵמָהּ .
 . וְעֲנֵנוּ אֲדֹנָי וְיִשְׁמָעֵנוּ אֲדֹנָי .
 . וְחַסְדְּךָ יִשְׁמָעֵנוּ אֲדֹנָי וְיִשְׁמָעֵנוּ אֲדֹנָי .
 . עֲבֵהּ וְיֵלֵךְ מִלְּפָנָיו .
 . וְיִלְחַץ לֵבָּהּ חַלְלָהּ וְיִדְעֶנָּהּ כִּדְמָהּ .
 . וְהִלְלָהּ כְּדִמְיוֹ . מִבְּעֵינֵינוּ דִּפְעֵמָהּ .
 . וְעֲנֵנוּ אֲדֹנָי וְיִשְׁמָעֵנוּ אֲדֹנָי .
 . וְחַסְדְּךָ יִשְׁמָעֵנוּ אֲדֹנָי וְיִשְׁמָעֵנוּ אֲדֹנָי .
 . עֲבֵהּ וְיֵלֵךְ מִלְּפָנָיו .
 . וְיִלְחַץ לֵבָּהּ חַלְלָהּ וְיִדְעֶנָּהּ כִּדְמָהּ .
 . וְהִלְלָהּ כְּדִמְיוֹ . מִבְּעֵינֵינוּ דִּפְעֵמָהּ .
 . וְעֲנֵנוּ אֲדֹנָי וְיִשְׁמָעֵנוּ אֲדֹנָי .
 . וְחַסְדְּךָ יִשְׁמָעֵנוּ אֲדֹנָי וְיִשְׁמָעֵנוּ אֲדֹנָי .

21. Quisnam est ille puerulus quem in ulnis portat sacerdos et coram quo supplices fundit preces? Confitetur cum amore se ab eo in vita servatum et cum amore supplicat e vita ab eo dimitti.

22. Quis est ille senex annosus qui supplex recens natum rogat ut dimittatur? Nisi senex puerulo junior esset, supplices ei non offerret preces ut ab onere senectutis solveretur.

23. Benedictus ille senex infantem fasciis involutum deprecabatur, quia didicerat quis esset et sciebat illum esse a quo vita ejus servabatur; rarus etiam erat illum infantem sole ac homine esse antiquiorem.

24. Etenim, nisi scivisset illum esse omnium ætatum dominum posseque servare aut dissolvere sæculum, supplices ad eum non direxisset preces ut a senectutis onere liberaretur æternaque donaretur requie.

25. Per Spiritus revelationem agnoverat puerulum silentem. Statim igitur ac illum vidit a precibus non se continuit, sed vocem elevavit ut confiteretur Deum esse qui homo apparuit.

26. Veniat Mediator audiatque petitionem hujus inclyti senis, qui, inclinato capite, supplex adorabat puerulum ulnis suis impositum, deprecans ut misericorditer suæ indigentiae subveniret.

27. « Quia vidi Misericordem tuum, dimitte me ex hac vita. » Ita orabat Simeon, et sua illa con-

. סָוִתָּא דַּלּוּתָּא וְיִשְׁכַּח חַיִּים .
 . סִלַּא מִתְּבַרְכֵּי דְאֵלִים וְיִשְׁכַּח חַיִּים .
 ✽ חִסְדֵּי עֵבֶר אֶחָא חַיִּים ;
 . מְרַחֵם מִן עַמֵּי עַבְדָּא .
 . מִיֵּתֵר לְעַמֵּי עֵבֶר וְיִשְׁכַּח חַיִּים .
 . אֶתְבְּרַח וְיִשְׁכַּח חַיִּים . דְּלֵאלֵהֵם תִּתְּבַרְכֵּי עַמֵּי .
 . אֶתְבְּרַח וְיִשְׁכַּח חַיִּים .
 ✽ אֵלִים אֶתְבְּרַח וְיִשְׁכַּח חַיִּים ;
 . אֵלִים אֶתְבְּרַח חַיִּים .
 . וְהַלַּלְתְּ אֶתְבְּרַח וְיִשְׁכַּח חַיִּים .
 . אֵלִים אֶתְבְּרַח וְיִשְׁכַּח חַיִּים .
 . סְבִיבֵי דְאֵלִים וְיִשְׁכַּח חַיִּים .
 . אֵלִים אֶתְבְּרַח חַיִּים .
 ✽ מַלְאֲכַי עַמֵּי וְיִשְׁכַּח חַיִּים ;
 . אֵלִים אֶתְבְּרַח וְיִשְׁכַּח חַיִּים .
 . וְיִשְׁכַּח חַיִּים אֶתְבְּרַח חַיִּים .
 . אֵלִים אֶתְבְּרַח וְיִשְׁכַּח חַיִּים .
 ✽ אֵלִים אֶתְבְּרַח חַיִּים ;
 . אֵלִים אֶתְבְּרַח חַיִּים .
 . אֵלִים אֶתְבְּרַח חַיִּים .
 ✽ אֵלִים אֶתְבְּרַח חַיִּים ;
 . אֵלִים אֶתְבְּרַח חַיִּים .
 . אֵלִים אֶתְבְּרַח חַיִּים .
 ✽ אֵלִים אֶתְבְּרַח חַיִּים ;
 . אֵלִים אֶתְבְּרַח חַיִּים .

fessione testimonium reddebat infanti qui misericordiam et benedictiones possidet et sua misericordia condonat omni carni.

28. Inclinat se senex coram parvulo et senectus testimonium reddit infanti, ipsum vere esse antiquum dierum¹. De eo David testatur : « *Tu, puer, eras ab initio* ².

29. Senex sapiens qui in templo puerum in ulnis suis portabat, considerabat eum, et sciens illum esse antiquum dierum, deprecabatur ut ejus misericordia ab hac vita dimitteretur.

30. Filius Jesse appellavit eum puerum, quia eum sub forma pueri aspiciebat. In prima nativitate Patre junior non est, at quia venit ad nativitatem secundam, David vocavit eum puerum, utpote ex Maria natum.

31. Audivit Maria orationem senis Spiritu acti, et exultans atque ad eum accedens, dixit : « *Loquere, senex grandævè, dulcis est ut mel sermo tuus.*

32. « *Eleva vocem tuam, o senex, ut matres creatæ audiant et sis prece tua testis virginitati meæ, quod absque congressu conjugii natus est Bonus, ut salvaret mundum.*

33. « *Eleva vocem tuam, mitissime, et constringe chordas citharæ tuæ ad psallendum et cantu tuo*

¹ Dan. VII, 9.

² Ps. 109, 3.

. . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .
 . . . . .

suavi consolare tristitiam meam,
 quia filii populi mei illudunt mihi,
 cantu tuo compesce osos meos.

34. « Jucunda est vox tuæ de-
 precationis, loquere ut creaturæ
 audiant et sis testis verax, natum
 esse, servata virginitate, illum qui
 e cœlo descendit ut salvaret mun-
 dum. »

35. Quam suave erat colloquium
 puellæ et senis venerabilis, verbis
 suis res novas testantium! Sciebant
 quis esset ille parvulus et cujus
 Filius, et narrabant misericordem
 ejus generationem.

36. Ager benedictus dedit mani-
 pulum omnium gaudiorum pro-
 ventusque et fruges absque agri-
 colis. Portat Simeon in ulnis suis
 benedictiones easque mundo por-
 rigit.

37. Uterque gloriatur in illo
 fructu quem peperit virgo : puella
 quæ peperit eum et senex qui
 prosiliit in occursum ejus. Cœlum
 et terra lætati sunt in Mediatore
 qui pacificavit mundum.

38. Templum et sanctuarium,
 gaudete in hoc Domino sacerdotum
 qui obtulit oblationes et suscepit
 preces. Cum Josepho portabat vic-
 timas et cum hyssopo suo purifi-
 cabat mundum.

39. Simeon botrum vitæ e vite
 virginali decerptum portavit in
 ulnis suis eumque attulit cum be-
 nedictionibus in domum propiti-
 ationis, totaque sancta domus gavis-
 est in illo parvulo qui a Patre
 missus est.

. ܕܥܠܡܝܢ ܕܥܠܡܝܢ ܕܥܠܡܝܢ
 ܕܥܠܡܝܢ ܕܥܠܡܝܢ ܕܥܠܡܝܢ
 . ܕܥܠܡܝܢ ܕܥܠܡܝܢ ܕܥܠܡܝܢ
 ܕܥܠܡܝܢ ܕܥܠܡܝܢ ܕܥܠܡܝܢ
 ܕܥܠܡܝܢ ܕܥܠܡܝܢ ܕܥܠܡܝܢ

¹ E codice parisiensi 149, fol. 240 exscriptus

. ܕܥܠܡܝܢ ܕܥܠܡܝܢ ܕܥܠܡܝܢ
 ܕܥܠܡܝܢ ܕܥܠܡܝܢ ܕܥܠܡܝܢ
 . ܕܥܠܡܝܢ ܕܥܠܡܝܢ ܕܥܠܡܝܢ
 ܕܥܠܡܝܢ ܕܥܠܡܝܢ ܕܥܠܡܝܢ
 ܕܥܠܡܝܢ ܕܥܠܡܝܢ ܕܥܠܡܝܢ

40. Virgo exultavit quod cum
 peperisset et senex quod ejus ma-
 nifestatione e vita dimitteretur.
 Altare, quod parvulus cum obla-
 tionem visitavit, eum desideravit.
 Cælum et terra et omnia quæ in eis
 sunt glorificant eum quia per ejus
 nativitatem lætitia perfusi sunt¹.

stropham, Ephræmo adscriptam ad ejus normam
 hic hymnus compositus est :

. Pater scripserat epistolam per angelum eamque
 ad virginem Mariam in Nazareth miserat; eam enim
 elegerat ut esset mater Unigeniti sui, quando ori-
 retur ut salvaret mundum.

MONITUM

IN HYMNOS S. EPHRÆMI DE JEJUNIO QUADRAGESIMALI, ET DE CHRISTI MIRACULIS AC MYSTERIIS.

Hymnos 12 de magno jejunio subministrarunt sex Musæi Britannici codices. Nempe codex A = Add. man. 14,571, anno 519 exaratus. Iste codex, e quo jam edidimus hymnos de Azymis et Crucifixione, olim continebat decem Ephræmi hymnos de jejunio, sed quatuor priora exciderunt et nonnisi pars 5ⁱ servata est. Nostra hæc editio incipit ab hymno 6°.

Codex B = Add. man. 14,627, sæc. VI vel VII; is, sicut præcedens, olim decem habuit Ephræmi hymnos de jejunio, sed duo dumtaxat ultimi integri servati sunt cum ultimis octavi hymni vocibus. Respondent hymnis 9-10 codicis præcedentis et hymnis 4-5 nostræ editionis. De isto codice diximus I, prol. XLVIII.

Codex C = Add. man. 14,512, sæc. X. Is codex continet hymnos hic editos sub numeris 1-6 et subministravit hymnos 7-11. Hymni autem in hoc codice, ut fit in codicibus liturgicis, decurtati sunt, et ita quidem ut ex hymnis 1-5 codex unum dumtaxat effecerit.

Codex D = Add. man. 14,506, unde hymnos de Epiphania, de

Nativitate Domini et de beata Maria virgine aliosque desumpsimus; subministravit hymnos 2 et 6 per duas vices.

Codex E = Add. man. 17,189, sæc. V-VI. Ex eo hausimus hymnum 12^m, cujus textus syriacus jam ab Overbeek editus fuit sed absque translatione.

Codex F = Add. man. 14,438 sæc. VI. Is codex fol. 50-52 præbuit maximam partem hymni 7ⁱ, quem apud se etiam exstare mihi testatus est D. Rahmani.

Quum hymnus noster 6us in cod. D positus sit ante hymnum nostrum 1^m putaverim hymnos 6-7 initium efformavisse collectionis quam continebant codd. AB.

Ante hymnos de jejunio et post hymnos de crucifixione in tomo I editos, codex A continet quinque hymnos, quorum tres priores generali modo agunt de miraculis Christi usque ad ejus resurrectionem. Videntur convenire cum hymnis quinque ab J. S. Assemano recensitis inter hymnos Ephræmi de Ecclesia, *Bibl. or.* I, 90, n. 38. Tres tantum quinque horum hymnorum codex A continet, est enim

initio mancus. Strophæ autem eodem modo compositæ sunt in codice vaticano et in nostro codice, sequuntur duo hymni de tabulis legis et de Christo, quos Assemanus, *Bibl. Orient.* I, 91 recenset etiam inter hymnos Ephræmi de Ecclesia. Quinque isti hymni veniunt sub numm. XIII-XVII.

Codex B præbuit quatuor hymnos de mense Nisan ad triumphum Christi in resurrectione spectantes. Isti hymni veniunt sub numm. XVIII-XXI.

Codex 17,141, sæc. VIII aut IX, nobis servavit novem hymnos qui primum locum occupant inter hos 51 hymnos quos J. S. Assemanus, *Bibl. Orient.* I, 92 « de Virginitate » inscribit. Codex D supra indicatus tres alios hymnos ejusdem collectionis præbuit. Tota quidem collectio habetur in cod. vat. Nitriensi VII, sed pauca legi possunt quia codex aquis Nili immersus fuit quum Romam adveheretur. Hi duodecim hymni veniunt sub numm. XXII-XXXIII.

סד א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת י"ח

DE JEJUNIO AD TONUM

TU DOMINE, SCRIPSISTI².

I.

I.

א יצונו סודו .
 ב יצונו סודו .
 ג יצונו סודו .
 ד יצונו סודו .
 ה יצונו סודו .
 ו יצונו סודו .
 ז יצונו סודו .
 ח יצונו סודו .
 ט יצונו סודו .
 י יצונו סודו .
 כ יצונו סודו .
 ל יצונו סודו .
 מ יצונו סודו .
 נ יצונו סודו .
 ס יצונו סודו .
 ע יצונו סודו .
 פ יצונו סודו .
 צ יצונו סודו .
 ק יצונו סודו .
 ר יצונו סודו .
 ש יצונו סודו .
 ת יצונו סודו .
 י"ח יצונו סודו .

1. Congregamini et estote boni in jejunio negotiatores. Scripturæ enim divinum continent thesaurum. Ecce nunc clavi sanctæ jejunii vocis aperiuntur coram auditoribus. Benedictus rex qui inopi- bus suis thesauros suos aperuit.

2. Scripturæ præstant vestimenta convivio invitatis, saccum et lacrymas omnibus pœnitentibus, arma athletic. Libri sacri referti sunt divitiis. Benedictus qui omnibus adjumenta omnis generis paravit.

3. Aperite igitur, fratres, et a Domino accipite thesaurum hunc omnibus hominibus communem. Unusquisque velut thesaurarius clavem ejus detinet. Dives quis non fiat? Benedictus qui dissolvit causas nostræ abjectionis.

4. Magnum est istud donum quod cæcitati nostræ objicitur. Quamvis autem unusquisque nostrum duobus sit oculis instructus, pauci tamen sunt qui hoc donum agnoverint quid et quale sit. Parce, Domine, cæcis qui aurum tantum vident.

¹ Scilicet de jejunio quadragesimali ut notatur infra ad finem hymni 5ⁱ. Quod etiam habent codd. BCD pro hymnis quos referunt.

^a E ccd. A, fol. 41.

² Hisce verbis incipit hymnus 10us *Adversus Scrutatores Opp. Syr.-lat.* III, 20. Stropha continet 10 versus inæquales hoc ordine: 5674444556.

חַבּוּ בְּמַנְתְּרָא סַעְסַעַתְּ חַבְּרָא .
 פּוֹסֵטְמוּתֵיךְ מִן עַד צַוְּיָא מִלְּחַמְתֵּיכוֹן *
 בְּחַזְקָתֵךְ וּבְרִנְתֵךְ וְלִלְלָתֵיךְ .
 אִמְרוּ בְּמַנְתְּרָא לְחַיֵּיךְ חַסְדֵּיךְ .
 אִתְּרַן וּבְלֵאָה לְחַסְמֵיךְ .
 לָא אַחְסֵי כֻמְפֵי דִמְרֵיךְ .
 אִמְרוּ חַסְדֵּיךְ חֵטְאֵיךְ . סָבַח בְּמַנְתְּרָא * .
 וַיִּזְכַּךְ אַחַשְׁבַּנֵּיךְ חַבְּרָא בְּמַנְתְּרָא .
 אַחַשְׁבַּנֵּיךְ חַבְּרָא וְחַבְּרָא .
 חַבְּרָא חַבְּרָא חַבְּרָא חַבְּרָא * .
 וּבְמֵי וְלִבְנֵי חַבְּרָא חַבְּרָא .
 חַבְּרָא חַבְּרָא חַבְּרָא חַבְּרָא .
 חַבְּרָא חַבְּרָא חַבְּרָא חַבְּרָא .
 חַבְּרָא חַבְּרָא חַבְּרָא חַבְּרָא .
 חַבְּרָא חַבְּרָא חַבְּרָא חַבְּרָא .
 חַבְּרָא חַבְּרָא חַבְּרָא חַבְּרָא .
 חַבְּרָא חַבְּרָא חַבְּרָא חַבְּרָא .
 חַבְּרָא חַבְּרָא חַבְּרָא חַבְּרָא .
 חַבְּרָא חַבְּרָא חַבְּרָא חַבְּרָא .
 חַבְּרָא חַבְּרָא חַבְּרָא חַבְּרָא .

temque filiorum dextræ. At pueri
 Israelitæ per jejunium continue-
 runt os suum a mensa regia.

4. Pueri autem illi qui enutriti
 fuerant mentem cibis gravatam
 et tardam ad doctrinam habue-
 runt. Quum igitur ad examen ve-
 nissent non potuerunt ascendere
 cum jejunatoribus ; cibis gravati
 victi fuerunt in certamine, cursu
 vicerunt eos pueri jejunatores. Je-
 junia et olera vicerunt regia ob-
 sania atque delicias.

5. Daniel ejusque socii aversati
 sunt vinum rectos commovens et
 a sua tranquillitate disturbans.
 Crescit intellectus iis qui vinum
 non amant ; corrumpitur vero
 gustus eorum qui illi assuefacti
 sunt. Filii Sion, velut cedri, aquam
 biberunt et creverunt ; populus
 Babylonii degens in umbra eorum
 requievit, Spiritus sanctus advolans
 sedit in eorum ramis velut columba
 in olea.

6. Etiam illa vinea quæ egressa
 est de Ægypto¹, suos palmites su-
 per reges et sacerdotes extendit
 eosque cedris quæ eam sustinebant
 obumbravit. At Babel vineam de
 Ægypto egressam umbra ethni-
 cismi sui suffocavit. Daniel autem
 ejusque socii cedri fuerunt quæ
 eam fulcierunt in medio Babelis
 ut Moyses et Aaron in Ægypto.

7. Invidia exarsit Babel in cedros
 quod vineam collapsam sustine-
 rent, misit eas in ignem ut com-

¹ Ita appellatur populus Israel in psal. 79, 9.

* C אִמְרוּ — d C וְיִזְכַּכֵּךְ — e Cod. A ubiquè scribit חַבְּרָא חַבְּרָא — b A חַבְּרָא חַבְּרָא — c B חַבְּרָא חַבְּרָא — f D חַבְּרָא חַבְּרָא — g D חַבְּרָא חַבְּרָא

עבדא דיהוה חבובא .
 עמעסו סעעטע חייסוהו ויעלמחא .
 ועבדא חוטה לאח . נעזא רגו לאח .
 וקיסמא וסעטו לאח . סלא סעו לאח .
 וזכור מלא דלאסא .
 דרעסא וקיסמא סעטא סעטא סעטא :
 סכבא וקיסמא סעטא סעטא סעטא .
 סכבא וקיסמא סעטא סעטא סעטא .
 סכבא וקיסמא סעטא סעטא סעטא .
 סכבא וקיסמא סעטא סעטא סעטא .
 סכבא וקיסמא סעטא סעטא סעטא .
 סכבא וקיסמא סעטא סעטא סעטא .
 סכבא וקיסמא סעטא סעטא סעטא .
 סכבא וקיסמא סעטא סעטא סעטא .
 סכבא וקיסמא סעטא סעטא סעטא .
 סכבא וקיסמא סעטא סעטא סעטא .
 סכבא וקיסמא סעטא סעטא סעטא .
 סכבא וקיסמא סעטא סעטא סעטא .
 סכבא וקיסמא סעטא סעטא סעטא .

burerentur ; illæ autem creverunt
 et se dilataverunt mediis in flam-
 mis. Qui potum inebriantem aver-
 sati sunt ibi, ignem vicerunt ibi ;
 qui jejunium amaverunt ibi, robur
 acceperunt ibi ; ros recreavit in
 fornace jejunatores qui a vino abs-
 tinuerant.

8. Accessit ignis ut spiraret in
 purissimam jejunantium carnem,
 exstinxit eum asper jejuniorum
 odor. Cohibitus est ardor ignis ab
 eorum corporibus ; abstinuit a je-
 junis, sibi complacuit in gulosis ;
 comedentes voravit¹, jejunantes
 servavit. Cum Daniele jejunarunt
 feræ quæ gulosos devorant².

9. Beati pueri cum fastidio re-
 cusarunt mensam regis ejusque
 delicatos cibos ; ignis non attigit
 corpora eorum, quia illi regis ob-
 sonia non attigerant. Panem
 etiam aversati et olera manducantes
 corporis dispositiones mutaverunt,
 sic et ignis suas proprietates mu-
 tavit ; combussit quippe non qui
 intus fornacis, sed qui foris erant.

10. Tres in fornacem coniecti
 sunt, sed, adaucto numero, quatuor
 in medio ejus inventi sunt³. Foris
 multos ignis voravit, pauci autem
 illi qui in medio flammæ voracis
 erant adaucti sunt. Ignis vorax
 diripuit et vorat, nunquam vero
 creditum aut depositum restituit.
 Voracitas ejus ita devicta fuit ut
 creditum et fenus restitueret.

11. Sicut cultura terram aptam

¹ Dan. III, 22. ⁵ Dan. III, 92.
² Dan. XIV, 31, 41.
 a D אַזסא — b C חבבא — c C אַזסא — d C אַזסא — e CD אַזסא — f D hic terminat.

. יְהוֹשִׁיעַ סוּסַר חַדָּוּ יוֹדָא .
 . חַבְדָּא יְהוֹשִׁיעַ עָגִילָא לְשׂוּרָא .
 . חַבְדָּא לְשׂוּרָא לְאַרְבְּעָא .
 . חַבְדָּא לְשׂוּרָא לְאַרְבָּעָא .
 . חַבְדָּא לְשׂוּרָא לְאַרְבָּעָא .
 . חַבְדָּא לְשׂוּרָא לְאַרְבָּעָא .
 . חַבְדָּא לְשׂוּרָא לְאַרְבָּעָא .
 . חַבְדָּא לְשׂוּרָא לְאַרְבָּעָא .
 . חַבְדָּא לְשׂוּרָא לְאַרְבָּעָא .
 . חַבְדָּא לְשׂוּרָא לְאַרְבָּעָא .
 . חַבְדָּא לְשׂוּרָא לְאַרְבָּעָא .
 . חַבְדָּא לְשׂוּרָא לְאַרְבָּעָא .
 . חַבְדָּא לְשׂוּרָא לְאַרְבָּעָא .
 . חַבְדָּא לְשׂוּרָא לְאַרְבָּעָא .
 . חַבְדָּא לְשׂוּרָא לְאַרְבָּעָא .
 . חַבְדָּא לְשׂוּרָא לְאַרְבָּעָא .
 . חַבְדָּא לְשׂוּרָא לְאַרְבָּעָא .
 . חַבְדָּא לְשׂוּרָא לְאַרְבָּעָא .
 . חַבְדָּא לְשׂוּרָא לְאַרְבָּעָא .
 . חַבְדָּא לְשׂוּרָא לְאַרְבָּעָא .

reddit semini recipiendo, sic fornax
 septuplum accensa, quodammodo
 flammis arata et disposita ad susci-
 pienda in sinu suo semina, projec-
 tos suscepit pueros, qui in jejuniis
 suis olera manducaverant. Qui cum
 oleribus jejunaverunt velut semina
 multiplicati sunt in medio ignis,
 quo multi pauci facti sunt.

12. Ille ignis, quem Elias¹ e
 cœlo descendere fecit, multos con-
 sumpsit in vertice montis. Jejuna-
 toris² jussu ignis e cœlo dilapsus
 voravit comestores et gulosos atque
 vindicavit contumeliam jejunatori
 illatam; is porro, immisso igne,
 interfecit prophetas gulosos, qui
 ventre conducti simplices a veritate
 abducebant.

13. Prophetæ mendaces, cibis
 conducti, gulositatis donis exornati,
 veritatis specie induti, veritatem
 pro pane quotidiano vendiderunt.
 Beatus ille jejunator nec muneribus
 seductus fuit nec os pane implevit,
 sed veritatem pleno ore prædicavit.
 Timete, fratres mei, ventrem, ne
 suo imperio vos subjiciat.

14. Errori in una parte devicto
 Veritas non permisit ut in altera
 triumpharet. Si enim reputatum
 fuisset splendore idoli per damna-
 tionem Danielis liberatum fuisse
 errorem devictum, error vincere
 potuisset. Reputatum fuisset erro-
 rem in re simulacri confusione
 opertum vicisse in fornace. Veritas

¹ III Reg. XVIII, 38.

^a C סוּרָא — ^b C om.
 TOM. II.

² Elias quadraginta diebus jejunavit. III Reg.
 XIX, 8.

ⲟⲩ ⲛⲁ ⲙⲁⲩ ⲛⲉⲧⲁ ⲛⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ ⲟⲩⲓⲛⲏⲛ ⲛⲟⲩ

autem errorem sprevit, quia undique ejus successus abscecidit.

III.

III.

ⲉⲣⲉⲛⲁ ⲛⲟⲩ

Ejusdem toni.

ⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ ⲛⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ
 ⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ ⲛⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ
 ⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ ⲛⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ
 ⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ ⲛⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ
 ⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ ⲛⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ
 ⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ ⲛⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ
 ⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ ⲛⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ
 ⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ ⲛⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ
 ⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ ⲛⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ
 ⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ ⲛⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ

1. O peccatum, quod fornacem accendit ut veritatem in medio ejus opprimeret ! Nesciebat se fornacem fecisse ut fulgeret in medio ejus pulchritudo veritatis. Ignis prædicatores peccati incendit publicaque ignominia affecit. Hi quippe fuerunt extra fornacem, et incensi sunt ac in cinerem redacti. Veritas autem in tribus pueris resplenduit et sicut aurum refulgens exivit.

Responsorium : Benedictus qui Babylo ni inclaruit in pueris.

ⲉⲣⲉⲛⲁ ⲛⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ ⲛⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ ⲛⲟⲩ

ⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ ⲛⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ
 ⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ ⲛⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ
 ⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ ⲛⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ
 ⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ ⲛⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ
 ⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ ⲛⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ
 ⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ ⲛⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ
 ⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ ⲛⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ
 ⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ ⲛⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ
 ⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ ⲛⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ
 ⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ ⲛⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ
 ⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ ⲛⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ
 ⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ ⲛⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ
 ⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ ⲛⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ
 ⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ ⲛⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ
 ⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ ⲛⲟⲩ ⲛⲁⲓⲙⲉⲧⲏⲛ

2. Abolitæ igitur fuerunt infidelitas regiaque dignitas regis superbi. Media quippe, mater barbarorum, vicit Babylonem, Chaldæorum filiam ; Medi simplices et integri vicerunt incantationes, auguria et divinationes Chaldæorum. Filii Babylonis prostrati sunt, omnes una mors abstulit.

3. Magna confusione opertus fuit error Chaldæorum¹, quia non advertit necem suorum dilectorum ; medio in furore repressa et pudore suffusa divinatio consistere non potuit ; ipsa calicem furoris porrexit cunctis regibus. Fæx hujus calicis bibenda data est ; quæ enim primis potum dederat sæcem obtinuit ultimis reservatam.

¹ Astrologia.

. וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהִים
 מְנוּחָה וְהִשְׁכַּח . מְנוּחָה לְדָרְאָל .
 לְחַסְבֵי שְׂתֵּי אֱלֹהִים .
 חַי יְיָ אֱלֹהֵינוּ [וְהִשְׁכַּח] וְיִשְׁמַע :

IV.

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע

. אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהֵינוּ
 מְנוּחָה וְהִשְׁכַּח מְנוּחָה לְדָרְאָל .
 מְנוּחָה וְהִשְׁכַּח מְנוּחָה לְדָרְאָל .
 מְנוּחָה וְהִשְׁכַּח מְנוּחָה לְדָרְאָל .
 מְנוּחָה וְהִשְׁכַּח מְנוּחָה לְדָרְאָל .
 מְנוּחָה וְהִשְׁכַּח מְנוּחָה לְדָרְאָל .
 מְנוּחָה וְהִשְׁכַּח מְנוּחָה לְדָרְאָל :

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהֵינוּ

. מְנוּחָה וְהִשְׁכַּח מְנוּחָה לְדָרְאָל .
 מְנוּחָה וְהִשְׁכַּח מְנוּחָה לְדָרְאָל .
 מְנוּחָה וְהִשְׁכַּח מְנוּחָה לְדָרְאָל .
 מְנוּחָה וְהִשְׁכַּח מְנוּחָה לְדָרְאָל .
 מְנוּחָה וְהִשְׁכַּח מְנוּחָה לְדָרְאָל .
 מְנוּחָה וְהִשְׁכַּח מְנוּחָה לְדָרְאָל .
 מְנוּחָה וְהִשְׁכַּח מְנוּחָה לְדָרְאָל .
 מְנוּחָה וְהִשְׁכַּח מְנוּחָה לְדָרְאָל :

^a Cod. B ab hac stropha incipit et habet in ultimo versu : וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע אֱלֹהֵינוּ — ^b C חַי יְיָ — ^c B וְ — ^d A om. וְ

ferarum exstinxit ; voces humiles voces feroces ad silentium redegerunt ; cohibitæ sunt feræ jejunio et humilitate Danielis.

IV.

Ejusdem toni.

1. Jejunium duas pulchritudinis species consecravit, corpus quippe et animam exornavit ; animæ gloriam tribuit coram angelis, corpori nitorem contulit coram hominibus ; fames per illud emarcuit ; pulchri juvenes jejunando pinguiores effecti majorem nacti sunt pulchritudinem ; intuemini Moysen jejunum e monte descendentem, quomodo splendor ejus super gulosos irradiabat.

Responsorium : Gloria tibi qui tuo jejunio eos decoros reddidisti.

2. Quidquid fit e lætitia cordis, etsi ferendo sit onerosum, jucundum est, et quidquid cum tristitia peragitur, etsi esui sit mel, amarum est ; jejunium cum gaudio peractum cordi victoriam præbet ; mens enim hilaris faciei nitorem confert. Tres pueri sua jejunia observarunt et nitidi facti sunt eorum vultus.

3. Daniel magnopere jejunium gustavit, ut gulosus qui paratos cibos gustavit, statim ac eos sumpsit cogitur continuare ; quia consuetudo a consuetis abstinere ne-

ܘܥܕܘܢܐ ܣܘܪܐ ܘܥܕܘܢܐ . ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ .
 ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ .
 ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ .
 ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ .
 ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ .
 ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ .
 ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ .
 ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ .

ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ .
 ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ .
 ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ .
 ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ .
 ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ .
 ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ .
 ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ .

ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ .
 ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ .
 ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ .
 ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ .
 ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ .
 ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ .
 ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ .

¹ Dan. X, 41.

quit. Puer in ablactatione una vice obliviscitur lac nutricis suæ ; mira res est quod Daniel in senectute non potuerit desinere a jejunio suæ adolescentiæ.

4. Ut sitis vina expetit, ita Daniel jejunium exoptabat ; sic jejunii memor ad ætatem maturam pervenit. Tribus hebdomadibus continuis jejunavit ; senis pulchritudo marcuit, attamen propter jejunium suum desideratus erat ; Gabriel enim eum appellavit « desideratum¹ » ut indicaret senectutem ejus desideratam esse propter jejunium et adolescentiam propter olera.

5. Unus jejunii dies difficile est juvenibus, senex autem hebdomadas jejunii sustinuit. Sicut mercator suas divitias super humeros portat, Daniel incurvatus sustinuit onus trium hebdomadum ; posthabuit desiderium panis qui præ ceteris cibis exquiritur. Quapropter charissimus factus est supernis spiritibus ; cœlestes desiderarunt eum quia posthabuit desideria terrenorum.

6. Pura erant nomina et corpora puerorum quibus cognomina (a Babyloniiis) imposita fuerunt ; unita fuerunt nomina ethnica nominibus adorandis et sanctis. Nomen enim Danielis² « judicium Dei » proclamat. Ab hoc nomine judicari reformidabat Babylon. Judicavit enim eam Deus et dedit ejus regnum Medis et Persis.

² Daniel hebraice et syriace « judicium Dei » vel « judicavit me Deus » significat.

^a A ܘܥܕܘܢܐ — ^b A om. ܘܥܕܘܢܐ ܘܥܕܘܢܐ — ^c B ܘܥܕܘܢܐ

לְרִבְרִיבֵי שִׁמְשֵׁן סִבְחַתֵּנוּ לֹאֵסִי
 בְּרִיבֵי עֵשֶׁתָּהּ וְכֵלָהּ וְיִשְׂרָאֵל.
 לִשְׂמֵחַ עֵשֶׁתָּהּ מִשְׂמֵחַ וְעֵשֶׁתָּהּ לֹאֵסִי.
 וְעֵשֶׁתָּהּ בְּחֵבֶרֶתָּהּ לֹאֵסִי רַחֵם.
 וְעֵשֶׁתָּהּ וְיִשְׂרָאֵל רַחֵם לְכֹהֵן אֱלֹהֵי
 מִלְּדָתָהּ מִשְׂמֵחַ לֹאֵסִי. וְיִשְׂרָאֵל רַחֵם
 וְעֵשֶׁתָּהּ וְיִשְׂרָאֵל רַחֵם לְכֹהֵן אֱלֹהֵי
 מִלְּדָתָהּ מִשְׂמֵחַ לֹאֵסִי. וְיִשְׂרָאֵל רַחֵם
 וְעֵשֶׁתָּהּ וְיִשְׂרָאֵל רַחֵם לְכֹהֵן אֱלֹהֵי
 מִלְּדָתָהּ מִשְׂמֵחַ לֹאֵסִי. וְיִשְׂרָאֵל רַחֵם
 וְעֵשֶׁתָּהּ וְיִשְׂרָאֵל רַחֵם לְכֹהֵן אֱלֹהֵי
 מִלְּדָתָהּ מִשְׂמֵחַ לֹאֵסִי. וְיִשְׂרָאֵל רַחֵם
 וְעֵשֶׁתָּהּ וְיִשְׂרָאֵל רַחֵם לְכֹהֵן אֱלֹהֵי
 מִלְּדָתָהּ מִשְׂמֵחַ לֹאֵסִי.

רַחֵם לְכֹהֵן אֱלֹהֵי מִלְּדָתָהּ
 לִשְׂמֵחַ עֵשֶׁתָּהּ מִשְׂמֵחַ וְעֵשֶׁתָּהּ לֹאֵסִי.
 לְרִבְרִיבֵי שִׁמְשֵׁן סִבְחַתֵּנוּ לֹאֵסִי.
 וְעֵשֶׁתָּהּ וְיִשְׂרָאֵל רַחֵם לְכֹהֵן אֱלֹהֵי
 מִלְּדָתָהּ מִשְׂמֵחַ לֹאֵסִי. וְיִשְׂרָאֵל רַחֵם
 וְעֵשֶׁתָּהּ וְיִשְׂרָאֵל רַחֵם לְכֹהֵן אֱלֹהֵי
 מִלְּדָתָהּ מִשְׂמֵחַ לֹאֵסִי. וְיִשְׂרָאֵל רַחֵם
 וְעֵשֶׁתָּהּ וְיִשְׂרָאֵל רַחֵם לְכֹהֵן אֱלֹהֵי
 מִלְּדָתָהּ מִשְׂמֵחַ לֹאֵסִי.

נִשְׁמַח לְכֹהֵן אֱלֹהֵי מִלְּדָתָהּ
 וְיִשְׂרָאֵל רַחֵם לְכֹהֵן אֱלֹהֵי מִלְּדָתָהּ
 לִשְׂמֵחַ עֵשֶׁתָּהּ מִשְׂמֵחַ וְעֵשֶׁתָּהּ לֹאֵסִי.
 וְיִשְׂרָאֵל רַחֵם לְכֹהֵן אֱלֹהֵי מִלְּדָתָהּ
 מִשְׂמֵחַ לֹאֵסִי.

¹ Sub nomine Baltassar (Dan. I, 7). ² Cfr. Dan. XIV, 21.

³ A עֵשֶׁתָּהּ — B מִשְׂמֵחַ

7. Sua fraude peccatum conclusit gloriosum Danielis nomen sub insano ethnicismi nomine¹, ut idolis subjiceretur Deus victor; at magnum istud nomen etiam sub altero conclusum ostendit virtutem suam; coegit quippe captivantem ad adorandum filium captivitatis; imo captivans velut sacerdos aromata ipsi obtulit.

8. Quia nomen est adorandum istud nomen quod Deus secreto consilio imposuit Danieli, Deus ejus adorationem in Babylone requisivit ut suus triumphus persecutoribus Danielis ostenderetur. Rex Babylonis proclamavit Danielem templum incendisse Belique adoratores delevisse², et restituit eum in locum suum adorans filium captivitatis, cui nomen adorandum impositum erat.

9. Aliud etiam nomen adorandum Deus arcano consilio imposuit Misaeli. Peccatum dolos struxit nomini adorando, ut scilicet Misael prostratus adoraret idolum. Respexit Misael ad nomen ipsi impositum: Quomodo nomen ferens adorandum ipse idolum adoraret? Quia autem (tres pueri) non se prostraverunt coram errore, errantes cum Misaele adorarunt veritatem.

10. Nunc abstrahamus nos a nominibus quæ arcano consilio jejunatoribus imposita fuere. Tempus non est eorum nomina recitandi sed narrandi eorum abstinentiam. Inspiciamus eorum jejunia. Hæc

. קַדְשׁוֹתָא חַסְדָּא קַדְשָׁא . זְכוּתָא וְזֵם מַעְיָר .
 חַסְדָּא הָא עֵבֶר אַתְּ .
 * וְיָחֹב לַעֲבָרָא חַסְדָּא וְזֵם אִימְרָא מֵהַרְגָּא *

 . עֲהִירָא פְלַיָּא וְהֵן חֲלָא מְלַחְמָא .
 . וְהֵן עֲמִלְיָא חֲבִיבָא בְּדָרָא .
 . וְהֵן אִמְרָא חֲסִידָא לְמַסְתַּחֲבֵרָא *
 . פְלַיָּא וְהֵן חֲסִידָא חֲלָא עֲמִלְיָא .
 . מִדְּחַסְדָּא מִפְּחִיחָא חֲלָא חֲסִידָא .
 . מִדְּחַסְדָּא חֲבִיבָא חֲסִידָא חֲלָא .
 . מִדְּחַסְדָּא וְהֵן חֲלָא .
 * אֲבַל חֲלָא חֲסִידָא חֲלָא *
 . וְהֵן חֲסִידָא חֲלָא חֲסִידָא .
 . לְמַסְתַּחֲבֵרָא חֲסִידָא חֲלָא חֲסִידָא .
 . חֲסִידָא חֲלָא חֲסִידָא חֲלָא .
 . סַרְסָרָא חֲלָא חֲסִידָא חֲלָא חֲסִידָא .
 . חֲסִידָא חֲלָא חֲסִידָא חֲלָא חֲסִידָא .
 * וְהֵן חֲסִידָא חֲלָא חֲסִידָא חֲלָא חֲסִידָא *

 . אִמְרָא חֲסִידָא חֲלָא חֲסִידָא .
 . חֲסִידָא חֲלָא חֲסִידָא חֲלָא חֲסִידָא .
 . חֲסִידָא חֲלָא חֲסִידָא חֲלָא חֲסִידָא .
 . חֲסִידָא חֲלָא חֲסִידָא חֲלָא חֲסִידָא .
 . חֲסִידָא חֲלָא חֲסִידָא חֲלָא חֲסִידָא .
 . חֲסִידָא חֲלָא חֲסִידָא חֲלָא חֲסִידָא .
 . חֲסִידָא חֲלָא חֲסִידָא חֲלָא חֲסִידָא .
 . חֲסִידָא חֲלָא חֲסִידָא חֲלָא חֲסִידָא .
 * חֲסִידָא חֲלָא חֲסִידָא חֲלָא חֲסִידָא *

enim claves fuerunt quæ aperue-
 runt thesaurum magnum Spiritus
 sancti ; aperuerunt et acceperunt
 revelationem de pane ejusque ex-
 plicatione edocentem.

11. Satanás anxius de regno suo
 cœpit increpare suos asseclas ;
 Fraudulentus convertit se ad dam-
 nandum suos damnatos ; diffidit
 enim peccatum de servis suis. Error
 et scientia in certamen descende-
 runt ; error per senes ignominia
 affectus cecidit, veritas autem a
 pueris coronata eos coronavit¹.

12. Sionis lugentes² oleribus
 gulosos Babelis liberarunt et salva-
 runt. Eductus est gladius ut per-
 deret sapientes, sed retusus est
 jejunio Ananiæ ejusque domus.
 Respexerunt enim jejunatores mi-
 nistros ventris et viderunt rabie
 erroris pervasos ejus prædicatores;
 error quippe, sui immemor, se con-
 verterat ut cum suis fautoribus
 pugnaret.

13. Arioch furore abreptus et
 fremens exivit ; dispersi sunt hœdi
 ovesque nigræ, exterriti sunt gre-
 ges sinistrae ; sinistra quippe mater
 est cujus amor constantiam nescit ;
 agni autem dextræ accurrerunt,
 iramque compresserunt, induentes
 cum festinatione jejunium, arma-
 turam illustrium discipulorum
 Moysi et Eliæ, qui suis orationibus
 cœlum clauserunt et aperuerunt.

¹ Alludit ad Suzannæ historiam. ² Lugentes id est jejunantes. Cfr. Dan. X, 2.
 a B חַסְדָּא חֲלָא חֲסִידָא — B חֲסִידָא — c חֲסִידָא חֲלָא — d חֲסִידָא חֲלָא

V.

V.

ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ

Ejusdem toni.

ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ
 ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ
 ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ
 ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ
 ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ
 ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ
 ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ

1. Solemnitates Ægyptiorum dimisit Moyses, in sinu filiæ Pharaonis educatus ; ipsa eum bonis regiis enutriebat, lactis mellisque deliciis eum oblectabat. Moyses reliquit filiam Pharaonis, quæ eum (ex aquis) extraxerat et eduxerat, ut amaret filiam Jacobi, quæ odio et contumeliis eum prosecuta est. Fastidivit thesauros Ægyptiacæ, quia attenderat ad thesaurum omnium ditatorem.

ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ

Responsorium : Beati jejunatores qui illustres facti estis.

ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ
 ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ
 ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ
 ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ
 ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ
 ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ
 ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ

2. Mensam cibis plenam filiæ Pharaonis sprexit Moyses, princeps jejunatorum, repulsit et abjecit regias ejus dapes, jejunium montis ardenti desiderio prosequens : jejunavit et illustris factus est, oravit et inclaruit ; ascendit enim in montem nativa cum facie et descendit cum altera, ascendit cum facie terrestri et descendit refulgens claritate cœlesti¹.

ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ
 ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ
 ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ
 ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ
 ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ
 ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ
 ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ

3. Ecce Nisan, mensis jejuniorum ; in verticem montis² ascendit Moyses et enutritus est atque pinguefactus ; jejunium enim fuit illi velut convivium et oratio velut fons aquarum viventium, vir sapiens factus est et jejunium ejus fuit propitium. Descendens e monte Moyses vidit vitulum in populo

¹ Cfr. Exod. XXXIV, 29.

² Exod. XXXIV, 28.

^a B ܕܢܝܫܢ ܕܢܝܫܢ — ^b ܕܢܝܫܢ — ^c B ܕܢܝܫܢ

* דבֿוֹס דֿחֿוֹלָא דֿחֿוֹלָא וּשְׁתִּיבָא
 דֿבֿוֹס דֿחֿוֹלָא וּשְׁתִּיבָא וּשְׁתִּיבָא וּשְׁתִּיבָא .
 וּבִזְמַן דֿוֹסִינָא וּשְׁתִּיבָא וּשְׁתִּיבָא .
 דֿחֿוֹלָא וּשְׁתִּיבָא וּשְׁתִּיבָא וּשְׁתִּיבָא .
 דֿחֿוֹלָא וּשְׁתִּיבָא וּשְׁתִּיבָא וּשְׁתִּיבָא .
 וּשְׁתִּיבָא וּשְׁתִּיבָא וּשְׁתִּיבָא וּשְׁתִּיבָא .
 וּשְׁתִּיבָא וּשְׁתִּיבָא וּשְׁתִּיבָא וּשְׁתִּיבָא .
 וּשְׁתִּיבָא וּשְׁתִּיבָא וּשְׁתִּיבָא וּשְׁתִּיבָא .
 וּשְׁתִּיבָא וּשְׁתִּיבָא וּשְׁתִּיבָא וּשְׁתִּיבָא .
 וּשְׁתִּיבָא וּשְׁתִּיבָא וּשְׁתִּיבָא וּשְׁתִּיבָא .
 וּשְׁתִּיבָא וּשְׁתִּיבָא וּשְׁתִּיבָא וּשְׁתִּיבָא .
 וּשְׁתִּיבָא וּשְׁתִּיבָא וּשְׁתִּיבָא וּשְׁתִּיבָא .
 וּשְׁתִּיבָא וּשְׁתִּיבָא וּשְׁתִּיבָא וּשְׁתִּיבָא .
 וּשְׁתִּיבָא וּשְׁתִּיבָא וּשְׁתִּיבָא וּשְׁתִּיבָא .
 וּשְׁתִּיבָא וּשְׁתִּיבָא וּשְׁתִּיבָא וּשְׁתִּיבָא .
 וּשְׁתִּיבָא וּשְׁתִּיבָא וּשְׁתִּיבָא וּשְׁתִּיבָא .

erectum ; zelo exarsit bos rusticus
in hunc inanem peccati vitulum.

4. Dum Moyses in monte orabat, populus cæcus lasciviabatur. Moyses jejunium propitiationis peragebat et populus convivium idololatriæ ; Moyses apud Altissimum aderat et populus apud vitulum ; Spiritus erat in Moyse et Legio¹ in populo. Jejunia pharmaca fuerunt errantibus propter vitulum percussis.

5. Ecce vitulus conflatis et immobilis rimas fecit in castris, occulto enim idololatriæ cornu adoratores suos clam confodit et necavit. Moyses gladio transfixit adoratores ejus, ut per mortem corporis mortem doceret animarum. Per gladium ostendit quid esset vitulus, per manifesta occulta demonstravit eis.

6. Pharmaca Ægypti egregia sunt et pharmacopolæ probati ; posthabuit Moyses thesaurum pharmacorum, quia morbus erat non corporis sed animæ ; ascendit in montem Sinai, montem Dei, moram ibi traxit, collegit attulitque radices spirituales quæ occulte animam sanant.

7. Odibile gulæ vitium morbus est qui corrumpit sensus ; istud vitium in ipso ore corrumpit pocula pura dulcedinis ; ingluvies cum murmuratione manducat et bibit cum ægro animo ; non potest im-

¹ Satanias, *Luc.* VII, 30.

^a A דֿחֿוֹלָא — ^b B וּשְׁתִּיבָא — ^c B וּשְׁתִּיבָא — ^d B וּשְׁתִּיבָא

ܕܒܝܥܝܢܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ
 ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ
 ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ
 ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ

desiderio non flagrat ; posset qui-
 dem manducare, sed jejunium eum
 recreat ; posset bibere, sed sitis ei
 grata fit. Benedictus sit præ omni-
 bus omnium retributor qui ad
 mensam regni sui delectabit eum.

VI.

VI.

ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ
 ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ
 ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ

Iterum Mar Ephræmi hymni de
 sancto jejunio. **Responsorium :**
 Benedictus qui sanctam Eccle-
 siam ornavit jejunio, oratione
 et vigilia¹.

ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ
 ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ
 ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ
 ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ
 ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ
 ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ

1. Hoc est Unigeniti jejunium,
 et principium ejus triumphorum ;
 gaudeamus de ejus adventu. Per
 jejunium enim Unigenitus trium-
 phavit, quum per aliam quam-
 cumque rem triumphare potuisset.
 Hoc modo nobis ostendit virtutem
 in jejunio omnium victore abscon-
 ditam. Jejunio homo vincit Heluo-
 nem, qui per fructum vicit Ada-
 mum eumque avide deglutivit.
 Benedictus Unigenitus qui muro
 magni sui jejunii munivit nostram
 infirmitatem.

ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ
 ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ
 ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ
 ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ
 ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ

2. Hoc est jejunium exaltans,
 quod ab Unigenito institutum est
 ut exaltaret pusillos. Sapienti jeju-
 nium causa est jucunditatis, quum
 considerat quantum inde incre-
 mentum accipiat; jejunium secreto
 animam purificat ut Deum con-

¹ Satis difficile est definire quænam sit stropharum
 hujus hymni constructio; observantur enim inter
 strophas nonnullæ differentie, ex codicum sane

vitiositate provenientes, quæ me ancipitem reddunt.
 Sitigitur probabile strophæ schema: 63555685373610.

^a AB add. ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ — ^b Ita cod. C. Cod. D, fol. 194 habet : ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ
 ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ
 littera B designavimus. — ^c C ܕܗܘܐ ܕܗܘܐ — ^d BC ܕܗܘܐ — ^e C ܕܗܘܐ,

١٥٥١ ١٥٥٢ ١٥٥٣ ١٥٥٤ ١٥٥٥
 ١٥٥٦ ١٥٥٧ ١٥٥٨ ١٥٥٩ ١٥٦٠
 ١٥٦١ ١٥٦٢ ١٥٦٣ ١٥٦٤ ١٥٦٥
 ١٥٦٦ ١٥٦٧ ١٥٦٨ ١٥٦٩ ١٥٧٠
 ١٥٧١ ١٥٧٢ ١٥٧٣ ١٥٧٤ ١٥٧٥
 ١٥٧٦ ١٥٧٧ ١٥٧٨ ١٥٧٩ ١٥٨٠
 ١٥٨١ ١٥٨٢ ١٥٨٣ ١٥٨٤ ١٥٨٥
 ١٥٨٦ ١٥٨٧ ١٥٨٨ ١٥٨٩ ١٥٩٠
 ١٥٩١ ١٥٩٢ ١٥٩٣ ١٥٩٤ ١٥٩٥
 ١٥٩٦ ١٥٩٧ ١٥٩٨ ١٥٩٩ ١٦٠٠
 ١٦٠١ ١٦٠٢ ١٦٠٣ ١٦٠٤ ١٦٠٥
 ١٦٠٦ ١٦٠٧ ١٦٠٨ ١٦٠٩ ١٦١٠
 ١٦١١ ١٦١٢ ١٦١٣ ١٦١٤ ١٦١٥
 ١٦١٦ ١٦١٧ ١٦١٨ ١٦١٩ ١٦٢٠
 ١٦٢١ ١٦٢٢ ١٦٢٣ ١٦٢٤ ١٦٢٥
 ١٦٢٦ ١٦٢٧ ١٦٢٨ ١٦٢٩ ١٦٣٠
 ١٦٣١ ١٦٣٢ ١٦٣٣ ١٦٣٤ ١٦٣٥
 ١٦٣٦ ١٦٣٧ ١٦٣٨ ١٦٣٩ ١٦٤٠
 ١٦٤١ ١٦٤٢ ١٦٤٣ ١٦٤٤ ١٦٤٥
 ١٦٤٦ ١٦٤٧ ١٦٤٨ ١٦٤٩ ١٦٥٠
 ١٦٥١ ١٦٥٢ ١٦٥٣ ١٦٥٤ ١٦٥٥
 ١٦٥٦ ١٦٥٧ ١٦٥٨ ١٦٥٩ ١٦٦٠
 ١٦٦١ ١٦٦٢ ١٦٦٣ ١٦٦٤ ١٦٦٥
 ١٦٦٦ ١٦٦٧ ١٦٦٨ ١٦٦٩ ١٦٧٠
 ١٦٧١ ١٦٧٢ ١٦٧٣ ١٦٧٤ ١٦٧٥
 ١٦٧٦ ١٦٧٧ ١٦٧٨ ١٦٧٩ ١٦٨٠
 ١٦٨١ ١٦٨٢ ١٦٨٣ ١٦٨٤ ١٦٨٥
 ١٦٨٦ ١٦٨٧ ١٦٨٨ ١٦٨٩ ١٦٩٠
 ١٦٩١ ١٦٩٢ ١٦٩٣ ١٦٩٤ ١٦٩٥
 ١٦٩٦ ١٦٩٧ ١٦٩٨ ١٦٩٩ ١٧٠٠
 ١٧٠١ ١٧٠٢ ١٧٠٣ ١٧٠٤ ١٧٠٥
 ١٧٠٦ ١٧٠٧ ١٧٠٨ ١٧٠٩ ١٧١٠
 ١٧١١ ١٧١٢ ١٧١٣ ١٧١٤ ١٧١٥
 ١٧١٦ ١٧١٧ ١٧١٨ ١٧١٩ ١٧٢٠
 ١٧٢١ ١٧٢٢ ١٧٢٣ ١٧٢٤ ١٧٢٥
 ١٧٢٦ ١٧٢٧ ١٧٢٨ ١٧٢٩ ١٧٣٠
 ١٧٣١ ١٧٣٢ ١٧٣٣ ١٧٣٤ ١٧٣٥
 ١٧٣٦ ١٧٣٧ ١٧٣٨ ١٧٣٩ ١٧٤٠
 ١٧٤١ ١٧٤٢ ١٧٤٣ ١٧٤٤ ١٧٤٥
 ١٧٤٦ ١٧٤٧ ١٧٤٨ ١٧٤٩ ١٧٥٠
 ١٧٥١ ١٧٥٢ ١٧٥٣ ١٧٥٤ ١٧٥٥
 ١٧٥٦ ١٧٥٧ ١٧٥٨ ١٧٥٩ ١٧٦٠
 ١٧٦١ ١٧٦٢ ١٧٦٣ ١٧٦٤ ١٧٦٥
 ١٧٦٦ ١٧٦٧ ١٧٦٨ ١٧٦٩ ١٧٧٠
 ١٧٧١ ١٧٧٢ ١٧٧٣ ١٧٧٤ ١٧٧٥
 ١٧٧٦ ١٧٧٧ ١٧٧٨ ١٧٧٩ ١٧٨٠
 ١٧٨١ ١٧٨٢ ١٧٨٣ ١٧٨٤ ١٧٨٥
 ١٧٨٦ ١٧٨٧ ١٧٨٨ ١٧٨٩ ١٧٩٠
 ١٧٩١ ١٧٩٢ ١٧٩٣ ١٧٩٤ ١٧٩٥
 ١٧٩٦ ١٧٩٧ ١٧٩٨ ١٧٩٩ ١٨٠٠
 ١٨٠١ ١٨٠٢ ١٨٠٣ ١٨٠٤ ١٨٠٥
 ١٨٠٦ ١٨٠٧ ١٨٠٨ ١٨٠٩ ١٨١٠
 ١٨١١ ١٨١٢ ١٨١٣ ١٨١٤ ١٨١٥
 ١٨١٦ ١٨١٧ ١٨١٨ ١٨١٩ ١٨٢٠
 ١٨٢١ ١٨٢٢ ١٨٢٣ ١٨٢٤ ١٨٢٥
 ١٨٢٦ ١٨٢٧ ١٨٢٨ ١٨٢٩ ١٨٣٠
 ١٨٣١ ١٨٣٢ ١٨٣٣ ١٨٣٤ ١٨٣٥
 ١٨٣٦ ١٨٣٧ ١٨٣٨ ١٨٣٩ ١٨٤٠
 ١٨٤١ ١٨٤٢ ١٨٤٣ ١٨٤٤ ١٨٤٥
 ١٨٤٦ ١٨٤٧ ١٨٤٨ ١٨٤٩ ١٨٥٠
 ١٨٥١ ١٨٥٢ ١٨٥٣ ١٨٥٤ ١٨٥٥
 ١٨٥٦ ١٨٥٧ ١٨٥٨ ١٨٥٩ ١٨٦٠
 ١٨٦١ ١٨٦٢ ١٨٦٣ ١٨٦٤ ١٨٦٥
 ١٨٦٦ ١٨٦٧ ١٨٦٨ ١٨٦٩ ١٨٧٠
 ١٨٧١ ١٨٧٢ ١٨٧٣ ١٨٧٤ ١٨٧٥
 ١٨٧٦ ١٨٧٧ ١٨٧٨ ١٨٧٩ ١٨٨٠
 ١٨٨١ ١٨٨٢ ١٨٨٣ ١٨٨٤ ١٨٨٥
 ١٨٨٦ ١٨٨٧ ١٨٨٨ ١٨٨٩ ١٨٩٠
 ١٨٩١ ١٨٩٢ ١٨٩٣ ١٨٩٤ ١٨٩٥
 ١٨٩٦ ١٨٩٧ ١٨٩٨ ١٨٩٩ ١٩٠٠
 ١٩٠١ ١٩٠٢ ١٩٠٣ ١٩٠٤ ١٩٠٥
 ١٩٠٦ ١٩٠٧ ١٩٠٨ ١٩٠٩ ١٩١٠
 ١٩١١ ١٩١٢ ١٩١٣ ١٩١٤ ١٩١٥
 ١٩١٦ ١٩١٧ ١٩١٨ ١٩١٩ ١٩٢٠
 ١٩٢١ ١٩٢٢ ١٩٢٣ ١٩٢٤ ١٩٢٥
 ١٩٢٦ ١٩٢٧ ١٩٢٨ ١٩٢٩ ١٩٣٠
 ١٩٣١ ١٩٣٢ ١٩٣٣ ١٩٣٤ ١٩٣٥
 ١٩٣٦ ١٩٣٧ ١٩٣٨ ١٩٣٩ ١٩٤٠
 ١٩٤١ ١٩٤٢ ١٩٤٣ ١٩٤٤ ١٩٤٥
 ١٩٤٦ ١٩٤٧ ١٩٤٨ ١٩٤٩ ١٩٥٠
 ١٩٥١ ١٩٥٢ ١٩٥٣ ١٩٥٤ ١٩٥٥
 ١٩٥٦ ١٩٥٧ ١٩٥٨ ١٩٥٩ ١٩٦٠
 ١٩٦١ ١٩٦٢ ١٩٦٣ ١٩٦٤ ١٩٦٥
 ١٩٦٦ ١٩٦٧ ١٩٦٨ ١٩٦٩ ١٩٧٠
 ١٩٧١ ١٩٧٢ ١٩٧٣ ١٩٧٤ ١٩٧٥
 ١٩٧٦ ١٩٧٧ ١٩٧٨ ١٩٧٩ ١٩٨٠
 ١٩٨١ ١٩٨٢ ١٩٨٣ ١٩٨٤ ١٩٨٥
 ١٩٨٦ ١٩٨٧ ١٩٨٨ ١٩٨٩ ١٩٩٠
 ١٩٩١ ١٩٩٢ ١٩٩٣ ١٩٩٤ ١٩٩٥
 ١٩٩٦ ١٩٩٧ ١٩٩٨ ١٩٩٩ ٢٠٠٠

templetur et ejus intuitione sursum
 feratur. Onus quippe terreni cor-
 poris ad terram eam inclinat. Be-
 nedictus qui dedit nobis jejunia
 veluti alas pulchras, quibus ad eum
 advolemus.
 3. Excellens est jejunium et
 juvat eum qui mundus est, ut Deum
 contempletur. Non potest impurus
 sordibus quibuslibet inquinatus
 oculos in Ens purissimum inten-
 dere; qui autem oculum purum
 habet potest eum, quantum homini
 datum est, contemplari. A vinis
 perturbantibus mentem purget, ut
 possit videre Purissimum, qui je-
 junio vicit Malum omnium per-
 turbatorem.
 4. Hoc est jejunium quo gulo-
 sitas effugit a populis in vertice
 montis. Jejunii veste indutus Uni-
 genitus vicit Heluonem cibus ada-
 miticis veluti vestimento opertum.
 Princeps triumphantium dedit no-
 bis armaturam suam et in altum
 sublatus est, ut eum inspiceremus.
 Quis non recurrat ad arma quibus
 Deus ipse vicit? Probrosum est,
 fratres, nos succumbere cum armis
 quibus Unigenitus vicit et victo-
 riam hominibus præstitit.
 5. Quum¹ inimicus sit occultus,
 mundemus mentem nostram ut ille
 videat se a nobis videri. A quibus
 enim se non videri videt, eos fallit.
 Quando anima in jejunio lapsa est,
 tollit eam et dat eam socio suo.
 Inter undas eorum mundatur ocu-

¹ Codex in hac strophâ vitiosus est, ut patet e numero et dispositione versuum.
^a B 100 — ^b C 101 — ^c BC 102 — ^d B 103 — ^e C 104 — ^f C 105 — ^g D 106

ܡܠܟܐ ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ .
 ܡܠܟܐ ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ

VII.

ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ

ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ

ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ

ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ

ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ

ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ

ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ

ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ

ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ

ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ

ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ

ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ

ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ

ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ

ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ

ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ

ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ

ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ

ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ

ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ

ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ

ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ

ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ

ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ

ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ ܕܥܠܡܝܢܐ ܕܢܝܢܐ

¹ Cfr. Is. VIII, 1, sqq.

^a C ܡܠܟܐ — ^b F ܡܠܟܐ

cumdat me ut iterum me dejiciat. O mare misericordiarum, da mihi excessum misericordiarum, ut deleam schedulam debitorum meorum.

VII.

Ejusdem toni. Responsorium : Benedictus Unigenitus qui dedit nobis jejunium quo concupiscentiarum fons siccatur.

1. Deus Isaiam facundum fecit prædicatorem, ut reprehenderet jejunatores : « *Clama, inquit, et prædica : Qui habet aurem obturatam et voci pecuniæ apertam ne jejuset, exactiones in orphanos excercens*¹, » non induas saccum et spolies viduam ; non incurves collum tuum et jugo subjicias filios libertatis. Jejunii tempus est, et vociferas et opprimis et ostendis idola in oppressione abscondita.

2. Ne fiat jejunium nostrum, ut Malo vertatur in delicias propter odium proximi. Decreverunt jejunium illudque proclamaverunt ; delectatur Malus jejuniis eorum. O jejunatores, qui pro pane manducatis carnem hominis et sanguinem ejus lingitis ! Qui manducaverunt carnem hominis facti sunt cibus canibus². Benedictus qui corpus suum dedit ori nostro rabido, ut a mordendo quiesceret.

3. Ecce jejunium salutare, diligamus ejus adjumenta et fruamur ejus medicamentis ; jejunium quip-

² Videtur alludere ad Jesabelem.

١٢٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥
 ١٢٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥
 ١٢٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥
 ١٢٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥
 ١٢٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥
 ١٢٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥
 ١٢٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥
 ١٢٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥
 ١٢٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥
 ١٢٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥
 ١٢٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥
 ١٢٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥
 ١٢٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥
 ١٢٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥
 ١٢٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥
 ١٢٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥
 ١٢٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥
 ١٢٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥
 ١٢٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥
 ١٢٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥
 ١٢٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥
 ١٢٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥

pe descendit e monte Sina in castra
 clade percussa et sanavit dolores
 occultos animæ et curavit magnam
 mentis plagam ; jejunium sustinuit
 populum in deserto collapsum.
 Demus gloriam misericordiæ, quia
 jejunium melius est pro nobis
 quam pharmaca.

4. Ecce jejunium ditans, acci-
 piamus e thesauro ejus et ditemur
 ex ejus abundantia. Initio quippe
 Adam cibo damnum sibi intulit
 et inops factus est. Ecce ditat nos
 jejunium Adæque debita solvit ;
 viscera spoliat, sed thesaurum ani-
 mæ replet merce salvifica. Demus
 gloriam Unigenito, cujus jejunium
 ligamen est vulnerum nostrorum.

5. Ecce jejunium liberans, sol-
 vens comestores a jugo gulositatis ;
 dominatio enim ventris laborem et
 molestiam affert, nec libertatem
 christianam decet. Abstineat ven-
 ter a famulatu corporis, ministret
 autem spiritus per verba vitæ ;
 implete ergo corda vestra doctrina
 spirituali, animarum cibo. Gloriam
 demus Unigenito qui oves suas
 pascit in pratis benedictis Scrip-
 turarum.

6. Ecce jejunium ad virtutem
 exercens clamat desidibus: Surgite,
 vincite desidiam. Ecce vestis ejus
 saccus velut lorica et humiliatio
 quam requirit velut armatura est.

a F ٥٥٥ ٥٥٥ ٥٥٥ — b F ٥٥٥ ٥٥٥ — c F ٥٥٥ ٥٥٥ — d F ٥٥٥ ٥٥٥ — e G ٥٥٥ ٥٥٥
 — f F ٥٥٥ ٥٥٥ — g F ٥٥٥ ٥٥٥

. 101 זכרם דרע חסדא זכרם
 . חסדא^a ושכרם . 102 זכרם סאזר^b
 . 103 זכרם . 104 זכרם
 . 105 זכרם
 . 106 זכרם
 . 107 זכרם
 . 108 זכרם
 . 109 זכרם
 . 110 זכרם
 . 111 זכרם
 . 112 זכרם
 . 113 זכרם
 . 114 זכרם
 . 115 זכרם
 . 116 זכרם
 . 117 זכרם
 . 118 זכרם
 . 119 זכרם
 . 120 זכרם
 . 121 זכרם
 . 122 זכרם
 . 123 זכרם
 . 124 זכרם
 . 125 זכרם
 . 126 זכרם
 . 127 זכרם
 . 128 זכרם
 . 129 זכרם
 . 130 זכרם
 . 131 זכרם
 . 132 זכרם
 . 133 זכרם
 . 134 זכרם
 . 135 זכרם
 . 136 זכרם
 . 137 זכרם
 . 138 זכרם
 . 139 זכרם
 . 140 זכרם
 . 141 זכרם
 . 142 זכרם
 . 143 זכרם
 . 144 זכרם
 . 145 זכרם
 . 146 זכרם
 . 147 זכרם
 . 148 זכרם
 . 149 זכרם
 . 150 זכרם
 . 151 זכרם
 . 152 זכרם
 . 153 זכרם
 . 154 זכרם
 . 155 זכרם
 . 156 זכרם
 . 157 זכרם
 . 158 זכרם
 . 159 זכרם
 . 160 זכרם
 . 161 זכרם
 . 162 זכרם
 . 163 זכרם
 . 164 זכרם
 . 165 זכרם
 . 166 זכרם
 . 167 זכרם
 . 168 זכרם
 . 169 זכרם
 . 170 זכרם
 . 171 זכרם
 . 172 זכרם
 . 173 זכרם
 . 174 זכרם
 . 175 זכרם
 . 176 זכרם
 . 177 זכרם
 . 178 זכרם
 . 179 זכרם
 . 180 זכרם
 . 181 זכרם
 . 182 זכרם
 . 183 זכרם
 . 184 זכרם
 . 185 זכרם
 . 186 זכרם
 . 187 זכרם
 . 188 זכרם
 . 189 זכרם
 . 190 זכרם
 . 191 זכרם
 . 192 זכרם
 . 193 זכרם
 . 194 זכרם
 . 195 זכרם
 . 196 זכרם
 . 197 זכרם
 . 198 זכרם
 . 199 זכרם
 . 200 זכרם

Induit porro fœminam remissam habitu strenuitatis, ut conculcet et conterat delicias et dissolutiones, quæ sunt dracones occulti. Benedictus qui jejunium dedit Hevæ, ut vinceret fraudes serpentis.

7. Ecce jejunium triumphans quod pueros et infantes pane privat. O quanta est Mali abjectio, cum quo etiam puellæ in agonem descendunt. En jejunium occultas defert coronas et stans eas distribuit turbæ jejunantium. En ululat Malus videns castra nitentia. Demus gloriam Unigenito qui per jejunium triumphavit et victores effecit etiam athletas suos.

8. Ecce jejunium spiritualiter exornans nos etsi odio dignos vocat, ut ornamenta ejus assumamus. Ecce lacrymæ ejus erumpunt; abluamus sordes nostras et dealbemus maculas nostras induti occulta gloriæ stola, sacco scilicet jejunii, et cinere ejus dulcedinem spirante. Venite, o vos odio digni, ornami ni ornamentis gratis. Benedictus qui vocavit nos ad festum ejus purum, decorum et pulchrum.

9. Contemnite, o gloriosæ puellæ, ornamenta et delicias in jejunio. Esther, quæ velut flos erat, ornamentum regium habebat, sed quia facies ejus terrena erat, confugit illa ad jejunium quod attulit ei pulchritudinem cœlestem splendoremque spiritualem; ingressa

a F חסדא — b F זכרם — c F חסדא — d F זכרם — e F זכרם — f F זכרם
 TOM. II. 44

لا ائسنا نالو نونو .
 نالا عهسا حو صلا .
 لا نسا و نونو نالا لا نسا نالا .
 نالا صوف حو صلا .
 نونو و نسا . لا نسا و نسا و نسا .
 نونو و نسا و نسا و نسا و نسا .
 نونو و نسا و نسا و نسا و نسا .
 نونو و نسا و نسا و نسا و نسا .
 نونو و نسا و نسا و نسا و نسا .
 نونو و نسا و نسا و نسا و نسا .
 نونو و نسا و نسا و نسا و نسا .

VIII.

لا نسا و نونو نالا حو صلا و نونو .
 نالا و نونو حو صلا و نونو .

نونو و نسا و نسا و نسا و نسا .
 حو صلا و نونو و نسا .
 نونو و نسا و نسا و نسا و نسا .
 نونو و نسا و نسا و نسا و نسا .

نالا و نونو و نسا و نسا و نسا .
 نونو و نسا و نسا و نسا و نسا .
 نونو و نسا و نسا و نسا و نسا .
 نونو و نسا و نسا و نسا و نسا .

نونو و نسا و نسا و نسا و نسا .
 نونو و نسا و نسا و نسا و نسا .

† Sic incipit hymnus quartus de Nativitate Domini,

a F صلا — b F نونو — c F om. نونو

et prætergreditur viam ejusque mansiones. Demus per jejunium gloriam misericordiæ quæ arma largita est infirmitati nostræ.

13. Quamnam excusationem ad obtinendam condonationem invenire poterit ille qui ventri succumbit? Jejunium enim diei breve quid est et multam habet mercedem. Æmulamini, o strenui, exierunt jam hebdomades cum subsidiaria exiit et dimidia hebdomas, ne priventur etiam debiles brevi diei momento. Demus gloriam Unigenito qui voluit omni mensura omnes homines vivificare.

VIII.

Alius hymnus (ad tonum) : Hic est mensis¹. Responsorium : Benedictus qui dedit nobis arma quibus Satanam impugnemus.

1. Benedictus filius regis qui dedit nobis arma ad impugnandum satanam hominum inimicum, qui Adæ invidit et ejus filios odio persecutus est. Jejunio adversus eum dimicemus, ut eum vincamus per virtutem Unigeniti.

2. Jejunium arcus est cujus sagittæ perfodiunt Malum. Per jejunium Christus princeps factus est triumphantium; in hoc certamine Satanam vicit rite, non violenter, sicut Deus.

3. Quia Adamus in Eden fraude serpentis in initio seductus corpore

Opp. Syr-lat. II, 414. Vid. supra, col. 320 et t. I, 3, n. a.

...
...
...

...
...
...

...
...
...
...
...
...
...

...
...
...
...

...
...
...
...

...
...
...
...

...
...
...
...

victus fuit, idcirco Unigenitus, quum Deus esset, factus est homo et jejunio corporali impugnavit ac vicit Malum.

4. Quia humiliavit se ut homo fieret propter hominem, jejunavit ut homo, quamvis Deus esset; jejunio mundo vicit Malum et omnibus strenue militantibus factus est forma quam imitentur.

5. Maledictus certamen iniit non cum potentia divina Unigeniti, sed quasi cum homine simplici, impugnavit eum cum metu, quia nesciebat quisnam foret certaminis exitus.

6. Malus cernebat eum ut hominem; idcirco ausus est cum eo pugnare, etsi haud esset securus quisnam foret certaminis finis; igitur audax pugnavit, sed victus ac prostratus fuit.

7. Armis quibus Adam in Eden victus fuit vicit Dominus noster. Desiderio fructus victus fuit Adamus; jejunio cibum removente vicit Christus Malum qui hominem per cibum seduxerat.

8. Jejunio et vigilia corporis violentia emollitur, simul et refrænantur omnes ejus passionem quæ velut fumus e corpore ascendunt. Passiones jejunio quiescunt, silent et sedantur.

9. Sicut ligna in ignem projecta ejus flammam adaugent, sic corpus per cibum et potum veluti inflammatur; passionem ejus fumant et fœtore mentem perturbant.

10. Diligamus, fratres, jejunium quod fructus puritatis multiplicat; per illud enim mens et anima nitidæ redduntur, per illud cogi-

✧ דוּם אִתְּ רִצְוֵי לְבָבַי חַדְשׁ בְּמַחְלָה
 עֵשֶׂת יָמִים לְבַיִתְךָ דְּעֵשֶׂת יָמִים
 וְעֵשֶׂת יָמִים וְעֵשֶׂת יָמִים וְעֵשֶׂת יָמִים
 וְעֵשֶׂת יָמִים וְעֵשֶׂת יָמִים וְעֵשֶׂת יָמִים
 ✧ וְעֵשֶׂת יָמִים וְעֵשֶׂת יָמִים וְעֵשֶׂת יָמִים
 וְעֵשֶׂת יָמִים וְעֵשֶׂת יָמִים וְעֵשֶׂת יָמִים
 ✧ וְעֵשֶׂת יָמִים וְעֵשֶׂת יָמִים וְעֵשֶׂת יָמִים
 וְעֵשֶׂת יָמִים וְעֵשֶׂת יָמִים וְעֵשֶׂת יָמִים
 ✧ וְעֵשֶׂת יָמִים וְעֵשֶׂת יָמִים וְעֵשֶׂת יָמִים
 וְעֵשֶׂת יָמִים וְעֵשֶׂת יָמִים וְעֵשֶׂת יָמִים

IX.

אֲשֶׁר לְבָבִי חֶסֶד וְחַסְדֵּיךָ
 וְכַרְחֵבִי חַסְדֵּיךָ נִרְשָׁה

וְעֵשֶׂת יָמִים וְעֵשֶׂת יָמִים וְעֵשֶׂת יָמִים
 וְעֵשֶׂת יָמִים וְעֵשֶׂת יָמִים וְעֵשֶׂת יָמִים
 וְעֵשֶׂת יָמִים וְעֵשֶׂת יָמִים וְעֵשֶׂת יָמִים
 ✧ וְעֵשֶׂת יָמִים וְעֵשֶׂת יָמִים וְעֵשֶׂת יָמִים
 וְעֵשֶׂת יָמִים וְעֵשֶׂת יָמִים וְעֵשֶׂת יָמִים
 וְעֵשֶׂת יָמִים וְעֵשֶׂת יָמִים וְעֵשֶׂת יָמִים
 ✧ וְעֵשֶׂת יָמִים וְעֵשֶׂת יָמִים וְעֵשֶׂת יָמִים
 וְעֵשֶׂת יָמִים וְעֵשֶׂת יָמִים וְעֵשֶׂת יָמִים
 ✧ וְעֵשֶׂת יָמִים וְעֵשֶׂת יָמִים וְעֵשֶׂת יָמִים
 וְעֵשֶׂת יָמִים וְעֵשֶׂת יָמִים וְעֵשֶׂת יָמִים
 ✧ וְעֵשֶׂת יָמִים וְעֵשֶׂת יָמִים וְעֵשֶׂת יָמִים
 וְעֵשֶׂת יָמִים וְעֵשֶׂת יָמִים וְעֵשֶׂת יָמִים

¹ Stropha videtur confecta ad tonum « Pater scripserat Epistolam. » Vide supra col. 605. Hic

tationes puræ fiunt, per illud motus boni in corde oriuntur.

11. Probanda res est jejunium illi qui cum prudentia illud diligit; etenim per illud animæ virtus firmatur, divitiæ corporis augentur, omnesque homines ad vitæ thalamum invitantur.

12. Largire nobis, Domine, per jejunium purum puritatem cordis, mundas cogitationes quibus anima simul cum corpore in pacifico vitæ cursu tibi de tuo dono gratias agat.

IX.

Alius hymnus¹. Responsorium :
 Gloria tibi, Domine, gloria tibi,
 quia per jejunium tuum strenui
 triumphant.

1. Jejunium arma subministrat victoriosa quibus strenui semper triumphant. In fornace cernitur mira ejus vis, in lacu ejus triumphus. Leones et flamma eo devicta fuerunt ex jussu Domini.

2. Unus jejunator per invidiam in lacu feris objectus est²; odor ejus jejunii metum incussit leonibus qui inclinarunt capita sua coram eo, ut pedes ejus amanter oscularentur.

3. Leones fortes ac feroces qui ad prædâ rugiebant jejunium didicerunt in lacu jejunatoris, et veluti discipuli fideles effectæ feræ eum ut suum magistrum veneratæ sunt.

tamen et illic versus octo syllabas habet e mendis forsân librariorum.

² Cfr. Dan. VI, 16, sqq.

. מלכא דזכור סתמא .
 . ולא יא אצקלא נחמתי .
 . וְאִי אִתְּמַל זִכְרֵה דְּחַר וְיִמְרָא .
 . חסד סחך פתחא .
 . ✧ וְחֵסֶד וְעִסְסָא נְעִי .
 . לְלֵילָא אֶחְסֵינִי זִכְרֵה דְּלֹוֹי .
 . סוֹדוֹסֻךְ אֶמְסַךְ אֶסְחָבֵי .
 . וְיִרְאֶעֱי זִינְתָא . וְדַעֲמָא וְלִיזֵי .
 . חַעֲבֵס זִינְתָא וְנַחֲבֵי .
 . ✧ נִיזֵי לִי דִּיזֵי חַלָּא אֶיִם חֵינְטָא .
 . אֶלֶף זִינְתָא אֶחְסֵינִי .
 . וְיִמְרָא אֶסְחָבֵי סוֹדוֹסֻךְ .
 . וְחֵסֶד חַעֲבֵי אֶסְחָבֵי .
 . סוֹדוֹסֻךְ לִיזֵי אֶחְסֵינִי .
 . ✧ אֶלֶף חַעֲבֵי אֶחְסֵינִי .
 . נִיזֵי חַעֲבֵי אֶסְחָבֵי .
 . אֶלֶף אִתְּמַל אֶסְחָבֵי חַעֲבֵי .
 . חַעֲבֵי אֶסְחָבֵי אֶחְסֵינִי .
 . ✧ וְחֵסֶד נְעִי דִּיזֵי אֶסְחָבֵי .
 . אֶלֶף אֶסְחָבֵי אֶחְסֵינִי .
 . סוֹדוֹסֻךְ אֶחְסֵינִי וְלִיזֵי .
 . ✧ סוֹדוֹסֻךְ אֶחְסֵינִי אֶחְסֵינִי .
 . נִיזֵי חַעֲבֵי זִינְתָא .
 . סוֹדוֹסֻךְ חַעֲבֵי אֶסְחָבֵי .
 . ✧ סוֹדוֹסֻךְ חַעֲבֵי אֶסְחָבֵי .
 . וְחֵסֶד אֶסְחָבֵי אֶחְסֵינִי .
 . אֶלֶף חַעֲבֵי אֶסְחָבֵי אֶחְסֵינִי .
 . ✧ אֶלֶף חַעֲבֵי אֶסְחָבֵי אֶחְסֵינִי .
 . וְחֵסֶד אֶסְחָבֵי אֶחְסֵינִי .
 . אֶלֶף חַעֲבֵי אֶסְחָבֵי אֶחְסֵינִי .
 . ✧ אֶלֶף חַעֲבֵי אֶסְחָבֵי אֶחְסֵינִי .

4. Didicerunt jejunium feræ,
 adeo ut earum gulositas homini
 parceret. Quod si leones cum Da-
 niele jejunaverunt, quanto magis
 debent sapientes jejunium Christi
 honorare.

5. Adolescentula Esther jeju-
 navit et Aman cruci affixit ac per-
 didit, ut discerent jejunatores jeju-
 nio vim tyrannorum infringi posse.
 Recurrat unusquisque ad jejunium
 cum amore.

6. Babylonios jejunium edocue-
 runt Daniel, Esther et Mardochæus,
 qui jejunio humiliarunt vertices
 fortissimos et pulchrum præbue-
 runt exemplum cunctis tribubus
 et populis.

7. Ignis a jejunio victus est et
 flamma ad ejus aspectum vi desti-
 tuta est, etiam leones et nefarius
 Aman, vertex fortissimus, humi-
 liati sunt. Jejunii amatores eo de-
 lectentur.

8. Fornax, lacus et castæ puellæ
 cubiculum electa veluti thuribula
 fuerunt ad suffitum suavem. Exinde
 jejunatores victores egressi sunt, et
 ecce eorum arma in mundo illus-
 tria sunt.

9. Tres stabant in fornace: tribus
 quippe homo perficitur: spiritu,
 anima et corpore. Si strenue agat
 jejunator, quartus in auxilium ejus
 mittitur.

10. Aspice mundum, fornax est;
 igni compara concupiscentiam;
 quia impossibile est ut tres hisce
 æquales vincamus, strenuo militi
 quartus mittitur Paracletus.

موم زبعا لاصف .
 موم فوسا هفصفا دلوه .
 موم سب صلب . صعبا اف صلا .
 ففوف زعب دمر فوسب .
 * ففوصاوم ففوف لافوف .
 مومعلا لاففنا اوم .
 هلفعا فمعا ففصلا .
 هلمسا موم صعبا صعبلا ففصلا .
 ففوف لاففنا لاففنا .
 موم صلب ففوسا صعبلا .
 صعبلا اوم ففوف ففصلا .
 صلا ففوف ففوف ففوف .
 هلافا ففوف . ولا ففوف اوم صعبلا .
 ففوف ففوف صعبلا .
 * ففوف ولا ففوف ففوف .

X.

ففوف صلا ففوف ففوف ففوف ففوف
 ففوف ففوف ففوف ففوف ففوف
 * ففوف ففوف
 ففوف ففوف ففوف . ففوف ففوف ففوف .
 ففوف ففوف ففوف . ففوف ففوف .
 * ففوف ففوف ففوف .
 ففوف ففوف ففوف . ففوف ففوف ففوف .
 ففوف ففوف ففوف . ففوف ففوف ففوف .

† Tonus ad marginem indicatus est. Est autem

11. Surge jejunator, collige te ex erroribus et hæsitacionibus ; sis tu omnino unus, occultus et manifestus corpore, anima et spiritu, ut gratia Domini tui adjuvet te.

12. Sanctitatem da corpori, animæ præbe amorem sublimem, spiritum humilia per laborem bonorum operum, ut totus placeas Deo, et ad totum te Salvator mittatur.

13. Parvo gubernaculo (?) avis, summo in aere, salit, et alarum pondere non gravatur quæ cibo non est gravata. Minue cibum tuum, jejunator, ut in cœlum absque dolore avoles.

X.

Alius hymnus (ad tonum) : Edessa Mesopotamiæ¹. Responsorium. Benedictus qui dedit nobis arma ad vincendum Satanam.

1. Laudemus Dominum omnium. Ipse aperiat os nostrum ad glorificandas et exaltandas partes jejunatorum, deprimendas vero partes gulosorum.

2. De jejunio locutus, fratres, magnificavi illud et secundum vires meas encomio ornavi, ad incitandum avidos et gulosos ut efficiantur jejunatores.

3. Non construitur domus ex una aliqua materia, sed e diversis rebus templum exornatur, ut præ-

idem ac ففوف ففوف ففوف et continet sex versus quinque syllabarum.

✧ **ܘܝܫܘܥ ܠܚܝܬܝܘܬܝܗ ܝܚܝܐ ܐܝܢ ܕܗܘܢܐ ܕܘܨܐ ܘܚܘܣܐ ܕܗܘܢܐ**
ܐܝܠܐ ܕܝܫܘܥ ܕܗܘ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ .
ܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ .
ܘܝܫܘܥ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ .
ܘܝܫܘܥ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ .
ܘܝܫܘܥ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ .
ܘܝܫܘܥ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ .
ܘܝܫܘܥ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ .
ܘܝܫܘܥ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ .
ܘܝܫܘܥ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ .
ܘܝܫܘܥ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ .
ܘܝܫܘܥ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ .
ܘܝܫܘܥ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ .
ܘܝܫܘܥ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ .
ܘܝܫܘܥ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ ܕܗܘܢܐ .

beat ædificatoribus suis domicilium et habitationem.

4. Neque jejunator solo jejunio perfectus fit ; cum jejunio conjungendæ sunt aliæ virtutes, ut in jejunatore sibi complacet et habitet Christus.

5. Beatus ille qui pulchra sua agendi ratione præbuit Patri ejusque Unigenito mundum habitaculum, ut in anima sua tamquam in templo suscipiat Deum.

6. Disce, jejunator, in sapientia, intellectu et scientia ædificare animam tuam, ut sic possis fieri habitaculum in quo Deus inhabitet.

7. Valde acceptabile fit jejunium coram omnium Scrutatore, quando conjungitur cum animæ humilitate et cum charitate erga Dominum nostrum et erga omnes homines.

8. Cave, jejunator, ne te rapiat Malus in viam superbæ et fiat labor tuus vanus, quia sic solet Fraudulentus perdere jejunatores.

9. Non, quia jejunas, decipiat te, ut te efferas super fratrem tuum qui manducat. Timeas Paulum de hac re te cum reprehensione coarquentem :

10. « *Qui non manducat, non judicet eum qui manducat*¹. Videas, jejunator, ecce non juberis judicare, sed in persona tua Deo assimilari.

¹ Rom. XIV, 3, 40.

XI.

XI.

ܠܫܘܠܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ
ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ

ܠܫܘܠܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ
ܠܫܘܠܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ
ܠܫܘܠܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ
ܠܫܘܠܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ

ܠܫܘܠܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ
ܠܫܘܠܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ
ܠܫܘܠܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ
ܠܫܘܠܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ

ܠܫܘܠܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ
ܠܫܘܠܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ
ܠܫܘܠܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ
ܠܫܘܠܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ

ܠܫܘܠܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ
ܠܫܘܠܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ
ܠܫܘܠܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ
ܠܫܘܠܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ ܘܢܫܘܪܐ

¹ Vide supra col. 533, 573.
TOM. II.

Alius hymnus (ad tonum) Paradisi¹.
Responsorium : Benedictus qui
dedit nobis jejunium quo Malum
impugnemus.

1. Qui voluntate jejunium dili-
git, non potest esse sine suæ dilec-
tionis objecto ; qui autem coacte
et specietenus jejunat, jejunium
repugnantiam ei atque molestiam
affert, quia intus in corde non
diligit jejunium nec gustu percipit
ejus suavitatem.

2. Qui enim jejunium revera
diligit et amat, etiam in comedendo
jejunium observare potest ; qui
autem externe tantum aut coacte
se jejunatorem ostendit, ille est
velut qui nunquam a cibis abstinere.
Jejunium voluntarium illud est
quod fit acceptabile et permanet.

3. Quod enim a pane absteineat
quis, hoc non est verum jejunium,
verum quippe jejunium est ut abs-
tineat quis a malis, ita scilicet ut
a pane simul et ab iniquitate abste-
neat. Timuerunt filii iniquitatis
quia suo jejunio peccata multipli-
caverant ; proclamato enim jejunio
Naboth occiderunt² et jejunii præ-
textu pravam suam voluntatem per-
fecerunt.

4. Quod enim vir naturaliter
manducet et satietur, non peccat,
modo modum non excedat. Quod
manducet naturæ est, quod jejundet
liberæ voluntatis est. In jejunio
invenitur gloria et labor ; in cibo
immoderato labor est et lassitudo,

² III Reg. XXI, 9, sqq.

ܘܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ ܘܚܝܘܢܐ
 ܘܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ ܘܚܝܘܢܐ
 ܘܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ ܘܚܝܘܢܐ
 ܘܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ ܘܚܝܘܢܐ
 ܘܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ ܘܚܝܘܢܐ
 ܘܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ ܘܚܝܘܢܐ
 ܘܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ ܘܚܝܘܢܐ

in jejunio moderato labor et retri-
butio.

5. Non devinciamur, fratres, amore cibi, ut non privemur commodis jejunii. Jejunatoris servatur merces, gulosi obsignatur judicium; in utroque enim sæculo retribuitur qui gula servus est ventris. In hoc sæculo servus fit resipiscentiæ¹.

XII.

XII.

ܘܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ ܘܚܝܘܢܐ
 ܘܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ ܘܚܝܘܢܐ
 ܘܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ ܘܚܝܘܢܐ
 ܘܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ ܘܚܝܘܢܐ
 ܘܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ ܘܚܝܘܢܐ
 ܘܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ ܘܚܝܘܢܐ
 ܘܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ ܘܚܝܘܢܐ
 ܘܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ ܘܚܝܘܢܐ
 ܘܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ ܘܚܝܘܢܐ
 ܘܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ ܘܚܝܘܢܐ
 ܘܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ ܘܚܝܘܢܐ
 ܘܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ ܘܚܝܘܢܐ
 ܘܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ ܘܚܝܘܢܐ
 ܘܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ ܕܚܝܘܢܐ ܘܚܝܘܢܐ

Hodie jejunii² certamen propositum est athletic fidei; ad obeundum hunc cursum jejunium nos congregat et adducit. Gaudeat igitur castitas suum amatorem jejunium advenisse; exultet sanctitas adesse dilectum suum. Jejunium enim radix est qua sustententur omnes sanctitatis fructus. In hac radice crescit puritas, delectatur virginitas, gaudet patientia; jejunium amicam constantiæ ramus est decoris; in jejunio velut in arbore pendent omnes isti fructus, et in eo gaudent velut fructus in planta et membra in corpore; sic jejunio virtutes roborantur et perseverant; illo conspersæ conservantur, sicut caro sale conspergitur ut non corrumpatur, et sicut anima membra informat ne dissolvantur, ita jejunium omnes libertatis actus informat ut non infatuentur. Jeju-

¹ Finis strophæ mendosus est; deficit enim ultimis versibus mensura.

² Desumptus est hic sermo, quem minus recte hymnum appellavimus supra col. 644, e codice Musæi Britannici 17,189 fol. 6-8. Is codex membranaceus scriptus est manu edessena sæc. V-VI, ut docet Wright, qui accurate codicem describit, *Catal. of Syriac manuscr. in the British. Museum*, p. 407.

Non exstant hujus sermonis nisi fragmenta. Textum absque translatione jam edidit Overbeek in Opere: *S. Ephraemi syri, Rabule episcopi edesseni, Balæi aliorumque opera selecta*. Oxonii, 1865, p. 99-104. Visum est hæc fragmenta adjicienda esse hymnis S. doctoris de jejunio. Conferendus est etiam sermo græcus qui habetur, *Opp. græco-lat.* III, 22-23.

سٔتلا . سدٔسلا ؤسلا سدٔسٔس . ؤذٔ
 لٔلٔسٔس سدٔسٔس ؤلٔل سدٔسٔس . ؤ
 سدٔس سدٔسٔس . لا سدٔس ؤ لٔلٔس
 ؤسلا سدٔسٔس . لا لٔل سدٔس سدٔسٔس
 لٔسٔس سدٔس . لٔلٔس سدٔسٔس ؤ
 سدٔسٔس لا لٔلٔس سدٔسٔس . سدٔس
 سدٔسٔس . سدٔس سدٔسٔس لٔلٔس ؤ
 لٔلٔس سدٔسٔس . سدٔسٔس لٔلٔس
 لٔلٔس ؤ سدٔس سدٔسٔس . لا لٔلٔس
 لٔلٔس ؤ سدٔس سدٔسٔس . لا لٔلٔس
 لٔلٔس ؤ سدٔس سدٔسٔس . لا لٔلٔس
 لٔلٔس ؤ سدٔس سدٔسٔس . لا لٔلٔس
 لٔلٔس ؤ سدٔس سدٔسٔس . لا لٔلٔس
 لٔلٔس ؤ سدٔس سدٔسٔس . لا لٔلٔس
 لٔلٔس ؤ سدٔس سدٔسٔس . لا لٔلٔس

سدٔسٔس سدٔسٔس سدٔسٔس . لٔلٔس
 لٔلٔس . . . . . لٔلٔس . سدٔسٔس
 لٔلٔس . . . . . لٔلٔس . سدٔسٔس
 لٔلٔس . . . . . لٔلٔس . سدٔسٔس
 لٔلٔس . . . . . لٔلٔس . سدٔسٔس
 لٔلٔس . . . . . لٔلٔس . سدٔسٔس
 لٔلٔس . . . . . لٔلٔس . سدٔسٔس
 لٔلٔس . . . . . لٔلٔس . سدٔسٔس
 لٔلٔس . . . . . لٔلٔس . سدٔسٔس
 لٔلٔس . . . . . لٔلٔس . سدٔسٔس
 لٔلٔس . . . . . لٔلٔس . سدٔسٔس
 لٔلٔس . . . . . لٔلٔس . سدٔسٔس
 لٔلٔس . . . . . لٔلٔس . سدٔسٔس
 لٔلٔس . . . . . لٔلٔس . سدٔسٔس
 لٔلٔس . . . . . لٔلٔس . سدٔسٔس

¹ Marc II, 17.

Ninivitæ a damnatione liberamur.
 Amor Domini nostri nobis præbet
 pharmacum invincibile quod nos
 liberat ab omnibus peccatis, sanat
 omnes infirmitates nostras, et ina-
 nia reddit probra nostra. Hæc cogi-
 tantes ne relaxemus nos a certami-
 ne contra Satanam, sed si accidat
 ut cadant nonnulli e nobis, illico
 surgamus et culpas nostras aperte
 impugnemus, advocantes in adjuto-
 rium nostrum regem nostrum, qui
 prompte adjuvat sauciatos multis
 vulneribus. Quapropter dixit :
 « Non indigent sani medico, sed
 qui male habent¹. » De hac tantum
 re irascitur, si quis tradat atque
 subiciat animam suam tyranno. Ne
 ergo abjiciamus spem, etiamsi pec-
 caverimus, sed studeamus opera
 præstare, et quia possibile non est
 ut a malis absolute liberemur, quia
 natura nostra offensa multiplicat,
 opera mala bonis compensemus....

3... multa, quæ sanant peccata :
 jejunium, oratio assidua..., mise-
 ricordia, quæ non servat iram (?)
 contra illos qui in nos deliquerunt.
 Studiose utamur medicamentis illis
 proficuis, maxime autem conjun-
 gamus misericordiam cum jejunio.
 Facile enim, si virtutibus hisce
 utamur, maculas animæ nostræ
 curabimus. Ferentes xenia multa
 appareamus in die festo coram Deo
 nostro qui recipit dona quæ paupe-
 ribus dantur, et quod recipit mil-
 lies retribuit bonis. Si inveniatur
 nos peccatores, illico condonat ; si vi-
 deatur nos in afflictionibus, adjuvat
 et a mœrore liberat ; si infirmitate

.ܟܘܠܦܘܬܐ ܕܘܘܣܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ .
 ܟܘܠܘܟܘܠ ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ .
 ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ .
 ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ .
 ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ .
 ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ .
 ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ .
 ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ .
 ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ .
 ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ .
 ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ .
 ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ .
 ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ .
 ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ .
 ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ .
 ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ ܘܘܘܘܘܘܝܐ .

homines sanctificatos, peccatores justificatos, et Legionem sui exercitus ducem, se cum suo agmine, in mare projicientem¹.

4. Vidit etiam Zachæum, suum olim amicum, qui stabat clamans : « Venite, defraudati, reassumite opes vestras². » Sed Iscariotes eum paululum recreavit, quum prospiciens Satanas vidit illum e collatione furantem³.

5. Irruerunt autem in eum dolores acerbi veluti parturientium, quum vidit etiam populos ethnici sui hosannis acclamare Unigenitum. Ululavit quod cerneret Unigenitum etiam ad gentes projecisse sui luminis radios.

6. Vidit figuram cum ipsa re, pullum asinæ⁴ et gentes. Pullus duræ cervicis portavit Dominum in figura, cor gentium portavit eum in veritate. Ululavit Malus, videns figuræ conjunctam ejus expositionem.

7. Vidit gentes hosanna sua proferentes, et intéllexit advenisse lumen gentium. Væ undique eum circumdederunt. Laqueus Iscariotæ defecit.

8. Pulchritudo gloriosissima ostendit suam venustatem inter osores suos ; sol benedictus, ex alto descendens, sparsit suos radios inter abnegatores ; thesaurus plenus distribuit suas divitias inter oppresores.

9. Dies qua hæc facta sunt digna est quæ coronetur ; mensis quo hæc

¹ Cfr. Luc. VII, 26-33.

² Cfr. Luc. XVIII, 8.

³ Cfr. Joan. XII, 6.

⁴ Pullus asini designat Synagoga Judæorum juxta Gen. XLIX, 11. Ita interpretatur hanc vocem S. Melito in Clavi ap. Em. card. Pitra, *Analecta sacra* II, 92.

ܐܠܗܐ ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ
 ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ

evenerunt eximius est, tempus quo hæc contigerunt benedictum est, populus in quo hæc facta sunt maledictus est, quia Domini sodalis fuit et eum abnegavit.

XIV.

XIV.

ܕܝܫܪܐܝܝܠ

II. Ejusdem toni.

ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ
 ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ
 ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ

1. Mundus os magnum factus est tibi, Domine : creaturæ labia fuerunt et veritas lingua ; populus autem Israel velut surdus fuit et gloriam negavit.

ܕܝܫܪܐܝܝܠ

Responsorium : Verbis omnium nostrum proferamus laudem nostro omnium Domino.

ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ

ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ
 ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ
 ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ

2. Buccinarum myriades iteratis vocibus claxerunt, personarunt tubæ sonis repetitis, geminatis modulationibus citharæ psallerunt ; ipsi etiam mortui væ dixerunt populo qui te non agnovit.

ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ
 ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ
 ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ

3. Mancus manu extensa arripuit ramos olivarum, claudus a Deo sanatus clamans cœpit exsilire coram pullo ejus, surdi et muti gloriam dederunt ei in hosannis suis.

ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ
 ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ

4. Novæ citharæ nostræ, o Salvator noster, quantum psallerunt tibi. Vivi, quos sanasti, muta etiam mortuorum cithara laudem dederunt tibi. Chordæ tantum citharæ hujus populi mutæ fuerunt.

ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ
 ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ

5. Duabus tubis cecinit Moyses ut populum doceret, cithara usus est David. Cuinam assimilandus est populus qui tacebat ? Senes qui tacuerunt tintinnabula sunt quæ de laude siluerunt.

ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ
 ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ

ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ
 ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ ܕܝܫܪܐܝܝܠ

דבר ויהי חלל שעה ויהי זילא אף אהבא.
 זיב ויהי שעה ויהי קדמא .
 זיב שעה חלא אב שעתא .
 חלא אמה נחו אב חלא ופחש .

פהבא חבורה נשעה זיב . סאב לאמניב .
 חלחא חלחא זיב זיבא שעתא .
 זיב זיבא זיב זיבא חבורה .
 זיב זיב זיב חלחא זיבא חלחא חבורה .

אהבא זיבא חבורה זיבא זיבא זיבא .
 חלא זיבא זיב זיבא זיבא .
 זיבא זיבא זיבא זיבא זיבא זיבא .

זיבא זיבא זיב זיבא זיבא זיבא .
 זיבא זיבא זיבא זיבא זיבא .
 זיבא זיבא זיבא זיבא זיבא זיבא .

זיבא זיבא זיבא זיבא זיבא זיבא .
 זיבא זיבא זיבא זיבא זיבא זיבא .
 זיבא זיבא זיבא זיבא זיבא זיבא .

זיבא זיבא זיבא זיבא זיבא זיבא .
 זיבא זיבא זיבא זיבא זיבא זיבא .
 זיבא זיבא זיבא זיבא זיבא זיבא .

זיבא זיבא זיבא זיבא זיבא זיבא .
 זיבא זיבא זיבא זיבא זיבא זיבא .

1 Alludit ad Gen. VIII, 11.

6. Populus cum vitulo fabricavit cymbala et tibias ; clamavit ad vitulum surdum, sed ad Deum qui omnia audit mutus fuit. Natura proba reprehendat eos quantum eos aversamur.

7. Idolum tanquam sodalem amavit Sion, et ita quidem ut illud invocaret. In corde suo concepit quod manus fabricavit; quem adoravit, illum et dominum suum fecit; omnium osorem cum quo fornicata est maritum appellavit.

8. Cuinam assimilabitur cœtus puerorum laudes canentium ? Columbæ¹ illi purissimæ cujus os folio oliyæ veluti laude plenum fuit. Si autem os columbæ folium ferens locutum est, victi sunt tacentes.

9. Folium mutum tempori mutuo assimilatum fuit, quia silentium et mœstitia cataclysmi creaturas involuebant ; lætum autem fuit et gratum tempus Domini nostri qui omnes lætitia affectit.

10. In tempore laudis et confessionis, quando surdi et muti Dominum glorificaverunt et ora clausa laudem dederunt, abnegatores tacuerunt Quia autem illi tacuerunt, lapides clamaverunt ut promissum fuerat².

11. Petræ sepulchrorum scissæ sunt et adauxerunt laudem, terra commota vocem dedit super habitatores suos qui laudem negarunt : velum sua scissura scidit induratas eorum aures.

12. Terra Judæ tacuit de laude Domini, velut scorpius cujus os mutum et aculeus acerbus silentio væ

1 Luc. XIX, 40.

לו /ו לך צדק עשה .
 וְחַיִּים וְעוֹשֵׂה יְמֵי עֲשׂוֹרָה וְזֵינִי :
 כְּעֵשֶׂה עֲבָדָי וְיִשְׁמְעוּ עֲשׂוֹרָה .
 או עשׂוֹרָה שְׂמַח וְרִנָּה .
 קָלָה שְׂמַח . לְעֲבָדָי שְׂמַח .
 וְשֵׁשׁ לְעֲשׂוֹרָה וְלֵיל וְלֵיל וְלֵיל וְלֵיל :
 וְשֵׁשׁ וְלֵיל וְלֵיל וְשֵׁשׁ וְשֵׁשׁ .
 אֲשֶׁר שָׂמְנָה דְלִילֵינוּ .
 אֲשֶׁר אֵיךְ הֵלָל אֲבָרָה .
 אֲשֶׁר לְעֲבָדָי כְּעֵשֶׂה עֲשׂוֹרָה וְזֵינִי :
 הַלְלָה אֱלֹהֵי הַבַּיִת וְשֵׁשׁ וְשֵׁשׁ וְשֵׁשׁ .
 חַלְלָה אֶמְתַּל וְעַל הַבַּיִת .
 וְשֵׁשׁ חַלְלָה לְעוֹשֵׂה אֲבָרָה .
 וְזֵינִי לְעֲבָדָי וְזֵינִי לְעֲבָדָי :
 חַלְלָה וְזֵינִי לְעֲבָדָי זֵינִי חַלְלָה וְזֵינִי .
 וְזֵינִי לְעֲבָדָי חַלְלָה וְזֵינִי .
 וְזֵינִי לְעֲבָדָי חַלְלָה וְזֵינִי :
 וְזֵינִי לְעֲבָדָי חַלְלָה וְזֵינִי :

XV.

כי מלך

כְּעֵשֶׂה עֲבָדָי וְיִשְׁמְעוּ עֲשׂוֹרָה .
 וְשֵׁשׁ וְשֵׁשׁ וְשֵׁשׁ וְשֵׁשׁ .
 וְשֵׁשׁ וְשֵׁשׁ וְשֵׁשׁ וְשֵׁשׁ .
 וְשֵׁשׁ וְשֵׁשׁ וְשֵׁשׁ וְשֵׁשׁ :

דבש

לך מלך עשׂוֹרָה וְזֵינִי :
 וְשֵׁשׁ וְשֵׁשׁ וְשֵׁשׁ וְשֵׁשׁ :
 וְשֵׁשׁ וְשֵׁשׁ וְשֵׁשׁ וְשֵׁשׁ .

et lamentationes ingerunt. Prophe-
 tæ eam velut scorpium calcarunt,
 apostoli contriverunt, spiritus dis-
 sipavit.

13. Cœtus puerorum et inno-
 centium laudem dedit ; hirundo
 nova novas dedit voces regi novo,
 vidit Nisan absconditum venientem
 et exhilarata est.

14. Æstas venit ad hiemales mœ-
 stitia afflictos, auxit vinum in cra-
 teribus eorum, ut exhilararet eos,
 et non sunt consolati, multipli-
 cavit panem in eorum conviviis, et
 ira exarserunt.

15. Puer puero et parvulus par-
 vulo conjungantur ut nectant co-
 ronam hosannarum pulchram,
 puram, et prorsus assimilata victo-
 ri qui vicit. Malum et venit ut
 vinceret etiam mortem.

16. Duobus modis e duabus par-
 tibus duos devicit. Vicit Satanam
 in monte alto et prostravit super-
 bum qui prostraverat Adamum,
 et in profundo vicit Mortem quæ
 conculcaverat Hevam in inferos.

XV.

Ejusdem toni.

1. Sacerdotes populi tunicam
 induerunt cum ephod : præclara
 tui figura, o princeps sacerdotum,
 corpus quippe fuit tibi velut ephod,
 et pro tunica talari induisti virtu-
 tem occultam.

Responsorium : Tibi gloria, Domi-
 ne, qui induisti corpus nostrum
 et per illud nos vivificasti.

2. Quis potest celebrare the-

ܕܡܝܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ
 ܕܡܝܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ
 ܕܡܝܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ
 ܕܡܝܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ

ܕܡܝܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ
 ܕܡܝܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ
 ܕܡܝܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ
 ܕܡܝܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ

ܕܡܝܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ
 ܕܡܝܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ
 ܕܡܝܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ
 ܕܡܝܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ

ܕܡܝܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ
 ܕܡܝܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ
 ܕܡܝܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ
 ܕܡܝܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ

ܕܡܝܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ
 ܕܡܝܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ
 ܕܡܝܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ
 ܕܡܝܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ

ܕܡܝܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ
 ܕܡܝܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ
 ܕܡܝܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ
 ܕܡܝܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ

ܕܡܝܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ
 ܕܡܝܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ
 ܕܡܝܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ
 ܕܡܝܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ ܗܘܢ

1 Alludit ad Gen. VIII, 41.

6. Populus cum vitulo fabricavit cymbala et tibias; clamavit ad vitulum surdum, sed ad Deum qui omnia audit mutus fuit. Natura proba reprehendat eos quantum eos aversamur.

7. Idolum tanquam sodalem amavit Sion, et ita quidem ut illud invocaret. In corde suo concepit quod manus fabricavit; quem adoravit, illum et dominum suum fecit; omnium osorem cum quo fornicata est maritum appellavit.

8. Cuinam assimilabitur cœtus puerorum laudes canentium? Columbæ¹ illi purissimæ cujus os folio oliyæ veluti laude plenum fuit. Si autem os columbæ folium ferens locutum est, victi sunt tacentes.

9. Folium mutum tempori muto assimilatum fuit, quia silentium et mœstitia cataclysmi creaturas involvebant; lætum autem fuit et gratum tempus Domini nostri qui omnes lætitia affecit.

10. In tempore laudis et confessionis, quando surdi et muti Dominum glorificaverunt et ora clausa laudem dederunt, abnegatores tacuerunt Quia autem illi tacuerunt, lapides clamaverunt ut promissum fuerat².

11. Petræ sepulchrorum scissæ sunt et adauxerunt laudem, terra commota vocem dedit super habitatores suos qui laudem negarunt: velum sua scissura scidit induratas eorum aures.

12. Terra Judæ tacuit de laude Domini, velut scorpius cujus os mutum et aculeus acerbus silentio væ

2 Luc. XIX, 40.

לו /ו לא ידעו מלכותו .
 ויבטחו ויעזבו מלכותו ויעזבו מלכותו ויעזבו מלכותו .
 ויעזבו מלכותו ויעזבו מלכותו ויעזבו מלכותו .
 ויעזבו מלכותו ויעזבו מלכותו ויעזבו מלכותו .
 ויעזבו מלכותו ויעזבו מלכותו ויעזבו מלכותו .
 ויעזבו מלכותו ויעזבו מלכותו ויעזבו מלכותו .
 ויעזבו מלכותו ויעזבו מלכותו ויעזבו מלכותו .
 ויעזבו מלכותו ויעזבו מלכותו ויעזבו מלכותו .
 ויעזבו מלכותו ויעזבו מלכותו ויעזבו מלכותו .
 ויעזבו מלכותו ויעזבו מלכותו ויעזבו מלכותו .

et lamentationes ingerunt. Prophe-
 tæ eam velut scorpium calcarunt,
 apostoli contriverunt, spiritus dis-
 sipavit.

13. Cœtus puerorum et inno-
 centium laudem dedit ; hirundo
 nova novas dedit voces regi novo,
 vidit Nisan absconditum venientem
 et exhilarata est.

14. Æstas venit ad hiemales mœ-
 stitia afflictos, auxit vinum in cra-
 teribus eorum, ut exhilararet eos,
 et non sunt consolati, multipli-
 cavit panem in eorum conviviis, et
 ira exarserunt.

15. Puer puero et parvulus par-
 vulo conjungantur ut nectant co-
 ronam hosannarum pulchram,
 puram, et prorsus assimilata victo-
 ri qui vicit. Malum et venit ut
 vinceret etiam mortem.

16. Duobus modis e duabus par-
 tibus duos devicit. Vicit Satanam
 in monte alto et prostravit super-
 bum qui prostraverat Adamum,
 et in profundo vicit Mortem quæ
 conculcaverat Hevam in inferos.

XV.

XV.

כי מלכותו

Ejusdem toni.

ויעזבו מלכותו ויעזבו מלכותו ויעזבו מלכותו .
 ויעזבו מלכותו ויעזבו מלכותו ויעזבו מלכותו .
 ויעזבו מלכותו ויעזבו מלכותו ויעזבו מלכותו .

1. Sacerdotes populi tunicam
 induerunt cum ephod : præclara
 tui figura, o princeps sacerdotum,
 corpus quippe fuit tibi velut ephod,
 et pro tunica talari induisti virtu-
 tem occultam.

ויעזבו

Responsorium : Tibi gloria, Domi-
 ne, qui induisti corpus nostrum
 et per illud nos vivificasti.

ויעזבו מלכותו ויעזבו מלכותו ויעזבו מלכותו .
 ויעזבו מלכותו ויעזבו מלכותו ויעזבו מלכותו .

2. Quis potest celebrare the-

/ ١٢ ١٣ ١٤ ١٥ ١٦ ١٧ ١٨ ١٩ ٢٠
 ٢١ ٢٢ ٢٣ ٢٤ ٢٥ ٢٦ ٢٧ ٢٨ ٢٩ ٣٠
 ٣١ ٣٢ ٣٣ ٣٤ ٣٥ ٣٦ ٣٧ ٣٨ ٣٩ ٤٠
 ٤١ ٤٢ ٤٣ ٤٤ ٤٥ ٤٦ ٤٧ ٤٨ ٤٩ ٥٠
 ٥١ ٥٢ ٥٣ ٥٤ ٥٥ ٥٦ ٥٧ ٥٨ ٥٩ ٦٠
 ٦١ ٦٢ ٦٣ ٦٤ ٦٥ ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ ٧٠
 ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤ ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠
 ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠
 ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠

sponte se perdiderant, quomodo quærerent animas suas easque lucrarentur. Reversi sunt ergo mercatores ad lucrandam unusquisque animam suam.

10. Mare, quod deglutit omnia lucra, lucrum dedit, sua voce indidit fidem, vitæ thesaurum omnibus negociatoribus. Hac maris voce illi didicerunt quanta esset vox filii.

11. Dedit Salvator noster mari tranquillitatem quam auris et oculus perceperunt. Quia porro undæ suo silentio laudem ei dare non poterant, lingua solvit debitum sensuum et protulit laudem.

XVI.

XVI.

١ ٢ ٣ ٤ ٥ ٦ ٧ ٨ ٩ ١٠
 ١١ ١٢ ١٣ ١٤ ١٥ ١٦ ١٧ ١٨ ١٩ ٢٠
 ٢١ ٢٢ ٢٣ ٢٤ ٢٥ ٢٦ ٢٧ ٢٨ ٢٩ ٣٠
 ٣١ ٣٢ ٣٣ ٣٤ ٣٥ ٣٦ ٣٧ ٣٨ ٣٩ ٤٠

Ad tonum : Qui longanimus est¹.

1. Digitus Dei, qui super tabulas absconditas scripsit manifesta, frænis mandatorum coercuit populum in idololatria pervicacem.

Responsorium : Benedictus liber absconditus.

2. Puer, Agaræ filius, onager fuit in solitudine², et populus e Sara ortus vitulus in deserto. Ambo imitati sunt bestias et adoraverunt bruta.

3. Antequam demitterentur tabulæ illæ legis, serotinus puer³ attulit tabulas conscientiæ, e qui-

¹ Stropha habet sex versus quinque syllabarum. Vide supra col. 523, n. 4. Hic et sequens hymnus agunt de tabulis legis et recensentur a J. S. Assemano, *Bibl. Orient.* 1, 91, n. 43, inter hymnos Ephræmi de Ecclesia.

² Cfr. *Gen.* XVI, 42 et *Comment.* S. Ephræmi ad h. l.

³ Non satis intelligo quid ista stropha significetur. Alludere videtur vel ad Ismaelem et Isaacum, quos mox nominavit, vel ad Cainum et Sethum.

✧ דגסרוב לדעעהל . מדיה ע חכניה
 גסה לבי /גסל /גסל וסב וסב לדעעהל .
 חמסהל [גסל] . ללכס מוסל .
 ✧ סד/סנהל גסה . ל/גער לסעה

לבי /געהל לבי . גסה ללכעהל .
 וסל/חמ מללל . גסה וסל .
 ✧ וסל חללעהל . דגסל חסעהל

סעללל וסעהל . ל/געהל וס וסעהל .
 ו/ס ח מ לבי גסה . חגסה חלעהל וס .
 ✧ וסר/סב דגס וסעהל . גסה לבי

ל/סל וס ללכעהל . ו/ס וס ללכעהל .
 סוה לל מ? /ללבי . גסה חסעהל .
 ✧ חל חר דגס . ו/לבי חסעהל

סח ל/לבי גסה . חגסה לבי .
 חסל וס וסל/ס . גסה סלל גסה .
 ✧ גסה חללעהל דגסל חסעהל

וסל/ס חר דגס . וסל/ס חר דגס .
 וסל/ס חר דגס . וסל/ס חר דגס .
 ✧ וסל/ס חר דגס . וסל/ס חר דגס

ו/סל וסל/ס . גסה חללעהל .
 ✧ וסל/ס חללעהל . וסל/ס חר דגס

¹ Lex prima, i. e. lex naturæ.
² Lex serotina, i. e. lex positiva.

bus filius major natu deleverat legem.

4. Tabulæ instar agrorum fuerunt ad legem recipiendam. In priore tabula scripta est lex prima¹, in posteriore tabula descripta est lex serotina².

5. More medici, (Moyses) fregit tabulas sculptas³, ut parum resarcirentur tabulæ conscientiæ. Terruit per tabulas visibiles tabulas intus absconditas.

6. Et quoniam lex medicus est animarum, etiam dum tabulas frangeret (Moyses), etiam per tabulas medicabatur, siquidem illum populum sanarunt tabulæ contractæ.

7. Stupore percussit oculos Moyses animasque commovit. Videns quippe populus contractas tabulas gloriosas, sanavit animam suam, quæ per idololatriam contracta erat.

8. Postquam instauratæ sunt tabulæ internæ per tabulas contractas, ascendit Moyses⁴ ut afferret tabulas (lapideas) pro tabulis (contractis), tabulas scriptas tabulis simplicibus (conscientiæ).

9. Quoniam hæ illas (tabulas scriptas) deleverant (peccando), ipsæ easdem (denuo) scripserunt (per pœnitentiam). Primum quod deleverunt exemplar in (novis) tabulis exhibuerunt. Tabulæ, una in alia, conscriptæ sunt et factæ sunt expressio veritatis.

10. Inspicienti tabulas sculptas et tabulas (in conscientia) absconditas, earum lectio una erat, con-

³ Exod. XXXII, 19.
⁴ Exod. XXXII, 30 ; XXXIV, 1-4.

* חסד אורי שבתותי . יסודי וסודי חסידי .
 חסד אורי שבתותי . יסודי וסודי חסידי .
 חסד אורי שבתותי . יסודי וסודי חסידי .
 חסד אורי שבתותי . יסודי וסודי חסידי .
 חסד אורי שבתותי . יסודי וסודי חסידי .
 חסד אורי שבתותי . יסודי וסודי חסידי .
 חסד אורי שבתותי . יסודי וסודי חסידי .
 חסד אורי שבתותי . יסודי וסודי חסידי .
 חסד אורי שבתותי . יסודי וסודי חסידי .
 חסד אורי שבתותי . יסודי וסודי חסידי .
 חסד אורי שבתותי . יסודי וסודי חסידי .
 חסד אורי שבתותי . יסודי וסודי חסידי .
 חסד אורי שבתותי . יסודי וסודי חסידי .
 חסד אורי שבתותי . יסודי וסודי חסידי .
 חסד אורי שבתותי . יסודי וסודי חסידי .
 חסד אורי שבתותי . יסודי וסודי חסידי .
 חסד אורי שבתותי . יסודי וסודי חסידי .
 חסד אורי שבתותי . יסודי וסודי חסידי .
 חסד אורי שבתותי . יסודי וסודי חסידי .
 חסד אורי שבתותי . יסודי וסודי חסידי .
 חסד אורי שבתותי . יסודי וסודי חסידי .
 חסד אורי שבתותי . יסודי וסודי חסידי .
 חסד אורי שבתותי . יסודי וסודי חסידי .
 חסד אורי שבתותי . יסודי וסודי חסידי .
 חסד אורי שבתותי . יסודי וסודי חסידי .

veniebant exemplaria, quoniam consonabant veritates.

11. Adjecit (Deus) sabbatum quod non erat in tabulis conscientiae. Nulla fuit contradictio. Sabbatum abolevit infirma ut regnarent sana.

12. Postquam composita est lex infirmorum populo temporario, putavit hic ipsam esse firmam; sed sapienter eam solvit Justus per sabbatum quod præscripsit.

13. Quæritur adversus populum (Israel): Cur in tabulis inscriptum est sabbatum tantum absque circumcissione? Ramos superbos, unum ab altero, divulsit (Deus).

14. Duæ potentiae sunt quæ in certamen descenderunt utra victoriam reportaret. Vicit sabbatum, sed illud vicissim circumcissio devicit.

15. Vicit sabbatum quoniam inscriptum est in tabulis. Superavit illud circumcissio, duplicem victoriam reportans; vicit enim per necessitatem et vicit per voluntatem.

16. Quoties infans nascitur in sabbato, hoc fit per necessitatem agentis, qui sabbatum violat; redeunte autem sabbato, ipsum denuo violat circumcissio.

17. Hoc est certamen quod nullo modo dedit victoriam populo antiquo. Quis vidit unquam utrumque athletam cladem referre?

18. Quod si sabbatum superat circumcissionem, ipsum vicissim superatur, quisquis autem amborum vincat, clades est utriusque. Divulsit autem Deus atque abjecit brachia, quibus veluti suspendebatur populus Israel.

. וְהַעֲבִיר מִן־הַכְּתוּבִים חֶסֶד גָּמֵל .
 . וְהַעֲבִיר מִן־הַכְּתוּבִים חֶסֶד גָּמֵל .
 * סֵבֵלֵי אֵיךְ מִן־הַכְּתוּבִים . וְהַעֲבִיר מִן־הַכְּתוּבִים *

. וְהַעֲבִיר מִן־הַכְּתוּבִים חֶסֶד גָּמֵל .
 . וְהַעֲבִיר מִן־הַכְּתוּבִים חֶסֶד גָּמֵל .
 * סֵבֵלֵי אֵיךְ מִן־הַכְּתוּבִים . וְהַעֲבִיר מִן־הַכְּתוּבִים *

XVII.

* כִּי מִלֵּוִי *

. לִי וְדָוִד אֵיךְ אֵיךְ . כִּי מִלֵּוִי אֵיךְ אֵיךְ .
 . וְהַעֲבִיר מִן־הַכְּתוּבִים חֶסֶד גָּמֵל .
 * סֵבֵלֵי אֵיךְ מִן־הַכְּתוּבִים . וְהַעֲבִיר מִן־הַכְּתוּבִים *

דְּשֵׁלֵי

* כִּי מִלֵּוִי וְהַעֲבִיר מִן־הַכְּתוּבִים *

. לִי וְדָוִד אֵיךְ אֵיךְ . כִּי מִלֵּוִי אֵיךְ אֵיךְ .
 . וְהַעֲבִיר מִן־הַכְּתוּבִים חֶסֶד גָּמֵל .
 * סֵבֵלֵי אֵיךְ מִן־הַכְּתוּבִים . וְהַעֲבִיר מִן־הַכְּתוּבִים *

. וְהַעֲבִיר מִן־הַכְּתוּבִים חֶסֶד גָּמֵל .
 . וְהַעֲבִיר מִן־הַכְּתוּבִים חֶסֶד גָּמֵל .
 * סֵבֵלֵי אֵיךְ מִן־הַכְּתוּבִים . וְהַעֲבִיר מִן־הַכְּתוּבִים *

. וְהַעֲבִיר מִן־הַכְּתוּבִים חֶסֶד גָּמֵל .
 . וְהַעֲבִיר מִן־הַכְּתוּבִים חֶסֶד גָּמֵל .
 * סֵבֵלֵי אֵיךְ מִן־הַכְּתוּבִים . וְהַעֲבִיר מִן־הַכְּתוּבִים *

. וְהַעֲבִיר מִן־הַכְּתוּבִים חֶסֶד גָּמֵל .

19. Dum sabbatum honoravit illudque in tabulis inscripsit, humiliavit et despexit circumcisionem quam non inscripsit, sed duplo crevit opprobrium sabbati quod violatum est.

20. Lex infirmorum seipsam dissolvit propriis suis manibus; duæ manus, de quibus maxime superbiebat populus Judæus, os ipsius fregerunt ut prædicaret sana.

XVII.

Ejusdem toni.

1. Intendite, fratres mei, in tabulas scriptas, quid nempe exaratum sit in una, et quid scriptum sit in altera per Moysen e monte allata.

Responsorium : Benedictus qui veritatem signavit.

2. Auxit unam tabulam comparatio sociæ; illustravit unam per alteram qui conscientiam noverat, ut in conscientiæ tabula describeret apographum utriusque.

3. Valde replevit tabulas scriptas, quia eodem modo anima plena fuit observantiarum. Tabulam implevit, infusa lege in sinu animarum.

4. Insuper ibi effinxit figuram (legis) remotæ. Quoniam enim futurum erat ut duo Testamenta darentur, exinde reprehenduntur impii, quum una sit duorum Testamentorum sententia.

5. Sicut tabulæ separatæ non

אַתְּ לֹא וְיִשְׁמַח פְּלִי אַחַד כִּי אֵין אֵין .
 וְיִשְׁמַח אֵין פְּלִי אֵין . וְיִשְׁמַח לֹא אֵין אֵין .

וְיִשְׁמַח וְיִשְׁמַח מִן אֵין וְיִשְׁמַח אֵין .
 אֵין וְיִשְׁמַח מִן אֵין וְיִשְׁמַח אֵין .
 אֵין וְיִשְׁמַח וְיִשְׁמַח אֵין אֵין אֵין אֵין .

וְיִשְׁמַח וְיִשְׁמַח . אֵין אֵין וְיִשְׁמַח .
 אֵין אֵין וְיִשְׁמַח אֵין אֵין וְיִשְׁמַח אֵין .
 אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין .
 אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין .
 אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין .

אֵין וְיִשְׁמַח . אֵין וְיִשְׁמַח .
 אֵין אֵין וְיִשְׁמַח . אֵין וְיִשְׁמַח .
 אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין .
 אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין .
 אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין .
 אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין .
 אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין .

אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין .
 אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין .
 אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין .
 אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין .
 אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין .
 אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין .
 אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין אֵין .

sunt una ab altera, sic nec Testa-
 menta separata sunt unum ab
 altero ; separatus est ille qui ad-
 hærentia separat.

6. Viderunt legem opus esse
 digiti Dei, sicut Dominus noster
 proles est summæ Majestatis. Di-
 gitus Dei et lex ejus testimonium
 reddunt dilecto ejus.

7. Quia virtus legis symbolum
 est Salvatoris nostri et digitus Dei
 typus est ejus essentiæ, admirandus
 est digitus mirandaque essentia.

8. Quo modo scripsit digitus
 legem ? an stylo in ære, an calamo
 aut atramento ? scriptam quidem
 esse apprehenditur, sed non ap-
 prehenditur quomodo.

9. Virtus legis ex Deo est, et
 digitus Dei etiam ex Deo est, qui
 e se per se genuit Virtutem omnes
 vivificantem.

10. Non apprehenditur tempus
 legis, quando nempe exorta sit in
 sinu Dei ; non enim recenter con-
 cepta est in mente ejus.

11. Duplici modo lex prævaluit
 contra sapientes. Illi quippe non
 sapiunt quando (exorta sit) nec co-
 gnoscunt quomodo ; procul absunt
 duo illa quando et quomodo.

12. Causa suprema vocavit, fra-
 tres, legem et concepta est in sinu
 tabulæ sanctificatæ, quæ similis
 fuit filiæ hominis Virgini gloriosæ.

13. Illam præparavit vir, hanc
 genuit vir, illius amator Moyses,
 hujus sponsus Joseph, illam porta-
 vit Moyses, hanc honoravit Joseph.

14. Virtus legis induit corpus e
 lapide, descendit et sua disciplina
 sanavit animas, coercuit ethnicis-

. 20/15222 22 . 22222 22 22 22
 . 22222 22 22222 22222 22222 22222
 * 22222 22 22222 22 22222 22222

 22 22 22222 22222 22222 22222 22222
 22 22 22222 22222 22222 22222 22222
 * 22222 22222 22222 22222 22222 22222

 22222 22222 22222 22222 22222 22222 22222
 22222 22222 22222 22222 22222 22222 22222
 * 22222 22222 22222 22222 22222 22222 22222

 22222 22222 22222 22222 22222 22222 22222
 22222 22222 22222 22222 22222 22222 22222
 * 22222 22222 22222 22222 22222 22222 22222

23. Quia synagoga corrupta est in deserto per vitulum, lex tabulas fregit ac destruxit ut doceret synagogam esse rejectam. Causa suprema clamavit : « Remaneat donec adimpleantur tempora.

24. « Non rejiciet (Christus) justos qui in ea fuerunt, neque operiet figuras in ea depictas, neque abscindentur radices recentioribus temporibus alligatæ ».

25. Audi nunc sub alio symbolo alteram synagogam : Quo modo lex propter peccatum multum perpessa exiit lapides eosque rursus induit,

26. Sic Dominus noster induit corpus et propter peccata passus est, et rursus induit corpus ac resurrexit. Synagoga quæ Deum ad iram provocavit prius per vitulum, et rursus per latronem eum exacerbavit.

XVIII.

XVIII.

. . . . .
 22222 22 22222 22222 22222 22222
 22222 22222 22222 22222 22222 22222
 * 22222 22222 22222 22222 22222 22222

1^a. . . . .
 Ipse factus est nobis sacerdos, corpus ejus oblatum est in sacrificium, et sanguine ejus respersi sumus. Benedictus finis ejus.

22222
 * 22222 22222

Responsorium :
 Benedictus ingrediens tuus.

22222 22222 22222 22222 22222 22222
 22222 22222 22222 22222 22222 22222
 22222 22222 22222 22222 22222 22222
 22222 22222 22222 22222 22222 22222
 * 22222 22222 22222 22222 22222 22222

2. Ille omnium pastor volans descendit et quæsit Adamum, ovem perditam, quam in scapulis suis sustulit, quamque gregis pastori obtulit. Benedictus ejus amor.

4 Desunt duo primi versiculi e deperditione folii præcedentis in cod. add. 14,627, fol. 22. Schema strophæ est : 78884. Quatuor qui sequuntur hymni

spectant ad descensum Christi ad inferos, ad festum paschatis et resurrectionis.

١. ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠
 ٢. ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠
 ٣. ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠
 ٤. ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠
 ٥. ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠
 ٦. ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠
 ٧. ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠
 ٨. ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠
 ٩. ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠
 ١٠. ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠
 ١١. ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠
 ١٢. ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠
 ١٣. ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠
 ١٤. ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠
 ١٥. ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠
 ١٦. ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠
 ١٧. ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠
 ١٨. ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠
 ١٩. ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠
 ٢٠. ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠ ٢٠٠

3. Effudit rorem et imbrem vivum super Mariam, terram sitiensem. Sicut frumentum in terram, sic cecidit in inferos. Ascendit ut manipulus et panis novus. Benedicta ejus oblatio.

4. Cognitio ejus expulsiit errorem ex humanitate, quæ perdita erat. Malus in eo deceptus perturbatus est. Ejus cognitio omnem sapientiam in populos effudit. Benedictus fons sapientiæ.

5. Ex alto Virtus ad nos descendit, ex utero Spes illuxit nobis; e sepulchro nobis Vita orta est; et in dextra (Patris) Rex noster sedet. Benedictus honor ejus.

6. Ex alto effluxit ut fluvius; e Maria ortus est ut radix; e ligno descendit ut fructus; ascendit in cœlum ut primitiæ. Benedicta voluntas ejus.

7. Verbum Patris venit e sinu ejus, et in sinu alio corpus induit; e sinu in sinum exivit; illo repleti sunt sinus puri. Benedictus qui habitat in nobis.

8. Ex alto descendit ut Dominus, et ex utero exivit ut servus; in inferis mors genua flexit coram eo, et in resurrectione ejus vita adoravit eum. Benedictus ejus triumphus.

9. Maria portavit eum ut infantem; sacerdos (Simeon) portavit eum ut oblationem; crux portavit eum ut occisum; cœli portarunt eum ut Deum. Gloria Patri ejus.

. מן כל רחמי אלהים יצא
 . אר סגולה . חסד סגולה
 . זיוהו עתה רבו סגולותיו
 . זיוהו עתה רבו סגולותיו
 * חסד סגולה

. מן פהו נהא אהלמיא מרוד יוהו
 . מן פהו נהא אהלמיא מרוד יוהו
 . מן פהו נהא אהלמיא מרוד יוהו
 . מן פהו נהא אהלמיא מרוד יוהו
 * חסד סגולה

. מן אהו אהו אהו
 . מן אהו אהו אהו
 . מן אהו אהו אהו
 . מן אהו אהו אהו
 * חסד סגולה

. מן אהו אהו אהו
 . מן אהו אהו אהו
 . מן אהו אהו אהו
 . מן אהו אהו אהו
 * חסד סגולה

. מן אהו אהו אהו
 . מן אהו אהו אהו
 . מן אהו אהו אהו
 . מן אהו אהו אהו
 * חסד סגולה

. מן אהו אהו אהו
 . מן אהו אהו אהו
 . מן אהו אהו אהו
 . מן אהו אהו אהו
 * חסד סגולה

. מן אהו אהו אהו
 . מן אהו אהו אהו
 * חסד סגולה

¹ Math. XVII, 26.

² Joan. II, 2.

³ Math. IV.

10. Undique expandit et largitus est sua remedia ac consilia ; cucurrerunt pueri ad ejus remedia ; cucurrerunt sapientes ad ejus consilia. Benedicta ejus revelatio.

11. Ex ore piscis Dominus noster dedit staterem¹, sigillum temporale et productionem defectibilem ; ex ore suo dedit novum novi Testamenti sigillum. Benedictus novi Testamenti largitor.

12. E Deo ejus divinitas, e mortalibus ejus humanitas, e Melchisedech ejus sacerdotium et e domo David ejus regnum. Benedicta ejus adunatio.

13. Ex invitatis fuit in nuptiis², e jejunatoribus in tentatione³, e vigilibus in agonia⁴, doctor fuit in templo⁵. Benedicta ejus doctrina.

14. Ab impuris non abhorrebat, a peccatoribus non refugiebat, cum probis valde delectabatur, et simplices exquirebat. Benedicta ejus institutio.

15. Ad ægros non defuerunt ejus gressus, nec ejus verba ad idiotas ; porrexit descensum suum ad infirmos, et ascensum suum ad superos. Benedictus missor ejus.

16. Nativitas ejus nostra mundatio est et baptismus nostra puri-

⁴ Luc. XXII, 43.

⁵ Luc. II, 46.

. פִּימַם הוֹרַם חַלְלָה מַלְחָה .
 . וְכַסּ אֶזְרָא חֲפָצָהּ מִן מַרְמָר .
 . חֶזֶק מַלְאָכָה בְּעַד הַתְּקוּבָה .
 . תְּעַרְפָּא וְחַמְּלָה בְּרִישׁוֹת מַרְמָר .
 . מַחְבָּא וְתַחְבְּלָה מַרְמָר .
 . לְהוֹרָא מַרְמָרִים וְרַמְּיָהּ מַרְמָר .
 . חֲנַיָּה וְהַמָּלְאָכִים וְרַמְּיָהּ מַרְמָר .
 . מַרְמָרִים מַלְאָכִים וְהַמָּלְאָכִים .
 . לְחַיָּה אֶזְרָא מַרְמָרִים .
 . וְתַחְבְּלָה מַרְמָרִים .
 . וְהַמָּלְאָכִים חֲנַיָּה מַרְמָרִים .
 . מַרְמָרִים חֲנַיָּה מַרְמָרִים .
 . מַרְמָרִים חֲנַיָּה מַרְמָרִים .
 . מַרְמָרִים חֲנַיָּה מַרְמָרִים .
 . מַרְמָרִים חֲנַיָּה מַרְמָרִים .
 . מַרְמָרִים חֲנַיָּה מַרְמָרִים .
 . מַרְמָרִים חֲנַיָּה מַרְמָרִים .
 . מַרְמָרִים חֲנַיָּה מַרְמָרִים .
 . מַרְמָרִים חֲנַיָּה מַרְמָרִים .

turbavit terram eamque sparsis
 suis floribus implevit. Coram eo
 fulgura coruscarunt, clangor toni-
 truum resonavit, montes subsilie-
 runt. Benedictus Altissimus qui
 extulit despectos.

2. Factæ sunt nuptiæ puræ in
 deserto et thalamus positus est in
 monte Sinai ; descendit sanctus et
 desponsavit sibi atque accepit filiam
 Abrahæ, amici sui. Magnum per-
 petratum est illico nefas. Sponsa
 adulterio fœdavit thalamum suum ;
 sponsor ascendit ad sponsum, et
 adulter super thalamum ; sponsa
 regem odivit et amavit vitulum.
 Benedictus Purissimus qui scripsit
 (libellum repudii) et dimisit eam.

3. Sponsa fecit stuprum in deserto
 et in deserto nacta est sepulchrum.
 Introducta non fuit in domum gen-
 tium, ne Sponsus purissimus con-
 tumelia ab ea afficeretur. Nutrivit
 autem Deus filiam ejus pro ea eique
 ornamenta matris suæ dedit, ser-
 vavit eam a contaminatione ac
 promisit ei, si castam se servaret,
 filium regis fore sponsum ejus.
 Benedictus qui desponsavit Eccle-
 siam gentium.

4. Sicut ad matrem, sic ad filiam
 Nisan hilaris missus fuit, ut hanc
 Saræ filiam coronaret ; exivit in
 occursum filii regis, pompa magna
 processit coram sponso ut gauderet
 sponsa in sponso suo. Claudii exsi-

. ܘܠܣܘܢܐ ܚܠܐܐ ܚܚܚܘܢܐ .
 . ܣܝܚܘܢܐ ܘܩܒܘܢܐ ܐܘܨܐ ܐܘܠܐ .
 . ܚܚܚܘܢܐ ܒܘܨܘܢܐ ܐܘܨܐ ܚܚܚܘܢܐ .
 . ܡܚܠܘܢܐ ܚܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ .
 . ܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ .
 . ܡܚܠܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ .
 . ܡܚܠܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ .
 . ܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ .
 . ܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ .
 . ܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ .
 . ܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ .
 . ܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ .
 . ܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ .
 . ܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ .
 . ܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ .
 . ܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ .
 . ܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ .
 . ܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ .
 . ܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ .
 . ܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ .
 . ܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ .
 . ܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ ܘܚܚܘܢܐ .

hierunt ut cervi¹, cæci illuminati sunt ut lampades, laudatio facta est cum ramis palmarum. Benedictus qui pudicam reddidit spon- sam despectam.

5. Vidit filia Saræ filium regis, vidit ipsum esse verecundum et desponsata est ; vidit ipsum esse castum et infirmata est, quia cum adulteris consuetudinem habebat ; accusavit eum, ut non accusaretur ; criminis insimulavit eum, quasi alia de causa repudiasset eam ; rabie quippe arrepta, nesciebat ipsum sponsum suum esse sanctum. Benedictus qui toleravit immunditiam ejus.

6. Nisan autem, mensis justus, exiit eam ornamentis illius eaque abstulit. Quo mense synagoga ea induerat, eodem illa exiit. Nisan scidit et laceravit velum, vestimen- tum istud mundum, quo operie- bantur ornamenta sacra ; spoliavit synagogam festis ejus eaque abstu- lit ; abstulit caput festorum a quo pendebant cætera festa. Benedictus qui abstulit illud in æternum.

7. Filius regis, visa illius ini- quitate, venit et desponsavit sibi ecclesiam gentium, cujus amorem et veritatem probata habebat ; uni- vit eam sibi et se univit ei, adeo ut nulla prorsus daretur separatio. Ecce hæc sedet in templo regis induta ornamentis regiis. Ministrat ei mensis Nisan ornatus indutusque

¹ Is. XXXV, 5. In titulo in margine superiori ad

hanc stropham apposita sunt verba : ܚܠܐܐ ܚܚܚܘܢܐ De resurrectione.

. כרע חסדא אידרע אהרזיך .
 . וזו ארע זררא ודחלא .
 . חסדא סלח סע וסו .
 . ודסא חסרא פניו וסו .
 . אר דהכין חסדא ומלחא .
 . אידרע אהלא אב אהרזיך .
 . נחמ חסדא אהרע סלח .
 . וזו אהין אב מלחא .
 . נח חסדא ומהא אהר .
 * לך מהכסא מעורר ומלח .
 . נעמ וסו חסדא אהר .
 . חסדא חלא חסדא .
 . חסדא חסדא נח אהרזיך .
 . חסדא חסדא נח חסדא .
 . וחסדא חסדא חסדא .
 . חסדא חסדא חסדא .
 . חסדא חסדא חסדא .
 . חסדא חסדא חסדא .
 * חסדא חסדא חסדא .
 . חסדא חסדא חסדא .
 . חסדא חסדא חסדא .
 . אר נעמ חסדא .
 . חסדא חסדא חסדא .
 . לא חסדא חסדא חסדא .
 . וזרע וסו אר חסדא .
 . חסדא חסדא חסדא .
 . אב חסדא ונח חסדא .
 . חסדא חסדא חסדא .
 * חסדא חסדא חסדא .
 . נעמ חסדא חסדא .
 . חסדא חסדא חסדא .
 . חסדא חסדא חסדא .
 . נח חסדא חסדא .

11. In illo die aperuit Ægyptum ille agnus figuræ quæ cessavit ; sua nece vim suam ostendit, mortuus quippe vivos salvavit. Pariter Unigenitus in die necis suæ aperuit inferos velut Ægyptum ; exeuntes mortui prædicarunt potentiam istius agni, qui per suam necem eos e sinu inferorum eduxit. Tibi gloria, o spoliator inferorum.

12. Nisan allevat pondus quo mundus gravatur ; aufert a montibus onus et a fontibus operimentum, quia suo calore solvit nives glaciesque rivorum, sedat impetum fontium, semitas parat inter fluctus mercatoribus ad lucra obtinenda. Gloria, Domine, sollicitudini tuæ.

13. Frigus acerbum omnes flagellat, calor vehemens omnes cruciat, vincit Nisan amœnus, tepidam reddit auram, arbores nudatas vestit, quia figura est Patris orphanorum ; nuditatem terræ operit, sicut Dominus ejus operuit vestimentis nuditatem Hevæ in paradiso. Benedictus qui textit nuditatem nostram.

14. Nisan mensis est victoriæ ; eum circumdant omnes anni dies mensesque a dextris et a sinistris ; a dextra media pars mensium, a sinistra altera pars, e regione stat

. فحللنا وبتنا حسب دونه .
 . هفحللنا لاهد دانينم دونه .
 . لعمه حله قارم مخ وبتنا .
 . لعمه بتنا حلهنا .
 . ههفتد لاه مه حلهنا .
 * حنپ مه سلا فدهصو حلا
 . مزل بصر وبتنا حقه حب .
 . لاه حمننا . وبتنا لحتحب .
 . وبتنا لعمه مه حله حه نا .
 . حبلنا حلهنا حلهنا .
 . وبتنا حلهنا حلهنا .
 . وبتنا حلهنا حلهنا .
 . حلهنا حلهنا حلهنا .
 . حلهنا حلهنا حلهنا .
 * حنپ وبتنا لاه حلهنا
 . حلهنا حلهنا حلهنا .
 . لعمه حلهنا حلهنا .
 . لعمه حلهنا حلهنا .
 . وبتنا حلهنا حلهنا .
 . حلهنا حلهنا حلهنا .
 . وبتنا حلهنا حلهنا .
 * حنپ وبتنا حلهنا
 . حلهنا حلهنا حلهنا .
 . حلهنا حلهنا حلهنا .
 . لعمه حلهنا حلهنا .
 . وبتنا حلهنا حلهنا .
 . حلهنا حلهنا حلهنا .

a longe Tešrin, mensis dives qui offert ei oblationem. Benedicta virtus omnium ordinatrix.

15. Clamavit propheta : « Dilata o sterilis, sinum tuum, ut sufficiat filiis tuis¹. » Jerusalem enim occidit incircumcisos ; Ecclesia vivificat circumcisos (corde) ; hortatur quippe homines corporeos nativitate carnali gaudentes, partu infantium gloriantes et terræ proventus expectantes ut spiritualiter renascantur. Benedictus qui promisit beatitudinem gentibus.

16. Parvus filiæ Sion sinus constrinxit se ; quia temporarius erat, sufficebat populo parvo ; jussit Deus ut festum (paschatis) perageretur in Jerusalem tantum et ut populus illuc suas victimas adduceret. Quomodo potuissent omnes populi ex omnibus finibus illuc adducere suas victimas? Benedictus qui ubique fregit corpus suum.

17. Lapis, quem vidit Daniel², orbem totum implevit ; nubes, quam vidit Elias³, sua dilatatione figura fuit Evangelii, quod se dilatavit et se extendit ad omnes populos atque distillavit abundantes suos imbres, ut possent extinguere

¹ Alludit forsân ad Is. LIV, 4-2.

² Dan. II, 34-35.

³ III Reg. XVIII, 44.

ܘܡܝܢ ܥܩܘܪܘܢ ܕܠܝܢܐ . .
 ܘܠܘܥܘܠܐ ܠܐܘܕ ܘܝܨܪܝܗ ܘܥܘܣܝܐ .
 ܘܝܨܪܝܗ ܘܝܨܪܝܗ ܘܝܨܪܝܗ .
 ܕܝܢܝܢ ܘܕܝܢܝܢܝܢ ܘܕܝܢܝܢܝܢ .

XXI.

ܕܠܐ ܡܠܐ
 ܘܝܢܝܢ ܘܝܨܪܝܗ ܘܕܝܢܝܢܝܢ :

ܠܘܥܘܠܐ ܗܝ ܕܝܢܝܢܝܢ .
 ܡܠܠܐ ܡܝ ܕܥܝܢܝܢ . ܕܝܢܝܢܝܢ ܕܠܝܢܐ ܕܠܐ .
 ܕܝܢܝܢܝܢ ܕܝܢܝܢܝܢ ܕܠܐ ܕܠܐ ܕܠܐ ܕܠܐ .
 ܕܝܢܝܢܝܢ ܕܝܢܝܢܝܢ ܕܝܢܝܢܝܢ .
 ܕܝܢܝܢܝܢ ܕܝܢܝܢܝܢ ܕܝܢܝܢܝܢ .
 ܕܝܢܝܢܝܢ ܕܝܢܝܢܝܢ ܕܝܢܝܢܝܢ .
 ܕܝܢܝܢܝܢ ܕܝܢܝܢܝܢ ܕܝܢܝܢܝܢ .
 ܕܝܢܝܢܝܢ ܕܝܢܝܢܝܢ ܕܝܢܝܢܝܢ .
 ܕܝܢܝܢܝܢ ܕܝܢܝܢܝܢ ܕܝܢܝܢܝܢ .
 ܕܝܢܝܢܝܢ ܕܝܢܝܢܝܢ ܕܝܢܝܢܝܢ .
 ܕܝܢܝܢܝܢ ܕܝܢܝܢܝܢ ܕܝܢܝܢܝܢ .
 ܕܝܢܝܢܝܢ ܕܝܢܝܢܝܢ ܕܝܢܝܢܝܢ .
 ܕܝܢܝܢܝܢ ܕܝܢܝܢܝܢ ܕܝܢܝܢܝܢ .
 ܕܝܢܝܢܝܢ ܕܝܢܝܢܝܢ ܕܝܢܝܢܝܢ .

ܘܠܐ ܕܠܐ ܕܠܐ ܕܠܐ .
 ܕܝܢܝܢܝܢ ܕܝܢܝܢܝܢ ܕܝܢܝܢܝܢ .
 ܕܝܢܝܢܝܢ ܕܝܢܝܢܝܢ ܕܝܢܝܢܝܢ .

1 Vide supra col. 67, strophæ schema : 6535568
 5573610.
 2 S. Ephræmus in suo in Genesin commentario

sitim populorum. Benedictus ille
 cui obsequium ubique præstatur.

XXI.

Ad tonum : Hoc est jejunium
 Unigeniti¹.

1. Porrige nobis, Domine benedicte, aliquid e divitiis tuis in mense omnes ditante. Providentia tua in mense Nisan ad omnia se extendit. Ditescunt in eo et ornantur montes herbis, arva seminibus, mare proventibus, terra bonis, cælum lætis astris, valles floribus. Nisan ornamentum est terræ et festum Nisan ornamentum est Ecclesiæ.

2. Nisan spiritualis monet me, sicut urget et expetit ut dicam : « Domine, si ora clausa serpentium homicidarum per Nisan aperiuntur, si aperuit os suum serpens maledictus, omnium deceptor et occisor², aperi, Domine, tua clementia os servi tui et fac eum citharam veritatis, quæ voce dulci rectitudineque plena psallat : « Benedictus sit omnibus ejus auditoribus. »

3. Si aer spiritualis cum omnibus suis vocibus totus est cum tonitruis Nisan, quantum jubilarè debet Ecclesia fidelium in die paschatis

docet primum hominem in mense Nisan creatum fuisse et in eodem mense a serpente per peccatum occisum fuisse.

חסר פריס חללא .
 ואי סללא ארעז חלה .
 חבדבדו זא . סבז סבז סבז .
 וסו גבזא וזו נכח חזא חסר חסר .
 ללל סלא חבאל חסע .
 חללא וסחאל וסבז סבז חזא חסע *
 וזא סוד סעז לאזא .
 זמז סלחז לז . לחסעז וסלא סבז .
 סלחז סבז חזא . וסו סלא וסבז .
 סבז וסבז .
 וזו וזו חבז סעז .
 סלחז סלא . ולא וסז סבז .
 סלחז סלא וסבז סבז . סלחז סבז לחז .
 לאז לז חזא לאזא .
 סלאז סלחז וסבז וסבז סבז *
 חבז סלא וסו סבז .
 לאז לחלא סז . סלחז סלא לחזא .
 וזא לאזא וסבז . לחז חלא וסבז .
 וזא וזא וסבז .
 סעז נזח סלחז .
 סבז וסבז וסבז . סבז סבז וסבז .
 לאז וסלא לאז אסז .
 חז סלא סעז .
 סלאז אסז וסלא .
 סעז סבז וסבז סבז חזא וסבז *
 וזא וסו סלא סלא .
 חז סבז וסבז נזח סבז .
 סבז סבז סבז סבז .
 וזא חזא . סבז סבז וסבז .
 וזא חזא וסבז . סבז סבז וסבז .

tui spiritualis, et velut cithara tota canticis incumbere in magna tua solemnitate, quæ socia est et consors illius solemnitatis, qua angeli in Bethleem jubilarunt. Plectat Ecclesia in Nisan coronam gloriæ quam plexerunt angeli in Conun¹.

4. Nisan etiam terram induit vestimento coloribus omnis generis texto; induitur tellus tunica pallioque florum. Mater Adami² in festo Nisan induitur vestimento manibus haud contexto; lætatur Dominum suum descendisse et filium suum suscitasse. Duæ simul dantur terræ festivitates duoque convivia, Domini scilicet ejus ejusque Filii.

5. Terra velut sinus est et asylum cunctis viventibus et velut operimentum mortuis. O terra, qua operitur omnis nudus et quam nemo operire potest! Nisan erubescit de ejus nuditate et sicut denudati Noe denudationem ejus operit. Duo fratres pallio patrem omnium operuerunt, terram, omnium matrem, solus Nisan vestibus florum operit.

6. Etiam illa volucris inermis mense florum (ex alveario) exiens strenue laborat. Inspicite inertem præ omnibus apem et strenue laborate sicut illa; figuris vestitur, typos portat, e cunctis floribus colligit adjumenta, thesaurus ejus absconditus et vilis est; ubi autem aperitur, mirum visu quomodo

¹ In mense Decembri.
TOM. II.

² Terra e qua sumptus est.

. כל יום ויום ילדא .
 . ליום ויום ילדא ילדא .
 ✠ ילדא ילדא ילדא . ילדא ילדא ילדא ✠
 . ילדא ילדא ילדא .
 . ילדא ילדא ילדא . ילדא ילדא ילדא .
 . ילדא ילדא ילדא .
 . ילדא ילדא ילדא .
 . ילדא ילדא ילדא .
 . ילדא ילדא ילדא .
 . ילדא ילדא ילדא .
 ✠ ילדא ילדא ילדא .
 . ילדא ילדא ילדא .
 . ילדא ילדא ילדא .
 . ילדא ילדא ילדא .
 . ילדא ילדא ילדא .
 . ילדא ילדא ילדא .
 . ילדא ילדא ילדא .
 ✠ ילדא ילדא ילדא .
 . ילדא ילדא ילדא .
 . ילדא ילדא ילדא .
 . ילדא ילדא ילדא .
 . ילדא ילדא ילדא .
 . ילדא ילדא ילדא .
 . ילדא ילדא ילדא .
 ✠ ילדא ילדא ילדא .
 . ילדא ילדא ילדא .

illa laboravit et construxit favos
 eosque implevit. Benedictus creator
 ejus.

7. Dum os dulcedinem colligebat
 mannae in terram diffusae et puris-
 simae figuram exprimebat Ecclesiae,
 quae collegit e Scripturis dulcedi-
 nem Spiritus sancti. Synagoga in
 deserto collegit manna, mente fœ-
 data gulose accumulavit illud.
 Venite, colligite amorem purum
 pro manna candido. Manna putre-
 scebat quando per noctem servaba-
 tur. Amor si pernoctet, suavior fit.

8. Acerbum frigoris hiemalis
 aculeum Nisan frangit ; Nisan, qui
 calore suo vincit acre frigus, figura
 est amoris. Jam solvuntur pedes
 quos hiems constringit, solvuntur
 et manus otio vinctae, jam exivit
 laboris ardor ut ornaret terram.
 Consideret anima et ad æmulationem
 provocetur ac pro terra ornet
 seipsam.

9. Est veluti omnium solutor
 magnus Nisan, qui mercatores, hie-
 mis captivos, solvit ; Nisan enim
 suo regno solvit eos ; illi autem
 exsistentes profecti sunt. Simili
 modo Dominus noster in Nisan
 solvit captivos inferorum, qui ape-
 ruerunt sepulchra sua. Solvat se
 libertas a vinculis quibus se con-
 strinxit. Quis solvat eum qui ma-
 gno voluntatis suae vinculo se vin-
 xit ?

10. Per te Nisan fit tranquillus.

ܘܢܘܢ ܕܠܡܢܐ . ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܕܠܡܢܐ .
 ܘܢܘܢ ܕܠܡܢܐ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ .
 ܕܠܡܢܐ ܕܠܡܢܐ . ܘܕܠܡܢܐ ܕܠܡܢܐ .
 ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ .
 ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ .
 ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ .
 ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ .

ܕܠܡܢܐ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ .
 ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ .

ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ .
 ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ .
 ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ .
 ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ .
 ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ .
 ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ .
 ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ .

ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ .
 ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ .
 ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ .
 ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ .
 ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ .
 ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ .
 ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ .
 ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ .

quam solvit et reliquit Christus et a principatu
 et a domo extorrem fecit, illa fecit sibi domum flagitii
 in quo meretricium ageret; libellum repudii dedit ei
 ut eam alliceret et ad reditum provocaret.

† Stropha una et altera omissa fuerit ante stropham
 tertiam. Ad strophas omissas pertinent quæ J. S.
 Assemanus, *Bibl. Orient.* I, 93 recitat verba: « ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ . »

totum odibilem, ne rursus destruat
 novitatem illam quam in baptismo
 induisti; est enim perversa retri-
 butio, si, ubi renovatus fuit, vetus
 homo, rursus destruat te. Caro, audi
 consilia mea, exue eum bonis tuis
 actionibus, ut ille non induat te
 pravis moribus.

Responsorium: Ab omnibus sanctis
 in terra et in cœlis gloria Patri
 et Filio et Spiritui sancto.

2. Ecce enim Dominus noster
 renovavit in baptismo tuum vete-
 rem hominem, serva vitam quam
 per sanguinem ejus acquisivisti;
 condidit et ædificavit sibi templum
 ad habitandum; ne habites, o homo
 vetus, pro Domino nostro in tem-
 plo quod Dominus innovavit; o
 caro, si habitaveris in templo tuo
 digne Deo, etiam tu eris sedes
 regni ejus.

3. Qui restitit spreverunt¹ (an-
 geli) eum, et qui pœnituit curarunt
 eum, et justum eum pronuntiavit
 judex. Pervicacem angeli repre-
 hendunt, et sanant pœnitentem;
 disceptant enim cum unico Malo
 qui semper juvenis est, et unicuique
 adhæret, et constanter nocere stu-
 det, adhærent et ipsi unicuique et
 quocumque tempore oblivioni dan-
 tur et constanter adsunt.

4. Audi naturam et legem quan-

ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ .
 ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ ܘܢܘܢ .
 Diabolus miseros avertit a nuptiis specie disciplinæ.
 Quoniam ad conjugii gradum pudet eos reverti, in
 laqueos flagitiorum prolabuntur.

XXIII.

ⲁⲓⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ

ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ
 ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ
 ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ
 ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ
 ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ
 ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ
 ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ
 ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ
 ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ
 ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ
 ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ
 ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ
 ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ
 ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ
 ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ
 ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ
 ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ
 ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ
 ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ
 ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ

1 Cfr. II Reg. XIII, 1, sqq.

XXIII.

Secundus ejusdem toni.

1. Nequam Hamnon sub habitu agni accesserat ad illam ovem (Thamar¹), et quum omne studium impendisset ad eam seducendam, finxit se ægrotum et rapuit coronam invidiae ejus subjectam. Quum vidisset in nido Thamaris commorari virginitatem, induxit eam dolose in foveam suam et irretivit eam.

Responsorium: Ab omnibus sanctis gloria Sanctissimo qui inter gentes suscitavit virginitatem.

2. Astutus fuit irretitor tuus, o virgo, et tu innocens; Hamnon quippe qui te exquisivit, alium cibum quam quem petebat, intus requirebat; cibo igitur quo non indigebat, obsecutus est desiderio carnis quo detinebatur; o nequam, qui petebat quod obtinere volebat, ut hoc prætextu obtineret quod volebat.

3. Thamar vestes scidit videns perditam margaritam suam; vice suæ tunicæ potuit acquirere aliam, at suam virginitatem non recuperavit, quia virginitas si furto surripiatur, rursus acquiri nequit. O virginitas! cujus amissio omnibus facilis est, sed instauratio soli Deo pervia.

4. In cubiculis et in deserto ubique tibi insidias struunt, o virginitas! Si cubiculum ingrediaris,

١٠ ١٠٠٠ ١٠١١ ١١١٢
 ١١١٣ ١١١٤ ١١١٥ ١١١٦
 ١١١٧ ١١١٨ ١١١٩ ١١٢٠
 ١١٢١ ١١٢٢ ١١٢٣ ١١٢٤
 ١١٢٥ ١١٢٦ ١١٢٧ ١١٢٨
 ١١٢٩ ١١٣٠ ١١٣١ ١١٣٢
 ١١٣٣ ١١٣٤ ١١٣٥ ١١٣٦
 ١١٣٧ ١١٣٨ ١١٣٩ ١١٤٠
 ١١٤١ ١١٤٢ ١١٤٣ ١١٤٤
 ١١٤٥ ١١٤٦ ١١٤٧ ١١٤٨
 ١١٤٩ ١١٥٠ ١١٥١ ١١٥٢
 ١١٥٣ ١١٥٤ ١١٥٥ ١١٥٦
 ١١٥٧ ١١٥٨ ١١٥٩ ١١٦٠
 ١١٦١ ١١٦٢ ١١٦٣ ١١٦٤
 ١١٦٥ ١١٦٦ ١١٦٧ ١١٦٨
 ١١٦٩ ١١٧٠ ١١٧١ ١١٧٢
 ١١٧٣ ١١٧٤ ١١٧٥ ١١٧٦
 ١١٧٧ ١١٧٨ ١١٧٩ ١١٨٠
 ١١٨١ ١١٨٢ ١١٨٣ ١١٨٤
 ١١٨٥ ١١٨٦ ١١٨٧ ١١٨٨
 ١١٨٩ ١١٩٠ ١١٩١ ١١٩٢
 ١١٩٣ ١١٩٤ ١١٩٥ ١١٩٦
 ١١٩٧ ١١٩٨ ١١٩٩ ١٢٠٠

furatur nequam Hamnon divitias
 tuas ; exis in desertum, pergis in
 solitudinem, Sichem latro diripit
 thesaurum tuum¹. Quonam ibis,
 columba solitaria, quia multiplicati
 sunt ubique raptores tui.

5. Maritata mori volebat ut ces-
 sarent adulteria ; virgo mortua est²,
 ut votum patris ejus adimpleretur ;
 quia unio conjugalis, mater est
 prolis, mori exoptabat ne acciperet
 semen adulterum, patre (?) desti-
 tutum. Virgo non furetur occulte
 semen impurum, ut fœtus uteri
 ejus fœtus purus sit.

6. Puritas in oculis tuis depin-
 gatur, resonet vox veritatis in auri-
 bus tuis ; in verbo vitæ inmerge
 linguam tuam, eleemosynæ sint
 omnino in manibus tuis ; visita-
 tione infirmorum obsigna vestigia
 tua ; imago Domini tui imprimatur
 in corde tuo. Honoratur tabula
 propter imaginem regis, quanto
 magis honorandus est ille, cujus
 Dominus depictus est in omnibus
 ejus sensibus.

XXIV.

Tertius ejusdem toni.

١٢٠١ ١٢٠٢ ١٢٠٣ ١٢٠٤
 ١٢٠٥ ١٢٠٦ ١٢٠٧ ١٢٠٨
 ١٢٠٩ ١٢١٠ ١٢١١ ١٢١٢
 ١٢١٣ ١٢١٤ ١٢١٥ ١٢١٦
 ١٢١٧ ١٢١٨ ١٢١٩ ١٢٢٠
 ١٢٢١ ١٢٢٢ ١٢٢٣ ١٢٢٤
 ١٢٢٥ ١٢٢٦ ١٢٢٧ ١٢٢٨
 ١٢٢٩ ١٢٣٠ ١٢٣١ ١٢٣٢
 ١٢٣٣ ١٢٣٤ ١٢٣٥ ١٢٣٦
 ١٢٣٧ ١٢٣٨ ١٢٣٩ ١٢٤٠
 ١٢٤١ ١٢٤٢ ١٢٤٣ ١٢٤٤
 ١٢٤٥ ١٢٤٦ ١٢٤٧ ١٢٤٨
 ١٢٤٩ ١٢٥٠ ١٢٥١ ١٢٥٢
 ١٢٥٣ ١٢٥٤ ١٢٥٥ ١٢٥٦
 ١٢٥٧ ١٢٥٨ ١٢٥٩ ١٢٦٠
 ١٢٦١ ١٢٦٢ ١٢٦٣ ١٢٦٤
 ١٢٦٥ ١٢٦٦ ١٢٦٧ ١٢٦٨
 ١٢٦٩ ١٢٧٠ ١٢٧١ ١٢٧٢
 ١٢٧٣ ١٢٧٤ ١٢٧٥ ١٢٧٦
 ١٢٧٧ ١٢٧٨ ١٢٧٩ ١٢٨٠
 ١٢٨١ ١٢٨٢ ١٢٨٣ ١٢٨٤
 ١٢٨٥ ١٢٨٦ ١٢٨٧ ١٢٨٨
 ١٢٨٩ ١٢٩٠ ١٢٩١ ١٢٩٢
 ١٢٩٣ ١٢٩٤ ١٢٩٥ ١٢٩٦
 ١٢٩٧ ١٢٩٨ ١٢٩٩ ١٣٠٠

XXIV.

Tertius ejusdem toni.

1. Ramo fructuum similis est
 adolescentula pulchra in ætate ;
 et quando spoliata est sua pulchri-
 tudine, rejicitur et cuncti oculos
 suos avertunt ab ea, fitque quæ
 præ ceteris desiderabatur odiosa

¹ Gen. XXXIV, 2.

² Filia Jephthe. Jud. XII.

וְיִשְׁמַחַתְּ לֵאלֹהִים . מְבַרְכֵה לְחַיִּים .
 עֲבָדָה לֹא לְאִשְׁרָי . מְשַׁפְּחֵה לְבָבָא .
 וְכֹל וְיִשְׁמַחַתְּ עִלְיָהּ מִיָּמֵינוּ .

חֲסֵדָא . מַחְּ כֹלָּ וְיִשְׁמַחַתְּ עִלְיָהּ
 חֲסֵדָא . לֵבְּ עֲבָדָה לְאִשְׁרָי
 לְעֵבְרָא .

עֲבָדָה מְלִיכָא חֲסֵדָא .
 וְיִשְׁמַחַתְּ וְיִשְׁמַחַתְּ . מְשַׁפְּחֵה עִלְיָהּ .
 חֲסֵדָא מַחְּ כֹלָּ וְיִשְׁמַחַתְּ עִלְיָהּ .
 וְיִשְׁמַחַתְּ עִלְיָהּ . מְשַׁפְּחֵה עִלְיָהּ .
 לֵבְּ עֲבָדָה לְאִשְׁרָי . וְיִשְׁמַחַתְּ עִלְיָהּ .
 וְיִשְׁמַחַתְּ עִלְיָהּ . מְשַׁפְּחֵה עִלְיָהּ .

עֲבָדָה וְיִשְׁמַחַתְּ עִלְיָהּ .
 חֲסֵדָא חֲסֵדָא חֲסֵדָא . אֶחְסֵה לְאִשְׁרָי .
 חֲסֵדָא חֲסֵדָא חֲסֵדָא . מְשַׁפְּחֵה לְאִשְׁרָי .
 אֶחְסֵה לְאִשְׁרָי . וְיִשְׁמַחַתְּ עִלְיָהּ .
 וְיִשְׁמַחַתְּ עִלְיָהּ . חֲסֵדָא חֲסֵדָא חֲסֵדָא .
 וְיִשְׁמַחַתְּ עִלְיָהּ . חֲסֵדָא חֲסֵדָא חֲסֵדָא .
 אֶחְסֵה לְאִשְׁרָי . חֲסֵדָא חֲסֵדָא חֲסֵדָא .
 חֲסֵדָא חֲסֵדָא חֲסֵדָא . חֲסֵדָא חֲסֵדָא חֲסֵדָא .
 חֲסֵדָא חֲסֵדָא חֲסֵדָא . חֲסֵדָא חֲסֵדָא חֲסֵדָא .
 חֲסֵדָא חֲסֵדָא חֲסֵדָא . חֲסֵדָא חֲסֵדָא חֲסֵדָא .
 חֲסֵדָא חֲסֵדָא חֲסֵדָא . חֲסֵדָא חֲסֵדָא חֲסֵדָא .
 חֲסֵדָא חֲסֵדָא חֲסֵדָא . חֲסֵדָא חֲסֵדָא חֲסֵדָא .
 חֲסֵדָא חֲסֵדָא חֲסֵדָא . חֲסֵדָא חֲסֵדָא חֲסֵדָא .
 חֲסֵדָא חֲסֵדָא חֲסֵדָא . חֲסֵדָא חֲסֵדָא חֲסֵדָא .

omnibus. Puella, ne ostendas pulchritudinem tuam extraneis, ne videntes te cum deformata fueris spernant.

Responsorium : Ab omni qui certamen sustinuit ut virginitatem suam possideret, tibi, Domine, et Christo tuo laudatio.

2. Quam leves sunt, o virginitas, aë tuæ, quibus ad Dominum pervenis. Fuge a consilio inimici tui, quo vult ut domus tua materiam præstet suo negotio; is thesauros spoliavit prioris Adæ, qui sarcinam damnorum per eum lucratus est. Noli mutuam accipere ab eo, quia mutuo dat et nihil exigit, quod si reddideris pecuniam ejus, eum ad paupertatem redegeris.

3. Primo dolose injicit laqueum suum, cibum nempe, super os in capturam; odio enim præmittit amorem, sicut Judas qui osculatus est Jesum ut eum in mortem traderet. Purissimus autem osculatus est Judam inquinatum ut Judæ exemplo demonstraret quomodo agat Malus; etsi enim tam dulcia sint blandimenta ejus quam oscula Judæ, mors occulte informat ea.

4. Libertas nostra concupiscentiis velut anima est qua vivunt; quod si eas rejiciat, fiunt velut mortuæ, dominatrix quippe est; e libero arbitrio exurgunt culpæ, a libero arbitrio decidunt peccata. Liberum arbitrium imago est Altissimi, qui sua virtute sustinet omnia; si autem eam retraheret, caderent omnia.

ونبخ بئنا بحد دارا .
 ولا حنة بعدا . اخنا سوتخ .
 ونبهلا ونا لانا .
 ونا لول بعبا . ونا لاد لبعا .
 دهلوه لولا ونا ونا ونا .
 عملاوه صبره لصفه دوسا .
 دبويم حلا سوتخ .
 دوسا ونا لول بعبا .
 ونا بحد احنا ونا ونا ونا .
 مند امحالا ونا ونا .
 ولا لول بعبا ونا ونا ونا .
 امحالا بئنا ونا .
 داهنونا ونا لاحتنا :
 لول بعبا ونا . ونا ونا ونا .
 ونا ونا ونا ونا ونا ونا ونا .
 ونا ونا ونا ونا ونا ونا .
 ونا ونا ونا ونا ونا ونا .

5. Judex noster æquissimus est, non illico ulciscitur delicta nostra, ut idcirco veniat animæ resipiscentia. Pœnitentia vir delet iniquitatem suam ; quod si pervicax est, non remanet ei excusatio ; in omnibus igitur delictis nostris elucere debet resipiscentia, ut in iudicio anima testimonium accipiat.

6. Acquire pœnitentiam quæ permanet et non resipiscentiam animæ momentaneam. Pœnitentia enim sua perseverantia sanat culpas nostras ; resipiscentia autem momentanea hoc habet, o caro, ut singulis horis dolorem renovet et destruat, si pœnitentiam agas et rursus pecces. Sigillum chirographi tui est animæ resipiscentia.

XXV.

XXV.

ونا ونا ونا ونا ونا ونا ونا .
 ونا ونا ونا ونا ونا ونا ونا .

De oleo et oliva et mysteriis Domini. Ad tonum : Apertum est os meum scientia¹.

ونا ونا ونا ونا ونا ونا ونا .
 ونا ونا ونا ونا ونا ونا ونا .
 ونا ونا ونا ونا ونا ونا ونا .
 ونا ونا ونا ونا ونا ونا ونا .
 ونا ونا ونا ونا ونا ونا ونا .
 ونا ونا ونا ونا ونا ونا ونا .
 ونا ونا ونا ونا ونا ونا ونا .

1. Aperi nobis, Domine, thesauri tui fores, quia divitiæ tuæ appetuntur ab indigentibus, ut nutriant mentes eorum. Oratores sunt veluti mercatores ; pecunia tua se multiplicat et eos ditat, ipsa mercatores lucratur. Talento tuo colliguntur divitiæ thesauri vitæ, quia pecunia tua sua natura strenue incrementa prosequitur et per eam mna decem

¹ Tonus ille indicatur ad primum hymnum nisibenum apud Bickell, *Carmina Nisib.* I, cum varia lectione ونا ونا ونا ونا ونا ونا ونا . Stropha continet 13 versus hac ratione apud Bickel dispositos :

7778777477778 ; in nostris vero hymnis schema 12 syllabas habet hoc modo : 777877747777. Raro ultimus versus octo syllabas habet. Ceterum hic illic una aut altera syllaba abundat aut deficit quæ facile vel suppleri vel deleri potest, ut mensura versus servetur.

^a B. O. I. 93, ح

. ܕܥܣܠܐ ܕܥܣܠܐ ܕܥܣܠܐ ܕܥܣܠܐ
 . ܕܘܢܐ ܕܥܣܠܐ ܕܥܣܠܐ ܕܥܣܠܐ .
 . ܕܗܘܐ ܕܥܣܠܐ ܕܥܣܠܐ .
 . ܕܥܣܠܐ ܕܥܣܠܐ ܕܥܣܠܐ .
 . ܕܥܣܠܐ ܕܥܣܠܐ ܕܥܣܠܐ .
 . ܕܥܣܠܐ ܕܥܣܠܐ ܕܥܣܠܐ .
 . ܕܥܣܠܐ ܕܥܣܠܐ ܕܥܣܠܐ .
 . ܕܥܣܠܐ ܕܥܣܠܐ ܕܥܣܠܐ .
 . ܕܥܣܠܐ ܕܥܣܠܐ ܕܥܣܠܐ .
 . ܕܥܣܠܐ ܕܥܣܠܐ ܕܥܣܠܐ .
 . ܕܥܣܠܐ ܕܥܣܠܐ ܕܥܣܠܐ .
 . ܕܥܣܠܐ ܕܥܣܠܐ ܕܥܣܠܐ .
 . ܕܥܣܠܐ ܕܥܣܠܐ ܕܥܣܠܐ .
 . ܕܥܣܠܐ ܕܥܣܠܐ ܕܥܣܠܐ .
 . ܕܥܣܠܐ ܕܥܣܠܐ ܕܥܣܠܐ .
 . ܕܥܣܠܐ ܕܥܣܠܐ ܕܥܣܠܐ .
 . ܕܥܣܠܐ ܕܥܣܠܐ ܕܥܣܠܐ .
 . ܕܥܣܠܐ ܕܥܣܠܐ ܕܥܣܠܐ .
 . ܕܥܣܠܐ ܕܥܣܠܐ ܕܥܣܠܐ .
 . ܕܥܣܠܐ ܕܥܣܠܐ ܕܥܣܠܐ .
 . ܕܥܣܠܐ ܕܥܣܠܐ ܕܥܣܠܐ .

misit. Per oleum Maria effudit suum amorem super caput Domini amoris : suavis amoris odor sese exhalavit super omnes recumbentes et velut fornax probavit et propagavit furem sub pauperum sollicitudine occultatum. Oleum factum est memoriæ Mariæ velut pons quo ejus gloria transeat in omnes generationes.

5. Fluvius Eden mystice dividebatur ad quatuor partes ; oleum effunditur ac præclaro sacramento distribuitur ad ecclesias ; ille irrigabat hortum deliciarum, hoc illuminat ecclesias, ille arbores, hoc corpora irrigat ; fluvio Eden quatuor erant nomina, quatuor fluminum præcones, oleo tria nomina, quæ sunt veluti baptismi tubæ.

6. AUSA est lingua mea infirma divitias summæ Majestatis largiri, non quod sufficeret ad eas dandas accipiendi dignis, quia fons non dat exquisitum thesaurum in se reconditum, sed velut gigas exurgit et undas inde scaturientes elargitur oribus sitientibus. Si suavis est verbi mei fluxus, hoc veritatis est, si insipidus, debilis et infirmus, hoc terræ est per quam transit fons.

7. Os, Domine, seu mercator

* Cod. 009

. לַיְיָ אֱלֹהֵינוּ
 לְיָמֵינוּ כְּמִי
 . וְיָרַב אֲנֵל וְהִלְכֵנוּ כְּמִי
 . מִיָּד בְּרַחֲמֵינוּ אֲנֵל
 . וְיָרַב אֲנֵל וְהִלְכֵנוּ כְּמִי
 . מִיָּד בְּרַחֲמֵינוּ אֲנֵל
 . מִיָּד בְּרַחֲמֵינוּ אֲנֵל
 . מִיָּד בְּרַחֲמֵינוּ אֲנֵל
 . מִיָּד בְּרַחֲמֵינוּ אֲנֵל
 . מִיָּד בְּרַחֲמֵינוּ אֲנֵל
 . מִיָּד בְּרַחֲמֵינוּ אֲנֵל

XXVI.

✧ וְיָרַב אֲנֵל וְהִלְכֵנוּ כְּמִי

. מִיָּד בְּרַחֲמֵינוּ אֲנֵל
 . מִיָּד בְּרַחֲמֵינוּ אֲנֵל
 . מִיָּד בְּרַחֲמֵינוּ אֲנֵל
 . מִיָּד בְּרַחֲמֵינוּ אֲנֵל
 . מִיָּד בְּרַחֲמֵינוּ אֲנֵל
 . מִיָּד בְּרַחֲמֵינוּ אֲנֵל
 . מִיָּד בְּרַחֲמֵינוּ אֲנֵל
 . מִיָּד בְּרַחֲמֵינוּ אֲנֵל
 . מִיָּד בְּרַחֲמֵינוּ אֲנֵל
 . מִיָּד בְּרַחֲמֵינוּ אֲנֵל

. מִיָּד בְּרַחֲמֵינוּ אֲנֵל
 ✧ וְיָרַב אֲנֵל וְהִלְכֵנוּ כְּמִי

. מִיָּד בְּרַחֲמֵינוּ אֲנֵל
 . מִיָּד בְּרַחֲמֵינוּ אֲנֵל
 . מִיָּד בְּרַחֲמֵינוּ אֲנֵל
 . מִיָּד בְּרַחֲמֵינוּ אֲנֵל
 . מִיָּד בְּרַחֲמֵינוּ אֲנֵל

^a Cod. ב

ille qui in mensa tua projecit pecuniam a se lucrata, laudet symbola olivæ et figuras olei. Quis consideravit ramos olivæ, quæ symbola pro fructibus dedit et pro foliis sacramenta produxit? Quis consideravit oleum? ipsum velut mare est et ejus symbola velut pisces; lingua ad convivium invitat aures esurientes.

XXVI.

Secundus ejusdem toni.

1. Deus Oleum velut lucernam, quæ nos in alto illuminet, statuit. Christus, lux vera, refulgere fecit gloriam suam in Golgotha. In luce omnia distinguuntur et in Christo omnia explicantur; absque luce cuncta usu destituuntur, absque Christo omnia sua perfectione carent; lux perficit manifesta, Christus, omnia abscondita.

Responsorium : Gloria Christo. quando venit defluerunt mysteria ex ejus plenitudine.

2. Per oleum ejusque virtutem lucent lucernæ in tenebris, virtute autem Spiritus Sancti prophetæ fortiter egerunt in populo. Oleum munit lampades, ut impugnent tenebras donec veniat sol, qui suo

/מגלה ארם כהמל חסלא .
 /ו/פ /מגלה ארם כהמל חסלא /ח' /
 . /בגוף /ה' /ח' /מ' /נ' /ס'
 /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס'
 . /בגוף /ה' /ח' /מ' /נ' /ס'
 /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס'
 : /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס'
 /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס'
 /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס'
 . /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס'
 /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס'
 /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס'
 . /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס'
 /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס'
 /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס'
 . /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס'
 /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס'
 /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס'
 . /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס'
 /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס'
 /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס'
 . /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס'
 /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס'
 /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס'
 . /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס'

XXVIII.

✧ /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס'

/מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס'
 . /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס'
 /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס'
 . /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס'
 /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס'
 . /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס'

¹ /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס' /מ' /נ' /ס'
 Hac ultima significatione sumi a S. Ephrēmo patet
 ex eo quod supra in hymnis de Beata Maria virgine
 docet eam, servato virginitatis signaculo et absque
 doloribus peperisse ejusque partum fuisse miracu-
 losum : « Quando, inquit, sponsus gloriosus exire
 voluit virginalia somno oppressa reliquit, ita ut non

TOM. II.

partu vero¹, et peperit eum mundus
 per figuras ; induit Unigenitus
 unum corpus e membris et alterum
 e triumphis ; Virtus quæ nunquam
 lassatur suo labore requiem nobis
 præstitit. Quia lassæ erant creaturæ
 ferendo figuras Majestatis ejus, eas
 suis figuris exoneravit, sicut exone-
 ravit ventrem qui eum gnavit.

5. Oleum sacerdotio affine, sicut
 Joannes, sacerdotis filius, viam
 parat ad baptismum. Postquam
 obmutuit sacerdos ante præconem²
 et venit Verbum in aurem³, in
 quam illud expressit voluntas di-
 centis ; in via illa, quæ parata erat
 a Joanne, inaccessit Verbum Patris
 absconditi ; postquam per Joannem
 depicta est imago missoris ejus,
 odiosa gentium impudentia in
 pulchritudinem versa est, quia
 eam missor illis contulit.

XXVIII.

Quartus ejusdem toni.

1. Pœnitentia et gnavitas duobus
 mundis requiruntur : ad laborem
 terræ gnavitas, ad laborem spiritus
 pœnitentia ; gnavus etiamsi dives
 non fiat, res animæ suæ prosperas

sentirent egressum ejus. » Addit in hymno VIII, 3 :
 « Beata quæ dolores maritatarum haud experta
 exultavit in fructu matrum. »

² Verbotenus « ante vocem » juxta illud : « Vox
 clamantis in deserto (Math. III, 3.) »

³ Beata Virgo per aurem concepisse dicitur supra
 in hymn. de B. M. V.

. حعنرا حب لا ندرنا
 . حنعنره لافعره فرار ٥٥٥
 . سارنا حب حب نهد :
 . مع احنا ٥٥٥ .
 . عقلا سولنا لافعره .
 . لعنا حنرا مع حنعره .
 . سعنرا : لافعرا .
 . سکنهرا حنرا :

. حنعرا . حنعرا و ندرنا : حب فر ٥٥٥ . و
 . ٥٥٥ سعنرا مع لعنا :

. لعنا و حنعرا لافعرا :
 . مع سلا سولنا و سنعرا .
 . حنعره حنعرا سولنا نهد .
 . لاف لافعرا سولنا فر .
 . نهد و حنعرا نهد .
 . نهد نهد و حنعره :
 . نهد سولنا و سنعرا .
 . مع نهد .
 . لعنا حنعرا حنرا :
 . سبلا نهد نهد :
 . حنعرا فرنا حنعرا :
 . حنعرا سولنا حنعرا :
 . حنعرا سولنا حنعرا :
 . حنعرا سولنا حنعرا :
 . حنعرا سولنا حنعرا :
 . حنعرا سولنا حنعرا :
 . حنعرا سولنا حنعرا :
 . حنعرا سولنا حنعرا :

reddit, et pœnitens, etiamsi mul-
 torum debitor sit, victoriam repor-
 tat; pigri et peccatores induerunt
 nomen prorsus malum; otiosis
 quippe ignominia et peccatoribus
 dedecus adhæret.

Responsorium : Quantumcumque
 admiremur te, o Salvator noster.
 laus tua eloquium nostrum ex-
 cedit.

2. Teſri, qui recreat lassos a
 pulvere et sordibus æstatis, imbribus
 suis abluit et rore suo ungit
 arbores eorumque fructus; Nisan,
 qui recreat jejunos, ungit,
 baptizat, candidosque reddit bapti-
 zatos, maculam delens peccati ab
 animabus nostris. Teſri nostris
 usibus subministrat oleum; Nisan
 misericordiam nobis adauget; in
 Teſri fructus decerpuntur, in Ni-
 san peccata condonantur.

3. Quia Jezabel negaverat veri-
 tatem, terra negavit fructus suos,
 hujus sinus divino jussu compressus
 destruxit semina ipsi ab agricolis
 commodata, suffocavit in se semi-
 na, quia incolæ ejus negaverant
 veritatem et mater, contra suam
 naturam, facta est sterilis, viscera (?)
 vero sterilia genuerunt et produxe-
 runt contra naturam, quia vox quæ
 orbavit terram sæcundavit uteros
 steriles.

XXIX.

XXIX.,

١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥
١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥

Hymni de mysteriis Domini nostri,
ad tonum : Dives in mysterio
suo¹.

١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥
١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥

1. Venit ad nos in suo amore
arbor benedicta ; lignum ligno
superatum fuit, fructus fructu,
fructus lethalis vita absorptus fuit.

١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥

Responsorium : Benedictus quem
depinxerunt prophetæ.

١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥
١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥

2. In Eden et in orbe ubique
figuræ Domini nostri. Quis simili-
tudines mysteriorum ejus colligere
posset ? figuratur enim ipse uni-
versus in universis.

١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥
١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥

3. Figuratur in virga Moysi et
in hyssopo Aaronis atque in corona
Davidis ; a prophetis depictus fuit
et ab apostolis prædicatus.

١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥
١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥

4. Revelata te, Domine, intuen-
tur ; parabolæ te expectant ; figuræ
te præstolantur ; similitudines in
te prosiliunt ; symbola ad te con-
fugiunt.

١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥
١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥

5. Virtus Domini adimplevit
typos ; veritas ejus elucidavit pa-
rabolas ; ipse explicavit effata
(Scripturæ) stolidosque persuasos
effecit.

١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥
١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥

6. Certa sua veritate, potenti
sua luce suam suis pulchritudinem
demonstravit. Exhibuerunt se ejus
ornatus et placuerunt in eo ; exhi-
buerunt se ejus passiones et adim-
pletæ sunt in eo.

١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥

7. Fine prophetis in Joanne im-

¹ Stropha continet quinque versus quinque sylla-
barum. Tonus indicatur sepius primis hujus hymni

١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥ ١٥٥٥
Vid. Bickell, *Carmina nistib.* p. 31.

ܘܢܝܢܐ ܘܥܒܕܐ ܘܗܝܘܢ ܘܥܒܕܐ ܘܗܝܘܢ .
 ܘܢܝܢܐ ܘܥܒܕܐ ܘܗܝܘܢ ܘܥܒܕܐ ܘܗܝܘܢ .

ܘܢܝܢܐ ܘܥܒܕܐ ܘܗܝܘܢ ܘܥܒܕܐ ܘܗܝܘܢ .
 ܘܢܝܢܐ ܘܥܒܕܐ ܘܗܝܘܢ ܘܥܒܕܐ ܘܗܝܘܢ .

ܘܢܝܢܐ ܘܥܒܕܐ ܘܗܝܘܢ ܘܥܒܕܐ ܘܗܝܘܢ .
 ܘܢܝܢܐ ܘܥܒܕܐ ܘܗܝܘܢ ܘܥܒܕܐ ܘܗܝܘܢ .

ܘܢܝܢܐ ܘܥܒܕܐ ܘܗܝܘܢ ܘܥܒܕܐ ܘܗܝܘܢ .
 ܘܢܝܢܐ ܘܥܒܕܐ ܘܗܝܘܢ ܘܥܒܕܐ ܘܗܝܘܢ .

ܘܢܝܢܐ ܘܥܒܕܐ ܘܗܝܘܢ ܘܥܒܕܐ ܘܗܝܘܢ .
 ܘܢܝܢܐ ܘܥܒܕܐ ܘܗܝܘܢ ܘܥܒܕܐ ܘܗܝܘܢ .

ܘܢܝܢܐ ܘܥܒܕܐ ܘܗܝܘܢ ܘܥܒܕܐ ܘܗܝܘܢ .
 ܘܢܝܢܐ ܘܥܒܕܐ ܘܗܝܘܢ ܘܥܒܕܐ ܘܗܝܘܢ .

ܘܢܝܢܐ ܘܥܒܕܐ ܘܗܝܘܢ ܘܥܒܕܐ ܘܗܝܘܢ .
 ܘܢܝܢܐ ܘܥܒܕܐ ܘܗܝܘܢ ܘܥܒܕܐ ܘܗܝܘܢ .

ܘܢܝܢܐ ܘܥܒܕܐ ܘܗܝܘܢ ܘܥܒܕܐ ܘܗܝܘܢ .
 ܘܢܝܢܐ ܘܥܒܕܐ ܘܗܝܘܢ ܘܥܒܕܐ ܘܗܝܘܢ .

¹ Psalm. 109, 4.

posita, vocavit ac misit apostolos. Migrare et requiescere fecit priores, ad laborem excitavit et defatigatione subiecit posteriores.

8. In Abel, Domine, grex tuus praesignatur; in Noe adumbratur tua Ecclesia, in Jacob pecus tuum, et in virga Moysi figuratur virga gregis tui.

9. In tribus e Jacobo ortis praesignantur duodecim tui apostoli, in Juda stola tua, in Levi thuribulum tuum, et providentia tua in Joseph.

10. In Sem exultat tua imago; in Abraham tuum gaudium; Isaac portat crucem tuam; veteres et recentiores figuris tuis induti sunt.

11. Signum Gedeoni datum typus est doctrinae tuae quae ad gentes propagata eas rore suo aspersit et madefecit ut earum fructus acceptabiles tibi forent.

12. A David conscriptum est juramentum Patris tui¹, tuum nempe sacerdotium esse verum. Cessarunt sacerdotes temporales quia tu es sacerdos in aeternum.

13. Ecce ille Melchisedech e sacerdotibus populi electi in populis munere sacerdotis fungitur et docet sacerdotem qui ad populos venturus est a populo occidendum esse.

14. Invidet tibi tribus Levi et fremet contra hyssopum tuum, quo gentes dealbas. Quia defecerunt levitae, apostoli sacra peregerunt tibi.

XXX.

XXX.

ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ

Secundus ejusdem toni.

ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ . ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ .
ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ . ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ .
ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ

1. In adventu Solis nostri ministrarunt et transierunt lucernæ ; evanuerunt typi et figuræ ; circumcissione interna soluta est circumcissio externa.

ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ

Responsorium : Gloria Unigenito pacificatori.

ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ . ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ .
ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ . ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ .
ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ

2. Testamentum Moysi Evangelium expectabat ; antiqua omnia alis veluti translata requieverunt in testamento novo.

ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ . ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ .
ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ . ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ .
ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ

3. Si dicant cæci typos et figuras Scripturæ illi qui venturus est servari, hoc sit ad confusionem eorum ; nam manifestum est venisse Christum.

ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ . ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ .
ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ . ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ .
ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ

4. Prophetæ effuderunt in eum præclaras suas figuras, sacerdotes et reges mirabiles suos typos, ea omnia in omnem ejus personam effuderunt.

ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ . ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ .
ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ . ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ .
ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ

5. Superavit Christus suis interpretationibus figuras, suis expositionibus symbola eaque assumpsit, sicut mare quod in se suos fluctus recipit.

ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ . ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ .
ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ . ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ .
ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ

6. Christus quippe cruce sua figuras, carne sua typos, virtute sua pulchra symbola, omnia denique tota sua persona adimplevit.

XXXI.

XXXI.

ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ

Tertius ejusdem toni.

ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ . ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ ⲛⲓⲛⲓ .

1. Experire, fili mi, et affer ex rebus Unigeniti quæ sunt apud

ܕܡܘܨܝܐ ܕܥܫܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ .
ܕܡܘܨܝܐ ܕܥܫܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ .

ܕܡܘܨܝܐ ܕܥܫܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ .

ܕܡܘܨܝܐ ܕܥܫܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ .
ܕܡܘܨܝܐ ܕܥܫܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ .
ܕܡܘܨܝܐ ܕܥܫܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ .

ܕܡܘܨܝܐ ܕܥܫܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ .

XXXII.

ܕܡܘܨܝܐ ܕܥܫܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ .
ܕܡܘܨܝܐ ܕܥܫܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ .

ܕܡܘܨܝܐ ܕܥܫܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ .
ܕܡܘܨܝܐ ܕܥܫܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ .
ܕܡܘܨܝܐ ܕܥܫܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ .
ܕܡܘܨܝܐ ܕܥܫܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ .
ܕܡܘܨܝܐ ܕܥܫܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ .
ܕܡܘܨܝܐ ܕܥܫܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ .

ܕܡܘܨܝܐ ܕܥܫܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ .
ܕܡܘܨܝܐ ܕܥܫܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ .
ܕܡܘܨܝܐ ܕܥܫܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ .
ܕܡܘܨܝܐ ܕܥܫܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ .

¹ Folium unum hic deest, sequitur folium alterum, cujus scriptura amplius legi nequit, deinde plurima folia excisa.

² Idem tonus est ac ܕܡܘܨܝܐ ܕܥܫܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ ܕܥܡܪܐ . Vide supra col. 483, n. I. Desumptus est iste hymnus e Musei

præclarum Moysen et vide eum devictum, quia non invenit vim earum.

Responsorium : Benedictus quem præfiguravit prophetæ.

2. Valde ab apprehensione Moysi remotum est illud quod in Ægypto Deus liberavit populum per sanguinem quod non figuravit se in mari effuso ;

3. Lege ei quod scripsit : Dixit Deus¹....

XXXII.

Alius in tono : Beata es Ecclesia².

Responsorium : Laudes victoriæ tuæ (bis).

1. Beatum es, o desertum, quia in te pugnavit ille omnium victor cum omnium direptore. Unus ille laceravit damnationem a diabolo inductam, ac spoliavit eum et liberavit captivos ejus ipsumque victum reliquit. O fraudes diaboli, quæ propalatae sunt et devictæ ! sinceritate indutus Dominus devicit eum prorsusque deturbavit ; superavit eum per arma a Moyse confecta pro pueris et innocentibus.

2. Beatus qui considerat quomodo Omniscius iteratis vicibus vicit fraudulentum. Iterum atque iterum et solus ululavit Malus videns Dominum ad humiliationem

britan. cod. add. 14,506, fol. 49, ubi reperitur in collectione hymnorum de jejuniis quadragesimali. In codice autem romano a J. S. Assemano descripto in *Bibl. Orient.* I, 95 est hymnus 14 de Virginitate.

. ܘܚܘܠ ܕܡܘܠܐ ܕܢܝܢܐ
 ܘܝܥܘܒܐ ܕܡܘܠܐ ܕܡܘܠܐ ܘܢܝܢܐ
 ܕܗ ܗܒ ܡܢܝ : ܘܥܘܠܐ ܘܢܝܢܐ .
 ܘܨܒ ܩܒ ܡܘܠܐ ܗܒ
 . ܘܡܘܠܐ ܕܡܘܠܐ ܢܝܢܐ ܕܡܘܠܐ
 ܕܡܘܠܐ ܕܡܘܠܐ ܕܡܘܠܐ ܕܡܘܠܐ
 . ܘܡܘܠܐ ܕܡܘܠܐ ܕܡܘܠܐ ܘܢܝܢܐ .
 ܘܡܘܠܐ ܕܡܘܠܐ ܕܡܘܠܐ ܘܢܝܢܐ .
 ܘܡܘܠܐ ܕܡܘܠܐ ܕܡܘܠܐ ܘܢܝܢܐ .
 ܘܡܘܠܐ ܕܡܘܠܐ ܕܡܘܠܐ ܘܢܝܢܐ .
 ܘܡܘܠܐ ܕܡܘܠܐ ܕܡܘܠܐ ܘܢܝܢܐ .
 ܘܡܘܠܐ ܕܡܘܠܐ ܕܡܘܠܐ ܘܢܝܢܐ .

XXXIII.

ܘܡܘܠܐ ܕܡܘܠܐ ܕܡܘܠܐ ܘܢܝܢܐ
 ܘܡܘܠܐ ܕܡܘܠܐ ܕܡܘܠܐ ܘܢܝܢܐ :

ܘܡܘܠܐ ܕܡܘܠܐ ܕܡܘܠܐ ܘܢܝܢܐ :
 ܘܡܘܠܐ ܕܡܘܠܐ ܕܡܘܠܐ ܘܢܝܢܐ .
 ܘܡܘܠܐ ܕܡܘܠܐ ܕܡܘܠܐ ܘܢܝܢܐ :
 ܘܡܘܠܐ ܕܡܘܠܐ ܕܡܘܠܐ ܘܢܝܢܐ .
 ܘܡܘܠܐ ܕܡܘܠܐ ܕܡܘܠܐ ܘܢܝܢܐ .
 ܘܡܘܠܐ ܕܡܘܠܐ ܕܡܘܠܐ ܘܢܝܢܐ .
 ܘܡܘܠܐ ܕܡܘܠܐ ܕܡܘܠܐ ܘܢܝܢܐ .
 ܘܡܘܠܐ ܕܡܘܠܐ ܕܡܘܠܐ ܘܢܝܢܐ .
 ܘܡܘܠܐ ܕܡܘܠܐ ܕܡܘܠܐ ܘܢܝܢܐ .
 ܘܡܘܠܐ ܕܡܘܠܐ ܕܡܘܠܐ ܘܢܝܢܐ .
 ܘܡܘܠܐ ܕܡܘܠܐ ܕܡܘܠܐ ܘܢܝܢܐ :

1 Idem est tonus ac hymni præcedentis. Hic hymnus desumptus est e cod. add. 14,306, fol. 93. Est autem 17us inter hymnos de virginitate apud

æquitate prostrata fuit ; humilis eam per suam exaltationem prostravit. O Domine, Satanas qui tentavit te arma tua reddidit tibi.

7. In monte tentavit Satanas Dominum ; veluti per ludibrium populos ei obtulit. Effectus verbum ejus comprobavit. Populi quippe ad Satanæ victorem conversi sunt. Etenim Dominus coronam, quæ ipsi victori accipienda a Satana per ludibrium oblata fuerat, libere et in æquitate accepit

XXXIII.

Alius hymnus in tono : Beata es Ecclesia¹. Responsorium : Beatus qui coronavit Sichem (bis).

1. Beata es, o Sichem, quia apud te divertit lux quam expulsiit terra Judæ². Alii accedentes petierunt ut migraret ab eis fons misericordiæ. Beati autem incolæ tui qui rogarunt atque circumdederunt thesaurum aromatum suavium ut eorum odore recrearentur, et in eorum sensibus inferretur virtus ejus auxiliiorum.

2. Beata es, o mulier habitatione indigens, quia duos thesauros posuisti in cælo. O miram rem ! Suprema Majestas oculos defixit deorsumque dimisit in mulierem contemptibilem ; duo minuta in bilance Dei appensa vicerunt talentum³. Salus hujus mulieris

J. S. Assemanum, *Bibl. Or.* I, 95.

² Cfr. *Joan.* IV.

³ Cfr. *Marc.* XII, 41 44.

✠ חרשׁוּ וְאַהֲבֵנוּ
 לֹהֹת בְּרֵי אַחֲבָבִים אֶל נִשְׁקָא .
 חַבְלֵי וְאַחֲבָבִים נִשְׁקָא לֹהֹת .
 אֵיזָא בְּרֵי דַעֲבָא זֵבַי בְּרֵי דְמִיבְעָא .
 וְאַחֲבָבִים נִשְׁקָא בְּרֵי דְמִיבְעָא .
 בְּרֵי דְמִיבְעָא אֵיזָא בְּרֵי דְמִיבְעָא .
 בְּרֵי דְמִיבְעָא אֵיזָא בְּרֵי דְמִיבְעָא .
 בְּרֵי דְמִיבְעָא אֵיזָא בְּרֵי דְמִיבְעָא .
 ✠ אֵתְּשֵׁי אֶבְרָהָם אֵיזָא .

XXXIV.

חַבְלֵי אַחֲבָבִים חַבְלֵי אַחֲבָבִים אֵיזָא .
 חַבְלֵי אַחֲבָבִים חַבְלֵי אַחֲבָבִים אֵיזָא .
 ✠ חַבְלֵי אַחֲבָבִים אֵיזָא .
 חַבְלֵי אַחֲבָבִים אֵיזָא .
 חַבְלֵי אַחֲבָבִים אֵיזָא .
 חַבְלֵי אַחֲבָבִים אֵיזָא .
 חַבְלֵי אַחֲבָבִים אֵיזָא .
 חַבְלֵי אַחֲבָבִים אֵיזָא .
 חַבְלֵי אַחֲבָבִים אֵיזָא .
 חַבְלֵי אַחֲבָבִים אֵיזָא .
 ✠ חַבְלֵי אַחֲבָבִים אֵיזָא .

¹ Ita S. Ephraemus appellat Christum, praesertim in Eucharistia.

² Hymnus est qui legitur *Opp. Syr. lat.* 111, 599. Ejus schema vid. supra col. 381, n. 1. Desumptus est hic hymnus e cod. add. 14,506, f. 92, ubi invenitur sub hoc titulo « *חַבְלֵי אַחֲבָבִים* » חַבְלֵי אַחֲבָבִים אֵיזָא בְּרֵי דְמִיבְעָא .

carbonem¹ qui extinxit vim febris.

7. Beatæ vos omnes, o puellæ castæ, cœtus Filio coadunate; mirum est quantum se inclinavit Sanctissimus ille. Mulieres ei adhererunt, e donis ab eo acceptis eum refecerunt. Ille in adunatione sua typum purum dedit nobis. Laudes puritati ejus.

XXXIV.

Ad tonum: cœtus supernus². Responsorium: Dignum me efficias, Domine, ut vestibus tuis indutus ingrediar thalamum tuum.

1. Cana laudet te quia exhilarasti convivium ejus, et corona sponsi exaltet te quia exaltasti eum. Coronam coronæ ejus esse triumphum tuum in speculo parabolâ explicatur et significatur. In sponsa figurasti Ecclesiam tuam; in convivis invitati tui signati sunt; in triumpho tuo præfigurasti adventum tuum.

2. Convivium laudet te, quia multiplicasti vina ejus. Ecce potatores admiratione percillantur. Vina nobilia ex aquis facta biberunt; quia regem invitaverant, vina sua propinavit illis. Beatus qui ibi conviva fuit ut, despecta sponsæ pulchritudine, te intuens, Domine, videret quam pulcher es.

חַבְלֵי אַחֲבָבִים חַבְלֵי אַחֲבָבִים אֵיזָא .
 Hymni de miraculis quæ fecit Christus in tempore vitæ ejus mortalis; dicuntur in dominicis sancti jejunii quadragesimalis. Hymni dominicæ primæ. » Hic hymnus 33us est inter hymnos Ephræmi de *Virginitate*, ap Assemanum, *Bibl. Orient.* 1, 96.

ܘܢܘܨܬܐ ܕܐܘܪܝܢܐ . ܘܢܘܨܬܐ ܕܐܘܪܝܢܐ .
 ܘܢܘܨܬܐ ܕܐܘܪܝܢܐ ܘܢܘܨܬܐ ܕܐܘܪܝܢܐ .
 ܘܢܘܨܬܐ ܕܐܘܪܝܢܐ ܘܢܘܨܬܐ ܕܐܘܪܝܢܐ .
 ܘܢܘܨܬܐ ܕܐܘܪܝܢܐ ܘܢܘܨܬܐ ܕܐܘܪܝܢܐ .
 ܘܢܘܨܬܐ ܕܐܘܪܝܢܐ ܘܢܘܨܬܐ ܕܐܘܪܝܢܐ .
 ܘܢܘܨܬܐ ܕܐܘܪܝܢܐ ܘܢܘܨܬܐ ܕܐܘܪܝܢܐ .

ܘܢܘܨܬܐ ܕܐܘܪܝܢܐ ܘܢܘܨܬܐ ܕܐܘܪܝܢܐ .
 ܘܢܘܨܬܐ ܕܐܘܪܝܢܐ ܘܢܘܨܬܐ ܕܐܘܪܝܢܐ .
 ܘܢܘܨܬܐ ܕܐܘܪܝܢܐ ܘܢܘܨܬܐ ܕܐܘܪܝܢܐ .
 ܘܢܘܨܬܐ ܕܐܘܪܝܢܐ ܘܢܘܨܬܐ ܕܐܘܪܝܢܐ .
 ܘܢܘܨܬܐ ܕܐܘܪܝܢܐ ܘܢܘܨܬܐ ܕܐܘܪܝܢܐ .
 ܘܢܘܨܬܐ ܕܐܘܪܝܢܐ ܘܢܘܨܬܐ ܕܐܘܪܝܢܐ .

ܘܢܘܨܬܐ

3. Inter invitatos gratias agam quod potu me refecit. Invitavi sponsum cœlestem, qui se demisit ut omnes invitaret. Ad convivium ejus purissimum conviva ingrediar; inter juvenes gratias agam quia ipse sponsus est et non est qui ad thalamum ejus pulset; convivium ejus opulentum non indiget sicut illud convivium quod defecit et repletum (a Domino) fuit.

4. Laudet eum desertum quod panem in se multiplicavit; esurientes satiati fuerunt et abundarunt ac cum viaticis abierunt. Viatica asportata Christum annuntiarunt in civitatibus suis. Hordeaceus mensæ regis panis desiderabilis erat. Beatus qui dignus fuit ut illum manducaret et te, Domine mirabundus intueretur.

EXPLICIT.

INDEX.

	PAG.
Præfatio.	v
Prolegomena.	vi
Acta S. Ephræmi.	1
Commentaria in Isaiam.	103
» in Lamentationes.	215
» in Jonam.	229
» in Nahum.	247
» in Habacuc.	261
» in Sophoniam.	283
» in Aggæum.	301
Sermo de admonitione.	311
Sermo 1 ^{us} de reprehensione.	335
Sermo 2 ^{us} de reprehensione.	363
Sermo de magis et incantatoribus.	393
Hymni de nativitate Christi.	427
Hymni de beata Maria Virgine.	517
Hymni de jejuniis quadragesimali.	647
Hymni de miraculis Christi.	717
Hymni de tabulis legis.	729
Hymni de resurrectione Christi.	741
Hymni de diversis.	774

ERRATA ET CORRIGENDA IN TOMO I.

IN TEXTU SYRIACO.

Col. 7, l. 7, *lege* *lege*
 13, l. 11, *lege* *lege*
 13, l. 12, *lege* *lege*
 21, l. 9, *lege* *lege*
 41, l. 20, *lege* *lege*
 63, l. 11, *lege* *lege*
 63, l. 19, *lege* *lege*
 67, l. 21, *lege* *lege*
 73, l. 12, *lege* *lege*
 81, l. 20, *lege* *lege*
 83, l. 19, *lege* *lege*
 89, l. 5, *lege* *lege*
 89, l. 11, *lege* *lege*
 101, l. 10, *lege* *lege*
 107, l. 7, *lege* *lege*
 109, l. 2, *lege* *lege*
 111, l. 14, *lege* *lege*
 117, l. 23, *lege* *lege*
 ibid. l. 24, *lege* *lege*
 129, l. 8, *lege* *lege*
 135, l. 7, *lege* *lege*
 141, l. 14, *lege* *lege*
 149, l. 13, *lege* *lege*
 161, l. 1, *lege* *lege*
 167, l. 2, *lege* *lege*
 171, l. 3, *lege* *lege*
 171, l. 9, *lege* *lege*
 173, l. 9, *lege* *lege*
 175, l. 16, *lege* *lege*
 211, l. 18, *lege* *lege*
 215, l. 28, *lege* *lege*
 223, l. 10, *lege* *lege*
 243, l. 27, *lege* *lege*
 245, l. 9, *lege* *lege*
 247, l. 11, *lege* *lege*
 249, l. 16, *lege* *lege*
 249, l. ult. *lege* *lege*
 253, l. 13, *lege* *lege*
 255, l. 3, *lege* *lege*
 261, l. pæn. *lege* *lege*

Col. 283, l. 12, *lege* *lege*
 291, l. antep. *lege* *lege*
 297, l. 14, *lege* *lege*
 307, l. 16, *lege* *lege*
 321, l. 3, et 13, *lege* *lege*
 ibid. l. 15, *lege* *lege*
 325, l. 25-26, *dele* : duos versus e cod. B ad-
 ductos.
 329, l. ult. *lege* *lege*
 335, l. 24, *lege* *lege*
 337, l. 1, *lege* *lege*
 ibid. l. 4, *lege* *lege*
 345, l. 17, *lege* *lege*
 351, l. 22, *lege* *lege*
 ibid. l. 23, *lege* *lege*
 355, l. 2, *lege* *lege*
 371, l. 11, *lege* *lege*
 373, l. 14, *lege* *lege*
 405, l. 19, *lege* *lege*
 409, l. 9, *lege* *lege*
 ibid. l. 20, *lege* *lege*
 439, l. 3, *lege* *lege*
 465, l. 9, *lege* *lege*
 469, l. 3, *lege* *lege*
 471, l. penult. *lege* *lege*
 493, l. 1, *lege* *lege*
 ibid. l. 3, *lege* *lege*
 509, l. 24, *lege* *lege*
 515, l. 17, *lege* *lege*
 537, l. 11, *lege* *lege*
 547, l. 11, *lege* *lege*
 553, l. 11, *lege* *lege*
 569, str. 3, l. 3, *lege* *lege*
 573, str. 15, *lege* *lege*
 583, str. 1, in *lege* *lege*
 589, str. 9, *lege* *lege*
 591, str. 17, l. 2, *lege* *lege*
 623, str. 1, *lege* *lege*
 627, str. 28, l. 1, *lege* *lege*
 633, l. 2, *lege* *lege*

Col. 667, l. 2, $\text{لجلا} lege \text{لجلا}$
 669, str. 8, l. 8, $\text{لجلا} lege \text{لجلا}$
 673, str. 15, l. 7, $\text{لجلا} lege \text{لجلا}$
 675, str. 2, l. 3, $\text{لجلا} lege \text{لجلا}$
 679, str. 11, l. 3, $\text{لجلا} lege \text{لجلا}$

Col. 689, str. 9, l. 3, $\text{لجلا} lege \text{لجلا}$
 691, str. 14, l. 1, $\text{لجلا} lege \text{لجلا}$
 693, str. 17, l. 3, $\text{لجلا} lege \text{لجلا}$
 699, str. 9, l. 5, $\text{لجلا} lege \text{لجلا}$

IN VERSIONE LATINA.

- P. lxxxvj, l. 9, quod in azymis manducatur, *lege* : figuratur. Textus enim habet لجلا non لجلا ut legitur apud Assemanum. Unde suo fundamento destituitur demonstratio quam ex his verbis ibi deduxi.
- Col. 14, stropa 3, cujus vexillum crucem portabat *verte* : hoc regnum crucem tulit. Benedictus qui illud exaltavit.
- Col. 16, l. 21, *verte* : qui lecto continetur cælum replet.
- Col. 20, l. 11, *pro* sacerdotes cum eod. ABCD, *lege* : capellæ.
- Col. 40, l. ult. *pro* vexillum regale quo semper fugatur peccatum, *verte* : Cujusnam regis unquam vexillum fugavit peccatum ?
- Col. 42, l. 20-21, *verte* : Quia pastor in agnum mutatus est, lupus naturæ suæ oblitus est.
- Col. 56, l. 13, *verte* : O prodigium ! ille qui omnia purificat.
- Col. 70, l. 26, *pro* inter amaras peccati illecebras, *verte* : inter amaras peccati ablutiones.
- Col. 84, l. 4, *pro* aquæ contradictionis, *verte* : aquæ rixationis.
- Col. 86, *Ad finem strophe 17 adde hæc verba omissa* : Ecce enim multi per ipsum oderunt et genus, et nativitatem et divitias.
- Col. 90, n. 2, *pro* 87748877 *lege* 87748887.
- Col. 94, l. 3, o electe, *verte* : o sapiens.
- Col. 101, *In stropa 15 pro* at quod coacte, etc. *verte* : at non approbat quod coacte fit, quemadmodum approbat quod voluntarie et per electionem.
- Col. 110, l. 2, *verte* : aperuit per passionem suam Filius.
- Col. 118, *In stropa 14 verte* : tremes tu, ne disputes contra, etc.
- Col. 133, *In stropa 19 verte* : simul autem videmus eum astra incitantem ut.
- Col. 130, *Ad finem 1 alinee verte* : nativitas ab omni ore prædicetur.
- Col. 152, l. 6, *pro* exaltemus, *lege* : exaltemur.
- Col. 152, l. 24, *verte* convincitur, *per illud* : generationem ejus quis enarrabit.
- Col. 158, l. 8, *verte* : in quo igitur ligno gustata fuit amaritudo, in eo gustata est dulcedo.
- Col. 176, l. 6, *pro* ut diversis, etc. *verte* ut omni modo nos a captivitate liberaret.
- Col. 180, l. 12, *verte* lacrymis magna peccatorum suorum syngrapha.
- Col. 188, l. 4, *a fine post* verbum suum, *adde* : inscius.
- Col. 202, l. 5, *verte* : cui omnia suppetunt.
- Col. 218, l. 13, *verte* : altitudo autem vocis vim suam imminuit, in aures ejus transiit easque.
- Col. 223, l. 33, *pro* humilitas .. sepulchrum, *verte* : observa humilitatem Domini ab utero usque ad sepulchrum.
- Col. 247, l. 7, *pro* lacrymæ reconciliatrices, *lege* : lacrymæ erumpentes.
- Col. 252, n. Joan. X, *lege* : Joan. IX.
- Col. 262, l. 6, perituro, *lege* : pernicioso.
- Col. 284, l. 29, capra, *lege* : cervus.
- Col. 286, l. 28, *verte* : ut omni hora honoris sui memor sit.
- Col. 289, n. Prov. V, 5, *lege* : Prov. V, 15.
- Col. 296, l. 3, *verte* : cave, si fiat jurgium ne secretum amici tui prodas.
- Col. 298, l. 19, *post* erigere, *adde* : et per poenitentiam se corroborare.
- Col. 300, l. 10, *pro* coram domina, etc. *verte* : Domino tuo humilia caput tuum.
- Col. 300, quærele, *lege* : querela.
- Col. 319, l. 11, ne reprehendas, *verte* : ne impediās.
- Col. 332, l. 4, *post* meretricem, *adde* : et immutatus est color ejus.
- Col. 346, l. 5, *verte* : quem a Spiritu esse angelus annuntiavit.
- Col. 346, l. 19, *pro* tranquillus *verte* : robustus.
- Col. 370, l. 14, *post* Jesum, *adde* : pauperum prætextu allato, fur, etc.
- Col. 380, l. 1, *verte* : manducarunt... occiderunt et rei facti sunt quem non gustarunt ne viverent.
- Col. 398, l. 23, corpus lavet, *lege* : pedes lavet.
- Col. 401, l. 3, *verte* : quod adulatum fuerit ut pecuniam obtineret notum est.
- Col. 414, l. 32, *post* quæ scripta sunt, *adde* : in prophetis.
- Col. 428, l. *post* allocutus, *adde* : est.
- Col. 430, l. 5-6, admirabitis, *lege* : admirabuntur.
- Col. 432, l. 8, dum ejus fructus decerpebant, *corrigere* : et tegebant eam stipulæ.
- Col. 448, l. 22, manumissis, *lege* : manumissione.
- Col. 450, l. 22, solus stetit, *corrigere* : sicut servus stetit.
- Col. 458, l. 5, Ut prius, *verte* : primum verbum.
- Col. 518, l. 17, *verte* : unguentum multi pretii quale decet eum qui resuscitat sepultos.
- Col. 523, l. 20, *verte* : ostium sepulchri inclaruit.
- Col. 547, *post* Adamum, *verte* : quem mors terra obruerat.
- Col. 564, l. 2, *pro* fluunt ut lac, *reponere* : fiunt tenues ut filium.

Litteræ Suae Sanctitatis ad auctorem missæ post editum primum tomum.

LEO PP. XIII.

Dilecte Fili, Salutem et Apostolicam Benedictionem. Acceptissimum habuimus, Dilecte Fili, munus prioris voluminis ineditorum operum sancti Ephræm a te nobis oblatum, quo thesaurum auxilii doctrinæ a sanctis Patribus Ecclesiæ relictum. Et id quidem peropportune prorsus ad hæc tempora ; quæ perturbata volvuntur ubique a coacervatis præteritarum omnium ætatum erroribus, et fœdata a colluvione vitiorum inde manantium. Nam Edesseni Diaconi scripta, in Occidente non minus quam in Oriente celebrata, non solum aptissima prædicabantur a sancto Gregorio Nysseno conterendis antiquis, cœqualibus hæresibus, sed ipsa indole et varietate sua sunt ejusmodi ut diversis hominum conditionibus et adiunctis accommodata, roborent fidem, cupiditates coerceant, regant mores, ingerant humilitatem, caritatem succendant, animos ad virtutem informent : unde factum esse scimus ut olim compluribus in Ecclesiis, post Sacras Scripturas, opera sancti Ephræm publice legi solerent. Commendandum itaque summopere ducimus, te genuinas sancti Doctoris lucubrationes adhuc in accuratissimis quoque editionibus desideratas, omni studio conquirere et vulgare, tum in Ecclesiæ decus, tum in spirituale fidelium emolumentum. Tibique ominamur, ut copiosissime tuo labore assequaris utilitatem, alias e publica eorundem scriptorum lectione speratam ; inceptoque tuo Deum propitium omnino precamur. Cuius interim favoris auspiciis Apostolicam Benedictionem paternæ nostræ benevolentiae pignus, tibi Dilecte Fili, peramanter impertimus. — Datum Romæ apud S. Petrum die 17 Julii 1882. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

s. LEO PP. XIII.

INTRODUCTIO IN SACRAM SCRIPTURAM

auctore Thoma Josepho LAMY. 4^a ed. 1886. — 2 vol. in-8.

COMMENTARIUM IN LIBRUM GENESEOS

scripsit Thomas Josephus LAMY. — 2 vol. gr. in-8.

L'ÉVANGILE ET LA CRITIQUE,

Examen de la vie de Jésus, de M. E. RENAN, par T. J. LAMY. — 2me édition. in-8.

COMMENTARIUS EXEGETICO-PHILOLOGICUS

IN HEBRAISMOS NOVI TESTAMENTI,

seu de dictione hebraica Novi Testamenti græci a D. SCHILLING, olim S. Theologiæ Studio in Seminario Argentinensi et Professore in Gymnasio catholico Colmariensi (Alsatia), 1886. — Un vol. in 8.

NOVUM JESU CHRISTI TESTAMENTUM

VULGATÆ EDITIONIS

juxta exemplar Vaticanum cum indice locupletissimo.

Nouvelle édition, cadre rouge, sous presse.

